

Casa	
Gab.	R
Est.	
Tab.	46
N.º	8

R
46
8

Tabula

P rimum Sophisma. Omnis hō est oīs hō: continet quatuor partes principales quarum prima est folio. 2.	z 6 ^m Sophisma. Deus scit qd scit: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 33.
2 ^m Sophisma. Omnis fenix est: continet quatuor partes principales: quarum p ^a est folio. 5.	z 7 ^m Sophisma. Tu scis qcquid scis: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 33.
3 ^m Sophisma. De coloratū est: continet duas partes principales: quarum p ^a est folio. 9.	z 8 ^m Sophisma. Isti sciūt septem artes: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 34.
4 ^m Sophisma. Omnis homo est totum in quantitate: continet duas partes principales: quarum prima est folio. 11.	z 9 ^m Sophisma. Isti ferūt lapidem: continet duas partes principales: quarum prima est folio. 35.
5 ^m Sophisma. Omnis homo ē vnus homo: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 13.	30 ^m Sophisma. Neut ^q oculuz habendo tu potes videre: continet duas partes principales: quarum p ^a ps ē folio. 36.
6 ^m Sophisma. Omnis homo qui est albus currit: continet tres partes principales: quarum prima est folio. 13.	31 ^m Sophisma. Anima antexpi necessario erit: continet duas partes principales: quarum p ^a ps est folio. 38.
7 ^m Sophisma. Omnis asinus sortis currit: continet vnam partem principalem cuius prima pars est folio. 16.	32 ^m Sophisma. Infinita sunt finita: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 39.
8 ^m Sophisma. Cuiuslibet hominis asinus currit: continet vnam partem principalem: cuius prima pars ē folio. 17.	33 ^m Sophisma. Totus sortis ē maior sorte: continet vnam principalem: cuius prima pars est folio. 40.
9 ^m Sophisma. Omnis homo vel asinus est asin ⁹ : continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 18.	34 ^m Sophisma. Semper erit aligs homo: continet vnam partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 41.
10 ^m Sophisma. Omnis propositio vel ei ⁹ contradictoria ē vera: continet duas ptes principales: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 19.	35 ^m Sophisma. Immediate post hoc tu eris: dem ^r ando instās p ^a s: continet vna pte pncipalē: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 42.
11 ^m Sophisma. Oīs homo ē aīal: et e ⁹ : cōtinet vna partem principalem: cuius prima pars est folio. 20.	36 ^m Sophisma. Tu incipis eē in hoc istāti dem ^r ando instās p ^a s: continet vna pte pncipalē: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 42.
12 ^m Sophisma. Omne falsuz si ē impossibile non ē vez: cōtinet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars ē folio. 21.	37 ^m Sophisma. Tu desinis scire. a. ppōnem: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 43.
13 ^m Sophisma. Quilibet hō moriet ^r qñ vn ⁹ solus hō morietur: continet vna partē pncipalē: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 22.	38 ^m Sophisma. Tu differs a quolibet: continet vnam partē principalem: cuius prima pars est folio. 44.
14 ^m Sophisma. De aīal fuit in archa Noe: continet vna pte principalem: cuius prima pars est folio. 23.	39 ^m Sophisma. Tū verum est: cui falsum contradicit: continet vna partē pncipalē: cui ⁹ p ^a ps est folio. 44.
15 ^m Sophisma. Quicqd audīt a sorte: profer ^r aplatone: cōtinet vnam partē pncipalē cui ⁹ prima pars ē folio. 24.	40 ^m Sophisma. Tu vides quēlibet hoīez preter sortē: continet vna partē pncipalē: cui ⁹ prima pars est folio. 45.
16 ^m Sophisma. Quodlibet aliquoz aīaliū ē non hō: quoz qdlibz ē hō: continet vna pte pncipalē: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 25.	41 ^m Sophisma. Sortes iqtū homo ē aīal: continet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 46.
17 ^m Sophisma. Omnis hō videt se: continet vnam partē principalem: cuius prima pars est folio. 25.	42 ^m Sophisma. Tu es ita sapiens sicut aligs hō: continet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 47.
18 ^m Sophisma. Omnis hō est aīal: et illud est risibile: continet vnam partem principalem: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 26.	43 ^m Sophisma. Sortes erit albi ⁹ q ⁹ p ^o incipit esse albus: cōtinet vna ptem pncipalē: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 48.
19 ^m Sophisma. Omnes apli sūt. i. z. continet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 27.	44 ^m Sophisma. Tu es doctissim ⁹ oīuz hoīum: continet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 48.
20 ^m Sophisma. Omne vez: et deum esse differūt: continet vnam partem principalem: cui ⁹ p ^a ps est folio. 28.	45 ^m Sophisma. Verum est falsum: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 49.
21 ^m Sophisma. Omnia vera: et falsa opponūt: cōtinet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 29.	46 ^m Sophisma. Possibile est impossibile: continet vna partem principalem: cuius prima pars est folio. 49.
22 ^m Sophisma. Omnis hō: et duo hoīes: sūt tres homines: continet vnam partem principalem: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 30.	47 ^m Sophisma. Necessariū est contingens: continet vna partem principalem: cuius prima pars est folio. 50.
23 ^m Sophisma. Bis duo: sūt tria: et nō plura: cōtinet vna partē principalem: cui ⁹ prima pars est folio. 30.	48 ^m Sophisma. Scitum atē est tibi dubiū: continet duas partes principales: cuius prima pars est folio. 51.
24 ^m Sophisma. Album fuit disputaturū: continet vnam partem principalem: cuius prima pars est folio. 31.	49 ^m Sophisma. Sortes decipitur: nisi ipe decipiatur: continet vna partem principalem: cui ⁹ p ^a ps ē folio. 52.
25 ^m Sophisma. Deus erit in qdlibet instāti nō existēs: continet vna partem principalem: cui ⁹ prima pars ē folio. 32.	50 ^m vltimū Sophisma. Sor. dicit vez: si sortes dicit fl ⁹ : cōtinet vna partem principalem: cuius p ^a ps ē folio. 53.

Registrum

A	prima quantitas	se: quia in	concedo istam dñam
Sophismata	sunt: et qui	contradicit dictis	B
Accutissimi	quia residuum	S	te ante instans
cere terminum	D	plicat contradictionez	vt pz: quia illam
B	non vel asinus	bit. c. lineam	nulla est. a.
homo: qz antecedēs ē	quia duo subcontraria	cum denario	J
ri temporis	ta copulat	S	demonstrando instans
habente significatum	E	gulus eius. prima	ad suam indefinitam
L	Prima pars	q ista est minima	non est hominem esse.

Primum

Accutissimi ingeny: ac subtilissimi sophyste: nec non & lo-
gici preclarissimi famosissimiq; doctoris: tã Theologie: q̃
p̃hylosophie artis: Magistri Pauli veneti: ordinis diui pa-
tris fratrum Eremitarum sancti Augustini doctoris eccle-
sie. Sophysmata Aurea: ac sũme perutilia feliciter icipiũt.

Quar propo.

sitiões ab initio sophisma-
tum extrema cõditio: quo-
rum quedam arduis diffi-
cultatibus traduntur ma-
gno volumine: quedaz de-
uiant ab vtroq; & quedam
vnũ inferunt sine alio idif-
ferenter: tãto me ardenti-
promouit vt quedã scribe-
rem sophismata: que eorũ
mediũ obtinerent quanto
studiosius curauĩ iuniorũ

mentes ad hanc facilius: ad hanc dulcius: deducere facul-
tatẽ. In q̃bus & si q̃dã deteriat relinqua: q̃ alijs scripturis
meis repugnare videant: nõ obliuioni nec inaduertentie:
nec aĩ volubilitati iponãt: s; inclinãtõĩ solũ q̃ turba scolariũ
ũ paz afficior: tũ si p̃pã s; cõia: tũ q; facilioz: tũ q; magis i
vlu i primis diudũ mādanda dcreui. Nec i b ope vetep di-
cta approbare: vel reprobare conabor: sicut nec p totũ ali-
quẽ defensare studebo. S; solũ vtiliozẽ atq; capaciozẽ do-
ctrinã alijs omisissis: sub q̃ternario nũero dimittã i scriptis.
Et ne alioz ordinẽ p̃terire videar: ab antiquo sophismate:
vz. ois hõ e ois hõ & amodo i orbe famoso: initũ sũmã: taz
isti: q̃ alioz: q̃ ṽlia signa includunt itimãdo: nãq; alijs ad
iuctis q̃ necessitate q̃dã tradunt cõiter vsq; q̃ ad nũez gn-
quies decẽ sũmatũ inuenero i noie illi: q̃ p̃põnes ab ini-
tio loquit: vt p̃p̃ha testat hunc nũez i remissione pctõz:
& penitẽti p̃p̃lo assignauit: ac p̃ sp̃us facti missionez: vt ap̃lo
rum corda insigniret: & in nobis gratiam confirmaret: illũ
consecratum reliquit finem imponam.

¶ Prima pars principalis.

Primum

sophysma. Ois hõ: e ois hõ:
q̃d sophisma sit verũ: argui-
tur q̃druplĩ & p̃ sic. Idẽ p̃dicat de eodẽ: q̃ so-
p̃hisma verũ: p̃ia colligit de itentioe. Aĩ.
p̃prio. p̃batur aĩs: q̃ sũmĩtur ly ois
apte s̃bi: tã sincathegorẽatice sumĩt apte, p̃
dicatĩ: q; vtrũq; distribuit: s; apte s̃bi nõ e
ps s̃bi (vt liq̃t) g̃ nec apte p̃dicatĩ: & p̃ p̃ia sic subycĩt ly hõ:
ita p̃dicat ly hõ: g̃ idẽ p̃dicat de eodẽ. Itẽ p̃uertat. a. cũ ly
ois hõ & arguit sic: i hac p̃põne. a. e. a. idẽ p̃dicat de seipso:
s; bec subordinat illi m̃tali: ois hõ e ois hõ p̃positũ: g̃ i il-
la p̃tur idẽ d̃ se ip̃o. vz. ois hõ est ois hõ: bec rõ p̃bat: q̃ b̃ to-
tũ s̃bi: vz. ois hõ & p̃dicat: alia ṽo: q̃ solũ s̃bi: & p̃dicat ly
hõ. ¶ 2º Iste hõ e iste hõ: & iste hõ est iste hõ: & sic de singulĩ:
g̃ ois hõ e ois hõ (p̃z p̃ia) a singularib; sufficienter enume-
ratis ad suã ṽlez: q; arguit sic. cuĩz singulari p̃põni corre-
spondet vna ṽlis: ex quo ṽle & singulare opponũt relatiue
s; q̃lz ps aĩtis e p̃põ singularis: igit illi corresponsdet vna
ṽlis: s; nõ alia (vt appet) q̃ sophisma: g̃ r̃c. ¶ 3º sic. Ois hõ
e ois hõ: vel ois hõ e non ois hõ: s; nõ ois hõ e non ois hõ: g̃
ois hõ e ois hõ (p̃z p̃ia) adisunctiua cũ destructione vnũs
ptis ad alterã ptẽ: maior e euidẽs: p̃ p̃m p̃ncipiũ: de q̃lz d̃f ef-
se vel nõ eẽ: s; minoz p̃bat & arguit sic: aligd e non ois hõ: s;
nihil nisi nõ ois hõ: g̃ ñ ois hõ e nõ ois hõ (p̃z p̃ia) aĩlĩ: ali-
quid e nõ hõ: s; nihil nisi nõ hõ: g̃ nõ hõ e non hõ. & si negat
ĩtudo: ponat q̃. a. p̃uertat cũ ly non ois hõ: & arguit sic:
aligd e. a. s; nihil nisi. a. g̃. a. e. a. g̃ non ois hõ e non ois hõ: &

Sophisma

p̃ia ab vno quertibili ad reliquũ. ¶ 4º d̃dictozium sopbi-
smatis e flm: g̃ sophisma vez (p̃z p̃ia) & aĩs p̃bat: & argui-
tur sic: d̃dictozium sopbismatis e p̃ fctã ex oppositis i 2º vel
in 3ª figura. g̃ d̃dictozium sopbismatis e flm (p̃z p̃ia) p̃ Az.
p̃mo p̃ioz: & aĩs p̃bat sic arguendo. q̃lz hõ e ois hõ: & ñlls
homo est omnis homo: g̃ nõ omnis homo est omnis homo
idem sequitur: si maior: vel minor fuerit particularis.

Ad oppositum

arguit sic. Ois hõ e ois hõ. s̃oz. est
hõ: g̃ s̃oz. est ois hõ (t̃z p̃ia) q; est
sillogismus in 3º prime: p̃ est falsa: ergo aliqua p̃remissarũ
non minor: ergo maior que est sophisma.

Circa

materiã p̃me ratiois pono q̃tuor p̃nes: q̃z p̃ma
est ista. Omne signũ cathegorema includens in
differẽter: subiciĩt: vel p̃dicat (ista p̃z p̃z inductiue) nã i ista:
q̃d̃z currit: subiciĩt ly q̃d̃z: & i illa: nihil disputat: subiciĩt ly ni-
hil: quertẽdo at: vt aliq̃d currit e q̃d̃z: & aliq̃d disputat est
nihil: p̃dicat ly q̃d̃z: & ly nihil: & lz in m̃tali b; q̃bus d̃cẽ p̃-
põnes subordinant: nõ subiciat aliq̃d istoz: q; exp̃mũt s̃bz
q̃d e terius cathegorematic: tũ i voce vel scripto: p̃nt sub-
ici vel p̃dicari rõne teri cathegorematici quẽ includunt: &
p̃sili rõne possũt eẽ p̃tes extremoz: vt q̃d̃z q̃d e hõ currit:
ly q̃d̃z e ps s̃bi: & tu es nihil q̃d e asin: ly nihil e ps p̃ri. ¶ 2º
Sincathegorẽma nullũ cathegorema icludẽs & m̃alr sũ-
ptũ indifferẽter subiciĩt ṽl p̃tur (p̃z sic dicẽdo) ly ois est si-
gnũ ṽle: aliq̃d signũ ṽle e ly ois ṽbi ly ois subiciĩt: & p̃tur pi-
rõẽ p̃t eẽ ps extrẽi: vt ly ois hõ e teri: cõis: aliq; teri: cõis e
ly ois hõ: ṽbi tã ly ois e ps s̃bi & ps p̃ri. p̃sili d̃f de ly nullus
q; i talib; subiciĩt & p̃tur: vt ly nullus e negatio: aliq; negatõ
e ly nullus. In bis ṽo nullus hõ e terius cõplex: aliq; teri-
min: cõplexus e ly nullus hõ: ly nullus e ps s̃bi & p̃ri. ¶ 3º
Sincathegorẽma nullũ cathẽ includẽs & p̃sonalr sũptũ
p̃t ind̃rnter eẽ ps s̃bi: vel ps p̃dicatĩ (ista p̃z p̃z inductiue) q̃m
i ista: vidẽs oẽz hoĩez e vidẽs oẽm equũ: ly oẽm e ps s̃bi & p̃-
dicatĩ. s̃lĩr in ista. asin: nulli: hoĩs e asin: nullius eq: ly nul-
lius e ps s̃bi & ps p̃dicatĩ: Nec hic volo sincathegorẽma p̃so-
nalr teneri: q; supponat p̃sonalr: s; q; diũgĩt terio supponẽ
ti p̃sonalr. ¶ 4º Nullũ tale sincathe: p̃sonalr sũptũ est
ps s̃bi: vel ps p̃dicatĩ: nisi inter p̃tes illi: ponat: volo dicere
q; lz in ista ois hõ e ens ois hõ: ly ois hõ: e ps p̃dicatĩ: nõ tũ
in ista: ois hõ e ois hõ: q̃m p̃dicatũ ei e ṽle ṽlĩr sumptũ ab
Ari. p̃mo p̃yermenias: s; solũ ly hõ in hac p̃põne e ṽle ṽlĩr
sũptũ (vt liq̃t) g̃ solũ ly hõ e p̃dicatũ. ṽn arguit p̃mo sic. in
hac p̃põne necessario ois hõ est hõ: nõ e ps s̃bi ly ois: g̃ nec
ẽt i ista necẽio hõ e ois hõ: e ps p̃dicatĩ ly ois & p̃z p̃ia nec in
sop (aĩs p̃z) q; aĩr illa p̃põ esset falsa: q̃m equaler illi. nec
cessario ens ois hõ e hõ: q̃ e falsa cũ ex iº seq̃t aliqd eẽ oẽm
hoĩez. Eodẽ mō d̃f de illa: tũ ois hõ est hõ: q; ly ois nõ e ps
s̃bi: sic nec i sua piacẽte. s. ois hõ est hõ: & iõ illa exclusiua b̃i
p̃t querti i hac ṽlem: ois hõ e ois hõ (ex quo seq̃t) q; ly ois
nõ e ps p̃dicatĩ ṽlis: sic nec fuit ps s̃bi exclusiue. ¶ 2º iste d̃
dicũt: ois hõ ois homo e: & hõ hõ non e: igit p̃dicata: & s̃bcta
ĩp̃licite: vel explicite sũt similia (p̃z p̃ia) cũ aĩte ex regulis
d̃dictozioz: s; illi: homo homo non e: nullũ est p̃dicatũ:
vel subiectum implicite: vel explicite: nisi ly homo: g̃ p̃foz
miter in ista ois homo ois homo e: nullũ est subiectũ vel p̃-
dicatũ: nisi ly homo: sed ista subordinat illi mentali: omnis
homo e ois homo: q; intellectus non p̃eposuit p̃dicatum
verbo: sed eĩ fm Ari. dicentẽ p̃mo p̃yermenias q; hoc ver-
bum e significat quãdaz compositionẽ: quã sine extremis
non est intelligere. ¶ Tertio ista propositio. Nullus hõ e
ois hõ: optime quertĩt in ista: non ois hõ est aliq; homo: s;
in quersa non s̃bi: nisi ly hõ: & in quertẽte sũm est ly hõ: g̃
in conuersa non e ps p̃dicatĩ: ly ois: nec in conuertente e ps
p̃dicatĩ: ly aliq; (p̃z p̃ia) q; in cõuersione simplici & per
accĩs fit de subiecto p̃dicatũ: & e. ¶ 4º Si ly ois hõ est
p̃dicatũ in sop: quero ytrum supponant vel non. si non

supponit: tunc non h3 trium: nec contradictoriū: nec subalternū (p3 2^a) q2 oēs propōnes exītes ī figura d̄ inesse explicitē vel implicitē debēt esse p̄torum pro eodē: vel q2 eisdē supponētū. Si d̄ q2 ly oīs hō supponat: videt q2 p̄fuse tñ ex quo ē p̄dicatū v̄lis affirmatiue: oī alio impedimento remoto: quo posito: sequeret̄ p̄nter: q2 ly oī hōie in ista: tu d̄s ab omni hōie stet p̄fuse distributiue: et in ista in hoc instāti est oīs hō: ly oīs homo stet determinate: quo cōcesso: p̄nter sequit̄ q2 ista esse falsam: q2 nō est dicendū: q2 cuiusl3 illarū exponētes sunt vere (vt p3 itūeti) et ex isto sequat̄ ē manifestū: q2 sub p̄ma descendere copulatiue: q2 tu d̄s ab hoc oī hōie: et tu d̄s ab b̄ omni hōie. sub 2° vero descendere disunctiue: q2 tu d̄s: q2 in hoc instāti ē hoc oīs homo vel in hoc instāti ē hoc oīs homo: quoz quodl3 est falsum: cū asserat manifeste aliquid esse oēs hominē. Cōsimiliter dicatur de illa negatione nullus: q2 non est pars predicati ī ista oīs homo ē nullus hō: q2 tunc totum predicatū staret confusiue tñ. et p̄nter in ista. tu d̄s anullo hōie staret distributiue: ly nullo hōie. quo dato. ista propositio esset v̄a: q2 tu d̄s ab isto nullo hōie. et tu d̄s ab isto nullo hōie: et sic singulis: et p̄nter est falsum: q2 p̄a exponens est falsa. s. nullus hō ē:

obiectō Et si d̄ q2 illa non est p̄a sua exponens. s3 ista: aliquid nullus hō ē: p̄ idē oportebit dicere: q2 p̄a exponēs istius tu d̄s ab oī hōie est ista: aliquid oīs hō est: q2 est falsum: q2 tūc exposita esset vera: et vna exponēs falsa: secus autē ē de negatiōe trāscēdente: qm̄ ex ista: et terio ca^o pōt fieri vñ terius simplex opposit^o terio finito: vt colligit̄ de itētiōe Ari. p̄mo pybermenias: nō at ex sincathegoremate noialr sumpto et terio cathegorematico pōt fieri vnus terius simplex (vt bñ p3)

1°. cor^m Ex p̄dictis infero aliq̄ correlaria solutiua rōnū p̄riarū. **Primū cor^m**. Aliq̄ sunt propōes p̄similiū extremoz oīno et eiusdē q̄lratīs et q̄titatis: q2 vna ē v̄a: et reliqua falsa (p3 d̄ istis) oīs hō est homo. oīs hō est oīs hō: quarū vna est vera et reliq̄ falsa: nec hoc ē incōueniēs: q2 deficit vna requisita cōditio ad p̄uersionē talīus. s. q2 termini supponant eodē mō nā predicatū prime stat p̄fuse tñ: et predicatū scōde stat confuse disunctiue. **Scōz cor^m** Aliqua v̄lis negatiua de cōsuetō mō loq̄ndi nō ē imēdiate p̄uertibilis simplr: s3 solū p̄ accīs (p3 de ista) nullus hō est oīs homo: q2 conuertitur nisi in istā. hō nō est aliquid hō: q2 si d̄ aliquid talis: oīs homo non est aliq̄s hō: aut ubi q2 est oīs homo ē aliq̄s hō: plurimum errat qm̄ p̄ma est falsa: et p̄a est p̄uertes illius: nullus hō ē aliquid q2 ē oīs hō: aliter n̄ posset itellect^o formare illā. nullus hō est oīs homo absq3 formatione illi^o: nullus hō ē aliquid q2 est oīs homo: q2 nihil h3 agere cū p̄iori quo ad intellectū: q2 intellect^o pōt formare illā. nullus hō est oīs hō absq3 formatione illius: nullus hō est aliquid q2 ē omnis hō: aliter intellect^o non posset formare aliq̄ p̄positionē tales absq3 mixtura termini trāscēdētis: q2 ē falsus: nec ē incōueniens illud correlariū: qm̄ talis negatiua: s3 sit de p̄suetō modo loq̄ndi tñ equalit̄ vñ de incōsuetō mō loq̄ndi. s. isti: q̄libet homo non est: q2 non est conuertibilis simplr.

3° cor^m Tertiū correlariū. Aliqua ē propositio cuius tā s̄bm q̄ p̄dicatū significat p̄marie hōiem: et tñ illa p̄positio non significat p̄marie hōiem esse hōiem (p3 de illa) omnis hō ē omnis homo: que imēdiate significat oēm hōiem esse oēs hōiem. Si tñ esset aliqua p̄positio cuius subiectū et p̄dicatū significaret p̄marie hōiem: et non componeret nisi ex illis: cū nō componēdi ipsa significat hōiem esse hōiez p̄ma

4°. cor^m rie: q2 nulla daretur nisi aliqua talis: homo ē hō. **4° cor^m** relarium. Aliquis terius significat tā in p̄pōne quam ex p̄positionē: qui tñ nō est supponibil^o (p3 de illo terio) omnis homo. Et p̄nter dico q2 in ista. a. est. a. non supponit subiectū: nec predicatū: si subordinat̄ illi mentali: oīs homo est oīs homo: tñ tam subiectū: q2 predicatū illius implicitē supponit: sic et illa est implicitē v̄lis p̄positio. Cōsimiliter dica-

tur de illa: nemo currit q2 subiectū eius explicitum ē ly nemo q2 non supponit: et implicitū est ly homo supponens distributiue. vñ nulla talis est explicitē alicuius quantitatis: sed implicitē est vniuersalis.

Ad primum dicit negando 2^aam (et ad p̄h3 d̄) q2 intellexit de propositionibus ex

tremorū simpliciter sumptoz hñtiū significatū in re. p̄ma pars ponitur p̄p tales p̄positiones: homo ē oīs homo: aīal necessario est aīal: vel deus contingenter ē d̄s: quaz quolibet ē falsa: non obstat q2 idē predicetur de se ipso: q2 talia p̄dicata sumunt̄ cū determinatione faciente sop^o: termin^o et d̄ non simpliciter sumi si supponit respectu vbi ampliatiui vt soz. fuit soz (vbi p3 falsitas) dato q2 soz. nūc p̄mo sit non obstante q2 idē predicetur de se ipso. 2^a pars ponit p̄p tales p̄positiones: chymera ē chy^o: an̄ xps est antexps: q2 quel3 est falsa: cū nulli illoz terminorū corrīdeat aliqd in re: s3 quel3 illaz ē v̄a: homo est hō: aīal ē animal: q2 cuiusl3 illaz termini sumunt̄ simplr absq3 determinatione et verbo ampliatiuo: qbus corrīdet adequate aliqd in re: et licet sit p̄cessus q2 ly oīs non sit pars subiecti: et p̄dicati: non tñ p̄ arg^m ibi sc̄m: q2 n̄ seq̄t̄ q2 sinca^o sumit̄ ly oīs apte s̄bi: tā sin cathegorematicē sumitur apte p̄dicati: sed apte s̄bi facit p̄positionē vniuersalē: q2 apte p̄dicati facit p̄positionē v̄lēs nec e3 sequit̄ negatiue: Deīde cū d̄: q2 in illa: idē predicatur de se ipso. s. a. est. a. ḡ ē in sua mentali idē predicatur de se ipso concedo totum: non tñ sequitur: q2 sic est in illa vocali: vel scripta: subicif: vel predicatur. a. q2 ē in sua mētalī subicitur vel p̄dicat̄ ly oīs homo: q2 p̄ idē p̄bare q2 illa: homo est. et set de 3° adiacente: ex quo subordinat̄ vñ mentali de 3° adiacēte. vñ non subicitur: nec predicatur. a. nisi ratione termini cathegorematici quē includit. Juxta hoc concedit̄ q2 a. est aliquid: et tñ nihil est. a. q2 omnis homo est aliquid: et nihil est oīs homo. Et si arguitur sic. a. est aliquid: ergo aliquid est. a. p̄ conuersionē simplicē: d̄ q2 ipsa propositio. a. est aliquid explicitē non est alicuius quantitatis: sed implicitē est vniuersalis affirmatiua cuius cōuersio est per accīs ratione subiecti impliciti: et non expliciti. v3. aliquid est hō: si cut ista: sp̄ fuit homo: non conuertitur in illā: homo fuit sp̄: sed in illā: homo fuit aliquo tpe. Etia p̄cedit̄ q2 a. videt. b. et tñ. b. nō v̄t ab. a. (supposito) q2 oīs homo videat se: et nō aliū. et a. conuertatur cū illo termino omnis homo et b. cū illo termino homo. Nec valet si dicitur hoc. a. videt. b. est actiua illius passiue. b. videt ab. a. ergo ab vna ad reliquā (valet 2^a) q2 cū ly. b. in p̄^o stet confuse tñ: et in scōda determinate. nulla illaz est actiua: v̄l passiua alterius: sicut nec illa promitto tibi denarium est actiua illius passiue: denarius promittitur: s3 passiua illius. a. videt. b. est illa ab. a. videtur. b. sicut passiua illius. promitto tibi denariū est illa: ame p̄mittitur tibi d̄narius: et actiua illius passiue. b. videt ab. a. est ista. b. videt. a. sumendo. b. in obliquo. et a. in recto: sicut actiua illius passiue: denarius ame promittitur est b̄ actiua: denarium promitto. ita q2 termini supponant semper vnifor^o in actiua et in passiua. **Ad secundū** negatur cōsequentia (etiā ad probationem) dicitur: q2 ille non sit singularis illius vniuersalis: sed illius. omnis homo ē ipse met: volendo q2 relatiuum masculini generis femininum concipiat relatum ad terminum vtriusq3 sexus: huius vero omnis homo ē omnis homo: singulares sunt iste homo est omnis homo: et ille homo est omnis homo. quarum q̄l3 est falsa **Ad tertium** negatur 2^a pars antecēdētis (et ad ad probationem) negatur consequentia. quia in antecēdēte. nemo tenetur infinite: et in cōsequente negatiue. Summo hic negationem stare infinite quādo non negat vbum p̄ncipale: et negatiue. quando negat verbum p̄ncipale: nec similitudo adducta est ad propositū. q2 negatio transcendens cū termino cathegorematico simplici: potest fa-

tere terminum infinitum non autem cum termino finitum nec aggregato ex termino cathegorizmate et finitum cathegorizmate ut vult Ari. primo pyhermenias: ideo in illa non homo est aliquid: ly non dicitur teneri infinite: et non in illa: non omnis homo est aliquid: ex quo nihil precedet restringens ad finem. Aliter. n. oppositeret preedere illas: non ois homo est animal: nullus deus est: que tamen sunt impossibiles. Consimiliter negatur consequentia: alia: quod concludit quod a. est. a. quod negatio inclusiva in l. a. apte subiecti tenet negative. unde sicut non conceditur: quod non omnis homo est non ois homo: ita non conceditur quod a. e. a. et sicut conceditur quod aliquid est non ois homo: ita conceditur quod aliquid est. a. ¶ Ad quartum negatur antea (ad probationem) negatur prima: et ad primum (dicovt. s.) quod intendit de omnibus terminorum simpliciter sumptorum habetur significatio adequata in re. vbi quilibet illarum est vera: homo non est omnis homo. homo non necessario est homo: deus non contingenter est deus. homo non fuit homo: chimera non est chimera: et quilibet illarum est falsissimus ex oppositis in secunda vel in tertia figura (ut liquet in ductive) ista modo nullus equus necessario est homo: ois equus necessario est homo: ergo homo non necessario est homo: nullus homo est chimera: quilibet homo est chimera: ergo chimera non est chimera: tales autem homo non est homo: animal non est animal. deus non est deus: false sunt: sicut syllogismus expositurus in secunda: vel in tertia figura: que habet oes conditiones quas subintelligit Ari. in his. n. negat idem a seipso huius significata in re: absque deterioratione et applicatione: ut dictum est.

¶ Secunda pars principalis.

Omnis homo est ois homo: probatur. homo est ois homo. g. r. c. a. n. s. probatur quadrupliciter: et probatur sic. h. p. positio: ois homo est: homo est. hoc homo est omnis homo: sed h. est vera omnis homo est homo: ergo h. est vera: homo est ois homo: p. 3. prima cum minor: et maior probatur. illa propositio omnis homo est homo est: isti quatuor termini: omnis homo est homo: et isti quatuor termini ois homo est homo: sunt isti termini quatuor homo est ois homo: h. est ois homo: ergo ap. ad ultimum. ista vltima est h. indefinita. prima pars antea p. 3. supponendo ad primum: quod totum sit sue partes: secunda pars est et nota: quod s. o. et plato: sunt plato et s. o. 3. vero declarat ponendo: quod s. o. concipiat illos terminos modo recto: intelligendo per eas: quod ois homo est homo: et plato modo retrogrado: quod homo est omnis homo: quo admissio: non apparet quare illi termini sint illa vltima: et non illa indefinita: et e. d. ¶ 2. homo et omnis homo sunt idem. g. homo est ois homo: patet prima: et antea probatur: homo et omnis homo sunt idem vel non idem. si nihil quod est homo et ois homo sunt non idem: ergo homo et ois homo sunt idem: p. 3. prima adisunctiva cum destructione vnius partis ad alteram eius partem: et prima pars antea p. 3. datur: quod de quolibet dicitur alterum contradictorium incomplexorum: si aut homo et asinus sunt idem: vel non sunt idem. ita homo et omnis homo sunt idem: vel non idem: 2. pars antea declaratur: quod si homo et ois homo sunt non idem: sit igitur iste homo s. o. et sequitur: s. o. et ois homo sunt non idem: s. s. o. est homo: ergo s. o. et s. o. non sunt idem: p. 3. prima: a superiori distributo ad suum inferius cum debito medio. prima est falsum: igitur et antea: et non 2. pars antea. g. prima est falsa. ¶ 3. omnis homo est homo: et e. d. g. homo est ois homo: p. 3. prima: a copulativa ad alteram eius prem implicitate sumpta: intelligendo ad primum quod ly e. d. dicat absolute transponere terminorum: et antea arguitur sic. ille homo est homo et e. d. et ille homo est homo et e. d. et sic de singulis: g. ois homo est homo et e. d. p. 3. prima: a singularibus sufficenter enumeratis ad suam vltimam: antea est verum: igitur et prima: quod antea sit vera: (p. 3.) quod quacumque singulari data: illa equaliter isti: ille homo est homo: et homo est ille homo et quilibet talis copulativa est vera pro quolibet parte. g. r. c. ¶ 4. arguitur sic. Aliqua homo est: et quilibet homo est ille: g. r. c. a. n. s. probatur sic. ille homo est copulativa cuius prima pars est vera: et quilibet singularis universalis secundae partis est vera p. 3. p. 3. ergo 2. pars est vera

cum prima parte: patet consequentia: quia universalis inferatur ex omnibus suis singularibus: et antecedens est manifestum: quoniam quacumque singulari data secundae partis: ut puta: ille homo est ille: ista est vera cum ista particulari aliquis homo est: quoniam aliquis homo est: et ille homo est ille: quocumque demonstrato. Consimiliter argumeto posset probari: quod aliquis homo est: et nullus homo est ille: quod quilibet singularis partis secundae est vera cum prima parte: ut aliquis homo est: et s. o. non est ille: et aliquis homo est: et plato non est ille.

In contrarium arguitur sic. h. non est ois homo te demonstrato: et hoc est homo: g. homo non est omnis homo: patet consequentia a resolutibus ad resolutum: et antecedens est verum: ergo et consequens similiter: sed consequens est contradictorium sophismatis ergo sophisma est falsum.

Circa primam rationem pono quatuor conclusiones: quarum prima est ista. Alique propositiones inuicem convertuntur: quarum una non potest esse falsa: et alia potest esse falsa: absque noua impositione: probatur. ille propositiones convertuntur: omnis homo est homo: et omnis homo est homo: quarum prima sit in scripto: et alia in mente naturaliter significans: sed h. que est in mente non potest esse falsa: quia omnem hominem esse hominem non potest esse falsum: nec illa potest aliter significare: ex quo naturaliter significat. ergo r. c. illa autem que est in scripto potest esse falsa: quia per transpositionem sitalem terminorum: ista potest esse h. indefinita: homo est omnis homo: quo posito: h. indefinita est falsa: que fuit illa universalis absque noua impositione: quod ex hoc non imponitur illa vel aliquem suorum terminorum aliter significare: immo idem significat iam: quod ab eterno significasset. ¶ Secunda conclusio. a. propositio erit. b. propositio: et tamen adequatum significatum. a. nunquam erit adequatum significatum. b. probatur: ponendo quod illa universalis omnis homo est homo sit. a. et illa indefinita homo est omnis homo sit. b. confurgens ex mutatione terminorum (et patet) quod a. propositio erit. b. propositio: quod illi quatuor termini erunt. b. propositio: et illi quatuor termini sunt. a. propositio. g. r. c. 2. pars conclusionis declarat nam significatum adequatum. a. est omnem hominem esse hominem: et significatum adequatum. b. erit hominem esse omnem hominem: sed omnem hominem esse hominem nunquam erit hominem esse omnem hominem: sicut nec homo erit omnis homo: ergo r. c. ¶ Tertia conclusio. aliqua propositio necessaria fiet impossibilis: et tamen nullum suum adequatum significatum fiet impossibile: patet prima pars: quia a. propositio est necessaria: et fiet. b. propositio impossibilis: dato: quod non sit possibile naturaliter aliquem hominem: nec aliquem hominem esse omnem hominem. 2. pars declaratur: quoniam a. nunquam habebit pro suo adequato significato nisi omnem hominem esse hominem: aut hominem esse omnem hominem: sed primum nunquam fiet impossibile: quod semper erit possibile: et secundum nunquam fiet impossibile: quod semper erit impossibile: g. r. c. Et si non placet hoc exemplum: ponatur: quod a. sit h. omne animal est animal: que aliquando erit ista: animal est omne animal: et habetur intentum. ¶ Quarta conclusio. significatum. a. et significatum. b. erunt in quolibet instanti futuro duo significata et tamen a. et b. in nullo instanti erunt secundae propositiones: prima pars patet: quia omnem hominem esse hominem: et hominem esse omnem hominem semper erunt duo significata. vnum verum: et aliud falsum. 2. pars sequitur ex casu priori: quod in quocumque instanti illi quatuor termini erunt. a. propositio: i. eodem non erunt. b. propositio: et contra: aliter in aliquo instanti. a. propositio esset. b. propositio: quod est impossibile: l. 3. enim in aliquo instanti. a. erit. b. non tamen est possibile. a. esse. b. sicut album erit nigrum: non tamen est possibile. album esse nigrum. Consimiliter dicatur: quod significata. a. et b. sunt inuicem impossibilia: et tamen a. et b. non sunt in

Primum

compossibilia: qz hoīem esse omnem hoīem: z oīem hoīem esse hoīem sunt inuicē incōpossibilia: cū vnū sit necessariū z alter sit impossibile (vt suppono) grā disputatōis: s3 qz illi q̄ttuor termini non sunt inuicē incōpossibiles: z illi sūt vel erunt: a. z. b. ideo. a. z. b. inuicē non sunt incōpossibilia. Ideo xcedit: qz a. z. b. erunt: qm̄ non erunt ppositōes pertinentes: nec impertinentes: qz in aliquo instanti futuro. a. z. b. erunt: in quo. a. z. b. non erūt ppositiōes: s3 solū vna ppositio: nec sequitur. a ppositio erit: z. b. ppositio erit e nūq̄ erit ita qz a. ppositio est. b. ppositio: g. a. z. b. erunt ppositiōes: qm̄ isti q̄ttuor termini non sunt: nec vnq̄ erūt ppositiōes: nā isti quatuor termini nūq̄ erunt nisi in aliq̄ instāti: s3 in nullo instanti isti termini erunt plures ppositiōes: sed solum vna ppositio: ergo zc.

Ad primum

dicitur: qz si illi q̄ttuor termini sunt illa vlis: oīs homo est hō: non sunt illa indefinita: hō est omnis hō: z cō. Et cūz ponitur illos terminos poni in pariete: per quos ordine ōrio concipiant for. z plato (dicitur) qz si illi quatuor termini incipiunt a signo vli sū cōem modum scribendi: qz sunt illa vlis: z non illa indefinita: si aut incipiunt ab illo termino hō: tunc sunt vna indefinita: z n̄ vlis: nec est cura de pceptione illorum: qm̄ solum sequit: qz for. concipiat vnā vlem per terminos illos. z plato vnā indefinitam mentalē: in scripto autēz isti termini non sunt nisi vna ppositio: si. n. for. per illā: chy^m ē concipiet chy^m esse: z plato deum esse: nō tñ pp hoc segtur illam: chy^m est eē verā z falsam: s3 solū sequitur illos terminos in mente habere duas ppositiōes: quaz vna est vera z altera falsa: illa aut in scripto sp̄ remanet falsa. Et sic arguitur de illis quatuor terminis in mente: vbi non est situs: nec ordo: qz non est rō: qre sint aliqua vlis quin p idē sint vna indefinita: z cō. quo cōcesso habeo intentum qz illa vlis in mente: oīs homo est hō: ē illa indefinita homo ē omnis homo (Dicif) qz lz in mente non sit situs: tñ ē ordo intellectus affirmandi: vel negandi vnū conceptū de altero: alteri oīs terminus significatiuus in ppositiōe mentali esset indifferenter subiectum vel predicatum: qd ē falsum. Ideo illud est subiectum in mēte de quo intellect⁹ facit aliquid de altero predicari: illud autem est predicatum: qd intellectus facit de altero p̄dicari. iuxta sententiā A. B. primo priorū: z cum signum vniuersale sit actus distribuens: si tali signo intellectus distribuit subiectum: illi q̄ttuor termini sunt ppositio vniuersalis: si vero distribuit p̄dicatum: tūc sunt ppositio indefinita. Ad z^m negatur antecedens (z ad probationem) negatur cōsequentia: nec semper adisunctiua affirmatiua: cū destructione vni⁹ partis ad aliam partem est bona cōsequentia: qz non sequitur omnis homo currit vel sedet: sed non omnis homo currit: ergo omnis homo sedet: nam posito: qz medietas hominū curreret: z alia medietas sedeat: est antecedēs verum: z cōsequens falsum. Et ad regulam dicitur: qz intelligitur de disunctiua yppotetice z non cathegorice probabili: modo quilibet talis. homo z omnis homo sunt idem: vel sūt non idem: omnis homo currit vel sedet: est disunctiua cathegorice probabilis: propter dependentiam secunde partis a prima: ex quo enim sunt duo verba principalia: sequit quilibet illarum esse yppotheticā. Intelligēdum tñ: qz si arguitur sic: homo z ille homo sunt idē: z homo z ille hō sunt idē: z sic de singulis. ergo homo z oīs homo sunt idē: negatur consequentia: qz arguitur a pluribus supponentib⁹ de terminate ad vnā determinatā: sicut hic homo ē ille homo: z homo est ille homo: z sic de singulis. ergo homo ē oīs homo: z licet contingat descendere ad terminum discretū per sua singularia: non tñ termino stante determinate precedente: sed solum discrete illo modo. tu es ille homo: z ille homo: z sic de singulis. ergo tu es omnis homo: sicut ab

inferiori ad suū superius affirmatiue sine signo ē bona z^a tamen non segtur: homo currit: ergo animal disputat. qz debet argui respectu predicatoris eiusdē: z ita ascendendo ad singularia per terminum distributiūz. debuit argui respectu eiusdem suppositi: vt homo est ille homo: z ideoz homo est ille homo: z idem homo est ille homo: z sic de singulis: ergo hō est omnis homo: consequentia est bona: sed quilibet pars antecedentis est falsa preter primam. Ad tertium negatur antecedens (z ad probationem) nego consequentiam: quia aut arguitur ratione totius ppositiōis: aut solum ratione prime partis: primo modo nō arguitur a singularibus ad vniuersalē: qz illa est vna copulatiua nullius quātitatis. Si autem arguitur z^o modo: iterum negatur consequentia: qz sic arguendo. z^a pars copulatiue debet significare idem cum singularibus z vniuersali: qualiter n̄ est in pposito: quia cum vniuersali significat hominē esse omnem hominem: z cum singularibus solum homines esse illum hominem: z quia ly cō: non significat nisi per dependentiam ad aliud (oportet) sumere cum singularibus ppositiōem cōuertibilem cum ly cōuerso: coniuncto pponi vli. isto mō: ille hō est hō: z hō est omnis homo: z ille hō ē hō: z hō est oīs hō z sic de singulis: z iam p3 aīs esse falsum propter falsitatem illius: homo est omnis homo.

Ad quartum dicitur: qz cōsequentia non valet (quia da to) qz for. sit omnis homo masculus: est aīs verum z consequens falsum: tamen negatur aīs. qz significat assertiue aliquem hominem esse quēlibet hominem (z ad probationem) nego qz quilibet singularis secunde partis est vera cum prima parte: quia hec copulatiua ē falsa: aliquis homo est: z for. est ille: z plato est ille: z sic d̄ singulis. nec argumentum plus probat nisi qz quilibet singularis secunde partis est vera cum prima parte: vel cum aliqua sibi cōsimili. qm̄ in sumendo singulares illius: sumuntur diuerse particulares cōsimiles prime parti. Et si ponatur qz omnes singulares illius vniuersalis scribantur cum prima parte simul: dicatur tunc qz vna singularis sit falsa: sed quacūqz signata dubitetur an illa sit falsa. vnde impossibile est qz ambo relatiua eque primo referantur in suum aīs. sed vnum mediante alio. Ideo si illa: plato est ille: dependet a particulari mediāte illa: for. est ille (conceditur bec) for. est ille: z negatur illa: plato est ille. si autem econuerso. concedatur h: plato est ille. z negatur illa: for. est ille. vnde quilibet illarum singularium potest esse vera cum prima parte: sed non est possibile qz quilibet illarum sit vera cum eadem prima parte. Item si dicatur: qz si ille singulares simul sumpte cum illa particulari nō sunt singulares illius vniuersalis: quia predicata non conuertantur. eo qz prima singularis significat solum for. esse aliquem hominem: z secunda significat platonem esse aliquem hominem qui est for. (dicitur) qz nō oportet in materia relatiuozū p̄ra singulariū esse similia: vel cōsimilia (vt bene patuit de illa) omnis homo est ipsemet. Consimiliter dicatur ad illaz copulatiua: aliquis homo est: z nullus homo est ille: qz ipse est falsa: z omnes singulares secunde partis sunt vere cū prima parte preter vltimam. Et si ex his cōcluditur qz duo contraria in materia naturali sunt simul falsa. s. secunde partes illarum copulatiuarum: negatur consequentia. qm̄ illa nō sunt contraria: ex quo predicatū nullibi distribuitur: s3 supponit determinate: sicut suum antecedens. zc.

Tertia pars principalis.

Omnis homo est omnis homo: probatur: for. est oīs homo: ergo zc: antecedens arguit qd dupl^r primo sic. For. est alius a for. ergo per idē for. est omnis homo. arguitur aīs: for. est ille hō: demonstrato platone alio a for. ergo for. est aliud a for. p3 consequentia: ex quo demonstratur alius a for. antecedens probat sic: nā si demonstrato

Ad p^m argu^m

obiectō

Risio

Ad z^m argu^m

platone alio afor. for. ē ille hō. ergo for. ē ille homo demōstrato
plone alio afor. (p3 pna) q2 arguit ab eodez ad idē: ac si ar/
guēt: hōie currētē risibīle currit. g risibīle currit hōie currētē
te: sed aīis pbat sic: qm demōstrato platōe alio afor. for. ē: ali/
ter plato nō eēt alius afor. s3 si for. ē: for. ē ille hō: q2 nō pnt
esse ples for. sicut nō pnt esse ples ille hō: cū ita sit termin?
singularis for. sicut ille hō. g apzimo ad vltimū demōstra/
to platone alio afor. for. ē iste hō. scdo for. 7 oīs homo nō di/
ferūt: 7 for. ē: 7 omnis hō est. ergo for. ē oīs homo. p3 pna aīi
mili: for. 7 plato nō dnt: 7 for. est: 7 plato ē. ergo for. est pla/
to: p? pna pars aītis pbat: q2 si nō: deī oppo^m. s. for. 7 om
nis homo dnt: 7 arguit sic. for. 7 oīs hō dnt: s3 for. ē homo.
ergo for. 7 for. dnt: tenet pna: q2 arguit a superiori distribu/
to ad suū iferī? cū debito medio 7 pns ē falsuz. g 7 aīis 7 nō
p fa parte. ergo p pma. ¶ Tercio. For. 7 nihil aliud afor.
est homo. ergo for. ē oīs hō: pbat pna: nā si for. 7 nihil aliud
afor. est homo. ergo tm for. est hō: p3 pna: ab exponentibus
ad expositū. 7 vltra: tm for. est hō. ergo oīs homo est for. ab
exclusiua ad suā vlem: 7 p pns for. est oīs hō: pma aīis pba
tur sic: hoc ē hō demōstrato for. 7 hoc ē for. 7 nihil aliud afor.
ergo for. ē: 7 nihil aliud q3 for. est homo: p3 pna: a resoluenti
bus ad resolutum. aīis est vez. ergo 7 pns. ¶ Quarto. Po
no q for. cōcludāt sibi: 7 cuīz hominī: 7 arguit sic: pcluden
ti for. 7 cuīlibet hominī for. est idē: ergo cuībz hōi for. ē idē:
7 per psequēs for. est oīs homo: pma pna tenet: apzopositiōe
de copulato extremo: ad alterā partē: vbi si dicī q tenen
do ly 7 copulatiōe: nō valz argumētū: tunc arguit sic: conclu
denti for. 7 cuīlibet hominī for. est idem. ergo alicui 7 cuīli
bet hominī for. est idem: patz consequentia: ab inferiori ad
ad suū superius sine impedimēto: ex quo segt iam diuisiue:
q cuīlibet hōi for. est idem: q2 ly 7 hic nō potest aliter tene
ri q diuisiue. Sed pncipale antecēdēs arguit sic: nāz huic
for. est idem demōstrato for. 7 hoc est pcludēs for. 7 cuīli
bet hominī. ergo pcludēti for. 7 cuīlibet hominī for. est idēz
p3 psequentia: q2 est sillogismus resolutorius: antecēdēs
est verum. ergo 7 consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Omnis homo ē om
nis homo. ergo nihil ē homo qn
illud sit omnis hō: p3 consequentia: ab exposita ad alterāz
suarū exponentium: consequens est falsum. ergo 7 ante
cedens quod est sophisma.

Circa pma3 rationē pono quatuor cōclnsiones: quarū
pma est illa. Non ex eo aliquis homo est for. q2
vocei for. p3: q2 aliter aliqz hō posset esse asin? 7 tu posses
eē deus: quia aliquis homo poterit vocari asin? 7 tu pote
ris vocari deus: non etiā ideo aliquis homo ē for. quia vo
catur tali pprio nomine for. cum hoc nomē leo: sit nomen
pprium alicuius. Juxta illud sancte leo ora pro nobis: 7 tñ
illud cui illud nomen appropriat non est leo. ¶ Secunda
cōclnsio. Aliqua talis ppositio hoc ē for. in voce vel in scri
pto est vera: 7 quelibz talis in mēte est falsa: pbat pponen
do q for. 7 plato sint: 7 q ille qui est for. vocetur plato: 7 il
le qui est plato vocetur sortes ab omnib? 7 a nullo dicatur
plato: illo posito hec est vera i voce vel in scripto. hoc ē for.
demōstrato illū qui est plato 7 hoc ratione impositionis:
sicut illa esset vera: hō est asin? si poneret ly asin? nihil si
gificare nisi hominē: 7 q illa mētal sit falsa hoc ē for. māi
festū est: q2 per subiectū illius māifestaret plo: 7 pdicatum
nō significat nisi illū qui est for. g illa ppositio significat af
fertue illū qui ē for. esse illū qui ē plato: s3 hoc ē impossibile:
q illa ppositio mentalis naturaliter significās est ipossi
bilis: sicut hec mentalis hō est asinus: semper est impossibilē:
quantūcumqz aliqua talis in voce vel in scripto esset vera.
¶ Tercia cōclnsio. Illa cōsequētia nō valz hoc ē for. ergo
est for. 7 tamē hec est vera. hoc est for. ergo hoc est plato: da
to: q cuīlibz illaz antecēdēs sit in scripto vel in voce: 7 cō
sequēs in mente naturalr significās: isto posito: antecēdēs

pme consequentie est vez semper demōstrato per subie
ctum platōe: 7 tamē pns est falsuz. ergo illa pna nō valz.
Fa vero pna tenet: q2 antecēdēs eius semper subordinat
pnti eiusde3: q2 nō significat hoc esse for. sed solum hoc esse
platōe: vnde si hec. homo ē asinus: conuerteret cum illa:
homo est hō: consequētia nō valeret: hoc ē asinus. g homo
est asinus: antecēdēs existente vocali vel scripto: 7 conse
quente mentali: nec antecēdēs subordinatur cōsequenti:
sed huic: homo ē homo: vel alteri cōuertibili cum illa: sicut
nec significaret hominem eē asinū: sed hominē esse homi
nem: aut cōuertibilem cum illa. Dico igit q h pna est bōa.
hoc est for. ergo hoc est for. si tam aīis q3 cōsequēs significet
naturalr: vel ad placitū: vbi aīis significat ad placitūz
7 pns naturaliter: pns nō valz. Et si arguit: q aliqua cōse
quētia non erit bona: 7 tamen contradictoriū psequētis re
pugnat antecēdēti formalr: q2 hec duo formalr repugnat
hoc est for. 7 hoc non ē for. Dicitur q formalr repugnant si
ambo ad placitū significent: vel ambo naturaliter: sed si
vna significat ad placitūz: 7 alia naturaliter: nō repugnat:
sicut nec ille: hoc est plato: 7 hoc non est for. modo pma nō
significat nisi hoc esse platōem: qm bene sequitur hec est
vera: hoc est for. 7 hoc non est for. ergo nō significat hoc eē
for. 7 qm per subiectum demōstratur plato: sequitur q il
la significat hoc esse platōem. Consimiliter dicatur ad aliā
hoc est plato demōstrando for: q ipsa est vera: non tamē
significat assertiue: hoc esse platōem: ex quo hoc nō ē pla
to: sed hoc esse sortes. 7 non subordinatur illi hoc est plato
sed illi hoc est sortes. ¶ Quarta conclusio. Si sortes est
terminus communis nulli conceptui simplici naturaliter
significanti subordinatur (patet) qm talis omnis pceptus
for. naturalr significans: est cōceptus mere singularis: sicut
hoc pronomē hoc. vnde sicut ly canis equoce sumptus nō
subordinatur alicui pceptui naturaliter significati: sed plu
ribus collectiue quorum vnus significat canē latrabilem:
alius canē mari^m. 7 alius canē celestem: ita ly for. si fuerit
terminus cōis equivoce significat ples homines: vnū sub
ratiōe qua ē ille hō: 7 aliū sub rōne qua ē ille alius hō: nec
subordinat vni pceptui naturalr significati: s3 plibus con
iuncti. s. oibus illis qui significāt res denominatas hoc no
mie for. ¶ Ex illa pne sequit. q sicut ista pna nō valz. Qm
nis canis currit: celeste sidus ē canis. g celeste sidus currit:
pppter equiuocationē s3 Az. pmo elencoz: ita nō sequit:
omnis homo currit. a. ē for. g. a. currit: nam posito q. a. 7 b.
sint omnes for. 7 sedeat. a. b. vero currente: est antecēdēs
verum sine consequente ratione equiuocationis: nā in ma
iori non supponit ly for. nisi pro sorte. b. 7 in. b. miori suppo
nit ly for. pro. a. for. quia tale equiuocum semper limitatur
ab altero extremo si fuerit potens restringere. ¶ Intelli
gendum tamē q intellectus habet duplicem ordinem ter
minorum. s. significantiū ad placitū in quo ponunt equi
uoca ppriissime sumpta: sicut in voce vel in scripto: 7 signi
ficatiūz naturaliter in quo nō ponunt huiusmodi equiuo
ca. for. igitur vt est terminus cōmunis ponitur in pmo ordi
ne. vt autē est terminus singularis puertibil cum pnomine
demōstratiuo ponit in secūdo ordine.

Ad primū dicitur q for. nō ē alius a for. (7 ad pba
tionē) for. ē ille hō demōstrato plone
alio afor. g for. est alius afor. Rndetur q si p ly ille demon
straret for. pna nō valz. si aut demōstratur alius afor. pna ē bo
na: 7 negat aīis (7 ad pbatōnem) negat consequentia vlti
ma: for. est. ergo for. est ille homo: que tamen concederet
si for. esset terminus singularis. Unde sciendum q ly for. du
pliciter sumitur: vno modo pro indiuiduo nominato: 7 sic
est terminus communis alio modo pro indiuiduo signato:
7 sic est terminus mere singularis conuertibilis cu3 prono
mine demōstratiuo. vnde sicut ly homo habet terminūz
cōuertibilē cum eo qui dicitur passio eius: ita ly iste homo

obie^a

Rñsio

4^op^m cor.

Nobile

Ad p^m
arg^o

Primum

 $\text{P}^{3+} \text{CO}_2^{2-}$ 2^{mf} CO_2^{mf}

flöbile

 $\mathbb{Z}d \cdot z^n$

21d 3"

2d 4

¶ Quarta pars principalis.

Omnis homo ē omnis homo pbat̃ur: tu es omnis ho-
mo: igitur antecedens pbat̃ur: tu es soz. g
tu es omnis homo: antecedēs arguitur: tu eris soz. ergo per
idem tu es soz. antecedēs pbat̃ur ponendo q̃ tu eris om-
nis homo p totā illam horā: z q̃. a. erit mediū instās. eiūsdē
hore: z q̃ soz. generabit post centū annos: illo posito arguit̃
in. a. instanti tu eris omnis homo: soz. erit homo. ergo in. a.
instanti tu eris soz. (patet cōsequētia) a superiori distribu-
to ad suū inferius cuz debito mediō. minor est nota ex ca-
su: z maior pbat̃ur: qm̃ in. a. instāti tu eris homo z i. a. instā-
ti nihil erit homo qñ tu eris illud. ergo in. a. instanti tu eris
omnis homo (patz consequentia) ad exponentibus ad ex-
positum: antecedens est verum. ergo z consequens. ¶ Se-
cūdo. Tu es omnis homo alicubi. ergo tu es omnis homo
(patet consequentia) qz exponentes antecedētis inferunt
exposita consequentis. nam sequitur: tu es hō alicubi. ergo
tu es homo: z sequitur: nihil est homo alicubi quin tu es il-
lud. ergo nihil est homo quin tu es illud (patet cōsequētia)
quia necessario omnis homo est alicubi: sed antecedēs p̃n-
cipale arguitur sic: tu es omnis homo hic. ergo tñ es omis
homo alicubi (patet consequētia) ab inferiori ad suū superi-
us stans confuse tñ mobiliter: eo q̃ signum yniversalē af-
firmatm̃ terminū se sequentē immediate distribuit: z me-
diatē se sequentē confundit confuse tñ: antecedens decla-
ratur: tu es homo hic: z nihil est homo hic quin tu es illud
demonstrando locum in quo tu es adequate. ergo tu es om-
nis homo hic (patet consequentia) ab exponentibus ad ex-
positum: antecedens est uerum: ergo z consequēs. ¶ Ter-
tio Tñ tu es homo. ergo tu es omnis homo: añs proba-
tur. aliquo modo tñ tu es homo: ergo tñ tu es hō: patet cō-
sequentia: ab uno cōuertibili ad reliquū sicut bec. aliquo
modo tñ tu es omnis homo: ergo tu es omnis homo: pa-
tet consequētia z añcedēs probatur. illo modo tñ tu es ho-
mo demonstrando modum singularem quo tu es homo.
ergo aliquo modo tñ tu es homo (z tenet consequentia)
ab inferiori ad suū superius sine impedimento: z antece-
dens probatur. illo modo tu es homo: z illo modo nihil n̄
tu es homo. ergo illo modo tñ tu es homo: patet cōsequē-
tia: ab exponentibus ad expositum. antecedens est verum
quia contradictorium secunde partis implicat contradic-
tionez. ergo z añs est verum. ¶ Quarto supposito q̃ sicut te-
mino trāscēdenti correspōdet vnus terius singularis lib-
soli competens: z nulli alteri. s. hoc es te demonstrato: ita

verbo substantiuo correspondet vnum verbum significare sibi soli competens et nulli alteri. et sit illud verbum. b. et arguitur sic. tu. b. omnis homo. ergo tu es omnis homo. patet consequentia. ab inferiori ad suum superius affirmatiue sine impedimento: ac si argueretur. tu curris in omni loco. ergo tu moueris in omni loco: et ante arguitur sic. tu. b. homo: et nihil non tu. b. homo quin tu. b. illud. ergo. tu. b. omnis homo: patet consequentia: ab exponetibus ad expositum ex quo. b. nulli competit nisi tibi: antecedens est verum. ergo et consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Aliquid est homo quod non est omnis homo. ergo non omnis homo est omnis homo: patet contra: quia ex cuiuslibet exponetis dictio sequitur dictio expositi: ante est verum ut patet per resolutionem. ergo et dictio quod est dictio sophismati.

Circa primam rationem sit hec prima conclusio. Si aliquid erit omnis homo in a. instanti: illud erit i. a. instanti omnis homo: et est ista pars: quia quocumque dato exponetes vniuersales erunt exponentes alterius: et est: nam sequitur hoc erit homo. in a. instanti. ergo hoc erit i. a. instanti homo: et est. Etiam sequitur: nihil erit homo i. a. instanti quoniam hoc erit illud. ergo nihil erit i. a. instanti homo quoniam hoc erit illud et est: contra. n. ita limitat terminum per determinationem appositam signo sicut ibi: ubi gratia: brunellus est omnis asinus: et brunellus est illius omnis asinus: utrobique restringitur ly asinus per ly illi: et ille propones inuenit conuertuntur (ut liquet) ita i. pposito: et consequenter dicatur: quod ille conuertuntur: tu es omnis homo: et tu es homo: tu es omnis homo isto modo: et tu es isto modo omnis homo. Ille tamen non conuertuntur: tu es aliquo modo omnis homo: et tu es omnis homo aliquo modo: tu es alicubi omnis homo: et tu es omnis homo alicubi: sic nec ille: brunellus est alicuius hominis omnis asinus: et brunellus est omnis asinus alicuius hominis: quoniam terminus communis precedens significat quod stat determinate a quo incipit probatio propositionis: restringit terminum distributum usque ad suppositionem distributam: cum autem sequitur: quod stat confuse terminus: non restringit cum illo modo. ¶ 2^a pars. Tu eris omnis homo in a. instanti et tamen i. a. instanti tu non eris omnis homo (patet per 3^{am}) per exponetes: et facta declaratur: quoniam si i. a. instanti tu eris omnis homo. ergo in a. instanti tu eris omnis homo et erit (patet contra) quia ly homo supponit per omni hominem et erit: quod declaratur: ex eo quod propter diuinitatem determinationem ad determinabile non limitat determinabile per illam determinationem: vnde in qualibet illarum: omnis homo est quod est albus: omnis homo currit et mouetur: tamen ample supponit subiectum sicut i. istis: omnis homo est. omnis homo erit: ly homo ergo tamen ample supponit i. illa. a. instanti: tu eris omnis homo sicut i. illa: tu eris omnis homo. Item in hac etiam omnis homo erit tu i. a. instanti: non limitat subiectum. ergo est i. instanti tu eris omnis homo: non restringit predicatum (patet contra consilium) quia sicut in illa: omnis asinus est illi: non restringit subiectum: ita in hac: isti est omnis asinus: non restringit predicatum: generaliter. n. tales conuertuntur: et possibiles: ut i. hoc instanti est omnis homo: et omnis homo est i. hoc instanti. ¶ In intelligendum. quod hoc aduerbia discreta: vel equiualeant: si prece dant verbum determinat subiectum et verbum: et non predicatum. Si vero sequantur determinat predicatum et verbum: et non subiectum: et hoc maxime i. his distributionibus. Aliqua tamen per oppositionem seu limitationem illius possunt esse determinationes eximorum: et non ubi principalis: ut for. tunc erit i. archa noe: potest enim significare quod for. tunc erit: erit i. archa noe: et sic est determinatio solius subiecti. Item for. erit tunc in archa noe: hoc potest significare solum quod for. erit i. archa noe: que tunc erit archa noe: et sic est determinatio solius predicati: nec obstat quod aduerbiu stat iuxta verbum: et semper nititur verbo secundum grammaticos: quia illud non est intelligendum de verbo principali et explicito solum: quia et potest esse determinatio verbi secundary seu subintellecti: aduerbiu ergo est proprie determinatio ubi impliciti: vel expliciti primary vel secundary: accidens autem ratione ubi potest esse determinatio subiecti: vel predicati: vel partis eius. ¶ 3^a pars. Tu es omnis homo: et non immediate ante instantis presens fuisti omnis homo: et tamen non incipis esse omnis homo: probatur: ponendo quod sis omnis homo: et fuisti omnis homo i. quolibet instanti hore preterite: illo posito patet prima est vna pars casus: et (2^a pars) quia suum contradictoriu est falsum. s. immediate ante instans presens fuisti omnis

homo: ex quo ly homo distribuitur: per omni hominem quod fuit. 3^a pars. Pars declaratur: quoniam sequitur: tu es omnis homo: et immediate ante instans presens fuit ita quod tu es omnis homo. ergo tu non incipis esse omnis homo: patet consequentia: ab vna causa veritatis ad propositionem habentem illam. Consimiliter dicatur quod tu es omnis homo: et nunquam eris omnis homo: et tamen nunquam desinis esse omnis homo: posito illo casu: cum casu prime rationis: quia et si nunquam eris omnis homo: tamen immediate post hoc instans erit ita quod tu es omnis homo: vnde in talibus distributionibus et in terminis significatibus motu: ut in tali modo loquendi: quia non sequitur: tu pertransis. a. spacium et nunquam pertransiisti. a. spacium. ergo tu incipis pertransire. a. spacium: quia l3 nunquam pertransiisti. a. spacium tamen immediate ante instans presens fuit ita quod tu es pertransiens. a. spacium. Et etiam non sequitur: tu pertransisti. a. spacium: et nunquam pertransibis. a. spacium. igitur tu desinis pertransire. a. spacium: quia dato: quod sis in medio. a. spatii pertransendo illud: antecedens vtriusque consequentie erit verum: et consequens falsum. ¶ 4^a conclusio. Tu non es omnis homo: nec vnumquam eris omnis homo: et tamen tu incipis esse omnis homo: probatur ponendo primam partem in casu vna cum toto residuo prime rationis: i. quo casu facta pars est nota per primam conclusionem: et tertiam declaro: quia immediate post instantis presens erit ita quod tu es omnis homo. Unde in illa: tu incipis esse omnis homo non supponit ly homo per omni hominem quod erit: sed solum pro homine quod immediate post hoc erit aliter non esset possibile quod tu incipis scire omnem propositionem. et quod tu incipis videre omnem hominem per remotionem de presenti. Similiter procedit quod tu non es omnis homo: nec vnumquam fuisti omnis homo: et tamen tu desinis esse omnis homo: patet: ponendo primam partem in casu: vna cum hoc quod immediate ante hoc fuit ita quod tu es omnis homo: nam ly. homo distribuitur solum per omni hominem quod immediate ante hoc fuit.

¶ Et si ex his concluditur: per idem quod tu incepisti et desines esse omnis homo: negatur consequentia: quia respectu verbi de preterito vel futuro supponit ly homo per omni hominem quod fuit: qui erit: nec sequitur tunc tu non fuisti omnis homo: et immediate post illud instans fuit ita quod tu es omnis homo. ergo tunc incepisti esse omnis homo: quia arguitur aminum amplo ad magis amplius: sed facta exponens debet esse simplex de preterito. s. n. incepisti vel desines esse omnis homo: tu fuisti vel tu eris omnis homo: secus autem est de presenti. ¶ Ex predictis sequitur. Quod tu eris omnis homo in a. instanti: et tamen non potes esse omnis homo in a. instanti: quia tu non potes esse omnis homo qui potest esse in a. instanti: vnde in illa: tu potes esse omnis homo in a. instanti: distribuitur ly homo pro omni homine qui poterit esse in a. instanti: sicut in alia per omni hominem qui erit i. a. instanti: nec sequitur possibile est quod tu sis omnis homo in a. instanti. ergo tu potes esse omnis homo in a. instanti: quia assensu composito ad sensum diuissum fallit consequentia: vnde concedo quod possibile est te esse omnem hominem tamen sine determinatione quam cum determinatione: sed tu non potes esse omnis homo aliquo modo. ¶ Sed si arguitur sic: illa consequentia est bona: tu potes esse omnis homo: plato potest esse homo. ergo tu potes esse plato. ergo aperi illa consequentia est bona: potest esse quod tu sis omnis homo: potest esse quod plato sit homo. ergo potest esse quod tu sis plato: quia utrobique arguitur a superioris distributo ad suum inferiorem cum debito medio. ¶ Item sicut sequitur: tu potes esse omnis homo ergo tu potes esse omnis homo qui potest esse: aperi videtur sequi: potest esse quod tu sis omnis homo. ergo potest esse quod tu sis omnis homo qui potest esse: quia utrobique supponit ly homo distributive: respectu huius verbi potest: sed consequens continue est falsum. ergo tam falsa est illa de sensu composito: quam illa de sensu diuiso. ¶ Dicendum quod primus descensus valet et non secundus: quia tertius distributus respectu huius verbi potest terti in sensu diuiso: distribuitur per omni tali quod potest esse: si sensu composito non distribuitur nisi per comparationem ad aliud extremum.

4^aobie^oR^oisiop. cor^oobie^oobie^oR^oisio

Secundum

Ideo illa potest esse quod tu sis omnis homo: non distribuitur ly homo nisi per omni hominem quod potest esse tu: id est medium dicitur esse hoc: potest esse quod plato sit homo quod potest esse tu: quod negatur. Et per hoc est solutum aliud argumentum: quod sequitur solū ex illo ante: quod potest esse quod tu sis omnis homo quod potest esse tu. Et si quis quare hoc verbum potest in sensu diuiso facit supponere absolutam: et in sensu composito respectuā. Dicitur quod in sensu composito determinat totam compositionem: et non in sensu diuiso.

Ad primum dicitur: quod aliquis homo: vel aliqua homo erit omnis homo: est impossibile naturaliter: igitur primum sit magis impossibile quod secundum. Unde admissio quod mulier pregnans cum fetu maschio: sit omnis homo (sequitur) quod species humana potest desinere esse: aut quod aliquis homo necesse est comedere: vel bibere: nam fetus si puer nect ad perfectionem generationis: ille necesse est comedere vel bibere: quod indigebit nutrimento: et si non: igitur puer species humana: tamen quod talis casus non implicat contradictionem: quod deus hoc potest facere: admissio. igitur casus prime rationis: nego ultimam consequentiam: nec arguitur ab exponētib⁹ ad exponē: quod solū sequitur: quod tu eris in instanti omnis homo: aut quod tu eris omnis homo in a. instanti. hoc. n. i. a. instanti tu eris omnis homo: exponitur sic i. a. instanti tu eris homo et nihil erit homo: quoniam illud i. a. instanti erit tu: modo hoc est falsa. **Ad 2^m** nego illam: tu es omnis homo alicubi (et ad probationem) nego contra (dicendo) quod arguitur distributio ab inferiori ad suū superius: nam signum velle affirmatiuum distribuit terminum mediate sequente dummodo sit deterioratio termini sequentis immediate. Sed ly alicubi est determinatio illi termini homo. igitur distribuitur: aliter. n. illa consequentia valet. brunellus est omnis asinus illius hominis. igitur brunellus est omnis asinus alicuius hominis: et dato: quod ly alicuius sit conclusio tamen: adhuc contra non valet quod arguendo ab inferiori ad suū superius cetera debet esse paria. Unde non sequitur: for. est for. igitur homo est omnis homo: quod igitur arguitur apte sub pre regula: tamen apte potest argui distributio: et ita in proposito non datur argumentum propter ascensum aduerbio: sed per ascensum illius termini homo quod in antecedente supponit distributio distributio: et in consequente distributio cōiter: et ita virtualiter arguitur ab inferiori ad suū superius distributio. **Ad 3^m** nego omnes illas: tamen tu es homo aliquo modo. tamen tu illo modo es homo: isto modo tamen tu es homo (et ad probationem illi vltimē) negatur contra: nec arguitur ab exponētib⁹ ad exponē: quoniam si exponēs est illa: nihil non tu isto modo est homo quod est falsa: eius contradictorium est verum. scilicet aliquid non tu illo modo est homo: quod for. est homo: et for. est aliquid non tu illo modo: nec oportet modum determinare i. si exponēs verbum principale: sic i. exposita: sed sufficit quod determinet subiectum: vna cum verbo implicito: unde hec est falsa: omnis homo isto modo est tu (dato) quod ly isto modo non determinat subiectum sed verbum: et si exponēs determinabit verbum implicitum. v. z. nihil est homo quoniam illud isto modo est tu. **Ad 4^m** dicitur quod illa suppositio est falsa: quoniam sic actus mentalis distribuitur: non habet inferiori: nec superiori: ita nec actus ponendi vel diuidendi: cum inferioritas et superioritas non reperiantur nisi inter intentiones et terminos subalternatos illis: nec est propter inferioritas: nec superioritas inter illa verba currit: vel mouetur: nisi ratione intentionum quas includit: verbum igitur substantiuum: quod non est intentio: nec terminus convertibilis cum intentione: est enim solū actus ponendi vel diuidendi: et non habet superiori nec inferiori. Admissa tamen illa suppositione dupliciter respondetur: primo nego contra: quod si ratione verbo arguitur per regulam: non tamen ratione predicatorum: imo distributio formaliter: vel virtualiter ab inferiori ad suū superius: cum i. ante solū predicatum supponat per omni hominem quod est tu: ratione verbi non habetis maiorem suppositionem actiuā: et ante supponat per omni hominem absolute. igitur negatur ante demonstrando quod equaliter isti: tu isto modo es omnis homo: sicut for. equaliter huic: ille homo denominato for. (vbi per) quod igitur hoc totū. isto modo tu es: nulli petat nisi tibi: facit tamen illū terius distributiuū supponere per omni hominem. **Et ex hoc** soluitur vna difficultas talis: quod in hac propositione omnis homo est distribuitur ly homo per omni hominem: et in ista omnis homo albus est: solū per omni hominem albo ratione limitatio. igitur per idē ista: tu es omnis homo: facit verbum supponere illū terminū homo per omni hominem: et in ista tu isto modo vel hic es omnis homo: facit istū terminū homo supponere so-

lum per omni hominem. isto modo. vel existere hic: ratione determinationis. **¶** Respondetur negando contra: quod verbum non limitatur quo ad suppositionem: sed solū quo ad notationem (quod dicitur) tu es omnis homo: vel tu eris omnis homo verbum denotat predicatum absolute i. esse subiecto: non habendo remedium determinatum: sed in istis: tu h. es omnis homo: isto modo tamen tu es homo i. a. instanti tamen eris omnis homo vel tamen tu si eris omnis homo: illud verbum denotat predicatum i. esse subiecto: secundum determinatum respectu: ut quod omnis homo dicitur de te i. b. instanti: vel per hunc modum: aut per tali mensura instantanea. limitatio igitur distributio non est ratione verbi limitati: sed ratione termini distributi per aliquā deteriorationem restricti. **Act^o**. n. actiuorum sunt in patiente et bene disposito. igitur de aia: ergo etc.

¶ Prima pars principalis.

Secundū soph^{ma}. Omnis fenix est. igitur quod arguitur quadruplex: et primo sic: signum velle affirmatiuum non facit veram propositionem nisi terius per ipsum distribuitur beat actum tria supposita: sed ille terius fenix non habet actum tria supposita: igitur sophisma falsum (et contra cum minori) ex cōi oppinione dicendum quod nūquid est nisi vna

fenix: sicut nūquid est nisi vna instans: sed ex corruptione vni generatur vni: ex quo generatur postea alia fenix: ante pro maiori colligitur de intentione **¶** 2° primo celi dicitur: omne et totum per ponitur super tria. Item si omnis fenix est: et non est nisi vna fenix: vltima est concessio: ergo aliquid fenix est omnis fenix: contra est deterioratio Aristotelem. primo pyrrhoniensis quod ista propositio affirmatiua est falsa in qua predicatur velle vniuersaliter sumptum. **¶** Secundo si omnis fenix est: et nulla fenix est corrupta. igitur aliquid fenix fuit semper contra est falsum: quod nullus animal potest perpetuari (et probatur minor) quod nihil quod est ens est corruptum: sed omnis fenix est ens quod est: igitur nulla fenix est corrupta (per contra) quod est falsum in 2° prime figure: maior est euidentia: quod quod est corruptus fuit: et non est. (minor vero per) per exponētes scilicet aliquid fenix est ens quod est: nulla est fenix quoniam illa sit ens quod est. **¶** Tercio aliquid fenix est corrupta. igitur aliquid fenix non est: per contra assimiliter: illa fenix est corrupta. ergo ista fenix non est: vel de causa diuersitatis: quare et illa consequentia: in singularibus et non in cōibus: tamen arguitur sic. nūquid corruptum est: aliquid fenix est corrupta. ergo aliqua fenix non est: et contra: quod est falsum in quarto prime figure. ante est verum. ergo et contra: et contra est contradictorium sophismatis. igitur etc. **¶** Quarto. omnis fenix est: et nulla fenix est perpetua. ergo aliqua fenix erit que non est: per contra: quod aliter deficeret species fenicis: quod est contra philosophum primo posteriorum dicitur: quod species sunt eterne: sed contra est falsum. ergo et antecedens non minor. igitur maior que est sophisma: sed quod consequens sit falsum arguitur sic: quacūque fenice futura signata illa erit fenix pens. ergo illa erit fenix que est pens: per contra: quod pens et quod est pervertit: ante per: quod sic illa: fenix erit exis. ita erit pens.

Ad oppositum arguitur sic. Aliqua fenix est: et nulla est fenix qui illa sit. ergo omnis fenix est: per contra: ab exponētib⁹ ad expositum. est antecedens. verum. ergo et consequens quod est sophisma.

Circa predicta et maxime in prime ratione sit hec prima. Alii sunt termini eque cōes quorum vnus habet infinita supposita: et alter solum vnum: per nam isti termini tempore et instans sunt termini eque cōes: quod quilibet illorum significat infinita et nullus illorum est superior vel inferior ad reliquum. ergo etc. minor patet: et maior declaratur: nam quilibet illorum significat quicquid vni significauit. ex quo sunt termini mentales naturaliter significantes: ut suppono: sed quilibet illorum significat infinita: quod ly tempus significat infinita tempora que fuerunt partis hore preterite. et ly instans significauit omnia instantia eiusdem hore: sed tam tempora que instantia fuerunt infinita hore preterite. ergo quilibet illorum significat iam infinita. Secunda pars conclusionis declarat: quod igitur sunt infinita tempora: ut per per

obiecto

diuisione tps in ptes ppportionales in infinitu sic: qd sp tps
pns diuidat in partes pntes. i. a. n. est dies: annus: et mensis: et
hora: et medietas hore: et sic in infinitu. ita qd sca dione vna
ps sit pterita et reliq futura: ex qb^o resultat tps pns. ille vo
terius instas no bz nisi vnu suppositu. ex quo: qd no est nisi
vnu instas copulans ptes pteritas tps pntis cu partibus
futuris. ¶ Ex illa hne segt. Qz illi duo termini ho: et fenix
sunt termini eque coes: qz glz eoz significat infinita: et nul
lus eorum est superior ad reliquum. ymmo sunt species
spa^{me} prelibate sube: non ob^o qd ille terminus homo habe
at multitudinem suppositorum et ly fenix non habeat nisi
vnum suppositum. ¶ Secunda conclusio. Ille terminus
supponit pro infinitis suppositis: et tn no bz nisi vnu suppo
pma ps declarat accipiendo illa ppoem: ois fenix erit: vbi
sbn fenix supponit pro oi fenice q erit: sed infinite fenices
erut: g supponit p infinitis fenicibus: et p ois supponit p i
finitis suppositis. 2^a ps est clara. qm no est nisi vna fenix:
nec est pole q sit nisi vna fenix. sicut nec est pole q sit nisi
vnu instas: g non e pole q heat nisi vnu suppositus: pot tn
bre plura supposita. ymmo pot bre infinita supposita si p
tps infinitu ille terius pot manere. ¶ Ex illa hne segtur.
Qz alig sunt duo termini quoz vn^o heat supposita ifinita:
et alius solu vnu: et tn supponit pro tot eqlr (p3) d illis duo
bus teris: tps: et fenix: in illis pponibus. oē tps futur erit: et
ois fenix futura erit: vbi ly ta tps: q ly fenix: supponit p in
finitis. ¶ 3^a ps. Ois fenix futura erit i instati pnti: et tn aliq
fenix futura no est (2^a ps p3) de oi fenice gnanda: et pma p
ba: qz si no: de^o oppositu. i. aliq fenix futura erit que non
erit i instati pnti q sit. a: et arguit. a. no erit in instati pnti eo
q non erit i instati qd e pns: qz alia ro assignari non pot: g p
ide. a. fenix nuq erit pterita: vel genita: nec corrupta: pba
tur pna. naz si pns: et qd e quertunt p idez pterituz quertit
cu hoc coplexo qd fuit: et genitu cu hoc coplexo qd e: vel fuit
postq no fuit: et corruptu q non est postq fuit (p3 pna) asi
mili: quo pcesso. h est falsa. a. fenix erit fenix pterita. qm ex
ista segtur: q. a. fenix erit fenix. a. q fuit: qd e falsu. Silr si. a.
fenix erit genita. g. a. fenix erit aliqd qd e vl qd fuit: post q
no fuit: qd itez e falsu. et si. a. fenix erit corrupta: g. a. fenix e
aliqd qd no est postq fuit: qd e falsu. sic igif. a. fenix erit in
aliquo pterito genita: vel corrupta: ita. a. fenix erit in ista
ti qd erit pns: et pnt in instati pnti: qz hoc istans qd e ia futu
rum aliqn erit presens. sicut etiam aliqn erit preteritum.
¶ Ex ista hne sequitur. q instas presens aliquando fuit: et i
stans presens aliqn erit (probatu) qz hoc aliquando fuit:
demonstrado instas mediate hesterne diei: et h est vel fuit
instas psens: sicut etia fuit preteritu vel futurum: ergo zc.
Similr hoc aliqn erit demonstrado instans crastine diei:
et hoc e vel erit instas presens. sicut etia erit preterituz vel
futuruz: ergo zc. ¶ 4^a ps. aliquod corruptu an instans psens
erit in instanti presenti: et aliquod generandu post instans p
sens erit i instati presenti: pma pars pbatu. na hoc erit i
instati pnti demonstrado. a. fenice: et hoc est vel erit aliqd
corruptu ante instas pns: igif pma pars p3 ex alia hne. et 2^a
pbat. qm non aliude pcedit q. a. erit in instanti pnti: nisi
qz aliquando erit ita q. a. e in instati pnti: sed aliqn erit ita
q. a. e corruptum ante instans psens g. a. erit corruptu an
instas psens. 2^a pars hnis silr ostendit. na hoc erit in ista
ti presenti demonstrado. a. et hoc est vel erit gnanduz post
instas presens: qz aliqn erit ita qd hoc e generandu post in
stans presens: ergo aliqd gnanduz post instans psens erit in
instanti presenti. ¶ Ex predictis sequitur. Qz aliquod cor
ruptum mille annis elapsis potest esse. ymmo erit in ista
ti presenti: et aliquod generandum post mille annos potest
esse. ymmo erit in instanti presenti nunq: tamen sequitur:
quale erit aut poterit esse in instati quod est presens. Nec
sequitur possibile est quod hoc corruptum seu generandu

sit in instanti quod est presens: ergo hoc corruptum vel ge
neranduz potest esse in instanti qd est psens: qz arguitur a
sensu copposito vero: ad sensuz diuisu falsu: sicut no sequit:
pot esse q an xps sit ho qui est: g antexps potest ee ho q e.
cu ans sit vez: et sequens falsum: bene tn sequitur: aliqn
erit ita qd hoc est in instati pnti: ergo h erit in instanti pnti
poterit esse qd hoc sit in instanti pnti: ergo hoc poterit esse
in instanti presenti: non obstante q arguitur a sensu copossi
to ad sensum diuisuz: sicut in alio: quia hic arguitur in ter
minis simplicibus: ibi autem in terminis compositis ver
baliter sumptis.

Ad primu negatur ans qz bec propo est vera: ois sol clarissime lucet: qz hic predicat pro argu^m

pria passio de suo subiecto: et tamen subiectum non habet:
nec habere potest nisi vnum suppositum. Item dato q. a.
sit propria passio fenicis illa est vera: omnis fenix e. a: per
eandem causam: et tamen subiectum non habet nisi vnuz
suppositum: licet habebit plura successiue. vnde dato q tu
esses omnis homo ista esset vera: omnis homo est risibilis
sicut nunc ratione exponentium: ratione exclusiue de ter
minis transpositis: et ratione predicati conuertibilis cum
subiecto: et ratione ascensus hoc modo: tu es risibilis: et tu es
omnis homo: ergo omnis homo est risibilis: et tamen subie
ctum non haberet nisi vnuz suppositu: ita dicatur de ista:
omnis fenix est. a: ex qua segtur sophisma: omnis fenix est.
Item aliter duo contraria in materia naturali cum verbo
de presenti et sine determinatione essent simul falsa. s. om
nis fenix est animal: nulla fenix est animal. ymmo duo co
tradictoria essent simul falsa: bec quidem: omnis fenix est
.a. propter defectum trium suppositorum: et bec similiter alia
fenix non est. a. quia negatur propria passio a suo subiecto.
deinde signum vniuersale negatiuum non exigit tria sup
posita: nec signum vniuersale affirmatiuum in propositio
ne negatiua aliter per idem: nec in affirmatiua. antecede
patet: quia quelibet illaruz est vera: nulla fenix est asinus:
omnis fenix non est asinus. Et ad philosophum dicitur: q
ipse non loquebatur ad propositu isto modo. vnde volens
probare numerum trinarium esse perfectum: sumpsit in
ter alias rationes moduz loquendi communiter dicentiu
q omne et totum non proprie attribuuntur paucioribus
tribus: nam duo homines sunt proprie duo: vel ambo: sed
non proprie omne: vel totum: quia duo homines non faci
unt proprie vniuersitatem nec populuz: sed ad tales deno
minationes requiritur q sint ad minus tres. Itz cōcedo
q aliqua fenix est omnis fenix. et ad Aristotelem dico: q il
la fuit intentio sua. v3. q propositio affirmatiua est falsa in
qua pntum vniuersale habens plura supposita: distributum
signo vniuersali affirmatiuo: et hoc in numero singulari: et
in recto respectu recti: dicitur primo habens plura suppo
sita propter illas: aliqua fenix est omnis fenix. aliquis sol
est omnis sol: aliquod instans est omne instans. Secun
do dicitur distributum signo vniuersali affirmatiuo: et hoc
in numero singulari: qm ille sunt vere: tn homo est risibi
lis: tn homo est animal rationale: et tamen predicatur vni
uersale habens plura supposita vniuersaliter sumptuz: qz
supponit distributiue non signo vniuersali: sed exclusiue.
Similiter iste sunt vere: aliquid est nullus homo: aliquid
est nullum animal: licet predicatur distribuatuz signo vni
uersali cum alijs conditionibus: sed illud signum est nega
tiuum. Tertio dicitur in numero singulari: quia ille pro
positiones sunt vere: aliqui homines sunt omnes homines:
aliqui apostoli sunt omnes apostoli: et tamen pntur vlt distri
butum signo vniuersali affirmatiuo habens plura suppo
sita. 4° dicitur in recto respectu recti: qz iste propositiones
sunt vere: deus erit in quolibet instanti futuro: in b instan
ti est ois ho: et tn pntuz est vlt vniuersaliter sumptu cu alijs

Ad p^m argu^m

¶ Nobi
le d to
to: et oē
qtr q
tuō cō
tingit
habef.

Secundum

conditionibus: sed iste sunt false: aliquid est omnis homo. aliquid est omne animal: quia predicatum est vniuersale vlt sumptu signo vlt affir° distributu habes plura. **Ad 2^m** ne-
Ad 2^m gaſ q nlla fenix ē corrupta (z ad pbationē) nullus ens qd ē ē corruptū: ois fenix ē ens qd ē. ergo nlla fenix ē cōrupta: negat cōtra: qz arguit a min° aplo ad magis amplū distribu-
Ad 3^m tiue: eo q ly fenix in minori supponit p eo qd ē solū: in ſne vero pro eo qd est vel pro eo qd fuit: sicut nō sequit: nullus homo q est ē generandus: qlibz hō est hō. ergo nullus hō ē generandus: sed solū segt: q nullus hō q ē est generandus: z ita pūs debuit inferri: q nulla fenix q ē ē corrupta. **Et**
Ad 3^m si arguit sic. Aliq fenix pſens ē corrupta. ergo aliqua fenix que est ē corrupta. Negat pſequentia (qz vt prius patuit) subiectū anteceditis supponit pro fenice q est vel aliquan-
Ad 4^m do fuit pſens: subiectū pſequentis soluz pro fenice que ē. **Ad tertiu.** nego illam pſequentiā: Aliqua fenix est corru-
Ad 4^m pta. ergo aliqua fenix nō ē: qz arguit a magis amplo ad mi- nus amplum: concedo tamen illam: illa fenix est corrupta. ergo illa fenix non est: z ratio diuerſitatis est: qz hic non va-
obiectō riat illud pro quo subiectū supponit: semper enim in ante- cedēte z consequēte ē suppositio pro eodem (ex quo) conti- nue denoteſ idem. In alia autez variat suppositio: quoniā in antecedēte supponit subiectū pro aliqua fenice que fuit z nō est: z in pſequentē vero pro fenice que est solū: z ex hoc negat quelibet illaz consequētiāz quibus concludit con- tradictorium ſophiſmatis: quia vtrobiqz arguitur a magis amplo ad minus amplū. sed ex his premissis soluz segtur: q aliqua fenix que fuit non est: z aliqua fenix que erit non est: quorum quodlibet conceditur. **Ad quartum.** respon-
Ad 4^m suz ē: ccedēdo q qlibet fenix futura erit pſens z exiſtēs in instanti pſenti: non tamē quelibet fenix futura erit in instanti quod ē pſens: z nego q illi termini cōuertunt: pſe- ſens: z q ē pſis instās pſis: z instans quod est. **Et** si argui- tur sic. pono q. a. conuertat cum illo termino instans qd ē pſis: z q bec fenix demādo fenicem generandā erit i in-
Ad 4^m stanti qd ē pſis: qz bec fenix erit i. a. ergo erit in instanti quod ē pſis (p3 cōtra) ab vno cōuertibili ad reliquuz: z antecedēs probat: aliqdo erit ita q bec fenix est in. a. ergo aliquādo bec fenix erit in. a. (p3 cōtra) qz bñ sequit vt dictum est. ali-
Ad 4^m qñ erit ita q bec fenix ē in instanti pſiti: g h fenix erit in istā ti pſiti: s3 magis arguit in teris simplicib⁹ in argumēto da-
Rñſio to qz in illo. g illa pſitia afortiori ē bona. **Rñdeſ** negan- do illā cōſequentiā: z licet explicite melius arguat in termi- nis simplicib⁹ in illa qz in alia cōtra: nō tamen implicite (ex quo) ly. a. conuertit cum compositione verbali: vnde si ly. a. conuerteretur cum ly hoc complexo homo qui est: nega- tur illa: antechristus potest esse. a. (nec sequitur) potest esse q antechristus sit. a. ergo antechrist⁹ potest esse. a. (z tamē bene sequitur) potest esse q antechristus sit homo currēs: antechristus potest esse homo currēs: quia hic nec explici- te: nec implicite arguitur cu3 complexo verbali a parte ali- cuius extremi. In alia vero arguitur implicite i terminis complexis cum comlexione verbali: zc.

Secunda pars principalis.

Omnis fenix est. q ſophiſma ſit falſum arguitur ſic. subiectum supponit pro omni fenice preteri-
p. arg^m ta z possibili: sed non quelibet fenix preterita vel possibilis est. ergo zc. maior probatur quadrupliciter: z primo ſic. iſte terminus fenix distributus in ſimplici apprehēſione ſigni- ficat omnem fenicem preteritam z possibilem: z pro tali di- ſtribuitur. ergo improprie ſignificat omnem fenicem pre- teritam z possibilem: z pro quālibet tali diſtribuitur: patet cōſequentia: qz termin⁹ mētalīs nō pōt abſolui a ſua natu- rali ſignificatione: z p pſis ly fenix supponit p omni fenice preterita z possibili: ſi negat cōſequentia: dicendo: q ver-

bum ſubſtātiuz reſtringit ſbm ad ſupponendū ſolū pro eo qd est: iō ly fenix nō ſupponit niſi pro fenice q est iſta nō va- let qz ſbm hui⁹ añ xps est ſupponit pro eo qd nō ē: z iſti⁹ oē qd poterit eē est ſbm: ſupponit pro oī eo qd pōt eē z nō ſolū p eo qd est. **2°** ponit q retineas hāc in mēte tua: ois fe- nix est vſqz ad mediū iſtās craſtine diei in quo gnābit. a. fenix: z arguit ſic: oī mō quo ſe hēbit cras ſbm illi⁹ ppōnis iam ſe h3: qz iſtō nō mutat: neqz intellect⁹ tu⁹ variabitur: ſ3 cras ſupponet pro. a. fenice: g iā ſupponit pro. a. fenice: vbi ē tante po⁹ ē nūc quāte erit cras: ſ3 cras faciet ſbm ſuppo- re pro. a. fenice: g z nūc fac ſbm ſupponere p. a. fenice. Itēz cras tpe quo nō erit aliq fenix: ſ3 ſoluz vmis genit⁹ ex feni- ce corrupta ſbm illi⁹ ppōnis ſupponet p. a. fenice: ſ3 nō est maior rō: qre tunc ſupponet pro. a. fenice q tūc non erit qz iā ſupponit pro fenice q est: g iā ſupponit p. a. fenice: z pro qz alia poſſibili vel pterita indiſſerēter. **3°** hoc vbi est mētale indiſſerēter pro oī iſtāti pterito z poli⁹ ſignificat g nō reſtrigit ſbm ad ſola ſignificata iſtāti pſtis (p3 cōtra) qz non aliūde ſbm iſti⁹ propōnis ois fenix pōt eſſe: ſuppoit pro oī fenice poli niſi qz illud vbum pōt ſignificare indiſ- ſerēter oē iſtās poſe: añs pbat: qz hoc vbi mētale nālī ſignificauit p oī iſtāti pterito: z nālī ſignificabit p oī iſtāti futuro ſeu poli⁹ (ſuppoſito) q ppetuaret in mēte: g iāz pro quol3 tali iſtāti ſignificat (p3 cōtra) qz terius nālī liter ſignificās nō pōt abſolui a ſua nālī ſignificatōe. **4°** Si eēt vn⁹ intellectus iſinite vtutis hīs vnū terium diſiun- ctū ex teris diſcretis. oīz fenicū: pteritaz z poliū: talis ter- minus diſiunctus ſbiue ſupponēs reſpectu hui⁹ vbi ē in pro- poſitione iſeſinita affirmatiua ſupponeret p oī fenice p- terita z poli⁹ ſub diſiunctione: iſi adueniēte diſtributiōe di- ſtribueret copulatiue pro eiſdē: ſ3 h vſis quereſet cū iſta ois fenix eſt (vt apparet) g ſubiectū iam huius ſupponit p omni fenice preterita z poſſibili quod erat probandum.

In oppositu arguit ſic. aliq fenix ē: g ois fenix ē. (p3 cōtra) qz aut ſolū eſt vna fenix: aut ſunt plures fenices: ſi p^m: cu3 iſta ſit ois fenix (ſeg^t) q omnis fenix ē. ſi z^m z non eſt maior ratio quare vna fenix ſit qz alia: ergo omnis fenix eſt.

Iurta materiā pmi argumēti ſit bec p^a ſ. Ois terius catheg^o faciēs ppoſitionē cū aliquo vbo recipit ſupponēs ab iſto z pro aliq ſupponit. p^a ps p3 qz termini eē ppōnez ſignificāt: z nō ſupponūt. z i ſola ppōne ſupponūt. g vlt ſuſcipiūt ſuppoēz a vbo (p3 cōtra) qz nō ē rō qre vnus terius catheg^o i vna ppōne ſupponeret: z nō ali⁹ reſpectu cō- ſiſis vbi. nā ſi aliq eēt ppō cui⁹ ſbm vel pdicatū nō ſuppoē- ret maxie videret i illa: chy^a ē chy^a. **S3** ſi i^a eſt iſeſinita: g ſbm ſupponit deteriate: z añr qz h ē vſis: ois chy^a eſt chy^a: ſbm ſtat diſtributiue: z p^tuz pſuſe tātuz: i hac vō iſta chy^a ē chy^a: ſbm diſcrete ſupponit: qz ē ppō ſingularis. Deide iſte nō dīdicūt: qz chy^a: ois chy^a ē: aliq chy^a. ois chy^a nō eſt: nec aſſignat alia rō niſi qz p^tuz ſupponit diſtributiue i qz eaz: z ſi qraſ diſſerētia iter has: chy^a ē aīal: chy^a ē nomē: nō aſſi- guaſ alia: niſi qz ſb3 ſtat i vna mālī: z i alia pſoālī. Alijs it- regulis logicalib⁹ p^t pbari teriuz iſtū: chy^a ſupponere. z ps ſnis declarat. nā ſi aliq terius i ppōne ſupponit p nul- lo. h videret maxie de oī terio nō hāte ſignificatū in re. **S3** (pono) q vn⁹ hō: nec aliq hō ſit z qro an iſta dīdicūt: qz hō ē: z aliq hō nō ē: z ſi ſic: duo dīdicto^a poſſūt ſiſe vā: dato qz dōs anihilaret oēz mulierē: z nullū maſculūz ſi non: qro cām: z nō dabitur alia niſi qz termini nō ſupponūt pſiſe p eodē eo q i affir^a ſb3 ſupponit p maſculo: z i negatiua p ſe- mina ſolū: Itē iſta cōtra ſtate iſto caſu nō valz: iſta: qz hō eſt hō maſcl⁹: berta ē hō: g berta ē hō maſcl⁹. qz añs eſt poſe: z pſis ipole: z hoc ideo: qz ſbm maioris ſupponit ſolū pro ma- ſculo: z p^tedicatū minoris: pro altero ſexu. Etiam iſta cōtra non valet. nullus homo eſt mulier: ergo nulla mulier eſt

hō: qz aīis ē necessariū ⁊ hīs ipole vel stīgēs: ⁊ nō assigna
tur alia cā: nisi qz i cōuersa subm suppoit solū p vno sexu:
⁊ pū i quertēte p vtroqz: et pū dicat qz dīctoriū istī: qz
hō ē dī assignari istud. aligs hō nō est: vbi subiecta suppo
nūt pīse p eodē. ⁊ minor istius. quilibz hō ē hō masculus
ē ista: berta ē aligs hō: vbi seruāt suppositio eadem pīse: ⁊
cōuertēs istius. nullus hō ē mulier. est ista: nulla mulier ē
aligs hō: vbi ē oēs termini supponūt p eodē vel p eisdē
pīse. ¶ Scda ⁊ ē ista. Aligs terminus supponēs respectu
huius vbi ē nō distracti supponit solū p eo qz nō ē: p de su
biecto istius. adā ē: vel antechristus: i quarū p ma subiectū
suppoit solū p eo qz fuit ⁊ nō ē: i secūda supponit solū p
eo qz erit: et nō ē. i hac vō chymera ē subiectū nō solū sup
ponit pro eo qd nō ē: sed etiā p eo qd nō pōt eē. Et si dī ex
quo ly chymera supponit p aliquo: assignet g illud. Dm
qz supponit p infinitis chymeris. qm supponit p qlibet
chymera itelligibili: qz nō ē ratio. quare supponat magis p
a. chymera itelligibili qz pro. b. chymera intelligibi
li: sed infinite sunt chymere itelligibiles. ergo supponit
pro infinitis: et ita supponit ly fenix in instāti in quonō ē
aliqua fenix pro omni fenice pterita. futura. ⁊ possibili: qz
qz supponat pro fenice futura: et non preterita non potest
ratio euīdē assignari. nec ē dōm qz pro nullo supponat
qz oppositum ostensum est in pīma pīne. Similiter si non
esset homo debet dici subiectum istius omnis hō ē suppo
nere pro infinitis hominibus preteritis futuris et possi
bilibus. ¶ Tertia conclusio. Aliquis terminus suppo
nens respectu huius verbi est distracti supponit indiffe
renter pro his que sunt ⁊ pro his que non sunt: probatur:
et capio hanc propositionem: omne pteritum ē: aut illam
omne futurū ē: indubie subiectum pīme supponit p om
ni pterito: et subiectū ⁊ pro omni futuro: sed aliquod pre
teritū ē: ⁊ aliqd pteri nō est: ⁊ aliqd futurū est ⁊ aliqd. futurū
non ē. ergo ⁊c. dicatur consimiliter de subiectis illarum p
positionum omne quod fuit ē: omne quod erit ē. oē qd pōt
eē ē. oē qd ē itelligibile aut imaginabile ē. subiectū cuiusli
bet illarum supponit tā p eo qd ē: qz p eo qd non ē. ¶ Sc
dubitat ex quo terminus non habet suppositionem ase: s
solū ab illo vbo ē et illud verbum ē non consignificat nisi
presentialiter: ergo nō facit terminum supponere p his q
nō sūt. Dicendum negādo pīam: qz nō dī vbi solū consi
gnificare presentialr: nō qz limitat terminum ad supponē
dū solū p his que sūt: sed qz denotat oē illud eē p quo su
biectū supponit. Et qz iterdū nō ē ita: talis propō affirma
tia ē falsa. ¶ Quarta ⁊. Aligs termin⁹ respectu hui⁹ vbi
ē supponēs suppoit solū p eo qd ē. aut p eis q sūt: pīmu p:
de subo hui⁹ vlis. oē istās ē. aut de subiecto istius oīs fe
nix ē. Secūdum vō patet de subiecto hui⁹ vlis oīs hō ē: aut
oīs hō ē ani mal. Nā ly instans non supponit nisi p istāti
pīti: ⁊ ly fenix solū p hac fenice q ē: ly hō vō supponit pro
oib⁹ hoib⁹ q sūt. et solū p his. qz aliter quelz illaz eēt fīa:
⁊ etiā sue exclusiue eēt fīe: qd nō ē dōm cū cuiuslqz illarū
exponētes sint vē. Itē si iste pōnes eēt false duo pīa in
mā nālī eēt fīl fīa absqz determinatiōe ⁊ vbo ampliatiuo
vz. quilz hō ē aīal. ⁊ nullus hō ē aīal. imo pīma principia
eēt fīa. f. de quolz dī eē vel nō eē. oē totū ē maius sua pte.
et cōsequēter nulla illarū eēt demonstrabil. oīs hō ē risibil.
oīs triagulus hz tres āgulos eāles duob⁹ rectis qd ē ⁊ do
ctrinā Aristotel p posterior: ⁊ pz p: qz eēt ipoles si subta
supponerent pro omnibus suis significatis: et quia etiam
aparte predīcati fit distributio sicut apre subiecti oportet
negare oēs istas pōnes: tu differs ab asino. de⁹ ē sapiētio
aliquo hoīe. i hoc istāti ē oīs hō: de⁹ ē i quolz istāti pīti. cū
tamē cuiuslibz illarū oēs exponētes sint vē. ¶ Dubitatur
ex quo istud vbi ē facit indifferēter suppoere p his q sūt
⁊ p his q nō sūt: vt patebit: p z⁹ ⁊ p z⁹ pīne: qz nō facit in

dictis pponib⁹ hoc idē. ¶ Rndetur q act⁹ actiuozū sūt Rñsio
in pa⁹ disposito: qz oē qd recipiūt in aliquo recipitur in eo
fm nāz rei recipiētis fm Ari. ⁊ pīme scdo de aīa. h⁹ diuer
sitas ē ex pte rei recipiētis suppo: ⁊ B nālī si ē terminus
signifi cās nālīter. ⁊ ex ipositione si ē termin⁹ significans
ad pla⁹. vñ termin⁹ icludēs dīam tēporis supponit p oī
suo significato. termin⁹ vero nō icludēs differētiā tēpis si
hz aliqd sig⁹ i re supponit so⁹ p i⁹. si at nullū hz suppoit
p quolibz suo significato. Et si ex his cōcludit: qz eā āplia
tiū ē vbi substantiū pītis tēporis: sicut B verbū pī: qz
termin⁹ eius supponēs ita suppoit p oī eo qd pī eē sicut r⁹
h⁹ vbi pī: vt oē pole ē: vel oē qd pī eē ē. negat pīa: qz termi
n⁹ supponēs distribu⁹ r⁹ h⁹ vbi pī deducto impedimento
aliūde suppoit p oī suo significato qd pōt eē siue hēat sua
suppoita i actu siue nō hēat ⁊ possit hēre: sed terminus sup
po⁹ distribu⁹ r⁹ h⁹ vbi ē hīs āplia⁹ significata i actu ⁊ nō iclu
dat dīam tēpis nō suppoit nisi p his q sūt. vñ i i⁹. oīs hō pī
eē: suppoit ly hō p oī hoīe q pī eē: ⁊ nō i i⁹. oīs hō ē. Deinde
B vbi ē faciēs termi⁹ distribu⁹ suppoere p eo qd pī esse
⁊ nō ē facit pōnē fīam: sed B vbi pī fac pōnē verā qm
nulla fenice existente bec ē falsa omnis fenix est: ⁊ ista ē vā:
omnis fenix potest eē.

Ad pīmum cōcedo cōsequētiā pīma cū suo ante
⁊ nego scdam nō ppter illā cām: qz Ad p⁹
verbū restringit subiectū ad supponēdū solū p eo qd ē: vt arg⁹
rō tetigit: s; qz tīs termin⁹ nō ē apt⁹ dū hz aliqd significa
tum i re supponere pro aliquo qz pro isto respectu hui⁹ vbi
est nō distracti. ¶ Ad z⁹ admi⁹ cām nego vtrāqz cōsequētiā Ad z⁹
qz p idē ar⁹ posset pbari q ly. a. fenix verificat de. a. fenice
qz cras verificabit de. a. fenice et q i⁹ ē vā oīs fenix ē: dato
q nō sit aliqd fenix: qz istud verbū ē tāte potētie ē nūc: qz te
erit cras: sed cras faciet illā pōnē eē verā: ergo nūc faciet
illam eē verā. Et cōsequēter dī p eo tpe quo non erit ali
qd fenix subiectū istī⁹ supponet p oī fenice pterita ⁊ poli.
sed nō iā ex quo hz suppositū aliquod i actu nec alia cau
sa assignanda ē: nisi qz ē istius nāe: sic: qz aliqs actus men
talis solū cōsignificet pītiālī ⁊ aliqs solū preteritiue vel
futuritiue ex nā rei. ¶ Ad 3⁹ cōcedo cōsequētiā ⁊ pīis. p Ad 3⁹
batio tñ cōsequētie nō valet: qz negat qz nō aliūde subm
istius: Oīs fenix pī eē supponat p oī fenice poli: nisi quia
istud verbū pōt cōsignificat idifferēter p oī istāti poli: et tñ
nō facit subiectū istius oīs fenix ē: supponere p oī fenice
poli. ¶ Dubitat. videt: qz B vbi ē cōuertat cū quolz alio obiectō
verbo substantiūo ⁊ cū hoc verbo pōt ex quo cōsignificat p
oī istāti pterito ⁊ futuro ⁊ poli: et cōsequenter segt qz fac
supponere subm p oī eo qd fuit: qd erit ⁊ qd pī eē. ¶ Rñ Rñsio
det qz B vbi ē cōsignificat oē illd qd cōsignificat alia vba
nō tamen: cum illis conuertit pp diuersitatē modozū si
gnificādi: vñ ille terminus homo significat qzqd signifi
cat ille termin⁹ hoīs vel hominem et eō nō tamē quertū
tur: qz non segt tu es homo: ergo tu es hoīs: et hoc ideo qz
haberent diuersos modos significandi nā ly homo signifi
cat hominem i recto. ⁊ ly hominis vel ly hominem signi
ficantidem in obliquo ita in propositio illud verbum est
cōsignificat omne illud qd cōsignificat alia verba: et eō
sed nōin conuertuntur: quia illud verbum est cōsignificat.
per modum presentialitatis: illud verbum fuit: per modū
preteritionis ⁊ illud verbum erit per modum futuriti
onis: ⁊ illud verbum potest per modum possibilitatis ad
nerbiālī sumptum. ¶ Ad quartum negatur consequen
tia quia sicut hoc complexū: ista fenix vel ista fenix non
poterit distribui ita nec aliquod complexum disiunctum
terminozū infinitozū singularium. et admittendo qz
posset distribui tale subiectum et fieri vna propositio vni
uersalis non tamen conuerteretur cum ista: omnis fenix ē
quoniam ista est vera: et ista falsa: cum subiectum huius

Secundum

non supponat nisi pro eo quod est: et subiectum alteri⁹ supponeret p existente vel pro nō existente. Item dato q supponeret p eisdē p cise adhuc nō cōuerteret: sicut nec iste conuertuntur. omnis homo est. et quodlibet istorū est demonstratis solum omnibus hominibus pntib⁹ cū pma sit necessaria et secunda contingens.

Tertia pars principalis.

1° arg^m **Omnis** fenix ē: pono: q aliq fenix icipiat eē p pōnem de pnti: et seqt. q si ois fenix ē: q ois fenix fuit qz sicut i⁹ termin⁹ fenix. vbi de pnti supponit soluz p eo qd ē: ita respectu verbi de pterito vī suppoere solum p eo qd fuit. Ad qd declarādū arguit qdrupl^r: et pmo sic. illud verbū fuit so^m pteritie sig^a: sicut B vbi ē so^m pntia^r psignificat. g q rōne termin⁹ sup^{no} respectu h⁹ verbi ē suppoit p eo qd ē solū: p rōne termin⁹ sup^{no} respectu h⁹ vbi fuit: so⁹: suppoit p eo qd fuit. an⁹ p. nā si B vbi fuit cōsignificat pntia^r et pteriti⁹ seqt i^{am} pnam eē bo^{am}. B ē. g B fuit de⁹ istāti pnti: nā seqt B ē. g B pteriti⁹ qz B verbū pteriti⁹ cōsignificat pntia^r et pōl^r. g si B ver^m fuit psignificat pntia^r et pteriti⁹. et i⁹ pna d3 eē bo⁹. B ē. g hoc fuit: dmrato istāti pnti. Itē seqt q hoc i. a. istāti fuit. g hoc fuit. qz hoc verbū fuit idifferēter psignificat p oī istāti qd fuit. g si eque psignificat p istāti pnti sic p pterito. itē i⁹ psequētia erit bo⁹ hoc est. ergo hoc fuit. **Secundo.** subiectum illius albi fuit non supponit indifferēter pro eo quod est vel fuit albus. ergo antecedens arguitur: et pono: q for. nunc sit albus: et nunquam ante hoc fuerit aliqua albedo: isto posito: hec ē falsa. album fuit hoc sicut ista. hoc fuit album: sed in scda non supponit ly album nisi pro eo quod fuit album. ergo nec in prima. antecedēs probat. nam sequitur album fuit hoc. ergo informatuz albedine fuit hoc: ergo hec albedo fuit. consequens est falsum. ergo et antecedens. tenet cōsequētia. nam sequitur. asimilli albedinem vidisti: ergo albedo fuit: modo ita bene supponit respectu vbi de pterito ly albedo sic ly albedinē et si neget similitudo arguit sic. oē exns fuit B. al^m fuit exns B. g B fuit albi: t3 pna: qz est sillogismus i. 7°. pme figure cōcludēdo idirecte: sed cōclusio est falsa. ergo aliqua premissarum. non maior. ergo minor. Tercio iste propositiones cōuertuntur: album fuit hoc: et hoc fuit album: sed in secunda non stat ly albus ampliatiue p eo quod ē vel fuit. ergo nec in prima. tenet consequentia cum minori. et maior declaratur primo: quia i omni propositione i qua omnes termini sunt immediate de predicato vno: ma⁹ eadē quātitate ppositionis nō refert pponere et postponere: vt hoc est hō et homo est hoc. hoc est album: et album ē hoc. **Secundo** p3 conuertibilitas illarum per conuersionē simplicem. nec valet dicēdo q ista album fuit B. cōuertat i hāc: B ē vel fuit albus: qz B est vna disiunctiua cum habeat duo verba principalia disiunctiua: modo nulla cathegorica conuertitur per ppo^{am}.

3° arg^m **Tercio.** quia iste cōuertuntur: albi ē hoc: et hoc est albi. et iterū iste conuertuntur albi pōt eē hoc et hoc pōt eē albi. ergo asimili iste conuertūt albi fuit hoc: et hoc fuit albi.

4° arg^m **4°** illud verbū fuit aut cōsignificat pteritiue so^m aut pteritiue et pteritiue simul. si primū: g nullā fac ampliatiue. aut nō ē rō quare plus apte subiecti quā a pte p dicari. Si 2°. et eque cōsignificat apte p dicari sicut apte subiecti. ergo ampliatur p dicatū sic subiectū: et p psequēs ista eēt vā i casu supiori: hoc fuit albi: sicut ista: albi fuit hoc. qd est falsū: qz nulla albedo fuit. Itē sicut seqt. illud qd ē vel fuit albi: fuit hoc: ergo albi fuit hoc. ita vī sequi: hoc fuit illō qd ē vī fuit albi: g B fuit al⁹: et sicut seqt: aliqd qd est albi fuit hoc. g albi fuit hoc. ita vī sequi: hoc fuit albi: quod qd est albi. ergo hoc fuit album. cū arguit ab iseriōi ad suū sup⁹. seqt. n. aliqd qd ē albi fuit. g albi fuit et nō ē. si g nō ē ampliatio apte p dicari. ergo nō ē apte subiecti. g rē.

In contrarium arguit sic. ista fenix q nūc id pit eē ē: et ipsa ē ois fenix: ergo ois fenix ē: p3 cōsequētia. qz adlibet singulari vīs affirmatiuecum tali medio est bonum argumentum.

Circum materiam facta sit hec pma⁹. Aliq termin⁹ supponit ampliatiue r⁹ huius verbi fuit: et tamen non supponit p eo: qd ē nec p eo qd fuit: nec pro eo qd erit: nec p eo qd pteritiue ē pbatur: nā secunda pars p3 de subiecto illius chymera fuit: et pma⁹ declaro: talr supponit ly chymera qdlyter supponeret si aliqua chymera esset: sed si aliqua chymera eēt supponeret ly chymera ampliatiue respectu huius verbi fuit et c. maior p3 iductiue: qz sicut chymera existente supponeret ly chymera diuisiue vel determinate mālter vel psonalr: ita iā supponit. minor vō declaraf. nam subiectum illius fenix fuit it suppoit ampliatiue sicut in sua vī dicēte Ari. p elencoz. q in illa: laborans sanabitur. supponit ly laborans pro eo quod est vel fuit: et ly fenix non h3 nisi vnum suppositum. ergo asimili si aliqua chymera esset supponeret ly chymera ampliatiue. nec hic sumo notam conditionis vt exprimat consequentiam: sed solum vt dicat suppositione: eo mō q dī si venerl ad me dabo tibi equū. **S3** dubitaf. nā si aliqua chymera esset: ly chymera in dicta ppositione nō suppoeret p oī chymera intelli: et nulla chymera existēte nec pteritiue supponeret ly chymera p oī chymera itelligibili: g non qualitercūqz tūc supponeret nunc supponit. **R**ūdet negādo cōsequētiā: sed solum sequitur q non p qbuscūqz tūc suppoeret pro quibus nunc supponit: vī non variatur suppo quo ad modū supponendi siue sit chymera siue nō sit: s3 bñ quo ad supposita. **Secda** p. Aliq termin⁹ supponit respectu huius verbi fuit in propōne af firmatiua vā: et nō suppoit p eo qd fuit nec p eo qd ē: patet d subo illi⁹ pponis an⁹ xps fuit futur⁹: Sic. n. an⁹ xps iā ē futur⁹ ita eternaliter fuit futur⁹: et q subm nō suppoat p eo qd ē vel fuit p3: qz antechristus non est nec fuit sed bñ supponit pro eo qd erit. Consimilr dicaf de futuro q aliq termin⁹ supponēs respectu hui⁹ verbi ē i pponē affirmatiua vera et nō supponit p eo qd ē: vel erit: sed solū p eo qd fuit vt adā erit pteriti⁹. **Tercia** p. Aliq termini supponit respectu hui⁹ verbi fuit p cise p eo qd fuit qz vn⁹ stat ampliatiue et ali⁹ nō: p3 de subiectis illaz pponuz B fuit B. et hoc albi fuit hoc te de⁹. nullū. n. alioz subiectozū supponit p aliquo alio: qz pro te: et subiectū pme nō stat ampliatiue: qz null⁹ termin⁹ stat ampliatiue nisi sub eo possit fieri re solutio: s3 subiectū se bñ stat ampliatiue: qz dato q tu eēs albi nūc. et nūq an⁹ hoc illa eēt vera: hoc albi fuit hoc: qz B fuit hoc: et hoc ē vel fuit hoc albi: g rē. **Intelligēdū** tñ q l3 pnomē i recto supponēs respectu h⁹ vbi fuit iā fūciat ampliatiue tñ bñ ampliatiue i obliquo rōne alicui⁹ ad diri icludētis tps vt an⁹ hoc tu fuisti dmrando istās pntes: qz nō seqt an⁹ hoc tu fuisti. g hoc fuit: qz an⁹ iā ē verū: et pntes flm. nec seqtur. ante hoc tu fuisti: g hoc ē: qz imediate post instās pntes erit an⁹ verū et pntes flm. sed qz bñ seqt ante hoc tu fuisti g hoc ē vel fuit: iō ampliatiue pnoim: et hāc ampliatiue recipit auerbo mediāte ppositiōe icludēte tps. Consimilr dicaf itermis cōiter supponētib⁹: qm i ista hō fuit. suppoit ly hō ampliatiue sic in sua vī: sed subm illi⁹ aliqd pteritiū fuit. nō suppoit ampliatiue ly pteritiū p modū pteritionis quem includit. frustra enim dicitur id quod ē vel fuit pteritum: qz oē qd est pteritiū fuit pteritiū in vniuersali: etiā vt omne pteritum fuit non supponit ampliatiue ly pteritum pro aliquo quod est et non fuit: sicut subiectum istius omnis homo est: aut omne instans ē respectu tamen hui⁹ verbi qd non icludat tempus pteritum bene stat ampliatiue vt pteritum erit. Consimiliter dico de isto termino futurum q non stat ampliatiue respectu verbi futu

ritus: ut aliqd futurū erit: vel qdlibet futurū erit: sed solū respectu vbi qd nō includit tps futurū: ut aliqd futurū fuii qdlibet futurū fuit. ¶ 4°. nullus terminus includēs explicite verbū suscipit ampliatiōē a verbo substantiuo vel ab hoc vbo p̄t nisi in sensu p̄posito ista conclusio p̄t: qz cuiuslibet istarū. oē qd ē fuit. oē qd ē erit. oē qd ē p̄t eē: nō supponit subz nisi p eo qd ē rōne vbi inclusi explicite. Sicut dicēdo. oē qd erit fuit vel p̄t eē: subm nō supponit nisi pro eo qd erit: Et nōnter dico vbi explicite: qz p̄teritū includit vbi: sicut et futurū et tamē possūt ampliari: l3 nō respectu vbi inclusi: s3 alteri^o ut dictū ē. i sensu autēz cōposito p̄nt b3 termini suscipe ampliatiōē: ut p̄t eē qz aī sūt bō qui est: aliqd erit ita qz aī xps erit bō qui ē. nō qz vbi futuri tps faciat ampliatiōē: sed ly ita cōuertibile cū ly verū. In p̄ma. n. supponit ly aī xps q ē p aī xpo quē eē ē pole: et i 2^a p aī xpo quē eē aliqd erit verū. ¶ Intelligēdū qz cū dico b vbi p̄t ampliari loquor f3 fāositate magis incedēdo de alijs tēporibus reptis sub ipso: qz sicut ly fuit nō p̄pē ampliāt ly p̄teritū: qz seq̄ generalr b ē p̄teritū. g b fuit p̄teritū. ita ly p̄teritū nō p̄pē ampliāt aī nec post: qz seq̄ gñalr b ē. g b p̄t eē. b est albū. g b p̄t eē albū. sed qz nō seq̄tur b est: ergo b potuit aut poterit eē ut liquet de istāti presentis: iō illa verba potuit: et poterit bī ampliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē et contra: et aliqd poterit eē qd nō ē et eē: qz aliqd qd ē nō fuit: et eē. sicut et aliqd ē qd nō fuit et eē: et aliqd est qd nō erit et eē. iō oīa ista vba ampliāt. si. n. sequerē hoc ē albū. ergo b fuit. albū: aut et eē. n̄ staret ly albū ampliatiue i ista albū fuit hoc.

Ad primum negatur consequētia: qz verbū sub stantiuū p̄teriti vel futuri temporis ē resolubile in verbū p̄sentis temporis et non econtra: seq̄ enim hoc fuit: ergo hoc est p̄teritū. hoc erit. ergo hoc est futurum. sed non sequitur hoc est. ergo b fuit vel erit: nec est ista resolubilitas filis illi: qz hoc vbum currit. resolui dicitur in sum es est et in suum participium: qz tante simplicitatis ē actus p̄teritionis vel futuritionis: quāte ē actus presentialitatis in mente: sed bene est similis illi: quia actus diuidendi mentalis resoluit in actum componēdi: et generaliter quodlibet naturaliter posterius i suū prius. sicut ergo actus diuidendi in mente nō obstante qz sit simplex sicut actus componendi essentialiter dependet i fieri ab actu componendi: qz affirmatiua est prior negatione: primo posteriorum: et includit virtualr illum: quia in non facere intelligi facere: secundo elencorum: Ita act^o p̄teritionis vel futuritionis essentialiter dependet in fieri ab actu presentialitatis: et consequenter virtualiter includit illum: qz non cognoscitur p̄teritū vel futurum: nisi in ordine ad presens. 4. phycor. sicut igit non seq̄ actus diuidendi nō significat nisi negatiue sicut actus componendi affirmatiue: ergo actus diuidendi nō includit actū componēdi sicut nec eē. ita nō seq̄tur act^o p̄teritionis est ita simplex sicut act^o presentialitatis. igit nō includit istū: sicut nec act^o presentialitatis includit actū p̄teritionis: et ita bec stant siml istud vbi fuit solū p̄teritiū significat sicut hoc verbū est presentialiter solum: et tamen illud verbū fuit ampliāt ad eē: vel fuisse: et non istud verbum est. Item hoc verbū potest: consignificat presentialiter et potentialiter: qz habz vnum modum quo est temporis presentis: et alium quo denotat esse illud posse esse: pro quo supponit terminus respectu eius et tamen non proprie ampliāt ut dictum est: ita stat aliqd verbū cōsignificare solū p̄teritiue vel futuriue: et tamē ampli^o: idē. n. ē modus quo b vbum fuit. ē p̄teriti tēporis et denotāt i p̄positione affirmatiua absqz alio termino distrabēte illud eē vel fuisse p quo supponit terminus apte aī respectu ei^o. ¶ Ad 2^m concedo illā albu fuit b. et aliā sicut i formatū albedine fuit b. ex quo nō seq̄ qz albedo fuit: Et ad p̄bonē dicī qz nō est similitudo: qz i ista

vidisti albedine: regit ly albedine a verbo: et ē terminus p̄ probabilis i cuius resoluitōe nō demonstrat nisi albedo. in alia vero ly albedine regit a recto precedente nec incipit p̄batio ab isto termino: sed atoto subo i cuius resolutione nō demonstrat albedo sed subiectū albedinis et ad silitudinē: negat cōsequētia sed solū sequit: g b albū fuit: ita qz semp maneat eadē suppo. ¶ Ad tertiu negat qz illa con uertat. albū fuit hoc: et hoc fuit albū. et ad regulā: dī qz illā solū hēt qz nō refert preponere: et postponere deter minatū. vnde b ē vera. b ē p̄teritū demonstrādo adā: et b ē falsa: aliqd p̄teritū ē hoc. et tamē omnes termini sunt immediati de pro vno: et cedit igit fm regulam istā: qz iste cō uertū: albū fuit hoc: et albū hoc fuit: sicut et iste. hoc ē p̄te ritū et hoc p̄teritū: cōsequēter nego illā cōuersionē: al bū fuit hoc: hoc fuit albū: qz cū variat suppo terminorū nō ē cōuersio simplex: et cū petit sua cōuertes. dī qz nō ē illa distiunctiua assignata: sed ē ista b fuit aliquid qd vel fuit al bū: quē ē de distiuncto extrēo supposito qz relatiuū apte p̄ dicati cadat supra totū sequēs: nec ē icōueniēs: talr p̄uer tere qz mutatio simplex sub i p̄dicatū variat supponē: dī tñ qz cōuertes p̄pria illius ē bec. hoc albū fuit: tenēdo ly albū apte p̄dicati: de ide cū dī. iste cōuertū al^m ē hoc. et hoc ē albū: albū p̄t eē hoc: et hoc p̄t eē albū. g et iste con uertū. albū fuit hoc: et hoc fuit albū. negat cōsequētia: qz in primis non variatur suppositio et in vltimis variatur.

¶ Ad quartum dicī. qz solū ly fuit p̄teritiū significat: et cum cōcludit qz nō ē rō quare plus ampliāt apte subiecti qz apte p̄dicati: dī qz ē illius nāe. vnde a parte subiecti iduc ampliatiōē. et apte p̄dicati appellatiōem. Un signa diu tributia nō hēt vī supra terminū p̄cedētē: sed bī supra terminū sequētē. et termini secūde itētiōis limitāt ad sup positōem mālē vel simplicē apte aī: et nō apte post. Et in bis n̄ assignat rō nisi ordo nāe. Itē si queritur quare vba cōcernētia actū mētis vtp̄ta cognosco: itelligo: nō ampliāt rectū et ampliāt obliquū: qz i bis hō intelligit chymeram: hō cognoscit rosā: nō ampliāt ly hō siue ponat apte aī: siue ponat apte post: sed ly chymeram: et ly rosā ampliatur vbi cūqz ponatur: apellēt formā post: et non ante verbum. nec hic p̄t alia ratio assignari qz nā rei et ita dī de verbo sub stantiuo p̄teriti vel futuri tps. ¶ Ex predictis ifero qz i cōsequētia ē bona. Illud qd ē vel fuit albū fuit hoc. ergo al bū fuit hoc. etiā illud. qd ē albū fuit hoc. igit albū fuit hoc. qz in cōsequēte ly albū supponit distiunctiue p eo qd ē vel fuit albū: sed ista cōsequētia nō valet. hoc fuit aliqd qd est vel fuit albū: ergo b fuit albū: qz ly albū i ante suppoit ampliatiue p eo qd ē vel fuit albū: qz nō icōuenit fo talia vba siml distiunctim supra ampliāre apte post: i cōsequēte vō non stat ampliatiue: sed appellatiue solū. appellatiōe tps solū sup ponēs p eo qd fuit albū: asserēs hoc fuisse qz i formatū et denomiabāt al^m. Itē nō seq̄ hoc fuit aliqd qd ē albū: g hoc fuit albū: qz i antecedēte ly albū solū suppoit p eo qd ē albū: et i cōsequēte p eo qd fuit albū: nec arguit ab inferi ori ad suū supi^o. Et cū dicitur aliquid quod est album fu: it. ergo al^m fuit. et nō econtra. verū ē: nō qz arguitur ab inferi ori ad suū supi^o. sed qz subm cōsequētis suppoit distiunctiue p eo qd ē vel fuit albū: et dato: qz i dicta cōsequētia fuisset argutū ab inferiori ad suū supi^o adhuc nō valeret. sicut non seq̄tur tu vides hoīem: g tu vidisti aīal pp mutatiōēz suppositionis. i ascensu. n. p̄dicamētalī singula debēt eē pa ria ut sepiissime dictū ē. ¶ Nōndū qz verbū substantiuū p̄teriti temporis vel futuri licet solitarie sumptum non ampliāt a parte post: bene tamen ampliāt cum aliquo ad dito: et in obliquo ut tu fuisti chymeram intelligēs et eris post hoc istans: demonstrando per ly hoc istans presens. vnde non sequitur tu eris post hoc istans. ergo hoc istas est. quia immediate ante istans presens fuit antecedens

Secundum

verū et cōsequēs falsū. nec ex eodē ante sequit̃ qđ hoc in
stans erit: qđ iā aīis ē verū: et cōsequēs falsū i prima enī p
pōne ampliā verbū pteriti t̃pis ly chymerā me^{ic} illo pti^o
itelligēs et i 2^a mediante illa pōne post et.

Quarta ps principalis.

1° arg^m **Omnis** fenix ē p^r. qđ sophisma ē simplr cōcedēduz
nullo casu poli posito. qđ oē qđ fuit ē. aliqua
fenix fuit. ergo aliqđ fenix ē. illa cōsequētia ē bona: qđ ē syl
logismus i tertio prime. aīis ē simplr concedēdu: g et p̃is
sed ex cōsequēte seq̃t formalr sophisma tāq̃ ab idetermi
nata de scđo adiacēte ad suā subalternā. g et c. sed qđ illa
oē qđ fuit est. sit vera et simplr cōcedenda: pbat̃ qđrupl̃r
et p sic. Aliqd qđ fuit ē: et nihil ē qđ fuit quin istud sit: ergo
oē qđ fuit ē: patet consequētia ab exponentibus ad expo
sitam: aīis ē verū: et simplr cōcedēdu. g et cōsequēs: et qđ iste
sint exponētes dicte ṽlis arguit̃: qđ ille sūt exponētes ali
c^o ṽlis cū hēant oīa req̃sita: sed n̄ ṽr c^o ṽlis nisi ṽlis isti^o:
ergo et c. Et si dī qđ secūda exponēs debuit eē ista nihil fuit
ens quin illud sit. Contra verbum principale exponente
est verbum principale exponēt. s̃ ly ē in exposita est ver
bū principale et i exponēte assignata ly fuit: ē ṽbū principale.

2° arg^m et c. **Secundo.** Tm̃ ens est aliqd qđ fuit: igit̃ oē qđ fuit
est ens. et per cōsequens oē qđ fuit ē: p̃z p^r cōsequētia: ab ex
clusiua ad suā vniuersalem de terminis transpositis. aīis
est verum. ergo et p̃is: s̃z qđ aīis sit verum. pbat̃. ens est
aliquid qđ fuit: et nihil non ens est aliquid quod fuit:
ergo tantuz ens est aliquid quod fuit: patet consequen
tia: quia arguit̃ ab exponentibus ad expositum. et an
tecedens est verum: ergo et consequēs. et qđ ista sit exclusi
ua illius vniuersalis patet: quia termini eodēz modo sup
ponunt in exclusiua. et in vniuersali: nam dictio exclusi
ua distribuit aparte predicatori sicut signum vniuersale ap
te subiecti: ergo signum vniuersale non dat suppositionē
aparte subiecti quin eādē postea tribuat dictio exclusiua
aparte predicatori.

3° arg^m **Tertio.** Qē ens est ens quod fuit. igit̃
omne ens qđ fuit ē: patet consequētia: qđ seq̃t gnāl̃r oīs
homo est homo qui currit: ergo omnis homo qui currit ē:
omnis homo est homo albus: ergo omnis homo ē albus:
Item quero quomodo relatiuum supponit aparte predi
catoris si distributiue eodem modo supponit aparte subiecti:
ergo ille conuertuntur: omne qđ fuit est: et omne ens ē ens
quod fuit: si confuse tm̃ nec determinate: ergo a terminio stā
te determinate vel confuse tantum ad eundem distribu
tum rōne imcomplexi solum erit bona consequētia: qđ
nō est oīm: sequit̃. n. vt dictū est: oīs hō currit qđ disputat:

4° arg^m igit̃ oīs hō qđ disputat currit. **4°.** nō obstante qđ ille ter
min^o hō oēm hoīem pteritū et possem significet adhuc eo
supponente respectu huius verbi est supponit solum pro
suis significatis que sūt. ergo per idem non obstante qđ
ly ens qđ fuit significet oē ens pteritū adhuc ipso supponē
te respectu huius ṽbi ē: nō supponit nisi pro suis significa
tis qđ sūt: patet consequētia a fili. aīis aut̃ est sup̃is. pbatū
et confirmatur veritas illius per falsitatem sui contradi
ctorij. s̃z qđ aliquid qđ fuit nō est. quia hec cum sit particu
laris negatiua non probatur nisi per suam subalternā:
vel per suas resoluētes. modo sua subalterna est falsa vt
liquet. et etiam vna suarum resoluētiuz videlicet homo
non est: et hoc est aliquid qđ fuit imo implicat p̃dictionē.

In oppositum arguit̃ sic. Aliqua fenix definit
esse. ergo aliqua fenix non est.
tenet consequētia: notis terminis. antecedens est ti
bi dubiū. ergo et p̃is non ē ate negandam nec etiā pceden
dū. ergo est tibi dubiū: sed dubitato vno p̃dictiozorum
dubitatur et reliq̃um: ergo et c.

5° arg^m **Circa** p̃dicta sit hec p̃ma. Aliquis termin^o supponēs
p̃cise respectu huius verbi ē in p̃positione affir

matiua vā supponit p eo qđ non ē: pbat̃: h̃ p̃positio ē vā
B ē p̃teritū demonstrādo adā: cuius predicatū supponit
p̃cise respectu huius ṽbi ē: qđ subm̃ nullo modo p̃fert ad
suppositionē cū nō sit termin^o includēs verbū: et qđ suppo
nat p eo qđ non est: p̃z: qđ supponit p adā. si enī supponeret
so^m p eo qđ ē ista p̃positio esset flā. Cōsimilr dicatur de
ista: hoc est futurū demonstrādo aīxp̃m qđ p̃teritū sup
ponit p eo qđ nō ē. et anullo nisi auerbo recipit supponē.

Ex ista p̃ne sequit̃. qđ i hac p̃pōne oē p̃teritū ē: suppo
nit ly p̃teritū p oī eo qđ fuit siue sit siue nō sit: pbat̃: in
hac p̃pōne: hoc nō ē p̃teritū demonstrādo istās p̃is: suppo
nit ly p̃teritū distributiue p oī ēte qđ fuit: qđ qđqđ dīmō
strato seq̃t hoc nō fuit p̃teritū: a. fuit p̃teri^m. g B n̄ fuit. a. er
go per idē i ista nullū p̃teritū ē hoc. supponit ly p̃teritū
p oī ente qđ fuit: qđ oēm suppositionē quā recipit apte p̃di
cati ṽr recipere aparte subiecti. ex quo ly hoc non confert
suppositionē. Et p̃r sequit̃ qđ subiectū huius. nullū p̃teri
tū ē: supponit distributiue p oī ente qđ fuit: sed hec. oē p̃teri
tū ē: p̃riat̃ illi. g subiectū huius supponit distributiue p oī
ente qđ fuit et p̃tingit descendere vt in illa: vt oē p̃teritū
ē: adā ē p̃teritus. ergo adā ē.

Secūda. Aliqs termin^o
cathegorematicus simplex regit̃ ab aliquo verbo aquo
non recipit suppositionē p̃z: de istotermīno ens: in ista p
positione: omne ens qđ fuit ē: regit̃. n. ab illo verbo ē: et qđ
non recipiat suppositionē ab eo: sed auerbo icluso: pbat̃:
intellectus h̃z hanc p̃positionē: ens qđ fuit aīq̃z p̃pleat itē
tionē generalē entis cū illa p̃positione: sed qđ p̃ intellect^o
h̃z hanc p̃positionē supponit ille terminus ens respectu hu
ius verbi fuit: qđ illū componit cum relatiuo mediante B
verbo fuit: ergo prius supponit ille termin^o ens respectu
huius ṽbi fuit: quā sit compositio intentionis entis cū ista
tota compositione ens qđ fuit ē: sed adhuc remanet eadēz
compositio cum isto verbo est: ergo supponit ly ens respe
ctu huius verbi fuit. et p̃firmatur: iste conuertuntur: oē p̃
teritum est. omne qđ fuit est. sed ly ens iclusu i ly p̃te
ritum supponit respectu huius verbi fuit iclusi. ergo p̃z
consequētia cum prima parte antecedentis: et secūda
sequitur ex dictis: qm̃ ly p̃teritū supponit p oī eo qđ fuit
vt ē oīsū. ergo ly ens iclusu: sic ē supponit. sed ly ens cum
nō icludat tēpus nō pōt recipere tā amplā suppositionēz
ab illo verbo ē non distracto: igit̃ illā recipit solū ab illo ṽ
bo fuit icluso.

Tertia cōclusio. Aliqs termin^o p̃plex
recipit supponē auerbo p̃cipali cui^o quelibz termin^o ca
thegorematicus recipit supponē ab alio: pbat̃: subm̃ b^o
qđ fuit albu ē nigrū: recipit supponē a verbo p̃cipali: qđ si
cut nulla p̃positio recipit suppositionem auerbo suo ita
nulla compositio verbalis recipit suppositionem auer
bo suo iclu^o. Et qđ q̃libet termin^o cathegorematicus i ipā i
clusus recipiat supponē ab illo ṽbo fuit: oīdīf. ly ens reci
pit suppositionē ab isto ṽbo fuit vt pbatū ē. et ly albu vt
probabo. igit̃ per idem relatiuū recipit suppositionem
ab eodem. minorem probō. qđ si ly album supponeret p̃
cise pro eo qđ ē respectu huius verbi ē: ista consequētia bo
na esset: ens qđ fuit album ē nigrum hoc est oē albu. ergo
ens quod fuit albu ē nigrū: patet consequētia: qđ a termi
no stante determinate ad terminū demonstratiuū cū me
dio ṽr sup̃to ē bonū argumentum. Nam bene sequitur
homo currit et tu es omnis hō: ergo tu curris: ens qđ est al
bu disponit: tu es oē albu. ergo ens qđ ē tu disponas: sed qđ
ista cōsequētia nō valet. pbat̃: et pono qđ tu scis oē albus
et qđ for. sit niger qui fuit albus isto posito antecedens
est verum. et consequens falsum demonstrato te per ly B.

Quarta conclusio. Oīs terminus complexus includēs
verbum supponens respectu alicui^o ṽbi tenti in sensu di
uiso supponit p quolibet suo significato fm̃ exigentiam
verbi iclusi et intelligo illaz p̃nem de terminio complexo

B 3

Tertium

incipiat esse: et quod fortis incipiat esse albus per remotionem de p
fenti sic quod nunquam fuit albus. isto posito p^{ca}sum: nullum coloratum
incipit esse: sed quod aliquod album incipit esse: probatur: aliquod
album incipit esse fortis. ergo aliquod album incipit esse. patet co
sequentia: quia quicquid incipit esse fortis. incipit esse. cum i
possibile sit aliquid aliud a fortis. incipere esse fortis. et probat
antecedens: nullum album est fortis. et immediate post instans
presens aliquod album erit fortis. ergo aliquod album incipit
esse fortis. patet consequentia ab exponentibus ad exposi^m.
et antecedens est verum scilicet fortis. non est albus: et immediate
post hoc erit albus. ergo et consequens est verum. ¶ Quarto.
aliquod coloratum apparet tibi albi⁹ eo quod apparet tibi summe
albi: sed tale non est: ergo aliquod coloratum non est antece
dens probatur: ponendo: quod. a. et. b. per totam istam horam ap
paruerint tibi summe alba: et ita iam appareat tibi sum
me alba. sed quod. b. non apparuit tibi in aliquo variatum. a.
vero tibi appareat albius quam prius fuit. sic quod appareat
tibi te prius fuisse deceptum in credendo. a. esse summe albi:
isto posito arguitur sic. a. et. b. apparent tibi summe alba. et
a. apparet tibi albius. b. ergo minor arguitur sic. a. et. b. per
totam istam horam apparuerunt tibi equaliter alba: et a. ap
paret tibi albius quam prius et. b. precise eque album. ergo. a.
apparet tibi albius. b. ut arguitur sic. a. et. b. per totam istam
horam fuerunt equaliter alba et. a. est albius quam prius fuit: et
b. precise eque album. ergo. a. est albius. b. ista consequen
tia est scita ante esse bona: et antecedens apparet verum. er
go et consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Aliquod coloratum
est et nihil est coloratum quin
illud sit. ergo omne coloratum est: patet consequentia ab
exponentibus ad expositum: antecedens est verum. ergo
et consequens quod est sophisma.

Circa predicta sit hec prima conclusio. Fortis non
prius fuit quam hoc album fuit: et tamen aliqui
fuit fortis. quando non fuit hoc album. probatur: et pono quod
fortis sit albus: et nunquam fuit albus: et quod diu ante hoc fu
it: sic quod in. a. instanti ipse primo fuit: isto posito: per pri^m per
nis: quoniam fortis non prius fuit quam in. a. instanti: sed hoc album
fuit in. a. instanti. ergo fortis non prius fuit quam hoc album fu
it: patet consequentia cum prima parte antecedentis per
casum: et secunda probatur. hoc fuit in. a. instanti demonstra
do fortis. et hoc est vel fuit hoc album. ergo hoc album fuit
in. a. instanti: per resolutionem ante est verum. ergo et con
sequens. Secunda per conclusionis sequitur ex casu quoniam
in. a. instanti fuit fortis. sed in. a. instanti non fuit hoc album:
quod ipse tunc non fuit albus. ergo aliquando fuit fortis. quoniam non
fuit hoc album. ¶ Secunda per hoc album incipit esse in. a. in
stanti: et tamen nunquam fuit ita quod hoc album incipit esse.
prima pars patet: quia hoc incepit esse in. a. instanti demon
strando fortis. et hoc est vel incepit esse hoc album. ergo hoc
album incepit esse in. a. instanti. patet consequentia: a resol
uentibus ad resolu^m antecedens est verum. ergo et conse
quens. Secunda pars declaratur. quoniam nunquam
fuit ita quod hoc album est: ergo nunquam fuit ita quod hoc album in
cipit esse: patet consequentia quoniam ex oppo⁹ sequitur
oppositum. Nam sequitur hoc album incipit esse: ergo illud
quod est hoc album incipit esse: vel illud quod incipit esse hoc
album incipit esse: patet consequentia tamquam ab vno conuer
tibili ad reliquum: sed si aliquando fuit ita quod illud quod est
hoc album incipit esse vel illud quod incipit esse hoc album in
cipit esse: aliquando fuit ita quod hoc album est. igitur ap^{ri}mo
ad ultimum si aliquando fuit ita quod hoc album incipit esse
aliquando fuit ita quod hoc album est. ¶ Tertia conclusio
hoc album non incipit esse et hoc album non incepit esse:

nec hoc album incipiet et tamen aliquando fuit ita quod hoc
album incipiet esse. et aliquando erit ita quod hoc album in
cepit esse: probatur: et pono casum tertij argumenti. isto
posito prima pars patet: quia fortis non incipit esse qui in
cepit esse hoc album. Secunda similiter: quia hoc non est al
bum nec unquam fuit hoc album. Tertia vero patet: quod
neque hoc incipit esse: neque incipiet esse album. sed quarta
probatur formado consequentiam illam: hoc incipiet esse:
et hoc est vel incipiet esse hoc album. ergo hoc album in
cipiet esse. ista consequentia semper fuit bona: et aliquando
fuit ita sicut significatur per antecedens: scilicet ante. a. in
stanti. ergo tunc fuit ita sicut significatur per consequens. pa
riformiter probatur ultima pars sic arguendo. hoc incepit
esse: et hoc est vel incepit esse hoc album: ergo hoc album
incepit esse. igitur consequentia est bona: et in quor
libet instanti post hoc erit ita sicut significatur per an
tecedens: ergo in quolibet instanti post hoc erit ita sicut
significatur per consequens. ¶ Quarta per est ista. hoc al
bum incepit vel incipiet esse: et tamen unquam hoc album
incipit esse nec unquam album incipiet esse: sicut neciam
hoc album incipit esse. Secunda pars per nis est probata in alia
p^{ca}one: et prima probatur sic: hoc incepit incepit vel incipiet
esse demonstrando fortis. et hoc est hoc album vel incepit vel in
cipiet esse hoc album. ergo hoc album incepit incepit vel incipiet
esse: per consequentiam aresoluentibus ad resolu^m: et ante est verum. ergo
et consequens. vbi non est inconueniens dis⁹ probari cathego
rice cuius secunda pars dependet ap^{ri}ma hoc enim bo
mo currit vel sedet probatur cathegorice et non yppotetice.
aliter enim hec esset vera. aliquis homo currit et non currit.
quia si prima probatur yppotetice. ergo et secunda. modo
ambo ista sunt vera: aliquis homo currit et aliquis homo
non currit. Et ideo illa p^{ca}positio est falsa: quod non obstante
quod sit copulativa non tamen probatur copulatie sed cathegori
ce per dependentiam scilicet p^{ca}is ap^{ri}ma cui⁹ probatur est resolu^m: vbi
per per primam aresoluentem esse falsam.

Ad primum negatur ista consequentia. Aliquid
coloratum non est: ergo aliquod co
loratum non est: quod ante potest esse p^{ca}po de 3° adiacente asserens
aliquid non esse coloratum: et consequens non potest esse nisi
si de secundo adiacente: quod ly aliquod non potest subijci si
cut ly aliquid: cum sit terminus transcendens vel pregnans.
etiam ista consequentia negatur. hoc coloratum non est. quod
aliquod coloratum non est: licet conce⁹ ista. album non est.
ergo coloratum non est: quia hic arguitur a perse in
feriori ad per se superius. vbi non requiritur medium: sed
in alia requiritur medium. quia arguitur ab inferiori ad
suu superi⁹ per accidens. unde inferi⁹ per se est illud ex quo
et suo superiori cum hoc verbo est sit vna propositio neces
saria: ut homo est animal. albus est coloratum. Inferi⁹ per acci
dens est illud ex quo et suo superiori cum hoc verbo est sit. p^{ca}po coti
gens. ut fortis est homo. hoc coloratum est coloratum. Item cum p^{ca}po il
la hoc coloratum non est: cedatur si est de 3° adiacente ita quod
ly coloratum sit predicatum ex qua non est sequens illa cum de
bito medio sumpto aliquod coloratum non est: sed ista. aliqd colo
ratu non est. si aut sit de secundo adia⁹ negatur: et ad p^{ca}bonez:
nego consequentiam: sed so^m sequitur ista si fuerit de tertio
adiacente. Deinde cum arguitur hoc non est et hoc est colora
tum. ergo coloratum non est: Respondetur quod sophisma
est concessum tenendo ly coloratum nominaliter et non
participialiter quomodo tenetur in suo contradictorio ideo
si. b. fuit ly coloratum nominaliter negatur illa. si vero
participialiter negatur p^{ca}na. ¶ Ad 2^m nego consequentiam: et cu
dicitur: quolibet singularis consequentis sequitur ex aliqua
singulari antecedentis. quod consequens sequitur ex ante. negatur

consequētia de forma . qz dato qz hec vniuersalis . omnis homo est albus : non haberet nisi illam singularem . tu es albus : illa consequentia nō valeret . omnis homo albus ē . ergo omnis homo est albus . ⁊ tamen quelibet singularis consequentis : sequitur ex aliqua singulari antecedentis : et non sequitur quelibet singularis consequentis . sequitur ex aliqua singulari antecedentis : ⁊ cuilibet supposito subiecti correspondet vna singularis . ergo consequens sequitur ex antecedente : nam pono : qz quilibet homo sit albus : et patet qz ista consequentia non valet . quilibet homo alb⁹ est . ergo quilibet homo est albus . quia cōtradictorium cōsequentis stat cum antecedente . ⁊ tamen quelibet singularis consequentis infertur ex aliqua singulari antecedentis . ⁊ cuilibet supposito subiecti correspondet vna singularis . nec ē verum vniuersaliter : qz vniuersalis inferatur ex omnibus suis singularibus : sed requiritur debitum medium quia non sequitur . ille homo currit : ⁊ ille homo currit : et sic de singulis . ergo omnis homo currit : quia post duos dies erit antecedens verum : ⁊ cōsequens falsum . sed bene sequitur cum isto medio . et isti sūt omnes homines . ¶ Ad argumentum autem dicitur negando : qz quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua singulari antecedentis . quia quelibet singularis antecedentis est vera : ⁊ multe singulares sunt falsae : scilicet quelibet in qua demonstrat non coloratum . ⁊ consequenter nego : qz hoc est coloratum demonstrando celus . sequatur ex aliqua singulari antecedentis . ⁊ ad argumentum sequitur . hoc coloratum est . ergo hoc est coloratum . Respondetur qz antecedens non est singularis antecedentis : nisi demonstretur coloratum : sic nec ista . iste homo est animal : est singularis huius vniuersalis . omnis homo est animal . si per ly iste demonstretur asinus . sed illius . omnis asinus homo ē animal : ita illa . hoc coloratum est : demonstrato vno non colorato est singularis illi . omne coloratū non coloratū est que implicat contradictionem . ¶ Ad tertium concessis illis cōsequentis : ⁊ admissio casu nego illam . aliqz albū incipit eē sor . ⁊ ad probationem nego consequentiam . nec arguitur ab exponētibz ad expositum . quia ista propositio non est exponibilis : sed resolvable iuxta istā regulā . Cuiuslibet propositionis cathego habentis plures terminos mediatos . probatio incipit a prioribz : modo in resoluendo . patet illam esse falsam : hoc incipit esse sortes : ⁊ sic illa indefinita in has singulares est resolvable . hoc album incipit esse sortes : et hoc est vel incipit esse sortes : cuius prima resoluens semper est falsa . vnde conceditur in casu isto : qz sortes incipit esse hoc album : sed continue negatur : qz non album incipit eē sortes . ¶ Ad quartum admissio casu nego illam . a . apparz tibi albus . b . ⁊ ad probationem primam negatur psequentia : cum autem confirmatur illa consequentia per aliam : nego qz antecedens apparet tibi verum . quoniam illa propositio non apparet tibi vera . a . ⁊ b . fuerunt equaliter alba : immo apparet tibi falsa . qz iam apparet tibi qz b . continue fuit summe album ⁊ non . a . nec sequitur . a . ⁊ b . continue apparuerunt tibi summe alba . igr apparet tibi : qz a . ⁊ b . fuerunt continue summe alba : quia a sensu diuiso ad sensum compositum : fallit consequentia : sed adhuc fortificatur argumentum ponēdo qz a . appareat tibi summe album : sic tibi apparuit summe album : ⁊ qz tu sis oblitus illius apparentie : ita qz tu credas iam . a . nūqz tibi apparuisse summe album : sed solum remisse album . ⁊ sic apparet tibi qz a . sit albus qz prius apparuerit ⁊ prius apparuerit tibi summe album . ergo . a . apparet tibi albus qz summe album . patet consequentia cum minoribz : ⁊ maior videtur sequi ex casu . quia iam apparet tibi qz a . est albus qz prius apparuit . respondet negando illā psequentiā : sic nō seqt : appz tibi qz a . ē

albus qz prius apparuit : igitur apparet tibi albus qz apparuerit : quia arguendo a sensu composito ad sensum diuisum fallit consequentia : sicut non sequitur : apparet tibi qz ante xps sit homo qui ē : ergo antexps apparet tibi homo qui ē : dato : qz iam appareat tibi antexpm esse : antecedens est verum : ⁊ consequens falsum . Simile autem est iudicium de illo verbo apparet : ⁊ de illo verbo potest . modo sepe dictus est : qz ista consequentia non valet : pot esse qz antechristus sit hō : qui est : ergo antechristus potest esse hō qui ē . qre ⁊ c .

¶ Secunda pars principalis .

Omne coloratum est . qz sophisma sit verum tenendo ly coloratum participialiter arguitur . Aliquod coloratum est ⁊ nihil est coloratū quin illud sit . ergo omne coloratum ē . minor pbatur : qz si aliquod sit coloratum qd non est : videtur qz adam est qui colorabatur : sed contra sequitur adam est preteritus : ergo adam est : ergo etiam sequitur adam est coloratus . ergo adam ē : probatur antecedens : quia si ista consequentia non valeret hoc ideo esset : quia arguitur a verbo distracto ad verbum non distractum : nō valet consequentia : sed qz ly est non distrahat per participium preteriti vel futuri temporis . pbatur qdruplr . ⁊ primo sic . eque naturaliter pntialir congnificat hoc verbum est mentale sicut hoc verbū mentale fuit congnificat pteritine : ⁊ cōtra : sed ly ens participialiter sūptum solum pntialiter congnificans non pot distrahere verbum fuit qn sequitur hoc fuit ens : ergo hoc fuit : ergo ly preteritū nō pot distrahere hoc verbum est quin sequatur hoc est preteritum . ergo hoc est . Consimiliter illa consequentia ē bona : adam est preteritus : ergo adam fuit ratione participij preteriti temporis : ergo per idem . hoc est bona . hoc fuit ens : qz hoc est ratioe participij pntis tēporis . ¶ Scdo nullus terminus supponit nisi presupponat congnificationem verbi respectu cuius supponit : sed qz presupponit ab aliquo si distrahitur ab eodem : ergo hoc verbum est a nullo distrahitur : vnde queritur si intellectus potest formare hanc propositionem : adā est preterit⁹ : copulatiua pntialir congnificat aut non : si sic : illa consequentia est bona : adam est preteritus : ergo adam est : si non : cum huius copulatiua naturaliter pntialiter congnificet videtur qz possit absolui a sua naturali congnificatione : quod est falsum : quia tūc non esset verbum presentis temporis . ppter defectum cōgnificationis pntis temporis nullum verbum preteriti vel futuri temporis : quia sicut repugnat istum terminum mentalem homo solum congnificare asinum : ita repugnat hoc verbum est mentale congnificare preteritine vel futuritine . ¶ Tertio si obstat qz ly homo congnificet infinita fm oēm differentiaz temporis adhuc supponens respectu huius verbi ē non supponit nisi pro significatis pntibus . vnde sequitur : tu es homo : ergo tu es ens : tanqz ab inferiori ad suū superius sine impedimento ⁊ affirmatiue : ergo p idem non obstat qz ly preteritū significet infinita q sūt : fuerunt : ⁊ erunt preterita : adhuc in illa hoc est preteritum nō videtur supponere nisi pro preteritis que sunt : ita qz semper hec cōsequentia est bona . hoc est preteritū : ergo hoc ē ens . tanqz ab inferiori affirmatiue ad suū superius sine impedimento . ¶ 4o ista cōsequētia ē bona : adā est intellectus a te : ergo adā ē : ergo ⁊ pariformiter quelibz alia cōsiliis ē bona : vt adam ē pteritus : qz adā ē . pbat aīns . s . qz illa pntia sit bōa : qz si non : hoc ē ppter istā rōnē . qz pntis ē falsū ⁊ antecedens verum : quod sic declaratur : quicquid ille terminus adā significat ē intellectus a te : adā significat ille terminus : qz adā est intellect⁹ a te : s . qz illa rō nō valeat argui : qz dato illo : seqt : qz nō intellectū a te ē intellectū a te : ⁊ qz i opinabile ē opinabile : ⁊ si intel⁹ est intel⁹ ⁊ qz si significatū ē significatū : q oia sunt impossibilia : quia predicatur vnum oppositum de

Tertium

alio mediante hoc verbo est. Et q̄ hec sequitur: probatur: ponendo q̄ ille terminus non intellectum a te significem tibi non intellectum ate tanquam suu m̄significatum: p̄cipale tu enim intelligis hūc terminum non intellectum ate: tunc sic: q̄quid ille terminus significat nō intellectum ate est intellectum a te: sed non intellectū ate ille termin⁹ tibi significat. ergo non intellectum ate est intellectū ate semper tenendo ly nō infinite: et s̄l̄r reducatur alia suo mō. **¶** *Confirmat* p̄ quasdam similitudines. nā sequit̄: p̄teritū est hoc. ergo hoc ē. igitur p̄ idē segtur B ē p̄teritū. q̄ B est. Item ly p̄teritum non distrabit aliquod illozū verbo rum videt̄: itelligit: q̄n sequatur. hoc videt vel intelligit p̄teritum. ergo hoc est. ergo nec distrabit hoc verbū est: q̄n sequatur. hoc est p̄teritum. ergo hoc est. Item hoc disjunctum: p̄teritum vel futurum non distrabit hoc verbum est. q̄z quantum n̄t̄itur vna pars distrabere ad vnaꝝ differentiam temporis. tñ altera resistit. ergo nulla pars de se distrabit illud verbum. Item illud verbū fuit nō distrabit quin sequatur hoc est quod fuit. ergo hoc est. ergo parifor miter non distrabit suū participiū quin sequatur hoc est p̄teritum. ergo hoc est. Item alij termini quicūq̄ significant non distrabunt. ergo nec participia p̄teriti vel futuri temporis: aut participiū huius verbi pōt. antecedens p̄batur. q̄z sequitur generaliter. tu es non asinus ergo tu es. Et sequitur: tu es aliquid vel non idē soz. ergo tu es. tu es sciens vel intelligens. ergo tu es. et ita in alijs cōsimiliter tenet argumentum a tertio adiacente ad 2^m adiacens.

Ad oppositum

¶ *Circa* predicta sit hec prima conclusio. Verba mentalia naturaliter sumpta non proprie significant: sed consignant. p̄batur: illud p̄prie significat qd non indiget aliqua significatione ad sui significatiōem. sed verba mentalia indigent alijs ad suozū significationem: q̄z non possunt esse nisi in compositione dicente Arist. p̄mo per hermeneias: q̄ hoc verbum est significat quandam compositionem: quam sine extremis non est itelligere: sicut enim fincha¹ mentalia naturaliter significantia: vt omnis n̄lls et copulationes et disunctiones: non sunt per se: s̄z semper cū suis determinabilibus. et ex hoc consignant et non p̄prie significant: cum non sint similitudines nec conceptus ita in proposito. sicut enim illi termini sunt actus et non intentiones: ita verba mentalia. Et notanter dicitur verba mentalia naturaliter sumpta: quia hoc verbum est mērale scriptum: aut vocale significans ad placitū in propositione de secundo adiacente significat significatum termini transcendētis. in mente autem naturaliter componēte vel diuidēte non est aliqua propositio de secundo adiacente. **¶** *Secunda conclusio.* verba mentalia naturaliter consignantia non possunt absolui a consignificatione quam habent. quoniam ista est differentia inter terminum consignantem naturaliter et ad placitū: quia termin⁹ significans ad placitū potest mutare significationem: et non terminus significans naturaliter. vnde ille terminus homo: i voce v̄l in scripto potest significare asinum: sed non in mente pro quanto est similitudo hominis. Ita verba substantia vocalia vel scripta possunt in suis consignificationibus p̄mutare. sed non in mēte vbi est naturalis compositio: ita q̄ illud verbum est non potest consignificare p̄teritiue sed solum presentia liter. nec illud verbum fuit potest consignificare presentia liter vel futuriue: sed soluz p̄teritiue: nec illud verbum erit potest significare presentia liter nec pre

teritiue: sed soluz futuriue. **¶** *Tertia conclusio.* verba mentalia naturaliter denotantia possunt absolui a sua denotatione. probatur: terminus significatiuus naturaliter non potest absolui a sua naturali significatione: quia illa est ab intrinseco et potest absolui a sua naturali suppositione: quia illa est ab extrinseco: nā q̄ p̄imum est ille terminus ens: v̄l homo: tam p̄mo significat: et quia non supponit nisi respectu verbi ideo a se habet significationem et a verbo suppositionem: l̄z naturaliter suscipiat tam significationem q̄ suppositionem. Ita in proposito verbum mentale naturaliter cōsig¹ et naturaliter denotat: cōsig¹ recipit a se: et iō ab illa solui non pōt: et denotationem recipit ab alio. s. compositio nem extremorum: ideo ab illa potest absolui: quoniam aliquando denotat illud esse pro quo supponit subiectū vel p̄teritum: vt homo est animal: aliquando denotat illud fuisse: vt hoc est p̄teritum: aliquādo vero denotat illud fore: vt antep̄s est futurus: ergo semper illud verbum ē mē tale cōsignificat p̄sentia liter l̄z n̄ sp denotet illud eē p̄ quo supponit alterum extremorum. **¶** *Quarta conclusio.* q̄libet verbum substantiuum est distrabibile per participiū aut per alium terminum ampli¹: patet: quoniam ille propositiones sunt vere: homo est mortuus. chi¹ est oppinabilis vt colligit̄ de intentione Aristotelis i p̄mo peryhermenias. vnde arguitur sic verba p̄teriti vel futuri temporis ampliant: sed participia illozū consignant temporaliter sicut illa verba: ergo etiam ampliant: sed quia non possunt dare suppositionem absq̄ verbo: ergo verbum de presenti coniunctum cum illis etiam amplificat. Idē itelligo de alijs verbis. nam quia non sequitur hoc fuit futurum: ergo hoc fuit: hoc erit p̄teritū: ergo hoc erit: ideo illa verba fuit: erit: distrabuntur per p̄cipia sequētia.

Ad primum

negō vltimam consequentia: et ratio diuersitatis est: quia ly ens non ē p̄cipiū verbi de se ampliatiui: sed ly p̄teritum ē participiū verbi de se ampliatiui: vnde ly fuit vel erit: per se ampliat: et ly est non ampliat nisi per accidens ratione alicuius adiuncti includentis tempus. Ex quo ergo participiū suscipit a verbo tempora et significationes s̄z gr̄maticos est aptū distrabere si suūz verbum est ampliatiuum: et si suūz verbum non est ampliatiuum: de se non est aptum distrabere. Ex quibus sequitur q̄ licet illa consequentia sit bona: adā est p̄teritus: ergo adam fuit: ratione participij: hec tamē non valet: hoc fuit ens: ergo hoc est: quia ly p̄teritum est ampliatiui: et non ly ens. **¶** *Ad 2^m* dicitur q̄ argumentū solum probat hoc verbum est: mentale non posse distrabi a sua consignificatione non tamen probat qui possit distrabi a sua denotatione. et ideo cum intellus format illam: hoc est p̄teritum: ita presentia liter consignificat hoc verbum est sicut in illa: homo est animal: sed non ita presentia liter denotat: quia in prima solum denotat illud fuisse pro quo supponit subiectum vel predicatum: et in alia denotat illud esse pro quo supponit alterum extremorū. **¶** *Ad tertium* negatur consequentia: q̄ ly homo non includit tempus ratione cuius posset distrabere verbum. Sed ly p̄teritum quia significat p̄teritiue potest distrabere: semp̄ itelligendo quantum ad denotationem: et non quo ad significationem illa autem consequentia est bona: tu es homo: q̄ tu es ens: quia arguitur affirmatiue et sine impedimento ab inferiori ad suū superius: hec autem nō valet. hoc est p̄teritum. igitur hoc est ens: quia arguitur cum impedimento ampliationis sicut enim hoc non sequitur. Tu vidisti hominem: ergo tu vides animal: Adāz fuit homo: ergo adam est animal: quia arguitur a magis amplo ad minus amplum: ita non sequitur: hoc est p̄teritū: ergo hoc est ens: sed bene sequitur: hoc est p̄teritum: ergo hoc fuit

ens: sicut sequitur. tu fuisti homo. ergo tu fuisti animal.

Ad quartum concedo illam. adam est intellectus a te. nō tñ concedo aliquam illarum conclusionum adductarū ppter implicatōez contradictionis. vnde tñ intellectū ate est intellectū ate. ex quo omne intellectus ate est intellectū a te. ergo falsum est qd nō intellectū a te sit intellectū a te. et cū ponitur qd iste terminus nō intellectus ate sig^m tibi nō intellectus a te. nō admittatur casus: qz implicat contradictionem: et lz intelligam hanc ppositionem nō intellectum a te est intellectū ate. et psequenter intelligam subiectū et predicatū. non tamen intelligo non intellectū a te. sed solū intellectū ame: nec subiectū significati non intellectū a te sed intellectum a te. vnde sicut illa contradictoria incompleta ens et non ens significant idem oīno. sed nō eodem modo: qz ly ens significat ens positue: et ly non ens significat ens negatiue: ita intellectum et non intellectum significat solū intellectum: sed diuersimode: qz ly intellectū significat intellectum positue: et nō intellectum significat intellectum negatiue. vnde sicut nullus intelligit nisi ens: lz aliquando positue et aliquando negatiue vlpriuatue: ita nullus intelligit nisi intellectum isti^a se: lz aliquando positue et aliquando negatiue intelligit illud. Et psequenter dicatur qd opinabile et inopinabile non significat nisi opinabile. sed primum significet positue. et 2^m negatiue. sicut significet et nō significet dicunt idē: lz diuersimode. Deinde ad syllos respondetur ad primam cōcedo pñam illam preteritum est hoc. qd hoc est. et nego illam: hoc est preteritū: ergo hoc est. qm ly preteritum habet vim ampliandi terminū precedentē: et nō sequentem: sicut terminus scōe intentionis dat suppositionē materialem vel simplicem termino precedenti et nō sequenti. **Ad 2^m** nego psequentiam: qz verba substantia sunt distrabibilia: et non i^a intelligit videri: cum non sint talis nature. verba enim substantia nō sunt formaliter res solubilia: sed hec sunt resolubilia formaliter in se sunt es est. et in suum participium: qd coniunctū verbo substantiuo impedit distractionem alterius participij. hec enim in voce vel in scripto: tu vides preteritum: subordinatur huic mē tali: tu es videntis preteritum: cuius preteritum est videntis preteritum: qd non est terminus āpliatuus ppter primam partem que est principalior: cum sit supmta in recto a qua regitur participium. et non a verbo substantiuo. **Ad tertiam** nego qd illud dist^m non distrabat hoc verbū est: alr hec cōsequentia valeret: hoc est preteritum vel futurum. ergo hoc est. Et cum dicitur. qd nō nritur vna pars ad preteritum: tantum nritur alia ad futurum. verum est illud id totum dist^m distrabit: et non aliqua suaz partiū per se. qz non sequitur: hoc est preteritum vel fuit. ergo hoc fuit: nec sequitur. ergo hoc erit. sed bene sequitur: hoc fuit vel erit. **Ad 4^m** nego consequentiam illam. nullum verbum distrabit aliud. ergo nec participium distrabit verbum: quia verbum non regitur a verbo: sed bene participij regitur a verbo. nam cum dicitur: hoc est quod fuit necessario: intelligitur ly ens ppter relatiuum quod non distrabit cum sit participium presentis temporis vel terminus transcendens. **Ad vltimum** non valet argumentum: qz diuersi termini sunt diuersarum naturarum. vnde signū vniuersale negatiuum distrabit a parte pdicati sicut a parte subiecti. et signum vniuersale affirmatiuum solū a parte subiecti et dictio exclusiua a parte predicatori. Sunt etiam termini qui non habent vim supra terminum precedentem: sed sequentem: vt supra dictum est. et aliqui non habent vim nisi supra terminum precedentem: vt termini secunde intentionis: et aliqui supra terminum sequentem et precedentem: sicut termini modales qui ita confundunt a parte ante sicut a parte post.

Prima pars principalis.

Primum sophisa Omnis homo est totum in quantitate: qd sophisma sit falsum: pzo arguit aliquis homo in quantitate nō est: et aliqs hō nō est i quant p^m arg^m titate: et aliqs hō nō ē i qtitate: ergo non oīs hō ē totū i qtitate p^a ps aitis arguit aliqs hō in qtitate oculi sui nō ē: sed oīs quantitas oculi est quantitas: ergo p3 pñā: ab inferiori ad suum superius negatione postposita cū debito medio: antecedēs est verum: ergo et pñs. 2ª pars aitis arguitur. aliquis hō nō est in loco: ergo aliquis homo non est in quantitate: p3 psequencia: qz omnis locus est quantitas: antecedens pbatut quia dato qd sit vnus homo cuius medietas sit in aqua: et alia medietas sit in aere: tunc talis homo non est i loco. nā locus ē vltia superficies corpis ābiētis locatū. 4° phicoz sed nulla est superficies vltima ambiens istum hominem quia nec superficies aque: nec superficies aeris: g rē. **2°** 2^m ar^m

si omnis homo est totum in quantitate: ergo totum in quantitate est homo: patet consequentia: per conuersionem per accidens: sed consequens est falsum: ergo et antecedēs: qd cōsequens sit falsum: probatur: qz si totum in quantitate ē homo: ergo per idem totum qd est in mundo est i oculo tuo sed nihil quod est in oculo tuo est extra oculum tuū. et oculus tuus est totus mundus. **3°** omnis homo est totum in quantitate: ergo omnis homo est aliquod cōpositū ex omnibus partibus suis: p3 psequencia: siue ly totum teneatur cathegorice siue sinca^o: sed consequens est falsū: ergo et aīs. qd consequens sit fīm: probatur: qz quero quod est antecedens rekti: si ly homo: ergo oīs homo est cōpositum aliquod ex omnibus partibus alicuius hominis: si ly cōpositum. ergo oīs homo est aliquod cōpositum ex omnibus partibus alicuius cōpositi: sed vtrūqz est falsū quia quocūqz homine determinato segt for. est aliqd cōpositum ex omnibus partibus alicuius cōpositi siue alicui^o hominis: et plo est homo et aliqd cōpositum habens partes. ergo fortes est aliquod cōpositum ex omnibus partibus plonis. **Quarto.** tu non es quantus: et tu es homo: ergo non omnis homo est totum in quantitate: maior probatur: tu non es tātus precise quanta est aliqua pars tua: nec minor: nec maior: ergo tu non es quantus. prima et secunda pars tenet per illud commune principiū: omne totum est maius sua parte: s3 probatur. tertia pars: quia si tu es maior a^a parte tua: et omne quod est altero maius excedit illud per aliquem excessum: ergo per aliquem excessū tu es maior aliqua parte tua. sed contra sit ille excessus. a. et quero si. a. est diuisibile vel indiuisibile. non indiuisibile quia indiuisibile additum diuisibili non facit maius: si diuisibile sit. ergo. b. totum residuum tui preter medietatem. a. et patet qd tu es maior. b. et non per. a. sed solum per medietatem. a. quia alia medietas est pars. b. Et confirmatur ponendo qd a. conuertatur cum hoc complexo pars quantitativa tui: et arguitur sic: si aliquod sit cui^o quelibet pars quantitativa est equalis alicui parti quantitativae tui: et econtra. igit illud est equalis tibi. sed. a. est huiusmodi: quia quelibet pars. a. est equalis alicui parti quantitativae tui: et econtra. ergo. a. est equalis tibi: et per consequēs aliqua pars quantitativa tui est equalis tibi. ergo. a. nō est maior quod erat probandū.

In contrarium arguitur sic. homo est totū i qtitate: et nihil est homo quin illud sit totum in quantitate: igitur omnis homo est totum in quantitate: patet consequentia: ab exponentibus ad exponentum aīs est verum: ergo et consequens.

Circa mās vltio tactā sit hec p^a 2^a. a. ē egle. b. et tñ nullū. b. ē egle a: pono qd a. cōuertat cū illo plexo qlibet ps qtitativa tui: et b. cū illo aliq ps qtitativa tui: isto

Quartum

posito .a. est equale .b. quia quilibet pars quantitativa tui est equalis alicui parti quantitativae tui: et nullum .b. est equale .a. qz nulla pars quantitativa tui est equalis cuilibz parti quantitativae tui. et ita sequitur consequenter qz .a. est .b. et nullum .b. est .a. .b. differt ab .a. et tamen .a. non differt ab .b. qz quilibet pars quantitativa tui est aliqua pars quantitativa tui: et non e contra. et aliqua pars quantitativa tui differt a qualibz parte quantitativa tui. et quilibet pars quantitativa tui non differt ab aliqua parte quantitativa tui. Et modo quo conceditur. tu differas ab omni homine: et tu non differas ab aliquo homine. ¶ 2° conclusio. .a. est equale .b. et idem .a. est inequale .b. patet eodem casu retento: qz quilibet pars quantitativa est equalis alicui parti quantitativae tui: et inequalis alicui parti quantitativae tui. et ita sequitur qz .a. excedit .b. et .b. non excedit ab .a. qz quilibet pars quantitativa tui excedit aliquam partem quantitativam tui. nulla tamen pars quantitativa tui exceditur a qualibz parte quantitativa tui. et consequenter dicitur qz iter .a. et .b. est aliqualis proportio. et tamen inter .b. et .a. non est aliqualis proportio. qz iter quilibet partem quantitativam tui: et aliquam partem quantitativam tui est aliqualis proportio. non tamen iter aliquam partem quantitativam tui: et quilibet partem quantitativam tui est aliqualis proportio: qz quacumqz data: illa non est equalis cuilibz parti quantitativae tui: nec maior aliqua parte quantitativa tui: nec minor aliqua parte quantitativa tui. ¶ 3° conclusio. .a. et .b. est equale .c. et tamen .a. non est equale .b. nec e contra. et pono qz tam .a. qz .b. convertatur cum illo complexo quilibet pars quantitativa tui. .c. vero cum illo aliqua pars quantitativa tui: isto posito patet conclusio. qz quilibet pars quantitativa tui est equalis alicui parti quantitativae tui. et quilibet pars quantitativa tui non est equalis cuilibz parti quantitativae tui. et consequenter sequitur qz .a. et .b. sunt quanta: et non sunt equalia vel inequalia. quia quilibet pars quantitativa tui est quanta. et .a. non est equale .b. nec e contra ut probatur est. Et si arguitur sic. .a. est equalis .c. et .b. est equalis eidem .c. et non .a. et .b. sunt equalia inter se. ergo sunt aliqua equalia vni tertio que non sunt equalia inter se. negatur responsio: sicut non sequitur .a. et .b. sunt quanta: et non sunt equalia nec inequalia. ergo aliqua sunt quanta que non sunt equalia nec inequalia: iste consequentia valerent in simplicibus. sed .a. et .b. sunt termini habentes infinita supposita includentes singularia: ratione cuius verificantur tales conclusiones. ¶ 4° conclusio. Quilibet pars quantitativa .a. est pars quantitativa .b. e contra. et tamen .a. non est .b. nec equale .b. posito qz .a. convertatur cum illo complexo aliqua pars quantitativa tui. et .b. cum ly tu. isto posito patet conclusio. qz quilibet pars quantitativa alicuius partis quantitativae tui est pars quantitativa tui. etiam quilibet pars quantitativa tui est pars alicuius partis quantitativae tui. ergo quilibet pars .a. est pars quantitativa .b. e contra: tanqz ab vno convertibili ad reliquum. qz autem .a. non sit .b. nec equale .b. patet: quia nulla pars quantitativa tui est tu. nec equalis. et si arguitur sic. quilibet pars quantitativa for. est equalis alicui parti quantitativae platonis: et e contra: qz sortes est equalis platoni. ergo per idem. si quilibet pars quantitativa .a. est equalis alicui parti quantitativae .b. et e contra. ergo .a. est equale .b. et e contra. negatur consequentia: qz in prima comparatur finitum ad finitum: qz sortes ad platonem. et in secunda infinitum ad finitum: qz .a. habet infinita supposita .b. vero solum vnu. et similiter for. et plato.

Ad primum concedo qz aliquis homo in quantitate non est: et nego illam. aliquis homo non est in quantitate (et ad probationem) nego primam consequentiam de forma: qz arguitur ab inferiori ad suum superius negativae preposita. unde non sequitur: ultima sphaera non est in loco. igitur non est in quantitate. sed concessa responsio gratia materie: qz necesse est hominem esse in loco si ipse est quantitas.

negatur assertio. qz ille homo est in loco communi. scilicet in celo et in sphaera elementorum et in loco proprio. vbi in aggregatione illarum duarum superficierum. scilicet aque: et aeris tangenti ipsam. vbi locus communis est qui continet plura quorum nullum est aliud alterius: et sic celum est locus communis omnibus elementis et mixtis: locus proprius est ille qui continet aliquid et nihil ultra quod non est aliud illius: ut superficies aeris immediata tibi non continet alia a te: ut enim continet alia a te: ut carnes: et ossa: illa sunt partes tuae: nec est inconueniens quod idem sit locus communis et proprius respectu diuersorum: quoniam superficies aeris ambiens te: est locus proprius tui: et locus communis cuiuslibet tuarum medietatum. Et ad argumentum locus est ultima superficies: et ille due superficies non sunt aliquae superficies: qz sunt discontinuae sicut aer: et aqua: ergo ille due superficies non sunt locus. Dicitur qz aristoteles dans illam definitionem 4° philosophico rum: intellexit: qz locus est ultima superficies formalis vel equiualeuter corporis ambientis locatum: licet ergo ille due superficies non sint vna superficies formalis: tamen sunt vna vera superficies equiualeuter: qz ille due superficies faciunt tantam extensionem: quantum prae vna sola locaret hunc hominem. Sed contra: sit aggregatum illarum duarum superficierum: et arguitur sic. .a. est locus: et .a. est quantitas: patet consequentia ab inferiori ad suum superius sine impedimento: sed consequens est falsum: qz .a. non est nec quantitas continua: nec quantitas discreta. Dicitur primo negando consequentiam: sed bene sequitur: ergo .a. est quantitas vel quantitates: sicut non sequitur philosophia est scientia: ergo est qualitas: sed solum sequitur qz .a. est qualitas vel qualitates. secundo dicitur qz .a. est quantitas discreta: et conceditur qz aliquis locus est quantitas continua. scilicet superficies vna: et aliquis locus est quantitas discreta. vbi aggregatum plurium specierum non facientium vnaz superficiem. ¶ Ex his sequitur qz non est possibile aliquem hominem esse in aliquo loco proprio vel communi: quin sit in infinitis locis propriis vel communibus: patet: nam tu es in celo tanquam in loco communi: et consequenter in qualibz parte celi terminata ad superficiem concavam lune: sed in finite partes celi terminantur ad superficies concavam lune: ergo tu es in infinitis locis communibus. Similiter tu es in superficie aeris immediata tibi tanquam in loco proprio: et consequenter tu es in qualibz parte aeris terminata ad illam superficiem: sed infinite partes aeris terminantur ad superficiem immediatam tibi: ergo tu es in infinitis locis propriis: assertio autem est manifestum. quoniam non datur ultima pars immediata superficierum immediate tibi: immo quacumqz data ipsa est diuisibilis in duas partes quae vna distat a superficie que est locus formalis. et alia est immediata illi loco qui dicitur locus materialis quarum etc. ¶ Ad secundum argumentum negatur consequentia: nec est conuersio per accidens: quia ly totum tenetur in conuersa causa. et in conuertente sine categorice: cum precedat totam propositionem: sed solum sequitur qz aliquod totum in quantitate est homo: quod conceditur: qz aliquod compositum ex omnibus suis partibus est homo in quantitate: et ita conceditur qz in oculo tuo est totum quod est in mundo: et in bursa tua est tota pecunia mundi: nunquam tamen conceditur qz totum quod est in mundo est in oculo tuo: nec qz tota pecunia mundi est in bursa tua. Et si tales propositiones aliquando conceduntur hoc est ad bonum intellectus tenendo ly totum causa: et tunc non valet illa consequentia. totum quod est in mundo est in oculo tuo. et nihil quod est in oculo tuo est extra oculum tuum. ergo oculus tuus est totus mundus. bene tamen valet consequentia absolute loquendo: tenendo ly totum sine categorice. sed cum limitatur respondens per oppositum qz tunc teneatur causa negatur consequentia. ¶ Ad tertium conceditur consequentia et consequens: et dico: qz indifferenter relatum potest referre illum terminum homo: et illum terminum

compositum referendo istum terminum hō. supponit confuse distributive non absolute. sed referendo singula singulis. ideo nō sequitur: oīs homo ē aliquod compositum ex oīb⁹ suis partibus. q̄ oīs homo ē aliquod compositum ex oīb⁹ partibus alicuius hominis: sicut nō sequitur omnis homo videt se: ergo oīs homo videt omnem hominem: non obstante q̄ distribuitur relatiuum sicut suum antecedens. Et sic hec probatur per suas singulares: ille homo videt se. et ille homo videt se: et sic de singulis: ergo omnis homo videt se: ita alia inferitur ex oīb⁹ suis singularib⁹ referē singula singulis: vt ille hō est aliquod compositum ex omnibus partibus suis: et sic de singulis. ergo oīs hō est aliquod compositum ex oīb⁹ partibus suis. Si autē relatiuum refert istū terminū compositū: tūc stat confuse tñ: ex quo non sequitur: q̄ omnis homo ē aliquod compositum ex omnibus partibus alicui⁹ compositi: q̄ arguitur a termino stāte confuse tñ ad terminū distributū: s̄z solū sequitur q̄ oīs homo est aliquod compositum ex omnibus partibus alicuius compositi. ¶ Ad quartū nego consequentiā de for⁹: q̄ non sequitur. tu non es tantus precise quantus est aliquis homo: nec maior nec minor aliquo homine. ergo tu nō es quantus. quia dato q̄ nullus homo sit tibi equalis: est antecedens verum et consequens falsum. negatur tamen antecedens: q̄ tu nō es tantus precise quāta est aliqua pars tui. quia tu es tantus precise quantus est precise totus corpus tuum preter animam. Et ad illud principium. omne totum est maius sua parte. dico q̄ loquebatur de toto finito et parte quantitativa. vnde duplex est pars in proposito naturalis. quantitativa que non componitur ex materia et forma: vt altera pars compositi. et pars quantitativa q̄ componitur ex materia et forma: vt caro et ossa. dico ergo q̄ omne totum finitum est maius sua parte quantitativa. quia si esset totum infinitum illud non esset maius sua parte quantitativa: cum haberet infinitas partes: quarum quelibet esset infinita. modo vnū infinitum non est altero maius. Et tūc ad ar⁹: oē quod est altero maius: excedit illud per aliquem excessum. sed omne totum finitum est maius sua parte quantitativa. ergo per aliquem excessum: omne totum finitum est maius sua parte quantitativa. negatur consequentia: q̄ arguitur a termino stāte confuse tñ ad eundē stāte determinate. sicut nō sequitur. omni numero finito aliquis numerus infinitus est maior per aliquem excessum. ergo per aliquem excessum. omni numero finito aliquis numerus finitus est maior. s̄z bene sequitur: q̄ omne totum est maius sua parte quantitativa per aliquem excessum. et tūc si signetur non admittatur casus. q̄ nō stat determinate s̄z confuse tñ. Ad affirmatōem admissa casu nego illā minorem. v̄z. q̄. a. est huiusmodi: et ad probationē: nego consequentiam. vnde non sequitur. quelibz pars. a. est equalis alicui parti quantitativē tui. et e contra. ergo a. est aliquid cuius quelibet pars quantitativa est equalis alicui parti quantitativē tui. et e contra: quia implicite arguitur a termino stāte confuse tñ ad eundem stātem determinate. vnde ly. a. in prima parte antecedentis stat confuse tñ implicite. et in secunda parte consequentis determinate: vt patet in suis conuertētib⁹: sicut enim ly. a. in prima parte consequentis stat determinate: ita supponit implicite in ly. e conuerso: q̄ est secunda pars eiusdem consequentis. ¶ S̄z forte adhuc arguitur sic. tu es maior aliqua parte quantitativa tui. ergo per idem tu fuisti maior aliqua parte quantitativa tui: dato q̄ fuisses continuo auctus vsq; ad hoc instans presens: patet consequentia: quia sicut tu es magnus et aliqua pars quantitativa tui est magna: et nulla est tanta sicut tu es. ita fuisti magnus. et aliqua pars quantitativa tui fuit magna: et nulla fuit tanta sicut tu fuisti. sed consequens est falsum: quia quantūcūq; quantitatem tu habuisti: tantam vel maiorem habuit aliqua pars quantitativa tui. probatur: quia si non sit: igitur q̄ tu habuisti aliquam quā-

titatem: et q̄ non maiorem illā habuit aliqua pars quantitativa tui. quia omnem quantitatem quam habuisti illā habuisti in aliquo instanti. signetur ergo illud instans per. a. in quo tu habuisti illam quantitatem qua non habuit maiorem aliqua pars quantitativa tui: et sit. b. medium instans inter hoc instans presens et a. et arguitur sic in. b. instanti tu fuisti maior q̄ in. a. ergo per aliquem excessum quantitas in. b. excedit quantitatem in. a. patet consequentia: q̄ arguitur in terminis simplicibus: tūc capiatur medietas illius excessus. cum quantitate habita in. a. et patet: q̄ illud totum in. b. instans fuit pars tui: et illud fuit maius q̄ quantitas habita in. a. instanti. ergo pars aliqua tui habuit tantam quantitatem imo maiorem q̄ tu habuisti in. a. instanti. ¶ Breuiter respondetur concedendo: q̄ tu fuisti maior aliqua parte quantitativa tui. et ad probationem negatur consequentia. quia quantūcūq; quantitatem tu habuisti istā habuisti in aliquo instanti. ¶ Ex quo sequitur iam in aliqua proportionē tu es maior q̄ tu fuisti: et p̄ter q̄ aliqua pars quantitativa tui fuit maior q̄ tūc tu fuisti: quin infinite sunt quantitates inter quantitatem habitam in. a. instanti: et quantitatem in. b. instanti quarum quelibet fuit maior quantitate habita in. a. instanti: sed in nulla proportionē tu fuisti maior aliqua parte quantitativa tui: sicut nec iam in aliqua proportionē tu es maior aliqua parte quantitativa tui. s̄z fueris maior aliqua parte quantitativa tui: et iam sis maior aliqua parte quantitativa tui in aliqua proportionē. ergo etc.

¶ Secunda pars principalis.

Omnis homo est totum in quantitate. Cōtra. omnis homo est totum in quantitate. ergo per idem omnis homo erit totum in quantitate: sed consequens est falsum: quia tu es homo: et eris homo: et non eris totum in quantitate: quia tu non eris quantus. probatur: et pono: q̄ continue vniformiter augmētaberis vsq; ad. a. instans in quo desines esse acquirendo omnem quantitatem citra tripedalem isto posito arguitur sic: omne quod erit quantus erit quantum in aliquo instanti: sed in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris quātus. ista consequentia videtur eē bona cum maiori et minor declaratur: quia si in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris: et nō i. a. istāti: nec post. a. quia tūc tu non eris: ergo in aliquo instanti ante. a. tu eris tantus sicut tu eris: sit igitur illud instans. b. et. c. mediū instans inter. a. et. b. et arguitur sic in. b. instanti. tu eris tantus sicut tu eris. et i. c. instanti tu eris aliquantus: ergo in. b. instanti. tu eris tantus sicut in. c. consequens est cōtra casum. patet consequentia: a superiori distributo ad suū inferius cum debito medio. ex quo ly sicut est signū dist^m. ¶ Itē omne q̄ est aliquantum est tñ per tempus vel per instans: secūdo tu non eris tantus: sicut tu eris per tempus vel per instans: ergo tu non eris aliquantus. maior est. idu ctiue nota. minor est ostensa quo ad secundāz partē: et prima probatur: quia si per tempus tu eris tantus sicut tu eris: assignetur ergo illud tempus: et sequitur: q̄ in quolibet istāti illius temporis tu eris tantus sicut tu eris: quod est reprobatur: quia in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris. ¶ Secundo. Tu non habebis tantam quantitatem quantam tu habebis: ergo tu non eris tantus quantus tu eris: patet consequentia: et arguitur antecedens: nulla erit maxima quantitas quā tu habebis: ergo tu non habebis tantam quantitatem quantam tu habebis. probatur antecedens: quia quacūq; quantitate data quā tu habebis: tu habebis maiore illa. quia aliter nō augmētaberis continue vsq; ad tuam desitionem. ¶ Tertio: pono: q̄ iāz sis pedalis quantitatē: et sortes bipedalis qui etiam vniformiter augmentabitur vsq; ad. a. instans exclusiue acquirendo omnem quantitatem citra tripedalem: in quo instanti etiam

Rñsio

p⁹ ar^m2^m ar⁹3^m ar^m

Quartum

ipse desinet esse: et sequitur: quod tu eris tantus sicut eris fortis. si tu eris tantus sicut tu eris: quod tu habebis omnem quantitatem quam habebit fortis. sed contra est secundum. quod quicumque tu eris: tu eris minor fortis. et quicumque fortis erit ipse erit maior te. ergo tu nunquam eris tantus sicut erit fortis. et arguitur sic. quicumque tu eris minor fortis. tu non eris tantus sicut fortis. erit. sed quicumque tu eris tu eris minor fortis. ergo quandoque tu eris: tu non eris tantus sicut erit fortis. ¶ 4°. tu non es tantus sicut est aliquid quod est tantum precise sicut erit fortis. ergo tu non es tantus sicut erit fortis. probatur autem. quod tu eris tantus sicut est aliquid quod est tantum precise sicut erit fortis. sit ergo iste platonis. et quero utrum platonis sit tripedalis quantitatis: vel maioris vel minoris. si platonis est tripedalis quantitatis vel maioris: ergo non est tantus precise sicut erit fortis. si minoris: et quolibet quantitas minor tripedali in aliqua proportione est minor ista: igitur iter quantitatis platonis. et tripedalis est aliqua quantitas maior quantitate platonis. sed quolibet quantitatem citra tripedalem quam habebit fortis. per casum est aliqua proportio. ergo plato non est precise tantus sicut erit fortis.

Ad oppositum arguitur inductive. Ille homo est totum in quantitate: et iste homo. et sic de singulis. et isti sunt omnes homines. ergo omnis homo est totum in quantitate. patet contra a singularibus cum debito medio ad suam vlem. autem est verum et consequens.

¶ 1° 2° Juxta predicta sit h^o prima conclusio. Tu non es tantus sicut tu eris: et eris tantus sicut tu eris. et tamen tu non incipies nec incipies esse tantus sicut tu eris. prima pars patet. quod tu non es maioris quantitatis quam pedalis: et tu eris maioris quantitatis quam pedalis. ergo tu non es tantus sicut tu eris. 2^a pars probatur. tu eris aliquantus: et nunquam eris maior quam tu eris. ergo tu eris tantus sicut tu eris. 3^a pars sequitur ex casu: quod tu non es tantus sicut tu eris. nec immediate post istas prius tu eris tantus sicut tu eris: quod non immediate post instans presens habebis omnem quantitatem citra tripedalem. ergo tu non incipies esse tantus sicut tu eris. 4^a vero pars probatur sic. si incipies esse tantus sicut tu eris. ergo in a. instanti vel in aliquo instanti citra. non in a. vel in aliquo alio instanti citra. quod tunc non erit nec unquam postea: nec in aliquo instanti citra: quod sit illud instans. b. et arguitur sic. i. b. instanti. tu non eris tantus sicut tu es: nec immediate post: tu eris tantus sicut tu eris: quod in c. tu eris maior quam tu eris immediate post. b. ergo i. b. tu non incipies esse tantus sicut tu eris. Et si arguitur sic: c. sequitur generaliter. tu eris aliquantus: et non es aliquantus. ergo tu incipies vel incipies esse aliquantus. tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti: et non es tantus sicut tu eris in a. instanti. igitur tu incipies vel incipies esse tantus sicut tu eris in a. instanti. tu eris tantus sicut est fortis. et non es tantus sicut est fortis. ergo tu incipies vel incipies esse tantus sicut est fortis. ergo a pari sequitur. tu eris tantus sicut tu eris. ergo tu incipies vel incipies esse tantus sicut tu eris. ¶ Respon-

oblectio

¶ R^oisio

detur quod nulla est similitudo: quia quolibet affirmativa super pra in antecedente aliarum contra exigit instans pro sui verificatione: et non affirmativa assumpta in antecedente istius consequentie ultime. nam ex quo illa propositio. tu eris aliquantus est in terminis simplicibus respectu verbi substantivi. sequitur. tu eris aliquantus. ergo in aliquo instanti. etiam sequitur. tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti. ergo in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti. quia ista respicit instans determinatum. Iterum sequitur. tu eris tantus sicut est fortis. igitur in aliquo instanti: quia antecedens respicit determinatum tempus et determinatum instans. sed quia illa. tu eris tantus sicut tu eris: non respicit determinatum instans. ideo non sequitur quod in aliquo instanti: sed conceditur in casu isto quod desinis esse tantus sicut tu eris in aliquo instanti. quia tunc tu non eris tantus sicut tu eris. et immediate ante illud instans tu eris tantus sicut tu eris. ¶ 2^a conclusio. continue per totam istam horam erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es. et tamen nunquam incipies esse ma-

ior quam tu es. prima pars probatur: formando illam consequentiam. tu non es maior quam tu es: et immediate post instans prius tu eris maior pars quam tu es: ergo tu incipies esse maior quam tu es: ista contra est bona: et per totam istam horam erit ita sicut significatur per prius. ergo per totam illam horam erit ita sicut significatur per prius. 2^a pars arguitur: quod quicumque tu eris tu eris maior quam tu es: ergo tu nunquam incipies esse maior quam tu es. et tamen nunquam erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es. 3^a pars patet. quod in eo eris instanti in quo tu eris bipedalis tu non eris maior quam tu es. et immediate post illud instans tu eris maior quam tu es. quod eris maior quam tu es bipedalis: ergo tu incipies esse maior quam tu es. 2^a pars est evidens: quia nunquam erit ita quod tu es maior quam tu es fortis ergo nunquam erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es fortis. Et si arguitur sic. sequitur generaliter: tu incipies currere aut esse talis: aut tantus: ergo aliquando erit ita quod tu incipies currere: aut esse talis aut esse tantus. et contra. ergo per idem sequitur: quod tu incipies esse maior quam tu es fortis. ergo aliquando erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es fortis. et contra. ¶ Negatur contra: quod ibi arguitur in terminis simplicibus: hic autem arguitur in terminis compositis: imo cum solo verbo substantivo iterum peccat tales contra: quod non sequitur: tu eris homo qui est in illa domo: ergo aliquando erit ita quod tu eris homo qui est in illa domo: nec est: nec etiam sequitur: tu fuisti homo qui est albus: ergo aliquando fuit ita quod tu es homo qui est albus: nec etiam est: quoniam cum illis illarum casu possibili posito est autem verum: et contra secundum. ¶ 3^a conclusio. Tu incipies esse tantus sicut tu eris. et nunquam incipies esse equalis fortis: per prima pars quoniam in eodem instanti in quo tu eris probabilis tu eris tantus sicut est fortis et nunquam ante. ergo contra. 2^a pars patet. quod tu nunquam eris equalis fortis. quod quicumque tu eris: tu eris minor fortis. nec sequitur: tu eris tantus sicut erit fortis. ergo tu eris equalis sibi: quod autem non exigit instans pro sui verificatione: et contra exigit istas. cum sit in terminis simplicibus: sequitur. n. tu eris equalis fortis. ergo in aliquo instanti. Unde est concedendum quod tu et fortis. nunquam eritis equalis et tamen immediate ante a. instans tu eris tantus sicut immediate ante a. instans erit fortis. et contra. ¶ 4^a conclusio est ista. Tu fuisti minor fortis. et postea tantus sicut fuit fortis. et tamen non desinis: nec desinebis esse minor fortis. probatur: et sumus in a. instanti. super addo casui quod tu et fortis. sitis: si tamen fortis sit tripedalis et quod nunc primo a te sit ablata: magna pars istos posito: prima pars est vera: ut patet ex dictis: et 2^a probatur: quod tu es minor fortis. et contra autem instans prius fuisti minor fortis. et immediate post istas prius eris minor fortis: ergo tu non desinis nec desinebas esse minor fortis. si tamen aliquando fuisti minor fortis. et postea tu non fuisti minor fortis. tu desinebas esse minor fortis. quoniam illa propositio tu fuisti minor fortis. exigit istas pro sui verificatione: et si in a. instanti tu non es aut tu es triangulis quantitatis: conceditur quod tu desinis esse minor fortis. quod tu non es minor fortis. et immediate ante instans prius fuisti minor sorte.

Ad primum nego illam contra quam ostenditur quod erit aliquando erit tantum in aliquo instanti: sed tu in nullo instanti eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris quantus: quod et si in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris: tamen tu eris tantus sicut tu es in aliquo instanti. Et si diceretur signetur illud instans. non admittetur: quod stat confuse tamen: unde tu eris aliquantus: et in nullo instanti tu eris maior: nec minor quam tu eris. ergo tu eris tantus sicut tu eris in aliquo instanti. deinde cum arguitur ostenditur quod erit aliquando erit tantum per tempus vel per instans: sed nec per tempus nec per instans tu eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris. aliquantus. negatur contra: quod ista ostenditur quod erit per tempus vel per instans: tamen numerus binarius duorum instantium non erit per tempus nec per instans: sed erit in tempore ita quod per nullum tempus tu eris tantus sicut tu eris: tamen in aliquo tempore: imo in infinitis temporibus tu eris tantus sicut tu eris. si in quolibet tempore terminato ad a. instans. ¶ Ad 2^{am}. nego quod tu non habebis tantam quantitatem quam tu habebis: et ad probationem: nulla erit ma-

¶ Prima pars principalis.

homo ē homo: sed subta ⁊ pta istoz sūt eadē: cuz subiectis ⁊
 pdicatis aliaꝝ (ex quo) signū pticlare non ē ps pdicati. g. ⁊
 alia sūt i mā nāli: sūtr hec sūt i mā nāli oē aial est aliqđ aial:
 nullū aial est aliqđ aial: oīs asin⁹ est aliqs asin⁹: nullus asin⁹
 est aliqs asin⁹. g. p idēz: ⁊ (aīns p3) vel deē cā diuersita-
 tis. vñ breniter pōt sic argui: illa ppō est i mā nāli in qua
 pdicatū ē de essentia subī: vel pp^m ei⁹: sed pdicatū ē de eēn-
 tia subī. g. ⁊c. Itē hec ppō oīs hō ē risibilis ē i mā nāli: qz
 pp^m pdicat de subō suo. g. magis ē i mā nāli illa in q idēz
 pdicat de seipso. (¶ 2° q libz hō est vn⁹ hō. g. oīs homo est
 vn⁹ hō (p3 pñā) duplīr. pmo qz arguit ab vno pueribili ad
 reliquū (ex quo) subta ⁊ pdicata pueritū: ⁊ ppositiōes sūt
 eiūsdē qualitatis ⁊ q̄titatis. 2°. nā q libet hō ē vnus hō. g.
 tñ vn⁹ homo est hō (t3 pñā) ab vli ad suā exclusiua de ter-
 minis trāspōsitis. tūc vltra: tñ vn⁹ homo ē hō. g. omnis hō
 est vn⁹ hō (t3 pñā) ab exclusiua ad suā vlem in terminis
 transpōsitis. g. apmo ad vltimū: q libz hō ē vn⁹ hō. g. omnis
 homo ē vn⁹ hō. (¶ 3°. omnis hō q est: ē vn⁹ hō: s3 oīs homo ē
 homo q est. g. ⁊c. (t3 pñā) cū maiori: ⁊ minori pbo: qz si illa
 minor non esset vera: hoc eēt rōne relatiui non supponen-
 tis nisi p masculino ⁊ restringētis pñr illū terminū homo ad
 istā suppositionē. Sed 3. illa ppō ē vera: oīs hō est ipemet:
 ⁊ tñ ly ipemet ē masculini generis: sūtr i illa oīs hō ē aial: ⁊
 iste est rōnalis supponit relm: p omni hoīe sicut suūz aīns:
 ⁊ tñ relm ē masculī gnīs. g. eodēz mō ly q: nō obīte q sit ma-
 sculi gnīs supponit p vtroq; sexu: ex quo aīns p aliud nō li-
 mitat. (¶ 4°. oēs hoīes sūt aliq hoīes. g. omnis hō ē aliqs
 hō: ⁊ p pñā soph^a vezz (pbat pñā) nam si oēs hoīes sūt ali-
 qui hoīes. ergo aliqui homines sunt omnes hoīes: g. istoz
 hominū omnis homo ē aliqs homo (p3 pñā) qz aliter ista
 starēt siml: oēs homines sūt aliq homines: ⁊ cō: ⁊ tñ illoz
 hominū nō oīs hō ē aliqs hō: sed hec est falsa: qz p ly istoz
 nō demonstrāt nisi masculī: aliter berta eēt aliqs illoz: qđ
 nō vñ pp icōgruitatē. p^m aīns sic probat oēs viri ⁊ oēs mu-
 lieres sūt aliq hoīes: sed oēs hoīes sūt omnes viri ⁊ omnes
 mulieres. g. oēs homines sunt aliq homines.

Circa mām vltimi argumti sit h pma. Tu vides oēs hoīes albos pter for. ⁊ tñ tu nō vides maiorē hoīem nec aliquos hoīes. pbat (⁊ pono) q for. sit oīs masculus albus: ⁊ berta oīs femina alba quā solā uideas: isto posito: hec ppositio est falsa: tu uides oēs hoīes albos. ⁊ nō ē falsa nisi p uno. s. p for. igit p exceptionē for. fiet exceptiua vā videlicz tu uides oēs hoīes albos pter for. Pa p conclusio nis sequit ex cāu qm solā bertā uides. ¶ Sed ⁊ tu vides oēs hoīes albos preter for. igit tu uides oēs hoīes albos nō for. ⁊ p nīs tu uides nō solū aliquē hoīem uel aliquos hoīes: imo ēt aliquos hoīes albos: quoz qdā ē tra casum (⁊ pz nīa) ab exposita ad vā suaz exponētū. Itē si uides oēs hoīes albos pter for. ergo uides aliquos hoīes: pz nīa: qz ly oēs necō distribuit p plib. ¶ Rñr ad pmū negādo nīam: nec arguit ab exposita ad exponētē: qz illa nō est exponēs: sed ista: tu vides oēs hominē actu habentē albedinē non for. Intentio autē habere actu albedinem denō albedine: qz nō seqt hoc habz albedinē: igit: hoc est albus: s; bene sequit hoc habet actu albedinē. g hoc est albus: qz albedo nō denō dicitur esse in potentia ⁊ non in actu. ¶ Et si ex hoc cludit q iste pvertūt: tu vides oēm hoīem nō for. ⁊ tu vides oēs hoīes pter for. qz exponētes vni sūt exponētes alteri: dicit negādo: qz hoc. tu vides oēm hominē non for. habet solū duas exponentes. s. tu non vides for. ⁊ tu vides oēs homines non for. ⁊ potest esse vera: dato: q for. nō sit sicut hec est vera: omne aīal preter antexpm est animal.

Sextum

Rñsio Sed ista tu vides oēs hoies pter sor. hz tres exponentes. f. pmas duas: z hāc: sor. ē. ¶ Ad aliud dñ q ly ois aln non distribuit nisi pro vno z hoc adueniente nō exceptōis sicut ly vterqz nō obīte q sit dñm duoz de nā sua: aln tñ non distribuit nisi p vno rōne dictionis exceptiue vt vterqz isto rum pter sor. currit: hēni ē falsa: vterqz istoz currit demā tis platōe currēte: z sor. nō currēte. g̃ verificabif p exceptio nez partis false. f. vterqz istoz pter sor. currit (vbi pz) q ly

2^a p vterqz nō distribuit: nisi p vno solo. f. p platone zc. ¶ 2^a p. Viginti sunt hoies albi quoz solus sor. icipit eē alb^o: z tamē non imēdiate ante instās pñs fuerūt aliqui hoies albi: nec aliqz hō alb^o: z ponat q solis sor. icipiat eē alb^o per pñem de pñenti cū quo sint sexdeciz albe mulieres z q p aliqz ho ram pteritā nō fuerit aliqz albū nisi aliqua illaz muliez: isto posito (pz pma pars pñis) qz sor. z oēs iste mulieres sūt viginti hoies albi (ex quo) masculinū gen^o i pñali numero pñipit femininū: z istoz solus sor. icipit eē alb^o p casuz. q aut non fuerit aliqz homo albus imēdiate ante hoc pz itez ex casu. ex quo segit: q nō imēdiate ante hoc fuerūt aliqui ho mines albi: qz ex opposito sequit^r oppositū: qz sequit^r aliqz ho mines currūt. g̃ aliqz hō currit. Lōsifz pcedit q viginti ho mines sunt albi quoz solus sor. definit eē alb^o: z tñ imēdia te post istās pñs nō currūt aliqui hoies albi: nec aliqz ho mo alb^o: pz: ponēdo casuz de futuro: sicut ponebat de pteri to. ¶ 3^a p. ista sunt alba: z nō imēdiate post istās pñs erūt alba. g̃ illa definūt eē alba demātis illis viginti: pz pñia: ab exponentib^o ad expositū: z p pñis non solus sor. definit eē alb^o. ¶ Rñsio negādo pñiam: qz illa ppō nō dz expōni: sed resolui i vnā singularē. f. hoc definit eē albū: z hoc definit eē albū: z sic de singulis vsqz ad viginti: mō pz: q oēs singu lares sūt false pter illā in qua demātur sor. aliter pbaret q oia q sunt icipiūt eē z definunt eē. Consifz dicat q si so lum sor. desineres videre p positionē de pñti: q tu desine res videre istos viginti non tamen istos viginti definis vi dere: nec illi viginti definunt videri a te: qz propositio plu rium mediator terminoz ē continue probabilis ratione

3^a p pmi termini. ¶ 3^a p. Tu icipis vidē oēs hoies albos z tñ tu nō icipis videre oēs hoiez albū: pbaf: z pono q sor. sit. z fuerit p totā horā pteritā: ois hō alb^o quē videas: z ptine vidisti: s; nullā illaz muliez vidisti nisi nūc. ita q iste z sor. sint oēs hoies albi: z oēs iā videāt ate: isto posito tu vides omnes homines albos: z non imēdiate ante istās pñs vi disti oēs hoies albos. g̃ tu icipis videre oēs hoies albos. fa pars pñis pbaf: qz tu vides oēm hoiez albū: z imēdiate añ instās pñs fuit ita q tu videbas oēs hoiez albū: qz nemo erat alb^o nisi sor. quē vidisti. igi zc. Eodē casu cōcedit q tu icipis videre aliquos homines albos: z nō icipis videre ali quē hoiez albū. z formando casum de futuro sicut de pteri to dicebat (dicat) q tu definis videre aliqz hoies albos: imo oēs hoies albos: z tñ non definis videre oēs hoiem al buz: nec aliqz hoie albus. ¶ 4^a p. A. z b. sunt duo hoies quoz qlibz ē alb^o z tñ. a. nō ē albū: z pono: q. a. sit berta ni gra: z b. sor. alb^o: z pz pñia: q. a. z b. sūt duo hoies: z q. a. non ē albū: s; q quilibz istoz sit alb^o. arguit sic. aliqz istoz ē al bus z nō ē aliqz istoz quin iste sit alb^o. ergo qlibz istoz est alb^o: pz pñia: ab expōnib^o ad expositū: añs est vez. g̃ z pñis. z dato q sor. pugnet z berta: z non eē: ē pcedēdū q quilibet illoz pugnat demonstratis. a. z b. z tñ. a. nō pugnat. nec seg tur. istozū quilibet ē alb^o aut pugnat berta ē illoz. g̃ berta ē alba: vel pugnat: qñ minor debuit eē ista berta ē aliquis illoz. ¶ Sed p: dato isto: sequit^r q vterqz istoz ē alb^o z q vterqz illoz pugnat: qz alter illoz est alb^o: z nō ē alter illo rū qñ ille sit alb^o: z etiā q suū pñdictoriū sit falsuz. f. alter il loz nō ē alb^o: nec non exclusiua videt^r va. v3. tantū album ē alter illoz. S; q illud nō sit verū arguit sic: qz ly vterqz

Rñsio distribuit solū p masculis. ¶ 3^a dñ: q licet illa sit vera: q

libz illoz ē alb^o: nō tñ illa. vterqz illozū ē alb^o: qz ly quilibz est aptū natum distribuere p vno solo. S; ly vterqz semp distribuit p duob^o: nisi ipediāf anota exceptiōis. Sicut g̃ ly quilibz nō distribuit nisi p mascolo: ita ly vterqz: z significat illa ppō q vterqz illoz masculozū ē alb^o: quo hō exclusi ua ē falsa. f. tñ albū ē alter istozū masculozū: z pñdictoriū est verū. f. alter istozū masculozū non ē alb^o: qz isti nō sūt mascu li exponētū. etiā ista ibi debuit eē pma: alter istoz masculo rum ē alb^o q ē falsa. ¶ Ex pñdictis segit. Qz aliqz terminus distribut^r supponit p duob^o: z tñ nō distribuit nisi p vno: pz de subo illi: quilibz illoz ē alb^o: supponente p sor. z ber ta: z tñ non distribuitur nisi pro sorte.

Ad primū dñ: q quatuor pñia i mā nāli sunt siml^r falsa: pñmo cū determinatiōe modali arg^o vt omne corp^o necēio ē suba: ois suba ptingēter est ens: nul la suba ptingēter ē ens. 2° cū vbo ampliatio. vt ois hō fuit aial: nihil qd ē hō fuit aial: dato: q nūc sor. pñmo sit: ābo sūt falsa. 3° tē oē instās erit aliquid: nullū instans erit aliqd. 3° cū terio icludēte dñiaz tpis: vt omne pteritū ē ens: nullum pteritū ē ens: omne futurū ē aliquid: nullū futurū ē aliquid. 4° i pñdicatōe idirecta: vt omne aial ē homo. nulluz. aial ē hō: omne coloratū ē albū: nullū coloratū ē albū. z isto vlti mo mō ista sunt siml^r falsa: ois hō ē aliquis homo: nihil qd ē homo ē aliquis hō: qz licet idez pñdicet de seipso: tñ qz p plū bus supponit subiectuz qz pñdicatū. iō formalr vel virtuali ter ē ibi pñdicatō idirecta. ¶ Ad 2^m nego pñiaz: z ad pbatio nez: dicat q illud nō est sufficiēs añs ad pbandū duas pro positiones, querti: sed vltra oportz addere q supponit co dem mō: z pro eodē: z p eisdē pñise: qd non ē vez bic: qz i so phismate ly hō supponit p vtroqz sexu: z i hac quilibet hō ē vnus hō non supponit nisi p masculino genere. ¶ Ad 3^m nego illā: ois hō est hō qui est: z cōcedo q relatiuū snppōit solū p masculino genere. z ita cūter posset dici de alijs re latiuīs adductis negādo illā: ois homo est ipsemet: sed pce do istaz ois hō ē ipsemet tñ qz hoc cōiter cōceditur. de ista copulatiua etiā dicat q subiecta conuertunt^r. f. omnis hō ē aial: iste ē rōnalis. Rñdeo aliter q non ē similitudo: qz re latiuū qui: que: qd. non ē solum ordinatū vt referat: sed etiā vt restringat. z ex hoc nūqz ponit nisi in ppositione sui an tecedētis: licet non semp restringat: alia aut relatiua soluz ordinata sūt vt referāt: z possint idifferenter poni in pposi tione sui antecedētis: z extra. iō pñcipiunt femininū genus: z nō hoc relatiuū qui: sicut ēt illi termini numer^o: popul^o: pñcipiunt femininū genus: nō obīte q sint i numero singu lari: z non illi termini hō animal. Similiter pñcipiū mascu lini generis concipit femininū: qz bec ē vera: ois homo est pteritus: z tñ alia adiectiua non concipiunt. f. alb^o: niger: qz bec ē falsa: omnis hō est albus (dato) q ois homo denomi naret^r albedine. ¶ Ad 4^m negēf pñtia: qz cōcedo omnes illas: omnes hoies sunt aliqz homies: aliqui hoies sunt om nes hoies: z illoz hominū demonstratis viris z mulierib^o: nō omnis homo est aliquis hō: z concedēdo qlibet mulie rem esse illozū: nec est incongruitas: qz hic masculinum genus concipit femininum zc.

¶ Prima pars principalis.

Sextum sophisma ois homo qui est al bus currit. Contra qd arguit sic: qrendo si ipz sit possibile vel impossibile. Si pole ponatur q ois homo alb^o sit tran catus pedes: sic q nullo mō possit currere z arguit sic. Omne qd non pōt currere ipof sibile est currere: sed omnis homo qui ē al bus non pōt currere. ergo impossibile ē omnē hominez qui ē alb^o currere: sed sophisma sic adeqte significat. ergo sopbi sma ē impossibile: deide ex sophismate sequit^r: q aliquis il loz potest currere demonstratis omnibus hominibus qui

sunt: et qui fuerunt: et qui in eternum erunt: sed hoc impossibile est: quia impossibile est istos esse demonstratis omnibus hominibus peritibus. ergo sophisma est impossibile: quod si conceditur. Contra omnis homo albus currit. ergo omnis homo qui est albus currit. ista propositio est bona: quia arguitur ab uno ueritabili ad reliquum: ante est posse. ergo et consequens. Item tu curris: et tu es omnis homo qui est albus. ergo omnis homo qui est albus currit. ista propositio est bona: et ante est possibile. ergo et consequens. ¶ 2°. Pono quod omnis homo albus currat (et probatur) quod ista est falsa. omnis homo qui est albus currit: sic arguendo omnis homo qui est albus currit: iste est homo demonstrato boie nigro. ergo iste qui est albus currit (per propositum) asupio ri distributo ad suum inferius cum debito medio: propositio est falsa. igitur aliquid premissum non minor. ergo maior. et quod arguitur cum debito medio (patet) dato quod illa veritas sit mentalis: et quod intellectus non ferat distributionem nisi supra illum terminum hominis: tunc. n. videtur equalere illi: omnis homo currit qui est albus. ¶ 3°. in illa propositione omnis homo currit. ly homo distribuitur copulatio per omni boie idem: ergo si adueniat sibi relatiuum de refere illi terminum homo: ut ibi stat sine restrictione (probat) propositum) nam significatio relatiui presupponit significationem suiantis: sed illud quod presupponitur ab aliquo non limitatur ab illo. igitur et. Et si dicatur quod non restringitur quo ad significationem: sed quo ad supponere. Contra: tunc sequitur quod supponit antis deperdet asupponere relatiui: propositum est falsum (et per propositum) quia ly homo siue relatio supponeret per omni homine et cum relatiuo non supponit nisi pro homine masculino. ergo suppositio antecedentis deperdet asupponere relatiui. ¶ 4°. Omnis homo qui est albus currit. ergo omnis homo et iste est albus currit. et per propositum omnis homo currit et iste est albus. (per propositum) per resolutionem relatiui: sequitur. n. omnis homo qui est risibile est animal. ergo omnis homo et iste est risibilis est animal: deinde sequitur homo qui est albus currit. ergo homo et iste est albus currit ista propositio est bona: non obstante quod relatiuum stet determinate. ergo a fortiori valebit stante distributivum.

Ad oppositum arguitur sic. Homo qui est albus currit: et nullus est homo qui est albus qui non iste currat. ergo omnis homo qui est albus currit: et propositum ab exponitibus ad expositionem ante est posse. ergo et consequens quod est sophisma. et hoc nullo casu posito (supponendo) quod omnis homo albus currat: et ante est verum. ergo et consequens.

Circa maiorem primi argumenti sit hec prima. Solus asinus demonstrat et tamen hoc est homo demonstrato homine per ly hoc (probat) quia hec propositio non valet: solus asinus demonstrat. ergo hoc non est homo: stet ergo oppositum antecedentis cum antecedente: et habet conclusio. vnde sicut est possibile: quod solus asinus demonstratur. et ego sum homo: et tu sis homo: ita possibile est quod solus asinus demonstrat: et hoc sit homo (confermat) quia hec stant similes: solus asinus demonstrat: et hoc est deus demonstrado deum. ergo per idem: et illa stant similes: solus asinus demonstrat: et hoc est homo demonstrado hominem (et per propositum) et ante arguitur sic: ista conuertuntur deus est deus: et hoc est deus: demonstrado deum: sed prima stat cum illa solus asinus demonstrat. ergo et fa. vnde breuiter arguitur sic. ista propositio non valet: solus asinus demonstratur. ergo hoc non est deus: quia ante est posse: et consequens impossibile: stet ergo oppositum consequentis cum antecedente: et habet propositum.

¶ Ex ista conclusione sequitur quod omne demonstratum per hoc. pro nomine hoc est asinus: et tamen hoc non est asinus (patet) quia ista est una copulatio cuius prima pars est polis: et fa necesse demonstrando hominem: tamen potest argui ut supra. ista propositio non valet omne demonstratum per hoc. pro nomine hoc est asinus. igitur hoc est asinus: quia ante est posse: et consequens impossibile. ergo dictorum antis stat cum ante. ¶ Sed si illa copulatio est possibilis: tamen asinus demonstrat et hoc est homo. pono igitur tibi ea quod admissa et concessa: quero si per ly hoc aliquid demonstrare: vel nihil: si nihil. ergo fa pars non est propositum nec concedenda: quia demonstratiua sunt cassa et vana: si per ea nihil demonstrat. Si aliquid: aut ergo asinus: vel non asinus: si per ergo illa est falsa: si per. ergo non solus asinus demonstrat. Considera arguitur ad illa. omne demonstratum per hoc. pro nomine hoc est asinus: et tamen hoc non

est asinus: ponendo istam copulatiua: et querendo si per ly hoc demonstrat aliquid vel nihil: si per. ergo ista non est concedenda si per. ergo demonstrat asinus: vel non asinus: si asinus: illa est falsa: si non asinus: non omne demonstratum per hoc. pro nomine hoc est asinus: et ce. ¶ Rursus admitendo utraque copulatiua (et dico) quod ubique demonstrat asinus: et tamen quod quilibet illarum est falsa: hoc est homo: hoc non est asinus: tanquam sequens: et tamen dicatur quod prima non significat adequate hoc esse hominem: et fa hoc non est asinus tanquam repugnans: sequitur. n. hoc est homo: et hoc non est asinus: quia quilibet illarum est falsa. ergo nulla illarum significat adequate hoc esse hominem: vel hoc non esse asinum. Et sicluditur ex his quod aliqua est copulatio possibilis: quod non potest esse vera sic precise signando (concedo) tamen sic illis conceditur de cathe. vnde hec est possibilis: nulla propositio est negatiua: aut illa omnis propositio est falsa: et tamen nulla istarum potest esse vera sic significando. ¶ 2°. nihil demonstratur: et tamen hoc est (probat) prima pars est possibilis: et alia necesse demonstrando deum. ergo illa copulatio est possibilis. Item ista consequentia non valet: nihil demit. ergo hoc non est: quia ante est possibile: et consequens impossibile: stet ergo oppositum antis cum ante: et habet conclusio. ¶ Ex ista per se sequitur: quod aliquid veritas potest esse vera: et nulla eius singularis potest esse vera: sic signando (per de illa) nihil demonstrat quod est vera nullo demonstrato: sed nulla talis potest esse vera: hoc non demonstratur sic signando: quia si sic (ponatur in esse) et quero si per ly hoc aliquid demonstrat: vel nihil: si nihil: ergo ista propositio non est vera: nec falsa. Si aliquid. ergo ipsa est falsa: ex quo significat adequate hoc non demonstrari. ¶ 3°. Tu non intelligis aliquam talis hoc est homo: et tamen tu intelligis hoc esse hominem: probatur: et pono: quod non scias aliquid demonstrari per subm. alicuius talis: hoc est homo: sit tamen rei veritas quod tu demonstraris: isto posito: per prima pars: quia tu nescis quid demonstrat per subm. alicuius talis: hoc est homo. fa similiter per: quia tu scis: et ce homines: et per ly hoc demonstraris. ergo tu intelligis te esse hominem. ¶ Ex ista per se sequitur. Quod aliquid sunt due propositiones quarum nulla intelligitur ante: et tamen copulatio facta ex his intelligitur ante: probatur: et pono tibi quales istarum: hoc est homo: hoc non est homo demonstrado idem: et per quod non ridebis mihi concedendo: dubitando: negando: nec distinguendo: imo ridebis te non intelligere aliquam istarum: nisi fiat demonstratio particularis: deinde pono tibi aliam copulatiua hoc est homo: et hoc non est homo demonstrado idem: et per: quod negabis illam bene ridebo: quia scis ipsas esse copulatiuas affirmatiuas factas de tribus dictorum: significante precise sicut termini preteritum. ergo illa copulatio intelligitur ante. Considera dicatur de disiunctiua istarum partium: quia illa intelligitur ante: hoc est homo: vel hoc non est homo: eodem demonstrato: quia scis illam esse necessariam: ex quo scis eam poni ex dictorum partibus: et tamen eius partes tibi propositae non intelliguntur ante: ut patuit. Sed sequitur hoc est homo: et hoc non est homo: igitur hoc est homo: tu scis illam consequentiam esse bonam: quia scis quod ibi arguitur a copulatiua ad alteram eius partem: ante est intellectum ante. ergo et consequens. Item hoc est homo. ergo hoc est homo: vel hoc non est homo: eodem demonstrato: illa propositio scis esse bonam: quia scis quod arguitur a parte disiunctiue ad totam disiunctiua: ante est intellectum ante. ergo et consequens. ¶ Respondeo quod sicut propositio relatiui non per se intelligitur: sed cum propositio antis: ita nulla illarum demonstratiuarum per se intelligitur: sed in disiunctiua vel copulatiua vel aliqua illarum. ¶ 4°. Omnis homo qui est albus currit: et tamen nullus illorum potest currere demonstratis omnibus hominibus qui sunt: et qui in eternum erunt: probatur: ista propositio non valet: omnis homo qui est albus currit. ergo aliquis illorum potest currere demonstratis omnibus hominibus presentibus: et futuris: stet ergo oppositum antis cum ante: et habet per. et ante probatur. illa propositio aliquid non erit bona: sic signando precise. ergo nec iam valet: probatur ante: aliquid non erit possibile: et tunc consequens eiusdem erit impossibile. ergo aliquid ista consequentia non valebit: ante declarat. nam post mille annos antecedens erit possibile: ut nunc: sed tunc consequens erit impossibile: probatur: nam sequitur aliquis istorum potest

Rursus

2°

3° cor.

3°

3° cor.

Rursus

4°

currere. ergo isti pnt esse demonstratis oibus hominib⁹ q
iam sunt: et eternu ernt. Sed nns tuc erit impossibile: qz tuc
ples erunt corrupti qui no potuernt ee. ergo et ans tuc erit
ipole. ¶ Ex ista ne seqt. qz ois homo q e alb⁹ currit: et tñ
glibz istoru sedet: demonstratis oibus hoib⁹ albis: pbat: et
pono soz. et platonē currere: et esse oēs homines albos: et die
craftina eosdē sedere: et ee nigros: sint tñ cras petr⁹ et paul⁹
oēs homines albi: et tuc currat. isto posito: hec nna non va
let: ois hō qui e alb⁹ currit. g aligs istoru non sedet: demon
stratis petro et paulo: qui sūt oēs hoies albi: qz die craftina
erit ans veru: et nns falsuz. Iste igit oppositu nnt cū ante: et
obiectō hētur. ¶ Sed cōtra. Si ois hō qui e alb⁹ currit: et nullus ē
hō alb⁹ nisi aligs istoru. ergo aligs istoru currit: qd est ptra
nē et cōr^m. Itē ois hō q e alb⁹ currit. g ille q e alb⁹ currit.
demrando soz. et iste q e alb⁹ currit: demrādo platonem.
ergo aligs istoru currit (p3 nna) p Aristotele pmo et fo po
rū dñtez ab vli ad suā singlarē ee nna bonā. ¶ Dicēduz
Rissio ē admissis illis coplatiuis taqz possibilib⁹ ois hō qui e alb⁹
currit: et nullus istoru pōt currere: aut qz istoru sedet: negat
ista taqz repugnās: nullus ē hō alb⁹ nisi aligs istoru: nec seq
tur p ly istoru demrādo oēs hoies q sunt: et qui in eternu
ernt. ergo aligs istoru ē: qz per idez pbaref: qz hō ē asin⁹: sic
arguēdo: oē demonstratū p hoc pronome hoc ē asin⁹. ergo
hoc ē asinus. Ad phm vero dico. q ipse itelligit cu3 debito
medio. nā q iste nne nō valeat (p3) qz antecedēs sp ē pos
sibile: et nns aliqn erit impossibile: mō ex poli non seqt impos
sibile p Ap. pmo pōz. Itē non seqt omnis hō est. ergo ille
hō ē: nec sequit: omē albū ē asin⁹. ergo hoc albū est asinus
te demrato. in pma. n. ans ē necēssum et nns cōtingēs. In fa
aut ans est possibile: et nns ipole: sed cu3 debito medio ē bo
nū arg⁹. ¶ Intelligeñ ē. qz alh grā mae ab vli ad suā sin
gularē sine debito medio ē bonū arg⁹. et B qdrupl^r. p: qñ
vli est impolis p se: vt ois chy⁹ est. ergo illa chy⁹ ē. 2°. quā
do singlaris ē necēssaria p se: vt omne ens ē. ergo hoc ens
ē demrando deū. 3°. qñ vli icludit singlarē: vt quilibet
istoru currit: et iste istoru currit. 4°. qñ vli conuertit cum
singulari: vt omnis homo qui est soz. disputat. iste igitur ho
mo qui est soz. disputat.

Ad p^m arg^m Ad primu dico qz sophisma ē pole: et admissio cāu
nego nnam: qz arguit asensu diuiso vō
ad sensum cōpositū falsuz. Sed solū sequit qz omne hoiez
qui ē alb⁹ impossibile est currere. Ex quo non sequit soph⁹
esse ipole. vnde cōcedēdo: qz l3 nullus hō qui ē albus possit
currere: tamē pōt esse qz omnis hō qui ē alb⁹ currit. et si po
nat in esse omnis hō qui est alb⁹ currat: licet nullus homo
qui ē alb⁹ possit currere: non admittēdus ē casus: qz illa ex
pletina fuit de sensu diuiso: et non cōposito: vnde concedit:
qz albus pōt esse nigr⁹: et qz vtrūqz illoz pōt ee vez. s. tu es:
et tu nō es: si tñ ponit albū esse nigrū: aut vtrūqz istoru esse
verum: non admittēdus ē casus. et si alleget regula Aristo
telis possibili posito in esse: nullū sequit incōueniēs. ¶ Di
Rissio citur qz illa intelligit de ppositione possibili et nō de pposi
tione depossibili (et dato) qz intelligit de ppōne depossibi
li: illud ē vez depossibili insensu cōposito: et nō i sensu diui
so. qz aut ex sophismate nō sequat: qz aligs illoz pōt curre
re: oñsuz ē. ¶ Ad 2^m cōcedo illā ois hō qui est alb⁹ currit (et
ad iprobationē) nego nnam: l3. n. inten⁹ non distribuat ni
si ly hō: adhuc tñ restringit p relatiū. iō o3 sumere me^m cu3
illa restrictōe. s. ille hō q est alb⁹: vbi grā alicui⁹ hois ois asi
nus currit: nō obste: qz nō distribuit nisi ly asinus: adhuc
illa nna nō valz: alicui⁹ hois ois asin⁹ currit: brunellus est
asin⁹. ergo brunellus currit: s3 oportet sumere p minori:
brunell⁹ ē asin⁹ illi⁹ et ita i pposito et. ¶ Ad 3^m. negat nna:
et ad pbationē concedo qz relatiū nō restringit significa
tionē illi⁹ termini hō: qñ ly homo siue restringat: siue non
restringat: significat oēs hoiez pteritū et polez. Deide cū celu

dit: qz suppo antis depēdet asuppoñe resti: negat nna: et ad
pbationē: negat nna: qz sicut ly hō non restrictū suppoñt p
omni hoie indrnter: ita restrictū nō suscipit suppoñem nisi
p maslo: quā postea dat restio cū sua pplexiōe: ita qz l3 ly
hō sit remoti⁹ auerbo tam pncipali: qz secūdario: tñ recipit
prius suppositionē qz restm: l3 soluz pro hoie masculo rōne
resti sibi anxi. ¶ Ad 4^m negat nna: et ad pbationē: dico
qz restm qdrupl^r nō resoluit. p. qz do refert teriuz distri
butū: qz nō seqt: tu differs ab aiali: qd est asin⁹. g tu dñs ab
aiali: et illud ē asin⁹. 2°. quādo refert terminū supponētes
cōfute tñ: qz nō seqt: ois hō ē aial qd ē rōnale. g omnis hō
est aial: et illud ē rationale. 3°. quādo supponit respectu ter
mini faciētis cōpositionē: qz non sequit pōt ee qz antexps
sit hō qui est. g pōt ee qz antexps sit hō: et ille ē. 4°. quādo
supponit respectu verbi pncipal negati: qz non sequit: ante
xps qui fuit nō erit. ergo an xps fuit: et ille non erit. Et si ali
quādo valet argumentū cū tali resolutōe hoc ē grā mate
rie vt ibi: omnis homo q est risibil⁹ ē aial. ergo ois hō ē aial:
et iste ē risibilis: et hoc iō qz risibilitas ppetit cuilz homini.

¶ Secunda pars principalis.

Omnis homo albus currit. Contra. Si omnis homo
alb⁹ currit. et omne qd currit icipit: vel inceptit
currere. g ois homo albus incipit vel inceptit currere. S3
arguit qz illud nō oportet: qz aligs homo albus curret qui
mō nō currit: et tamē nō icipit nec incipiet currere. ergo per
idez videt possibile: qz aligs homo albus currat qui aliqn
non cūcurrit: et non icipit currere: nec incipiet currere: ante
cedēs arguit (ponēdo) qz soz. currat: et ois cūcurrit: et quas
diu viuet curret: et qz ipse non sit: nec fuerit alb⁹: sed erit al
b⁹: isto posito: soz. alb⁹ curret: qz hoc curret: et hoc ē vel erit
soz. albus: et soz. albus iam nō currit: qz ipse nō ē albus: dein
de soz. albus non incipit nec incipiet currere: qz hoc non inci
pit: nec incipiet currere: demrādo soz. et hoc est vel erit
soz. alb⁹. ergo et. ¶ 2°. Nullus homo ē alb⁹ g antecedens
arguit. qz si aligs homo esset alb⁹: ipse haberet graduū in
fiorē gradu medio albedinis (p3 nna) qz gradus medius
se solo nō sufficit denominare aliqn ee albū ppter mixtu
ram cōtrary: sed consequēs ē falsuz: qz si aligs homo habe
ret intensioz gradū medio gradu albedinis: et quēlibz
illoz acqisuit vt suppono. ergo p⁹ habuit graduz me
diū qz aliqn graduū vltra mediū (p3 nna) qz iste homo ha
buit graduū mediū: et graduū vltra mediū: et nullū graduz vl
tra mediū: ita cito habuit sicut graduū mediū. ergo p⁹ ha
buit gradū mediū qz vltra graduū mediū. Sed pbat hoc
esse falsum: qz quocunqz instati quo hūit graduū in mediū
in eodē hūit graduū vltra mediū: aliter agens naturale eqū
ter ageret i pte ppinqz et remotā: suppono. n. qz ista iductio
albedinis facta sit ab extrinseco. ¶ 3°. Nullus homo pōt
esse alb⁹. g. atecedēs arguit. qz si aliquis homo possit ee
alb⁹ aliquod posset ee ans ad cludēdū aliqz hominē esse
albū: sed nullū pōt esse ans: pbat: qz aliud requirit ad hoc
qz aliquis homo sit albus: qz qlibet eius ps qritatiua sit a
ba: aut qz plus qz medietas f3 se et quodlibz sui sit alba: aut
qz plus qz medietas faciei fm qlibet sui ptem sit alba: aut
qz plus qz medietas pellis faciei sit adeqte alba non aliqz
triū pmoz: qz caro: et sanguis: que sunt partes taliū nō sūf
pūnt denoiationē albi. nec quartū pōt dari: qz tuc sequit:
qz soz. ē alb⁹: et plato niger: et tñ plato hēt maiorē ptez albas
qz qlibet ptez supfaciale illius: patz: dato qz plus qz medie
tas pellis faciei soz. sit adequate alba et totū residuū pellis
totius corporis sit nigr⁹. platonis vō plusqz medietas pel
lis faciei sit adeqte nigra: et totū residuū albū. ¶ 4°. null⁹
homo pōt esse summe albus. ergo et. pbat ans: qz aut sūf
ficat plusqz medietatē pellis faciei ee summe albā adequa
te: aut requirit totam pellez faciei esse summe albā: nō pū
mūz: qz tunc aliquis eet summe albus: et posset fieri albiqz

qz residuū faciei posset albefieri: albiōz. n. ē hīs totā pelles faciei albā: qz eodē gradu non hīs totā pellem faciei albā: nec etiāz 2^m qz tunc sequit̃: qz non tñ sufficit p̃s summe alba ad denoiandū faciē eē summe albā: sicut p̃s remisse alba ad denominandū faciē remissam: qd̃ nō videt̃ vep̃: qz sicut ppter vnā ptem faciei remisse albā denoiat̃ tota facies remisse alba. ita ppter vnā partem summe albā denomiatur tota facies summe alba.

In contrariū arguit̃ sic. Iste hō alb⁹ currit. et iste: et sic de singulis: et isti sūt oēs homines albi. ergo omnis hō albus currit (p3 p̃ia) a singulārib⁹ ad vlem cū debito medio: aīis ē verū. g. et p̃ia.

Circa materiā primi argumētī sūt hic. p̃ia s̃ for. albus currit: et currit: et tñ nullus for. albus currit. p̃a p̃s (patet) in casu isto et p̃ia s̃ p̃bo hoc currit et currit demonstlando for. et hoc ē vel erit for. albus. g. for. alb⁹ currit et currit (p3 p̃ia) a resol^u ad resolutā: aīis est vep̃ p̃ casuz. ergo et p̃ia s̃: s̃ contra for. alb⁹ currit et currit: ergo for. alb⁹ currit (p3 p̃ia) a copulatiua ad alterā eius pte. Dicit̃ qz atota copulatiua cathe⁹ p̃abili ad aliā eius partem nō valz argumentū nisi cetera sint paria: mō ly for. albus in copulatiua stat amplia⁹ et nō in cathe⁹ illata. ideo solum sequit̃ qz ille qui est vel qz erit for. alb⁹ currit et hoc p̃cedit. Et 2^m conclusio. For. alb⁹ incipit incipit vel incipiet currere: et tamē for. albus non incipit currere: nec for. alb⁹ incipit currere: nec for. albus incipiet currere. p̃ia p̃s ostendit̃: qz hoc incipit: incipit: vel incipiet currere: et hoc est vel fuit ṽl erit for. albus. ergo for. albus incipit: incipit ṽl incipiet currere. p̃a p̃s sequit̃ ex casu: qz for. non ē: nec fuit alb⁹: nec incipiet currere. nec sequit̃ for. alb⁹ incipit incipit ṽl incipiet currere: sed for. alb⁹ non incipit: nec incipiet currere. g. for. alb⁹ incipit currere: qz ad iūctiua cathe⁹ p̃abili ad alterā ei⁹ pte cū destructōe vnus p̃tis fallit p̃ia. Itēz cū p̃a pte p̃ia stat: qz aliqui fuit ita qz for. albus incipiet currere: et aliqui erit ita qz for. alb⁹ incipit currere: ita qz arguat̃ sic. hoc incipiet currere: et hoc ē vel incipiet eē for. albus. g. for. alb⁹ incipiet currere. ista p̃ia est bona: et aln fuit ita sicut significat̃ p̃ aīis. g. tunc fuit ita sicut significat̃ p̃ p̃ia: et seq̃ hoc incipit currere: et B est vel incipit eē for. alb⁹. g. for. albus incipiet currere. ista p̃ia est bona: et aliqui erit ita sicut significat̃ p̃ aīis. g. aln erit ita sicut significat̃ p̃ p̃ia. Et 3^m s̃. In mediate post instās p̃ia for. alb⁹ currit: et tñ nō immediate post instās p̃ia for. erit alb⁹ sed niger (p3) posito cū toto casu qz p̃ totā istā diez for. erit niger: et cras erit albus. isto posito: p̃a p̃s ē nō: et p̃ia (p̃bo) nā quocūqz istāti dato p̃p̃inquo huic istāti aīis for. erit albus verū ē qz i ista for. albus currit: qz tūc hō currit: et hoc ē vel erit for. albus. g. tunc for. albus currit (p3 p̃ia) p̃ resolutionē istius termini for. alb⁹: nec o3 i miori dicere: qz hoc ē vel erit for. albus tūc: sicut nec i ista for. albus currit tūc: qz ex ista vltima seq̃ p̃ia. v3. for. albus currit tunc. g. tunc for. albus currit. alr sequit̃ qz for. albus currit tūc: et tñ istis centū annis nlls for. albus currit: qd̃ est dissonū (et p3 cōsequentia) ponēdo qz for. currit p̃mo albus post centū ānos. Et 4^m s̃. Cras for. albus currit: et tñ nunq̃ currit aliq̃s hō albus. p̃bat̃: et pono: qz solus for. erit alb⁹: et qz ipse cras currit: nunq̃ tñ currit quādo ipse erit alb⁹. isto posito: p3 p̃a p̃s: qm cras currit for. g. est aut qz erit for. albus: sic arguendo. for. albus currit cras. g. cras for. albus currit: aīis est vep̃: ṽl p3 p̃ resolutionē. g. et p̃ia. Et ista s̃ne sequunt̃ q̃tuor p̃positiones cōiter concessē. p̃ia p̃p̃o albū videbit̃ ate p̃ totam illaz diem presentē: et tamē isto mēse nō erit aliqd̃ albus visum ate (p3) dato qz i isto mēse nō videbis aliquid. quādo ipsum erit albū: et qz tota die videbis for. qui solum post hūc mēsez erit albus. Et 2^m p̃positio. cancellarius p̃dicabit cras: et tamē istis centū ānis nō predlcabit aliq̃s cancellarius: p3 dato qz tu p̃dicabis cras: et tu eris cancellarius.

post hunc annum: sit tamē ita qz nec tu nec aliq̃s alius predlcabit quādo erit cancellarius. Et 3^m p̃positio. tūc rex erit londonis: et tamē tūc erit glibet rex scotie: patet: dato qz in medio instāti crastine diei erit glibet rex scotie: et qz tu eris londonis in eodē instāti in quo non eris rex: sed postea eris rex. Et 4^m p̃positio. hodie ep̃s veniet ad villā: et tamē nūq̃ veniet aliq̃s episcopus ad villā: patz: dato qz non veniet ali quis ad villā quādo erit ep̃s: et qz tu hodie venies ad villā quādo nō eris ep̃s: sed qz post mēsez tu eris episcopus.

Ad primū dicit̃ negādo illaz in casu dato. for. albus currit: qui modo non currit: nec sequitur for. albus currit: et fortes albus nō currit. ergo fortes albus currit: qui modo non currit: quia arguitur a sensu diuiso ad sensum compositū: imo ex eodē antecedente nō sequitur hec copulatiua for. alb⁹ currit: et ille nō currit: qz hec copulatiua ppter depēdentiā secūde partis ap̃ma p̃bat̃ cabe⁹ resolutibiliter. s. hoc currit et illud non currit: et hoc ē vel erit for. albus: quaz resoluentiū p̃ia ē falsa. Et 2^m dicitur qz si for. in cepit eē albus p̃ acquisitionē albedinis successiue ab agēte extrinseco ipse incepit esse alb⁹ per remotionē de p̃senti: et incepit habere gradū mediū albedinis p̃positio nem de p̃senti: et ita p̃cedo qz p̃us habuit gradū medium q̃ aliquē gradū vltra mediū. fm qz ratio declarauit. Et tunc ad argumentū dico qz agēs naturale forti⁹ agit in partem p̃p̃inqua q̃ remotā: qm in quacūqz parte p̃p̃inqua et immediata agēti est ille gradus medi⁹: et nō in aliqua parte remota: qz nō dico p̃ illo instāti gradū me^m eē vniformiter: et adequate in aliqua pte for. immo quacūqz data et diuisa in duas medietates iste gradus ē immediate p̃p̃inqua agēti et nō remota. Et intelligendū tñ qz tenēdo gradū eē aliq̃ partem latitudinis et vbiq̃z est vnus gradus medius ibi sunt infiniti: ita qz in quacūqz partez for. ē gradus vt quatuor ibi sunt infiniti gradus vt quattuor: sicut et ista p̃s habet infinitas p̃tes: tunc cōsequenter ē dicendū: qz for. incipit acquirere gradū mediū p̃ remotionē de p̃senti. s. nunc non habet: et immediate post instās p̃sens habebit gradū mediū. et in isto casu dicitur: qz for. nec citi⁹: nec tardi⁹ habebit gradū mediū q̃ gradū vltra mediū. nec eō: sed qz ita cito hēbit gradū mediū. sicut gradū vltra mediū. et eō: p3. Et si assignet̃ ille nō admittat̃: qz stat p̃fuse tñ rōne de ly ita citi⁹: sicut i illa ita cito erit instās sicut erit instās: quā cōcedo sicut et aliā. Et 3^m s̃ for. habuit gradū medium et gradū vltra mediū: et nullū vltra mediū hūit ita cito sicut mediū. g. p̃i⁹ habuit gradū mediū. q̃ gradū vltra mediū. Consimili argumēto pōt p̃bari: qz for. habuit gradū vltra mediū p̃us q̃ gradū me^m. Et R̃ndet̃ negādo p̃ia: qz tertia exponēs debuit eē ista nō ita cito habuit gradū vltra mediū: sic mediū qd̃: negat̃. Et si allegaret̃ dicta p̃teritis: qm sequebatur vt dictū ē for. fuit magn⁹: et aliqua p̃s q̃titatiua for. fuit magna: et nulla fuit tanta sicut for. fuit. g. for. fuit maior q̃ aliqua p̃s q̃titatiua sui. Itē for. fuit magn⁹ in aliquo instāti: et i nullo instāti fuit ita magn⁹ sicut fuit. g. for. fuit maior q̃ ipse fuit in aliquo instāti. Et dicendum. qz cum p̃parat̃ finitū ad infinitū: talis modus arguēdi seruāduz est: sicut ibi dictū est. Et vbi p̃parat̃ infinitū ad infinitū tertia exponēs debz esse illa: vt hic tradit̃: nunc autē comparat̃ ibi for. ad suas partes q̃titatiuas: seu ad istātia: et ita cōparat̃ finitū ad infinitū. hic autē comparat̃ istās ad istātia. seu gradus medius ad gradū vltra mediū modo infiniti sunt gradus medij: et infiniti gradus vltra me^m. Et p̃dictis seq̃. qz tu eris prius q̃ aliquod instās futuz: et hoc instās p̃sens erit prius p̃teritū q̃ aliquod illoz: demonstratis oib⁹ instātib⁹: futurus: nec sequitur immediate post hoc erit aliquod isto rum: sed hoc instans non prius erit q̃ immediate post hoc. g. hoc instās nō prius erit q̃ aliquod isto: qz hoc instans ē et nullū isto: ē: si. n. immediate post hoc erit. a. et immediate post

Ad p^m
argu^m

Ad 2^m

Noble

Obectō

R̃ñsio

Obectō

R̃ñsio

Cor^m

hoc erit. b. nullū istoz prius erit q̄ reliquū: sed q̄ tu imme-
diate post hoc eris et nullū istoz immediate post hoc erit.
ideo tu prius eris q̄ aliquod istoz: et quia hoc instās p̄sens
erit immediate post hoc p̄teritū: et nullum istoz erit imedia-
te post hoc p̄teritū q̄ aliquod istoz. ḡ sicut hoc erit p̄mum

Ad 3^m instans p̄teritū. ita erit p̄us p̄teritū q̄ aliquod istoz. ¶ **Ad**
3^m. dico q̄ si alicui^o hominis plus q̄ medietas pellis faciei
est adequate alba. iste ē dicēdus alb^o. et p̄ter concedendo
cessione adductā. s. q̄ for. est alb^o: et plato niger: et tñ plato
h̄z maiorem partē albā: q̄ for. immo cōcedo q̄ for. non est
alb^o: et erit alb^o: et tñ maxima sua albedo cōtinue remittet^r
fz se: et q̄libz sui partē: et nulla acquiratur (p̄z) dato q̄ vna
medietas faciei for. sit adeq̄te alba: et alia nigra: et q̄ pars al-
ba debeat rarefieri: et sicut rarefit ita remittat^r albedo. fm
se totam: tardius tñ q̄ rarefiet ita q̄ si albedo sit: vt sex re-
mitat^r ad gra^m: vt q̄nq̄ absq̄ acq̄sitione none albedis. ¶ **In**

mobile telligēdūz tñ q̄ aliqd dicit^r albus dupliciter. s. denoiatione
intrinseca et extrinseca: nihil. n. ē albu denoiatione intrinseca
nisi plus q̄ medietas ei^o fm partes extremas sit adequa-
te alba. et sic nullus hō est albus nisi plus q̄ medietas pell^{is}
toti^o corporis sit alba. Denoiate aut extrinseca fz iudiciū
humanū aliqd pōt dici albu solū albedie partis p̄ncipalis:
et sic iudicamus hominē esse albu fm faciē dicētes illuz eē
albu cuius facies ē alba et illaz faciē esse albā: cuius plus q̄
medietas pellis est alba adequate. et sic non ē incōueniēs:
q̄ aliqd sit albu denoiatione extrinseca: et nigz denoiatione
intrinseca (dato) q̄ for. habeat faciē albā et residuū nigrū.

Ad 4^m ¶ **Ad 4^m**. dicit^r q̄ nullus hō ē summe alb^o nisi tota pellis
faciei ē summe alba: et p̄ter cōcedo q̄ nō tanta ps summe al-
ba sufficit denoicare faciē esse summe albā: sicut sufficit ps
remisse alba: ad denoiciandū faciē esse remisse albā imo ma-
ior pars requirit^r. Et si arguit^r q̄ adhuc iste non est summe al-
bus: q̄ pōt fieri albior q̄ reliqua alia ps pōt albefieri (dici-
tur) vt supra q̄ illū hoiez eē magis vel min^o albu: nō attē-
dit penes p̄ter maiore vel minores albā: sed solū penes fa-
cies semp̄ intē^o de denoiatione extrinseca. Jō si talis ps ē
summe alba: iste ē summe alb^o: nec ex hoc fit albior pp acq̄si-
tionē albedinis i aliq̄ p̄te: denoiatione tñ intrinseca nihil est
summe albu: nisi tota sup̄ficies ei^o sit summe alba et.

¶ Tertia pars p̄ncipalis.

p^m arg^m **Omnis** hō albus currit. Cōtra. nullus hō alb^o currit.
ergo et c. aīis arguit^r. nullus hō mouet^r. ḡ nlls
hō currit (p̄z cōia) et p̄bat aīis. naz si aliq̄s homo mouet^r: et
omne qd mouet^r. mouet^r in hoc instāti. ergo aliquis homo
mouetur in hoc instāti. consequens est falsum: quia si ali-
quis mouet^r i hoc instāti tūc motus ē in hoc instāti qd ē cō-
tra determinationē Aristotel. 4. phicoz: dicētis q̄ motus
nō ē in instāti: fz in tpe: q̄ nō mēsurat^r instāti. fz tpe. 4. phi-
coz. Ex quo. n. mot^o est ens successiuū diuisibile et instans
idiuisibile nūq̄ mēsurabit^r mot^o p̄ istās: q̄ mēsurat^r et men-
surā dñt esse vnigeia. i. z. metha^c. ¶ **2°**. Nullus hō p̄tran-

2^m arg^m sit aliqd spaciū. ḡ nullus hō currit: p̄z cōia: q̄ i currēdo per-
trāsīt spaciū sup̄ qd sit mot^o: et spaciū i quo sit mot^o: aīis p̄-
bat: q̄ si aliq̄s hō p̄trāsīt aliqd spaciū sit illud. a. et seq̄t. q̄
aliq̄s hō p̄transit. a. infinities et tñ mō pōt eē q̄ nunq̄ p̄trā-
siuit. a. hoc sic declarat^r: tota rō quare ille hō p̄transit. a. est
q̄ ē in p̄trāsēdo. a. aut q̄ mouebat^r sup̄. a. sed ifinities ille
hō fuit in p̄trāsēdo. a. et mouebat^r super. a. q̄ in ifinitis
instātib^o. ḡ ifinities p̄trāsīuit. a. et q̄ pōt esse ip̄z nūq̄ p̄trā-
sisse. a. arguit^r: q̄ seq̄t. a. nō ē nec fuit nec erit p̄trāsītum
afor. ergo for. nō p̄trāsīuit. a. aīis ē possibile: q̄ possibile ē q̄
ipse nō cōtinuet motū vsq̄ ad finē. a. spaty. igit^r cōis etiā ē pos-

3^m ar^m sibile. ¶ **3°**. sequit^r. Si aliq̄s hō currit ipse diuidit: vel inci-
pit diuidere aliquā sup̄ficies: patet p̄sequētiā: quia in cur-
su ei^o cōtinue diuidit^r medium ante: sed consequēs est fal-
sus: q̄ talis sup̄ficies aut ē integra: aut diuisa: si diuisa: iā

non diuidit eaz: si integra. ergo non diuidit eam. patet con-
sequentia: quia si diuidit eam: ipsa est diuisa: et si est diuisa:
non ē integra: p̄ma cōditional^r patet: q̄ ea q̄ indiuisiblr fuit
simul fuit: et facta sunt: nam illuminatio medij: et etiā indu-
ctio anime intensiue simul fit: et facta est. Si autem dicat^r
q̄ aliquis incipiat diuidere aliquā sup̄ficies. s. per remo-
tionem de presenti: sit ille for. et illa sup̄ficies. a. et seq̄tur
q̄ for. nō p̄us diuidet. a. q̄. a. erit diuisus cōis est falsum: q̄
si for. p̄trāsīuit aliquod spaciū pri^o p̄trāsīuit illud q̄ ip̄s
erit p̄transitūz. Et si diuidet vltimā sup̄ficiē illius spaty
pri^o diuidet eā. q̄ ipsa erit diuisa. ergo per idē: si for. diuidet
.a. sup̄ficiē: prius diuidet illam q̄ ipsa erit diuisa: fz hoc est
falsum: q̄ for. immediate post hoc diuidet. a. sup̄ficiē: et im-
mediate post hoc erit diuisa (ex quo) ē idiuisibilis fm pro-
funditatē. ḡ non post diuidet. a. sup̄ficies q̄ ip̄a erit diuisa
¶ **4°** arguit^r. Nullus hō pōt incipere currere. ergo et c. aīis
p̄bat: q̄ si aliquis hō incipiet currere: aut p̄pōnez de p̄nti:
aut p̄remotionē. nō per positionē de p̄nti: q̄ tūc cursus da-
ret^r p̄m istās qd videt^r eē p̄phz. 6. phicoz dicentē: q̄ mot^o
nō dat^r p̄m istās. nec ē per remotiōez de p̄nti: q̄ seq̄ret^r ista
p̄clo q̄ aliqd erit: et tñ nūq̄ erit ita q̄ illd ē. p̄bat (et pono)
q̄ for. incipiat currere diuid^o vt p̄us. a. sup̄ficiē aeris imedia-
te sibi: et seq̄t. q̄ for. diuidet. a. sup̄ficiē. ḡ diuisio. a. sup̄ficies
erit: fz nūq̄ erit ita q̄ dīo. a. sup̄ficies est: q̄ cōtinue p̄ hoc
erit ita q̄. a. sup̄ficies ē diuisio. ḡ aliqd erit et nunq̄ erit ita
q̄ illud ē: q̄ illa diuisio erit: et nunq̄ erit ita q̄ ista diuisio est:
imo seq̄t q̄ for. diuidet aliqd qd nūq̄ tāget: q̄ for. diuidet
.a. sup̄ficiē: et nunquāz tanget. a. sup̄ficiem: q̄. a. sup̄ficies
nunquam erit: ex quo cōtinue ipsa erit diuisa.

Oppositum arguit^r sic. Tñ currēs est hō albus. ḡ
omnis hō albus currit (p̄z cōia) ab ex-

Circa predicta sit hec p̄ma p̄. nō ex eo aliquis homo
pertransit spaciū aliqd: q̄ est in pertransēdo

illud: aut quia mouetur super illud: probatur: quia p̄ter
inconueniens adductum in secunda ratione sequitur alia
quattuor. ¶ **1°** p̄imum est. Maximum p̄trāsītum afor.
est equale maximo p̄transito aplatone: et tñ for. i centuplo
maius p̄trāsīt spatiū q̄ plato: p̄bat (et ponat^r q̄) for. mo-
uet^r super. a. spacio centū pedū p̄transit^r illud et plato su-
per spacio vnius pedis solū: sic tñ q̄ anullo istoz sit p̄tran-
sitū plus q̄ semipedale: isto posito: p̄z incōueniēs. ex q̄ for.
fuit in p̄trāsēdo spaciū centū pel^{is}: et spaciū p̄trāsēdū
aplatone fuit solū pel^{is}. ¶ **2°** incōueniēs. For. et plato eque
p̄mo inceperunt mo^o: et for. cōtī^o in cētuplo tardius mone-
batur q̄ plato: et tamen in cētuplo plus p̄transiuit for. q̄
plato: patz: p̄o^o p̄ma parte in casu: vna q̄ spaciū p̄tran-
sēdū afor. sit centū pedale et p̄trāsēdū aplatone sit
solūz pedale. ¶ **3°** incōueniēs. q̄ i omni motu locali aliqd
est maximū spaciū p̄transitū amo^o: et tamē illud mo^o
prius p̄trāsīuit in duplo maius spaciū: p̄z: q̄ pro medio
puncto spaty illud verificatur: et cōsequēter in puncto ter-
mināte p̄mā quartam spacy: illud mobile p̄transiuit in
quadruplo pri^o quam sit p̄transitū ab isto et sic in infi-
nitum. ¶ **4°** Quartum incōueniēs est. q̄ omne mobile inci-
piens moueri subito p̄transit totū spaciū p̄transeun-
dū: quia subito erit in p̄trāsēdo illud: et subito moue-
bitur super illud: immo si aliquod albefaciēs iducet in ali-
quo subiecto: latitudine albedinis anon gradu vsq̄ ad gra-
dum summum adequate in hora: sequitur q̄ subito indu-
cet totam illam latitudinem: quia subito erit in inducen-
do illam: et subito alterabit subiectū pro inductione illius.
¶ **Secunda conclusio.** ex eo aliquis homo pertransit spa-
ciū aliquod: quia cōtinuat motuz quo istius spacy: vna
pars est p̄transita: et alla est p̄transeunda: probatur: ali-
quis homo pertransit spaciū aliquod: sed non est alia ratio

assignanda: ergo tce: patet consequentia: cum minori per
primam conclusionem: et maior declaratur: quia aliter se
quif: qd hō ptransit: et nihil ptransit. loqr: et nihil loqrur: dispu
tar: et nullā ppositionē dicit: et qd sapientissimus hō mundi
nescit qd dicit: qd tuncq; deliberate loqrur: et qd for. ptransit
trāsire imo ptransibit aliqd spatiū: et tñ nūq; erit ptransiens
illud spatiū. imo nec ē possibile ipsum ptransire tale spa
ciū: que oīa sunt dissona: et p3 pñia: qd oīs rō possibilis ad pro
bandū: qd for. ptransit: et nihil ptransit: pbat ex pñti oīa qd oīa
sunt. ¶ S3 arguitur inducendo incōueniētia prime pñis
qd sit for. sup medio puncto. a. spaty: et segtur qd for. ptransi
uit. a. qd pñtiuit motū quo vna pars. a. fuit ptransita: et alia
ptransenda. ¶ Df qd alia cā datur de pñti: et alia de pterito
et futuro: de pñti datur cā exp̄ssa in pñe: s3 de pterito hec est
cā qd pñtiuit motū quo qd3 pars ē ptransita: et de futuro qd
for. continuabit motū quo quel3 pars. a. erit ptransenda:
Un ista hora est pñs qd eius instans ē copulās partē pteri
tam cū parte futura: nō tñ illa hora fuit nec erit: qd nō que
libet eius ps est pterita: nec quel3 eius ps ē futura: ita for.
ptransit. a. qd contingat motū quo vna pars est ptransita
et alia ptransenda. Si at ptransiuit. a. opporretet qual3
partem. a. esse ptransitā: et si ptransibit. a. o3 qual3 eius
partem esse ptransendā. ¶ 3^a S3 for. ptransit. a. spa^m
et non ptransiuit. a. spa^m: et tñ nō incipit ptransire. a. spa^m
p3 posito qd for. sit in medio puncto. a. spaty (p^a pars p3) et
scda declarat ex eo qd immediate an istās pñs fuit ita qd for.
ptransit. a. spa^m. vñ hō hora pñs est: et nūq; fuit: et tñ nō in
cipit esse: qd immediate ante instans pñs fuit ita qd illa ho
ra est: et for. ptransit. a. spa^m: et nūq; ptransibit. a. spa^m. et
tñ non desinit ptransire. a. spa^m: qd immediate post instās
pñs erit ita qd for. ptransibit. a. spa^m: sicut illa hora ē: et nūq;
erit: non tñ desinit esse: qd immediate post instās pñs erit ita
qd illa hora est. ¶ Ex ista pñe sequitur. Qd for. incipit et desi
net ptransire. a. spa^m: et tñ nō ptransiuit. a. spa^m: nec vñq;
ptransibit. a. 2ª pars p3: et p^a arguit. qd in p instanti hore
fuit ita qd for. non ptransit. a. et qd immediate post illd in
stans fuit ita qd for. ptransit. a. sequitur in fine ptransitio
nis erit ita qd for. non ptransit. a. et immediate ante illud i
stans erit ita qd for. ptransit. a. vnde hora pñs incepit esse
in primo instanti: et desinet esse in vltimo instanti: et tñ nec
hora fuit nec erit. ¶ S3 illa pñia nō valet. tu non es tātus
sicut erit for. et eris tantus sicut erit for. ergo tu incipis vel
incipies esse tantus sicut erit for. qd affirmatiua ista nō exi
git instātia pro sui verificatiōe. qd p̄for miter ista pñia nō va
let: for. non ptransit. a. et ptransibit. a. ergo incipit vel in
cipiet ptransire. a. qd illa affirmatiua non exigit instās p
sui verificatione: qd non sequitur for. ptransibit. a. ergo in
aliquo instanti. ymmo sequitur: qd in nullo instāti for. ptransi
bit. a. ¶ Ddm qd l3 ista affirmatiua nō exigit instans p sui
verificatione: isto modo tñ exigit instans aliquo mō: qd se
quif for. ptransibit. a. ergo in aliquo instāti erit ita qd for.
ptransibit. a. sed non sequitur: tu eris tātus sicut erit for.
ergo in aliquo instanti erit ita qd tu es tantus sicut erit for.
¶ 4^a p. tu ptransibis. a. spa^m anteq; erit ptransitum: et tñ
non per tps: nec per instans: pbat (et pono) qd tu incipies
ptransire. a. et desines ptransire ipsuz in fine hore. isto po
sito arguitur sic prima pars pñis. tu ptransibis. a. ante fi
nem hore: et solū in fine hore erit ptransitum: ergo tce. mior
(p3) et maior declaratur. qm tu ptransibis. a. et nō in fine
hore: nec post: qd tunc tu quiesces: ergo tu ptransibis. a. an
te finē hore. 2ª vero pars conclusionis sequitur ex casu.
nullum instans: nec aliquod tempus mediabit inter tem
pus in quo ptransibis. a. et ante finem hore in quo. a. erit
ptransitum: sicut nullum instans: nec aliquod tēpus me
diabit inter totam horam futuram et vltimū instans eius.
¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Qd for. ptransibit

a. lineam: et p̄lo non ptransibit. b. lineam: et tamen plato
ptransibit omnia puncta intrinseca. b. lineae. sicut for. a.
lineae (p3) ponēdo qd t3 for. qd. a. maneāt in fine hore: et pla
to non maneāt pro fine hore: aut qd. b. non maneāt pro eo
dem instanti: ad hoc enim qd aliquod mobile ptransseat
aliquod spacium oportet tam illud qd spacium manere
pro fine transitionis. ¶ Secūdo sequitur. Qd aliquod erit
maximum ptransitum afor. et nullum erit maximuz per
transitum aplatone in casu illo: quia for. ptransibit. a. et pla
to non ptransibit. b. quia plato ptransibit quālibet par
tem terminatam ad principium spacy: et non ptransibit
aliq; partem terminatam ad finem spacy: non obstante qd
quēlibet punctum intrinsecum istius partis ptransibit:
et in hoc casu conceditur qd for. plus ptransibit qd plato: et
tamen in nulla proportiōe (dato) qd. a. et b. lineae sint equa
les: quia l3. a. linea non sit maior. b. tamen. a. linea erit ma
ior qd aliqua quā ptransibit plato: sed in nulla proportio
ne erit maior.

Ad primum dico qd aliquid mouetur in instāti **Ad p^m**
et qd motus est in instanti non tāq; **argu^m**

in mensura sua: sed tanq; in mensura sui mutati esse: qd ē i
diuisibile in motu: copulans partes preteritas cum parti
bus futuris: sicut instans in tempore: non tamen concedit
qd motus erit in instanti: nec qd motus fuerit in instanti: qd
si motus fuerit in instanti. quelibet pars istius motus fiet
isto instanti: et si motus erit in instanti. quelibet pars il
lius erit in instanti. nec sequitur aliquid mouetur in instā
ti. ergo motus illius erit in instanti. sed solum sequitur. qd
aliquando erit ita qd motus illi⁹ erit in isto instanti. ¶ **Ad 2^m**
z^m (patet) qd aliquis homo ptransibit aliquod spacium
sed non propter illam causam (vt patuit) in prima conclu
sione: sed propter aliam (vt patuit) in secunda conclusiōe.

¶ Et si arguitur qd for. ptransibit. a. (dato) qd sit supra me **obectō**
dio puncto: quia illud spacium fuit ptransendum afor.
et nondum est ptransitum afor. ergo remanet ptransendū
duz afor. (negatur consequentia) quia sicut non sequitur
for. et plato fuerunt videndi ate: et non sunt visi ate: qd adhuc
remanent videndi ate (dato) qd heri vidisti for. quem non
amplius videbis: et cras videbis platonem quem nonduz
vidisti: est antecedens verum: et cōsequens falsum. ¶ **Ad 3^m**
z^m. dicitur: qd si for. incipit diuidere. a. superficiem et nō mo
uetur ipse non diuidit: sed diuidet eaz: et concedo consequē
ter: qd non prius diuidit eaz qd ipsa erit diuisa: nec illa alia
deducta sunt similia: quia in fine ptransitionis spacy: et i
fine diuisionis vltime superficiē for. non mouebitur: sed
immediate post instans pñs for. mouebitur diuidendo
aerem ante se. Si autem for. est in motu (concedo) qd for.
diuidit. a. superficiem integram et continuam: et qd prius di
uidit eam qd ipsa erit diuisa: quia iam diuidit eam: et imme
diate post instans pñs erit diuisa. Cum autem dicitur:
qd ea que indiuisibiliter fiunt simul fiunt: et facta sunt: vñ
est: non at oīa que indiuisibiliter corrumpuntur sicut corrupun
tur: et corrupta sunt: quia vt patuit: vltima superficies di
uidetur anteq; ipsa erit diuisa: diuidetur enim in quolibet
tempore terminato ad vltimum instans diuisionis: et i isto
instanti. primo ipsa erit diuisa. ¶ Ex his sequitur. qd pri
ma superficies incipit diuidi: et nūq; desinet diuidi. vlti
ma superficies desinet diuidi: et nūq; incipiet diuidi: sed
quelibet intermedia incipiet et desinet diuidi. vnde sequi
tur ista superficies diuiditur: et non diuidebatur: nec diui
detur: ergo incipit et desinit diuidi: illa consequentia est bo
na per totam istam horam: et continue antecedens est ve
rum: quacūq; superficie demonstrata inter primam et vl
timam: ergo et consequens cōtinuo erit verum. ¶ **Ad 4^m** **Ad 4^m**
concedo qd for. incipit currere per remotiones d pñti: et ne
go pñem adductaz (et ad probationē) diuisionis. a. superficiē

Septimum

erit: et nunquam erit ita quod diuisio a superficie est: ergo aliquid erit: et nunquam erit ita quod illud est: negatur consequentia: sicut non sequitur hoc album erit: et nunquam erit ita quod hoc album erit: ergo aliquid erit: et nunquam erit ita quod illud est. Si n. sor. sit alb: et nunquam erit alb: ams e vep: et nris flm: vnde pcedit: quod diuisio a superficie erit: quod ille motus e demorando dione toti corpus diuidedi: et ille motus erit diuisio a superficie ei non qde in aliquo instanti. sz i quolz tpe teriato ad hoc in stas: et qz nuqz erit ita quod a superficie diuidit: ex eo quod immediate post a superficie erit diuisa: id nuqz erit ita quod diuisio a superficie est: sz pino erit ita quod diuisio alicuius superficie est: et pnr coned quod sor. diuidet aliquid quod nunquam taget.

¶ Prima pars principalis.

Septimum sophisma principale.

Ois asinus sor. currit: ponendo: quod sor. heat solu duos asinos. quoz qlibet currat: et multi sint alij asini: qui non currat: d quoqz nūcro sit brunellus. isto posito qdruplr arguit sophisma eē falsum: et pmo sic. Ois asinus sor. currit: g sor. Ois asinus currit: p3 pna: qz exponētes ams iferūt exponētes pntis. sz pns e falsū: g ams. qz pns sit falsū arguit. qz segtur: sor. Ois asinus currit: brunellus e asinus: ergo brunellus currit: p3 pna: qz arguit asupiori distributo ad suū inferius cū debito medio. 2º est falsa: ergo aliq pmissaz e falsa: nō minor: ergo maior. et qz arguit cū debito medio pbat: qz si non b e: ideo est qz ly asinus restringit p ly sor. Sz p pronomen demonstratum pcedēs orōnez imediatā nō restringit teriz distributuz. ergo nec ly sor. ams e manifestuz. qz diido ille hō ois hō est: distribuit ly hō pro oi hoie. ¶ 2º. Nō ois asinus sor. currit: igit sophisma falsū: probat ams: sor. non ois asinus currit: ergo nō ois asinus sor. currit: p3 pna: ab vno pueribili ad reliquū: qz sor. asinus et asinus sor. puerunt: g qd. n. e sor. asinus: e asinus sor. et e. ams arguit qredo vtz totū illud sit sūm: sor. non ois asinus: aut ly ois asinus t3 se apte pdicati. Si p. illa ppō e va: sic arguēdo: hoc currit d monstrādo vnu asinoz sor. et hoc e sor. nō ois asinus: g sor. nō ois asinus currit: ista pna t3 arefo ad resolutū: ams est verū: ergo et pns. Si at detur scdm: ista ppō est va. qz subordinaf huic metali ve: sor. nō est ois asinus currens: posito cuz toto cau quod fauellus currat et nō sit asinus sor. ¶ 3º. pono quod beas i mete istā. Ois asinus sor. currit q sit. a. cuius totū sūz distribuit. et ego beam in mete mea talē: Ois asinus sor. currit: cuius distributio nō cadat nisi sup istū terminū asinus. et sit. b. isto posito. a. et b. cōuertunt: qz exponētes istaruz in mete cōuertunt: et b. propō e falsa. g. a. ppō est falsa q est sophisma. minorē ego declarabo. Nā segtur ois asinus sor. currit: brunellus e asinus sor. g brunellus sor currit: p3 pna: qz e fillus in 3º p. ex quo illud qd distribuit in maiori pdicat i minori. 2º est falsa: ergo aliq pmissaz. nō minor. igit maior.

¶ 4º. dictionū sophismatis e verū: ergo ipm e falsū: ams pbat. qz hec est va: asinus sor. nō currit. qd arguit sic: hoc sor. non currit dēº brunellū: et hoc e asinus. ergo asinus sor. non currit: p3 pna p resolutionē: ex quo ly asinus e pmuterius pbabil. Itē sor. asinus nō currit: igit asinus sor. nō currit: p3 pna ab vno conuertibili ad reliquū: ams arguit. sor. iste asinus nō currit. dēº brunellū: sz iste asinus e asinus. ergo sor. asinus nō currit: p3 pna: ab inferiori ad suū superius negatione postposita. et cū debito medio ams e verū: ergo et pns.

In contrarium

arguit sic. asinus sor. currit et nullus e asinus sor. qn ille currat. ergo ois asinus sor. currit p3 pna ab expo ad expositum ams est vep. ergo et pns qd est sophisma.

¶ 1º. Circa mās pmi argumēti sit h p 3º Sor. ois asinus est. et tñ sor. nō est ois asinus. 2º ps segtur ex cau. qz sic nō ois asinus e sor. ita sor. nō est ois asinus (p3) qz n appz

quod ly sor. possit apte sibi restringat: et nō positi apte pdicath: nō e: sz pma ps pns arguit. sor. asinus e: et sor. nō est asinus qn iste sit: g sor. ois asinus e (p3 pna) ab expo ad expo. ams e verū. g et pns. Itē sor. ois asinus e currens: g sor. ois asinus e (p3 pna) a tertio adiacente ad 2º adiacēs. ams p3: qz sor. ois asinus currit (vt p3) p exponētes: sz q. qro de sbo isti ppōnis: sor. ois asinus e: qz si dicit quod istō totū sit sūm. sor. ois asinus. sequit quod ista sit falsa: qz qlitercunqz resoluaturn vna resoluētū est falsa. sz e sor. ois asinus. nā ex quo sor. bz duos asinos: quocūqz dēº h est falsa: hoc e sor. ois asinus. si vo dī quod ly sor. sit subiectū: et ly ois asinus teneat se a pre pdicati: itēz hēo intentū: qz ista e falsa. qm equalit isti: sor. e ois asinus. Rñdēz quod hic tenendo opinionē cōez: quod obliquus est sūm qñ pcedit rectū: et quod rectū teneat se apte pdicati: ita quod ly sor. e subiectū: et ly ois asinus t3 se apte pdicati: non quod ly ois asinus sit pdicatū: sz solū ly asinus dist p ly ois. et cū ex ista iferit: quod ista e falsa: negat: nec equalit isti: sor. est ois asinus: cū in p restringat ly asinus et nō i fa. ¶ Intelligē dū quod cū dī sor. ois asinus e: quod ly sor. pt regi arecto: et auerbo. si auerbo nihil restringit: et tūc d3 negari illa: qz equalit isti: sor. e ois asinus: aut isti. sor. est hīs oīs asinū. Si vo negat arecto: tūc est deterioratio eius et restrictio eiusdē: nec e incōueniēs vnu eorū eē subiectū: et aliud pdicatū non obstante quod vnu sit deterioratio alterius. Et si ex hoc cōcludit: quod sor. e ois asinus: piformiter pt eē restrictio: et deterioratio pdicati: negat pna: et hoc pp ipedimētū vbi mediantis. obliquū. n. nō regit arecto nisi ambo pcedat vel seqnt verbū. ¶ 2º. Sz sor. ois asinus e: et nō imediate ams instas pns sor. ois asinus fuit: et tñ sor. nō incipit ois asinus eē: pbat: et pono quod sor. beat aliquē asinū: et quod nec ipse nec suus asinus fuit. isto posito: pma ps pns p3: et fa declaraf. qm hec ppō sor. incipit ois asinus eē: nō e va: nisi ly asinus restringat p obliquū: sz hic nō restringitur p obliquū pp mediationē vbi: igitur et. Et si qreret d sua p expo: dico: quod e illa fō. e ois asinus aut i sor. ois asinus e. vbi ly sor. regat auerbo et n arecto. Lōsif dī cat quod ista pna nō valet: sor. ois asinus e: et nō imediate post i stas pns sor. ois asinus erit: ergo sor. desinit ois asinus esse. ¶ 3º. Sz incipit currere ois asinus: et tñ nō incipit ois asinus sor. currere pbat: et po: quod ois asinus quē sor. iā bz currat: curret: et cucurrit p totā horā pteritā: sz quod sor. nunqz huerit aliquem asinū. isto posito: arguit sic: nūc currit ois asinus sor. et nuqz currebat ois asinus sor. nec vñqz fuit ita quod ois asinus sor. currit: g iā incipit currere ois asinus sor. p3 pna: ab exponentibus ad expositū ams est verū. ergo et pns quod e prima ps conclusionis. 2º pars probatur: quia illius. iaz incipit omnis asinus sor. currere: nō potest esse alia secunda exponens nisi vna illarum: nō imediate ante instas pns pns omnis asinus sor. currebat: aut nō imediate ante instans pns fuit ita quod omnis asinus qui e sor. cucurrit: sed quelibet illarum est falsa (vt patet) quia omnis asinus qui est sor. imediate ante instans pns currebat: ¶ 4º. Sz tra ista cōsequentia est bona. iam incipit currere omnis asinus sor. fauellus e asinus sor. qd ponebatur in casu: ergo iā incipit currere fauellus: tenet psequentia: a superiori distributo ad suū inferius cum debito medio. cōsequentia est falsa: ergo aliqua premi est falsa: non minor: ergo maior. ¶ Respondetur quod illud verbum incipit imobilitat terminum comunem imediate sequētem se: siue distribuatur siue nō: ob quam causam impedit descensum: sicut non sequitur: tu incipis scire omnes propositionē. a. est ppō: ergo tu incipis scire. a conceditur igit: quod iaz incipit currere ois asinus sor. et iā non incipit currere aliquod animal: ymmo nullum aial incipit currere: p3: ponendo istā vltimā partē cum toto casu piori. ¶ 4º. Sz Ois asinus sor. et non ois asinus hois currit: pbat: ponēdo primā partē ams: vna quod plo heat brunellū nō currentē: isto posito: p pars p3: et scda

declarat: qz si ois asinus hois currit: brunellus est asin⁹ ho
minis: g brunellus currit (p3 pna) qz e fillus in 3°. pme si
gure. s est falsa: g aliq pmissarū est falsa: nō minor. g maiō.
S3 illa pna bona ē. ois hō est hō. g ois hō est al. qz ar
guif ab inferiori ad suū superius puse tm mobilr. g p idem
ista pna ē bona. ois asinus for. currit: g ois asinus hois cur
rit: qz arguif vtrobiz ab inferiori ad suū superius puse tm
mobilr. qz ly hois i fa stat puse tm mobiliter cū sequatur
signū yle mediate. Rñr q stat distributue. qz signū yle
affirmatiuū distributue rectū: distribuit obliquū q ē deter
minatio eius. terius vō mediate seqntē n distribuit. si non
est deteriatio termini seqntis imediate (z dato) q adhuc
staret puse tm: pna nō valeret: qz argueret virtualr ab in
feriori ad suū superius distributue. qm ly asin⁹ in ante distri
buit solū pro asino. for. rōne restrictōis: in pnte vō p asino
hois. Itē si ly hois staret i pnte deteriate pcederet illa: ois
asinus hois currit. sic ista ois asin⁹ hois currit: rōne equalē
tie: nec pna illa eēt bona. ois asinus hois currit. g nlls ē as
inus hois qn iste currat: s3 solū seqref q hois nullus ē asin⁹
qn ille currat. sic illa pna n valet: ois asin⁹ hois currit: bru
nellus est asinus hois: g brunellus currit: s3 minor debuit
esse illa brunellus est eiusdem hois asinus: quod negatur.

Ad primum

cedit pna. ois asinus for. currit. g
for. ois asinus currit. dūmō nō mu
tet regimen. z tūc ad arg⁹. for. ois asinus currit. brunellus
ē asin⁹. g brunellus currit: negat pna: nec arguif cū debito
medio: eo q ly brunellus nō distribuit nisi pro asino for. in
maiori: iō minor debuit eē tal: brunellus ē asinus for. q ne
gat. Deinde cū arguif p restrictionē qm in ista. iste ois hō
est: nō restringit ly hō: g nec in illa: for. ois asin⁹ currit: nega
tur pna. qz in ante ly iste nō est deteriatio illi⁹ termini hō:
tū n regat ab eo: s3 solū auerbo. in pnte vō rōne regis: ly for.
ē deteriatio isti⁹ termi asin⁹. S3 arguif. qz ly iste pt re
stringere ēt istū terminū hō: qz hec ē va. tu es ois hō ille: de
mōstrato te: vt p3 bñ p suas exponētes. Dm q ly iste non
uertit cū ly hō in ppōne demōstrata: nisi mediate restio
subintellecto. iō ibidē apte post restringit. z nō apte ante:
vñ pcedit q tu es ois hō iste. qz tu es ois hō q est iste: s3 tu
nō es ille ois hō. qz tu non es ille q ē ois hō. Ad 2^m nego
q for. nō ois asin⁹ currit: z cū qrit. de sbo illi⁹ (dico) q solū
ly for. subicit: nec pp b equalit illi: for. nō est ois asin⁹ cur
res. sic nec illa: for. ois asin⁹ currit: equalit illi: for. ē ois as
inus curres: qz ly asin⁹ in pria restringit: z nō in fa. Dico g:
q sic illa for. ois asin⁹ currit: equalit illi. for. ē omnis as
inus suus currens: aut isti: for. habet omnem asinum suum
currentem. ita illa: for. non glz asinus ē currens: equalz isti
for. nō est glz asinus suus curres: aut isti: for. n bz asinū oēs
suū currentē: qz qz ē falsa (vt p3) ex casu. Ad 3^m admi⁹
casu isto concedo tā. a. q. b. (z ad in pbatōne) nego pna: z
nec ē fillus in aliq figuraz: qz nō suffic q illud qd subicitur
i maiori p dices i minori: alr ille fillus valeret: glz hō ē ma
sculus: berta est hō: g berta ē masculus: s3 regit suppo pro
eodē vel p eisdē precise. iō maior debuit eē illa: brunellus
ē asinus for. ex quo ly asin⁹ nō distribuit i maiori nisi p as
ino for. Intelligendū q si tota pfusio signi vñs teriaref
vsq ad sbm. b. ita q pdicatu nō staret confuse tm: tūc non
cōuerterent imō. a. b. i tali casu eēt negādū. b. qz equalit
isti: aliq curres: est ois asin⁹ for. que ē falsa: sic ēt ista esset
falsa: ois hō est al: si ly aial staret deteriate: z si arguitur sic:
asin⁹ for. currit: z nullus ē asin⁹ for. qn ille currat. g ois as
inus for. currit: negāda est pna. nec arguif ab exponētibus
ad expositū. s3 deberet sic exponi ista asin⁹ for. ē currens: z
nullus ē asin⁹ for. qn ille sit idē asinus curres: mō ista ē fal
sa. Ad 4^m nego istā. asin⁹ for. nō currit (z ad pbatōne)
nego pnam: qz ly asinus sit pms terius i situ: nō tñ in p
batione: qz sbm ē pms terius in pbatōne (z dato) q sit

pms terius pabilis: sp tñ d3 probari cū eadē determia
tione: ideo minor debuit eē talis: hoc ē asinus for. Et dicat
ita ad arg⁹ seqns negādo pnam: qz nō arguif cū debito me
dio: sicut nō seqf: scies istā ppōne chymera est nō est ens: z
illa ppō ē aliq propō. g scies aliq propōne non ē ens: qz an
tecedēs est vez: z pns falsū. ita illa pna non valet: for. bru
nellus nō currit: z brunellus ē asin⁹: g asinus for. nō currit:
s3 debuit hoc eē mediū for. brunellus ē asin⁹: sic alteri⁹ de
buit eē b mediū. scies illā ppōne ē scies aliquā ppōne zc.

Prima pars principalis.

Ctanum sophisma. Principale cu
iuslibet hois asin⁹ currit: p. arg⁹

posito q ois hō beat duos asinos: vñ cur
rentē: z aliū non currete: z arguif q sophis
ma sit falsū. pzo sic regredō sbm illius: si
dicat totū aggrega^m pro sbo illi⁹ arguif sic:
cuiuslibet hois asin⁹ currit: brunellus ē hois
asinus. g brunellus currit: ille fillus ē i 3° pme. s ē falsa pōne
do cū toto casu q brunellus sit vñ de asinis nō curretib⁹
ergo aliq pmissaz est falsa. n minor. g maior q ē sophisma.
Itē cuiuslibet hois asinus currit: alicuius hois asin⁹ gescit: g
gescēs est curres: discursus est in 4° 3°. s falsa. g aliq pmiss
arū est falsa: nō minor: g maior q est sophisma. Si at solū
ly hois est sbm: arguif sic pñr. cuiuslibet hois asin⁹ currit:
brunellus ē hois. igif brunellus asin⁹ currit. Itē cuiuslibet
hois asin⁹ currit: alicuius hois asinus gescit: g asin⁹ gescēs
ē asinus curres (isti discursus patet) vi supra z cuiuslibet illo
rū s ē falsa: g aliq pmissaz ē falsa nō minor. g maior que ē
sophisma. S3 si cuiuslibet hois asinus currit: g tñ curres ē
hois asinus: vel tñ asin⁹ curres est hois (p3 pna) ab vñ ad
suā exclusiua. qm si totū aggrega^m subicit in vñ: illi corrd
det p⁹ exclusiua. Si at solū ly hois sibi corrdet z⁹ exclusi
ua: s3 pns ē falsū pro qlibet pte: qz aliqd nō currens ē hois
asinus: z aliqd nō asinus curres ē hois. igif non tñ curres
est hois asin⁹: nec tñ asin⁹ curres ē hois (p3 pna) qz ex cu
iuslibet exponentis pdictorio seqf pdictoriū expositi: añs vō
oñdiū. qz b ē hois asinus: z b ē nō curres omīando brunel
lū: g zc. z ēt seqtur hoc ē hois: z hoc ē nō asinus curres: g zc.
p3 pna: are soluentibus ad resolutū: añs ē verū: ergo z pns.
S3 s3 rñr z pdictoriū sophismatis ē vez: ergo sophisma ipz
ē falsū: añs probat: qz hec ē va: cuiuslibet hois asinus non cur
rit: z hoc ē s3 rñr sophismatis ergo. zc. z⁹ ps p3: qm vñs ne
gatiua: z vñs affirmatiua: de cōsilibus s3 rñs: z p3 rñs: z copu
lis: supponētib⁹ pñse pro eodē vñ pro eisdē pñantur: sed pñ
ma ps probat: istius hois asinus nō currit: z istius hois as
inus non currit: z sic de singulis: g cuiuslibet hois asin⁹ non
currit: p3 pna: p inductionē: z añs est claz: qm quocūqz da
to (seqf) istius hois brunellus non currit: z istius hois bru
nellus est asinus: igitur istius hois asinus non currit: tenet
pna ab inferiori ad suū superius: negatione postposita cūz
debito medio: añs est verū: ergo z pns. Deinde arguitur d
contradictorius: qz illa est vera: hois asinus non currit: z b
est contradictoriū sophismatis: ergo zc. (minor patz) qñs
vniuersalis affirmatiua: z particularis: vel indefinita nega
tiua de cōsimilibus subiectis: predicatis: z copulis: suppo
nētib⁹ precise pro eodem vel pro eisdē contradicunt. ma
ior vero probatur. qm huius asinus non currit te omīato
z hoc est homo: ergo hominis asinus non currit (p3) per re
solutionem. antecedēs est verum: ergo z cōsequens. S3 4°
cuiuslibet hominis asinus currit: ergo omnis asinus homi
nis currit (p3 pna) qz arguif ab vno conuertibili ad reli
quum: cōsequens est falsum: ergo z antecedēs. qz arguatur
ab vno conuertibili ad reliquum: patet: quia hominis as
inus: z asinus hominis conuertitur: probatur: quia quicqd
est hominis asinus ē asin⁹ hois: z e contra. Itē subalterne:
prie: z pdictorie istaz cōuertunt. ergo iste cōuertunt: pna

est euidens intelligēti terminos. antecedens declarat. nā sequitur formaliter: hominis asinus currit: ergo asinus hominis currit. et e. et etia sequitur vniuersaliter: nullius boīs asinus currit: g nullus asinus boīs currit: et e. Itē se quif boīs asinus nō currit: g asinus boīs nō currit: et ecōtra Et forte dicere q ideo pueritū: dīe: dīctorle: et subalter ne illaz: q nūq mutaf suppo. hic at mutaf suppo. q ly asinus i ista. oīs asinus boīs currit. stat distributue et i alia cō obiectō pūsiue tñ. S3 ptra signū vī affirmatiuū i recto distribu it obliquū sequentē se imēdiate rōne recti: g per idē signū vī in obliquo distribuit rectū rōne obliqui.

Ad oppositum arguitur sic: boīs asinus currit: et nihil ē bō qn istius asin⁹ currit. g cuiuslibz boīs asinus currit: p3 pñab exponētibus ad expositum. aīs est verū: ergo et pñs qd ē sophisma.

2° Circa mām pñm arguēti sit h pñm p. pñmisse hñtes vtrobizqz mediū obliq casus nō sūt illatiue maioris extremitatis de minori i pñe: probat: non. n. sequit in p^o figura cuiuslibz boīs est asinus. oīs capra est boīs: g oīs capra ē asinus: seu cuiuslibz capra ē asinus: nec segtur in 3ª figura cuiuslibz boīs ē oculus dexter: cuiuslibz boīs est oculus sinister. g oculus dexter est oculus sinister: seu oculus sinister ē oculus dexter. Et illa pñe sequit. Qz aliqz sillogismus nō est in p mō prime figure q tñ constat ex duabus vībus affirmatiuis: vniuersalē affirmatiuā directe pcludētibus et illud qd subicit in pñā pñicat in 2ª supponēs pñse pro eo dem: p3 in p exēplo. Etia aliqz sillogismus nō ē in p tertie figure. q tñ pñat ex duabus affirmatiuis vībus: particula rem vel indefinitā affirmatiuā directe pcludētibus: et idē ē s3 vbiqz pñse: silr p eodē supponēs: p3 in 2° exēplo. si. n. tales pñe valerēt: facile pbaret boīez eē asinus: vt i quolz

2° p instātī ē bō: i qz instātī ē asinus: g bō ē asinus. Et 2° p. pñe misse hñtes vtrobizqz mediū obliq casus sunt illatiue proportionales de pportionali maiori et minori extremitatibz: p3: qz vīr segtur. Cuiuslibz boīs est asinus. oīs capra ē boīs. g omne hñs caprā est hñs asinū. seu cuiuslibet habentis caprā ē asinus. Etia segtur cuiuslibz boīs ē oculus dexter: cuiuslibet boīs est oculus sinister. g oē hñs oculū dexterū est hñs oculū sinistrū: seu cuiuslibet hñtis oculū sinistrū est habentis oculum dextrum. Et ex ista conclusione se pñe segtur. Qz aliqz ē bonus sillogismus in quo nō pcluditur maior extremitas de minori nec suū pueritibz in pñe: p3: qz nō pcludit capra: et asinus: q fuerūt: maior et minor extremitates: nec hñs caprā et oīs asinus pueritū: q concluditur in p exēplo. imo est dicendū q aliqz sillogismus est bonus. cuius extremitates in pñmissis i vicem pueritū: et tñ extrema pñarū nō sunt iuicē cōuertibilia: p3: de illa: cuiuslibet boīs ē asinus. cuiuslibz boīs est rudibile. g cuiuslibz

3° p hñtis rudibile ē asinus. Et 3° p. pñmisse hñtis mediū obliq casus in maiori et rectū in minori: tales nō sunt illatiue maioris extremitatis de minori: nec secū pueritibz: p3: qz nō segtur: cuiuslibz boīs ē asinus: for. est bō: g for. ē asinus: tales tñ pñmisse sūt illatiue maioris extremitatis. de obliquo casu minoris extremitatis: q ex eisdē pñmissis (segtur) q for. tis ē asinus. Et ex ista pñe segt. q alicuius boni sillogismi mediū maioris nō puerit cū medio minoris: p3: qz homo et boīs nō pueritū. Et 4° p. pñmisse tā in sillogismo demōstratiuo qz nō demōstratiuo taliter pcludūt qliter cōponuntur: ita q si cōponunt solū ex terminis rectis: non pcludūt nisi rectuz de recto: vt oīs bō est al: for. est bō. g for. est al. Si at cōponunt ex recto et obliquo: pcludunt pñez mixtā ex recto et obliquo: vt cuiuslibz boīs est asin⁹: for. est bō. ergo for. ē asinus: huius ē asinus: et huius ē capra: g hñs asinū est habens caprā seu hñtis caprā est asinus. Et ex ista pñe segtur. Qz aliqz propō de sbo demonstratiuo singularis numeri resolubilis est (p3 de illa) huius ē asinus: qm sic pbatur.

hui⁹ ē asinus: et hoc ē hoc: g huius ē asin⁹: talis tñ resolutio non est vīis: qz iste nō resoluit hui⁹ icipit esse asinus: huius nō ē asinus. aliter duo dīctoria eēnt sil vera. s. huius ē asinus: et huius nō est asinus. Et 2° segtur. Qz aliqz terius solū p vno sopponit: et tñ verificat pro multis: qz ly huius demonstrato for. nō supponit nisi pro for. et tñ verificat de asino et capra. qz asinus ē huius: et capra ē huius. Et 3° segt. Qz aliqz propōnes inuicē pueritū: et tñ s3 vniū supponit p multis: et s3m alterius p vno tñ: p3 de illis: asin⁹ isti currit: et istius asinus currit. vñ ly asinus istius supponit p multis: et ly istius asinus p vno solū. Et 4° segtur. Qz sunt aliqz pñones qz vna ē vera: et altera ipossibilis: nō obite q s3ta et pñra: supponāt pñpue pro eodē: et sint eiusdē qilitatis et qñtatis: vt p3 de istis: hoc ē asinus: et hui⁹ est asinus demonstrado vtrobizqz for. Et si ex his pcludit q aliqz terminus discretus h3 terminū discretiorē: pcedo. vñ sicut aliqz terius cōmunis h3 terminū cōmuniore se: et dat terminus cōmissus. ita aliqz terius discretus h3 terminū discretiorē: et h3 terminū discretissimū. Itā terius discret⁹ ē ly for: et ly ille bō discretior ē: qz pñus est resolubilis p 2° ly hoc vero qz resoluit istū terminū ille bō: est eo discretior: q pñter discretissimus. qz nō est resolubilis. ita dī de ly istius. p nō obite sua discretionē: adhuc h3 terminū discretiorē. v3. pñomen demōstratiuū in recto singularis numeri.

Ad pñmum dī q pñpue ly boīs est s3m: et tñ ad argm: cuiuslibz boīs asin⁹ currit: bñ nullus ē boīs asinus: g brunellus currit: negat pñā: nec ē sillogismus in 3°. pñe ex q non est mixtio diuersoz casuū in pñe. sicut nec i pñmissis. S3 solū segtur q hñtis brunellū ē asinus currens. aut q hñs brunellū est hñs asinū currentem. Et ad 2° negat pñā. vñ plures pñones obliquo: casuū nō pueritū p transpōne terioz: nisi pus resoluant in rectū. vt ab boīe tu dñs: non puerit in aliqz illaz. tu dñs ab boīe: tu dñs es ab boīe: s3 p^o sic resoluit. bō est aliquid a quo tu dñs: q resolutio sic facta. illa puerit sic. aliqd a q tu dñs est bō. ita i pposito h: cuiuslibz boīs asinus currit. resoluit in istā. oīs bō hñs asinū currentē: cuius exclusiua ē illa: tñ hñs asinū currentē ē bō. Et dñbitat de vīb illarū exclusiuaz. tantū currens est boīs asinus. tantū asin⁹ currens est boīs. dñ: q ē vna illaz. oīs asinus boīs est currens: oē qd est boīs asinus ē currens. ita q in vī rectus sit ps s3i. sic fuit pars pñcati: in exclusiua vero secūde exclusiue vīis ē illa: oē ens boīs est asinus currens: vñ p3 falsitas vīus sic suaz exclusiuaz. Et ad 3° dico q iste nō dñrā ē. cuiuslibz boīs asinus currit: cuiuslibz boīs asinus nō currit. Et ad regulā dicit: q nō pplete allegat: qz i dñrys s3ta supponūt silr et pñā oīs similiter. si termini fuerint cōes. nūc at ly asinus vtrobizqz stat confuse tñ: et iō dñriū pñe ē illud: cuiuslibz boīs nlls asin⁹ currit: et dñriū se est illud: cuiuslibet boīs oīs asinus currit: quarum qlibet. est falsa. Et si arguit sic: cuiuslibz boīs asin⁹ nō currit: g nllus boīs asinus currit: qz negatio postposita fac equalere suo dñrio. Vex ē si negatio imēdiate postponatur s3o: vt cuiuslibz boīs nō asinus currit: h at: cuiuslibz boīs asinus nō currit equaler hui⁹: nullus boīs oīs asin⁹ currit: ita q termi vniformiter supponūt. pñterea nego q iste dñcunt: cuiuslibz boīs asinus currit et alicuius boīs asinus nō currit. Et ad regulā allegatā: dico q intelligit extrema dñs similr supponere: ita q subiectum in vna distribuitur: et in alia stet determinate: et predicatuz stet in vna distributue et in alia confuse tantum: modo ly asinus nullibi distribuitur: ideo contradictorium prime est illud: alicuius hominis nullus asinus currit. Et si qñratur contradictorium obiecti (dicat) q ē illud: cuiuslibz boīs oīs asin⁹ currit. Et si qñratur cui propōni habenti negationē prepositam et signum vniuersale equialet ista: alicuius boīs asinus non currit: dicitur q isti: non cuiuslibet boīs omnis asinus currit: h ve

re: aliter
bet boīs
bet boīs
tur ater
butiue:
obstant
boīs: na
nis: et ec
ma pñā
nus boīs
minis. t
ergo oīs
asinus i
oīs asin
quo ly q
boīs asin
firmati
boīs asin
contrad
nō cur
minis a
to: q om
num ba
rit: et be
asinus r
currit: p
nullus a
casum. 3
in recto
per acci
sequit: q
obliquo
ab obliq
ly asinu
bomini

minoz: e
dicitur q
quam f
lud tott
te. qz al
tio affir
disperat
tum ly
matis o
iectum
ergo pa
in subal
simplex
asin⁹: se
siunctū
et oīs ho
vel solū
nā si sub
pars: scē
itaz co
et aliq
niens: q
tera pñe

ro: alicuius hois nullus asinus currit: equalet isti: n̄ cuiusli
bet hois asinus currit. ¶ Ad 4°. nego ista: n̄iam: cuiusli
bet hois asinus currit: g̃ omnis asinus hois currit: qz argui
tur a termino stante confuse tantū ad eundē stantē distri
butiue: nec arguitur ab vno conuertibili ad reliquum: nō
obstante qd isti termini conuertantur: hois asinus: et asin^o
hois: nam si aliquid est hois asinus: illud est asinus homi
nis: et contra. In his. n. propōnibus non se hñt sicut extre
ma propōnū illi duo termini. qz in prima subicitur ly as
inus hois: et in alia non subicit ly hois asinus: sed solū ly ho
minis. Un̄ si argueretur sic: omne qd ē hois asinus currit:
ergo ois asinus hois currit: n̄ia esset bona: ex quo ly hois
asinus in ante tenetur a parte subiecti: et iste conuertitur
ois asinus hois currit: ergo quilibet hois asinus currit. Ex
quo ly quilibet est in recto: non esset ista congrua: quilibet
hois asinus currit: nisi ly asinus eēt pars subiecti. Ad con
firmationem (dico primo) qd ista non dīcunt: cuiuslibet
hois asinus currit: et alicui^o hois asinus non currit: licet ista
contradicant: ois asinus hois currit: et alig^o asin^o hominis
non currit (vt patuit) 2° (dico) qd ista non conuertunt: ho
minis asin^o non currit: et asin^o hominis non currit: qz posi
to: qd omnis asin^o hominis currat: et sit for. homo nullū as
inum habens. isto posito: h̄ est falsa: asin^o hominis non cur
rit: et bec est vera: hominis asin^o non currit (probat^{ur}) for.
asinus non currit: et for. est homo: ergo hominis asinus nō
currit: patet consequentia: et antecedens est notum. qz for.
nullus asinus currit: ex quo for. nullum asinum habet per
casum. Item conceditur qd signū vniuersale affirmatiū
in recto distribuit obliquū immediate sequentem: et hoc ē
per accidens ratione recti a quo regitur obliquus. Ex quo
sequit^{ur}: qd non oportet signū vniuersale affirmatiū in
obliquo distribuere rectū: cū ita sit qd rectus non regatur
ab obliquo: dicendo ergo omnis asinus hois currit: tam
ly asinus: qz ly hois: supponit distributiue s3 in ista: cuiusl3
hominis asinus currit: stat solum ly hois distributiue 2c.

¶ Prima pars principalis.

Nonum sophisma p̄cipale. Omnis
homo vel asinus est asinus.
Cōtra qd arguitur. Et primo sic. omnis ho
mo vel asin^o est asinus: tu es homo vel as
inus: ergo tu es asinus: p3 cōsequentia: quia
est sillogismus in tertio prime. cōclusio est
falsa: ergo aliqua p̄missarum est falsa: nō
minor: ergo maior: qd iste sillogismus sit i tertio prime ostē
ditur qz si non. hoc ideo est: qz plus predicatur in minori
quam fuerit subiectū in maiori. Sed cōtra arguitur: qd il
lud totum disiunctū homo vel asinus sit s̄bm in sophisma
te. qz aliter sequeretur ista conclusio: qd aliqua est propo
sitiō affirmatiua vera et i recto: cuius extrema sunt termini
disperati: p3: qz hoc subiectum homo vel asinus: et predica
tum ly asin^o sunt termini disperati: et sunt extrema sophis
matis qd est propositiō affirmatiua vera et in recto. Itē sub
iectum huius. homo vel asin^o est asinus: est totū disiunctū
ergo pariformiter in sophismate: p3 n̄ia: qz idem subicitur
in subalternis: et antecedens declaratur: qz ista est ouersio
simplex: asin^o est homo vel asin^o: ergo homo vel asinus est
asin^o: sed disiunctum est predicatū prime: ergo per idē di
siunctū est s̄bm secūde. ¶ 2°. si ois homo vel asin^o est asin^o
et ois homo vel asin^o non est asin^o. ergo asinus nō est asin^o.
vel solū sequit^{ur}: qd asinus vel asin^o non est asinus vel asin^o.
nā si subicitur totum disiunctū: prima cōclusio sequit^{ur}. si aut
pars: scda conclusio segtur. Et si dicitur qd non segtur aliq
istaz conclusionū: sed ista: aliquid quod vel asin^o est asin^o
et aliquid qd vel asin^o non ē asinus: habetur hoc inconue
niens: qd alicuius boni sillogismi cōclusio ē affirmatiua: al
tera p̄missaz exāte negatiua: qd est contra philosophū

primo p̄ior: patet: qz discursus primi fuit bon^o: et cōclusio ē
falsa: ergo aliq p̄missaz est falsa: non minor. ex quo omnis
hō non est asinus: ergo maior ē falsa: que ē sophisma. ¶ 3°.
omnis hō vel asin^o est asinus: ergo tantum asin^o est homo
vel asin^o: vel ad minus sequit^{ur}: qd tantum asin^o vel asinus
ē homo: p3 n̄ia: ab vniuersali ad suā exclusiua. nā si subici
tur in vniuersali totū disiunctū. prima exclusiua sequitur:
si autē subicitur solū prima pars: scda exclusiua sequit^{ur}: sed
n̄ia est falsum pro qualibet parte sic arguēdo. aliquid nō
asinus ē homo vel asin^o: g̃ non tantū asinus est hō vel as
inus: s̄līr aliqd non asinus vel asin^o est homo: g̃ non tantū
asinus vel asin^o est hō: quilibet istaz n̄iarum tenet. qz ex
cuiuslibet exponētis dīdictorio sequitur dīdictoriū exposi
ti: sed aīs est verū: vt p3: per resolutionē. ergo 2c. ¶ 4°. cō
tradictoriū sophismatis est verū: ergo ipm est falsū: aīs p
batur: nā contradictoriū sophismatis non videt^{ur} esse nisi
vnū istoz homo vel asin^o nō est asin^o: homo vel ois asinus
non est asinus: quoz qdlibet ē verum: qz ex ista. hō non est
asinus: sequitur quel3 illaz tāquaz apte disiuncti ad totū
disiunctū. Consimiliter arguit^{ur} de cōtrario sophismatis qd
ipsum est verū: nā contrariū sophismatis videtur esse vnū
illoz: ois hō vel asinus non ē asinus: ois homo vel non
asinus est asin^o: per regulā dīdictoriorū. et maxie qz termi
nus non distributus in vna distribuit^{ur} in alia: s3 quilibet il
larū est vera: qd ostēditur ex v̄itate alteri^o partis disiuncti.

In oppositum arguit^{ur} sic. hō v̄l asin^o ē asin^o: et ni
hil est hō qn illud vel asinus sit
asinus. ergo ois hō vel asinus ē asinus: p3 n̄ia: ab exponen
tibus ad expositū. aīs est verū: g̃ et n̄ia: qd est sophisma.

Circa mām primi argumēti sit h̄ prima cōclusio: distri
butio signi v̄lis nō cadit in sophismate supra to
tū disiunctū. pbat^{ur}: aliter segtur: qd alicuius v̄lis ipossibilis
q̄l3 singularis ē vera: pbat^{ur}. nā si totū disiunctū distribuit^{ur}
sophisma subordinat^{ur} huic mētali ipossibili. oē qd est homo
v̄l asin^o ē asin^o: g̃ sophisma ē ipossibile: et qd q̄l3 singularis ē
vera: p3: qz quacūq3 tali signata iste hō vel asinus ē asinus.
arguit^{ur} illā esse verā sic: asinus ē asinus: g̃ iste hō vel asinus
ē asinus: p3 n̄ia: apte disiuncti ad totū disiunctū: aīs ē ve
rū. g̃ et n̄ia. Sorte h̄ dicit^{ur}: qd q̄l3 talis ē falsa. iste hō vel as
inus ē asinus: nisi demonstrare hō. qz equalet isti h̄ qd ē hō
vel asin^o ē asin^o. Sed p̄pono qd distributio nō cadat supra
totū disiunctū: s3 solum supra ly hō et adhuc hēo intentū: qz
ista singularis ē vera cū equaleat illi: asin^o vel ille hō ē as
inus: s3 nō appet cuius v̄lis sit ista singularis: nisi istius. ois
homo vel asin^o ē asin^o. ¶ 2°. distributio signi v̄lis cadit
solū supra p̄mā p̄te disiuncti: ista p̄ segt^{ur} ex p̄ior: it̄n arguit^{ur}
sic i sp̄ali: signū v̄le affirmatiū nō distribuit terminū me
diatē se seqntē nisi sit determinatio termini imēdiatē se se
quētis: s3 ly asin^o nō est determinatio illius termini hō: g̃ non
distribuit ly asinus: s3 solū ly hō: p3 n̄ia cū minori: maior p
bat^{ur} inductiue. qm̄ in ista. ois hō hoies videt^{ur}: non distribui
tur ly hoiem. neq3 i ista: ois hō al^o non ē: distribuit^{ur} ly al^o: s3 in
ista: ois asinus hois currit distribuit^{ur} ly hois: et in ista oē al^o
albū currit: distribuit^{ur} ly albū. Itē in ista cuiusl3 hois asin^o
currit: distributio nō cadit supra istū terminū asin^o: g̃ nec i
sophismate: p3 n̄ia: rōne p̄p̄ngtatis et regis: et aīs est cla
rū. qm̄ aliter in casu p̄cedētis sophismatis ista eēt falsa: cu
iusl3 hois asin^o currit: sic et sua fa exponēs. s. nihil ē asinus
hois qn illud currat. et rōne dīdictorū veri: alicui^o hois as
inus nō currit. Et tūc segt^{ur} aliquā v̄lem eē falsā: cui^o q̄lib3
singularis ē vera. qz q̄l3 talis ē va: istius hois asinus currit
nec p̄t assignari alia v̄lis: cui h̄ singularis r̄ideat. ¶ 3°. in
sophismate nō subicit^{ur} totū disiunctū: s3 solū p̄ma ps: ista p̄
segit^{ur} ex alijs: qz si nō distribuit^{ur} totū disiunctū: s3 solū p̄ma
ps igit^{ur} solū p̄ma ps subicit^{ur}: pbat^{ur} n̄ia: qz si subicit^{ur} totū di
siunctū: et solū p̄ma ps distribuit^{ur}: sequit^{ur} aliq incōueniētis.

3° ar.

4° ar.

p^o 2

obect^o

2° 2

4° 2

1° incō. **C** primū inconvēniens ē qd aliqua ē vniuersalis affirmati
ueniēs. ua in recto absq; determinatiōe modalī: cui non correspō
det aliq; exclusiua de terminis transpositis: qm̄ h̄ est ve
ra: ois hō vel asinus ē asinus: t̄ h̄ est falsa. t̄m̄ asinus est hō
2° incō. **C** 2° inconvēniens est. qd aliq; duo dīctoria sūt
in quoz nullo distribuitur subiectū (p3 de istis) ois hō v̄
asinus est asinus: non ois hō vel asinus est asinus. qm̄ i nul
la istarum distribuitur li homo v̄ asinus: sed in p^a solū ly
3° incō. hō: t̄ in secunda solū ly asinus. **C** 3° inconueniens ē. qd ali
qua sunt duo cōtraria in quoz vno distribuitur subiectū
t̄ non in alio (p3 de istis) quilibz hō vel asinus est asinus: nul
lus hō vel asinus est asinus. **C** 4° inconueniens est. qd ali
qua formaliter dīcunt: quoz sba non implicite: aut ex
plicitē conuertuntur (p3 de istis) quilibz hō vel asinus est asi
nus: aliq; hō t̄ nullus asinus est asinus: t̄ ita de contrarijs
sequitur: qm̄ aliquoz cōtrariorū subiecta: nec ip̄s nec
explicitē conuertuntur: vt quilibet homo vel asinus est asi
nus: quilibet hō t̄ nullus asinus est asinus (bene patet) qd
isti termini nō conuertuntur: homo vel asinus: t̄ homo t̄ asi
nus. **C** Quarta p̄ aliqua propō est negatiua cui⁹ predicatū
supponit cōmuniter: t̄ non cōfū⁹ distributiue: nec determi
nate (patet de ista) hō vel asinus non est hō: cuius totum
predicatum est hō asinus sub dīstīctione: ac supponit cō
muniter: qz non restringitur per signū distributiue: t̄ illō
predicatū non p̄t cōfūse: nec determinate (p3) qz vna p̄
stat dīstīctiue t̄ alia determinate. **C** Ex ista p̄ne p̄ sequi
tur. Qd aliq; ē v̄s negatiua cui⁹ predicatū supponit cōiter
t̄ non distributiue: nec determinate: nec confūse t̄m̄: p3 de
ista: ois homo v̄ asinus nō est homo: qm̄ predicatū vna p̄
supponit cōfūse distributiue: alia cōfūse t̄m̄. **C** Secun
do sequitur. Qd aliq; est propositio negatiua de tertio adia
cente: que nō est p̄prie de cōsuetō mō loquendi: nec de in
cōsuetō mō: p3 de illis negatiuis prius recitatis itelligen
do p̄ negationē de cōsuetō mō loquendi: qm̄ negotio me
diat inter s̄bm̄ t̄ predicatū: vt hō non est asinus: t̄ per nege
tiuam de incōsuetō mō loquēdi qm̄ negatio sequat̄ predi
catū vt hō al̄ nō est. **C** 3° sequit̄. Qd aliq; est signū seu ver
bum positum inter partes predicatū qd non est pars predi
catū: p3 in negatiuis determinatis: qm̄ negatio aut̄ princi
pale verbū p̄tinue mediat inter partes predicatū. t̄ qd nō sint
partes predicatū: p3: qz aliter verbū nō faceret propositionē:
neq; negatio faceret aliq; cathe^m negatiuam. **C** Quar
to sequit̄. Qd aliqua est p̄positio de 3° adiacente cuius par
tes predicatū nō possunt bene inuicē iūgi: p3 de ista: ois hō
vel asinus non est hō. si. n. inuicē partes predicatū cōiungā
tur sicut ois hō non est asinus: vel hō vel ois homo non est
homo: vel asinus: quilibet illaz est falsa: t̄ p̄ma fuit vera.
si aut̄ dicitur sic. ois homo vel asinus hō nō est: per idēz h̄
ois hō vel risibile nō est hō: equalē illi: ois hō vel risibile
hō nō est: qd est falsum: qz ista ultima est vera: t̄ alia falsa.
Ad p^m argu^m **Ad primum** dicitur qd iste syllogismus non valet
propter causas dictas: p̄ter concedo
p̄nem adductā in talibus terminis dīstīctiuis. in singula
ribus aut̄ non est illa possibilis. Deinde ad argumentū cum
p̄batur s̄bm̄ sophismatis esse totū dīstīctum: dicit̄: qd bu
ius indefinite s̄bm̄ potest esse idifferenter totū dīstīctū:
aut̄ p̄ma pars. si s̄bm̄ est totū dīstīctū: tunc nō est subal
ternans sophismatis: s3 illius: omne qd est hō vel asinus est
asinus. si at̄ solū p̄ma pars: cōcedo: qd subalternatur sophis
mati: t̄ sic nō fuit p̄uersa s̄lī s3 s̄o^m primo mō. **C** Ex isto se
quitur. Qd h̄: nihil est homo vel asinus qm̄ illud sit asin⁹ nō
est exponens sophismatis: s3 istius. oē qd est hō v̄ asinus ē
asinus. qm̄ signū vniuersale virtute relatī distribuit totūz
dīstīctū: t̄ ipsum limitat in subiecto. **C** Ad 2° dicitur qd
ex negatis habentibus predicatū cōmuniter supponēs t̄ nō
distributiue nō p̄tingit sillogizare in secunda: nec in tertia

figura: p3: qz non sequitur omnis deus est sba: nulla prima ci
est ois substantia: g nulla prima causa est deus. et in tertia fi
gura non sequitur. cuiuslibz hois asinus currit: cuiuslibet ho
minis asinus nō currit: g habentis asinū currentē non est
asin⁹. Et si dī qd ex p̄missis illis bñ seḡ: qd aliqd cui⁹ asinus
nō currit ē aliqd cui⁹ asin⁹ currit: v̄ez ē: s3 n̄ sillogistice. qz
nūq; cōclusio esse d3 affirmatiua altera p̄missaz existente
negatiua in sillogismo bene regulato. Et ita dicit̄ in propo
sito. qd ex illis p̄missis omnis hō vel asinus est asinus: ois
hō vel asinus non est asinus: sequitur s̄o^m: qd aliquid qd v̄
asinus est asinus est aliqd: qd vel asinus non est asinus: sed
h̄ non sillogistice. ex quo cōclusio est affirmatiua. **C** Ad 3°
dico qd ex sophismate non sequitur aliqua istaz exclusiuarū
qz sophisma est verū: t̄ quilibet illaz exemplaz ē falsa. Ubi
notandū est. qd tales v̄s q̄rum partes predicatū nō bene in
uicem coniunguntur sunt resoluibiles in cathegoricas ali
as de predicatis dīstīctis cū relatiuo. verbi gratia: si qd
vellet cōponere oēs partes predicatū simul faceret nugatio
nem: dīcedo: ois homo est asinus vel asinus: immo p̄posi
tionem falsaz: t̄ ideo ista p̄positio est resoluibilis in bā: ois
hō aliqd qd vel asinus est asinus: t̄ tūc dabit̄ illi exclusiua.
t̄m̄ aliquid qd vel asinus ē asinus est hō: que ē ita vera s̄e
sophisma: vt bene p3: per suas exponentes. Si aut̄ querit̄
v̄s istius exclusiue. tantū asinus est hō vel asin⁹: det̄ ista:
omne qd ē homo vel asin⁹ ē asinus: que ē falsa sicut exclu
siua. debent. n. termini cōsimiliter supponere in v̄s: t̄ sua
exclusiua istius vero. t̄m̄ asinus v̄ asinus ē homo: ē h̄ v̄s.
ois homo est asinus vel asinus: que est ita falsa. sicut exclu
siua: vel ita nugatoria. **C** Ad 4° dicitur qd male assignat̄
p̄tradiatoriū: t̄ contrariū sophismatis. Ubi primo est notā
dum qd in cathegoricis nō assignat̄ dīctoriū per nega
tionē postpositā nisi mutent̄ signa: qz ista non p̄tradicunt:
quibet hō currit: t̄ quibet hō non currit: s3 ista: quibet homo
currit: aliq; homo non currit. Si aut̄ non mutatur signū:
d3 assignari p̄tradiatoriū per negationē prepositā: vt quibz
homo currit nō quibet hō currit: ex quo sequitur qd sophis
ma non dīcit aliq; istaz: hō vel asinus nō est asinus: hō vel
ois asinus nō est asinus: hō vel nullus asinus est asinus: qz
negatione postposita p̄tinue inseritur eadē nō dīstīctiōis.
Sed dīctoriū sophismatis ē illō: hō non vel asinus est asi
nus: aut̄ istud non omnis hō vel asinus ē asinus. t̄ p̄sequē
ter cōtrariū est v̄nū illoz. nullū ens hō v̄ asinus est asin⁹:
ois hō nō vel asin⁹ ē asin⁹: qz ex q̄ nota dīstīctiōis nō negat̄
in sophismate t̄ in suo d̄rio d3 negari. **C** 2° est notandum
qd p̄positioni copulatiue non solū datur dīctoriūz per ne
gationēz p̄positā toti: s3 et per dīstīctā factā de partibus
oppositis: t̄ e3: qm̄ non solū ista contradicunt. s. tu es homo
t̄ tu es albus: non tu es homo t̄ tu es albus. Sed prime et
dīcit̄ h̄. tu non es hō: vel tu non es albus: et non solū ista
dīcūt: tu curris: vel tu sedes: t̄ non tu curris vel tu sedes:
sed et ista tu curris vel tu sedes: tu nō curris: t̄ tu nō sedes.
C Ex quibz sequit̄. Qd cathegoricis de dīstīcto extremo
datur contradictoriū non solū p̄ negationem prepositaz: s3
etiam per cathegorica de extremo copulato sub opposi
ta qualitate. verbi gratia: cōtradiatoriū huius: ois homo
vel asinus est asinus: est hoc: homo t̄ nullus asinus ē asin⁹:
t̄ contradictoriū huius: illō hō vel asinus nō est asinus: est
illō: ois homo t̄ omnis asinus ē asinus: ita qd semper varie
tur suppositō: illius vero: homo vel omnis asinus nō est ho
mo: aut̄ homo vel nullus asinus est hō: contradictoriū est
omnis homo t̄ asinus est homo. cōsimiliter dicatur de cō
trarijs: quia contrarium sophismatis est istud. omnis ho
mo t̄ nullus asinus est asinus. Illius vero omnis homo v̄
asinus non est asinus: est hoc contrariū: omnis homo t̄ om
nis asinus est asinus: patet ergo: qd ille propositiones signa
te conuertuntur. v3. homo t̄ nullus asinus ē asinus. homo

non vel asinus est asinus: et declarat fa per primā. Ille etiā equivalēt isti: ois hō non vel asin⁹ est asin⁹: ois hō et nullus asinus ē asinus: et inotescit p̄ per secundā. Qd illd qd dictū ē de cathegorica extremi distributi: qd hz oppositū p cathegoricas extremi copulati: est etiā itelligēdū ecōtra: ita qd p̄ ruz illi: glibet hō et asin⁹: est istud: nullus hō vel nullus asinus currit: aut illd. glibet hō vel ois asin⁹ n̄ currit. p̄dictoriū non ē illud: aliquis hō vel nullus asin⁹ currit. vel aliqis hō vel ois asin⁹ nō currit. vbi vō si qd seruare eandē notā in vtroq; oppositoz dicat. aliqis hō nō et asinus currit: sed ista equaler illi: aliqis hō vel nullus asinus currit. ergo rē.

¶ Prima pars principalis.

Ecimū

sophisma p̄ncipale. Ois p̄pō vel ei⁹ p̄tradictoria

est vera: posito qd ois p̄pō hēat p̄dictoriū: pōt p̄bari sophisma rōnib⁹ alteri⁹ sophisma tis: et p̄mo sic: ois p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria est vera: tu es asinus est p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria. ḡ tu es asin⁹ est vā. 2° ois p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria est vā: ois p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria ē falsa. ḡ falsuz ē verum. 3° ois p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria est vera. ḡ tñ verū est ei⁹ p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria. 4° dñū et p̄dictoriū sophisma tis est verū. s. p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria non ē vera: ois p̄positio vel ei⁹ p̄dictoria nō est vera. ḡ sophisma falsuz. Sz in speciali arguit sic: duo p̄dictoria sunt simul falsa. ḡ rē. añs ē arguit qz ista sūt siml falsa. nullus hō est: chymera est: et aliquis hō est: chymera ē: et hec sunt duo p̄dictoria. ḡ rē. mī nor (p3) et maior declaratur: qz illa aliqis hō ē: chymera ē: ē vñū s̄m significās assertie aliqūe hoiez eē aliqūa talē p̄pō: nez chymera est: et alia. s. nullus homo ē: chymera ē. duo falsa quoz vñū est. hō ē: et aliud chymera ē: ex quo ista p̄dictoria sunt tres p̄pōnes siml false qd sequit: ista p̄dictoria sūt simul falsa. ¶ Scōo illa sunt 2° simul falsa. quilibz homo necessario ē aial: aliqis homo necessario non ē aial: et hec sunt duo p̄dictoria. ḡ rē. p̄ma ps añtis p3: qm̄ quocūq; dato falsuz est: qd iste hō necessario ē aial: qz pōt nō eē aial: et falsuz est illū necessario nō eē aial: qz sequit illū nō eē aial tanq; ab exposita ad vñā suarū exponētū. fa ps aut declaraf: qm̄ vñis affirmatiua: et particularis negatiua: de cōsili bus subiectis: et p̄dicatis: supponētib⁹ p̄cise pro eodez vñ p̄ eisde: et difformiter quo ad supponēz diffūctiue. et non p̄ distributiue sūt p̄dictorie: sed iste sūt hō. ḡ rē. ¶ 3° hec sunt duo falsa tu sciēs aliq; p̄pōnez nō es hō: et tu non sciēs aliqūa p̄positionē non es homo: et hec inuicē p̄dicūt: ḡ rē. (p3 p̄na) cū 2ª parte añtis: qz non veri⁹ dat p̄dictoriū qd dum p̄ponit negatio toti (et p̄bat) p̄ma ps: nā qd hec sit falsa tu sciēs aliqūa p̄pōnez non es hō: p3 p̄ resolutionē: s3 qd alia sit falsa. s. non tu sciēs aliqūa p̄positionē non es homo: arguit: qm̄ illa est vna affirmatiua ratione duarū negationē cadētū supra verbū p̄ncipale. ḡ significat qd tu sciēs oēs p̄positionē es homo: et hoc ē falsuz (p3 p̄na) qz ly p̄positionē stabat p̄mo determinate. ḡ paduentū negationis d3 stare distributiue (et p̄na p3) qm̄ sequit asili: non tu aliqis hō nō es. ḡ tu glibet hō es: non tu aliqūe hoiez non vides. ḡ tu hō minē vides: tanq; ab vno p̄uertibili ad reliquū. ¶ 4° p̄posibile est qd duo p̄dictoria sunt simul falsa. ḡ rē. añs p̄bat: possibile ē qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz: et qd b̄ sit falsū: demō strādo illā mētales tu es. ḡ rē. p̄bat añs: nā hec copulatiua est vera: pole est qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz: et hoc ē falsuz. ḡ ita est sicut ista p̄pō significat adeq̄te: s3 hec p̄pō sic adequate significat: qd ē pole qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz: et qd b̄ sit fl3. igit pole est qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz: et qd b̄ sit fl3. fa pars añtis declaraf: qz ista copula nō significat nisi ex p̄positione suarū partiū: s3 p̄ma significat qd pole ē qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz. et fa significat qd hoc est falsuz. ḡ tota copulatiua significat qd pole est qd p̄dictoriū hui⁹ sit falsuz:

et qd hoc est falsuz (p3 p̄na) qz sequit gnāl r p̄ma ps illi⁹ copulatiue: tu es hō: et tu sedes: significat adeq̄te qd tu es hō. et fa qd tu sedes: et tota copulatiua significat et p̄positionē suarū partiū. ergo tota copulatiua significat adeq̄te: qd tu es homo: et qd tu sedes.

In oppositum

arguit sic. p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria est vā: et nulla est p̄pō gn̄ illa vel ei⁹ p̄pō p̄dictoria sit vera. ḡ ois p̄pō vel ei⁹ p̄dictoria est vā (p3 p̄na) ab exponētib⁹ ad expo: et añs ē v3. ḡ et p̄na.

Circa

materia p̄mi argumētī sit hec p̄ma p̄. Duo p̄tra p̄pō p̄dictoria iter se p̄dicentia sunt simul vā et necēia:

p3 de istis: deus est: de⁹ est et nullus deus est deus ē. p̄ma. n. est duo necēia: et fa est vñū necēiū. ḡ illa duo p̄dictoria sūt tria necēia: et p3 p̄na sunt simul vera et necēia. ¶ Ex ista p̄ne p̄m. cor^m sequit. qd duo p̄dictoria iter se p̄dicentia sūt simul falsa et impossibilia (p3 de istis) deus ē: chymera est: nullus deus est: chymera est: p̄mū est vñū ipossibile. scōm est duo impossibilia. ¶ 2^a p̄. Duo p̄dictoria iter se p̄dicentia sunt scita ate: quoz 2^a p̄ alterū est nescitū ate (p3 de istis) deus est: hō est: nullus deus est: homo ē. Nā p̄mū est duo scita ate: et scōm ē nullū ate scitū. qd aut alterū istoz sit nescitū ate (p3) qz hec: deus est: hō est: est nescita ate: cū sit vñū ipole. ¶ Ex ista p̄clone seq p̄m. cor^m tur. Qd duo p̄tradictoria iter se p̄tradictoria sunt tibi dubia: quoz alterū ē scitū ate. p3 de istis papa est: papa ē: et nullus papa est: papa est. hec. n. sūt q̄tuor tibi dubia: et istoz p̄dictoriū vñū ē scitū ate. manifestū est: qz hoc scitū ate: nullus papa ē: papa ē: qz bñscis qd nullus papa ē: aliqua talis p̄pō papa est. ¶ Cōsili est p̄cedēdū. qd duo p̄dictoria iter se p̄dicentia sunt p̄tingētia: quoz vñū ē necēiū: et alterū ipole. p3 de istis. aliqō currēs ē: sedēs ē: nullū currēs ē: sedēs ē. nā p̄mū ē ipole: scōm ē necēiū: et illa duo sunt q̄tuor p̄tingentia. ¶ 3^a p̄. Duo quoz qdlibet est verū sūt p̄dictoria iter se p̄dicentia (p3 de istis) nullus de⁹ est: de⁹ est: nullus hō est: aliqis homo ē. nā p̄mū est verū. et et duo p̄dictoria iter se p̄dicentia: et scōm s̄l r est verū: et et duo p̄dictoria iter se p̄dicentia. Cōsili dicat qd duo quoz qdlibet est falsuz sunt p̄tradictoria iter se p̄dicentia. p3 de istis: deus ē: nullus de⁹ ē. chymera est: nulla chymera est. ¶ Ex ista p̄clone seq p̄m. cor^m p̄dictoria sūt iter se p̄dicentia: qz qdlibet ē ipole: et eoz ali quod ē necēiū. p3 de istis: deus est: nullus deus ē. chymera ē: nulla chymera ē. et b̄ supposito: qd relatiū p̄m referat ly 2° et scōm ly p̄dictoriū. ¶ 4^a p̄clō. Nulla duo p̄tradictoria inter se p̄dicentia sunt duo vā vel duo falsa. p3 inductiue: qz qdlibet sit verū: aut qdlibet sit fl3. imo nullus p̄dictoriū vtraq; pars ē vā: qdlibet sit teneat ly vā. ¶ Ex p̄dictis seq p̄m. cor^m tur p̄: qd oēs p̄pōnes sūt vere: et tñ aliqua p̄pō ē falsa (p3) dato qd ille sint oēs p̄pōnes de⁹ ē: hō. est. ex qb⁹ fiat vna p̄positio. ¶ Scōo seq. Qd oēs p̄pōnes sint false: et tñ aliqua 2^m cor^m p̄pō est vā (p3) dato qd ille sint oēs p̄pōnes: nullus de⁹ est: chymera est. ex qb⁹ fiat vna p̄pō vñis negatiua. ¶ 3° seq. 3^m cor^m qd oēs p̄pōnes sūt vere: et oēs p̄pōnes sunt false. p̄bat et pō no: qd iste q̄tuor sint oēs p̄pōnes: nullus de⁹ ē: chymera ē: nullus hō ē: añs p̄s ē: et qd ex duab⁹ p̄mis fiat. a. p̄pō: et ex alijs dua bus fiat. b. p̄pō: isto posito arguo sic. a. et b. sunt p̄pōnes vē: cū tā. a. qd. b. sit p̄pō vera: et a. et b. sūt oēs p̄pōnes: qz sūt ille q̄tuor. ḡ oēs p̄pōnes sunt vere: et oēs p̄pōnes sunt false: qz illa q̄tuor sunt: et ista sunt oēs p̄pōnes. ḡ rē. ¶ 4° sequit. qd 4^m cor^m oēs p̄pōnes sunt q̄tuor: et tñ sunt sex p̄pōnes (p3) ex q nec. a. nec. b. est aliqua istarū q̄tuor: nec icōueniūt iste p̄clones tenēdo ly oēs collectiue: imo p̄cedit qd oēs p̄pōnes sūt cōtingētes: et tñ aliq est necessaria: et aliqua ipolis (p3) dato qd iste q̄tuor p̄pōnes sunt oēs p̄pōnes: currēs est: sedēs ē: nullū currēs est: nullū sedēs est: et qd ex p̄mis duabus fiat

vna ppositio: et ex alijs sequentib⁹ alia. Rationes posite in
suma solunt per ea que dicta sunt in alio sophismate. pri-
ma peccat: quia plus predicat in minori quam fuerit sub maiori.
nam debet sic argui: omnis ppositio vel eius contradictoria est vera: tu
es asinus est ppositio. ergo tu es asinus vel eius contradictoria est ve-
ra. hoc peccat: quia non concludit maior extremitas de mino-
ri: nec proportionale de proportionali: sed solum sequitur: quod ali-
quid quod vel eius contradictorium est falsum: est aliquid quod vel eius
contradictorium est verum. 3^a ratio etiam peccat: quia ista non est exclu-
siva sophismatis assignata. sed illa: tamen aliquid quod vel eius
contradictorium est verum est ppositio: istius vero exclusiue tamen verum est
ppositio. vel eius contradictorium est hec vltima: omne quod est ppositio
vel eius contradictorium est verum. 4^a male assumit 3^{am} et dicto-
rium sophismatis: quoniam contradictorium est vna illarum: non omnis ppositio
vel eius contradictoria est vera: aliquid ppositio non vel eius contradictoria
est vera: aliqua ppositio et eius nulla contradictoria est vera: quorum
quolibet est falsum. nec ly ei⁹ d⁹ stare diuisione hic: ex quo sic
supponit in suo dictorio: ratione autem. 3^{am} vero sophismati
est vnum illoz: nulla ppositio vel eius contradictoria est vera: quolibet
ppositio non vel eius contradictoria est vera: quolibet ppositio et nulla
eius contradictoria est vera. modo quolibet eorum est falsum: quia
asserit nullam ppositioem esse veram: nec alicui⁹ ppositiois contradictorium
esse verum. Et si quis de dictorio huius: aliquid ppositio vel ei⁹
contradictoria non est vera. et de dictorio huius: omnis ppositio vel eius con-
tradictoria non est vera. Dico quod contradictorium ppositiois est illud: omne quod
est omnis ppositio: omne vel eius contradictorium est verum: et 2^a etiam assigna-
tur illud pro suo dictorio. Intelligendum quod ille non equiualeat:
omnis ppositio vel eius contradictoria est vera: omnis ppositio est vera
vel eius contradictoria est verum: quia prima est categorica de sen-
su pposito: et exponibilis probabiliter: et facta ppositiva de sensu di-
uiso probabilis ppositiva: cuius vtraque pars est falsa: nam facta
significat quod cuiuslibet ppositiois contradictorium est verum: aut quod cui-
uslibet propositionis vere contradictorium est verum: quorum quolibet
est falsum: et quod aliquid contradictoria inter se dicentia sunt duo falsa.

Ad p^m
argu^m

Ad primum

principale est responsus: et concedo quod
duo contradictoria sunt simul falsa: et tamen nul-
la duo contradictoria inter se dicentia sunt duo falsa: ita quod illa
duo sunt duo. quorum quolibet est falsum: etiam concessum est: quod
duo contradictoria inter se contradicentia sunt simul vera: et quod ali-
qua contradictoria inter se dicentia sunt duo vera: nulla tamen
contradictoria inter se dicentia sunt duo vera. Ad secundum di-
co: quod illa non sunt contradictoria: cum quolibet eorum sit falsum: sed
contradictorium ppositiois est vnum illoz: non quilibet homo necessario est
animal: aut alius homo non necessario est animal: quorum quolibet
vnum est verum: contradictorium vero se est illud: nullus homo nec-
cessario non est animal: quilibet homo non necessario non est animal: quo-
rum quolibet est verum: cuius veritas non inuestigatur per se:
sed per suum contradictorium. Nec habeo pro inconuenienti: quod aliqua
affirmatiua probetur per negatiua: hec enim est affirmatiua
non tamen homo non currit (et probatur per istam) tamen homo non currit: quod
est negatiua. et hoc est vltimum verum in negatiuis pregnantibus. Et
si arguatur sic. nullus homo necessario non est animal. ergo quilibet homo nec-
cessario est animal. negatur contra: nec arguitur cum negatione debite
postposita: quia negatio debet precedere modum: ut nullus homo non
necessario est animal. ergo quilibet homo necessario est animal: sed animus
est ita falsum sicut prius. contra dicatur quod subcontrarium illius: ali-
quis homo necessario non est animal: est hoc. alius homo non necessa-
rio non est animal: et subalternum: quilibet homo necessario non est
animal. Si enim assignatur hec pro suo subalternum. scilicet nullus homo
necessario est animal: et hec dicitur illi: quilibet homo necessario est animal.
ergo hec dicitur: quilibet homo necessario est animal: et alius homo nec-
cessario non est animal: quod est reprobatur. Sed nec hec valet: si alius di-
ceret quod ista contradicunt. alius homo necessario non est animal: et qui-
bet homo contingenter est animal: quarum facta vera: quoniam per idem illa di-
dicunt: aliqua substantia necessario non est ens: et quilibet
substantia contingenter est ens: quorum quolibet est falsum. Ad tertium

Ad 3^m

non tu sciens aliquam ppositioem nunc es homo: quia equiualeat illi: tu
sciens aliquam ppositioem es homo: et non illi: tu sciens omnem pposi-
tionem es homo: et cum dicitur ly ppositioem statim pmodeterminate.
ergo adueniente negatione stabit confuse distributiue (conce-
do) non tamen equiualeat isti: tu sciens omnem ppositioem es homo:
quia prius stabit determinate solum pro omni propositione
quam scis ratione limitationis recti: tamen in illa iam distribuitur
per negationem: ideo solum sequitur: quod tu sciens omnem ppositioem
quam tu scis es homo: que pcedit sicut illa: cui equiualeat: tu
sciens aliquam ppositioem es homo. Et si dicitur quod per idem illa debet
esse vera: tu sciens omnem ppositioem es homo: quia ly ppositioem non
distribuitur nisi pro ppositioem quam scis: hec negatur: quia iam ap-
prio signo distribuitur: vbi pmo solum p accidens distribuitur
ratione sui recti distributi per se anegatione. vnde signatis illis
duabus ppositioibus: omnis homo sciens ppositioem est animal: omnis homo
sciens aliquam ppositioem est animal: vtrobique ly propositionem stat
confuse distributiue: sed diffinitur: quoniam in prima: quia solum p accidens
distribuitur supponit solum pro omni ppositioem quam homo scit: et
in facta: quia per se distribuitur supponit pro omni ppositioem indifferen-
ter. Exempla autem adducta non sunt similia: quia ly aliquis homo:
et ly hominem tenet se a parte predicationis: nec limitantur aliquo modo
per subiectum: sed ly ppositioem est hic pars subiecti: et regit are-
cto pcedente. Ad quartum nego quolibet illoz: possibile est
quod duo contradictoria inter se dicentia sunt duo falsa: et pole est quod
contradictorium huius sit falsum: et quod hoc sit falsum: et contra pcedo
illam copulatiua: pole est quod contradictorium huius sit falsum: et hoc
est falsum: non tamen significat adequate quod pole est quod contra-
dictorium huius sit falsum: et quod sit falsum (et tunc ad rationem) negatur co-
sequenter: sed solum sequitur illam significare adequate quod hoc est fal-
sum. et quod pole est quod contradictorium huius sit falsum. et cum dicitur: si pro-
positio categorica: tu es homo: significat adequate quod tu es
homo: et ista. tu sedes: quod tu sedes: tota illa copulatiua tu es
homo et tu sedes: significat adequate quod tu es homo: et quod tu se-
des. ergo per idem in pposito: negatur contra: quia hic non ponitur termi-
nus alijs potes cadere super totum significatum. ibi autem ponitur
ly pole quod determinat totum sequens: cum sit copositum diuictum:
vnde in hac copulatiua: pole est quod contradictorium huius sit falsum:
hoc est falsum: non cadit ly pole super secundam partem: cum sit ppositio
categorica et non ordo infinita: aut diuictiua. sed cum dicitur: pole est quod
contradictorium huius sit falsum: et quod hoc sit falsum ly possibile cadit
supra totum sequens: et facit ppositionem categoricam.

Secunda pars principalis.

Omnia

ppositio vel eius contradictoria est vera. Contra. duo con-
tradictoria sunt duo vera. ergo per idem duo contradictoria
sunt duo falsa: et p prius non omnis ppositio vel eius contradictoria est vera.
animus probatur. hec inuicem dicunt: huiusmodi est oculus dexter: et
istiusmodi hois non est oculus dexter te demonstrato: et hec sunt
duo vera. ergo 2^a maior pars: et minor declaratur. nam quod illa sit vera:
istiusmodi hois est oculus dexter (p3) sed pbo secundam. scilicet istiusmodi hois
non est oculus dexter: quia hoc non est oculus dexter demonstrato:
do sinistrum: et hoc est istiusmodi hois. ergo istiusmodi hois non est oculus
dexter (p3) contra per resolutionem vnde bñ sequitur affirmatiue: hoc
est oculus dexter: et hoc est istiusmodi hois oculus dexter. igitur
et c. Item ens istiusmodi hois non est oculus dexter. ergo istiusmodi hois non
est oculus dexter (p3) ab vno pueribili ad reliquum: eo quod
quod est illiusmodi hois est ens istiusmodi hois: et contra. Deinde ille affir-
mativus pueritur: ens istiusmodi hois est oculus dexter: et istiusmodi
hois est oculus dexter. ergo pidez: et iste negatiue couertitur.
2^a hec dicunt ad inuicem: nullum differens ab ente est ens: et
aliquid differens ab ente est ens: et hec duo sunt vera. igitur 2^a ma-
ior pars: et minor probatur. nam quod prima sit vera (p3) quia nihil est diffe-
rens ab ente. sed alia pbo: quia differens ab hoc ente est ens: et
differens ab hoc ente est ens: et sic de singulis. ergo differens ab
ente est ens (p3) quia ly ente stat distributiue: et animus est verum.
ut p3 per resolutionem: ergo 2ª prius. Item hec est falsa: differens ab
ente non est ens. ergo alia fuit vera. scilicet differens ab ente est ens (p3)

quia duo subcontraria non sunt duo falsa: antecedens pbat
tur (nam sequitur) differens ab ente non est ens: sed tu es ens.
ergo differens ab ente non est ens. patet pñia: a superiori distribu
to ad suum inferius cum debito medio. consequens est falsum: quia
omne differens ab ente est ens. g. antecedens est falsum: sed non se
cunda pars. g. prima est falsa. ¶ Tercio. hec contradicunt in
uicem: omni homine currere: omne risibile currit: et non om
ne hoie corrente oē risibile currit: et hec sunt duo v. a. g. rē. ma
ior patet: et minor pbat: nā q. affirmatiua sit vera argui
tur sic: si ois homo currit: omne risibile currit. g. omni hoie
currente omne risibile currit. p. pñia: ab vna causa verita
tis ad pñonez habetēz causas illā: añs est verus: g. et pñs: s. s.
aliā. s. negatiua arguo sic: hoie corrente non oē risibile
currit. g. nō omni hoie currēte: oē risibile currit. p. pñia per
primā regulam equipollentiarū. s. negatio pposita facit eq
pollere suo cōtradictorio: igitur rē. cum ho currit: nō omē
risibile currit. igitur hoie currēte: nō omne risibile currit.
patet pñia ab vna causa veritatis ad pñonez habentē illāz
causam: añs est verū: ergo et cōsequēs. ¶ Quarto. possibile
est q. duo cōtradictoria sint duo vera. g. rē (probat añs)
possibile est q. hec sint duo vera. a. ē triplum ad. b. et nullus
a. est triplū ad. b. g. rē. probat antecedēs: ponēdo q. a. sit pe
dale: et b. subduplum ad. a. et sit vñus. a. omne. a. et vñum. b.
omne. b. tūc nullum. a. est triplū ad. b. q. omne. a. ē precise
duplū ad. b. per casus: et q. a. ē triplū ad. b. probat: q. a. ex
cedit. b. p. pedale: et b. ē solū semipedale. g. a. est triplū ad
b. p. pñia cū mīori: et maior declarat. a. excedit. b. p. duo se
mipedalia: s. duo semipedalia sūt pedale. g. a. excedit. b. p.
pedale. Iterū patet pñia cū scda pte añtis. et pma videt nō:
q. a. excedit. b. per semipedale dextrū: et excedit. b. p. semi
pedale sinistrū: q. nō est rō quare p vñū plus excedit. b. q.
per reliquū. ergo per vtrūq. excedit.

In oppositum arguit sic. ista ppō vel eius con
tradictoria est vera: et ista propo
sitiō vel eius dīdictoria est vā: et sic de singulis. g. ois pposi
tiō vel eius dīdictoria est vā: et ista ppō vel eius dīdictoria est
vera. p. pñia: a singularib. ad vlez: añs est verū. g. et pñs.

Circa materiā pmi argumēti pono q. tuor. pñes regula
res: pertinentes ad sillogismū demonstratiuū.
pma pñ. Mediu sillogisticū exīte partiz obliqui casus cū altera
extremitatū: nō ptingit vlr cōcludere maiore extremitatez
de minori: pbat tam affirmatiue q. negatiue: q. nō sequit
in hoc tu es adeqte demonstrādo locū adequatū tui: et hoc ē
est in mūdo. g. in mūdo tu es adeqte. nec sequitur: te videt p
cise aliq. hō: et tu es in hoc īstati. g. in īstati pñenti te preci
se videt aliquis hō: negatiue etiā nō sequitur: in hoc nō ē ali
quis homo demonstrādo domū in qua nullus homo habi
tat. et hoc est in mūdo. g. in mūdo nō est aliq. hō. nec sequi
tur ex isto nō ē aliq. hō: demonstrādo pñens īstās: et hoc est
in aliquo tpe. ergo in aliquo tpe nō est aliq. hō. ¶ Secun
da pñ. medio sillogistico exīte vtrūq. nomiatini casus
cū altera extremitatū in obliquo: nō licet cōcludere maio
rem extremitatē de minori (pbat) pmo affirmatiue: quia
nō sequitur: hoc est locus adequat. demonstrādo locū adeq.
tū: et hoc ē mūdi. g. mūdi est locus adeq. tus: nec sequitur hoc
est mēsurā demonstrādo īstās pñens: et hoc est tps eterni.
ergo tps eterni est mēsurā. negatiue etiā peccat huius pa
logismi: q. nō sequitur: hoc nō est asinus demonstrādo equū. et b
est hois: ergo hois nō ē asin. (dato) q. ois hō habeat equū
et asinū: añs est verū: et pñs falsus. nec sequitur: hoc nō est hō
demonstrādo asinū: et hoc ē in tpe. g. in tpe nō est hō. ¶ Ter
tia pñ. Mediu sillogisticū partiz nomiatini casus: est illatiuū
maioris extremitatis de minori vel sibi pportionali. p. q.
bene sequitur affirmatiue in hoc tu es adequate: et hoc ē in
mundo. g. in aliquo exīte in mūdo tu es adequate. Etia
sequitur: te videt pñse aliq. hō: et tu es in īstanti pñti. g. ali

quod exītes in īstati pñti videt pñse aliq. hō. Etia nega
tiue sequitur: in hoc īstati nō ē aliq. hō: et hoc ē in mūdo. igit
tur in aliquo exīte in mūdo non est aliq. homo. istius nō
est aliq. hō: et hoc est in tpe: ergo alicuius exītis in tpe non
est aliquis homo. ¶ 4° pñ. Mediu sillogisticū exītis nomia
tini casus precise cū altera extremitatū obliqui casus est il
latiuū maioris extremitatis de minori vel sibi pportiona
li: pbat pmo affirmatiue: qm bñ sequitur: hoc est locus adeq.
tus: et hoc ē mundi. g. aliqd mūdi ē locus adeq. tus. Itē hoc
est mēsurā: et hoc est tēporis eterni. g. aliquid tps eterni est
mēsurā: negatiue etiā sequitur: hoc nō ē asinus: et hoc ē hois.
ergo aliqd qd ē hois non ē asin. Itē hoc nō ē homo: et hoc
est exītis in tēpore. ergo aliquod exītis in tpe non ē homo.

Ex predictis patet rñsio ad pmi argumētū nega
do illā: istius hois nō est oculus dex
ter (et ad pbatōne) negat psequētia. sed ex illis premis
sis solum sequitur q. aliqd illius hois nō est oculus dexter
qd pceditur: et sicut nō valet illa pñia negatiue: ita affirmati
ue nō sequitur: hoc ē oculus dexter: et hoc est istius: ergo isti
us ē oculus dexter: posito q. tu sis cec. et q. habeas asinū
habentē vtrūq. oculū: añs ē verū. demonstrādo per ly hoc
occulū dextrū asini: et pñs falsus: nā sequitur illi. est oculus
dexter. g. ille hz oculū dextrū (sicut sequitur) illi. est asin.
ergo ille hz asinus. Et ex illis pmissis solū sequitur: q. aliqd
istius est oculus dexter. Itē nego q. illi termini cōuertun
tur: ens istius: et istius ens: q. nō sequitur: quicqd est isti. ens:
est ens istius: et ecōtra. g. inuicē cōuertunt: qm ostēdūz ē: q.
ens illius est oculus dexter: et tamē illius non est oculus
dexter. vbi p. q. iste affirmatiue nō puertunt: ens istius est
oculus dexter: et istius est oculus dexter: et dato q. inuicē
puerterent ad huc nō sequitur q. due negatiue cōuertant: q.
ille affirmatiue puertunt: asinus hois currit: et hois asinus
currit: et tñ nō puertunt iste negatiue. v. p. asinus hois nō
currit: et hois asinus nō currit. ¶ Et ad secundūz nego istāz:
differens ab ente ē ens: qm illa ppō est resoluibilis. et quali
tercūq. resoluat vna resoluentiū implicat dīctionē. et tunc
ad pbatōne negat pñia. qm arguit aplurib. supponētib.
determinatis ad vñā determinatā: sicut nō seqt: homo est
differēs ab illo hoie: et homo ē differēs ab illo hoie: et sic de
singulis. g. homo ē differēs ab hoie (p. q.) antecedēs ē ve
rum: et psequēs falsus. sed ista pmo d. resolui sic: b. differt
ab hoie: et hoc ē homo: g. homo differt ab homine: quarū re
solutione facta: d. fieri. descensus sub termino dītributo
in maiori: sed nulli dubiū q. resoluētes implicat dīdictio
nem. Vbi aut quis non vellet resolucere pmi terminū: de
bet sic arguē: homo differt ab illo hoie: et idē homo differt
ab illo hoie: et sic de singulis. sed iam añs ē falsus: ita in pro
posito hoc differens ab ente ē ens. est pmo resoluibilis. de
inde fit descensus sub termino dītributo minoris implicā
tis pteadictionē. Si aut volueris resolucere saltem arguas
sic. differēs ab hoc ente est ens: et idem differens ab hoc en
te ē ens: et sic de singulis. ergo differens ab ente ē ens. pñia
bona: et antecedēs ē falsum. Cōsilr dico ad aliud: negando
illam pñiam. differēs ab ante nō ē ens: tu es ens. g. differēs
ab ente non ē ens: q. antecedēs ē verus: et psequēs falsus. nec
d. fieri descensus nisi pmo resoluat subiectū. qua resolutio
ne facta 2ª demonstratiua implicat dīctionē: vnde in alijs
sillogismis pñia non valet: quia non sequitur: vidēs oēm ho
minez non est aial: tu es homo: g. vidēs te non ē aial: posi
to enim q. nihil videat omnē hominē: et q. tu videas teipz
est antecedēs verū: et psequēs falsus. ¶ Sed ptra. sequitur obiectō
formaliter. differēs ab ente ē ens: tu es ens. ergo differens
ab ente ē ens. Etia sequitur: vidēs omnē hominē ē aial: tu es
homo. ergo vidēs te ē aial. oēs iste psequētie tenent affir
matiue. ergo alie per idē deberent tenere negatiue: ex quo
obliquus casus positus in subiecto: ita dītribuit in negati
uē

4^oAd p^m
argu^mAd 2^m

obiectō

Risio uis: sicut in affirmatiuis. ¶ Dicendum qd nō est similitudo qz affirmatiue sumpte probatur vel reprobantur per seipsas: et non per sua dictionia. negatiue autem dicte nō per seipsas: sed per sua dictionia probant vel reprobant. Possent tñ aliter responderi negando consequentia: qz in affirmatiuis terminus distributus stat mobilis: et in negatiuis stat immobilis: quoz imobilitatio nō prouenit ab aliquo istorum signoz per se: sed ab ambobus simul: ita qd in illa differēs ab ente nō ē ens imobilitatē ly ente a participio et anegatiōe simul et nō ab aliquo istoruz per se: qz quocūqz istoruz remoto altero remanente attingit descendere. Ita dicitur de ista: videns omnē hominē nō est aīal: qz ly hominē distribuit solū assigno affirmatiuo immobilis: aut ad ambobus simul: quia quocūqz istoruz remoto altero remanente posset fieri descēsus: et nō solū possunt imobilitare duo signa distributua: quoz vnū est affirmatiuū et alterū negatiuū: imo etiā duo signa affirmatiua p similibus denotationis: qz nō segtur: oē videns omnē hominē est for. tu es homo: g omne videns te est for. posito qd nihil videat omnē hoīez nisi for. et qd tu videas te metipsuz. ē aīis veruz: et psequēs falsuz: et hoc ideo qz ly hominēz imobilitatē ab ambobus simul pcedētib: tñ ly vidēs nō imobilitatē: qz lz duo signa distributua: quoz vnū ē affirmatiuū et alterū negatiuū imobilitaret terminū mediū inter ista: nō tamen signa affirmatiua: imo qdlibet eoz pcedit terminū imobilitatū: sicut etiā in alijs: vt tñ for. est videns omnē hominē: imo ly hominēz imobilitatur assigno vli: et dictione exclu^{ua} et nō ly vidēs: qm sequit formalr: tñ for. est vidēs omnē hoīem: tu es vidēs omnē hominē. g tñ for. est tu. ¶ Ad 3^m nego illā pñam: hoīe currēte nō omne risibile currit. g nō omni hoīe currēte omne risibile currit. Ad scōaz dicitur qd nō inuat (ex quo) illa nō dīcūt: omni hoīe currēte oē risibile currit: et omni hoīe currēte non oē risibile currit. et si dicat qd vli affirmatiua et particularis vel indefinita negatiua de p similibus extremis rē. dico qd nulla illarū est alicuius qtitatis: sed qdlibet illarū est pbanda per causas veritatis que sunt dditionalis et tpalis: rē.

p^m. cor^m ¶ Ex isto p^mo. qd illa pñā nō valet: omni hoīe currēte oē risibile currit: for. est hō. g for. corrente oē risibile currit: nec sequit: omni hoīe currēte oē risibile currit. for. ē risibilis. g omni hoīe currēte for. currit. posito enim: qd nihil currat. est aīis verū et pñis falsuz. pñue enī arguitur a superiori distributo ad suuz inferius imobilitatē: vnde participiuz virtute note dditionis quācludit imobilitatē: tam ante quā post. ¶ 2° sequit. qd illa psequētia nō valet: hoīe currēte risibile currit. ergo animali corrente risibile currit: qz in casu pñori est antecedens veruz: et psequens falsum: et hoc ideo: quia arguitur ab inferiori ad suum superius stans cōfuse tñ imobilitatē: vnde sicut nota conditionis pfundit confuse tñ imobilitatē terminuz non distributuz: siue pcedat sine sequatur: et ex hoc impedit ascensum: ita participiū cōtingenter sūptuz cōsimiliter operatur. ¶ Ad quartum negatur: qd. a. est trianguluz ad. b. et nego qd. a. excedat. b. per pedale. et tunc ad argumentuz. a. excedit. b. per duo semipedalia: sed illa duo semipedalia sunt pedale. ergo. a. excedit. b. p pedale: negatur psequētia: quia lz. a. excedat p vtrūqz illoz. b. tamen non excedit. b. nisi per vnū semipedale: et si dicat assignatur illud: non admittit: quia stat confuse tñ. vnde. a. non excedit. b. per semipedale dextrū solū nec excedit solum per semipedale sinistrū: et tamen. a. excedit. b. soluz per vnū eoz. Item. a. nō excedit. b. soluz per semipedale sinistrū: nec excedit. b. solū p semipedale dextrū et tñ. a. excedit. b. solū per semipedale dextrū vel sinistrū: et b. ideo qz ly excedit facit sophisma. Et si de veritate et falsitate vtriusqz partis dditionis nō abundantius loquor: supportari debeo: qz de his diffuse loquutus sum in secunda parte logice mee. Et in quarto dubio mearū determina

tionū: nec nō aliq supaddā in sophismate habēte difficultatez ex parte huius sincathegorematis imediate. ergo rē.

¶ Prima pars principalis.

Vadecumuz

sophisma. Ois hō est aīal: et ecōuerso. pbat iste hō est aīal et ecōuerso: et sic de singulis. g ois hō est aīal: et ecōuerso (p^m pñā) a singularibus sufficiēter enumeratis ad suā vlez. qd si negat. Cōtra iste sunt singulares cōcantes in pdicato. g etiā alicui⁹ vli sunt singulares: s nullius nisi isti⁹: ois hō ē aīal: et ecōtra. ergo rē. aīis aut pñcipale (p^m) qz quacūqz singulari capta: sequit iste hō est aīal: et aīal est iste hō. g iste hō est aīal: et ecōuerso (p^m pñā) ab vno pñertibili ad reliquuz: aīis est verū: g et pñis. Itē oēs singulares simul sumpte pñe partis sunt vere cū scōa parte. g rē. aīis arguit qz hec ē copulatiua vera: for. est aīal: et plato est aīal: et sic de singul. et ecōtra: cū tñ ly ecōuerso non plus significat qd qd aīal est for. aīal est plato: et sic de singulis. ¶ 2° arguit p exponētes et exclusiua (qm sequit) hō est aīal: et ecōuerso. et nihil est hō qn illud sit aīal: et ecōuerso. g ois hō est aīal et ecōuerso. Fa pars p^m: qz suū dictioniuz est falsuz. f. aliquid est hō qd non ē aīal: et ecōtra. probat fa per exclusiua sic: tñ aīal ē homo: et ecōtra. g ois hō est aīal et ecōtra. aīis arguit sic: aīal ē homo et ecōtra. et nihil non aīal est hō et ecōtra. g tñ aīal est homo et ecōtra. Et fa pars est nota: qz suū dictioniū est impossibile. f. aliquid nō aīal est homo et ecōtra. ¶ 3° ois hō est aīal: et ois homo ē risibilis et ecōtra. g ois homo est aīal et ecōtra: et ois homo est risibilis (p^m pñā) qz in copulatiua et disunctiua: non refert pponere et postponere cathegoricaz: qm segtur formalr: for. currit: et plato currit. g pla. currit: et for. currit et ecōtra: tūc sic: ois hō est aīal et ecōtra: et ois hō est risibilis: ergo ois hō est aīal: et ecōtra (p^m pñā) a copulatiua ad alterā eius partē. S forte negat aīis pñcipale. f. ois homo est aīal: et ois homo est risibilis: et ecōtra: dicēdo: qd ly ecōtra significat copulatiue: oē risibile ē hoīem: et oē aīal ē hominē. Contra ly ecōuerso in hac dditionali. si ois homo est aīal: oē risibile est aīal et ecōuerso. non significat qd si oē aīal est risibile: oē aīal est homo. sed solū qd si oē risibile ē aīal: ois homo ē aīal. g per idē ly ecōuerso in copulatiua data non significat qd oē risibile ē homo: et qd oē aīal ē homo: sed solū qd ois homō ē risibilis: et qd ois homo ē animal. ¶ 4° dictioniū sophismatis ē falsuz. igit ipsoz est veruz. probat aīis: qm dictioniū sophismatis ē vnū illoz: homo nō est aīal et e⁹: non ois homo est aīal et e⁹: modo pñū ē manifeste falsuz: cū ex isto sequat hoīez nō ēē aīal. s³ 2^m iprobat: qz sequit non ois homo est aīal et ecōuerso. g non ois homo est aīal: et non omne aīal est homo. patet pñā: ga sequitur gnāliter in alijs: nullus homo est aīal: et ecōtra. ergo nullus homo est aīal: et nullū aīal est homo: ois hō aīal non est et ecōtra. g ois homo aīal non est: et omne aīal hō non est. Sed illud psequēs est falsuz: qz sequit: non ois homo est aīal: et non oē aīal est homo. g non ois homo ē aīal: tanqz a copulatiua ad alteram eius partem.

Ad oppositum

arguit sic. Omnis homo ē aīal et ecōtra. ergo omnis homo est animal: et omne aīal ē homo. patet psequētia ab vno pñertibili ad reliquū: pñis est falsuz: ergo et aīis: qd est sophisma. Circa predicta sit hec pñma p. Aliqua est ppō cathegorica que nō hz subm: nec pdicatu: nec verbū: p batur: hec ppō copulatiua est ois homo est aīal et ecōtra. g ly ecōtra est ppositio cathegorica: sed in ly ecōtra nō ponitur subm: nec pdicatu: nec verbū. ergo rē. Antecedēs p batur. f. qd ista sit copulatiua: qz aut ista est copulatiua: aut de copulato extremo. f. pdicato: si nō de copulato extremo ergo rē. Fa pars declarat: qz nō copulatiōis copulatiū tē

ta copulat terminos et non propositiones. igitur ly e^o est unus terminus et non propositio. ergo ly e^o contra subordinabile est ali cui termino mentali qui non est propositio: sed hoc est falsum: quia nulli subordinatur nisi huic: o^e aial est homo. Et si arguas sic: ista est una propositio categorica: sor. est legens et disputans: non obstante quod equiualeat uni copulatiue. scilicet sor. est legens et disputans. ergo per idem hoc est una de copulato extremo categorica: ois homo est aial et e^o contra: non obstante: quod sit equalis uni copulatiue. dicitur quod non est simile: quia bec. sor. est legens et disputans: subordinatur uni mentali naturaliter de copulato significati extremo: et in mente reperi bilis terminus simplex cui subordinatur ly disputans: scilicet bec: ois homo est aial et e^o contra metali naturaliter significati que sit propositio categorica de copulato extremo: nec ly e^o conuerso: potest subordinari alicui termino qui non sit propositio. ¶ 2^a conclusio. Aliqua est propositio ypothetica: in qua non est nota ypothetica: nec propositio aliqua. per de secunda parte istius conditionalis: si homo currit: aial currit et e^o: que est propositio condicionalis sub ordinata huic mentali: si aial currit homo currit: et quod non habeat in se nota ypothetica: nec proponitur aliqua manife sta est. Item non est inconueniens quod aliqua sit condicionalis vel prima que non habeat ansem vel ansem: nec nota prima. per de prima parte istius copulatiue: homo currit: aial currit: et e^o contra. Simi liter aliqua est copulatiua vel disiunctiua: in qua non ponitur nota copulationis vel disiunctionis. per de ultimis partibus harum copulatiuarum: ois homo currit: vel ois homo disputat: et e^o tra: tu es homo: et tu es aial: et e^o conuerso in prima ly e^o conuerso est propositio disiunctiua. et in secunda propositio copulatiua et ita est aliqua propositio copulatiua affirmatiua aqua ad unam eius partem est bona prima. et aliqua est disiunctiua affirmatiua: que non est in feribilis ex aliquo suarum partium. ¶ Intelligendum cum dico aliquas propositiones non habere subiectum: nec predicatum: nec copulas: et aliquam ypothetica non habere nota ypothetica: nec pro positionem aliquam: intelligo explicite et non implicite. quia ly e^o in qua libet istarum propositionum subordinatur uni metali habenti omnes causas requistas ad esse categoricam: vel ypothetica. scilicet. n. dicitur quod bec: homo est: est de se adiacente: et quod non habet predica tum. scilicet explicite scilicet bene implicite: quia subordinatur huic metali homo est ens: ita ly e^o contra in sophismate est propositio cathegorica non habens subiectum et predicatum: scilicet explicite: sed tamen implicite bene habet: quia subordinatur huic metali omne aial est homo. ¶ 3^a conclusio. Aliqua propositio categorica fiet ypothetica absque additione ad ipsam: et noua ipositione. per ponendo quod iam sit scri pta ista: ois homo est aial: et e^o conuerso: et quod in hora futura remanet illa: ois homo est aial: loco cuius ponetur bec condicionalis: si homo est: aial est: quo posito per: quia ly e^o contra est iam una cathego rica: quia coniungitur categorice: et in hora futura erit additio aliis: quia tunc unietur uni conditionali. et quod non fiet noua ipositio: nec ad istam aliquam additio manifestum est. Si autem iterum ista reponatur: ois homo est aial: concedendum est: quod ista condicionalis si et categorica absque noua ipositione et additione ad ipsam: et ita non est inconueniens: quod una propositio categorica fiet succes siue conditionalis copulatiua et disiunctiua absque noua iposi tione et additione ad ipsam (ut ponendo) quia ly e^o contra in prima 4^a hora future copulabitur in scripto huic categorice: ois homo est aial: et in 2^a 4^a huic conditionali si homo est aial: et in tertia 4^a huic copulatiue: homo est: et aial est: et in quarta 4^a huic disiunctiue sor. est: vel sor. non est. ¶ 4^a conclusio. Aliqua propositio affirmatiua fiet negatiua: et e^o absque noua ipositione et additione ad ipsam. per de 2^a parte sophismatis que est iam affirmatiua et fiet negatiua (dato) quod prime parti adderet negatio: et iterum illa negatiua fiet affirmatiua per subtractionem eiusdem negationis. Et ita potest cedere ut supra quod aliqua est propositio que successiue fiet vltis: particularis: indefinita: et singularis: exclusiua: ex ceptiua: reduplicatiua: et generaliter omnem denotationem pro positionum recipiet propositio: quam volueris transferre copulando ly

e^o contra: uni propositioni haberi denotationem: quam ly e^o contra volueris conferre: scilicet. n. semper significatio relatiui dependet a suo ante et ex hoc potest mutare infinitas infinitas significa tiones propter numerationem antecedentium absque noua ipositione. ita ly e^o per se nullam significationem habet sed recipit a propo sitione in qua copulatur: et ideo potest infinitas mutare signi ficationes: et significata absque noua ipositione. ¶ 5^a conclusio. ois terminus mundi significat naturaliter: vel ad placitum: si naturali ter (per) quod non potest absolui a significatione quaz habet. si ad pla citum: ergo significat ex ipositione. ¶ Dicendum quod tunc ly e^o: R^ossio quam relatiuum significat ad placitum et ex ipositione: et quod si reci piet nouam significationem recipiet eam ex ipositione: non quidem noua: sed antiqua quod in ipositione est taliter relatiuum signifi care per dependentiam ad suum ansem: et ly e^o per dependentiam ad pro positionem cum qua unietur: et ly e^o conceditur quod aliqua propositio cathego rica potest fieri ypothetica: et aliqua affirmatiua potest fieri negatiua. non tamen concedendum est quod significatum categoricum potest fieri ypotheticum: nec quod significatum affirmatiuum pos sit fieri negatiuum: et si ly e^o propositio necessaria potest fieri impossibilis: non tamen significatum necessarium potest fieri impos sibile: intelligendo de necessario et impossibili per se.

Ad primum nego illam primam nec arguitur a singula

rlibus ad vltimam: quia sophisma est propositio copulatiua nullius quantitatatis. et sequenter bec propositio sor. est aial: et e^o non est propositio singularis. 1^a pars sit propositio singularis: nec est verum quod omnes singulares prime partis sint vere: cum secunda parte: sed sunt vere cum proponitur simili in voce vel in scripto secunde partis: vnde si dicitur sor. est aial: et pla. est aial: et e^o ly e^o est propositio copulatiua subordinata huic vere: plato est aial: et sor. est aial: scilicet ly e^o in sophismate est propositio categorica subordinata illi false: o^e aial est homo. ¶ Contra obiectum sequitur iste homo est animal: et omnis homo currit: et iste homo est animal: et omnis homo currit: et sic de singulis: ergo omnis homo est aial: et omnis homo currit: et non quia arguitur a singularibus ad vltimam rationem totius copule: sed ratione prime partis: ergo per idem sequitur: iste homo est aial: et e^o et iste homo est aial et e^o: et sic de singulis. ois homo est aial: et e^o contra: non quidem arguendo rationem totius copulatiue: sed solum prime partis. ¶ Dicitur R^ossio tur quod prima prima est bona: quia nunquam variatur significatio secunde partis in ante et sequente: nam ly ois homo currit: idem et eodem modo significat coniunctum illis singularibus: et illi vlti: omnis homo est aial: scilicet ly e^o. diuersa et diuersimode significat con iunctum singularibus: et vlti per quod patuit. ¶ Ad secundum nego illam minorem: nihil est homo quoniam illud sit aial: et e^o: quia prima pars signifi cat quod nihil est aial quoniam illud sit homo. Et nego quod illud sit suum dictorium. scilicet aliquid est homo quod non est aial: et e^o contra: sed illud per negationem prepositam toti cadente super totum sequens: non ni hil est homo quoniam illud sit aial: et e^o: quod est verum: quia significat peruertibiliter disiunctiue: quod aliquid est homo quod non est aial: vel quod aliquid est aial: quod non est homo. consilium dicatur ad exclusiuam: quod ista non est exclusiua: tamen aial est homo: et e^o contra. sed copu latiua: nec habet exponetes. Sed pars prima exponit et non co pulatiua: nego tamen istam: nihil non aial est homo: et e^o: quia signifi cat per pars quod nihil non homo est aial. iterum nego quod illud sit suum dictorium equalens huic disiunctiue: aliquid non aial est homo et e^o: nec illud est suum dictorium: aliquid non aial est homo: et e^o: sed illud est suum dictorium: non nihil non aial est homo: et e^o: equalens huic disiunctiue: aliquid non aial est homo: vel aliquid non homo est aial: sed ista disiunctiua est vera pro prima parte. ¶ Ad tertium negetur prima: quia 1^a in copula tiuis non referat proponere et postponere: quoniam seruatur idem si gnificatum: et eadem significatio propositionis. bene tamen refert quoniam variatur significatum et significatio. unde huius copulatiue ali quis homo est: et sor. est ille: et plato est ille. 3^a pars est falsa: que tamen si ponitur loco se ipsa esset vera et e^o conuerso. ita in proposito: concedo illam: ois homo est aial: et ois homo est risibilis:

obectio

R^ossio

Ad primum argum^o

Contra obiectum

R^ossio

Ad 2^m

Ad 3^m

et q: tertia pars dicitur significat: q: ois homo est risibilis: et q: omnis homo est animal: sed illius omnis homo est aial et eouerso: et ois homo est risibilis: ly eouerso significat q: omne aial est homo. ¶ Sed forte arguit sic: ois homo est risibilis: et ois homo est aial: et eouerso. ergo ois ho est aial et eouerso (patet pna) acopulatiua ad altera eius parte. ¶ Df negado psequetia: q: in ante ly eouerso significat p depedentia ad cathe^{as} pcedente. s. q: ois homo e aial et ois homo est risibilis: sed in ante significat soluz per depedentia ad cathegorica pcedente: q: ois aial est homo: q: ly eotra addit yppothetic: denotat sola traspositione cathegoricarū: sed q: addit cathegorice denotat trasponem extremorū cum eadez determinatione: et ideo ibi nō arguitur acopulatiua ad altera eius partem: sed acopulatiua vera ad copulatiua falsam et impossibile. ¶ Ad quartum dico q: pdictiozū sophismatis nō est illud: homo nō est aial: et eouerso: sed est illud: non ois ho est animal: et eotra: sic q: negatio cadat supra totuz sequens: et hoc est verū: q: equiualeat huic disunctiue: que est etiā ptradictiozū sophismatis. s. homo non est aial: vel aial non est homo. Dicendum est enim q: cōtradictiozū copulatiue assignatur per negationez toti ppositaz: aut per disunctiua factā de partibz oppositis: et tunc ad argumētū nō omnis homo est animal et eouerso. ergo non ois homo est animal: et nō omne aial est homo. negatur psequetia. Et tunc ad similitudinē dico q: in consequentis adductis negatio nunq cadit supra notā copulationis: sed hoc transit supra totuz sequens. Et ubi poneretur negationē pcedēte ppositaz non cadere supra notaz copulationis: tunc negat ista: nō omnis ho est aial et eouerso: sicut negat ista: homo nō est aial: et eouerso: nec esset suū pdictiozū: sed soluz disunctiua data aut alia consimilis vni copulatiue negatiue: vbi negatio cadit supra totum sequens. et.

¶ Prima pars principalis.

Dodecimus sophisma. Qd falsū si est impossibile nō est verū. ¶ Cōtra quero qd subiciat: si totuz pditionatū arguit sic: ois falsuz si est impossibile nō est veruz: sed hoc est falsuz si est impossibile: demonstrādo illā: deus est: ergo hoc nō est verū (t3 argumentū) q: est fillogismus i qro pme figure: pclo est falsa. q: aliqua pmissaz. nō minor: ergo maior que est sophisma. Si dicat paise q: ly falsuz est subiectū (arguitur sic) omne falsuz si est impossibile nō est verū: sed hoc est falsuz: demonstrādo illā: tu nō fuisti: ergo hoc si est impossibile nō est veruz: quo pcesso arguit sic: hoc si est impossibile nō est verū: sed hoc est impossibile. q: hoc si est hoc nō est veruz (p3 pna) asupiori distributo mobilr ad suum inferius cū debito medio: eo q: nota pditionis distribuit terminū cōmunē imediate sequētē se: nō antecede alio: nā sequit generalr: si ho currit: aial currit. igit si iste homo currit aial currit: et si iste ho currit aial currit: et sic de singulis: sed pns e falsuz: q: segtur bec: si est hoc nō est veruz. q: si hoc e: hoc nō est verū: sed bec pditionalis est falsa: q: aliqui fuit falsa. s. ante q: tu ees: q: illa ppō: tu nō fuisti: tūc erit va. dicat. n. regulariter q: ois pditionalis falsa e impossibilis: et vera e necessaria. ¶ 2o. Qd falsū si e ipole nō e verū. ergo per idē: ois aial si e for. non est plato (p3 pna) q: ois causas veritatis h3 pns: quas h3 aīs: tūc sic: ois aial si e for. nō e plato: et ois aial si e for. e: et plato e. q: ois aial si est for. differt aplatone (p3 pna) ab exponētibus ad expositū. nā segtur a fili ois ho non e plato: et for. est: et plato e. q: ois ho differt aplatone. Sed illud pns est falsuz: q: sequit ois aial si est for. differt aplatone: sed hoc e aial demonstrādo for. q: si hoc est for. differt aplatone: et per pns: si hoc est est for. differt aplatone. p3 pna: q: si refert pponere vel postponere terminū demō-

stratiū: vbi cetera sint paria. modo ista cōditionalis e falsuz: q: pdictiozū psequētis stat cū antecede. nā bec stat si mul: hoc est for. et hoc nō differt aplatone: q: dato q: sortes sit et non plato: ambo sunt simul vera. ¶ Tertio. omne falsum si est impossibile non e verū. q: ois falsuz si e impossibile est falsuz. p3 pna: vt supra. sed pns e falsuz: ergo et aīs. pbat q: pns sit falsuz. et quero de nota pditionis: vtrū se teneat a parte subiecti: vlt a parte pdicati. si a parte subiecti. q: tū falsuz est falsuz si est impossibile. p3 pna ab vlt ad suam excludiua: sed psequēs est falsuz: q: aliqd non falsum est falsum si est impossibile: q: hoc est falsuz si est impossibile: demonstrādo istam: deus est: et hoc est aliquid nō falsum. Si autē dicat q: ly si teneat se a parte pdicati. ergo omne falsū est falsum si e impossibile. p3 pna ab vno pueribili ad reliquū. sed ptrapono q: nullū falsuz sit. isto posito: sophisma non ppter hoc redditur falsuz magis q: ante. arguit q: sic: omne falsum si est impossibile non est verū. ergo ois falsuz si est impossibile est falsuz. ergo ois falsuz est falsuz si e impossibile. ergo ois falsuz est. p3 pna a tertio adiacēte ad secunduz adiacēs. ergo apzimo ad vltimuz: omne falsuz si est impossibile non est verū. ergo aliquod falsuz est. pns est falsuz: ergo et antecede. ¶ Quarto. cōtradictiozū sophismatis est verū. ergo et. pbat aīs: hoc est veruz: aliquod falsum si est impossibile est verū: et hoc est cōtradictiozū sophismatis. ergo et. maior arguit sic: hoc est verū demonstrādo illā: deus est: et hoc e falsuz si est impossibile. ergo aliqd falsuz si e impossibile est verū. p3 cōsequetia: a resoluētibus ad resolutuz: ex quo nō apparet: q: alia indefinita sit inferibilis ex illis demonstratiuis. Itē verū est falsuz si est impossibile. ergo aliquod falsuz si est impossibile est verū. p3 pna: per puerionem simplicē. et pbat aīs vt supra: hoc est falsuz si est impossibile demonstrādo illā: deus est: et hoc est veruz. ergo et. patet consequetia per resolutionem.

In contrarium

arguit sic. Aliqd falsum si e impossibile non e veruz: et nihil e falsum qn illud si e impossibile nō e veruz. ergo omne falsuz si est impossibile non est veruz (p3 pna) ab exponētibus ad expositum: antecedens est verum. ergo et consequens.

Circa

pdicta et maxime circa mās pmi argumēti sit ista p^a p^a. nō pditionis pditionaliter tēta nullū terminū mobiliter distribuit: pbat ly albū i hac pditionali: si album e for. ille nō e niger: non stat distributiue mobilr. q: aīs arguit: q: si ly albū distribuere mobiliter: ista psequetia eē bona: si albū e for. ille nō e niger: s3 hoc e albū demonstrādo for. q: si hoc e for. iste nō e niger: p3 pna: q: vltiter sequit i alijs omne albū e for. hoc e albū. q: hoc e for. tu es aliqd ab albo: et hoc e albus: ergo tu es aliqd ab hoc albo: sed consequēs e falsum: q: ptradictiozū cōsequentis stat cū antecedente: nam bec stant simul: hoc e for. et ille e niger. Item ly homo in hac cōditionali: si homo non est: risibile non est nō stat distributiue. ergo in nulla alia: p3: q: signa distributiua eque distribuunt in negatiuis negatione postposita: sicut in affirmatiuis: vñ bene patet inductiue: antecedens patet: q: aliter illa cōsequetia esset bona: si homo nō e: risibile nō e. sed tu es homo: ergo si tu nō es: risibile non e. sed consequēs e falsum: q: est vna conditionalis: cuius antecedens e possibile: et consequens impossibile. ¶ Ex ista pclutione sequitur: q: nota conditionis pditionalr tenta nihil oino distribuit: quia omne signum distributiū distribuit mobiliter: nisi aliunde impediatur: sed ly si nunq distribu it mobiliter vt probatur est. ergo et. ¶ Secunda conclusio. Nota cōditionis cōditionaliter tenta cōfundit cōfuse tū immobiliter omne terminū cōmunē sue cōpositionis: siue pcedat siue sequatur: nisi aliunde impediatur. p3. quoniā dicēdo aial e si homo est: tam ly aial: q: ly homo: stat cōfuse tū immobiliter (probatur) nō licet descēdere distributiue: nec

disiunctim. q. 2. a. n. s. arguit: q. 2. quādocūq; descendere queli
bet talis esset falsa: hoc aīal est: si hō ē: aīal ē necessariū. s.
ly hō est: 2. p. n. s. p. t. i. n. g. ē. i. s. t. e. hō est. Sīlīr hec esset falsa: B. a. n. i.
mal: vel hoc aīal: 2. sic de singulis est: si hō est ppter eandē
causā. Itē sicut sub subiecto p. n. t. i. s. nō l. 3. descendere distri
butiue: nec disiunctim: ita nec sub subiecto aītis: q. 2. hec p. di
tionalis ē necessaria: si hō nō est: risibile nō est: 2. quelibet
talis ē impossibilis: si ille hō nō est: risibile nō est: q. 2. aīal ē
possibile: 2. p. s. e. q. u. ē. i. p. o. s. s. i. b. i. l. e. Et ppter eandē causā: hec
est impossibilis: si ille: vel ille: 2. sic de singulis non est risibile
non est (vt patet). ¶ Ex ista p. n. e. seg. p. m. o. q. 2. ab inferiori
ad suū superius cū nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. ē. t. ē. t. a. fallit 2.
q. 2. nō sequit: si hō currit: risibile currit: g. si aīal currit: risibi
le currit: si hō est asin: hō est rudibilis: ergo si aīal ē asinus
hō ē rudibilis: 2. B. ideo q. 2. stat supius cōfute tū īmobiliter.
¶ Secūdo sequit. q. 2. asupiori distributo ad suū īferius cū
nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. ē. t. ē. t. a. fallit p. n. a. q. 2. nō sequitur: si
oīis hō currit oē risibile currit: 2. tu es homo: g. si tu curris:
oē risibile currit: nec sequit: si oīis homo currit: nullū risibi
le currit: 2. tu es homo. g. si tu nō curris. oē risibile nō currit
2. hoc ideo: q. 2. terminus ille distribuitur īmobiliter.
¶ Cōtra cuiuslibet v. l. i. s. t. ā. affirmatiue q. 2. negatiue subm
distribuitur mobiliter: s. 3. cuiuslibet illarū p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. ū. aīal est
p. p. o. s. i. t. i. o. v. l. i. s. affirmatiua vel negatiua. g. cuiuslibet istarū
ly hō distribuitur īmobiliter. ¶ R. n. d. e. t. u. r. p. c. e. d. o. q. 2. ly homo
distribuitur mobiliter 2. īmobiliter. mobiliter in ordine ad ca
thegoricā respectu cuius contingit descendere: 2. īmobiliter
in ordine ad p. d. i. t. i. o. n. a. l. ē. r. e. s. p. e. t. u. cuius nō cōtingit descēde
re. Sīlīr ly homo ī hac p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. s. si homo nō currit: risibile
nō currit: supponit determinate mobiliter in ordine ad cathe
goricā: que est aīal: q. 2. respectu illius p. t. i. n. g. i. t. descēdere dī
iunctiue: sed in ordine ad totā conditionālē stat cōfute tū
īmobiliter: q. 2. respectu illius nō p. t. i. n. g. i. t. descendere nec dī
iunctiue: nec disiunctim (vt patuit). ¶ 3. conclusio. Nota
p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. s. p. d. i. t. i. o. n. a. t. i. m. t. ē. t. a. nō h. 3. vim supra terminū pre
cedentē: sed solū sequēte. p. m. a. p. a. r. s. p. 3. q. 2. sequit g. n. a. l. i. t. e. r.
oē aīal si est homo: risibile est: tu es aīal. g. si tu es homo: tu
es risibilis: aīal si est homo: nō est asinus: 2. hec sunt oīa aīa
lia. g. hoc aīal si est homo nō est asinus: vel hoc aīal si est hō
nō est asin: 2. sic de singulis. Secūda pars declarat: q. 2. n.
terminū sequētur cōfundit īmobiliter: cū sub eo nō p. t. i. n.
gat descendere nisi forte grā m. a. e. Nā sub ista: oē aīal si ē al
bum nō est nigrū: nō cōtingit sub ly albū descendere: q. 2. si cō
tingeret descendere: maxime videret q. 2. disiunctim: sed hoc
q. 2. nō sequit: oē aīal si est albū nō est nigrū: 2. hec sunt oīa
alba. g. oē aīal si est hoc albū: vel hoc albū: 2. sic de singulis:
nō ē nigrū. Et ex hoc habet q. 2. iste p. s. e. q. u. ē. t. i. e. nō valent: oē
aīal si est albū nō est nigrū. g. oē aīal si est coloratū nō est ni
grū: hoc aīal si est oīis homo: est oē risibile: te demonstrato:
sed tu es homo. g. hoc aīal si est: tu es oē risibile. arguit enī
p. t. i. n. u. e. ī. m. o. b. i. l. i. t. r. quā īmobilitatē facit nō cōditionis. ¶ 4.
cōclusio. Nota cōditionis cōditionālē t. ē. t. a. h. 3. vim ampliā.
oē terminū cōem ampliū. siue p. c. e. d. a. t. siue sequat. p. 3. q. 2. ga
non sequit. aīal p. s. i. e. r. i. t. m. o. u. e. t. ergo aīal p. s. i. e. r. i. t. nec sequit
q. 2. aliquid currat: aut aliquid moueatur. ¶ Ex illa conclu
sione sequitur p. m. o. q. 2. aliqua affirmatiua de cōditionato
extremo nō ponit in esse: q. 2. non sequitur: hoc si currit mo
uetur. ergo hoc fuit est vel potest esse demonstrādo chyme
ram. ¶ Secūdo seg. q. 2. nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. h. 3. maiorē v. i. z. ā. p. l. i. a.
tiua: q. 2. aliquod participiū verbi ampliatiui cū ista parti
cipia nō ampliēt post se: sed solū ante se. sequit. n. a. l. i. q. u. o. d. f. u.
turū: vel possibile est aīal p. s. i. e. r. i. t. sed nō sequit: hō si
est aīal p. s. i. e. r. i. t. ergo aīal p. s. i. e. r. i. t. ¶ Intelligēdū q. 2. hec cō
clusio h. 3. veritatē q. 2. nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. p. d. i. t. i. o. n. a. t. i. z. t. ē. t. a. cadit
sup. q. 2. libet verbū sue cathegorice: q. 2. in illa aliq. hō qui
est aīal p. s. i. e. r. i. t. coloratus si est albus: non ampliāt ly aīal p. s. i. e. r. i. t.

imo bene sequit ista. q. 2. aīal p. s. i. e. r. i. t. 2. in hoc differt nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. p. d. i. t. i. o. n. a. t. i. m. t. ē. t. a. a. s. e. i. p. s. a. p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. t. ē. t. a. q. 2. p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. e. t. a. t. o. t. ū. ampliāt sicut supra totū cadit: siue p. c. e. d. a. t. siue sequat. v. n. cōcedit: q. 2. aīal p. s. i. e. r. i. t. q. 2. ē. m. o. u. e. t. u. r. si currit: sed nō p. c. e. d. i. t. q. 2. aīal p. s. i. e. r. i. t. qui est si currit mouetur.

Ad primū dicit q. 2. in sophismate nō subicit nisi ly falsū: 2. ad argu. tandē factū: hoc si ē ī

Ad p. m.
argu.

possibile non est verū: sed hoc ē impossibile. ergo hoc si ē hoc
nō est verū: negat p. n. a. q. 2. nota conditionis non distribuit.
Et tūc ad argumentum dico. q. 2. ista p. n. a. ē bona gratia ma
terie: si hō currit: aīal currit. g. si iste hō currit. aīal currit: q. 2.
p. n. s. ē. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. si. n. ly homo stare distributiue in ista
per idē in ista. Si homo nō currit: risibile nō currit: 2. tunc
ista p. n. a. erit bona: si hō nō currit: risibile nō currit. g. si ille
hō non currit: risibile nō currit: sed (vt p. 3.) aīal ē necessari
um: 2. p. n. s. cōtingens. ¶ Ad scōm p. c. e. d. o. q. 2. oē aīal si ē for.
nō ē plato. 2. tūc ad argu. oē aīal si est for. nō est plato: 2. oē
aīal si est for. est: 2. plato ē. ergo oē aīal si est for. differt apla
tone: nego p. n. a. m. q. 2. aīal ē verū 2. p. n. s. ī. p. o. s. s. i. b. i. l. e. nec arguit
ab exponētib. ad expositū: q. 2. tūc illa p. n. a. ē. t. e. t. bona: omne
aīal si est for. differt aplatone. g. p. l. o. ē. t. a. n. q. 2. ab exposita ad
v. n. a. suarū exponētū: sed ista p. n. a. nō valet cū p. n. s. ponat ī
esse: 2. nō aīal. 2. ad similitudinē adductā dico q. 2. nulla est:
q. 2. ibi arguit in p. p. o. n. i. b. u. s. p. o. n. ē. t. i. b. in esse: hic autē in p. p. o.
n. i. b. nō p. o. n. ē. t. i. b. in esse. ¶ Ad tertiū cōcedo p. n. a. m. 2. p. n. s. **Ad 3. m.**
2. dico p. n. t. e. r. q. 2. hoc oē falsū si est impossibile ē falsū. nota
p. d. i. t. i. o. n. i. s. (t. 3. se apte p. d. i. c. a. t. i.) 2. q. 2. illa p. p. o. est v. a. siue falsū
sit: siue nō sit: v. n. aīal p. s. i. e. r. i. t. aīal: si ē hō: siue sit: siue nō sit aīal p. s. i. e. r. i. t. p. s. i. e. r. i. t.
2. tūc ad argu. oē falsū si ē impossibile ē falsum. g. oē falsum
est falsū si est impossibile: concedo p. n. a. z. 2. p. n. s. ex quo nō se
quit: q. 2. oē falsū est: q. 2. arguit a. t. e. r. t. i. o. a. d. i. a. c. ē. t. e. ad scōm ad
iacens. nō valet p. n. a. in terminis distrabētib. v. n. d. e. nō seq
aīal p. s. i. e. r. i. t. aīal: si est hō: ergo aīal p. s. i. e. r. i. t. nō enī cōditionis ex
quo ampliāt est terminus distrabēs. ¶ Cōtra dictū ē supra obiectō
q. 2. sequit: oīis hō vel asin ē asin. g. oīis hō ē aliqd q. 2. v. l. a. s. i.
nus ē asin: q. 2. nota disiunctionis (t. 3. se apte p. d. i. c. a. t. i.) g. p. i. d. ē
sequit: oē falsū si ē ipole est falsū. g. oē falsū ē aliqd q. 2. si
est ipole est falsū (ex quo) nota p. d. i. t. i. o. n. i. s. t. 3. se ex p. t. e. p. d. i.
cati. Negatur p. n. a. q. 2. ibi non mutat sup. s. 3. hic arguitur **R. n. s. s. o.**
amagis amplo ad minus amplū: cū in ante ampliēt ly f. l. 3.
2. nō in ante: cōsīlīr nō valet p. n. a. ista: oē f. l. m. si est ipole: non
est verū. g. oē falsū ē aliqd q. 2. si ē ipole nō ē verū: p. m. o. q. 2. ga
ex negatiua nō sequit affir. 2. q. 2. p. n. s. ponit ī esse: 2. nō aīal.
Itē seg. oē falsū si ē ipole nō ē verū. g. oē falsū nō est ve
rū si est ipole: 2. tūc nō sequit: oīis hō vel asinus non ē hō. g.
oīis hō non ē hō vel asin: l. 3. enī note p. n. t. i. e. se teneāt a. p. a. r. t. e.
p. d. i. c. a. t. i. s. s. ū. t. t. n. d. i. u. e. r. s. a. r. ū. r. ū. n. ū. ¶ Ad q. 2. t. u. nego istā. Aliqd **Ad 4. m.**
falsū si est ipole est verū: 2. tūc ar. arg. hoc ē verū: 2. hoc est
falsū si est ipole. ergo falsū si ē impossibile ē verū: negat. cō
sequētia: q. 2. p. d. i. t. i. o. n. a. t. ū. nō fuit subiectū: sed solū p. m. a. p. a. r. s.
ideo bene sequit hoc si est impossibile est verū: 2. hoc ē fal
sum. ergo falsum si est impossibile est verū: sed negat prima
pars (Et ad cōfirmationē) verū est falsum si ē impossibi
le: ergo falsū si est impossibile ē verū: negat cōsequētia: et dī
co q. 2. tales cathegorice affir. resolubiles in cōditionales
non p. u. e. r. t. u. n. t. simpliciter ex eo q. 2. ī cōditionali nō licet trā
sponere p. p. o. n. e. s. s. i. c. u. t. in copulatiua 2. disiunctiua: q. 2. nō seq
tur: si hō currit: aīal currit. g. si aīal currit: hō currit: si. a. ē. ī. m.
possibile. a. non est verū. g. si. a. nō est verū. a. est impossibile:
modo oēs ille: falsū si est impossibile nō est verū: falsum si ē
impossibile est falsum: omne verū est falsum si est impossibile:
resoluuntur vltime in tales: si hoc est impossibile hoc ē fa
sum: si hoc ē ipole hoc nō est verū: q. 2. s. ū. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e. siue de
mōstraret verū: siue falsū. 2. p. n. r. d. i. c. a. t. q. 2. talis p. n. a. nō valet.
hō ē asin: si ē rudibilis. g. asin si ē rudibilis ē hō: q. 2. antece
dens ē yurū 2. p. n. s. falsū p. p. causā dictā. ¶ Nota q. 2. l. 3. in Nōbile

propositionibus dictis nota conditionis teneat se a parte
predicari: potest tamen p limitationē se tenere apte subti. vt
oē qd ē falsuz si ē ipole nō ē verū: oē qd est falsuz: si est pos
sibile est verū: oē quod est falsuz si est ipole est falsuz. qz qz
istatū ē falsa (vt pz per suas exponētes) Et dñter dicit q
tales sunt cōuertende simplr: 7 2° qd aliqd qd ē falsuz si ē
ipole est verū: aliqd verū est aliqd qd est falsuz si est ipole.

¶ Prima pars principalis.

1° arg^m

Tertiumdecimuz ^{sophi^a.} Qui libet homo

2° arg^m

3° arg^m

4° arg^m

moziet qñ vnus solus hō moziet. ¶ Cōtra
si glibet homo moziet qñ vn^o solus hō mo
riet: qñ vnus solus hō moziet glibet ho
mo moziet (pz pñā) qz sicut copulatiua se
ipsaz infert de ptib⁹ transpositis: ita qlibet
tpalis (seg^t. n.) tu eris qñ soz. erit. g^o soz. erit qñ tu eris. sed
pñā ē falsuz: qz quocūqz istatū futuro assig^o falsuz est q tūc
vn^o hō moziet: 7 tūc glibet hō moziet. Et pñā: qz p idē
seg^t: qz glibet homo moziet: qñ nō glibet hō moziet: quia
iste homo moziet qñ nō glibet hō moziet: 7 iste: 7 sic de sin
gulis. igit^r 7c. Itē aliqz hō moziet qñ nō glibet hō moziet:
7 nullus ē vel erit hō: qñ ipse moziet qñ non glibet hō mo
moziet: s3 pñā ē falsuz (cū ex isto seq^tur) qz glibet hō mo
rietur: 7 nō glibet homo moziet: nā qlibet tpalis est illatū
vni^o copulatiue. seg^tur enī: dñ soz. currit pñā disputat. g^o soz.
currit: 7 plato disputat. ¶ 2°. pole ē q nullus homo mozie
tur. g^o 7c. pz 2° qz hec ē necētia. glibet hō moziet. añs argui
tur 7 facio hoc arg^m: tu credis pñā q nullus hō morietur:
qñ tu nō decipis. g^o nullus homo moziet (pz) qz ex opposi
to seg^tur oppositū vt aliquis homo moziet: 7 tu credis pñā
se q nullus homo morietur. g^o tu decipis: tūc sic: ista pñā ē
bona: 7 añs ē pole. g^o 7 pñā. q añs sit pole (arguitur sic) tu
credis pñā istā tpalez: nullus homo moziet qñ tu nō deci
peris: qz scis q ista significat adeq^{te}: q nullus hō moziet
qñ tu non decipis. g^o tu credis pñā q nullus homo mozie
tur qñ tu non decipis: ista pñā ē bona ab officiātib⁹ ad offi
ciatū. añs ē pole: g^o 7 pñā. ¶ 3°. aliqz hō moziet qñ non mo
riet. g^o 7c. pbatur añs: aliqz hō ē mortuus qñ nō ē mortu^o.
g^o p idē de futuro. añs declaraf (7 pono) qz soz. 7 plato i pñ
cipio hore pterite se taliter vulnererint vulnerib⁹ qz soz:
mortuus ē in medio istatū hore qd fuit. a. 7 plato nūc pñā
sit mortuus. isto posito arguit sic. plato est mortuus ppter
vulnus sibi illatū a soz. g^o soz. occidit platonē: sed nō in. a.
nec post. a. qz tūc nō fuit soz. g^o ante. a. sit ergo in. b. instatū: ar
guif sic: soz. in. b. instatū occidit platonē. g^o in. b. instatū plato
fuit occisus a soz. g^o tūc plato fuit mortu^o (sed arguitur)
qz tūc plato nō fuit mortuus: qz pñā vixit plato vsqz ad
hoc instas: 7 tūc pñā ē mortuus. g^o 7c. ¶ 4°. aliqz hō desi
net eē qñ ipse nō desinet esse. g^o 7c. añs pñā 7 pono qz i. a.
istatū antexps desinet eē per remo^o de pñā. 7 tūc arguit
sic: tūc antexps non erit qñ ipse nō desinet esse: 7 imēdiate
ante illud instas ipse erit qñ nō desinet esse. g^o in. a. instatū
antexps desinet eē qñ ipse nō desinet esse. pz pñā ab exponē
tib⁹ ad expositū. pñā pars añtis est nota: qz suū pñā dīctozū
est falsum. 7 2° pars pz: qz antexps nunq^o desinet eē nisi in
a. instatū. quare 7c.

Ad oppositum

1° 2°

arguit sic. Ille homo morietur
qñ vnus solus hō moziet: 7 iste
7 ille: 7 sic de singulis. g^o glibet hō moziet qñ vn^o solus hō
moziet (pz 2°) p iductionē: añs ē verū: g^o 7 pñā: qd ē soph^a.
materia pñā argumēti sit hec pñā 2°. Quelibet
tpalis est ppō cathegorica 7 nō yppothetica (p
batur) qlibet ppō tpalis subordinat imēdiate vni mētali
cathegorice. g^o 7c. añs pz inductiue: nā hec: ouz ego sum tu
es: subordinatur huic mētali: tēpus in quo ego sum est tps
in quo tu es: siue isti: illud instas in quo ego sum: est illud

instas in quo tu es. Silr hec: anteq^o antexps erit tu eris: s3
ordinat huic instatū in quo tu eris erit anteq^o instatū ante
xpi erit: 7 sic psequēter de alijs. ¶ Itē similitudinaria 7 relati
ua ppō est cathegorica 7 non yppothetica. vt pz de illis: tu
es albus: sicut plato ē albus: tu es homo qui est aīal. g^o p idē
tēporal^o 7 localis: dīci debēt cathegorice 7 nō yppothetice.
¶ Cōtra hec ppō est tpalis. qñ tu eris aīxps erit: 7 soz. dī
sputabit: cū sit tpaliter pbanda: 7 nō est cathegorica s3 ypp
othetica. g^o 7c. ¶ Rñdetur qz sicut hec cōiter tu es hō: 7
tu es aīal: est ppō copulatiua nō obstāte qz sit cathegorice
pbabilis: ita ppō illa est copulatiua: s3 pñā cathegorice.
dato qz nota tps cadat supra totū sequēs isto: tūc tu eris 7
tūc aīxps erit: 7 tē soz. disputabit. g^o quādo tu eris antexps
erit: 7 soz. disputabit. ¶ 2° 2°. Nō qlibet ppō tpalis est tpal
liter pbāda: pbaf hec ē tpalis: glibet hō mozietur quando
vnus solus hō moziet: 7 nō pbaf tpaliter: sed exponif sic:
aliqz hō moziet qñ vnus solus moziet: 7 nō est vel erit
aliqz hō qñ ille moziet: quādo vn^o solus hō moziet. g^o 7c.
pñā exponēs pbaf resolubiliter: vt hoc moziet qñ vnus
solus hō moziet: 7 b est v^o erit aliquis hō: s3 pñā resolūēs
pbaf iam tpaliter: vt hoc moziet tūc: 7 tūc vnus solus hō
moziet. g^o hoc mozietur quando vnus solus homo moziet:
ita qz in tpalibus sicut in alijs cathegoricis pbatio pñā
incipit apriori termino mediato. Itā dicit de localibus q
ista oīs hō erit vbi tu eris. pñā pbaf exponibilr: deinde
pñā exponēs resolubilr: vltio vō hec. hoc erit vbi tu eris:
pbatur localiter sic: hoc erit ibi: 7 ibi tu eris. g^o hoc erit vbi
tu eris. ¶ Ex pñā seq^tur. Oē aliqua tpalis vel localis ē
alicuius quātītatis: 7 aliqua nulli^o. pñā patet de illis: oīs
homo morietur quādo vnus homo morietur que est vni
uersalis 7 hec ē indefinita: sol lucet vbi ego suz: s3 iste nō sūt
alicuius quātītatis: quando vnus homo morietur: glibet ho
mo moziet: 7 vbi ego suz sol lucet: qz nulla earū pbaf mo
re cathegoricarū que sunt alicuius quātītatis: sed habēt pro
priū modū. vnde pñā sic pbatur: tūc vnus homo moziet:
7 tūc quilibet homo morietur. secūda vero sic: hic sum: 7
hic sol lucet: nec ille est modus resolutori^o cathegorice ten
tus: s3 videat^r consimilis: qz in resolutione pprie dicta que
est sillogismus demonstratiuus: cōcluditur maior extremi
tas de minori vel pportionali: hic autē cōcluditur ppō de
ppōne. Itē in resolutione nō sunt nisi duo demonstratiui:
hic autē multiplicat^r fm multitudinē ppositionuz note
tēporalis vel localis. nāz ille quādo tu eris antexps erit. b
erit instans: vbi tu eris. antexps erit quādo ego ero: habēt
plusqz tres demonstratiuas: quarū prime dicuntur demon
stratiue instatis vel temporis. Alie vero dicuntur demon
stratiue loci. Uerū est tamen qz nota tēporis prius sumit^r
pro instanti qz pro tēpore: ideo demonstratiue debēt eē de
mōstratiue instantis potius qz tēporis. Cōsimiliter est dicē
dum de causali 7 expletia: qz sunt cathegorice: 7 habēt p
prias pbatiōes: causales enī habent duas causas veritat^r
importantes causalitatē 7 illationē: ex quarū qualibet seg
tur causalis. Nāz bene sequif deus est causa tui. ergo qz de
us est tu es. Etia sequitur hec pp ositio tu es homo: infert
illā: tu es animal: sic adequate significādo: 7 nō econtra: er
go qz tu es homo: tu es animal. Ex ista ergo qz. a. est. b. est:
non debet inferri qz. a. est causa. b. qz posito qz. a. contētaf
cum illo termino homo: 7. b. cūz cūz illo termino aīal. esset
antecedēs verū 7 cōsequēs falsuz: nec etiā debet inferri qz
. b. sequaf ex. a. qz posito qz. a. cōuertaf cūz illo termino de
us: 7. b. cū illo termino instans presens. antecedēs eēt verū:
7 cōsequēs falsuz. Nā quia deus est hoc instas est: nō tamē
sequitur deus est. ergo hoc instans est: sed ex illa: qz. a. ē. b.
est: sequitur hec disunctiua. a. est causa. b. vel. b. sequif ex
. a. Expletia vero probatur absolute per copulā suarū par
tiū: nā bene sequitur: celū mouetur: 7 celum quiescit. ergo

quis celū moueat: celū gescit: magister legit: et scholares non p̄ficiūt. ḡ quis magister legit: scolares nō p̄ficiunt.

¶ 3°. Aliqua tp̄alis affirmatiua ē vera: cui⁹ vtrāq; pars p̄ncipalis est falsa (p̄ de illa) q̄ adā non fuit: tu nō fuisti: q̄ vtrāq; pars sit falsa manifestū ē: q̄ illa ē falsa: adā nō fuit: et illa etiā tu non fuisti: tñ tp̄alis sic arguit: tūc adā nō fuit demonstrādo p̄mū istans esse sui: et tūc tu nō fuisti. ḡ quādo adā non fuit: tu non fuisti. Idē dicī de tp̄li denoiata ali anteq; et postq; vel saltim q̄ vna pars est falsa: tp̄ali exīte vera: vt postq; Adāz fuit tu nō fuisti: hec enī ē falsa: tu non fuisti: et tp̄alis vera: q̄ tūc tu non fuisti demonstrādo instās desitiōis ade: et tūc fuit postq; adā fuit. ¶ Ex ista p̄ne seq̄. ¶ At p̄ali ad copulatū solū factā de partib⁹ tp̄alibus fallit p̄na: q̄ non seq̄: q̄ tu non fuisti: adāz non fuit: ergo tu nō fuisti: et adā non fuit: sed cū inuamēto bñ sequit⁹ vna copulatiua. s. q̄ aliqui tu nō fuisti: et aliqui adā nō fuit. ¶ 4°. Aliq tp̄alis affirmatiua ē falsa cui⁹ vtrāq; pars p̄ncipalis ē vera. p̄ de ista: q̄ an̄xp̄s erit tu eris: nā hec ē vā tu eris: et illa si militer: an̄xp̄s erit: et q̄ illa tp̄alis sit falsa (p̄ de illa) q̄ in nullo instāti tu eris in quo an̄xp̄s erit. Idē dicī de tp̄ali denoiata ali anteq; et postq; nā ista ē falsa: anteq; adā fuit tu fuisti: et ista si ltr: tu eris postq; an̄xp̄s erit: et tñ quelibet pars p̄ncipalis ē vera. ¶ Ex ista p̄ne seq̄. ¶ Acopulatiua ad tp̄alez denoiatā solūz vna nota fallit p̄na q̄ nō seq̄: tu eris et an̄xp̄s erit. ḡ q̄ tu eris an̄xp̄s erit: nec econtra nō ēt seq̄ q̄ tu eris anteq; an̄xp̄s erit: nec ēt seq̄: q̄ tu eris postq; erit an̄xp̄s: s̄ bene seq̄ vna disiunctiua cōposita ex his oib⁹ q̄ tu eris q̄ an̄xp̄s erit: vel anteq; vel postq; an̄xp̄s erit. Consimiles p̄nes possent poni de locali: vnde hec localis ē vera: vbi tu nō es: ego non sum: et tñ quelibet pars p̄ncipalis est falsa. Itē hec ē falsa: vbi tu es ego sum loquendo de loco p̄prio: et tamen quelibet pars ē vera.

Ad primū nego istā p̄nam. q̄libet hō moriet⁹ quando vnus solus homo moriet⁹. ḡ q̄ vnus solus hō moriet⁹ q̄libet hō moriet⁹. Et dico q̄ non licet trāsponere p̄tes gnāliter: s̄ solū vbi nota tp̄alis ē p̄m⁹ termin⁹ p̄babilis: ita q̄ cetera remaneāt paria: q̄libet nō ē in p̄posito: imo arguit⁹ a tertio stāte p̄fu⁹ tñ: ad eūdē stāte d̄terminatē respectu eiusdēz sincat̄begozematis: q̄ ly vn⁹ hō in ante stat⁹ p̄fuse tñ: et in p̄nte d̄terminatē: p̄nter p̄cedo istā: q̄libz homo moriet⁹: q̄ nō q̄libet hō moriet⁹. ex qua non seq̄ ista copulatiua: sed illa q̄libet homo morietur: et aliquādo non q̄libet hō moriet⁹ quā ego p̄cedo. ¶ Ad secūdū nego istāz. possibile est q̄ nullus hō moriet⁹. et ad p̄bationē: nego consequentiā (et dico) q̄ lz sequat⁹: aliq̄s homo moriet⁹: et tu credis p̄cise q̄ nullus homo moriet⁹. ergo tu non credis p̄cise q̄ nllus homo moriet⁹ q̄ tu nō deciperis. debuit enim sic argui: q̄ tu nō deciperis: tu credis p̄cise q̄ nllus homo morietur. ergo nullus homo moriet⁹: sed negatur: an̄s eē pole. Juxta hoc p̄ceditur. q̄ tu credis p̄cise q̄ homo ē asinus: q̄ nllus homo decipit. imo quando ip̄ossibile est aliq̄e boiem decipionēdo vt supra: q̄ tu credas p̄cise illā tp̄alez. ¶ Ad 3^m dico q̄ sortes occidit platonez ante. a. instās. s. q̄ vulnerauit eum: et negat⁹ istā p̄na: for. in. b. instāti occidit platone. ḡ in. b. instāti plato fuit occisus afor. q̄ lz tūc occidit platone tamen nunc p̄mo est occisus: sicut nūc p̄mo ē mortuus: et iō lz iam et p̄tine post: verū sit dicere q̄ sortes occidit platone: nunq; tamen ante instās p̄sens fuit verū dicere for. occidit platone: siue de p̄senti siue de p̄terito sumat. vnde posito q̄ for. statim emissio semine quo tunc genitus est: plato fuisset mortuus: verū est dicere q̄ for. genuit platone in hora emissionis seminis: nunq; tamē prius fuit verū dicere: q̄ ipse genuit platone: sicut nunq; fuit vey q̄ plato generatur vel q̄ est genit⁹ afor. ¶ Contra in. b. in stanti sortes occidit platone. ergo in. b. instāti plato occide

batur afor. ergo in. b. instanti plato fuit occisus afor. p̄ p̄na tenet ab actiua ad suam passiua. et secunda per resolutionem illius verbi occidebatur in sum: es: est: et suuz participium. ¶ Respondet negando vltimāz p̄sequentiā: sed solum sequit⁹ q̄ in. b. instanti plato erat occidendus afor: sicut etiam in hora emissionis seminis vel sp̄matis aliquo casu posito plato generabatur afor: et non erat genitus afor: sed generandus afor. ¶ Ex his sequit⁹. ¶ Q̄ for. interfecit platone: quādo nō egit in illuz (patet) ponēdo aliū casū q̄ sortes emisit sagittā qua vulneratus ē plato: et nūc p̄mo mortuus ē: et q̄ statim ipsa emissio anteq; tangeret platone mortuus sit for. isto posito (p̄tet p̄na) q̄ in instāti emissio nis sagitte for. interfecit platone: et tūc nō tetigit eum. ḡ rē. ¶ Ad quartūz p̄cedo illam sicut p̄bauit rō. aliquis homo desinet esse: quādo non desinet esse (ex qua non sequitur) q̄ aliquis homo moriet⁹ quādo ipse nō moriet⁹. nego tamē illam q̄ aliquis homo nō desinet esse: ipse desinet esse. Juxta hoc p̄ceditur p̄mo. q̄ antexp̄s desinet esse: anteq; ipse desinet esse: q̄ in. a. instanti non ipse erit anteq; desinat eē. et imēdiate ante. a. instās ipse erit anteq; ipse desinet eē. rē. ¶ Scōdo p̄cedit q̄ an̄xp̄s desinet eē postq; ipse desinet eē: q̄ in. a. instāti ipse nō erit postq; ipse desinet esse: et imēdiate ante. a. instās erit postq; desinet esse. ¶ Tertio p̄cedit. q̄ aliquid incipit esse: quādo ipsuz nō incipit esse (probat⁹) ponendo q̄. a. incipiat esse p̄ remotionē de p̄senti: tunc. a. non est quādo nō incipit esse: et imēdiate post istās p̄sens. a. erit quādo nō incipit esse. et in sua desinē p̄cedit q̄. a. desinit eē: quādo non desinit esse. ¶ 4° p̄cedit: q̄ aliqd̄ inceptit esse quando nō inceptit esse: imo inceptit esse postq; inceptit esse: et q̄ illud idēz desinet esse quādo nō desinit eē: imo desinit eē anteq; vlt postq; desinit eē (p̄ de. a.) post suā desitionē.

¶ Prima pars p̄ncipalis.

Artūdecimū sophisma. De p̄m⁹ arg⁹

aial fuit i archa noe (p̄bat⁹) hec aliquādo fuit vera de p̄senti. oē aial est in archa noe. ḡ postea aliq̄ talis fuit vera de p̄terito: oē aial fuit i archa noe (p̄ de p̄na) q̄ omnis p̄pō affirmatiua vā de p̄senti: relinquit vnā verā de p̄terito (vt p̄z inductie) nā hec est vera: tu es: et p̄tine post hoc hec erit vā: tu fuisti: hec ē vera hoc istās est: et p̄tine post hec erit vera: hoc instās fuit. an̄s aut ē manifestū: q̄ tpe diluuij hec fuit vera: oē aial est in archa noe (et patet) per suas exponētes. ¶ 2°. De aial aliq̄ fuit i archa noe. ḡ oē aial fuit in archa noe (p̄z) q̄ exponētes an̄tis iferūt exponētes p̄ntis. S̄z p̄bat⁹ an̄s: oē aial tūc fuit i archa noe demonstrādo me^m istās tpe diluuij. ḡ oē aial aliq̄ fuit in archa noe. p̄z p̄na ab inferiori ad suuz supius affirmatiue nō distributū: q̄ ly aliquādo nō distribuit⁹: et an̄s est clarū: q̄ aliq̄ aial tūc fuit in archa noe: et nullū fuit aial tūc q̄ ipse fuerit i archa noe. Itē aliq̄ fuit oē aial in archa noe. ḡ oē aial aliq̄ fuit in archa noe. p̄z p̄na: q̄ exponētes an̄tis cōuertunt⁹ cuz exponētib⁹ p̄ntis. an̄s p̄bat⁹: tūc oē aial fuit in archa noe. ḡ aliq̄ omē aial fuit in archa noe. p̄z p̄na: ab inferiori ad suū superi⁹ affirmatiue stans d̄terminatē. an̄s aut p̄z per suas exponētes. ¶ 3° aliq̄ inceptit esse oē aial in archa noe: sed oē q̄ inceptit esse in archa noe fuit in archa noe. ḡ aliq̄ fuit oē aial in archa noe. Prima pars an̄tis declarat: et facio istā p̄sequentiā. nūc est oē aial in archa noe: et nō imēdiate ante instans p̄sens fuit omne aial in archa noe. ḡ incipit eē omne aial in archa noe. Ista p̄na ē bona: et aliq̄ fuit ita sic significat⁹ p̄ an̄s. ḡ aliq̄ fuit ita sic significat⁹ p̄ p̄ns. ḡ aliq̄ fuit ita q̄ inceptit esse omē aial in archa noe. ḡ aliquādo inceptit esse omne animal in archa noe. ¶ Quarto. archa noe continebat omne animal. ergo omne animal fuit in archa noe. probatur q̄ns in. a. instāti archa noe cōtinebat oē aial. ergo rē.

Ratio

p̄. cor^m

Ad 4^m

De p̄m⁹ arg⁹

2^m arg^m

3^m arg^m

4^m arg^m

Quartūdecimū

ans arguit in .a. instāti archa noe cōtinebat aliqd aial: et in .a. instāti nullū fuit aial qn illō ptinebat archa noe. g in .a. instāti archa noe ptinebat oē aial (p3 pñā) ab exponētibus ad expositū. ans est veruz: g et pñs: silt archa noe incepit in .a. instāti ptinere oē aial: qz in illo instāti ptinebat oē aial. et nunq ante illud instās ptinebat oē aial: posito q .a. instās fuerit p^m instās i q bec ppō fuit vā: oē aial ē in archa noe.

Ad oppositum

arguit sic. Omne aial fuit in archa noe: tu fuisti aial: g tu fuisti in archa noe: tunc discursus est bonus: qz est siltus in 3°. p me: p ē falsa. g aliq pmissarū. nō maior: g minor q ē soph^o.

1° p

Circa

materia pñi arg^o sit bec pñā p. Aliqua ppō est vera affirmatiua de pñenti: cui nō rñdebit ali qua de futuro vera: nec rñdebit aliq de pñerito (p3 d illa) tu es oē aial in illa domo (dato) q nulluz aial pñer te sit in illa domo: et q multi hoies fuerint et erūt in illa domo. Nā bec ptinere fuit falsa: tu eris oē aial in illa domo: et bec silt semp erit falsa: tu fuisti oē aial in illa domo: qz tu nō fuisti oē aial qd fuit in ista domo. silt bec est vā: tu es tantus pñe se sicut tu es: et tñ bec nunq fuit vā: tu eris tāt^o pñe sicut tu es. nec ista erit vera: tu fuisti tātus pñe sicut tu es (dato) q tu augumētaberis p totā vitā tuā. etiā bec ē vera: p instās ē instās qd ē: et bec nunq fuit vera: p instās ē erit instās qd ē: nec vnq erit vera: hoc instās fuit instās qd est: demōstrādo instās pñs: Itē bec est vera hoc necēio ē demōstrādo aiaz for. tñc pñmo exñtis: et tñ bec nunq fuit vā: hoc necēssario erit: sicut nec illa nunq erit vā: hoc necēio fuit vt bñ p3 per suas exponētes. (2° p. Aliqua est ppō de futuro vera: cui nō rñdebit aliq de pñenti nec de pñerito vā: p3 de ista: tu eris ita senex sicut tu eris: q est vā. et nunq erit aliqua talis vera: tu es ita senex sicut tu eris: et tu fuisti ita ita senex sicut tu eris. Idē dico de ista: tu eris ita magnus sicut tu eris. aut de illa: tu eris maior qz tu eris: posito q augumētaberis quousq morieris. Silt bec est vera: hoc instās erit instās qd erit: demōstrādo pñm instās esse añxpi: et tñ nulla istarū erit vera: hoc instās ē instās qd ē: hoc instās fuit instās qd erit. et bec est vera: tu eris ois hō qui est albus et tñ nulla istarū erit vera: tu es oia homo qui est albus: tu fuisti ois hō qui est albus (p3) dato q iam scis ois hō alb^o.

2° p

3° p

et q imēdiate post hoc multi erunt hoies albi. (3° p. Aliq ppō de pñerito ē vā: cui nō rñdebit aliqua de pñenti: nec de futuro vera (nā p3 de ista) hoc instās fuit instās qd fuit: demōstrādo aliqd instās esse Ade cui nō rñdedit aliqua talis vera: hoc instās est instās qd fuit: hoc instās erit instās .s. qd fuit. Itē bec ē vā: tu fuisti mior qz tu es: et tñ nulla istarū fuit vā: tu es mior qz tu es: et tu eris mior qz tu es. supposito vt supra: q ab istāti tue exceptiōis vsq ad istās tue de sitionis debeas continue augeri. Item bec ē vera: tu fuisti homo qui est albus: et tñ nulla istarū fuit vera: tu es hō q est albus: tu eris homo qui est albus (dato) q cōtinue ante instās pñens fuisti niger: et nūc sis albus. (4° p. Que libet ppō affirmatiua simplex vera de pñenti: relinquit vnā verā de pñerito: postq habuit vnā verā de futuro. In telligo per ppōnez simplices cathgoricas istas: in qua nō ponit signū cōfusiū: nec cōplexū verbale ex parte alicuius extremi: ista cōclusio patet inductiue: qm si bec est vera: aliquis hō currit: bec aliq fuit vera: aliquis hō currit: et bec similiter erit vera: aliq homo cucurrit: et si iam veruz est q for. ē albus vel niger: faciens vel patiens: aliq fuit ita q ipse erit albus vel niger faciens vel patiens: aliquādo erit ita q fuit ipse talis vel talis vel hō. (Intelligēdū q l3 ppōnez simplices cathgorice de pñerito et futuro iuicē respondeāt: nō tñ illis ppō de pñenti. Nā bene sequitur al bum fuit nigrum. g aliquādo fuit ita q albus erit nigrus: et cōtra: albus erit nigrus. g aliq erit ita q albus fuit nigrus: et cōtra: albus erit nigrus. g aliq erit ita q albus fuit ni

Nobile

grū. sed nō sequit albus fuit nigrus. g aliq fuit ita q albus est nigrus: nec sequit albus erit nigrus. g aliq erit ita q albus est nigrus. Sorte dicit q l3 non rñdeat illis de pñerito et futuro: ista de pñenti significata: illis tñ rñdet bec: hoc est nigrus demōstrādo illud pro quo supponit subm. (Sed dicit bec ppō: hoc est nigrum respondet illi: hoc fuit nigrus. g non illi: albus fuit nigrus (patet pñā) qz aliquādo sequit q hoc i finities de pñerito potuit rñdere: videlicet illis: albus fuit nigrus: calidus fuit nigrus: currēs fuit nigrum: qm de illo de mōstrato: oia illa subiecta potuerūt supponere: imo sequit q vñ ppōni simplici de pñerito vel futuro ifinite: de pñi rñdeāt et rñdebūt: qz ifinita alba fuerūt nigra: et ifinita alba erūt nigra. Itē bec pñā non valet: albus erit nigrus: ergo aliquādo erit ita q p ē nigrus: quocūq demōstrato: qz ans semp erit possibile: et pñs aliq etit impole. g ista demōstratiua non rñdent isti de futuro. Silt quocūq demōstrato nō sequit: albus fuit nigrus: g aliq fuit ita q hoc est nigrus: cū ans semp fuerit veruz: et pñs aliquādo falsus.

Ex predictis

patet rñsio ad p^m argumētū pcedē do q bec de pñenti: oē aial est in archa noe aliq fuit vera: nunq tñ sibi rñdebat aliq de pñerito: vel de futuro vā. Sciendū tñ q bec pñā nō valet. bec de pñerito aliq fuit vera: et significat pñe sicut tñc significabat. g adhuc ē vera: qz posita creatiōe mūdi: bec aliquādo fuit vera: adā fuit ois homo: et tñ bec est falsa: adā fuit ois homo. Itē dato q oia aialia que fuerunt ante primuz instās diluuij fuissent in archa noe: in medio vel in vltimo instāti diluuij bec fuisset vera: oē aial fuit in archa noe: et iam est falsa. (Ad secūdū nego q omne aial aliq fuit in archa noe (et ad pbatōne) nego illaz pñas: omne aial tñc fuit in archa noe. g omne aial aliquādo fuit in archa noe. et dico q arguitur distributiue. qz si ly aliq est determinatio distributi termini etiā stat distributiue (et dato) q stet confuse tñ: adhuc pñā non valet: qz ly aial in ante restrigitur: et in consequente non: adeo virtualiter arguit distributiue ab inferiori ad supz superius. Cōlter nego illā consequētiā. Aliquādo omne aial fuit i archa noe. ergo oē aial aliquādo fuit in archa noe: nec est veruz: q exponētes ante cedētis cōuertātur cū exponētibus cōsequētis: qz antecedenens nō est exponibile: sed resolvable isto modo: tñc omne animal fuit in archa noe: et tunc est vel fuit aliquādo. g ali quando omne animal fuit in archa noe: et pcedo cōsequēs. sicut ans: non tñ pcedit q tñc fuit omne aial in archa noe: nec q omne aial tunc fuit in archa noe. (Ale tertiū nego q aliquādo incepit esse omne aial in archa noe: et nō sequitur: aliquādo fuit ita q incepit esse omne aial in archa noe. ergo aliquādo incepit eē omne aial in archa noe: qz in antecedēte supponit ly aial solū pro aiali qd fuit in aliquo instāti diluuij: et in pñte absolute pro omni aiali qd fuit: ex quo illud verbū incepit est pñeriti tēporis: nec aliūde fit restrictio. Dictuz est tamē in pñmo sophismate: q aduerbiuz de mōstrādi non restringit terminū distributiū verbo mediū te et diuī. (Sciendū tamē q illa cōsequētiā nō valet: nunc est omne aial in archa noe: et non imēdiate ante instās pñs fuit omne animal in archa noe. ergo incepit esse omne aial in archa noe: qz in medio instāti diluuij erat antecedenens verum et consequēs falsus: sed debuit esse secunda exponens vna illarū: non imēdiate ante instās pñens fuit ita q oē animal est in archa noe: aut nunq fuit imēdiate ante istās pñens omne aial in archa noe: qz ly imēdiate si sequitur verbum potest restringere: non autē si pcedit. (Ad qrtū nego quālibet illarū. archa noe cōtinebat oē aial in .a. instāti. In .a. instāti archa noe continebat omne aial (et ad probationez) nego consequētiā: sed soluz sequitur: q archa noe continebat in .a. instāti. omne aial: aut q archa noe ptinebat omne aial in .a. instāti: quoz qdlibet pcedit.

Et si q̄rat de expositiōe illius in a. iſtāti archa noe cōti-
nebat oē aīal (dico) q̄ ille sunt sue exponētes in a. iſtāti
archa noe cōtinebat aliquod animal: et nullū fuit aīal qn il-
lud in a. iſtāti continebat archa noe: quod est falsum.
Cōfiliſ dī ad aliam. ſ. q̄ archa noe iſcepit in a. iſtāti cōti-
nere oē aīal q̄ ipſa eſt falſa. ccedit tñ q̄ archa noe incepit
ptinere in a. iſtāti oē aīal. et q̄ archa noe incepit ptinere oē
aīal in a. iſtāti. **I**ntelligēdū tñ q̄ illa p̄ſa nō valz. archa
noe ptinebat oē aīal i. a. iſtāti. ḡ in a. iſtāti fuit aliq̄d aīal in
archa noe: qz poſito q̄. a. iſtās fuerit p̄ mille annos aī
archa noe: et q̄ oē aīal: q̄d fuit in a. iſtāti poſtea itrauerit in ar-
cha noe. ē aīis verū et p̄ſis falſuz: cū ſolū poſt. a. iſtās fuerit
aliq̄d aīal in archa noe: ſic poſt. a. iſtās tu fuiſti oīs hō in a.
iſtāti (dato) q̄ tu fueris oīs hō in a. iſtāti. igiſ rē. **E**x
his inferri poſſūt aliq̄e p̄pōnes. p̄ma. in archa noe tu fui-
ſti: et tu nō es in archa noe: nec fuiſti in archa noe: nec eris i
archa noe. p̄baſ et pono: q̄ illa archa q̄ fuit noe. iaz ſit tua i
qua ſis et fueris: iſto poſito: arguiſ p̄ma p̄s. i hoc tu fuiſti: de
mōſtrādo archā q̄ fuit noe: et hoc ē vel fuit archa noe. ergo i
archa noe tu fuiſti. p̄z p̄ſa p̄ resolutionē. 2^a p̄s ē manifeſta:
qz iſta archa noe nō ē: nec erit noe: nec vnq̄s fuit noe q̄d iū
tu fuiſti in ea: cum p̄ multos annos ante mortuus ſit. Et ſi
arguaſ ſic: in archa noe tu fuiſti. ḡ tu fuiſti in archa noe: p̄
p̄uerſionez ſimplicem. Dico q̄ illa nō eſt p̄uerſio ſimplex:
ſed iſta aliq̄d in q̄ tu fuiſti ē vel fuit archa noe: ſeu iſta tu in
archa noe fuiſti: ſic alias dictū eſt. **S**cōda p̄pō: tu incipis
eſſe i archa noe: et tñ tu nō incipis eē in archa q̄ eſt noe: nec q̄
fuit: nec q̄ erit noe. p̄baſ: et pono: q̄ noe nūc p̄mo reſuſcite-
tur: cuius ſit: et erit iterū archa. iſto poſito: p̄ma p̄s p̄z: tu es
in archa noe: et nō immediate aī iſtās p̄ſis fuiſti i archa noe:
ḡ tu incipis eſſe in archa noe. ſa vō pars ſeq̄ ex caſu (ex
quo) tu es in archa noe: q̄ eſt noe: que fuit noe: et q̄ erit noe:
et immediate aīis iſtās p̄ſens fuiſti in archa q̄ eſt noe: que fu-
it noe: et q̄ erit noe: vñ in alijs terminis ē ccedit q̄ ſoz. incipit
eſſe aīal albū: et tñ nō incipit eē aīal q̄d eſt albū: nec q̄d fuit
albuz: nec q̄d erit albū. vt poſito q̄ ſoz. incipiat eē albuz: et q̄
aliq̄n ipſe fuit albuz. **3^a** p̄pō: tu incipis eē in archa noe: i
qua tu nō incipis eſſe (p̄z) qz tu incipis eſſe in archa noe: et in
nulla archa tu incipis eſſe. quacūq̄. n. archa data in qua tu
es in illa immediate ante hoc tu fuiſti. vñ arguiſ ſic. tu es in
archa noe in qua tu nō incipis eē: et nō immediate ante iſtās
p̄ſis fuiſti in archa noe in qua nō incipis eſſe: igitur tu inci-
pis eſſe in archa noe in qua tu nō incipis eſſe (p̄z p̄ſa) ab ex-
ponētib⁹ ad expoſitū. p̄ma pars aīal p̄z: qz ſuū oppo^m ē fal-
ſuz. et ſa qz hec archa nō immediate ante iſtās p̄ſes fuit noe.
Quarta p̄pō: tu nūc non es in archa noe et immediate p̄
iſtās p̄ſens tu eris in archa noe: et tñ tu diſtas ab archa noe
p̄ mille milliaria: nec ē niſi vna archa noe. p̄baſ: et pono: q̄
noe ſit in archa ſua diſtante ab archa tua in qua es et eris
ptinere p̄ mille milliaria: et q̄ immediate poſt hoc ex cōuētio-
ne facta archa in qua tu es: erit noe: et cōuerſo. iſto poſito
habet̄ p̄ſo. Et p̄nter ē ccedēdū q̄ tu nō es in archa noe: et
eris i archa noe: et tu nō monebis ad archā noe: nec illa mo-
uebit̄ ad te: et q̄ tu es in archa noe: et aliq̄n eris extra archā
noe: et tñ nunq̄s exhibis archā noe (p̄z) ponēdo ecōtra q̄ tu
ſis in archa noe: et noe ſit in archa tua: et q̄ immediate poſt i
archa i q̄ tu es erit tua: et illa i q̄ ē noe erit ſua. igitur rē.

Prima pars p̄ncipalis.

Quintūdecimū

Sophi^a. Quicqd
audiſ aſorte pro-
ferē aplatone. p̄baſ (et pono) q̄ plato p̄fe-
rat ſolū illā p̄pōnē: nullus hō ē aſin⁹: cuius
piacēs audiat ſoz. et nō ſignū negatiuū: et nō
aliq̄d aliū. iſto poſito arguiſ ſic p̄ ſophiſma.
Quicqd audiſ aſorte proferē aplatone: pro-
poſitio affirmatiua audiſ aſoz. ḡ p̄pō affirmatiua proferē apla-

tone (minor p̄z) qz iſta: hō ē aſin⁹ ē p̄pō affirmatiua: cū nō
ſit in ea negatio: ſz ē falſa: qz nllā p̄pō affirmatiua proferē
aplatone. p̄baſ: iſta ē p̄pō negatiua: cuius verbū p̄ncipale
negat. ſed cuiuslibet p̄pōnis plate aplatone p̄ncipale ver-
bum negat. ḡ rē. Itēz ſi q̄cqd audiſ aſoz. proferē aplatone
et falſum audiſ aſoz. ſ. hō eſt aſinus. ḡ falſuz proferē aplato-
ne: ſed hoc eſt falſuz: qz plato non proferit niſi illā negatiuā
vel partē eius: mō illa nō eſt falſa (vt p̄z) nec etiā pars ei⁹
eſt falſa: qz cū q̄cquid ſignificat pars: ſignificat et totū: ergo
ſi aliq̄d pars ſit falſa: ipſa ſignificat falſuz: et p̄nter illa neg^m ſi
gnificat ſlz: q̄d nō apparet dicēdū: cū ſit p̄pō negatiua. **2°** 2^m ar^m
q̄cquid audiſ aſoz. proferē aplatone: ſed p̄pō audiſ aſoz. ḡ
propoſitio p̄ferē aplatone: ſed 2° eſt falſū: qz ſi p̄pō proferi-
tur aplatone: vel ſubito: vel ſucceſſiue. nō ſubito: qz h̄z p̄tez
et partes: et p̄tē extra partē. nec ſucceſſiue: qz tūc vna p̄s ē p̄-
lata: et alia proferēda. ḡ nō proferit illaz. p̄baſ p̄ſa: qz aliter
ſequiſ: qz prius protulit eaz: qz p̄ſiſ ſe habuit circa eā p̄ſiſ
mō. quo cceſſo (ſeq̄) q̄ tu dicis totū p̄ſalteriū ſi dicis vnū
verbū illi⁹: et q̄ infinities dixiſti illud: et q̄ q̄cito dixiſti ali-
quid ipſius: ita, taz cito dixiſti totū p̄ſalteriū: q̄d eſt abſur-
duz. **3°** ſi q̄cquid audiſ aſoz. proferē aplatone: aut ergo 3^m ar^m
ſortes ita cito audiuit vocē p̄lonis: ſic plato ptulit eā: vñ nō.
primū nō p̄t dari: qz vox cū ſit ſon⁹ nō multiplicat niſi me-
diatē motu in aere: vt teſtat̄ p̄hus. z. de aīa: ſed motus ſuc-
ceſſiue catur. ḡ vox ſucceſſiue multiplicat. ḡ p̄ multiplicabiſ
ad medietatē aeris p̄pe platonē: q̄ p̄pe ſoz. ḡ p̄zi plato ptu-
lit vocē ſuā q̄ ſoz. audiuit illā. q̄d ſi cōcediſ p̄tra. q̄libet vox
ſubito multiplicat intētiōē ſuaz: ergo nō prius in vna p̄te
aeris q̄ in alia. ergo q̄cūq̄ voce data quā protulit plato: il-
lam eque cito audiuit ſoz. ſicut protulit plato. aīis probaſ
ex eo: qz intētiō vocis non h̄z triūm: ſicut enī intētiō colo-
ris ſubito multiplicat: ita videt̄ de intētiōe vocis. **4°** 4^m ar^m
aliqua vox indiuiſibilis auditur aſorte: ſed nec indiuiſibi-
lis proferitur aplatone. ḡ non q̄cqd audiſ aſorte proferitur
aplatone (p̄z p̄ſa) cū minori: qz quacūq̄ voce data quā p̄-
fert plato: illa extendiſ in aliqua parte medij. ḡ non eſt idi-
uiſibilis. maior vero declaraf: qm ſortes audit multas lit-
teras vocales: modo. quelibet vocalis eſt indiuiſibilis: qz ſi
nō. ḡ poſſet andiri medietas vocalis: et medietas medietas:
tis: et ſic in infinitū. cuz ergo omne tale eſſet littera vocalis:
ergo in qualibet littera vocali ſunt infinite vocales: conſe-
quens eſt diſſonuz. ergo rē.

In oppoſitum arguiſ ſic. iſta p̄pō homo eſt aſi-
nus: et quelibet eius pars audiſ
aſorte: et illa cuz qualibet eius parte proferitur aplatone. ḡ
quicquid auditur aſorte proferitur aplatone: q̄d eſt ſophi^a.

Circa materiā primi argumēti ſit hec p̄ma conſuſio.
Aliqua eſt propoſitio vniuerſalis affirmatiua vñ p̄^a 3^m
negatiua: cuius ſubiectū ſtat determinate. probaſ: et pono:
q̄. a. ſit iſta: oīs homo eſt aīal: et b. ſuuz piacens. ſ. homo eſt
animal: et arguiſ ſic: oē ſubiectū. a. ē ſubiectū. b. ſed ſubiectū
b. ſtat determinate. ergo ſubiectū. a. ſtat determinate (pa-
tet p̄ſequētia) cuz maiori: et minori declaraf ex eo: qz cuius-
libet indefinite ſubiectū ſtat determinate: ſed b. eſt p̄poſi-
tio indefinite. ergo rē. Itēz p̄z de p̄poſitiōe negatiua (po-
nendo) q̄. a. ſit illa: nullus deus eſt: et b. ſuuz piacens. ſ. de⁹
eſt. **E**x iſta p̄ne ſequiſ primo. Qz alicuius indefinite ſub p̄^m cor^m
iectuz ſtat diſtributiue. probaſ. b. eſt propoſitio indefinite
ſed ſubiectū. b. ſtat diſtributiue. ergo minor arguiſ. Idem
eſt ſubiectū. a. et ſubiectū. b. ſed ſubiectū. a. ſtat diſtributiue.
ergo ſubiectuz. b. ſtat diſtributiue. **S**cūdo ſequiſ. Qz 2^m cor^m
ſub ſubiecto p̄poſitionis vniuerſalis p̄tingit deſcēdere diſ-
iunctiue: et ſub ſubiecto p̄pōnis indefinite: p̄tingit deſcēde-
re copulatiue (p̄z) ex quo idem eſt ſubm vñ et indefinite. **T**ertio ſequiſ. Qz aliq̄s terminus ſtat p̄fuſe tñ: et idem 3^m cor^m
ſtat determinate (patet) de ſubiecto illi⁹ excluſiue: tñ hō

Quintidecimus

est risibilis: aut de predicato istius? vltis: ois hō ē aīal: cū idē sit subm exclusiue et sue pīacētis: et idē sit pīcatū vltis et sue indefinite: q̄ est pars eius. ¶ 4° seq̄. q̄ sub termino stāte p̄fute tñ p̄tingit descēdere disiūctiue: et sub termino stāte determinate p̄tingit descēdere disiūctim. Ex quo idē terminus supponit determinate et p̄fute tñ: ita q̄ nō sequit̄ talis terminus supponit determinate. q̄ nō supponit cōfute tñ: vel disiūctiue: nec ecōtra. ¶ Intelligendū tñ q̄ l3 diuerse suppositiones cōpetāt eidē termino: hoc nō ē respectu eiusdē vñ subm huius: ois hō ē aīal: stat distributiue in ordine ad totam vltē: et respectu signi vltis p̄tingit descēdere copulatiue: et idē subm stat determinate in ordine ad p̄pōnē indefinitā: et respectu eiusdē p̄tingit descēdere disiūctiue. Idēz dicit̄ de subo illius exclusiue: tñ hō est risibilis: q̄ in ordine ad exclusiua supponit p̄fute tñ: et nō determinate et respectu dictionis exclusiue p̄tingit descēdere disiūctim et nō disiūctiue. In ordine vero ad pīacēs stat determinate et nō confute tñ et respectu eiusdē d3 descēdi disiūctiue: et nō disiūctim.

2° p̄. ¶ 2° cōlo. Omne v̄bū platū aplatone est v̄bū nega^m: et tñ aliq̄ p̄pō prolata ab eo est p̄pō affirmatiua (p3) dato q̄ plato ptulerit illā: nullus d3 ē: ipse nō ptulit nisi vñū neg^m. vt suppono: et q̄ illa ē affirmatiua. d3 ē: iō ptulit affirmatiuam. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄. Qz nulli^o negatiue v̄bū p̄ncipale affirmat: et tñ alicui^o affirmatiue verbū p̄ncipale neget. p̄ma ps p3 induciue: et fa ē pbata. ¶ 2° seq̄. q̄. a. et b. p̄pō nes inuicē p̄uertunt: et eidē mētalī subordinant: et tñ v̄buz p̄ncipale vñi^o negat et alteri^o affirmat. p3: dato q̄. a. sit illa totalis de^o ē. et b. pīacēs istius: nullus de^o est. ¶ 3° p̄. Impossibile ē platone ptulisse istā: nullus de^o ē q̄ ptulerit v̄ez: et tñ pole ē eū p̄ferre eandē nō p̄ferēdo verūz. p̄ma ps p3: q̄ ipole est platone ptulisse illā: nullus d3 ē q̄ ptulerit illā: deus ē. fa ps declarat. nā q̄ diu p̄ferē ps p̄pōnis: tam diu p̄ferē ipsa p̄pō: s3 possibile est platone p̄ferre illāz negationē: nullus: nō p̄ferēdo illā d3 ē. i. g. i. pole ē p̄lone p̄ferre illā: nullus deus ē: nō p̄ferēdo illā: deus ē. quo posito: et ad misso p̄lo p̄fert illā: nullus de^o est: nō p̄ferēdo aliq̄d verū.

p̄ma. cor^m. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. Qz aliq̄ inuicē p̄uertibilia dicunt̄ afor. et aplone: nō obstāte q̄ for. nō dīc nisi necēiuz: et p̄lo dīcit ipole. p3: supposito q̄ for. dicat istā nullus asinus est chymera: cui^o platō sit solū sup negationē: plato vō dicat cōsimilē: cui^o platō sit super verbuz. ¶ 2° seq̄. Qz plato p̄t p̄ferre verū: nō p̄ferēdo falsūz: et tñ nō p̄t p̄ferre verū: q̄n p̄ferat nō verū. p̄ma ps patuit: et fa declarat: q̄ plato non p̄t p̄ferre aliq̄d p̄pōnē q̄n p̄ferat partē ei^o. que nō p̄t esse p̄pō. ¶ 4° p̄. Possibile est for. audiuisse oēm vocē platāz aplatone: et nō tñ est pole for. audire oēm vocē platāz aplatone. p̄ma ps est de se nota: et fam. p̄bo: nā si for. audit vocē platōnis istius vocis vna ps ē audita: et altera ē audiēda p̄mo q̄ vox est ens successiui. fo q̄ si nō est aliq̄ pars audiēda: illa vox tota ē audita: et p̄ oīs for. nō audit illā: t̄ sic vna ps illius vocis manet audiēda: et illa est. plata aplatone: vt suppono: q̄ for. nō audit oēs vocē platā aplatōe. ¶ Ex ista p̄ne sequit̄ p̄mo. Qz pole ē platone ptulisse oēm vocē auditam afor. nō tñ ē pole for. audire oēm vocē platā aplatōe. p3 ex dīcis. ¶ Scōo seq̄. Qz hoc sophisma ē possibile. oē auditū afor. ē platū aplatone: hoc tñ ē ipole: q̄cqd auditur afor. p̄fert aplone: nō p̄p hoc: q̄ impossibile sit platone p̄ferre aliq̄d: q̄ necēiuz est: si plato p̄fert: q̄ ipse p̄fert aliq̄d. Sed alia de cā: q̄m q̄tūcūq̄ inuicē applicetur for. et plato: ex quo nulla vox subito multiplicat̄. sic platōe loquēte v̄ez est dicere q̄ ipse p̄fert aliquā vocē quā nō audit for. ita ecōtra for. audit aliquā vocē: quā plato nō p̄fert: l3 for. tes illam protulerit.

Ad p̄m argum^m. ¶ Ad primū dicit̄ q̄ in rei veritate nō q̄cqd auditur afor. p̄fert aplatone: et q̄ multe sunt partes illius hō est asinus: quas audit for. quarū nullā p̄fert pla

to: ideo argumētū in oppo^m nō cludit nisi q̄ oē auditum afor. p̄fert aplatone: vel est prolata aplatone: et hoc cedit̄. Deinde nō icōuenit q̄ p̄pō affirmatiua sit. plata aplatone et tūcad arg^m p̄pō negatiua ē illa in qua verbū p̄ncipale negat: verū est p̄ negationē exīte aliq̄d illi^o. mō isti^o homo ē asinus: verbū p̄ncipale neget nō p̄ negationē q̄ sit ps eius: s3 totius vltis negatiue. Dicat̄ q̄ p̄pō negatiua est illa cui^o verbū p̄ncipale negat p̄ negationē exītez aliq̄d eius et p̄positio affirmatiua ē illa cui^o p̄ncipale verbū nō negat p̄ negationē exītez aliq̄d sui. Et nō itelligunt̄ p̄prie ille descriptiones: nisi de p̄pōne affirmatiua vel negatiua vocali vel scripta. Itēz cōcedo q̄ p̄lo p̄fert falsūz: et q̄ illa nullus hō est asinus significat falsūz: nec ē incōueniēs p̄pōnez verā significare falsūz: et p̄pōnē falsā significare verū: imo hec hō est asinus: h3 infinitas necessitates. s. hōiez eē aīal: et hō minē esse corp^o: et hōiez eē subam: et sic de singulis infinitis q̄ sequuntur ad illā: hec aut hō ē aīal significat hōiez eē asinus: et hōiez eē caprā: et infinita alia q̄ claudunt̄ in p̄pōne illa: rōne subiecti: et p̄ti: nō tñ p̄p hoc eadē p̄pō ē vera et falsa: q̄ veritas et falsitas p̄pōnis cognoscit̄ ex significato p̄mario: et scōario. ¶ Ad scōz cōcedo q̄ plato successiue p̄fert illam: nullus hō est asinus: et p̄nter q̄ dicēs vñū verbū psalterij dicit totū psalteriū: nō tñ dixit totū psalteriū: l3 icēpit dicere totū psalteriū. ¶ Cōtra dictū est in alio sophismate: q̄ ar. cha. Noe nō incepit p̄tinere oē aīal: q̄ nō p̄tinebat oē aīal: q̄ per idē tu nō incepisti dicere psalteriū: nec aliquā p̄pōnē nisi dixeris illā. ¶ Rūdef negando p̄ntiā: q̄ ibi arguit̄ in terminis distributis: et nō respectu vbi ip̄ortantis successione. Dic aut terminus nō distribuitur: imo p̄t stare discrete et sup̄ respectu verbi ip̄ortantis successione. vñ si aliq̄n nō dixisti. a. p̄pōnē et postea fuit ita q̄ tu dīcis. a. p̄pōnē: tu icēpisti dicere. a. p̄pōnē: sed nō si archa. Noe aliq̄n nō p̄tinebat oē aīal: et postea fuit ita q̄ cōtinēt oē aīal. ipsa incipit p̄tinere oē aīal: et hoc p̄p variationez sup̄pōnis: vt dicebatur. ¶ Ad tertū dico q̄ plato p̄ti^o ptulit q̄ for. audiuerit: et ne go q̄ intētio vocis multiplicet̄ subito: sicut nec intētio soni. tonitruū enī prius fuit in aere q̄ audiat q̄d declarat splendor p̄ueniēs: et p̄us videt̄ p̄tact^o cor^m se p̄cutiētū q̄ audiat p̄cussio: et l3 intētio vocis nō hēat d̄ziū p̄prie tñ causat̄ successiue p̄ accūs rōne mot^o: cui^o nā p̄sistit in fieri p̄tē: post p̄tē. vñ lumē q̄tū est ex se fit subito: et nō h3 d̄ziū: potest tñ fieri successiue aut rōne medij successiue dispositi. aut rōne cor̄poris luminosi successiue moti. intentio aut coloris subito multiplicat̄: q̄ nō idiget motu aeris: sicut vox q̄d declarat ip̄etus v̄etoz ip̄ediētū p̄ceptionē soni: et nō v̄sionē coloris. Juxta hoc cedit̄ q̄ possibile est for. audire vocē platōnis platone nō loquēte. p3 ex quo vox multiplicat̄ successiue. imo possibile est for. audire voces nullius aīal. patet dato q̄ plato moriatur anteq̄ vox sua sit audita afor. nec sequitur: for. audiuit. a. vocem: et illa fuit vox platōnis: quia illa vox non fuit platōnis: quādo for. audiuit illam: sed solū sequitur: q̄ voces platōnis for. audiuit. ¶ Ad quartū dicit̄ breuiter q̄ quelibet littera vocalis est diuisibilis in infinitū: et q̄ potest audiri vna medietas: et medietas medietatis: et sic in infinitū: nō audiēdo totūz: sicut etiā p̄t p̄ferri nō tamē quelibet talis pars est littera vocalis: s3 l3 q̄libet talis pars est vox: vnde sicut nō q̄libet pars l̄re scripte est littera: quia requirit̄ determinata figura ad eē littere quā non habet quelibet pars littere: ita non quelibet pars littere vocalis est littera: quia requiritur determinata dēarticulatio in medio quā nō habet quelibz pars. et ideo dico q̄ sig^m ista l̄ra. a. in infinite sunt partes eius: quarum quelibet est. a. et infinite sunt partes eius: q̄rū nulla est. a. q̄ in finite sunt partes eius: q̄rū q̄libet h3 figurā denominantē illud eē. a. et ifiuite sūt partes eius: q̄rū nulla habet h3 figurā ideo in quolibet. a. sunt infinita. a. et infinita nō. a. et.

Prima pars principalis.

Extumdecimus ^{soph^a}. Qdlibz aliquoruz aialiu est non ho quoz qdlibz est ho: ponat q sex sint aialia in mudo: et no plura. s. for. plo: et cicero: et tres asini illis coes: illo posito: arguit sic. qdlibz istoz aialiu est no ho quoz qdlibz est ho demorando illos tres hoies. g. qdlibz

aliquoruz aialiu est no ho quoz qdlibz est ho: ams argu. f. qdlibz istoz aialiu est no ho: et qdlibz istoz aialiu est ho: ergo qdlibz istoz aialiu est non ho quoz qdlibz est ho: p3 aia: sequit gnaliter: ois ho alb⁹ currit: et ois ho alb⁹ disputat. ergo ois ho alibus currit q disputat. Pa pars aitis segt ex casu. s. qdlibz istoz aialiu est ho demorando istos tres hoies: s3 p¹ ps arguit. qdruplr⁹ et p¹ sic: qdlibz aialiu istoz est non ho. g. qdlibz istoz aialiu est no ho. p3 aia: ab vno ouertibili ad reliquu: qz aialiu istoz: et istoz aialiu ouertunt: sicut hois illi⁹: et illi⁹ hois: s3 ams arguit. sic: qdlibet aialiu istoz est no ho. ergo qdlibz aialiu istoz est non ho: p3 aia: Jte p¹ ab vno couertibili ad reliquu: qz idē itelligit per ams et p3: ams aut ē ma^m: qz nihil ē aial istoz: nisi aliqd istoz asinoz: sed ois asinus ē no ho. g. et. C. 2°. Aliqd istoz aialiu est non ho: et no est aliqd istoz aialiu qn illud sit no ho. g. qdlibet istoz aialiu est non ho: p3 aia: ab exponētibz ad expo⁹ et p¹ ps aitis arguit: qz hoc ē no homo demorando brunellu: et hoc ē aliqd istoz anima liu. ergo et. Pa pars declarat: qz nullus ho ē aliqd istoz: cū no sit de possessione illorū. g. pncise non ho est aliqd istoz. g. no ē aliqd istoz qn illud sit no ho. C. 3°. Pono q. a. sit nūe/ ruz ex for. et brunello. b. vo numer⁹ ex plone et fauello. c. nu mer⁹ ex cicero: et 3° asino: quo admissio: arguit sic: qdlibz istoz est non ho demonstratis. a. b. c. sed qdlibz istoz aialiu est aliqd istoz. ergo qdlibz istoz aialiu est no ho: p3 aia: cum maiori: qz tam. a. q. b. et c. ē non ho: s3 minor declarat: nā. a. b. c. sunt illa sex aialia: s3 qdlibz istoz aialiu demorando istos tres hoies ē aliquod istoz: demorando illa sex aialia. g. qdlibz istoz aialiu est aliqd istoz demorando. a. b. c. C. 4°. Sor. est no ho. g. qdlibz istoz aialiu est no ho: p3 aia: qz no ē maior rō de vno qz de alio: et ams arguit. non ho v⁹ et affirmatiue pdicat de for. g. for. ē no ho. pbat ams. hoc ho v⁹ et affirmatiue pdicat de for. s3 ly ho est no ho. g. no ho vere et affirmatiue pdicat de for. Jte for. ē aliqd. g. for. ē no ho: p3 aia: ab vno couertibili ad reliquu: eo q aliqd: et no homo ouertunt. pbat. hoc: et no ho ouertunt demorando illū terminū non risibile: sed hoc ē aliqd. g. aliqd et no ho couertunt: patz aia arefoluentib⁹ ad resolu^m. ams ē v⁹. g. et p3: vel sic: no risibile: et no ho couertunt. g. aliqd et no ho couertunt (p3 aia) ab inferiori ad suū. superi⁹ affirmatiue. nā omne no risibile est aliquid: et non econtra.

In opposituz arguit sic: qdlibz aliquoruz aialiu est no ho quoz qdlibz est ho: s3 taz for. qz plato est aliquoruz aialiu. g. tam fortes qz plato est no ho: mo: quorum quodlibet ē homo: et aia: qz est silis in 3°. pri me figure. s. iplicit contradictionem: et minor est vera: qz tam for. qz plato est de numero aliquoruz animalium. ergo maior implicat contradictionem que est sophisma.

Circa pdicta sit h pma s. Qdlibet aial istoz aialiu est no ho: et tū no qdlibz aial aliquoruz aialiu ē no ho: pbat (et pono) q brunellus et fauellus sint aialia de possessione for. et plonis: et for. et plato sint de possessione cicerois. et roberti: isto posito p¹ pars ē vera demorando per ly istoz for. et platonē. nā aliqd aial istoz aialiu est no ho: et nihil est aial istoz aialiu qn illud sit no ho. ergo qdlibz aial istoz aialiu ē no ho: p3 aia: ab exponētib⁹ ad expo⁹. ams est v⁹. g. et p3. Pa vero pars declarat. Nam si qdlibz aial aliquoruz aialiu ē no ho: et tam for. qz plato ē aial aliquoruz aialiu p. casuz. ergo tam for. quā plo ē no ho qd ē falsuz. C. Ex ista p¹ ne seg

tur. Et ista aia no valz: qdlibz istoz aialiu ē no ho. g. qdlibz aial quoz aialiu ē no ho: qz demorando brunellu: et fauellu p ly istoz: ē ams v⁹: et p3 falsuz. Un i simili et no segt: qdlibz istoz aialiu currit. g. qdlibz aliquoruz aialiu currit: utrobiz arguit ab inferiori ad suū. superi⁹ distributic. C. Contra signuz obectō v⁹ affirmatiuū nūqz distribuit obliquu: nisi per accūs rō: ne recti aquo regit: sed ly aliquoruz aialiu ē oblig casus: et n regit arecto: qz ē pluralis nūeri: et qz rect⁹ illius pponis ē singlaris nūeri. C. D¹ q ly aliquoruz aialiu sicut ly istoz re: Rñsio g¹ asig⁹ vli et supplet vices substantiui sui. neqz oz illud qd regit: et illud aquo regit. seu adie^m et substantiui conuenire: vt p3 i illa: rosa ē pulcherrim⁹ floz. Nec ē inconueniēs subm eē plural nūeri: et vbi singlaris numeri: dūmō rectus aquo regit sit singlaris nūeri. Et si d¹ q ille gtus pluralis nūeri no regit asigno s3 arecto icluso: illud no ē v⁹: qz hec ē v⁹: qdlibz istoz aialiu ē ho demorando illos tres hoies: et hec ē falsa qdlibz aial istoz aialiu est ho: vt liquet. Jte hec qdlibz istoz ē: non pōt h⁹re talem rectū ipli⁹: dato: qz per ly istoz for. demorando: et brunellus: qz no ē rō qre plus itelligit ho i recto qz asin⁹: nec e⁹. C. 2°. qdlibz aialiu istoz est no ho: et tū no qdlibet istoz aialiu ē no ho. p¹ pars arguit qdlibz aial istoz est no ho. g. qdlibz aialiu istoz ē no ho: p3 aia: ab vno couertibili ad reliquu. Jde. n. itelligit p illa: qdlibz hoiam istoz currit: et qz ho istoz currit: Pa pars arguit: qz si qdlibet istoz aialiu est no ho: for. ē istoz aialiu. g. for. ē no ho. Sorte p¹ m¹az partez p¹nis posset argui: sicut arguit s oppositū scōe partis sic: qdlibz aialiu istoz ē no ho: for. ē aialiu istoz. g. for. ē no ho: negat minor: qz for. no ē aialiu istoz: qz for. no ē de numero aialiu q sint et istoz: et p¹ p¹nis for. no ē aialiu istoz: cū enī pponit ly istoz: ambo illi geti se habēt sicut adie^m et substantiui et ambo regunt asinca^m singlaris nūeri. Cū aut post ponit: ly istoz: et pponit ly aialiu: tūc fm coez modū loquēdi ly aialiu regit arecto singlaris nūeri: et ly istoz regit ab illo gtō aialiu. ideo ē diuersitas i pponēdo et postponēdo. C. 3°. Qdlibz istoz aialiu est ho: et tū nullum aial istoz aialiu ē ho: p¹ pars p3: demorando for. plone: et cicero. Pa pars declarat: qz si aliqd aial istoz aialiu ē ho: hoc ē id: qz aliqd aial: qd ē de nūero istoz ē ho. Sed s. data illa expositione: segt: qz famulus istoz ē dñs istoz: demorando eisde: qz ponit qz for. et plato sint domini aliorū: et fui illorum: isto admissio arguit sic: for. ē domus istoz: demorando for. et platone: et idē for. ē famulus istoz: demorando eisde. g. famulus istoz est dñs istoz: p3 aia: p resolutionē: et ams arguit: qz for. ē dñs de numero istoz. et famulus de numero istoz. et sic sequit. qz amicus istoz ē inimicus istoz: et pater istoz ē filius istoz: et magister istoz ē discipulus istoz: dato: qz for. sit amicus: p¹ et mag¹: et sit inimicus: filius: et discipulus alicui⁹ cū igit no ē cedenda: for. est aial istoz i casu sophismatis: qz per illam denōt qz for. est aial de possessione illorum: et cōsequēter negat illa: for. ē ho istoz: qz for. no ē ho de possessione illorū. C. 4°. Qdlibet illorū est aliqd aial illorū: et tū nlls illorū ē aliqd illorū: p¹ ps p3: qz qdlibz illoz ē de nūero illorū: et Pa pbat: nā si aliqd istoz ē aliqd illoz. g. qdlibz illoz ē ens istoz: seu res istoz: sp demorando illos tres hoies: p3 aia: ab vno couertibili ad reliquu: qz aliqd: res: et ens: couertunt: s3 p3 ē falsuz: qz nullū istoz ē de possessione istoz. Jte si aliqd illorū ē aliqd istoz: et quodlibz illorū ē pncise ho vel aial. g. quodlibet istoz ē ho vel aial istozum qd ē reprobatur in 3° p¹ne. Contra hoc ē hoc istozum: et hoc est aial. igit hoc ē hoc aial istozum demorando for. et p¹ p¹nis hoc ē aial istozum. C. 2°. Hoc ē aial istozum vel no aial istozum: sed no est no aial istozum: qz no ē no aial. g. hoc est aial istozum. C. 3°. Hoc ē vnu istozum. g. hoc ē aliqd illorū: p3 aia: ab vno couertibili ad reliquu: qz vnu: et aliqd ouertunt: ams p3: quocunqz istozum demorando iste ē vnu istozum. C. 4°. Illa tria aialia sunt hoies. g. aliquod aial istozum ē ho: qz si no valet: stet. g. opposit

obectō

Rñsio

2° s3^o s4^o sp. cor^mz. cor^m3. cor^m4. cor^m

Vigesimum tertium

tū pñtis cū ante: et seq̃ illa. q̃ aliq̃ aialia sunt hoies quo
rū nullū ē hō. p̃ rō nō cōcludit plus q̃ ista: tu es mōachus:
et tu es alb⁹. ergo tu es monachus alb⁹. Fa rō bñ concludit:
sz nego minozē: hoc nō ē nō aial istoz: imo hoc ē nō animal
istoz: et cū dī hoc nō ē nō aial. q̃ hoc non ē nō aial istoz: ne
go pñaz: sicut nō seq̃ hoc nō ē non lignū. q̃ non ē nō lignū
albiū (dato) q̃ dem̃aret lignū nigz. 3. rō cōcluderet si ly
vnū teneret i neutro genere substatuato: sed soluz tene
adicte (vt suppono) qz alr aīis non eēt vez. 4. rō ē pec
cat: non tñ ppter hoc d3 ccludi ista. q̃ aliq̃ aialia sunt ho
mines quoz nullū ē hō: qz iam conclusus ē: q̃ istoz aialiu
aliq̃ ē homo: licz nihil istozum animaliu sit homo.

Ad p̃m **Ex predictis** (p3) rñō ad p̃mū argumētū p̃ncipa
le: q̃ nulla illaz pñaz ē bona: qd̃z

aialiu istoz ē non hō. qd̃z aialiu aliquozū ē non hō. qd̃z
istozū aialiu ē non hō. igit̃ qd̃z aliquozū aialiu ē non hō.
quodlibz aialiu istozū ē nō hō. igit̃ quodlibet istozū aialiu ē

Ad 2m non hō. **Ad 2m** negat pñā: nec arguit ab exponētib⁹ ad
expo: qz illa ṽlis exponit p sigm affirmatiuū: et sigm nega
tiuū sibi corrdētia isto modo: aliquod istozū aialiu ē non
hō: et tñ non ē aliquod istozū aialiu qn illud sit non hō: seu
nullū ē istozū aialiu qn illd sit nō hō: mō q̃z istaz exponē
tium ē falsa: ille vō exponentes ibi assignate sunt exponen
tes illius ṽlis: qd̃z istoz aialiu ē non hō: quā ego ccedo sic
suas exponētes: qz equalet isti: quodlibet ens istoz aialiu

Ad 3m ē non hō. **Ad 3m** breuiter nego istā. quodlibet istoz ē nō
hō dem̃atis. a. b. c. et cū dī. a. ē non hō. b. ē non hō: c. ē nō
hō. q̃ quodlibz istoz est non hō dem̃atis. a. b. c. negat pñā: qz
lz non dem̃ent nisi. a. b. c. adhuc dem̃ant illa sex: qz a. b.
c. sunt illa sex: sz oportuit addere i ante: q̃ nō est aliqd istoz
ruz: nec aliqd istoz qn ipz sit. a. vel. b. ṽl. c. qd̃ negat. vñ ex
isto argum̃to pbari possz: q̃ aliq hoies sūt. for. et plo. quozū
nullus ē for. po⁹ q̃. a. sit nūerus ex for. et plone: et b. sit nūe
rus ex for. et a. isto posito arguit sic. a. et b. sunt aliq hoies: et
a. et b. sunt for. et plo. et nec. a. ē for. nec. b. ē for. igit̃ aliq hoies
sunt for. et plo: quoz nlls ē for. negat pñā: qz lz nec. a. sit for.
nec. b. sit for. tñ aliquod istoz ē for. dem̃atis. a. b. qz for. ē il
loz dem̃atis for. et plone: sz for. et plo sunt. a. et b. q̃ for. ē ali
quod istozū dem̃atis. a. et b. Itē solz argui q̃ aliq sunt for.
et plo: quoz nllm ē for. po⁹ q̃. a. sit numer⁹ duaz medietatū
for. et plo. et b. nūerus aliaz duaz medietatū: isto poi. a. et
b. sunt for. et plo: et a. nō ē for. nec. b. ē for. q̃ aliq sūt for. et plo:
quoz nllm ē for. negat pñā. qz adhuc aliqd istoz ē for. dem̃a
tis. a. et b. qz aliqd istoz ē for. dem̃atis for. et pla. sz for. et pla.
sūt. a. b. q̃ zc. **Ad 4m** nego q̃ nō hō ṽe et affirmatiē p̃dice
tur d̃ for. (et ad rōnē) negat pñā ppter mutationē suppois
antis: qz ly non hō i ante supponit psonalr: et in pñte māl̃r.
Sz mior debuit eē illa: ly hō ē ly n̄ hō. Et ad p̃firmationē
nego q̃ aliqd et nō hō: conuertunt: et ad p̃bationē: nego cō
sequētiā: qz lz nō mutet suppo eo q̃ terius trāsiles nō p̃t ni
si psonalr suppoere: tñ mutat suppo: qz i ante supponit ly
aliqd p isto terio non risibile: et i pñte solū p se ipso ṽl sibi
cōfili rōne limitatōis ṽbi: ṽl p̃ti. ideo minor debuit eē ista:
hoc ē ly aliqd: qd̃ negat. 2. rō soluit p b̄ idē: qz ab iferiori
ad suū sup̄ fallit pñā mutat suppo: qz n̄ seq̃ hō ē spēs
spe⁹. q̃ aial est spēs spe⁹: qz i ante subz suppoit solū p tali
terio hō: et i pñte p nllō tali suppoit: sz solū p tali terio aial:
idē ē et intēdo in suppo p̄lo: qz nō seq̃: asin⁹ for. currit. ergo
animal p̄onis currit: et ita dicit in proposito zc.

Ad 4m **Prima pars principalis.**
Secundum septimū soph⁹. Ois hō vi
det se: pbatur: et pono: q̃
ois hō videat se: et nulluz alium: nec ab alio
videat: videat tñ aliqs asin⁹ se ipsum: et ar
guo primo 3 soph⁹ sic. ly se: aut supponit de
terminatē: aut p̄fufe tñ: vel dist⁹. nō deter
minate: qz tūc opteret vnū boiez significare

quē ois hō videret: qd̃ est 3 casuz: nec p̄fufe tñ: qz tunc equ
ualerz sophisma isti: ois homo videt hoiez: qd̃ ē falsum: qz
dato q̃ for. solus videret se: soph⁹ eēt falsuz: et hec eēt vera
ois hō videt hominē. nec ē p̄t dici: q̃ stet dist⁹. qz tūc equ
ualeret isti: ois hō videt oēs hominē: qd̃ est 3 casuz: et p3 cō
sequētiā: qz in alyz sequit̃: quilibet hō est aial. et iste ē rōna
lis. q̃ glibet homo est rationalis. et homo ideo est quia rela
tiuū stat distributiue sicut suū antecedens. **Ad 2m** tñ il
le hō videt se: te dem̃ato. q̃ nō ois hō videt se: p3 pñā: et p
bat aīis tñ ille hō ē vidēs se. q̃ tñ ille hō videt se: p3 pñā:
ab vno cōuertibili ad reliquū: aīis pbat duplr: p̄rio qz tñ
ille hō ē vidēs istū hoiem. q̃ tñ ille hō ē vidēs se: p3 conse
quētiā: qz relz non supponit cōfusus q̃ suū aīis. Deide oē
vidēs illū hoiem ē iste homo. q̃ tñ ille hō ē vidēs se: p3 cō
sequētiā: ab vñ ad suā exclusiua cūz termini semp equalr
debeat supponere i exclusiua et i vñ. **Ad 3m** Si ois hō videt
se: et nihil p̄ter hoiem videt se hoiez p casuz. q̃ tñ homo vi
det se: sed consequēs ē falsuz: qz sequit̃. tñ homo videt se.
q̃ oē vidēs se ē homo: p3 pñā: ab exclusiua ad suāz ṽlez: sed
pñs ē 3 casuz: qz asin⁹ videt se: et nō ē hō. Si at dī q̃ illa nō
ē sua ṽlis: sz ista. oē vidēs hoiez ē hō. Cōtra dato q̃ nullus
hō videret se: sz sociū suū: et q̃ nihil p̄ter hoiem videret ho
minē: illa ṽlis esset vera: et exclusiua falsa. **Ad 4m** Si ois hō
videt se. q̃ p idē ois hō habēs equū egat illū (dato) q̃ ois
hō habeat duos equos: quoz vnū egat et aliū non equitat
(p3 pñā) qz sophisma non alr pbat: nisi inductiue: et expo
nibilit̃: et ita pbat illa: ois hō habēs equū equitat illū: nā
hō habēs equū equitat illū: et nihil ē homo habēs equū qn
egat illū. q̃ ois hō habēs equū equitat illū. Sitr ille homo
habēs equū equitat illū: et iste hō habēs equū egat illū: et
sic de singlis. q̃ ois hō habēs equū egat illū. Sed q̃ ista sit
falsa arguit̃. Cōtradictoriū ei⁹ ē vez. s. hō hñs equū non eg
tat illū: qz hō habēs hūc equū nō egat illū: dem̃ando equū
quē non egat: et hō habēs hūc equū ē hō hñs aliqū equū:
q̃ hō habēs aliqū equū nō equitat illū: p3 pñā: ab iferiori
ad suū superi⁹ ne⁹ postposita et cū debito medio.

Ad oppositū arguitur sic. Ille homo videt se et
ille homo videt se: et sic de singlis.
ergo omnis homo videt se: p3 pñā a singularib⁹ sufficiēt
enūeratis ad suā ṽlez: aīis ē vez. q̃ et pñs: qd̃ ē soph⁹.

Circa p̄dicta sit hoc p̄ma. Signū ṽle affirmatiū. ita
distribuit apte p̄ti sicut apte subī: p3. qz ly se sup
ponit distri⁹ i sop⁹ eo q̃ relm i eadē ca⁹ cūz suo ante semp
supponit eodē mō sic suū aīis: sicut liq̃ iduc⁹. Et si alias di
ctū ē: q̃ sigm ṽle affir⁹ nō distribuit teriūz se sequentē me
nisi sit de terminis termi imediate sequētis: illud itelligit̃
ex māz relatiōz. **Ex** ista p̄ne seq̃ p. Qz sigm ṽle affirma
tiuū i recto cadit supra p̄plexū ex recto et obliq̃ recto p̄ce
dēte: secluso ipedimēto alteri⁹ signi: et tñ distribuit obliqū
et n̄ rectū: p3 i ista: ois hō ē vidēs se. vbi ly vidēs stat p̄fu⁹ tñ:
et ly se dist⁹. **Ad 2m** seq̃. q̃ aliqs terius stat dist⁹ i ṽl affir⁹
et tñ in sua exclu⁹ stat p̄fu⁹ tñ: p3 qm̄ hui⁹ ṽlis. ois hō videt
se: h̄ ē ex⁹: tñ hō vidēs se ē hō: vbi ly se stat p̄fu⁹ tñ: sic suū
aīis: et in ṽl distributiē. **Ad 3m** Dictio exclu⁹ ita cōfundit
cōfufe tñ apte p̄ti sicut apte subī: p3: qz dicēdo tñ hō videt
se supponit ly se confufe tñ: sicut suū antecedēs. **Ex** ista
p̄ne seq̃ p. Qz aliq̃ exclusiue inicē cōuertūt i quaz vna di
stribuit p̄d catū: et i alia stat confufe tñ: p3 de istis: tñ hō ē
aliqs hō: tñ hō ē ipsemet. **Ad 2m** seq̃. Qz i aliq̃ exclu⁹ p̄dica
tū stat cōfufe tñ: et i sua ṽl subm̄ stat distributiē: p3 de istis:
tñ hō ē ipsemet: qlibz hō ē homo. **Ad 3m** Si variat aīis q̃
ad significatiōē vel suppositionē: variat et relm̄ consi
ca⁹ relatiū: p3: qz alr supponit relatiū i illa: ois hō videt se:
et aliter in ista aliqs homo videt se: aliter et significat in illa:
aliqs asinus videt se: et alr i illa: aliqs homo videt se: i p̄ma
enī significat hoiez et i p̄a asinū. **Ex** ista p̄ne seq̃ p̄mo illa
pñā non valz. Tñ homo videt se. ergo nihil non hō videt

p̄m arg⁹

Secundum

ois hō videat se: et nulluz alium: nec ab alio
videat: videat tñ aliqs asin⁹ se ipsum: et ar
guo primo 3 soph⁹ sic. ly se: aut supponit de
terminatē: aut p̄fufe tñ: vel dist⁹. nō deter
minate: qz tūc opteret vnū boiez significare

se: qz in ante refert relatiuū istū terminū hō: et in consequēte: istū terminū ens: qz mutat significatū et suppositionē: sed ex isto ante bene seqt: qz nihil nō hō videt hoiez. ¶ 2° seqt: tur. Qz illa p̄ia nō valz. Tm hō videt se. q̄ oē vidēs se ē hō: dato enī: qz oē aīal videat se: et nihil nō hō videat hoiez: est aīis vez: et aīis flm: tm ex isto ante bene sequit oē vidēs hō minem ē hō: l3 eō non valeat. ¶ 4^a p̄. Variatio participij fm significationē est causa variationis relatiui taz significatiue qz quo ad supponē: p̄: nā i illa oīs hō ē vidēs se: supponit relm distributiue et nō significat nisi hoiez: supposito qz participiū sit adiectiuū istū termi hō: et i illa: oīs hō ē vidēs se: sup̄to ly vidēs i neutro genere: supponit relm p̄fuse tm: et significat idē qz iste terminus vidēs. ¶ Ex ista p̄ne seqt p̄: qz tm hō videt se. et tm nō tm hō ē vidēs se (dato) qz ly vidēs neutraliter teneat: qz seqt sic tenēdo: tātū hō est vidēs se. ergo omne vidēs se ē hō: et eō. ¶ 2° sequit qz Tātū hō ē vidēs se: et nō tm hō est vidēs se (dato) qz in p̄ma teneat ly videns adiectiue et i fa neutraliter substantiue tenēdo enī p̄mo mō: ille conuertunt: tantū hō videt se: et tantū homo ē videns se: quaz v̄lis ē ista. oē vidēs hominē vidētē se ē hō. non enī pōt illis assignari ista v̄lis: oē vidēs se ē homo: qz si omne aīal videat se: et nihil p̄ter hominē videat hominem ē exclusiua vera: et v̄lis falsa: nec eis pōt assignari illa v̄lis: oē vidēs hoiez ē hō: qz si nihil videat homines nisi hō: et videt oīs hō sociū suū et non se: ē ex^{ta} falsa: et v̄lis vera.

Ad primū qz ly se stat distributiue sic suū aīis: nō tm licz ponere aīis loco relati cū ea dē supponē: qz nō supponit ab^{ta} distributiue sed referendo singula singulis: isto modo: ille hō videt se: et iste hō vidz se: et sic de singulis: v̄n l3 sequat oīs hō videt oēm hoiez. q̄ oīs hō videt se: non tamē eō: et ita dī in alijs vbi non ē suppositio distributiue: qz iste non p̄uertunt: aliquis hō ē suus fili: et aliqz hō est alicui hois filius: aliqua p̄pō est sua p̄dictoria: et aliqua p̄positio est alicuius p̄pōnis p̄dictoria: qz fa ē vera: et p̄ impossibilis. ¶ Ex p̄^a seqt fa non aut eō: licet. n. in illa: aliquis hō ē suus fili: relm supponat deteriate sicut suū aīis: non tm cōuertit cū suo ante: nec approbatio nec reprobato d3 fieri p̄ introitū aītis loco relati: s3 p̄ resolutionē sui aītis: isto mō: iste hō est suus fili: et ille est aliquis hō. q̄ aliqz hō ē suus filius: s3 maior ē impossibilis qz iam licz ponere aīis loco relatiui (ex quo) est termin^o oīno ime^{ta} isto mō iste ē illi filius: mō hō ē impossibilis eodē dem̄rato. Lō filr dī ad illā: aliqua p̄positio ē sua p̄dictoria. aut ad illam: aliqz hō generat se: qz iste nō sunt p̄bade nec reprobade p̄mutationē relī in suū aīis: sed p̄ resolutionē antecedentis v̄sqz ad imediata: et tūc ponet aīis loco relī. ¶ Ad 2^m nego p̄iaz: vnde p̄cedo qz tm iste hō videt se: et tm oīs hō vidz se: et si arguit sic: tm iste hō videt se. q̄ omne videns se ē iste hō negat p̄ia: sed solum sequit: qz oē videns illū hoiem ē iste hō: p̄nter p̄cedo istā: tm ille hō est vidēs se: si ly vidēs teneat adiectiue. Si aut substantiue: sic qz relm referat illū teriuz vidēs ista ē negāda. ¶ Ad 3^m negat p̄ia (vt patuit) tm hō videt se. q̄ omne vidēs se ē hō: nec ista ē sua v̄lis: s3 ista omē vidēs oēm hoiez vidētē se ē hō. ¶ Ex ista r̄sione seqt qz istū exclusiue tm hō videt se: nō est h̄ exceptiua nihil p̄ter hoiez videt se: qz (dato) qz oē aīal videat se: et nihil non hō videat hominē ē exclusiua va: et exceptiua falsa: nec etiaz eō illius exclusiue ē ista exceptiua: nihil p̄ter hoiez videt hominem: qz dato qz nihil non hō videat hominē: et oīs homo videt hoiez et non se: ē exceptiua vera: et exclusiua falsa: s3 ista est sua exceptiua nihil p̄ter hoiez videt hominē vidētē se. ¶ Ad 4^m nego illā: oīs hō habēs equū equitat illū: qm ly equū distribuit p̄ oī equo quē hō h3: ex quo: signū v̄le affirmat^o distribuit obliquū v̄ture recti: vt sepe dictū ē. ¶ Ex q̄ sequit cū relm semp supponat eodē mō sicut suū antece dens in p̄pōne sui aītis: qz ly istius stat p̄fuse et distributiue:

et per consequens ille conuertuntur: omnis hō habēs equū equitat illū: et oīs hō habēs equū equitat omne equū quē h3: sed hec fa ē falsa: et casus. ergo et p̄ma. Et ad rōnez dīco qz iste non sunt singulares illius vniuersalis: qz ex quo: ly illū suppoit distributiue absolute: s3 d3 poni i p̄dicatis singulariū termin^o distributus equalēs illi: isto mō. iste homo habēs equū equitat omne equū quem h3: et iste hō habens equū eqtat omne equū quē habet: et sic de singulis: mō quē libz illaz singulariū est falsa: ex quo sequit: qz nec ille fuerunt exponētes istius v̄lis: sed ille hō habēs equū equitat omne equū quē habet: et nullus ē homo habēs equū quin equitat omne equū quē habet: quaz quelz est falsa. ¶ Si aut querit de v̄li illaz singulariū: ille hō habēs equū equitat illū: et ille hō habēs equū equitat illū: et sic de singulis: et istaz expo^{ta} hō h̄is equū eqtat illū: et nihil ē homo habēs equū qn eqtat istū. ¶ Dicitur qz istaz singularium: et illa rum exponētius: hec ē v̄lis: oīs hō habēs equū eqtat equū quem h3: et ista est vera: sicut ille singulares: cū suis exponētibus: et illa p̄ia sit bona oīs hō habens equū eqtat illum. q̄ hō habēs equū eqtat illum: non tamē arguit ab exposita ad v̄nā suaz exponētū: qz relm distribuit absolute in p̄to v̄lis: et non in p̄dicato istius indefinite. ¶ Ex p̄dictis sequit p̄mo. qz iste nō subalternat: qz libz homo habēs equū eqtat illū: et homo h̄is equū eqtat illū: qz i v̄li distribuit relatiuū: et non i particulari. et ideo subalternū p̄me ē hoc: aliqz homo habēs equū eqtat oēm equū quē h3: et subalternū se est illud qz libz hō habēs equū eqtat equū quē habet. ¶ 2° seqt qz ille non subcontrariat: aliquis homo habens equū eqtat illū: aliqz hō habens equū nō eqtat illum: qz si essent subcontrarie: tunc iste fuissent subalterne: qz libet hō habens equū eqtat illū: aliqz homo habēs equū equitat illū: cuius oppositū ē dictū: sed subcontrariuz p̄me ē illud: aliqz hō habens equū: non eqtat illū: equū quē habet: et subcontrariū se ē illud: aliqz hō habēs equū eqtat oēm equū quē h̄t. ¶ 3° seqt etia qz iste nō triant. qz libet hō habens equū eqtat illū: et nullus hō h̄is equū equitat illū: qz in p̄ma subintelligit apte p̄dicati signū v̄le affirmatiuū et non in fa. cu3 subordinat istū: nullus hō habēs equū eqtat equū quē habet. Ideo triū p̄me ē illud: nullus hō habens equū eqtat omne equū quē h3: et triū se ē hoc: qz libet homo habēs equū equitat equū quē h3. ¶ 4° seqt qz iste nō p̄dicunt p̄mo et imediate. quilibet hō habens equū equitat illū: et aliqz hō h̄is equū non eqtat illū: quia hec p̄ticularis subordinat huic imedietate: aliqz hō habēs equū quē h3: non eqtat: s3 qz iste p̄uertant: aliqz hō habens equū nō eqtat oēs equū quē h3: aliqz hō habēs equū equū quē h3 non eqtat: non tm p̄dicunt p̄mo eidē p̄pōni et imediate: sicut et p̄uertunt ille: hō non currit: et risibile non currit et tm nō p̄dicunt p̄mo et imediate eidē p̄pōni: s3 p̄dictorum p̄me ē illud: aliqz hō h̄is equū nō eqtat oēs equū quē h3. et p̄dictoriū se ē illud: qz libz hō h̄is equū: oēs equū quē h3 eqtat: hic tm nō ē differētia nisi vocales. ¶ Dubitat: qz dictū est. s. qz illa p̄positio: oīs hō videt se: non equiualeat illi: omnis homo videt omnem hominem: sed p̄batur per singularia: ille hō videt se: et ille hō videt se: et sic de singulis: vbi ly se stat discrete nō obstatē i v̄li stet distributiue. q̄ p̄iformiter nō apparet rō qz illa oīs hō h̄is equū eqtat illum deat equalere huic: oīs hō h̄is equū eqtat oēm equū quē h3: aut qz aliqz singulariū debeat eē illa: ille hō h̄is equū eqtat oēm equū quē h3. ¶ R̄ndet qz relm idēptitatis substate cathe^{ta} relatiū ad suū aīis distributum p̄ se suppoit distributiue non absolute: sed respectiue refeten^o singula singulis. Et ideo sicut nō seqt oīs hō videt se q̄ oīs hō vidz oēm hoiem: Ita non seqt: oīs hō eqtat equū suū. q̄ oīs homo eqtat cuiuslibz hois equū: et tunc i singularib^o et exponētib^o nō o3 ponere relm distributiue: nec aliqd loco sui habet

bens distributionē. Si autem tale relatiuum referat aīis
distributū p accīis: tunc supponit distri^u absolute: et loco re
latiui l3 ponere aīis distribu^m: et ita p̄r in singularib⁹ et ex
ponentib⁹ eo mō quo dictum ē: ita q^d bene segt: oīs hō ha
bēs eq^m egtat illū. iḡr oīs hō hīs equū egtat oēs equū quē
h3. oīs hō habēs si⁹ diligit illū. ḡ oīs hō habens si^m diligit
oēm si^m quē h3. oīs equus alic⁹ hōis equitat ab illo. iḡr oīs
equus alic⁹ hōis egtat aquol3 hōie habēte equū. ¶ Juxta
p̄dicta ē p̄ceden^m q^d aīis relī idēptitatis sube alīn supponit
distri^u mobilr: et relīm distributū et imobilr. Nam bñ segt
oīs hō hīs si^m diligit i^m. for. ē filiū alic⁹ hōis. ḡ oīs hō hīs
for. si^m diligit i^m: sed non segt apte p̄dicati: plato ē fili⁹ quē
aligs hō h3. ḡ oīs hō habens si^m diligit platonē. Et ita sig^m
vle affirmatiuū. ita h3 viz imobilitatē: sicut mobilitatē: et
hoc ē p accīis rōne alic⁹ signi iclusi i relatio: nā dictū fuit in
vno alio sophismate: q^d duo alia signa simul possunt imo
bilitate: et nll3 eoz p se. Quādo at relatiuū nō absolute sed
respectū distribuit: nō stat imobilr sed molr: lic3 sub eo n
p̄tingat descēdere: nisi sil sub aīte descēdat: vt oīs hō vid3
se: omnia homo qui est alb⁹ currit: omnis ppositio vel eius
contradictoria est vera: cetera.

¶ Prima pars principalis.

Ad p^m
argu^m

Ecunum octauū soph^a. Oīs hō est
aīal: et illud ē risibile (pro
bat) ille hō ē aīal: et illud ē risibile: et ille hō
est aīal: et illud est risibile: et sic de singulis. ḡ
oīs hō ē aīal: et illud ē risibile (p3 p̄ntia) asin
gularib⁹ sufficiēter enumeratis ad suā vl3:
non arguen⁹ respectu toti⁹ copulatiue: s3 so

lum p̄me partis: vñ bene sequit^r asinili: ille hō ē rōnalis: et
ille hō ē risibilis: et ille hō ē risibilis: et ille hō ē rōnalis: et sic
de singulis. ḡ gl3 hō ē risibilis: et ille ē rōnalis. Cōfirmat^r. so
phisma ē vna p̄pō copulatiue: cum q̄l3 singularis p̄me parti
ē vā cū fa parte. ḡ 2c. aīis declarāt. Nam q̄cūq3 singulari da
ta: hec ē vā: for. ē aīal: et illud ē risibile: plato ē aīal: et illud est

risibile. ¶ 2° q̄ro. vtz relatiuū referat aīis absolute vel in
p̄paratōe ad altez extremoz: aut in p̄paratōe ad totā cōpō
nez sui aītis: si p̄mū vl scō3: habet inten^m: qz fa pars soluz
significat q^d aliq̄d aīal ē risibile: aut aliq̄d q̄d est hō ē risibi
le: quoz q̄d3 ē vez: et p̄ntis tota copulatiue vā. Si 3^m. ergo
illa ē falsa: gl3 hō ē risibilis: et ille ē rōnalis: quaz tñ p̄cedūt
oēs: et pbat^r p̄ntia: qm si in sophismate relatiuū referat in cō
paratōe ad totā p̄positionē sui aītis significādo: q^d illud aīal
q̄d ē oīs homo ē risibile: p idē etiā hoc relatiuū refert in cō
paratōe ad totā p̄positionē sui aītis: et p̄ntis fa pars asser
tiue significat q^d ille q̄ gl3 hō qui ē risibilis ē rōnalis q̄d ē

Ad 3^m

f̄lm: qz nihil ē gl3 hō. ¶ 3°. relīm in sop^a stat p̄fuse tñ. ḡ so
phisma vez (pbat^r p̄ntia) nā h p̄pō ē vera oīs hō ē aīal q̄d ē
rōnale: qz p̄tm stat p̄fuse tñ: et q̄l3 ps ei⁹. ita q^d si ly aīal: vel
suū rel3 stare detēriate illa p̄pō eēt falsa: sicut illa: aīal q̄d
ē rōnale ē oē aīal: et p̄p eandēz causaz hec ē vā oīs hō ē aīal
q̄d ē rōnale. ḡ p idē soph^a vez: si relīm stat p̄fuse tñ. S3 pro
bat^r aīis affi⁹ illas duas cōclusiūas gl3 hō ē risibilis: et ille ē
rōnalis: oīs hō ē aīal: et illud ē risibile: relīm p̄me copulatiue
stat p̄fuse tñ rōne sui aītis (p3 p̄ntia) qz nō appet rō q̄re si
gnū vle affir^m h3 viz distribuēdi rōne sui aītis: qn pari rō
ne hēat viz p̄fundēdi p̄fū tñ: rōne sui aītis: et hoc p̄t decla
rari: qm relīm ponit i cathe^a sui aītis. Nam dicēdo: oīs hō q̄
ē alb⁹ currit: supponit rel3 dist^u rōne sui aītis: et in illa om
ne aīal rō⁹ ē hō q̄ ē risibilis supponit iā cōfuse tñ rōne sui
aītis. ¶ 4°. p̄dictoriū sophismatis est falsuz. ḡ soph^a vez:
aīis arguit: nā hoc ē p̄dictoriū sophismatis. hō n est aīal: vl
nō illud ē risibile: et hoc ē falsum. ḡ 2c. maior p3: qz p̄dicto^m
copulatiue ē disiūctia p̄tiuz p̄dictoriū: s3 minor declarāt. i.
q^d illa disiūctia ē falsa. nā p̄ma pars ē falsa (vt p3) et fa silr

Ad 4^m

qz significat q^d nullū aīal q̄d est hō est risibile. refert. n. rel3
suū aīis i p̄paratōe ad altez extremoz solū: qz si dī q^d re
fert in p̄paratōe ad totā p̄pōnē sui aītis. v3. nulluz aīal q̄d
nō est hō ē risibile et hoc ē vez. ¶ Cōtra sequit^r q^d p̄positō
ipossibil nō est falsa: si suū p̄dictoriū est vez: qz equaler illi
data illa responsione p̄pō impolis non ē falsa si p̄positōis
ipossibil que nō est falsa p̄dictoriū ē vez: nā sequit^r formalr
p̄pōnis impossibilis q̄ non ē falsa p̄dictoriū ē vez. ḡ p̄po
sitio ipolis nō ē falsa: cū aīis sit p̄pō affir^m et nō neg^m.

Ad oppositum

arguit sic. Oīs hō est aīal: et illud ē
risibile. ḡ oīs hō ē aīal: et aīal q̄d ē
oīs hō ē risibile (p3 p̄ntia) ab vno cōuertibili ad reliquū. cō
sequēs ē falsuz. ḡ et antecedens q̄d est sophisma.

Circa

p̄dicta sit h p̄ma p̄. oē relīm idēptitatis sube p̄di
tiōalr relatiuū ad aliq̄d aīis absolute supponit sic
suū aīis. ita q^d si aīis stat discrete detēriate: cōfuse tñ: vel
distributū: relatiuū supponit eodē mō nō habēdo relatiū
ad altez extremoz: align o3 p̄cedere q^d oīs p̄pō est non ve
ra si sua p̄dictoria ē vā: nā q̄cūq3 signata ista ē vā si sua p̄di
ctoria ē vā: et ista ē non vera si sua p̄dictoria ē vā: qz illa ē ve
ra si isti⁹ vere p̄dictoriū est vez: et illa est nō vera si illi⁹ nō
vere p̄dictoriū est vez. Sed indubie tales male sonant: qz
potest sic argui. ista: hō ē asin⁹: est vera: si sua p̄dictoria ē ve
ra: sed sua p̄dictoria est vera. ḡ illa ē vera (p3 p̄ntia) acondi
tiōali cū suo aīte ad p̄ntis eiusdem. Deinde oīs p̄positio ē fal
sa si sua p̄dictoria ē veta. ḡ nō oīs p̄positio est vā si sua p̄di
ctoria est vera. Itē tale relatiuū non refert suū aīis in cōpa
ratōe ad totā cōpositionē sui antecedētis: qz tūc sequit^r q^d
nulla p̄positio eēt falsa si sua p̄tradietoria est vera. et nulla
p̄positio ē impossibil: si sua p̄dictoria est neccessaria: qz qua
cūq3 signata ista non ē falsa si sua p̄dictoria ē vera: qz illa
non ē falsa si illi⁹ p̄pōnis que non ē falsa p̄dictoriū ē verū.
Simlr illa p̄positio non ē impolis si suū p̄dictoriū ē neces
sariū: et hec nō ē impossibilis si huius que non ē impossibilis
contradictoriū ē neccessariū. sed hec sunt absurda: qz nō se
quit^r: hec non ē impossibil: homo ē asinus si sua p̄dictoria ē
neccessaria: sed sua p̄dictoria ē neccessaria. ḡ hoc non ē im
pōse. ¶ Cōtra hec p̄pō mētalīs non tñ pater ē: aut illa. tu
non es aliud ate ē vā: si sua p̄dictoria ē vā. iḡr aliqua p̄pō ē
vera si sua p̄dictoria ē vera (p3 aīis) qz q̄libet illaz sequit^r
ex sua p̄dictoria p̄p̄plicationē p̄dictōis. Itē q̄cūq3 demō
ta illa p̄pō ē vera si sua p̄dictoria ē vera. ḡ aliqua p̄pō ē ve
ra si sua p̄dictoria ē vera: p3 p̄ntia: ab iferiori ad suū superi⁹
affirmatiue sine ipedimēto: aīis p3: qz illa p̄pō ē vera si isti⁹
p̄pōnis vere p̄dictoriū ē vez: licitū. n. ē ponere aīis stās di
crete loco relī. ¶ Ad p^m. p̄cedo q^d aliq̄ p̄pō ē vā si sua p̄di
ctoria ē vā: vt arg^m pbat^r: nō illud ē incōueniēs s3 illud in
cōuenit. q^d oīs p̄pō sit vā si sua p̄dicto^a ē vera: et tūc ad arg^m
nego illā: ista p̄pō ē vā si sua p̄dictoria ē vā: demōstrando illaz
de⁹ ē: aut aliq̄ p̄tingētē: et nego p̄ntiam factā: qz h p̄dictōialis
ista p̄pō ē vā si sua p̄dicto^a est vera: itēz pbat^r resolublr an
teq3 fiat resolo relī sic: hoc ē vez si suū p̄dictiōnū ē vez: et h
ē ista p̄pō. ḡ ista p̄pō ē vā si sua p̄dicto^a ē vā: s3 maior ē fal
sa cui⁹ falsitas: p3 p̄ resolutionē relī isto mō. hoc ē vez si hu
ius p̄dictoriū ē vez. Sicut. ḡ negāt ille: aliq̄ p̄pō ē vā si sua
p̄dicto^a ē vā. illa p̄pō ē vā si sua p̄dictoria ē vā: dato: q^d non
sint nisi p̄pōnes p̄tingētes: ita negāt ille: vez ē vez si suū
p̄dictōiū ē vez. B vez ē vez si suū p̄dictōiū ē vez. ¶ Ex illi
segt p. q^d nō semp nota p̄dictōis p̄dictōalr tenta p̄fundit cō
fuse tñ terminuz cōmunem non aliunde impeditū: et si al
aliquo mō arguit p̄riū illud itelligit ex mās relīuoz: et ma
xīe i p̄ditionalib⁹ p̄babilib⁹ yppo⁹: et non cathe^a mō tales
cōditōales cathe^a pbat^r. ¶ 2° segt. q^d aliq̄ cōditōalis ē cō
tingēs: qz ista iā ē falsa oīs p̄pō ē vera si sua p̄dictoria ē ve
ra et p̄t eē vera sic significādo p̄cise: qz p̄t esse q^d ille sint om
nes p̄positiōes: nāz tñ pater ē: tu non es aliud ate. nec illud

tradit dictis p^{re}ced^{ent}ib^{us}: q^{ui} illa solū intelligit de cōditionalib^{us}:
 quoz aītia nō depēdet a cōditionib^{us}: q^{ui} maxie repit eē māz re
 latioz. ¶ 2^a p^{ar}te rel^{ati}o idēptitatis sube yppoth nō cōditionalr
 relatiū ad aīis dist^{inct} collectie suppoit: s^{ed} exigētiā signi. vel
 situa i paratiōe ad to^{ta} aīis cū sigⁿ: p^{ar}te q^{ui} si oēs apli dei
 sunt. i. z. illi sunt bti: supponit relatiū dēteriate nō obite
 q^{ui} aīis sit dist^{inct}. Si aut dicere: tñ illi sunt bti: aut illi oēs
 sūt bti: suppoth relatiū i p^{ar}te p^{ar}te tñ: i. p^{ar}te dist^{inct}ie: z nō
 refert aīis ab^{ut} s^{ed} i paratiōe ad signū: qm̄ fa p^{ar}te sigⁿificat: q^{ui}
 aliq^{ui} g sunt oēs apli sunt bti: si at ponere illa exclusiua: tñ
 illi sunt bti sigⁿificaret: q^{ui} tñ illi g sunt oēs apli sūt bti. Lō
 filr dōz ē ad illa oia cōpo^{si} illoz sūt: z nec ista sunt finita:
 vel finita oēs hoies siles currūt: z nullus illoz mo^{do}. q^{ui} rel^{ati}o
 i p^{ar}te suppoit dēteriate: z i fa dist^{inct} sēp tñ habēdo respectū
 ad signū: suppoth q^{ui} dist^{inct} sit col^{lect} z non dist^{inct}: z ideo fa p^{ar}te
 copulatiōe ē falsa: sic p^{ar}te p^{ar}te posito casu cōi: q^{ui} p^{ar}te ly istoz dōmō
 strēf 4ª dīctoria p^{ar}te tu es: tu non es: rex sedet: nlls rex
 sedet: nāz nulla sunt oia p^{ar}te istoz: q^{ui} nec z^o nec 3^a vt
 p^{ar}te: nec 4^a: q^{ui} ista nō sunt istoz. Silr si. 4^a. eēnt oēs hoies
 quoz z^o eēnt albi: z z^o nigri: z oēs currerēt p^{ar}te p^{ar}te copula
 tiue eēt falsa: z fa va: q^{ui} i illo casu: nulli sūt oēs hoies siles:
 q^{ui} non z^o nec 3^a: vt p^{ar}te. ¶ 3^a p^{ar}te Rel^{ati}o idēptitatis sube yppo
 the^{se} non cōditionaliter relatiū ad aīis: supponēs discrete: vel
 dēteriate vel dist^{inct} diuisiue: supponit eodē bēdo respe
 ctū ad oia eēnt p^{ar}te dētia: si sunt ita q^{ui} si ē vnū extremū so
 lū: relatiū respicit illō: si p^{ar}te oia ista: si nullū tūc absolute
 refert: p^{ar}te: nā dōo aliq^{ui} hō ē latro: z for. ē iste: et p^{ar}te ille: fa
 p^{ar}te p^{ar}te sigⁿificat q^{ui} for. est hō latro: z 3^a. q^{ui} plato ē hō latro
 g ē for. p^{ar}te negat illa cop^{ul} aliq^{ui} hō ē: z tu es iste: z ego suz
 iste: q^{ui} 3^a p^{ar}te sigⁿificat: q^{ui} ego suz aliq^{ui} hō tu. Si at dī: aliq^{ui}
 hō ē: z tu es ille: fa p^{ar}te sigⁿificat absolute. q^{ui} tu es aliq^{ui} hō:
 nec o^{mn} q^{ui} relm̄ hēat re^{re} ad totā p^{ar}te dētia: q^{ui} tūc hō dist^{inct}ie
 ctia non ē va: aīis ē vel ipse erit: q^{ui} fa p^{ar}te sigⁿificat q^{ui} aīis
 g ē: erit q^{ui} ē falsuz. Consilr dicat qm̄ aīis stat discrete: v^{el} di
 st^{inct} diuisiue: nāz si q^{ui} hō currit: z tu es ille: tu es ille q^{ui} es q^{ui}
 libz hō currēs: z si q^{ui} hō non currit: z tu es ille: tu es q^{ui}libet
 hō non currēs: q^{ui} ē noga^{us}. d^{icit} illi: z si aliq^{ui} hō nō currit:
 z tu es ille: tu es aliq^{ui} hō non currēs: sicut ē aliq^{ui} hō ē: z tu
 nō es ille. i. tu aliq^{ui} hō non es. ¶ Ex ista p^{ar}te seg^{ue}. q^{ui} iste co
 pulatiōe sūt v^{el} oia p^{ar}te dētia istoz sunt: z ista sunt finita v^{el}
 infinita: oēs hoies siles currūt: z aliq^{ui} istoz mouet (dato)
 q^{ui} signū v^{el} teneat diuisiue: nec aliq^{ui} istaz p^{ar}te sigⁿificat. q^{ui}
 aliq^{ui} sunt oia p^{ar}te istoz: seu q^{ui} aliq^{ui} sunt oēs hoies siles: s^{ed}
 sēp verificat fa p^{ar}te sicut p^{ar}te in sensu diuiso: sicut. n. hec
 cop^{ul} ē va oē aīal rationale ē: z illud ē risibile: nec fa p^{ar}te sigⁿ
 ficat: q^{ui} aliq^{ui} sit omne aīal rationale. ita i p^{ar}te p^{ar}te. igit^{ur} 2c.
 ¶ 4^a p^{ar}te rel^{ati}o idēptitatis sube yppotheticē nō cōditionalr re
 latiū ad aliq^{ui} aīis stās p^{ar}te tñ: supponit fm̄ exigētiā signi
 vel sit^u: habēdo respectū ad totā p^{ar}te dētia sui aīis (p^{ar}te)
 nā hui^{us} copulatiōe. ois hō ē aīal z illud ē ratiōale: supponit
 relm̄ dēteriate z sigⁿificat fa p^{ar}te q^{ui} aliq^{ui} aīal q^{ui} ē ois hō ē
 rationale. Si at dicere: tñ illud ē rationale: aut oē illud ē
 rationale: supponeret i p^{ar}te relatiū p^{ar}te tñ: z i fa dist^{inct}
 tiue. Et nōter dixi plures yppoth non cōditionalr: q^{ui} hui^{us}
 copulatiōe aliq^{ui} aīal ē aīis: z si tu es illud tu es non hō: re
 latiū refert yppotheticē ad suū aīis: non tñ habz relatum
 ad p^{ar}te aīis: s^{ed} absolute refert suū aīis sequēs resolutionē
 isti^{us} isto^{us}. hoc ē aīis: z si tu es illō: tu es nō hō: z hoc ē aīal.
 igit^{ur} aliq^{ui} aīal ē aīis: z si tu es illud tu es non hō: z i resoluē
 do relm̄ maioris nō pōit p^{ar}te dētia: s^{ed} solū p^{ar}te dētia
 i. si tu es hō tu es non hō. ¶ Dupl^{ix} relatiū yppotheticē
 non cōditionaliter relatum ad aīis: respicit illud i paratiōe
 ad alte^{re} extrēoz: vel ad totā p^{ar}te dētia: q^{ui} ē non respicit cō
 ditionāl^{iter} relatiū. ¶ Rūde^{re} q^{ui} relatiū relatiū ad suū aīis co
 pulatiōe vel dist^{inct}ie absq^{ue} nota cōditionis: nō tollit p^{ar}te
 nē yppotheticā qm̄ sēp in p^{ar}te relatiū poterit aliquo

modo poni aīis: sed oppositū p^{ar}te relatiū cōditional
 liter refert. vbi grā hec p^{ar}te copulatiō aliq^{ui} hō ē: z q^{ui} hō ē
 ille: p^{ar}te yppotheticē p^{ar}te: q^{ui} z si i p^{ar}te relatiū nō l^o p^{ar}te
 re aīis suū: isto modo: q^{ui}libet homo ē aliq^{ui} hō: tñ licz p^{ar}te
 alio mō. v^{el} aliq^{ui} hō q^{ui}libz hō ē: z sic p^{ar}te dari q^{ui} sigⁿificat cō
 uertibilr p^{ar}te. s^{ed} dōo aliqua p^{ar}te ē vera si sua dīctio ē va:
 aliq^{ui} aīal ē: z si tu es illud tu es aīis: nullo mō l^o ponere
 aīis i p^{ar}te relatiū: q^{ui} q^{ui}libet ponere s^{ed} statet
 p^{ar}te tñ: vbi iaz stat dēteriate. ideo tales nō pōit nisi ca^u
 p^{ar}te: z cū deuentū fuerit ad aīis imediatū: nullā in se p^{ar}te
 nēs resolutionē tūc erit licitū ponere aīis loco relatiū absq^{ue}
 alio extrēo: z tūc dist^{inct}ie sciet sigⁿificatū cōditionalis.

Ad primū negat: qm̄ q^{ui} arguit aplūrib^{us} suppothib^{us} dēteriatas ad vnā dēteriatā: cū relatiūz

argu^{itur} tūc cū singularib^{us} q^{ui} cū v^{el} sit dēterminare: s^{ed} d^{icit} sic argui.
 ille hō ē aīal z iste hō ē aīal z sic de singul^{is}: z illud ē risibile.
 ergo omnis homo est animal z illud est risibile: sed iam an
 tecedens ē falsū: q^{ui} p^{ar}te relatiū sigⁿificat q^{ui} aīal q^{ui} ē ille hō
 z iste hō z sic de singulis ē risibile: quod ē falsuz. Et ex eodē
 fundamēto apparz q^{ui} q^{ui}libz singularis p^{ar}te p^{ar}te stat cū fa par
 te: nec seg^{ue} q^{ui} cūq^{ue} data illa ē va: for. ē aīal: z illud est risibile
 p^{ar}te ē aīal: z illud ē risibile. q^{ui} q^{ui}libz singularis p^{ar}te p^{ar}te stat cū
 fa p^{ar}te: qm̄ o^{mn} oēs sūt ponere: for. ē aīal p^{ar}te ē aīal: z illud ē ri
 sibile: mō talis copulatiua negat: q^{ui} nullū ē aīal risibile q^{ui}
 sit for. z pla. ¶ Ad 2^{am} dī. q^{ui} relatiū i soph^{is}ta refert aīis i
 paratiōe ad totā p^{ar}te dētia. Ex quo non seg^{ue} q^{ui} ē sic referat i
 illa q^{ui}libz hō ē rationalis: z iste ē risibilis: qm̄ hic supponit sic
 suū aīis: quā suppothē recipit a sigⁿ aīis. iō ibi suffic ponere
 aīis dist^{inct}ie loco relatiū: s^{ed} i soph^{is}mate relm̄ stat dēteria
 te: z aīis p^{ar}te tñ: quā p^{ar}te dētia ē si h^{ab}et istā aīis sui aīis
 nō recipz: s^{ed} ab alio: vt tñ illud ē risibile: vel alio. ¶ Ad 3^{am} dī
 nego illā cōitiā relatiū i soph^{is}ta stat p^{ar}te tñ. q^{ui} soph^{is}ta v^{el}z:
 q^{ui} i illa ois hō ē aīal: z tñ illud ē risibile: stat relatiū p^{ar}te
 tñ: z tñ soph^{is}ta ē falsuz: nec ē v^{el}z: q^{ui} illa v^{el}is ē va p^{ar}te illā cāz
 q^{ui} p^{ar}te stat p^{ar}te tñ: q^{ui} hō ē falsa: tñ aīal ois hō est: z p^{ar}te
 tū supponit p^{ar}te tñ (dato) q^{ui} ly aīal sit p^{ar}te dētia: cēdo tñ
 q^{ui} illa v^{el}is va ē: q^{ui} p^{ar}te dētia stat p^{ar}te tñ v^{el}ture signi v^{el}is cō
 fūderis dist^{inct}ie s^{ed} b^{us}. Deide cū assignat iste due copulatiōe (di
 co) q^{ui} signū v^{el} dist^{inct}ie in vna illaz relatiū v^{el}ture aīis:
 z i alia p^{ar}te tñ: q^{ui} i p^{ar}te p^{ar}te ly aīal dist^{inct}ie eodē si
 gno loco relatiū. Et i fa nō pōit poni i loco relatiū aīis stās cō
 fūse tñ: eodē sigⁿ (vt bñ p^{ar}te) ¶ Ad 4^{am} dī q^{ui} illud nō ē suū
 dīctoriū s^{ed} i mā relatiūz terius p^{ar}te dētia cū relatiū d^{icit}
 poni i suo dīcto^{re}. iō dīcto^{re} soph^{is}matas ē hoc: hō non est
 aīal: vel nul^{lus} aīal q^{ui} est ois hō ē r^{ati}o: z hec cēdit p^{ar}te p^{ar}te.
 Si ē dīcto^{re} illius aīal nō ē for. z plato ē illud nō ē hoc: oē
 aīal ē for. vel p^{ar}te nō ē illud: q^{ui} abo sūt sil^{va}: s^{ed} dīcto^{re} p^{ar}te ē
 illud oē aīal ē for. v^{el} p^{ar}te: oē aīal nō for. nō ē: z dīcto^{re} fe ē
 illō: aliq^{ui} aīal nō ē for. z p^{ar}te: oē aīal for. ē: mō q^{ui}libz illaz yppo
 theticaz est falsa. s. tam dist^{inct}ie q^{ui} copulatiua que assi
 gnantur pro contradictorijs illarum: 2c.

¶ Prima pars principalis.

Ecumum nonū soph^{is}ta. Oēs apli sūt p^{ar}te arg^{uitur}
 i. z. Lōtra oēs apli sūt. i. z. q^{ui} oēs q^{ui} sūt apli sūt. i. z. (p^{ar}te) q^{ui} seg^{ue}. oēs apli
 currūt. q^{ui} oēs q^{ui} sūt apli currūt: oēs apli sūt
 sci. q^{ui} oēs q^{ui} sūt apli sūt sci: s^{ed} q^{ui} sūt s^{ed} q^{ui} seg^{ue}
 oēs q^{ui} sūt apli sūt. i. z. petr^{us} z pa. sūt aliq^{ui} q^{ui} sūt
 apli. q^{ui} p^{ar}te z p^{ar}te sūt. i. z. Itē si oēs apli sūt. i. z. q^{ui}
 oēs apli sūt: q^{ui} sūt falsuz: q^{ui} oēs sunt mortui z occisi p^{ar}te fide.
 ergo 2c. ¶ 2^a dī. Oēs apli sūt. i. z. nō plures. q^{ui} nō sunt. i. z. (p^{ar}te)
 q^{ui} sūt p^{ar}te aīis. oēs apli sūt. i. z. v^{el}z: s^{ed} vnus ē nō plures.
 q^{ui} oēs apli sūt. i. z. nō plures: vel sic oēs apli sūt. 2^a. q^{ui} nō sūt
 i. z. (p^{ar}te aīis) oēs apli sūt. 2^a senarij. q^{ui} sūt duo (p^{ar}te q^{ui} sūt) ab
 inferiori ad suū sup^{er} affirmatiōe z sine impedimēto. Nā si duo
 senarij sūt duo sunt: z nō ē cōdē arg^{uitur} p^{ar}te: q^{ui} oēs apli sūt
 2 3

Ad 3^m Quatuor quod sunt quatuor ternary. **C 3°** Omnes apostoli sunt pauciores. id est. non omnes apostoli sunt. id est. non arguitur. aliqui sunt omnes pauciores. id est. et nulli nisi. id est. et prima pars arguitur. id est. sunt pauciores. id est. et non plures neque pauciores sunt omnes pauciores. id est. ergo aliqui sunt omnes pauciores. id est. secunda pars arguitur. id est. quod nulli nisi duodecim sunt omnes pauciores. id est. quod si. id est. sunt omnes pauciores. id est. Contra non appetit quod. id est. non numero rando petri sunt omnes pauciores. id est. quod per idem. id est. non numero rando paulus sunt omnes pauciores. id est. et tunc sequitur quod. id est. sunt non numero rando petri sunt. id est. non numero rando paulus quod est impossibile. **C 4°** nullus est maximus numerus omnium apostolorum. quod non omnes apostoli sunt. id est. per contra quod si erunt. id est. aliquis numerus est maximus istorum. id est. probatur quadruplex: quod si aliquis est maximus numerus omnium apostolorum. aut. id est. aut. id est. non. id est. quod. id est. apostoli non sunt aliquis numerus apostolorum: cum ipsi sint omnes apostoli: nec est. id est. quod aliter sequitur quod. id est. si maximus numerus apostolorum (per contra) quod in quibus numero duodecim sunt. id est. unde arguitur. arguitur sic. Alii apostoli sunt omnes apostoli: et non plures: neque pauciores quod. id est. quod omnes apostoli sunt. id est. per contra tenendo ly omnes collectivae. autem est verum. id est. et contra quod est sophia. ita quod sophia est concedendum in sensu collectivae: sed in sensu divisiue est impossibile.

In oppositum

Ad 4^m

Circa predicta sit h^o p^o. Alii est vltima affirmatio cuius subiectum supponit pluribus: et tunc non contingit descendere ad aliquod: nec ad aliquod illorum (per contra de illa) omnes apostoli sunt. id est. dato: quod significum vltima teneat collectivae: quod non illud sit vltima (per contra) quod in ea subiectum terminus cuius solo significum vltima deterioratur denotante ipsum: sicut enim signum vltima tunc divisiue facit proponere vltima: ita tunc collectivae ex quo vltima distribuit. Et quod subiectum supponit pluribus manifestum est: quod supponit per omnes apostoli: et quod non contingit descendere ad aliquod: nec ad aliquod illorum (per contra) quod non sequitur omnes apostoli sunt. id est. petrus et paulus sunt apostoli. id est. petrus et paulus sunt. id est.

1° cor^m

C Ex ista nonne sequitur per contra. Alii terminus supponit pluribus: et tunc non supponit per aliquod nec per aliquod illorum (per contra de subiecto illi) vltima ex quo non supponit per omnes apostoli supponit pluribus: et quod non contingit descendere ad aliquod: nec ad aliquod illorum: non supponit per aliquod nec per aliquod illorum. **C 2°** sequitur. Alii est vltima cuius subiectum supponit pluribus: et tunc non est apta habere nisi vltima singulari (per contra) de predicta vltima quod non est apta habere nisi vltima tale singulari: isti apostoli sunt. id est. demonstratio omnes apostoli: et tenetur per nomen collectivae. **C 2°** Aliqua est vltima affirmatio cuius corripitur particularis: vel indefinita: et non subalterna (per contra) quod illa: apostoli sunt. id est. est indefinita: vltima deterioratur: et alia apostoli sunt. id est. est sua particularis: et quod non habeat subalternam: probatur: quod si habet subalternam: illa est: aliquod illorum: et cum quibus illorum subcontrarietate illi: aliquod apostoli non sunt. id est. tunc illa iuncta dicitur: omnes apostoli sunt. id est. et aliquod apostoli non sunt. id est. quod est falsum: quod quibus illorum est verum. **C** Ex ista nonne sequitur per contra. Quod sicut aliquod est vltima affirmatio cuius subiectum supponit pluribus subiectum quod non contingit descendere copulativum. Ita aliquod est particularis vel indefinita cuius subiectum supponit pluribus subiectum quod non contingit descendere divisiue: per contra per contra: quod non sequitur omnes apostoli sunt. id est. et isti sunt omnes apostoli. id est. isti sunt. id est. et isti sunt. id est. sic de singulis. Ita per contra sequitur ex priori: quod non sequitur aliquod apostoli sunt. id est. et isti sunt omnes apostoli. id est. isti sunt. id est. vel isti sunt. id est. vel isti: et sic de singulis. **C 2°** sequitur. Quod sub subiecto vltima predictae: et sue particularis vel indefinitae contingit descendere copulativum vel per vltima proponere singulari (per contra) quod optime sequitur omnes apostoli sunt. id est. et isti sunt omnes apostoli. id est. isti: et isti: et sic de singulis sunt. id est. demonstrando prius duos vltimas. Et ex eodem ante est sequitur singulariter: quod isti apostoli sunt. id est. demonstrando omnes. Contra si descendat sub subiecto particularis: vel indefinitae. **C 3°** Alii est vltima affirmatio quod non est per contra exponibilis per contra: sed more particularium resolvablem inferenda (per contra) de predicta vltima: cuius ille non sunt exponetes. apostoli sunt. id est. et nulli sunt apostoli quod isti sunt. id est. cum illa. et exponetes sit falsa: et vltima verum: quod sic probatur: isti sunt. id est. et isti sunt omnes apostoli. id est. omnes apostoli sunt. id est. **C** Ex ista nonne sequitur per contra. Alii exclusiva est exponibilis: cuius vltima non est exponibilis (per contra de ista) tunc. id est. sunt apostoli: quod sic exponitur. id est. sunt apostoli et non plures quod. id est. sunt apostoli. id est. non exponitur gratia pluralitatis quod respicit si-

gnum vltima collectivae sumptum: sed quod dicitur exponenda est per negationem infinitatis. vltima autem huius exclusivae non est exponenda (ut patuit) **C 2°** sequitur. Quod est aliquod exclusivae affirmatio per contra ordinis cui non respondet aliquod exceptio (per contra) de predicta exclusiva: cui si corripitur aliquod exceptio: maxime videtur illa nulli per contra. id est. sunt apostoli: sed non: quod exclusiva est verum: et exceptio falsa. **C 4°** Alii est vltima affirmatio cui nec dicitur: nec dicitur figurative corripitur (per contra) de sepe dicta. Si enim habet dictionem in figura maxime est illud aliquod apostoli non sunt. id est. sed non: quod tunc duo dictiones essent sit verum. Ex hoc statim sequitur: quod ista vltima non habet dictionem: hec enim: nulli apostoli sunt. id est. et aliquod apostoli sunt. id est. respondent: et sunt dictiones: et dictiones: illi: omnes apostoli sunt. id est. quod ly omnes teneat divisiue. **C** Ex ista nonne sequitur per contra. Quod ista contra non valet aliquod apostoli non sunt. id est. quod non omnes apostoli sunt. id est. tenendo ly omnes collectivae nec arguitur ab vno convertibili ad reliquum nisi ly omnes teneat divisiue. **C 2°** sequitur. Quod hec sunt duo falsa: et non dicitur: omnes apostoli sunt. id est. et non omnes apostoli sunt. id est. dato: quod per contra significum vniuersale teneat divisiue: et in hac collectivae. ex quo sequitur immediate quod iste non convertitur: omnes apostoli sunt duodecim omnes apostoli sunt. id est. nec ille non omnes apostoli sunt. id est. non omnes apostoli sunt. id est. supposito quod semper significum vltima affirmatio difformiter teneat.

Ad primus

negat contra: quod ante teneat ly omnes collectivae: et ante divisiue: ratione deterioratus relati: iterum tunc per contra sensus divisiue cum sensu iuncto ut in predictis exemplis: sed illud est gratia maiore ratione per contra: quod cum teris numerabilibus fallit contra: deinde cum dicitur: omnes apostoli sunt. id est. quod omnes apostoli sunt: concedo contra et contra. et cum dicitur illi sunt mortui et interfecti. id est. illi non sunt: concedo contra. Ex hoc tunc non sequitur quod. id est. sunt apostoli: quod ite corripitur sunt quos ecclesia vocat apostoli: capiendum per contra principalem per contra: et sic etiam in ethicis vocat Ari. intellectum boies per contra per contra eius. **C** Ad 2^m negat quod omnes apostoli sunt. id est. et non plures: et tunc ad argum sicut. id est. et vltima: et vltima est non plures. id est. sicut. id est. et non plures: negat contra: quod ante ly non plures copulatur terio plurali numeri ratione cuius ista significat vltima illorum: aut quod omnes apostoli sunt. id est. et non plures: quod illi aut quod omnes apostoli sunt. id est. et aliquod alij non plures: sed quod illorum sensum est falsus. Deinde cum dicitur: omnes apostoli sunt duo senary. id est. sunt 2°. negat contra: nec arguitur ab inferiori ad suum superius: quod ly 2°. sit terius per contra quod 2°. senary: vel duo quater nary: vel duo binary: quod per contra est illud aquo non convertitur subiectum nedi consequentia: ut per contra per contra philosophum in post predicamentis capi de per contra: non tamen est superius. Si enim iste modus arguendi valeret posset probari: quod tu es non homo: sic arguendo tu es homo. ergo tu es non homo (probatur consequentia) ab inferiori ad suum superius: quia si homo est: non homo est: et non econtra et ita dicitur in proposito: quod ly duo non habet superioritatem ad ly duo senary: sed solum habet prioritatem. **C** Ad tertium dicitur quod illa propositio implicat contradictionem: aliqui apostoli sunt omnes pauciores duodecim: quod nec duodecim nec aliqui pauciores duodecim possunt esse omnes pauciores duodecim. et cum arguitur quod vnde sunt omnes pauciores duodecim: quod sunt pauciores et non plures neque pauciores: sunt omnes pauciores duodecim negat consequentia. Si arguitur sic: omnes pauciores duodecim sunt aliqui. ergo aliqui sunt omnes pauciores duodecim. distinguatur antecedes penes subiectum collectivum et divisiuum. In sensu collectivum consequentia est bona: sed antecedens est falsum (ex quo) nulli sunt omnes pauciores duodecim: sed in sensu divisiue negatur consequentia et si queratur ex quo omnes pauciores duodecim sunt aliqui: vltima illi sint duodecim vel pauciores: dico: quod illi sunt pauciores duodecim et semper tenendo divisiue: non tamen concedo quod aliqui sunt omnes pauciores duodecim siue teneatur ly omnes divisiue siue collectivae. vnde concessum est in alio sophismate quod omnia compossibilia istorum sunt demonstratis quattuor contradictionibus contingebus: et illa sunt aliqua tenendo ly omnia divisiue: nulla tamen omnia compossibilia istorum sunt

siue teneatur ly omnia diuissue. siue collectine. ¶ Ad q̄r
tum conceditur. q̄ aliq̄s ē maxius nūer⁹ oīuz apostolorū:
ille ē maxius nūer⁹. vñ sic ī nūero triario sūt tres binary
q̄ru3 q̄l3 ē maxius nūer⁹ trinary: ī q̄ternario sūt q̄tuor
quaternary: quorū q̄l3 ē maxius quaternary. ita ī duode
nario sūt. īz. vñdenary. quorū q̄l3 ē maxius nūmer⁹ duo
denary. Et si allei dictū Ari. ī thop^{us} q̄ illd qd p supabun
dātiā dī vñi soli puenit. igit suplatiū grad⁹ nō p̄t p̄pete
re sūt multis. negat p̄na. q̄ l3 suplatiū grad⁹ vñi soli p̄pe
tit: exp^o po^{us}. tñ p̄lū⁹ p̄perit exponēdo cōparatiue. vñ pos
sibile est q̄ duo sint fortissimi: sic q̄ nullus illoz sit altero
fortior: s3 q̄ duo sint fortissimi: ī altero illoz vnus sit for
tior iplicat dictionē. Exponēdo ergo suplatiū cōparatiue
cōcedo q̄ ī quol3 nūero. s. binary plures sūt maximi nūe
ri: ī isto mō concedit. q̄. io. sūt gnā gnā⁹ ī q̄tuor sūt q̄li
tates p̄me. ¶ Ex p̄dictis segtur p^o. Q̄ nulli apli sūt oēs z^o.
istorū: ī tñ aliq̄ apli sūt oēs duo apli: p^o p3: q̄. īz. nō sūt oēs
apli duo istorū: cū nō sint istorū: nec ē. ii. sūt oēs z^o istorū:
q̄. si. ii. sūt oēs duo istorū nō connumerando petrū p̄for
miter. ii. sūt oēs istorū nō connumerando paulū: ī p̄. ii. nō
connumerando petrū: sūt. ii. non connumerando paulū: qd est
ipossibile. q̄ ad diuersitatē vnitatis segt diuersitas nūeri.
z^o vo (p3) q̄. īz. apli sūt oēs duo apli: tenendo ly oēs colle
ctiue. ī p̄r dicat q̄ aliq̄ apostoli sūt oēs tres apostoli ī oēs
q̄tuor apostoli ī oēs sex apli. Et si arguit sic: Aliq̄ apostoli
sūt oēs duo apostoli: ḡ aliq̄ apostoli sūt oēs q̄ sunt z^o aposto
li. negat p̄na. ī iterū negat ista: oēs apostoli sūt oēs duo apo
stoli: ḡ oēs apostoli sūt duo apostoli. si ibi oēs teneret di
uissue ille p̄ne valerēt: s3 ex quo tenet collectiue nō valēt.
¶ z^o segt q̄ aliq̄ ē vniuersalis cui nō p̄t cōrūdere. p̄pe par
ticularis. īdefinita vel singlaris (p3 de ista) oēs z^o apostoli
sūt. īz. tenēdo ly oēs collectiue. nō. n. sibi cōrūdent aliq̄
istarū: aliq̄ z^o apli sūt. īz. z^o apli sūt. īz. isti. z^o apli sūt. īz. q̄
notū ē vniuersalē ēē verā: ī q̄l3 illarū triū ēē falsā: q̄re zc.

¶ Prima pars principalis.

Vgesumū

sophisma. Qd verū ī deū
ēē dñt (pbat) nullū ve
rū ē oīō īfinitia: s3 deū ēē oīō īfinitia:
ḡ zc. minor arguit: deū esse ē p̄pō terior: s3
nō videt nisi oīō īfinitia: ḡ aīis appet esse
d̄ īfinitie p̄bi p̄ p̄hermenias dicētis: q̄ b
vbu ē significat q̄dā p̄pōnē quā sine extre
mis nō est itelligere arguit sic tūc: si deū esse nō ē cōpō ter
minor: ī deū esse ē videt q̄ deū esse sit dñ. S3 ī segtur: q̄
aliq̄ p̄pō p̄uertit cū suo sbo: p̄ns ē icōueniēs (ī pbat p̄na)
hec p̄pō dñ est p̄uertit cū suo sbo: ī ista ē aliq̄ p̄pō. ḡ maiō
declarat sic. q̄d significat illa p̄pō significat s3 sūū: ī e
cōuerso: ḡ illa p̄pō conuertit cū sbo suo (p3 p̄na) q̄ si nō. b
iō est. q̄ diuersimode significat: s3 b non īpedit. q̄ bō ī rīf
bile p̄uertit: ēē non obstat q̄ diuersimode significant.
(aīis vo p3) q̄m illud s̄bm significat adeq̄te deū: ī ista pro
pō significat adeq̄te deū: ēē mō q̄d est dñ ē deū esse: ī
ecōuerso: vt ē admissū. s3 si deū esse ē dñ: p̄ idē deū creare
ē dñ creās. ī deū pducere hoc istās. ē dñ producēs b istās.
quo cōcesso segtur: q̄ neciū est p̄tīgēs (pbat) deū pdu
cere hoc istās est p̄tīgēs: ī deū pducere b istās est neciū
ḡ neciū est cōtīgēs: p3 p̄na: ī pbat p̄ pars aītis: q̄m deū
producere hoc istās. īā est verū: ī īmediate post istās p̄sēs
erit falsū. ḡ est p̄tīgēs: vel sic: hec p̄pō est cōtīgēs dñ pro
ducit hoc istās. cū ipsa sit vā: ī erit falsa: ī ipsa adeq̄te signi
ficat deū producere hoc istās: ḡ deū pducere hoc istās est
p̄tīgēs (p3) ab officiātib⁹ ad officiātū aīis ē vñz: ḡ ī p̄ns:
fa ps aītis p̄ncipalis arguit. q̄ deū ēē est neciū s3 deū ēē
est deū producere hoc istās. ḡ deū pducere b istās ē neces
sariū (p3 p̄na) cum maiori ī minor declarat. q̄m deū ēē est
dñ: ī deū ēē ē dñ producēs hoc istās: ī dñ producēs hoc istās

est deū producere b istās. ḡ ap̄mo ad vltimū deū ēē ē dñ p
ducens hoc istās. ¶ Ex eadē radice p̄t argui q̄ p̄pō nec
cessaria ē p̄pō p̄tīgēs. q̄ illa ē p̄pō p̄tīgēs dñ pducit b
istās: cū īā sit vā: ī nūq̄ erit vā sic significando ī eadē est
neciā: q̄ sūū adeq̄tū significatū est neciū. s. deū pducere
hoc istās. vt argutū est. ¶ 3°. Si deū esse est dñ: ḡ p̄ idē
hoiem esse est hō: ī aīal esse ē aīal: quo concessio: segtur: q̄
verū est falsū: ī q̄ possibile ē ipol^o ī q̄ scitū ate est tibi du
biū. p̄m arguit. vñz est falsū esse: s3 falsū ēē ē falsū. sic hoiez
ēē ē hō: ḡ verū est falsū. z^o. pbat p̄s̄r: possibile ē ipossibi
le esse: imo verū ē ipossibile ēē ex q̄ aliq̄ ipole ē: s3 ipossibi
le ēē est ipole: sic aīal ēē est aīal: ḡ possibile ē ipole. 3° pbat
p̄s̄r. scitū a te ē tibi dubiū esse: s3 tibi dubiū ēē ē tibi du
biū: ergo zc. vñ breuiter p̄t sic argui. hoc est tibi dubiū de
monstrando istā: rex sedet: ī hoc est scitū ate: ergo scitū ate
est tibi dubiū (probat minor) hoc esse ē scitū ate: s3 hoc ēē
est hoc: ergo hoc ē scitū ate. Itēz hoc est falsum ī ipossibile
demonstrādo istā. tu es asin⁹: s3 hoc est verū ī ipossibile: ḡ
verum ī possibile est falsum ī ipossibile. minor declaratur
q̄m hoc esse est verū ī possibile: s3 hoc esse est hoc: ḡ hoc est
verum ī possibile. ¶ 4°. Si deū esse est dñ: ergo p̄ idē for.
currere est for. currens: ī te esse ē tu (quo conuerso) arguit
for. currere ē for. currens s3 facio for. currere q̄ facio q̄ for.
currat: ponatur in casu ergo facio for. currentē: sed for. cur
rens ē for. ergo facio for. Itē si te ēē est tu: ī te esse ē vbiq̄.
ergo tu es vbiq̄: minor declaratur. vbiq̄ est verū te ēē: ibi
est te esse: sed vbiq̄ est verū te ēē: ergo vbiq̄ est te ēē (ma
ior patet) q̄ quocūq̄ loco signato. si verum est ibi te esse.
ibi est te esse: ī minor declaratur vbiq̄ q̄ scit te esse ibi ve
rum est te esse: q̄ nībīl scitur nisi verum p̄mo posterior: s3
vbiq̄ scitur te esse: q̄ vbiq̄ deus scit te esse: ergo vbiq̄ est
te esse. p̄terea segtur: q̄ illa p̄pō tu nō es: significat te
esse: q̄ ipsa significat q̄d significat s̄bm: sed s3 eius signi
ficat te esse: ex quo significat te: ī tu es significat te esse: er
go illa p̄pō significat te esse: ī eadē significat te nō esse: ḡ
illa p̄pō significat te nō esse ī te esse: sed te nō esse: ī te
esse est ipossibile: ḡ illa p̄pō significat sic ipossibile est ēē:
ī p̄ p̄ns illa: tu non es impossibilis: imo segtur: q̄ b tu es: si
gnificat te nō esse: ex quo sūuz d̄dictoriū significat te esse
(quo cōcesso) sequitur. q̄ b est ipossibilis. tu es: q̄ significat
te esse: ī te nō esse qd significatū est ipossibile. Ex q̄b seg
tur: q̄ aliq̄ p̄pō cōtīgēs est ipossibilis: ī aliq̄ sunt duo d̄
dictoria inter se d̄dictoria. quorūz quodlibet est impossibi
le: sed b sunt inconuenientia: ergo zc.

In contrarium

arguit sic. Qd verū: ī deū esse:
dñt. dñ ē aliq̄ verū: ḡ dñ ī de
um ēē dñt: p̄ ē falsa: ḡ aliq̄ p̄missarū: nō minor: q̄ dñ ē p̄m

verū p̄ Ari. z^o methaphisice. ḡ maior ē falsa: q̄ ē sophisma.

Circa

p̄dicta sit hec p̄^o. Deū esse nō ē aliq̄ p̄pō terio
rū (probat) q̄ si deū esse ēē aliq̄ p̄pō teriorūz

p̄ idē hoiem ēē asinū non ē nisi p̄pō terior: sed ego possum
facere aliquā p̄pōnēz talē teriorūz: deū esse hoiez ēē asinū
ḡ possū facere deū ēē: ī hoiez ēē asinū. ¶ Itē dato isto seg
tur p̄: q̄ neciūz ē illatiū p̄tīgētis (pbat hui⁹ p̄ne) hō⁹ dñ
est. igit deū esse est verū: aīis est necessariū (vt stat) ī q̄
p̄ns sit p̄tīgēs: probat: deū esse est verū: ī p̄t esse q̄ deum
esse non sit verū: ḡ illud p̄ns est contingens (pbat mior) ī
facio istā p̄nam. nulla compō terior est: ḡ deū esse non est
verū: īz p̄na: ex quo deū esse nō est nisi p̄pō teriorū. aīis est
pole: ḡ ī p̄ns. ¶ 2° segtur. q̄ p̄tīgēs ē illatiū ipolis arguē
do ēē. deū esse nō est verū. ḡ dñ non ē: mō probatū ē aīis ē
se pole: ī ita segtur q̄ īā deū esse definit ēē: si īmediate post
hoc non erit aliq̄ cōpō teriorū: ī p̄nter segtur: q̄ hoiem ēē
asinū est: q̄ hoiem esse asinū est illa p̄pō hō est asinū:
vel illa oīō īfinitia hoiem ēē asinū. ¶ 3°. Deū esse non
ē mod⁹ rei: pbat: esse nō est mod⁹ rei: ḡ nec deum esse: aīis

2. arg^m

3. arg^m

4. ar^m

1. cor^m

2. cor^m

p^o p̄

p. cor^m

2. cor^m

2° p̄

obiectō

Riño

Ad primum or q p illā auctez Ari. solū d3 itelli
gi illud vbu ē mētale ipōtare cōpo
sitionē. qd bene expmīt Ari. statiz supaddens: quā sine ex
treis n ē itelligere. Et cū pbat: q illa ppō d3 ē puerit cū
suo sbo: qz qcqd significat p' s'bz significat p ppōnē istā: z e3:
ergo illa ppō puerit cū sbo: negat. nā. qz o3 addere i an
cedere q e3 gescēter: qd negat: qz l3 l7 d3 significet deū eē:
sic illa propō d3 est: non tñ gescēter. qz itellec' adducēs il
luz terium d3: non gescit sic audiens illā de'. Ex hoc seqt
arg^m quo pbat illā. de' est: pueri cū illa orōe i finitiua deū
eē: qz l3 idē ē adeq^{tū} vtriusq3 illud nō suffic: s3 vlti' reg
itur: q e3 gescēter significet illud significatū aq^{libet} illa
rū qd nō ē verū. ¶ Ad 2^m ccedo q deū creare ē d3 creā
z deum producere hoc instans est deus producens hoc in
stans: sed nego q deum producere hoc instans sit necessa
rium: z ad probationem: nego illam consequentiam: deū
esse est necessarium: z deum esse est deum producere: hoc
instans: ergo deum producere hoc instans est necessariū:
sicut non sequitur: instans esse est necessarium: sed omne
instans est hoc instans: ergo hoc esse est necessarium: sed
bene sequitur. q aliquāliter esse est b instans: q^{libet}iter eē est
necessariū: z ita seqtur i alia. q deū producere hoc instā
ē aliq^{libet}iter eē q^{libet}iter eē est necessariū. ¶ Ad 3^m nego illā qd

23

sequens est possibile. 2^a pars declaratur quando aliq^o propositio est possibilis: tamen impossibile est ita esse sicut illa propositio significat adequate: probatur et sumo illam mentalem naturaliter significantem. nulla propositio est: et p³: q^o illa est possibilis: quia possibile est q^o nulla propositio sit: et q^o non sit possibile ita esse sicut illa propositio significat adequate arguit: q^o si possibile est ponat in e^o: et arguit sic. illa propositio significat adequate sic est: s³ significat adequate q^o nulla propositio est: g^o nulla propositio est: g^o hoc non significat adequate sic est: et ita p³ q^o implicat contradictionem illam propositioem adequate significare sic est.

1^a cor^m Idem de illis: ois propositio est falsa: nulla propositio est negativa. Et ista nonne sequitur primo: q^o non si impossibile est ita esse sic aliq^o propositio significat adequate: g^o illa propositio est impossibilis: vel e converso: primo p³: de illa mentali: nulla propositio est: et 2^a de ista vocali vel scripta: chy^a est: vel de illa h^o est asinus. Et 2^a sequitur q^o aliq^o propositio est possibilis q^o non potest esse vera: et aliq^o non potest esse falsa: q^o tamen non est necessaria. p³ (patuit) de illa: nulla propositio est: et 2^a filius de suo dictionario.

3^a p^o Aliq^o propositio est. Et 3^a p^o. Non si contingens est ita esse sic. a. propositio significat adequate. a. propositio est contingens: nec e converso: p³ ps arguit ponendo q^o a. sit illa chy^a est (et p³) q^o a. propositio non est contingens: et q^o contingens sit ita esse sicut. a. propositio significat adequate arguit: hec propositio est contingens: ita est sic. a. propositio significat adequate: et ista significat adequate q^o ita est sic. a. propositio significat adequate: g^o contingens est ita esse sic adequate. a. propositio significat: p³ p³: ab officiatibus ad officiatum: maior declarat ponendo q^o b. sit illa: propositio ita est sic. a. propositio adequate significat. et arguit sic. b. propositio est falsa: et potest esse vera sic adequate significando: g^o b. propositio est contingens: p³ p³: cu^m minor: et maior arguit sic faciendo illam p³ a. b. convertit cu^m propositio vera: g^o b. est propositio vera. illa p³ a. est bona ans est pole: ex quo est propositio vocalis vel scripta: g^o et p³. 2^a ps p³ nis: patuit: ex p³ oib^{us}. q^o illa mentalis est contingens: nulla propositio est: et tamen non contingens est ita esse sic illa significat adequate immo ipse est ita esse sic illa propositio adequate significat: vt est ostendit suz. Et 4^a p^o. Si necesse est esse ita sic. a. propositio adequate significat. a. propositio est necessaria et non e converso: p³ ps p³: q^o est vna aditionalis: cu^m tus dictionum p³ ntis non stat cu^m ante: q^o n. a. propositio non sit necessaria: et necesse sit ita esse sic. a. propositio significat non est pole. 2^a pars est clara. q^o hec est necessaria: d³ est: et tamen non necesse est ita esse sicut b^o adequate significat: p³ a^o: sic arguendo b^o de^o est significat adequate chymera est: g^o non est ita sic ipsa adequate significat. hec p³ a. est bona: ans est pole. g^o et p³: ergo possibile est non esse ita sic b^o adequate significat: et p³ p³ non necesse est ita esse sicut b^o adequate significat. Et si arguit sic. necesse est de^o esse: et illa propositio adequate significat: g^o necesse est ita esse sicut illa propositio adequate significat: negat p³ a. sic non sequitur necesse est sol^u esse: et sol^u esse est sol^u illuminare illam domum: g^o necesse est sol^u illuminare illam domum: s³ b^o sequitur: g^o sol^u lez illuminare illam domum necesse est esse: et sic est ibi sequat: g^o sic hec propositio adequate significat: ita necesse est esse: et sic hec est de sensu diuiso vera: et alia fuit de sensu proposito falsa. Si autem q^o rit ans gnale adcludendu aliq^o propositio est vera: vel falsa: possibile vel impossibile: neciaz vel contingens (dico) q^o si adequate significat alicui^o propositio est verum: illa propositio est vera: et e converso. et si alicui^o propositio significat adequate falsum. illa propositio est falsa: et e converso: et inter si alicui^o propositio significat adequate est pole. illa est possibilis: et si alicui^o significat adequate est impossibile: illa est impossibilis: si neciu^o necessaria: si contingens est cotingens et e converso. Uoco significat p³ ma^m vel adequate illud q^o apprehendit toto signo: vt boiem esse est significat p³ ma^m: illi^o h^o est: et significat adequate illius d³ est: e de^o esse. Penes tale significat h³ attedi veritas vel falsitas pos⁴: vel impossibilitas: necessitas: vel contingens propositionis.

Ad 1^{am} argu^m Ad primum ne^o p³ a. q^o p³ s³ p³ tur i^o miori q^o sbiciatur i^o maiori: et tunc ad ar^m. iste subalternant oia vera: et falsa opponunt: vera et falsa opponunt (dico) q^o si i^o ista indefinita subicit totu copu^m non inuicem subal-

ternant: s³ subalternu^m est hoc: oia q^o sunt vera et falsa opponuntur: s³ hec est falsa. Si autem non subicit nisi p³ ps illa est subalternat sophatis: s³ non conuertit in illa: aliq^o op³ sunt vera et falsa s³ i^o illa: aliq^o q^o sunt vera et falsa opponunt. Et Ad 2^{am} p³ m³ p³ a. z nego scd³ p³ p³ equocationo: q^o illi^o terius veru^o e^o teri^o equoc^o ad v³ z p³ lexu^m et ad veru^o icoplexu^m: mo^o i^o sopbi smate sumit pro vo coplexo: sic et ly flm sumebat p³ falso coplexo: et ita p³ inter sumit in illa: oia vera opponunt falsis: cu^m at d³ d³ s³ et intelligetie sunt vera: hic sumit v³ pro vo incople xo: i^o minor debuit esse illa. d³ s³ et intelligetie sunt vera coplexa. et hoc negat. Et Ad 3^{am} ne^o breuiter q^o illa chy^a est significat p³ mo aliqd e^o: et cu^m d³ significat aliqd e^o: pcedit: et non significat p³ us aliqd significat tu. aliqd nego. q^o p³ us significat chy^a meru^m e^o q^o aliqd e^o: no. n. significat aliqd e^o nisi ex p³ sequenti: q^o significat chy^a e^o. Et cu^m d³ chy^a e^o no est aliud q^o aliqd e^o: g^o no significat p³ us aliud q^o aliqd e^o: negat p³ a. q^o cu^m toto ante stat: q^o chy^a e^o sit inte^o. aliud q^o aliqd e^o. vnde illud vbu^m significat apliat v³ q^o ad intelligibilia. Deinde cu^m d³ ista propositio chy^a est significat p³ us aliud q^o aliqd e^o: ergo significat p³ aliqd e^o. negat p³ a. q^o ly p³ non est positiuu^m illius copati: s³ e aduerbiu^m no sumptu^m p³ p³ exp³oib^{us} s³ descripti biliter. na cu^m d³ ly chy^a est significat p³ mo aliqd e^o: d³ intelligi g^o q^o p³ illa propositio app³editur aliqd e^o toto signo quod no est veru^o: s³ solu app³endit chy^a e^o toto signo. illud vo significat aliqd e^o app³edit taq^o sequens. Et intelligendu^m t³ q^o cu^m dico illa propositio chymera est: prius significare chy^a e^o q^o aliqd e^o: no loquor hic de p³oitate t³is: s³ de p³oitate nae. eomodo quo d³ s³ s³ p³us e^o boies: q^o e^o risibilem. ri³. n. p³supponit humanitate et no e^o: ita illa propositio chymera est significare aliqd e^o p³supponit illa significare chy^a e^o esse. et no e^o. Et Ad 4^{am} ne^o. q^o illa d³ s³ significat p³ise sic est: immo significat aliter q^o est: et sicut no est vt arg^m probauit. Et cu^m arguit illa d³ s³ est significat alr q^o est: et no est no significans alr q^o est. g^o p³ise significat aliter q^o est pcedo p³iam et p³is (ex quo) non sequitur: q^o illa significat p³ise alr q^o est: nec silitudo e^o ad propositu^m: q^o quelz illaz: tu t³ es ho^o: tu es t³ ho^o e^o exclusiua si ordinis: q^o dictio exclusiua ponit iter s³bm et p³ dicatu^m. S³ hec illa propositio p³ise significat alr q^o est: non est eiusde ordiis cu^m illa: hec propositio significat p³ise sic est: q^o b^o e^o terty ordiis (ex quo) dictio exclusiua ponit iter p³es p³di cat: alia autem est scd³ ordiis: q^o dictio exclusiua ponit iter s³bm et vbum. Et Contra p³mo h³ propositio significat alr q^o est: g^o significat p³ise alr q^o est: p³ p³: q^o q³ p³o c³uertit cu^m se ipsa dictione exclusiua addita p³o. 2^a hec chy^a est significat p³ise sic est: ergo ap³ari et illa d³ s³ significat p³ise aliter qua^m e^o. probat ans h³ significat sicut e^o: et no aliter qua^m sic e^o. ergo illa significat p³ise sicut est: t³ p³ia dupl³: tuz q^o arguitur ab exponetibus ad exposita: tum q^o arguit ab vno conuertibili ad reliquu^m. na quicqd^o et qualitercuq^o est sicut est: et no aliter qua^m sicut e^o: est p³ise sicut est: et e^o: ans vo arguit. na illa propositio chy^a est significat aliqd esse. s³ aliqd esse est sicut est: et no aliter qua^m sicut e^o: ergo illa propositio significat sic e^o et non aliter qua^m sicut e^o: p³ p³: a^o simili: na b^o sequitur: video hoc: et hoc est albu^m et non ho^o: ergo video albu^m et non boiem.

Et R³idet ad p³mu^m negando p³iam: nec obseruat regula: q^o dictio exclusiua et no addit predicato: s³ solu p³ti: s³ b^o sequitur: q^o illa propositio est p³ise significans alr qua^m e^o: et hoc c³cedit sic ans. Et Ad 2^{am} ne^o q^o illa chy^a est significet p³ise sicut e^o: ne gatur p³sequentia: ad probationem: nec arguitur ab exponetibus ad expositam: quia antecedes est vna propositio de co^o extremo. vbi deberet e^o copulatiua. s³ illa propositio significat sicut est: et non significat aliter qua^m sic est. mo^o 2^a ps est falsa. sic. n. illa tu es differens ab asino exponit p³ vna negatiuam: non obstante q^o ly differens sit ps p³dicati. ita h³ a. vel b. propositio significat p³ise. sicut est: b³ exp³o per vna negatiua: n^o obstate q^o no exclusiois sit ps p³ti. It³ ne^o q^o arguit

¶ Prima pars principalis.

secunduz sopbisma. Die

In oppositū

Circa

ne sequitur. qd alig sunt nūeri eāles quorū vnitates nō sunt
eāles nec ineāles (p3) ponendo qd. a. sit nūerus duarū lra
rum. z. b. numerus duorū pūctorū. isto posito (bñ p3) qd. a.
z. b. nūeri sunt eāles z sunt duo binary. Sz qd vnitates illo
rum nō sunt eāles: nec ineāles arguit. qm eālitates z ine
qualitates sunt passionēs q̄titatis fm. Ari. in pdicamētis:
sz nullus punctoꝝ illoꝝ ē q̄titas: qz nō p̄tinua. neqz di
screta. ḡ vnitates. a. nō sunt eāles: nec inequales vnitatib⁹
.b. ¶ 2° segtur. Qd alig sunt nūeri eāles: z vnitates vni⁹ sūt
equales: alterius vō vnitates sūt inequales: pbat: z pono:
qd. a. sit numer⁹ duarū medietatū p̄tinui. z. b. sit numerus
duarū p̄tium p̄portionaliū. isto posito. vnitates. a. sunt eā
les: qz oēs medietates eiusdē p̄tinui sunt eāles: cū totū ad
q̄libet suarū medietatū hēat p̄cise p̄portionē duplā: z qd
vnitates. b. sint ieāles (p3) qz vna istarū ē dupla ad reliq̄
cū sint p̄tes p̄portionales. ¶ 3° a. numer⁹ ē maior. b. nu
ro: z tñ q̄lz vnitas. a. est minor q̄ aliq̄ vnitas. b. pbat (z po
no) qd. a. sit nūerus trium tertiarū p̄tinui: z. b. nūerus dua
rū medietatū eiusdē p̄tinui: isto posito. a. numer⁹ ē trinari
us: z. b. solū binari⁹: ḡ. a. numer⁹ ē maior. b. numero: z qd
libet vnitas. a. sit minor q̄ aliq̄ vnitas. b. (p3) qz q̄lz 3ª vni
tas alicui⁹ p̄tinui ē maior medietate eiusdē p̄tinui cum ad
q̄lz suā tertiā p̄t^m se hēat in p̄portioē tripla: z ad q̄libz
suā medietatē in p̄portioē dupla. ¶ Cōtra. a. numer⁹ ē. b.
numer⁹: ḡ. a. nūerus nō ē maior. b. nūero (p3) qz nihil ē ma
ius se ipso: pbat añs. nā. a. numerus ē ille tres 3^{le}: z iste tres
3^{le}. sunt ille due medietates z iste 2^e me^{co}. sunt. b. numer⁹
ḡ ap̄mo ad vlti⁹. a. numerus ē. b. nūerus. ¶ Rñdet neg
do p̄ñas. qz z si iste tres 3^e sunt iste medietates. tñ iste tres
3^e vt sunt vnitates. a. nō sunt ille due medietates. vt sūt vni
tates. b. solū ergo segt qd aliq̄ q̄ sunt. a. numer⁹ sūt aliqua
que sunt. b. numerus. ¶ Ex illa q̄ne sequit. Qd alicuius nu
meri vnitates augmētabunt in ifinitū: z tñ ille nūerus nō
augebit: pbat: z pono: qd. a. sit numer⁹ duarū medietatū d
rarefiēt in ifinitū in illa boza: ita qd in fine boze q̄libet illa
rum medietas erit fctā ifinita pp rarefactionē. isto possi
to hētur cor. naz ex quo nullus numerus binarius est aliq̄
maior: segtur qd iste numerus nunq̄ maiorabit. imo in fi
ne boze nō erit ille numerus: qz ex duob⁹ quorū q̄lz ē in
nitū nō fit p̄prie numerus. Nec segtur: ille vnitates maio
rabunt z ille vnitates sunt iste nūerus: ḡ ille numer⁹ mai
orabit: sz solū segtur qd aliq̄ que sunt vel erunt ille nūmer
maiorabunt: aut qd ille nūerus erit aliqua: q̄ maiorabun
¶ 3^a a. Aliq sunt duo binary quorū vnus ē aliqd: z alter n
ē aliqd (p3) dato qd. a. sit numer⁹ duarū medietatū alicui⁹
p̄tinui: z. b. nūerus duorū punctoꝝ. isto posito. a. ē aliq̄
qz. a. ē illud p̄t^m. sz. b. nō ē aliqd: qz. b. ē illa duo puncta q̄
sunt aliqd sz aliq̄. ¶ Ex ista q̄ne segt. Qd. a. z. b. sunt duo b
nary: z. a. p̄ponit ex p̄tib⁹ suis z nō. b. (p3) qz. a. numerus
illud p̄tinuuz qd p̄ponit ex p̄tib⁹ suis. b. vō nō cōponit ex
p̄tib⁹ suis: qz. b. nō ē cōpositū. nec ēt p̄posita. qz est 2° in
uisibilia. ¶ 4^a a. Aliq sunt numeri equales quorū vn⁹ h
ptē z p̄tes: z alius h3 p̄tes z nō ptē: pbat (z pono) qd. a. sit
numer⁹ ex 4. z capite suo. b. vō nūerus duorū bouū. isto
posito. a. z. b. numeri sunt eāles: z q̄lz illoꝝ ē binarius: z
.a. nūerus h3 ptē z p̄tes arguit. qz. a. numerus ē 4. z cap
4. mō tā 4. quā caput 4. h3 p̄tes. illa duo ēt hñt p̄tes:
nasus ē ps vtri⁹ q3. b. vō h3 p̄tes: qz illi duo boues hñt p̄
sz nō habent partē qz nulla est ps illoꝝ bouū. ¶ Ex illa
ne segt. Qd alig sūt duo binary q̄rū vnus h3 p̄tes z p̄tem
ali⁹ nō h3 p̄tes: nec p̄tem (p3) posito de. a. vt ponebat: z
.b. sit nūerus duorū punctoꝝ. nō. n. b. h3 ptē: qz nullus il
rū pūctoꝝ ē ps alicui⁹: nec ēt h3 p̄tes: qz illa duo pūcta
sūt p̄tes alicui⁹. ¶ Cōtra. q̄titas discreta est illa cuius p
tes nō copulant ad aliq̄ terium cōem: p Aristotilem
pdicamētis capitulo de q̄titate: ḡ. a. nō ē numerus (ex

Z.C02™

५३

общество

ii. Risiko

11 p.co2™

၃၁

 CO_2

25 4'3"

12 Pth COL.

Trigesimum tertium

partes eius copulantur ad aliquem terminū cōez. Et ex eo
des segit q. b. h3 partē et ptes (ex quo) est quātitas discre
ta. ¶ Itē. a. h3 infinitas ptes: s3 qātitas discreta est oēs sue
ptes: g. a. ē infinitū: g. ē numerus īfinit⁹: et p. n̄is nō est bina
rius. ¶ Rñsio. ¶ Rñsio ad p. q. ptes sor. et cuiuslibet alterius p. tui
duplīr cōsiderant: vno mō vt cōstituūt vnū: et sic nō sūt quā
titas discreta: alio mō vt sūt plā et sic nō copulant ad ali
quē terium cōem: et cū cōcludit ex alio eodē q. b. h3 partē
et ptes. Dñ q. ps sumit duplīr. s. pprie p illa q. facit aliqd: et i
pprie pro illa q. facit aggregationē. Eo mō quo dicim⁹ hoies
vel domū eē partē ciuitatis: p. b. n̄ h3 ptes: nec ptes: et sic. i
telligebat. scōmō h3 partē s3 nō partis: s3 sint aliq. quorū
qōl3 ē pars ei⁹: et coplā ad aliquē teriū cōem. ¶ Ad aliō
dñ p. q. l3 qātitas discreta sit aliq. quorū qōl3 ē pars ei⁹: nō
tñ ē sue partis: qz n̄hīl ē aliqd sui: nec aliq. sui. ¶ 2. ne illā
pnam. a. ē infinita: g. a. ē nūerus īfinit⁹: qz nō qōl3 istoz īfi
nitoz est vnitas. a. numeri s3 alterius.

Ad p. argu. **Ad primum** pncipale dñ q. sūm sophismatis ē so
lum p. pars copulati: ex quo nō se

quit: q. oīs hō sūt duo hoies: et tres hoies: sic nō segtur. oīs
hō vel asinus ē asin⁹: g. oīs hō est asin⁹ vel asinus: s3 solū se
quit: q. oīs hō ē aliqd: q. et duo hoies sūt tres hoies. ¶ Ex
quo segit. q. illa pna nō valuit: oīs hō et duo hoies sūt tres
hoies: sor. et plo sūt hō et duo hoies: g. sor. et plo sūt tres ho
mines: qz plus p̄dicat i minori quā fuerit sūm maioris: qz
minor d3 eē illa: sor. ē hō: et cōcludit q. sor. et duo hoies sūt
tres hoies. Itē ex his pmissis: oīs hō et duo hoies sūt tres
hoies: oīs hō et duo hoies sūt duo hoies: nō segit: q. duo
hoies sūt tres hoies: sed q. aliqd qd et duo hoies sūt duo
hoies: ē aliqd q. et duo hoies sūt tres hoies. Ex isto mō lo
quēdi sequit: q. oia duo et tria sūt qnq: oia duo et tria sūt
q̄ttuor oia duo et tria sūt tria. nā sor. plato et cicero sūt tria
et sūt duo et tria: qz sūt sor. et plato: et sor. pla: et cicero: s3 sor.
et pla. sūt duo: et sor. plo et cicero sūt tria: g. sor. plo et cicero
sūt duo et tria. Et p̄t hic argui in triū sic an̄ in p̄ia et in ter
tia figā: s3 oia solū eodē mō. S3 dubitat quō ē pole q. so
phisma sit plis nūeri et sūm singularis nūeri absq. copula
tione: dico: q. l3 sūm sit singularis nūeri: tñ suppositum est
plis nūeri et singularis sū. s. oīs hō et duo hoies. ¶ Ad 2. ne
go illā n̄hīl qd ē hō et duo hoies sūt tres hoies: et cum dñ
oīs hō et duo hoies nō sūt tres hoies: g. rē. negat pna: nec
arguit p̄re. qm̄ in p̄pōnib⁹ equalētib⁹ teri debēt sūp
ponere: mō in triū sophismatis ly duo stat disunctiue: et n̄
in illa oīs hō et duo hoies nō sūt tres hoies: s3 deberet sic
argui: oīs hō et nō duo hoies sūt tres hoies: g. rē: s3 negat
aūs. ¶ Et si q̄rit d. tria et equalēte illi: oīs hō et duo hoies
nō sūt tres hoies. Dico q. sua tria ē illa. oīs hō et oēs duo
hoies sūt tres hoies: q. est falsa. equalēs autē est illa: oīs hō
et non oēs duo hoies sūt tres hoies q. est vera. ¶ Ex qb⁹
segitur. q. dīctoriū sophismatis nō est illud: hō et duo ho
mines nō sūt tres hoies: ex quo: ly duo hoies nullibi dī
tribuit: s3 dīctoriū sophismatis ē illud: hō et nulli duo ho
mines sūt tres hoies: qd est falsū. Illius at hō et duo hoies
nō sūt tres hoies: ē hoc dīctoriū: oīs hō et oēs duo hoies
sūt tres hoies: q. est falsa. ¶ Dubitat qz dictū fuit alias:
q. dīctoriū copulati dat p̄ disunctū: ex quo: segitur q. dī
ctoriū sophismatis est illud: hō et nulli duo hoies sūt tres
hoies: et hoc ē verū: sic argnēdo: nulli duo hoies sūt tres
hoies: g. hō vel nulli duo hoies sūt tres hoies. ¶ Respō
detur q. illud itelligebat qn̄ quel3 ps disuncti vel copula
ti est singularis nūeri: qm̄ aut q̄l3 pars disuncti vel copu
lati ē pluralis nūeri: vel altera solū: nō d3 mutari nō copu
lationis vel disunctionis. ¶ Ad tertiū nego q. sor. et plato
sūt vnus hō: et ad p̄bationē: negat pna: s3 debuit sic argui.
sor. et plo sūt: et vnus hō est: et nec sor. nec plo ē vnus hō: g.
sor. et plo dñt ab vno hoie: s3 tertia pars aūtis est falsa: nec

sequit sor. est vn⁹ hō: et plo ē vnus hō: g. sor. et plo sūt vnus
hō: qz arguēdo aplibus supponētib⁹ deteriate ad vnaz de
terminatā fallit pna sicut nō segtur: hic vēdit pip: et rome
vēdit pip: g. hic et rome vēdit pip. In isto loco ē chor⁹ et in
alio loco ē chor⁹: et h̄ sūt duo loca: g. et i duob⁹ locis ē chor⁹.
¶ Ad 4. dñ q. q̄l3 illoz binarioz est maxim⁹ nūerus istoz.
et ad i p̄bationē: negat pna. iste vnitates q. sūt. a. binari⁹
sūt maiores q̄ vnitates q. sūt. b. binari⁹: g. a. nūerus ē ma
ior. b. binario: deinde negat q. infinitus ē numer⁹ istoz: et
ad argm̄ infinite sūt partes istoz: g. infinitus est numerus
istoz: negatur pna: qz ille partes nō sūt vnitates istoz
numeroz. s. a. b. Unde pōt concedi q. infinit⁹ numerus est
istoz: nō tñ infinitus est nūerus istoz: qz infinite vnitates
sūt istoz cū sint ptes istoz: s3 qz nō sūt vnitates istoz:
iō nō oēs iste sūt nūeri vel numerus istoz: ita q. nō sequi
tur: iste numerus est istoz. igit̄ iste est numerus istoz: sic
nō segtur: ille dominus est sor. ergo ille est dñs sor. et c.

¶ Prima pars principalis.

Trigesimum

tertiū sophisma. Bis
duo sūt tria et nō plu
ra: probat: a. b. c. sūt tria et nō plura: s3. a. b.
c. sūt bis duo: g. bis duo sūt tria: et nō plu
ra: p3 pna: cū maiori: et minor arguit. a. b. c.
sūt duo et duo: s3 2. et 2. sūt bis 2: g. a. b. c.
sūt bis duo: p3 pna: cū maiori: qz 2. et 2. sūt
duo: et 2. igit̄ 2. et 2. sūt bis duo: s3 maior arguit: qm̄. a. b.
c. sūt ista. a. b. et b. c. sed. a. b. sūt 2. et b. c. sūt alia 2. ergo
a. b. c. sūt duo et duo. Cōfirmat. bis duo sūt q̄ttuor: s3 q̄
ttuor sūt tria: et nō plura: g. bis duo sūt tria et nō plura: ma
ior p3: qz duo et duo sūt q̄ttuor: minor vero declarat: qz q̄
ttuor puncta sūt tria p̄cta et vnus: s3 vn⁹ est nō plura: ergo
q̄ttuor sūt tria et nō plura. ¶ 2. bis duo sūt duo et n̄ plu
ra. g. a multo fortiori bis duo sūt tria et nō plura: pbat an
tecedēs: oia duo et duo sūt duo et nō plura. bis duo sūt duo
et duo: g. bis duo sūt duo et nō plura: p3 pna: cū maiori et
maiori declarat p suas exponentes: nā qbuscunq. duobus
datis illa sūt duo et duo: qz duo hoies sūt duo aialia: et 2.
risibilia: et duo puncta: sūt duo idiuisibilia: et duo termini
linee. ¶ 3. dato opposito sophismatis segtur: q. nec nume
rus vt q̄ttuor: nec numer⁹ vt nouē est nūerus q̄dratus: cō
sequēs est d. arimetricos: et pbat pna: qz si negat sophisma
hoc est: qz ex illo segtur duo eē tria: g. p idē bis duo nō sūt
q̄ttuor: nec ter tria sūt nouē: quoniā ex p̄ sequitur: q. duo
sūt q̄ttuor: et ex 2. q. tria sūt nouē: quorū qōl3 est ipossi
bile. Dicit. n. nūerus q̄dratus: qz resultat ex ductu eiusdē
numeri in se ipm̄ semel: vt q̄ttuor et nouē. resultat. n. p̄mus
ex ductu binary in se ipm̄: vt bis duo sūt q̄ttuor: et secun
dus resultat ex ductu alicui⁹ numeri trinary i se ip3: vt ter
tria sūt nouē. ¶ 4. segit qd nec bis comedisti panē: nec ter
potasti vinū: q. sūt cōem modū loquendi: et probat pna:
qm̄ sic negat sophisma: ita d3 illa negat: bis duo sūt duo:
qz ly duo aparte p̄dicati stat deteriate: et oportet quod 2.
sūt bis duo: qd est impossibile. ita pariformiter oportet ly
panē et ly vinū stare deteriate. quo admissio: illa est fla: bis
comedisti panē: et illa sūp: ter potasti vinū: qz nullū panem
comedisti bis: nec aliqd vinū potasti ter. Item pariformi
ter oportet negare illā quotienscunq. tu disputasti tu fui
sti homo: qz bis disputasti et non bis fuisti: qz si bis fuisti ho
mo. igitur duabus vicibus fuisti homo: ergo aliqui nō fui
sti hō anteq̄ tu fuisti homo et postq̄ tu fuisti hō: pat3 pna:
ex significatione istius termini vicibus. significat. n. duas
mensuras cum interruptione t̄pis. Forte negatur ista quo
tienscunq. disputasti tu fuisti homo. Cōtra quacūq. vice
disputasti tu fuisti homo: sed pluribus vicibus disputasti:
ergo quotienscunq. disputasti tu fuisti homo: maior pat3:
quia q. aliqua vice disputasti: et tūc tu nō fuisti homo: im

plicat contradictionem.

Ad oppositum arguitur sic. Bis duo sunt tria et non plura: quia bis duo sunt aliqua. Quis est ille. ergo et ante quod est sophisma: quod consequens sit falsum. probatur: quia nulla sunt bis duo: non enim duo sunt bis duo: quia sunt tamen semel duo: et nec plura duobus sunt bis duo: quia non sunt duo. Nec in fine colligitur de mente Aristotelis. 5. meta. dicentis quod bis tria non sunt sex: sed solum sex sunt sex.

Circa materiam ultimi argumenti sit huius prima conclusio. Nunquam disputasti

quoniam tunc tu fuisti homo: et tamen aliquoties disputasti non quoniam ens fuisti homo: prima pars est evidens: et secunda arguitur: quoniam bis disputasti: et non bis fuisti homo: quia si bis fuisti homo: igitur bis incepisti esse homo: per consequens: quia illa adverbialia bis: ter: quater: dicunt interruptionem temporis. Ex ista conclusione sequitur primo. Quod aliquando tu fuisti homo et tamen non aliquoties tu fuisti homo: quia si aliquoties fuisti homo: ergo duabus mensuris interruptis tu fuisti homo: consequens est falsum: quia tunc inter illas mensuras tu non fuisses: per consequens: quia ly aliquoties dicit pluralitatem mensurarum cum interruptione temporis. Secundo sequitur. quod infinitis instantibus tu fuisti et tamen non plures vicibus fuisti: quia si plures vicibus tu fuisti: ergo in plures mensuris interruptis tu fuisti. et per consequens incepisti esse: per consequens: quia ut dictum est ly vices significat mensuras interruptas. Secunda conclusio. Multi sunt anni tu fuisti: et tamen nulla vice tu fuisti. prima pars est nota: et secunda probatur: nam si aliqua vice tu fuisti: ergo in aliqua mensura tu fuisti: in qua vel in fine cuius desuisti esse: ante est falsum. et consequentia tertia: quia ly vice sic significat ex eo modo loquendi: neque enim diceret te vna vice fuisse in hac domo: nisi aliquando desuisses esse in hac domo. Ex ista conclusione sequitur primo. quod per maius tempus fuit soror. quod plato. et tamen soror fuit vna vice: et plato nulla vice fuit: per consequens: ponendo cum prima parte quod soror desuisti esse: et non plato. Secundo sequitur. quod tu non fuisti nec eris aliqua vice: et tamen aliquando fuit ita quod tu eris vna vice et aliquando erit ita quod tu fuisti aliqua vice: prima pars per consequens: quia tu non incipis nec incipies esse. ideo non eris aliqua vice: et quia non desinis nec desuisti esse: ideo non fuisti aliquando vice. Secunda pars per consequens: quia aliquando fuit ita quod tu incipies et desines esse et aliquando erit ita quod tu incepisti et desuisti esse. Tertia conclusio. Antequam semel erit et iam non semel est: et tamen non incipit nec incipiet semel esse: prima pars per consequens: et secunda probatur. nam quod antequam non incipit esse semel manifestum est: quia nec iam est semel nec immediate post istas preteritas erit semel: et quod non incipiet probatur. quia si antequam incipiet semel esse: ergo in aliquo instanti incipiet semel esse: ergo in aliquo instanti semel erit: quia si in aliquo instanti semel erit. ergo immediate post istud instanti antequam non erit. per consequens: quia ex significatione istius termini semel. et consequens est impossibile: quia antequam non potest desinere esse per ponendo de preteritis. Consimiliter dicitur quod antequam semel erit: et postea non semel erit: et tamen non desinit nec desinet semel esse: patet ex quo in nullo instanti ipse erit semel. Ex illa hinc sequitur primo. quod a. et b. incipiunt esse: et tamen a. incipit esse semel: et b. non per consequens: dato quod a. et b. incipiant esse per ponendo de preteritis et quod in isto instanti a. desinat esse et non b. Secundo sequitur. quod a. et b. desinunt esse: et tamen a. desinit esse semel et non b. dato priori casu de a. et quod b. etiam desinat esse per ponendo de preteritis: sed quod ante istans per sensum diu fuerit. Quarta conclusio. semel ante christum incipiet esse. et tamen ante christum non incipiet esse semel. Secunda pars patuit et prima declaratur: quoniam in aliquo instanti ante christum incipiet esse: et nunquam ante vel post illud ante christum incipiet esse: et sicut concedatur quod vna vice ipse incipit et esse et non incipiet esse vna vice. Ex ista conclusione sequitur. quod ante christum semel desinet esse: et tamen non desinet esse semel: secunda pars patuit: et prima probatur: quoniam in aliquo instanti ante christum desinet esse: et nunquam ante vel post. ergo semel desinet esse. et ita per consequens dicitur: quod ante christum vna vice desinet esse: et tamen non desinet esse vna vice: quia si desinet esse vna vice. ergo in aliquo instanti ipse desinet esse vna vice igitur in aliquo instanti ipse erit vna vice. sed hoc est impossibile.

libile. Secundo sequitur. quod soror et plato. simul et semel incipiet esse: et tamen soror non incipiet esse ea vice: nec alia vice qua plato. incipit et esse: probatur: et pono: quod a. erit primum istas soror. et platonis isto posito i. a. instanti soror et plato. incipiet esse: et nunquam ante a. nec post. ergo simul et semel incipiet esse quod est prima pars conclusionis: et secunda declaratur: nam soror non incipiet esse aliqua vice: nec incipit et esse illa vice: quicquid significata: quia tunc non maneret nisi pro instanti ut patet ex dictis: ergo non incipiet esse ea vice qua plato: nec alia vice qua plato incipiet esse.

Ad primum

negatur quod a. b. c. sunt bis duo: quia a. b. c. non sunt semel duo: et tunc ad argumentum: arguitur a. b. c. sunt duo et duo: concedo. sed nego quod duo et duo sunt bis duo. quia sequitur duo et duo sunt bis duo. ergo duo et duo sunt aliquoties duo: et per consequens duo et duo sunt semel duo. consequens est impossibile: et consequentia tenet: quia sequitur generaliter aliquoties tu fecisti hoc vel illud. ergo semel fecisti hoc vel illud: Et ad confirmationem: nego quod bis duo sunt 4. et ad probationem: duo et duo sunt 4. et duo et duo sunt bis duo. Negatur: quia dictum est quod nulla sunt bis duo. Contra bis duo sunt. ergo bis duo sunt aliquid vel aliqua: patet consequentia: quia quolibet propositio de secundo adiacente est apta nata in ferre vnam de tertio adiacente cum termino transcendente: tunc sic. bis duo non sunt aliquid vel aliqua. sed bis duo non sunt aliquid. ergo bis duo sunt aliqua: ante autem per consequens: quia semel duo et semel duo sunt: ergo bis duo sunt. Breuiter respondetur: quod aliqua est propositio de secundo adiacente cui non potest correspondere aliqua de tertio adiacente. s. in his adverbis numeralibus. Unum sequitur generaliter: tu comedisti: ergo tu comedisti aliquid vel aliqua: et tamen non sequitur bis comedisti: ergo bis comedisti aliquid vel aliqua. quia quocumque dato: illud non bis comedisti: nec est aliqua bis comedisti: non tamen est concedendum quod aliqua sit mentalis nomen significans de secundo adiacente nec aliqua talis reperitur in ordine mentalium significans nomen literarum: sed bene aliqua talis: duo et duo sunt duo et duo. cui correspondet illa: bis duo sunt. Ad 2. negatur quod bis duo sunt duo et non plura: et ad probationem: nego tamen minorem: quia maior est: hec enim est falsa: omnia duo et duo sunt duo. et cum dicitur duo puncta sunt duo et duo: dicitur quod ly duo equivalens illi: due res: ideo illa propositio est falsa vel nugatoria: nec sequitur duo puncta sunt duo indivisibilia: et duo termini linee. ergo sunt duo et duo. sicut nec etiam sequitur sortes et plato sunt duo animalia et duo risibilia. ergo sunt duo et duo. Deinde negatur minor quod bis duo sunt duo et duo: quia ex illa sequitur quod semel duo sunt duo et duo: quod est falsum: nec sequitur duo et duo sunt duo et duo: ergo bis duo sunt duo et duo: quia aliqua sunt duo et duo: et nulla sunt bis duo. Ad 3. negatur consequentia. et bene concedo quod quaternarius est numerus quadratus non quia bis duo sunt quattuor: sed quia numerus ut 4. conflat ex ductu binarii in seipsum: nam bis duo faciunt quattuor. Ex quo sequitur quod semel duo faciunt quattuor et hoc conceditur. quia pars facit. id est constituit totum. Consimiliter dicitur: quod ter tria faciunt novem. quia quolibet pars numeri novenarii concurrat precipitue ad constitutionem novenarii. Ad quartum conceditur. quod non bis comedisti panem: nec ter potasti vnum. quia non sequitur bis comedisti panem. ergo duabus vicibus comedisti panem: sed consequens est falsum: quia ly panem stat determinate. nam nomina numeralia non confundunt confuse tantum. aliter oppoteret concedere quod duo homines sunt vnum homo. Non etiam fit confusio respectu istius termini vicibus: quia dicendo aliqua vice comedisti panem: ly panem stat determinate: et sicut negatur illa: bis comedisti panem: ita debet negari illa: bis comedisti istum vel istum panem: et alia consequenter. duabus vicibus comedisti hunc vel illum panem. Et non sequitur ista vice comedisti hunc vel illum panem: et illa vice comedisti hunc vel illum panem: ergo

duabus vicibus comedisti hunc: vel illum panem. Sicut
nō sequit̃ in .a. loco est sor. vel pla. in .b. loco ē sor. vel pla.
ergo i duob⁹ locis ē sor. vel pla. Deinde concedo illā: quoti
enſcūq; tu disputasti fuisti hō: q; aliquoties disputasti ⁊
tūc fuisti hō: et nō aliquoties disputasti qn tūc fuisti hō: er
go quotiēscūq; disputasti fuisti hō. et nō seq̃: bis tu dispu
tasti: ergo bis tu fuisti hō: sed bñ sequit̃: ergo tūc tu fuisti
hō. Si aut̃ assumereē hec: quotiēs tu disputasti toties tu
fuisti hō: nega ē: q; ex illa bñ sequit̃ q; si bis disputasti bis
fuisti hō. Ex illa .n. rōne scōe pōnis: sequit̃ q; aliquoties
fuisti hō: qd ē fal^m. immo nec semel fuisti hō vt probatū ē:
l; aliquādo erit ita q; semel fuisti hō. oīa ista pnt applica
ri ad istud cōe sophisma: quotiēscūq; fuisti parisi⁹ totiens
fuisti hō: qd ē nega⁹ pp cās dictas.

¶ Prima pars principalis.

Vt sumum quartus

1^m ar^m

Vbi fuit disputaturum: pono: q; solus
sortes fuit albus et solus sortes fuit dispu
taturus et q; ipse iā nō sit albus: nec erit
albus. et q; nō disputet nec disputaverit:
sed cras disputabit: isto posito arguit̃ cōtra

2^m ar^m

sophi⁹ sic: Si albū fuit disputaturus: et oē qd fuit disputatu
rum: disputat: disputavit vel disputabit: ergo albū dispu
tat disputavit vel disputabit. sed pñs ē fīm: nō enī aliqd
albū disputat: q; sor. nō disputat nec ē alb⁹ nec ēt aliqd al
bū disputavit: q; l; sor. fuit alb⁹ nō tamē disputavit: nec ēt

3^m ar^m

albū disputabit: q; l; sor. disputabit nō tñ erit alb⁹. ¶ Se
cūdo. Nullū ens fuit disputaturū quin illud adhuc sit di
sputaturū. nullū albū ē disputaturū: ergo nullū albū fuit
disputaturū: patet cōsequētia: cū maiori ex quo sor. adhuc
nō disputavit: sed disputabit: maior ē enīdēs: q; nihil qd ē
albū disputavit: nec aliqd qd erit albū disputabit p casū: vñ:
pt sic argui affirmatīe: oē qd fuit disputaturus ē disputaturus.
albū fuit disputaturū: ergo albū ē disputaturū: patet cōse
quētia i tertio pñe. cōclusio ē falsa. ergo aliqua pmissariū.
nō maior. ergo minor que ē sophisma. ¶ Tercio. Si al^m

4^m ar^m

fuit disputaturū. et iā nō ē aliqd albū disputaturū: ergo iā
ōfinit vel p⁹ definebat aliqd albū esse disputaturū. sed con
sequēs ē falsū: nō enī iā dēfinit albū eē disputaturū. q; iā
nō ē albū disputaturū nec immediate añ istās pñs fuit albū
disputaturū: dato: q; sor. heri defuit eē albus: nūq; ēt defi
nebat albū eē disputaturū: q; ab eterno sor. albus fuit dis
putaturus. ¶ Quarto. Sor. nō disputabit aliq; disputa
tionē. ergo ⁊c. pbat̃ añs: q; si sor. disputabit aliq; disputa
tionē: sit ergo ita q; sor. disputabit. a. disputationē ad equa
te i hora futura cuius vltimū istās erit. b. et arguit̃ sic. sor.
nō disputabit. a. disputationē i. b. nec post. b. nec añ. igitur
nūq; q; nō i. b. nec post. b. p; q; tūc sor. nō loquit̃ nec loq
tur vt suppono i cāu: ⁊ q; añ. b. nō disputabit. a. disputationē
arguitur sic. a. disputationē nūq; erit cōpleta añ. b. sed i. b.
primo erit cōpleta: ergo nō disputabit illā añ. b. Itē alias
dictū ē q; si spatiū ptransēdū nō manebit in fine ptransitio
nis mobile nullum ptransibit illud: sed iam .a. disputatione
non manebit per. b. istans: q; tūc nō erit. a. disputationē. ⁊c.

In contrarium

arguit̃ sic. Hoc fuit disputa
turū demōstrando sor. ⁊ b ē
vel fuit albū. ergo albū fuit disputaturū. tenet cōsequētia
a reloluentibus ad resolutū. añs est verum. ergo ⁊c. pñs qd
est sophisma.

5^m ar^m

Circa predicta sit hec prima cōclusio. Sor. alb⁹ fu
it disputaturus: qn nō fuit aliqd albū disputa
turū: pbat̃: ⁊ pono: q; sor. fuit in .a. istāti i quo nō fuit aliqd
albū: isto posito sor. alb⁹ i .a. istāti fuit disputaturus. ⁊ i .a. istā
ti non fuit aliquod album disputaturum. ergo ⁊c. patet
consequentia cum minori: quia tunc non fuit aliquod al

bū. pbat̃ maior: hoc in .a. istāti fuit disputaturū demon
strando sor. ⁊ hoc ē vel fuit sor. alb⁹. ergo sor. albus i .a. istā
ti fuit disputaturus. ¶ Ex illa conclusione sequitur. q; ali
quando icipit sor. alb⁹ eē disputaturus qn tñ sor. alb⁹ nō
icipit esse disputaturus: pbat̃: et pono q; i. b. istāti primo
sor. fuit alb⁹ l; añ. b. diu ipe fuerit: isto posito arguit̃ sic. In
.b. istāti. fuit sor. alb⁹ disputaturus. et nō immediate añ. b. fuit
sor. alb⁹ disputaturus: q; tūc nō fuit albus. ergo in .b. istā
ti icipit sor. alb⁹ eē disputaturus. non tñ sor. albus i. b. instan
ti icipit esse disputaturus. q; tunc sor. alb⁹ fuit disputatu
rus. et immediate añ illud. istās sor. albus fuit disputaturus.
Consimiliter cōcedēdū ēq; aliqñ definebat sor. alb⁹ eē di
sputaturus qn tñ nullus sor. definebat eē disputaturus: dato
q; i. c. istāti sor. definebat eē alb⁹. ¶ 2ª cōclusio In .a. istāti
sor. albus fuit disputaturus: ⁊ tamē sor. alb⁹ nūq; fuit dispu
taturus i .a. istāti: pñs p; q; i .a. istāti fuit ita q; sor. alb⁹
ē disputaturus. Secūda vo seq̃ ex cāu. qm nūq; fuit ita
q; sor. alb⁹ disputabit i .a. istāti. ¶ Ex illa cōclusiōe seq̃.
q; sor. fuit disputaturus i aliquo istāti i quo non disputat
nec disputavit: pbat̃: ⁊ pono: q; d. istās eēt futurū in quo
sor. disputabit: ⁊ p; q; sor. nō disputat nec disputabit i. d.
et sor. fuit disputaturus i. d. q; aliqñ fuit ita q; sor. disputa
bat i. d. ¶ Tercia⁹. Sor. alb⁹ disputat disputavit: vel di
putabit ⁊ tamē nullus sor. alb⁹ disputat. nec aliq; sor. al
bus disputavit: nec aliquis sortes albus disputabit. pñ
ma pars probatur sic. hoc disputat disputavit vel dispu
tabit: demonstrando sor. et hoc est vel fuit vel erit sortes
albus: ergo sor. albus disputat disputavit: vel disputabit.
p; consequētia a resolventib⁹ ad resolutā. añs ē vez. er
go et cōsequēs. secūda pars seq̃ ex casu: q; nullus sor. dis
putat vel disputabit nec aliquis sor. ē vel erit alb⁹. ¶ Ex
ista cōclusiōe seq̃. q; illa pñs non valet. sor. alb⁹ disputa
vit: vel disputabit: sed nullus sor. alb⁹ disputavit: ergo ali
quis sor. albus disputabit: nec ēt segtur: nullus sor. albus
disputat. ergo nullus sortes albus disputavit vel dispu
tabit. Un apte distīctiue cathegorice. pbabilis ad istā di
stīctiua falsit cōsequētia: et consequēter ab illa distī
ctiua ad alteraz: partē cū destructione vni⁹ ptis non va
let argumētū. Regule vero date de distīctiua intelligū
tur de illa q; nō ē cathegorice pbabilis sed ypo⁹. ¶ 4^a cō
clusio. Sor. nō pōt disputare aliquā disputationē nisi dis
putat ifinitas: p; nā q; cūq; disputationē data quā sor. dispu
tabit ifinite erūt pres illi⁹ magne disputationis icipietes cū
illa: ⁊ terminātes citra finē illi⁹: quarū q;libz ē disputatione
¶ Ex illa cōclōne seq̃. q; nō ē pōtē sor. immediate post hoc
disputare aliq; disputationē l; immediate post hoc erit ita
q; ipe disputat aliq; disputationē: q; magnū tēp⁹ erit ante
q; icipiat aliqua disputatione eē cōpleta: ⁊ nūq; erit ita q; ip
se ē immediate post hoc istās: ad hoc. n. q; aliq; disputabit
nō sufficit ipz eē platurū lram vel dictionē: sed requiritur q;
ipe sit platurus cōpletū argumētū. Segtur. n. q; sor. ime
diate post hoc erit disputaturus aliq; disputationē ⁊ tñ
nō immediate post hoc disputabit aliq; disputationē: pñ
ps p; q; immediate post hoc sor. erit q; disputabit aliq; dis
putationē. ¶ 2^a vo seq̃. q; sor. nō immediate p⁹ b dicet aliq; ⁊
ppōnē l; immediate post b erit ita q; ipe dicet aliq; ppo
sitionē ¶ Dubiū: nūq; erit dare p^m istās i quo erit aliq; di
sputatio cōpleta a sor. vel vltimū i quo nō. Dicet q; vlti^m
i quo nō. Et noiatur illud p. a. sic arguē. In .a. istāti nō erit
aliqua disputatione cōpleta: ⁊ immediate post erit aliqua dis
putatio cōpleta. ergo i .a. istāti nihil deficiet ad b q; aliq;
disputatio sit cōpleta. igitur tūc erit aliq; disputatione cōple
ta. ¶ Ad b dicet q; tūc nō erit aliqua disputatione cōpleta
sed immediate post. ⁊ cōcedit q; nihil deficiet tūc ad hoc q;
aliq; disputatione erit cōpleta: ⁊ tūc nō segtur q; tūc erit ali
qua disputatione completa: vñ signato. b. pūcto qui ptransi

bit. c. lineā vniformiter i illa hora tūc. b. i medio istāti hore
i. c. pūcto et tūc nībīl dīficiet qn erit i aliq pūcto vltra me^m.
ergo tūc erit i aliquo pūcto vltra me^m. Cer^m ē q illa pūa
n̄ valet: ita nec aliq: ita p3: q n̄ erit dare p^m disputatio
nē cōpleta: q̄cūq3. n. data i finite p̄cesserūt: quaz̄ quelib3 ē
cōpleta: sic nō cōtigit p^m vocalē cōpleta: sed q̄cūq3 data i
mediate an̄ i istās fuerūt i fini^m plate q̄z q̄l3 ē vocal: q̄t. zc.

Ad primum arg^m admissio casu cōcedo q aliquo albu3
disputat disputauit: vel disputabit.
z nō val3 arg^m: for. n̄ ē nec erit alb^m nec disputat disputauit:
vel disputabit: ergo nullū albū disputat disputauit vel di
sputabit: sed solū segtur q nullū albū disputat: nec aliq̄

Ad 2^m albū disputauit nec aliq̄ albū disputabit. ¶ **Ad 2^m** nego
cōsequētiā. qz ly albū i miori āpliat ad futurū: z i p̄ne āpli
at ad p̄teritū: Ideo solū segt q nībīl qd ē vel erit albu3 fuit
disputaturū. argumētū ēt affirmatiuū nō valet p̄p̄ cōsilem
rōnē. qz variat āpliat i miori: z i cōclōne: vñ nō segt: qz
qd fuit for. erit for. al^m fuit for. g al^m erit for. nā i isto cāu: an̄
cedēs ē vep z p̄ns falsū: sed solū segt q illd qd ē vel fuit al
bū erit sō: ita segt i alia: oē qd fuit disputaturū ē disputatu
rū: albū fuit disputaturū. ergo id qd ē vel fuit albū ē dispu
taturū. ¶ **Ad 3^m** dico si dī for. iā definit eē alb^m: iā definit
aliq̄ albū eē disputaturū. qz nūc nō ē aliq̄ albū dispu
taturū: z imēdiate an̄ istās p̄ns fuit aliq̄ albū disputatu
rū. Si vō for. p^m dīnit eē alb^m vt puta i. c. istāti f̄m q pone
bat i p^m cōclūsiōe ēcōcedēdū: q p^m dīnebat aliq̄ albū eē
disputaturū. f. i. c. istāti qm̄ tūc nō fuit aliq̄ albū disputa
turū. z imēdiate an̄ illd istās fuit aliq̄ albū disputaturū z
vbi i. c. istāti ipse dīneret eē albū p pōnē de p̄nti cēt o3
q tūc fuit aliq̄ albū disputaturū et nō imēdiate p^m illud
fuit aliquod albū disputaturū: Et ad argumētū: ab eterno
for. fuit alb^m disputaturū. ergo nūq̄ dīnit aliq̄ albū eē di
sputaturū. negat cōsequētiā: sed solū segt q nūq̄ aliquod
albū dīnit eē disputaturū. i3 enī eternalr for. albus fuit di
sputaturus nō tñ eternalr fuit for. alb^m disputaturū. ¶ **Ad 4^m**
dicit q for. disputabit. a. disputationē an̄. b. nō i aliquo
istāti an̄. b. sed in tota hore q erit an̄. b. nō tñ. a. disputatio
erit cōpleta an̄. b. sed solū i. b. Et ad argumētū. a. disputa
tio nō māebit p fine hore: ergo tūc nō erit cōpleta. negat
cōsequētiā: nec ē simile de spatio z disputationē: qz spatiūz
ē res pmanēs hīs suas ptes simul. sed disputationē sic vox ē
res successiua nō potēs manere p fine sicut nec mor^m: si
tamē for. nō māeret p fine t̄pis nō deberet cōcedi i psum
disputaturū. a. disputationē: imo q nūq̄ disputauit. a. di
sputatiōem: sicut nec. a. disputa^m nūq̄ erit cōpleta. ¶ **Ex p**
dictis segt p̄mo. q for. disputauit: et tamē p̄t eē q ipse nō
disputauit. for. loquebat et pole ē q ipe nūq̄ loq̄bat qz p
quolib3 istāti an̄q̄ erit oīo cōplete plata pōt cessare a locu
tione. sed si nō erit oīo cōpleta nō loq̄batur: ita dicat de
disputationē: nullus. n. logt i pferēdo so^m litterā: qz tūc ifās
nūc p̄mo nat^m loq̄ret: et iō si aliq̄ loq̄ret disputabit vñ sil
logizabit: cōplete pferret aliq̄ orationē: vel aliq̄ erit ita
q cōplete ptulit aliq̄ orationē. et tūc q̄p̄mo i cipit pfer
re aliq̄ pte sue disputationis ipse i cipit disputare: z sic oēs
tales act^m depēdēt a futuro: hoc ē ita diu: sicut illa oīo ē in
pferri: ita si an̄q̄ fuerit aliq̄ oīo cōplete plata cessauerit
certū ē q nō loq̄bat nec disputauit. ¶ **2°** segtur. q for. z
pla. i cepunt sil: log: z cōsilr p oia plo sic for. z tamē for. dispu
tauit: z plo nō. p̄oatur q for. ptulit ātecedēs alicui^m cōse
quētiē z q i cipiat pferre cōsequēs. z q pla. ptulit cōsile
ātecedēs et nō pferat aliqd pl^m: tūc segt p: q for. arguebat
z disputauit. pla. at nō: ex quo nūq̄ erit ita q ipe fecit ar
gumētū. Et si ex his aliqd cōcluderet q for. fecit aliq̄ ar
gumētū: aut q disputauit aliq̄ disputationē: nego cōsequē
tiā. ipse. n. iā facit argumētū z disputat disputationē: nō ta
mē facit argumētū nec disputauit disputationē ex quo nec

argumētū: nec disputationē ē cōpleta. q̄d iū. n. for. p̄trāsīt al
q̄ spatiū: vūm ē q p̄trāsīt: sed nō p̄trāsīt illud spatiūz:
p̄trāsīt ta m̄ i finite spatiū: qz q̄l3 p̄s spatiū ē spatiū. i3 for.
nō fecit aliq̄ arg^m si n̄ ptulit nisi an̄s: qz nō q̄l3 p̄s argumē
ti ē arg^m: i3 dīterminata oīo. igit̄ zc. ¶ **2°** p̄s p̄ncipal.
quintum sophisma.

Agendum

Deus erit in quoli
bet istāti nō existens: pbat: deus erit i ali
quo istāti nō exis: z nullū erit i istās quin
i isto erit de^m nō exis. ergo de^m erit i quoli
bet istāti nō exis: tenet cōsequētiā ab ex
ponētib^m ad expōitū. an̄s pbat: nā quocū

qz dato istāti futuro arguitur q de^m erit i isto n̄ exis: qz d
us nō erit aliq̄ exis i isto istāti. f. an̄q̄ illud erit: z postq̄
illud istās erit: ergo de^m i istāti isto erit nō exis. Un̄ breui
ter arguit sic. De^m erit nō exis i i istāti: ergo i i istāti de^m
erit nō existēs: patet cōsequētiā: qz segt gñaliter: tu non
es i i istāti. ergo i i istāti tu nō es: tu nō es i ista domo: er
go i ista domo tu nō es. z ēt ex opposito segtur oppo^m. igit̄
p̄ia cōsequētiā fuit bona. ¶ **Secdo.** deus erit nō existēs. z^m arg^m

i quolibet istāti. igit̄ zc. ātecedēs arguit: qz si de^m erit exi
stēs i aliquo istāti: aut ergo mediate vel imēdiate post i3:
qz nō imēdiate post i3 de^m erit existēs i quolibet instanti
crastine diei: nec imēdiate post hoc erit existēs i quolibet
istāti. qz nec cras nec post cras: nec ante cras erit de^m i quo
libet istāti existens: ergo nō imēdiate post hoc: tenet conse
quētiā z an̄s ē notū idnetic. ¶ **3°** de^m erit n̄ existēs i aliquo
istāti. igit̄ zc. pbat ātecedēs. de^m erit nō existēs i hoc istāti
z erit non existens in hoc instanti et sic de singulis: et bec
erunt omnia instantia: ergo deus erit non existens in ali
quo istāti: p3 cōsequētiā ab omnib^m singularibus istius
termini istās ad eūdē terminū distributū cū debito me
dio. Segt. n. gñaliter: tu es nō existēs i isto loco: z tu es n̄
existēs i isto loco z sic de singulis. ergo tu es nō existēs in
aliquo loco: an̄s at ē pbat: qz de^m aliq̄ nō erit i isto istā
ti. ¶ **4°** de^m erit quādo nullū istās erit: ergo zc. ātecedēs
pbat. de^m erit imēdiate post i3 dīnando istās p̄sēs: i3 nul
lū istās erit imēdiate post i3: p3: qz nec istās p̄sēs nec aliq̄
qd istās futurū. ergo de^m erit q̄ nullū istās erit: pbat ma
ior: de^m erit sine medio post hoc. qz nō dabit mediū iter i3
istās et eē diei. Itē deus erit an̄ qdlibet istās futurū. ergo
deus erit imēdiate post hoc. p̄ns arguit. qz deus erit an̄ i3
istās futurū: et an̄ i3 istās futurū. g deus erit an̄ qdlibet in
stās futurū. vel sic: deus erit an̄ aliq̄ istās futurū z nullū
erit istās futurū qn an̄ illud deus erit. igit̄ deus erit an̄
qdlibet istās futurū: p3 p^m ab exponētib^m ad expo^m. an̄s ē
verū: ergo et cōsequēs.

Ad oppositum arguitur sic. deus erit i quo
libet istāti nō existens: ergo
de^m erit sp nō existēs. vel sic. deus erit i quolibet inst an
ti existēs et i quolibet istāti nō existens: ergo simul erit
existēs et nō existēs: vtraq3 cōsequētiā tenet. cōsequēs
ē falsū. ergo z ātecedēs. qd ē sophisma.

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

Ad oppositum arguitur sic. deus erit i quo
libet istāti nō existens: ergo
de^m erit sp nō existēs. vel sic. deus erit i quolibet inst an
ti existēs et i quolibet istāti nō existens: ergo simul erit
existēs et nō existēs: vtraq3 cōsequētiā tenet. cōsequēs
ē falsū. ergo z ātecedēs. qd ē sophisma.

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

Circa p̄dicta sit h̄ p̄ia cōclūsiō. Aliqua vniuersalis
eternaliter erit va. cui^m imēdiate post i3 infinite
singulares erūt false: p3 de illa: i quolibet istāti futuro de
us erit: supposito q ipa sp erit. et sic significās: sic. n. ipa n̄
ē va: ipa sp erit va: sed pbat z^m p̄s p̄ns: qz si nō de^m. ergo ali
qd istās futurū n̄: iter qd z i3 istās erūt infinite singlares fle
z sit illud istās. a. mediū vō iter. a. z i3 istās sit. b. z p3 q in
. b. istāti erit h̄ singulari f̄la. i i3 istāti futuro de^m erit: z p cō
sequēs qdlibet illi cōsimilis erit tūc falsū i q̄ dēmonstrabit
aliq̄ istās iter. b. et i3 istās p̄sēs. sed talia istā^m erūt i finite:
ergo i. b. istāti erunt i finite singulares fle isti^m vñs. Et sic
arguit d. b. istāti. ita arguat de quolib3 alio dato vel dabi
li ppe i3 istās p̄sēs. ¶ **Ex ista cōclūsiōe segt q qdlibet singu**

gularis illi^o vltis immediate p^o hoc erit va: et tamē immediate post hoc erūt infinite singulares illi^o vltis false. 2° p^o ē p^o bata: et p^oia declaratur p^o B q^o nullum istās futurū imediate p^o hoc erit: ergo quocūq^o dato immediate post hoc erit: ita q^o i illo istāti futuro de^o erit: et p^o cōsequēs quacūq^o singulari illi^o vltis data illa immediate post B erit va: nec seq^o i mediate post hoc q^olibet singularis illi^o vltis erit va: et imediate p^o hoc infinite singulares illi^o vltis erūt false. ergo imediate post hoc erit aliq^o singularis sū^o va et fla. Sic nō seq^o i mediate post hoc q^olibet istās itrisecū hore future erit futurū: et ē immediate post hoc ifinita istātia itriseca eiusdē hore erūt p^oterita. ergo immediate post hoc erit simul aliq^o istās p^oteritū et futurū.

2° 2° istās p^oteritū et futurū. ¶ 2° cōclusio. Jā icipit aliq^o singularis. a. alicui^o vltis eē falsa: q^o p^o tēp^o terminatū ad hoc istās erit va: p^obat. iā nō ē aliqua singulari. a. vltis falsa q^o p^o tēp^o terminatū erit va ad hoc istās: et immediate post hoc istās p^o sēs aliqua singularis. a. vltis erit fla. q^o p^o tēp^o terminatū ad hoc istās erit va. g. iā icipit aliqua singularis. a. vltis eē falsa q^o p^o tēp^o terminatū ad hoc istās erit va. p^o cōsequētia ab ex ponētib^o ad expositū. a. nō ē verū. vt p^o3. dādo dīctoriū p^o me et scōde exponētis. ergo et cōsequēs ē v^oz pōnēdo q^o a.

Cor^m sit vltis dicta. s. i quolibz istāti futuro de^o erit. ¶ Ex illa cō clusione seq^o i. q^o iā icipit aliqua singularis. a. vltis eē falsa q^o nō icipit eē falsanec desinit eē va. Nā q^o cūq^o data ifinite p^o icipit eē false q^o illa: et ifinite p^o desinit eē vere q^o illa.

3° 3° cōclusio. Aliq^o vltis ē ipol^ois cui^o immediate post B ifini te singulares erūt v^oz p^o3 de illa: i nullo istāti futuro deus erit q^o est ipol^ois: et q^o immediate post hoc ifinite singulares il li^o erūt v^oz p^o3: q^o quocūq^o istāti dato post hoc erit i illo que libet talis vera et i hoc istāti futuro de^o nō erit demādo illud istās seu q^olibet aliud q^o erit iter istans signatū et B

Cor^m istās: sed ifinita erūt h^o istātia. ergo et c. ¶ Ex illa cōclusio ne seq^o i. q^o aliqua vniuersalis immediate post istans p^osens hēbit aliq^o singulares veras et aliquas falsas. et tū nūq^o po terit verificari p^o exceptionē singulariū falsarū: q^o h^o nūq^o erit vera. i nullo istāti futuro p^oterq^o i istis de^o erit. nā ipsa mō nō ē vera: ergo nūq^o erit vera: p^obat a. nō: q^o vel denotā tur oia istātia futura vel nō si nō: p^o3: ipsa eē falsā. si sic: ergo eadē excipiūt q^o opponūt: et p^o cōsequēs nō ē vera: et hoc contigit p^o ifinitatē singulariū veraz et falsaz: p^o quaz ifinitatē ē cōcedēdū quot falsas: et nō p^oles veras quā fal

4° 4° sas nec ē. ¶ 4° cōclusio. Aliq^o ē vltis necessaria et cuili bet supposito subiecti corrdet et sp corrdet alq^o sua singularis: et tū isti^o vltis q^olibet singularis immediate post B erit fla: p^o3 d^o illa p^oitis t^opis. q^o i quolibet istāti de^o ē q^o h^o sit necessaria māifestū ē: et q^o q^olibet sua singularis imedia te post hoc erit falsa dclara^o: q^o iā nō h^oz nīsi vna singula rē. s. i hoc istāti de^o ē demādo istās p^ois et q^o B istās nun q^o erit: iō illa singularis cōtinue post B erit falsa et q^o nullū istās erit immediate post B ideo quocūq^o istāti signato q^oli bet talis immediate post B erit falsa: i B istāti de^o ē. ¶ Ex ista cōclusiōe seq^o i: q^o aliqua vltis ē et immediate post hoc erit ipol^ois cui^o q^olibz singularis immediate post B erit va: et cuilibz supposito subiecti sp corrdet sua singularis: p^o3 de illa: i nullo istāti de^o ē: et arguit vt. s. et hoc nō cōtingit q^o i3 q^olibz illarū vltium hēbit ifinita supposita nunq^o tū erit ita q^o h^oz nīsi vnu: sic ē p^o3 de illis: oē istās ē: nullū istās ē. Et si ex his cōcludit^o q^o aliqua vltis erit va q^o q^olibz eius singularis erit falsa: aut q^o aliq^o vltis erit falsa q^o q^olibz ei us singularis erit va: cōcedat^o abe sumēdo. ly q^o vt dīc tps sed si dicit istās negatur quelibet illarum.

Ad p^o arg^m Ad primum dico negā^o q^olibz illarū. i hoc istan ti de^o erit nō ex^ois: de^o erit i hoc in stāti nō ex^ois. Et ad pbōnē de^o erit nō ex^ois i hoc istāti. g. et. negā^o cōsequētia sicut nō seq^o i ego sū nō vidēs solē hic. g. ego hic sū nō vidēs solē. aut igr ego sū hic nō vidēs solē

posito q^o tu videas solē et demōstret^o loc^o adequat^o i quo tu es: a. nō at ē verū et cōsequēs flm. aliq^o tamē t3 talis mo dus arguēdi grā māe vt i argumēto ex^o adducebāt: et vñ nō seq^o i tu es nō vidēs asinū i illa domo. ergo tu es i illa domo nō vidēs asinū: aut i illa tu es nō vidēs asinū dato. q^o tu vi deas asinū: et q^o illa dom^o nō sit: aut q^o tu sis i illa domo: et nō asin^o. vtriusq^o cōsequētie a. nō ē verū. et cōsequēs fl3. In alia ē mā sine obliquo cāu nō tenet talis forma argu endi: q^o nō seq^o i. soz. erit nō hō alb^o currēs. ergo soz. erit B albū nō currēs: posito. q^o soz. aliquādo erit niger: et quādo q^o erit albus. ipe currit et c. a. nō ē verū: et cōsequēs falsuz. et nō seq^o i. aliquādo erit nō hō albus currēs. ergo B albū erit aliquādo nō currēs. posito enī q^o soz. die crastina icipi at eē et postea ppetuo curret et erit albus erit atecedēs v^oz et p^ois falsū. ¶ Ad 2° cōcedo q^o deus erit i quolibet istāti. et quando arguit^o q^o nec mediate nec immediate. dico q^o deus mediate post hoc erit i quolibet istāti existēs. et cū dī non cras nec ante nec post. igr nūq^o: negā^o cōsequen tia. q^o si p^otigeret p^obare q^o aliqua erūt duo istātia futura et de^o nō erit existēs i illis: q^o signat^o. a. istās ante crastina3 diē et b. istās post: tūc deus nō erit existēs i. a. b. istātia cras nec ante: nec post: ergo nūq^o erit existēs i illis: ista cōsequen tia nō valet. g. nec alia. Et si querit^o q^o erit de^o ex^ois i quol3 istāti: dī q^o i toto tpe eterno icipiēte iā et i nulla ei^o pte d. a. et b. istātib^o dōo q^o de^o erit i illis nō solū i tēpore eterno. s3 et i quolibet tēpore finito icipiēte ab B istāti et terminan te ad aliq^o istās vltra. b. et ita p^o3 q^o de^o erit i quolibet istā ti nō tū i quolibet istāti de^o erit p^o istās p^ois: vtraq^o tamē illarū cōcedit^o. de^o erit i quolibet istāti futuro et i quolibz futuro deus erit. ¶ Cōtra cōceditur q^o de^o erit i quolibet istāti futuro et tamen nūquam erit ita q^o de^o ē i quolibet istāti futuro: sic ē q^olibet illorū erit et tamē nūq^o erit ita q^o q^olibz illorū ē. ¶ Ex his seq^o i. q^o aliq^o ē vltis va q^o d^o finit eē va et c. et tū nulla ei^o singulari desinit eē va p^o3 de illa q^oli bet illorū ē futurū demōstrādo oia istātia futura: nec seq^o i mediate post B aliq^o illorū erit elapsū. igr nō immediate p^o B quodlibet istorū erit futurū sed solū sequit^o: q^o nō imedia te post B erit ita q^o q^olibet illorū ē futurū. Intelligēdū q^o tales p^oponēs sūt ipol^oes de v^otute f^omōis quodlibet istorū erit. q^olibet istorū ē futurū demādo oia istātia futura: q^o nihil erit: nec pōt eē aliq^o illorū: sequit^o enī aliq^o illorū ē: ergo ista sūt. cōsequēs ē ipol^ois: ergo et a. nō: cōcedit^o tamē ille ad bonū intellectū. s. q^o oia illa erūt: et oia illa sunt fu tura. ¶ Ad 3° nego: q^o de^o erit nō existēs i aliquo istāti: et ad pbōnē negā^o cōsequētia: q^o arguit aplib^o supponibus determinat^o ad vna determinatam o3. n. sic arguere semper respectu eiusdē suppositi vt aliq^o de^o erit nō ex^ois i B istā ti: et tūc erit nō ex^ois i hoc istāti et sic de singul^o: mō ista p^opo ē fla vbi demōstrat^o p^o ly tūc et hoc istās. Sorte arguit sic. de^o erit nō ex^ois i hoc istāti: ergo de^o nō erit ex^ois i hoc in stanti. ab affirmatiua de p^oto infinito ad negatiua3 d^o p^oto finito dī q^o de p^oterito et de futuro nō licet iferre negatiua absolute sed limi^o. q^o nō sequit^o: tū eris nō albus. ergo tu nō eris albus. sed bñ sequit^o. ergo aliquādo tū nō eris alb^o ita i p^oposito sequit^o q^o deus aliq^o nō erit ex^ois i illo istāti. ¶ Ad 4° cōcedo q^o deus erit immediate post B et q^o nulluz istās erit immediate post B: ex quo nō sequit^o q^o deus erit qū nullū istās erit: q^o et si nullū istās erit immediate post hoc: tū immediate post hoc erit aliq^o istās. et p^oir cōcedo q^o deus erit sine medio post hoc et erit cū medio post B nā q^oncūq^o de^o erit ipse erit i aliquo istāti: sed iter oē istās futurū et B istās cadit tēp^o mediū. ergo de^o erit cū medio post hoc. et q^o deus erit i quolibet tpe terminato ad hoc istās p^osēs ade quate: iter q^o tps et istās p^ois nō ē mediū: ergo de^o erit sū i medio post hoc. Ex quo nō sequit^o q^o de^o nō erit cū medio post hoc sicut nō seq^o i: tu eris sine denario: ergo tu nō eris

obiectio cū denario. ¶ Dubitat 3 istā ppōne cōcessā: deus erit i
mediate post hoc. quia ex illa seqt q deus erit añ oia istā
tio futura et q erit añ qōl3 istās futuz quoz vtrūq ē fl3.
qz ime^p p^o B erit istās: sic ime^p p^o B erit d3: sed nō pzi^o erit
de^o qz imediate post hoc. ergo nō p^o erit de^o qz aliqd istās
futurū: p^o p^o sequēs nō erit añ qōlibet istās futurū. nec añ
Rñsio oia istātia futura. ¶ Rñdet q de^o nō erit añ oia istātia
futura: sed bñ erit añ qōlibet istās futuz. vñ hec hora ē fu
tura icipiēs ab hoc istāti. s3 nūq^o erit futura. ita bec omnia
istātia sūt futura demōstrādo oia istātia illi^o: tamē h oia
nūq^o erūt futura: sicut ergo deus nō erit añ illā horā futu
rā: ita nō erit añ oia istātia illi^o: sed qm qōlib3 istās eius nō
solū ē futurū: vep^o ēt erit futurū. iō deus erit añ qōl3 istās
illius. z ita dicat^o respectu totius tps eterni q deus non
erit añ oia istātia futura. qz si deus erit añ oia istātia futu
ra. igif ista istātia erūt futura qd ē falsū: Sed bene cōcedit^o
q deus erit ante qōlibet istās futurū: et pñs erit qz aliqd in
istās futuz. ex quo qōlibet istās futurū p^o erit futurū: et ad
rōnē pbātē pñs negat^o pñs. p idē nō p^o pbari q n i media
te post B deus erit: z q nō añ qōlibet istās futurū de^o erit.
sic. n. iste nō exigūt istātia p sui verificatiōe: ita nec iste de
us erit imediate post n: deus erit añ qlib3 istās futurū: ali
ter. n. oporteret negare istas. d3 erit in quolib3 instāti fu
turo: deus erit i duobus istātibus qz i nullo istāti erit i quo
libet instāti futuro nec in aliquo instāti erit in duob^o in
stantibus zc. ¶ Prima pars principalis.

Vgesimum sextū: sophi^o. Deus scit
qgd scit. pbat. deus
scit aliqd z nullū ē oblit^o illoz q scit:
nec scia sua ē mutata i nō sciaz nec ignorā
tiā. ergo qgd d3 scit adhuc ipse scit: patz
psequētia qz nō plibus modis fit aliq3 ne
sciēs postq^o fuit sciēs. añs ē māifestū: qz ob
liuio ē pp defectū non pñderādi: z mutatio pp ipfectio
nē: z ignorātia pp ipōlitatē. sed nullū istoz ē i deo qz sp ē i
actu scdo nec sibi aliqd deest z ē pur^o act^o vt colligitur de
itētiōe Ari. z Lōmēra. iz. meta^o. ergo i dō nō ē obliuio: nec
mutatio: nec ignorātia. ¶ 2°. d3 nō scit se eē. ergo zc. añs
pbat. de^o nō scit aliqd ipole. sed deū eē ē ipole. ergo d3 nō
scit se eē. p3 pñs cū maior. qz nihil sci^o nisi verū. pmo po
steriorū. z mior arguit. deū eē ens ē ipole: ergo deū eē ē im
pole: p3 cōsequētia: qz ille propōnes cōuertūt de^o ē: de^o eēs.
pbat añs. ens eē deū ē ipole: ergo deū eē ens ē ipole: p3
pñs itez ab vno pñertibili ad reliquū: qm ille cōuertunt^o
cōuersiōe simplici: de^o ē ens: z ens ē de^o: sed añs pbat sic:
B eē deū ē ipole demōstrādo lapidē: z B ē ens: ergo B ens
eē deū ē ipole: patet cōsequētia p resolutiōem: añs ē verū.
ergo z cōsequēs. Itē lapidē eē deū ē ipole. ergo ens eē deū
ē ipole: patet cōsequētia ab inferiori ad suū supi^o affirmati
ue sine ipedimēto: añs ē verū: ergo et cōsequēs. ¶ 3° de^o
nō p^o scire aliqd qn sciat illd. ergo zc. añs pbat: qz si nō: sit
igf q de^o pōt scire. a. z nō sciat. a. arguit sic: de^o nō scit. a. z
pole ē deū scire. a. ergo ipole ē deū scire. a. si pole ē deū sci
re. a. pbat pñs p B: qz bec pditional ē ipolis de^o scit. a. si
pole ē deū scire. a. ex quo pdictoriū pñt^o stat cū ante vt est
admissū. s. si d3 nō scit. a. z pole ē deū scire. a. tūc arguit sic:
illa pditional ē ipolis ex quo ē falsa: sed illa adequate signi
ficat q de^o nō scit. a. si pole ē deū scire. a. ergo ipole ē deū
scire. a. si pole ē deū scire. a. qz tal^o mod^o arguēdi tenet vlr
i terminis modalib^o tētis i sensu cōposito: sed tūc arguit
sic. ipole ē deū scire. a. si pole ē dōm scire. a. sed pole ē deū
scire. a. p cāum. igf ipole ē deū scire. a. p3 cōsequētia p diti
onali cū suo ante ad pñs eiusdē: z ita bēf q de^o scit. a. z i
pole ē deū scire. a. sed nullū dñ^o qn B iplicat ptradictionē
4° arg^o ¶ 4°. si nihil aliud a deo eēt sciēs de^o nihil sciret: ergo zc. p
bat añs: z pono qz nihil aliū a dō scit. scit z qd ille sunt oēs p

positiōes i scripto: de^o ē: chymera ē. Et qro vtrū de^o aliqd
sciat vel nō: si nō: bētur itētū. si sic: ergo oē sciēs aliq^o ppō
nē est de^o. ¶ Sed 3. sciēs aliq^o propōnē nō est de^o. igf non p^o cor^o
oē sciēs aliq^o propōnē ē de^o: p3 cōsequētia: p z^o equipollē
tiā negatiōe postposita zc. añs pbat: qm sciēs istā pro
pōnē de^o nō ē de^o: vel sciēs istā propōnē. chymera ē nō ē de
us: z ille sūt oēs propōnes: ergo sciēs aliq^o ppōnē nō ē de
us: p3 cōsequētia: qz ly propōnē stat determināre. ergo ab ip
so licet descendere ad oia sua supposita disiunctiue cū debi
to me^o: z añs est vñm vt liq^o t: nā z^o pñs añt^o ē vñ: z p^o ē v^o disi
unctiua: cū z^o pñs ē vñ: qz suū pdictoriū est falsū. s. oē sciēs
istā ppositionē chy^o ē: ē deus: nā illa nō scitur cū sit falsa.
ergo zc. Cōfirmatur idē añs dupliciter sic: pmo sciēs istā
ppōnē chy^o ē nō ē de^o: z ista ē aliqua ppō: ergo sciēs aliq^o
ppōnē nō ē de^o: p3: ab inferiori ad suū supi^o negatiōe post
posita. et cū debito me^o añs ē vñ: ergo z cōsequēs. ¶ 2° z^o cor^o
aliq^o ppositionē sciēs nō ē de^o: ergo sciēs aliq^o propōnem
non ē deus: patet cōsequētia ab vno conuertibili ad re
liquum antecedens autem probatur: supra reso^o z ab in
feriori ad suū superius.

In opposituz arguit sic. De^o sciuit aliqd qd ē
ipole. s. tu nō fuisti: z sciuit duo 3
dictoria iter se pdictoria. s. tu es et tu nō es. sed iā nō scit aliqd
ipole: nec duo cōtradictoria iter se ptradictoria: g d3 nō scit
qgd scit: quod est oppositum sophismatis.

Circa mās pmi arguit itit bec p^o cōclusio. De^o sit oēs p
pōnē verā: z tñ nō ē sciēs p aliq^o ppōnē verā. pñ p^o p^o
ma ps declaraf: qm quacūqz ppōne vera significata de^o
scit significatū adeq^o illius z illud significatum deus scit
adequate significari per illam. ergo deus scit illam pro
pōnē tenet cōsequētia adēscriptiōe ad descriptū: añs est
verū. ergo et cōsequēs. z^o pars cōclusiōis declaraf: nā de^o
nihil scit nisi p eētiā suā: vt colligitur de mēte Ari. et cō
mētatoris. iz. metaphē: sed nulla ppō ē ē vñ: cū qlibet p
positio sit accidēs mētale vocale vel scriptū. ergo deus nō
ē sciēs p aliquā ppōnē. ergo zc. Itē si de^o nō sciret nisi p p
pōnes more hūano: ergo de^o pōt eē magis z min^o sciēs:
pñs ē ipossibile z: pbat cōsequētia: ex eo qz aliquādo sūt
plures z aliquādo pauciores ppōnes vñ. ¶ Ex illa cōclō p^o cor^o
ne seqt. qz si nulla ppō eēt nō minus eēt d3 sciēs qz mō. p3.
ex quo nō scit p ppōnē: sed lo^o p eētiā suā: hoies vñ nihil
sciret: licet forte itelligerēt: qz nihil sci^o ab hoie nisi p ppō
nē licet aliqd itelligat: z non p ppōnē. qz p simplicē pce
ptū p^o aliqd itelligi. Et si qritur qd d3 sciret si nō eēt aliq^o
ppō. d3 ē qz scire ifinitas vitates. s. hoies eē: ce^o eē: nullū
hoiem eē asinū z sic de ifinitis: sed nihil istoz sciret hō qz i
tellectus nō ē ibi sufficiēs rō vt ē p seipm repñtabilis cō
plexu vel icōplexu sicut itellectus diuinus. ¶ Dubitatur. obiectio
videf q deus potuit eē sciētiōz qz de facto fuit: qz pono
q añxps nō fuit nec erit. tūc de^o ab eterno sciuit istā ppō
nē: añxps nō erit z potuit ab eterno sciuisse istā ppōnē: añ
xps erit. ergo potuit ab eterno sciuisse plusq^o sciuit. minor
pbat: ipse pōt fore facere añxpm: z si añxps erit ipe sciuit
ab eterno añxpm fore: ergo potuit ab eterno sciuisse qz añ
xps erit. ¶ Cōcedo qz pōt sciuisse ab eterno añxpm fore si
tam ē faceret añxpm nō fore ipse nūq^o sciuisset añxpm fo
re. Itē pce^o qz ipe ab eterno sciuit añxps nō fore. s3 p^o eē qz
nūq^o sciuit añxpm nō fore: sed cōtinue suū oppositū: verū
tamē nūq^o potuit sciuisse illa secūdo sil. ¶ 2° pclō. d3 sci
uit duo cōtradictoria iter se ptradictoria. z tam nūq^o sciuit
aliqd flm. p^o ps p3: qz de^o sciuit illā. tu es: et sciuit illā tu nō
es: z h sūt z cōtinue fuerūt ptradictoria iter se ptradictoria
g zc. z^o ps ēt ē clara: qz sic tu nō vidisti albū: nisi vidisti illd
qn fuit albū: ita d3 nō sciuit aliqn flm nisi sciuerit illud qn
fuit falsū. sed ipossibile ē qz de^o sciuit aliquid quādo ipz fu
it falsum. quia nihil scitur nisi verum. ergo deus nūquaz

sciuit aliquod falsum. nec sequitur. sciuit hoc et hoc fuit
 Cor^m falsum. igitur deus sciuit falsum: sed bene sequitur quod falsum deus sciuit. ¶ Ex
 illa conclusione sequitur. quod infinitas veritates deus sciuit: quoniam non sciuit
 aliquam falsitatem: propter quod infinitas tales propositiones. ¶ Et deus sciuit de
 monstrando istam preterita: et quod illa aliquando fuit falsa: quod infinitas
 falsitates deus sciuit: sed nullam illarum sciuit deus quoniam fuit falsi-
 tas: sed solum quoniam erat veritas: et ita consequenter dicatur quod aliquam
 3^a propositionem falsam deus credidit esse veram: et tamen nunquam credidit aliquam
 propositionem falsam esse veram. ¶ 3^a 2°. Vtrumque istorum deus sciuit: et credi-
 dit esse verum: et tamen nunquam sciuit nec credidit aliquod istorum esse ve-
 rum: probatur: et pono quod a. et b. sunt due propositiones vere scripte quod
 fuerunt: sed non simul fuerunt propositiones: ita quod isti tres termi-
 ni. deus est deus: in prima medietate hore fuerunt una propositio et nunquam
 propter nec a. nisi modo: et quod illi termini hodie hodie fuerunt in se me-
 dietate eiusdem hore una propositio et nunquam a. sed iam sint pro-
 positio: isto posito: propter prima pars conclusionis inductionis. ¶ Et vero sequitur ex
 causa: quoniam nec a. nec b. fuit aliquod istorum licet iam sit aliquod istorum.

Cor^m ¶ Ex ista conclusione sequitur. quod deus sciuit aliquas veritates quoniam non
 sciuit aliquam istarum. propter quod sciuit a. et b. veritates et nunquam sciuit
 aliquam istarum quoniam nunquam fuit aliquam istarum veritatem licet aliquam illarum veritatem
 4^a fuit. ¶ 4^a 2° deus quatuor propositiones deus sciuit i. a. istanti: et tamen
 non sciuit nisi duas i. a. istanti: probatur: et pono quod i. a. istanti non
 fuerunt nisi ille propositiones vel partes eius. s. v. deus est chymera
 est quod sint a. nullus hodie est vacuus est quod sint b. et arguitur sic: a. et b. pro-
 positiones deus sciuit i. a. istanti: et a. et b. sunt quatuor propositiones.
 ergo quatuor propositiones deus sciuit i. a. istanti et tamen
 i. a. istanti deus non sciuit nisi duas. s. a. b. quoniam partes istarum erant

Cor^m fte. ¶ Ex ista conclusione sequitur quod quatuor propositiones deus sciuit i. a.
 istanti et solum tres sciuit i. b. istanti: et tamen partes i. b. istanti sciuit
 quod in a. istanti propter ponendo cum priori causa quod i. b. istanti fuerit ille
 tres propositiones et non plures. deus est. celum est. hodie est. quo posito
 totum sequitur.

Ad 1^{am} arg^m ¶ Ad primum negatur prima licet. n. deus propter sciuerit aliquam
 propositionem quam modo nesciat: non tamen sequitur quod sit
 oblitus aut mutatus. quod in deo non est mutatio facta: sed in re
 est: dicit enim philosophus in predicamentis quod licet aliquam propositionem sit facta fte. post
 quam fuit vera si non est per mutationem factam in propositione. sed ex
 parte rei: Unde posito quod illa propositio for. sedet sit in mente tua: tunc
 for. sedere est illa vera et illo surgere est illa falsa et tamen nulla
 est mutatio facta in propositione: Item in deo nulla potest esse ignorantia: licet
 possit esse non scire hodie vel hodie propositionis quod ignorare est re non cogno-
 scere. modo licet deus non sciatur falsum bene tamen cognoscit falsum: tu etiam
 non ignoras propositionem impossibilem et tamen nescis propositionem impossibilem sic
 est non ignoras impossibilem: quod cognoscis hodie tamen: non tamen scis hodie

Ad 2^{am} ¶ 1^a scias hodie esse vel aliter esse. ¶ Ad 2^{am} breuiter ne il-
 la: ens esse deus est impossibile: et ad vtramque propositionem officiantium nego
 consequentiam. vnde illa est modalis de sensu composito. ergo non est ali-
 c^o quantitas. et propter non est resolutibilis. sed officiantibus officiat
 c^o vna est sp. falsa. deinde quod modus superius in sensu composito ita im-
 mobiliter ante sicut post: vtrum patuit id ab inferiori ad suum su-
 perius cum tali signo fallit consequentia: sic si non sequitur: for. esse ho-
 mine est contingens. ergo hominem esse hominem est contingens. ¶ Ad 3^{am}

Ad 3^{am} nego consequentiam inferentem quod impossibile est deus scire. a. si pos-
 sibile est deus scire. a. sed solum sequitur ista propositio impossibile est quod si pos-
 sibile est deus scire. a. quod sciat. a. nunc ratio de ly quod ly impossibile cadit
 supra totum sequens et facit propositionem modalem. sed in ista im-
 possibile est deus scire. a. si possibile est deus scire. a. ex quo non ponitur
 non conditio modus precedens non cadit. s. nota conditio et sic
 remanet conditio c^o a. et nota inuicem repugnat: sic dicebat
 alio quod in copulatione est vna possibile est quod tu non es et tu es: non ly possibile cadit
 2^a nota ad 2^{am}: sed bene in impossibile est quod tu non es: et quod tu es. ¶ Ad 4^{am}

De breuiter admissio causa quod illa est fte: scias aliquam propositionem non est
 deus: et tunc ad arg^m nego primam: quod non arguitur cum debito modo.
 vnde non sufficit quod iste sunt omnes propositiones: sed oportet esse medium scias quod
 libet istarum esse quod est fte. Et propter si non preedit propter affirmam: quod obuiat
 me esse illud: scias istam propositionem est scias aliquam propositionem: et hoc negatur

omnino ista chy^a est. Ad aliam confirmationem: propter ratio: per ea quod
 dea sunt alibi. nam sic non sequitur hodie a. finem non currit: ergo a. finem
 hodie non currit. ita non sequitur aliquam propositionem scias non est deus: ergo sci-
 ens aliquam propositionem non est deus: quod a. non est verum et nota fte. igitur etc.

¶ Prima pars principalis.

Vagsum septimum sophia. Tu scis quod
 quod scis. Contra si tu scis quod
 quod scis. aut quod solum scis vna aliquam propositionem: vel
 plures si solum vna. sit quod illa hodie est a. i. et arguitur sic: propter
 tu scis istam propositionem et illa est multa. quod tu scis mul-
 ta: quod ab actia ad suam passionem multa sciuntur ate
 sed nullum istorum est sciuntur ate: vtrumque propter ex alio sophia

quod multa sciuntur ate quod nullum est sciuntur ate. si autem scis multas
 propositiones: sit igitur quod solum istas duas deus est ens. hodie est a. i. et ar-
 guitur vtrumque supra. tu scis illas duas propositiones: et ille propo-
 nes sunt sex. quod sunt sex termini. ergo tu scis sex. ergo ab acti-
 ua ad suam passionem sex sciuntur ate: sed nullum istorum est sciuntur ate
 te. ergo multa sciuntur ate quorum nullum est sciuntur ate. sed si vtrumque
 inconueniens. ¶ 2°. Si tu scis quod quod scis. et non immediate a. i. in
 istas prius tu sciuit quod quod scis dato quod a. propositionem nunc propter sci-
 as: quod tu incipis scire quod quod scis: propter nota. ab exponendis ad expo-
 sita: consequens est fte. ergo et a. non propter a. pte: ergo propter prima: quod
 consequens sit fte. probatur. quod tu non incipis scire illam hodie est a. i. quod
 propter sciuit et nunc scis: aliter sequitur quod tu desinis scire quod quod scis:
 dato quod desinas scire. a. propositionem: et propter sequitur quod iam incipit esse o. e.
 quod est et iam desinit esse o. e. quod est: tamen non desinit esse aliquid quod est
 nec incipit esse aliquid quod est quod videtur inconuenientia. ¶ 3°. Tu scis
 quod non scis. quod etc. a. arguitur et pono quod beas in mente tua istam pro-
 positionem deus est quod sit. a. et beas ego desinem in mente mea quod sit. b. et
 lateat te. isto posito: tu scis. b. probatur: tu scis ita esse sicut. b. ad
 eam significat: quod tu scis. b. probatur a. tu scis deus esse: et ita ad
 eam significat. ergo etc. Item tu scis ita esse sicut. a. adequa-
 te significat: sed sic. a. adequate significat. b. adequate significat. quod tu scis ita
 esse sicut. b. adequate significat: et quod tu non scis. b. arguitur. tu
 non consideras de. b. nec scis illud esse in re: nota: ergo tu non scis
 b. ¶ 4° isti sciunt quod nesciunt demonstrati te et me. ergo etc. 4°
 a. probatur: et pono quod tu scias te esse et non me esse: et quod ego sci-
 am me esse: et non te esse. isto posito: isti sciunt te esse et me esse. non
 sciunt te esse: et me esse: ergo etc. probatur prima pars: tu scis te esse et
 ego scio me esse: ergo sciunt te esse et me esse: propter nota: quod generaliter se-
 quitur tu scis. a. et ego scio. b. ergo isti sciunt. a. et b. demonstrati
 te et me. ¶ Et per a. arguitur. nam si isti sciunt te esse et me esse
 et ipsi sciunt hanc copulatiua: tu es. et ego sum. sic adequate signifi-
 ficare potest cum causa toto: ergo illi sciunt illam copulatiua. tu es
 et ego sum: et sic aliqui sciunt aliquam copulatiua quod nullus scit eam: imo
 sequitur quod aliqui sciunt aliquam categoricam simplicem de se adiacen-
 te quod nullus scit eam. probatur. nam si isti sciunt te esse et me esse: quod
 idem sciunt istas esse. sed isti sciunt hanc isti sunt: sic adequate signifi-
 care istos esse ponatur cum casu: ergo isti sciunt istam categoricam
 isti sunt. et tamen nullus illorum scit illam per casum.

In contrarium arguitur sic: Tu scis aliquid: et
 nihil est quod tu scis quoniam illud tu
 scias. quod tu scis quod quod scis. propter consequentia: ab exponendis ad
 expositum antecedens est verum. quod quilibet propositio mentalis est aliquid
 quod et consequens quod est sophisma.

Circa predicta sit hec prima conclusio Tunc scis aliquam pro-
 positionem esse veram quam nullus hodie scit esse veram propter
 batur hec propositio sciuntur ate. s. aliqua propositio est vera quam nullus
 hodie scit esse veram et ipsa adequate significat aliquam propositionem quam
 nullus hodie scit esse veram. igitur tu scis aliquam propositionem esse veram quam nul-
 lus hodie scit esse veram: propter ab officiatis ad officiata. a. non est ve-
 rum: ergo et nota. ¶ Ex ista conclusione sequitur. quod tu scis aliquam pro-
 positionem esse veram: quam dubitas esse veram: quod tu scis aliquam
 istarum esse veram. rex sedet. nullus rex sedet: et quamli-
 bet istarum dubita a esse veram: ergo tu scis aliquam propositionem
 esse veram quam dubitas esse veram: Et si argueretur ex hoc quod tu scis

aliq. ppōne eē verā. et illā dubitas eē verā. neg. pñā: qz z^a pñā significat q illā quā scis eē verā: dubitas eē verā: mō h^o iplicat pñā dictionez. ¶ z^a segt: q tu scis aliquo mō eē ex bis quō nō scis eē. et credis aliquā eē qualr nullus hō credit eē: pñā qlibet illaz offi^o eā. Et si qz ex bis pcluderet q aliq mō scis eē quō nō scis eē. aut q aliquā credis eē qualr nō hō credit eē. negat pñā. qz arguit a terminō stāte pñā tñ: ad eūdē stāte determinate respē eiūsdē finca^m. ¶ z^a pñā ali quā ppōne scis eē verā: et tñ nō scis illā ppōne eē verā. pñā pñā: q tu nihil nec aliq scias eē ppōne. et q tu scias hāc orōne tu es hō: significare adqte te eē hoiez et gescēter. isto posito ar. sic. hoc scis eē verū: demōstrando illā. tu es hō. et B ē aliqua ppō. g aliqua ppōne scis eē verā. pñā a resolue bus ad resolutā. pñā pñā: qz tu scis te eē hoiem. et B scis si significare adeqte te eē hoiez et gescēter. g tu scis B eē verū demōstrando illā ppōne. tu es hō. z^a pñā segt ex casu: qz tu nō scis illā orationē eē ppōne: nec casus dōz videri incōueniēs: qñ si laico pponeret ista: tu es hō pcederet ista: di cēs eā vocē eē verā: et sic sciret istā vocē eē verā: et tñ nō sci ret illā ppōne eē verā: qz nō sciret illā eē ppōne. Lōfīl pñā cōcludi: q aliqua ppōnez scis eē falsā et impolez: illā tñ nō credis eē falsā ppōne: nec impolez. nec segt. tu scis hoc esse flm et ipole: et hoc ē ppositio. g tu scis ppōne falsā et ipolez. sicut nō segt. tu scis hoc currere: et hoc ē hō: g tu scis hoiez currere. qz ad inferendū illā de sensu cōposito. quelibet pñā missarū debet eē de sensu cōposito. s. tu scis q hoc ē homo: aut tu scis q B ē ppō. ¶ z^a pñā ali quā ppōne scis eē verā: et tñ illa nō scitur a te. pñā: et pono q scias istā. rex sedet: con uerti cū vero. isto posito arguit sic. ista conuertit cū vero. g illa est vera: et pñā scita a te est bona. añā est scituz a te p ca sum. g et psequēs. sed q illa nō scitur a te pñā: nulla ppō scitur a te nisi scias suuz adequatū significatū: et illud scias significari pñā: sed tu nō scis regē sedere. nec aliq aliō significatū adequatū scis significari pñā: vt patet iducti ue. g tu nō scis illā. ¶ Juxta hāc pñā pñā pñā: q aliq ppōnem scis eē verā: et tamē tu nō itelligis illā ppōnez: pñā: pñā: qz iā. a. ē. b. scias cōuerti cū vero. isto posito. tu scis illā eē verā. et qz nullū significatū itelligis significari pñā. iō nō itelligis illā. ¶ z^a pñā ali quā ppōnū qlibz scis esse verā: et tñ nō scis aliqua illaz eē verā. pñā: et pono q. a. et b. sint due tales scripte de^o ē: et tu credas q nō sit nisi vna tal: dō ē. i^o po^o. a. scis eē verū. et b. scis eē verū. g vtrūqz istoz scis eē verū demōstratis. a. et b. nō tñ scis aliqua istaz eē verā. qz tu nō scis illa eē multa. sed tu credis eē vñū. pñā et esse qz for. et pla. sint alōge: qz credas eē vñū. hoiez. tē qñqz istoz demōstrato. hoc scis eē hoiem. igit vtrūqz istoz scis esse hoiem: non tamē scis alterū istozum esse hoiem: qz nescis istos esse plures.

Ad primum concedo q scio multa: et q multa sci untur a me. ex quo nō segt: q multa sint scita a me. s. bñ segt: q multa sūt scita a me: vñū sci tū a te. et tē cōcedit q tria sciūt a me: qz n^o ē sciūt a me da to: q scias solū illaz. hō ē aīal. nec ē incōueniēs q aliq scia tur a te que nō sūt scita a te. sicut cōcedit: q ista tria signifi cant precise sicut ē demōstratis illis trib^o terminis: et tamē nullū illozum significat precise sicut ē. si aut scio illas duas solum. homo ē aīal: et deus ē ens: concedo: q sex sciuntur a me: et q sex sunt scita a me: quozū nullū scitur a me: sic con cedit: q sex sūt due ppositiones: et nullū istoz est ppositio nec segtur sex sūt scita a te. ergo aliqua duo vel aliqua tria: vñ aliq qtuor sūt scita a te. vñ illa sex sūt scita a te nō signifi cat q sex scita a te: s. q sint duo scita a te. et ar. sic. illa sex sūt duo scita a te. g sūt duo. neg. pñā: et cōcedit: q aliq sūt duo scita a te: et tñ nulla duo sunt scita a te: et hoc dato q nulla ppō sit aliqd sed aliqua. Sicut nō segt: ille due ppositio

nes sunt due ppositiones: g sūt due: isti sunt duo populi: g isti sunt duo. Ubi aut concedatur propōne eē aliqd est con cedendum q duo sunt scita in casu isto: et q illi sex termi ni sūt duo. qz sunt due ppōnes: quaz quelibet est aliquid. ¶ Ad 2^m cōcedo oēs conclusiones adductas. s. tu incipis scire qcqd scis: et desinis scire qcqd scis: et tñ non incipis nec desinis scire aliqd qd scis: et q iam incipit et desinit eē oē qd est: et tñ non incipit nec desinit eē aliqd qd est. Lōtra sequit q tu potes scire qcqd scis: ergo qcqd scis tu potes scire: g per idem segt: tu incipis scire qcqd scis: ergo quicqd scis in cipis scire. pñā. qz eque ampli^m est illud verbū pñā sicut illud verbū incipit et magis. Itē alias dictū est: q illius tu incipis eē oīs homo z^a exponēs ē ista: non imediate ante in stās pñā fuit ita q tu es oīs homo: exponēdo per pñā de pñā. g pariformiter illarū: tu incipis scire qcquid scis iam incipit esse oē qd est. z^a exponēs erunt iste: nō imediate aī in stās pñā fuit ita q tu scis qcqd scis: nō imediate ante instans pñā fuit ita q est oē qd est. Prima instantia nō cō cludit: qz l3 illud verbū pñā sit eā vel magis ampli^m nō tñ in consensu diuiso est eque pñā. iō qz illa verba incipit et desinit hñtia viz cōfundēdi et imobilitadi pñā cadere sup totum sequens et imobilitare: sed illud verbum pñā non h3 hāc vim nisi in sensu cōposito. z^a instantia nō cōcludit. qz il la tu non incipis eē oīs hō est satis simplex: carens cōpōne verballi: et rlo distincto signo vñ i alyz aut est cōpō a pñā p dicati limitās ad expōne cōem. ¶ Ad 3^m dicitur breuiter q tu nō scis. b. et ne^o q tu scias ita eē sic. b. ppō significat: et ad pñā: negat vtrāqz istarū cōsequētiā: qz ex vna mo dali: et vna non modali nō segt ppositio i sēsu pñā: iō il la debuerūt eē media. tu scis ita. b. adequate significare sic .a. significat. Siant ergo ista argumēta: tu scis deum eē: et tu scis ita. b. adequate significare: ergo tu scis ita esse sicut. b. adequate significat. Item tu scis ita esse sicut. a. adequate significat. et scis. b. sic adequate significare: ergo tu scis ita eē sicut. b. adequate significat qlibz istaz pñā: t3: sed con trī minor ē casum. ¶ Ad 4^m nego breuiter q isti sciūt te eē et me eē: qñ dato isto sequerent incōueniētia adducta: vt arg^m pñāuit. s. q aliqui sciūt vñā ca^m simplicē: et tñ nō sciūt aliquis illoz illā: et q tu et ego scimus vñā copulatiuā: quā nullus nostrū scit: imo sequitur: q aliqui sciunt ppositionē simplicē eis dubiam: qz pono q for. dubitet platone esse: et plato dubitet for. eē: tunc quilibet illorum dubitat illam: isti sunt demonstratis for. platone. et q illi sciunt eandē pro positionē arguit: qz for. et plato sciunt illos eē: et sciunt istaz: isti sūt sic adequate significare: ergo for. et plato sciūt istam ppositionē isti sunt: maior arguitur ex argumēto facto: qñ for. scit istuz eē se ipo demonstrato et plato scit istum esse se ipo demonstrato: igitur for. et plato sciunt illos esse: tunc ad atgumētum sequit: tu scis. a. et ego scio. b. ergo isti sciunt. a. et b. dico q ista consequentia est bona: sed alia non valet: quia hic terminus cōcernēs accū mentis non cadit supra totū verbale: ibi aut cadit supra cōplexum verbale: ideo in ista tene^r terminus cōplex^o vel plis numeri collectiue: ibi autem distiunctiue ita q formaliter sequitur for. et plato sciunt istos esse: ergo quilibet istozum scit istos esse: isti sci unt te esse et me esse: ergo quilibet istozum scit te esse et me esse: ita q ad probandum istam fortes et plato sciunt istos esse: requiritur veritas talis copulatiue: fortes scit illos eē: et plato scit illos eē. Similiter non est vera ista: isti sciunt te esse et me esse: nisi sit vera aliqua talis copulatiua: vt tu scis te esse et me esse: ego scio te esse et me esse. Cum autem dicitur: isti sciunt. a. et b. ex quo non determinatur a parte pñāti ppositio vñalis nō regitur q quilibet istoz scit. a. et b. nec regit vñas talis copulatiue ille scit. a. et b. et iste scit .a. et b. s. sufficit q vñ illoz sciat. a. et ali^o sciat. b. ita q fiat

probatio simul ex parte vtriusque extremi: igitur &c.

¶ Prima pars principalis.

1^m arg^m

Vgesimum octauum sophisma. Isti sciunt. 7. artes. probatur. et pono: quod scit. 3. artes: et pla. 4. ita quod nullus istorum sciat artē quā alius scit: isto posito arg^m soph^a esse falsū: si isti sciunt. 7. artes. igitur isti sunt sciētes. 7. artes. igitur isti duo sunt sciētes. 7. artes. et per consequens quilibet istorum est vnus sciēs. 7. artes:

quod est contra casū: et patet oēs dñs interme: quod est segtur pua tūe. quod quilibet eorum est vnus nesciēs. 7. artes. igitur illi sunt nesciētes. 7. artes: et per consequens illi nesciunt. 7. artes. Et confirmat. si quilibet istorum sciret. 7. artes: illi foret sciētiōres quā iā sūt: sed tūc nō sci rent nisi. 7. artes. igitur nō sciunt. 7. artes: probatur pñs: quod si iā sciunt. 7. artes sicut tūc sciret: et tūc sciret ita eē sic. 7. artes significat. igitur iā sciūt ita esse scit. 7. artes significat. igitur quilibet illorum scit ita eē sicut. 7. artes significat. et per consequens quilibet illo rum scit. 7. artes: quod est casū. ¶ 2° si isti sciunt. 7. artes. igitur per idē isti sciret arismetricā: dato quod arismetrica nō eēt nisi. 7. p positiōes quaz vnus sciret solū. 3. et alius solū. 4. per consequens quia so phisma nō vificat: nisi quod scit. 3. et pla. 4. et scilicet vnus illo rum sciret tres pōnes aris: et alius. 4. igitur tūc isti sciret aris metricā: sed 3° est falsū. p^r et pono. quod scit. 3. pōnes aris. et pla. 4. et solū ipi sic quod nullus eorum sciat pōnes alterius: et quod aris scit solū. 7. pōnes. isto posito ar. sic. nulla aris ē. igitur illi nō sciūt arismetricā. probatur añs. si aris eēt ipa eēt q̄litas. p^r Arist. ī pdicamētis. capi. de q̄litate. sed oīs q̄litas fm eū ē in aliq̄ subo. igitur aris ē ī aliq̄ subo. dñs ē flm: quod nec ī aia soz. nec ī aia pla. vt ponit casus. ¶ 3° segt quod fls scit. probatur et pono: quod sit scripta illa pō. de ē. hō ē. cui p^r pō sit. a. scita a soz. et 2°. b. scita a pla. tūc arguit sic. isti sciūt. a. et b. sed a. et b. sūt pō fls. igitur isti sciūt pōnem falsā. igitur pō falsa scit ab istis. pñm añs arguit. nā soz. scit. a. pōne: et pla. b. pōne. igitur soz. et pla. sciūt. a. et b. pōnes: et ita segtur: quod aliq̄ sciūt aliquam pōnem quorū nullus scit eā. ¶ 4° segtur: quod isti pugnant vt vicāt se: dato: quod soz. pugnat cū pla. vt vicat eū. et eō: quia isti pugnat vt vicat istos. igitur isti pugnat vt vicant se. p^r pñs. ex quo vtrobiqz demonstrat soz. et pla. añs probatur. quod soz. pu gnat vt vicat ipm: demonstrado platonē. et pla. pugnat vt vi cat istū demonstrado soz. igitur soz. et pla. pugnat vt vicāt istos. et per consequens isti pugnat vt vincāt istos: sed pñs est falsū. quod tūc segt quod isti pugnat p se: et p se: quod soz. pugnat p soz. contra pla. et pla. p platone contra soz. ergo isti pugnant pro se: et contra se. sed hoc videtur inconueniens.

Ad oppositum arguit sic. 7. artes sciūt et a nullo sciūt nisi ab istis. igitur ab istis sciūt. 7. artes. et arguit sic. iste scit. 3. artes: et ille. 4. igitur isti sciūt. 7. artes bona. añs ē verū: igitur pñs: quod est sophisma. igitur &c.

¶ **Circa** pñs sit bec pñs. soz. et pla. sciunt aliquas p positiōes: et tamen nesciunt ita eē sic ille pposi tiones significant. probatur: et pono quod soz. sciat. a. et nō consi deret de. b. pla. ecōtra sciat. b. et nō cōsideret de. a. isto posi to arguit sic. soz. scit. a. et pla. scit. b. igitur soz. et pla. sciūt. a. et b. p^r pñs: quod nullus ē alius modus pbandi istā. sed. a. et b. sūt aliq̄ pōnes. igitur soz. et pla. sciunt aliquas ppositiōes. et quod nesciunt ita esse sicut ille ppositiōes significant: probatur. nā de f oppo soz. et pla. sciūt ita esse sicut. a. et b. ppositiōes significant. ergo quilibet illorum scit ita esse sicut ille pōnes significant. p^r pñs: quod copu stat dñsue. ex quo subicitur respectu verbi concernētis actum mētis determinātis compōnem verba

1° lē. sed consequēs est falsū. ergo &c. ¶ Ex illa cōclusionē se gtur: quod soz. et pla. sciunt aliquas pōnes quas nō possūt sci re esse in rerū natura. probatur: sit. a. ppositio in mente soz. et b. ppositio in mente platonis. et sint talr dispositi soz. et plato: quod soz. nō possit notificare. a. ppositionem plato ni. nec plato. b. ppositionem soz. et sint ipsi omnes bo-

boles: isto posito: soz. et plo sciūt. a. et b. vt probatur ē: sed quod illi nō pñt scire. a. et b. nō eē in rerū nā arguit: quod segtur soz. et plo pñt scire. a. et b. eē ī rerū natura: igitur quilibet istorum pñt scire. a. et b. eē in rerū nā: pñs ē casum. Cōsiliū concedit: quod iam oēs pōnes vñ sciunt ab oib⁹ hoib⁹: et tñ nō oēs hoies sciūt illas eē veras: nec ita eē sic ille significat: vt p^r itūcti. ¶ 2° soz. aliq̄ pōne scit eē verā: et plo aliq̄ pōne scit eē verā: et tñ soz. et plo nescit aliq̄ pōne eē verā: nec aliq̄ pōnes sciūt eē veras: et pono quod a. b. sint oēs pōnes: et soz. sciat. a. eē verū et nō. b. plo vñ sciat. b. eē verū et nō. a. isto po sito: p^r pñs p cōclusionis et 2° declaro. Nam si soz. et plo aliq̄ pōne sciūt eē verā et a. et b. sint oēs pōnes: igitur a. pōne soz. et plo sciūt eē verā: vel. b. pōne soz. et plato sciūt eē veram. p^r pñs a termino stante determinate ad oia sūa supposita desunctiue cū debito medio: sed pñs ē falsū: vt liq̄t: pro qualibet pte sui. Itē arguit quod soz. et plo nō aliq̄ pōnes sciūt eē veras: quod ex opposito sequit quod quilibet oīz aliquas pōnes scit eē veras: quod ē casū. Et si arguitur sic. soz. scit. a. eē verū: et plo scit. b. eē verū: ergo soz. et plato sciūt. a. et b. eē veras. negat pñs: quod ex quo pñs sumitur ī sen su diuiso: ille nō sunt sufficiētes premi: sed ille vel cōsimiles requirunt: soz. scit. a. et b. eē vera: plo scit. a. et b. eē va. ¶ 3° soz. et plato sciunt quatuor pōnes quā duas sciunt eē veras: et alias duas nō sciūt eē ī rerū natura: nec aliq̄ illaz: et pono quod t^r soz. q̄ plato sciat. a. et b. et tñr quod quilibet illorum sciat. a. et b. eē vera: deinde sciat soz. et non cōsideret de. d. plo vero sciat. d. et nō cōsideret d. c. isto posito: soz. et plato sciūt quatuor pōnes: quod soz. scit a. et c. et plo sit. b. et d. sed. a. et c. et b. et d. sūt quatuor pōnes: igitur isti sciūt quatuor pōnes: et quod soz. et plo. duas istarū sciāt eē veras: p^r quod quilibet eorum sit. a. et b. eē vera p casū: sed probatur quod c. d. soz. et plo nō sciunt eē ī rerū nā: quod segt. c. d. soz. et plo. sciunt eē ī rerū nā: igitur c. d. quilibet eorum scit eē in rerū nā: pñs ē contra casū. Cōsiliū arguit: quod nullā illa rum soz. et pla. sciūt eē ī rerū nā: quod nec. c. nec. d. soz. et pla. sci unt eē ī rerū nā. pñs cedať quod soz. et pla. sciūt pñs. a. b. pō nes: cicero et robert⁹ sciūt pñs. c. d. pōnes: et tñ soz. et plato sciūt suas pōnes eē veras. et cicero et robert⁹ nō sciunt suas eē veras: p^r ponēdo casū priore d. a. b. respectu soz. et pla: et quod cicero et rober. se hēant circa. c. d. sic pñt ponebat d. soz. et pla. sic quod soz. nō cōsideret d. c. d. sed bñ cice. et rob. et solū d. ill. ¶ 4° aliq̄ pōnes sciuntur a te quā nulla scit a te: et po no: quod tu scias illā nullus dñs ē: chy⁹ ē: quod sit. a. et arguit sic. bec ppositio scitur a te dñmādo. a. et bec ē aliq̄ ppositio et aliq̄ ppositiōes. ergo aliq̄ ppositiōes sciunt a te: et quod nulla illaz sciatur a te manifestū ē: quod quilibet illaz ē impossibi lis. Et si arguit sic: iste pōnes sciunt a te: igitur ille ppositiōes sunt scite a te: negat pñs: sed solū segt quod iste ppositiōes sci te sunt a te vel sciūt a te. ¶ Ex illa pñe sequit p. quod tu scis quatuor pōnes: et tñ nō scis nisi duas pōnes: et pono: quod scias solū illas duas quā sūt. a. et b. nullus dñs ē chy⁹ ē: nullus hō est: vacuū ē: et p^r secunda pñs: sed p^r arguit tu scis. a. b. p positiōes: sed. a. b. pōnes sūt quatuor pōnes: igitur tu scis quatuor pōnes. ¶ 2° segt quod tu scis quatuor pōnes: et ego solū tres: et tñ a me sunt plures pōnes scite quā te: et pono cū casu priore: quod ego scia solū illas tres dñs ē: hō ē: celū ē: isto po sito: p^r pñs pñs: et 2° arguit: quod a me sunt scite tres pō nes: et a te nō sūt scite nisi due: ergo a me sūt scite plēs quā a te. Et si ex his cōcludit quod plures sūt scite a me quā a te nega tur pñs: quod solū tres sūt scite a me et quatuor sunt scite a te: sed ille quatuor nō sūt quatuor scite a te: volo quod ly scite sēp in telligat eē adiectiū illi⁹ terini pōnes et nō illi⁹ terini quatuor: et ita p^r quod ly plēs pōnes sunt scite a me quā a te: tñ nō a me sūt plures scite quā a te.

Ad primū siue cōcludat quod quilibet istorum est vnus sciēs. 7. artes: siue quod isti nesciunt septem artes: negatur consequētia: quod termin⁹ plis nūeri ī sophis

mate: nō tenet diuisione: s3 collectiue. ¶ Un nō segt. sor. et pla. sūt duo exites rome et parisi. q3 gl3 illoz ē vn^o exis rome et parisi. nec segt: vterq3 istoz ē vn^o n^o exis ro. et parisi. q3 isti sūt duo nō exites rome et parisi. Deinde ad cōfirmatōez negat vtraq3. vñ pcedo q3 vterq3 istoz si scir3 septē artes: isti eēt sciētiores q3 iā sūt: nō q3 iā nō sciūt. 7. artes. sed q3 tūc scirēt ita eē sic. 7. artes significāt: et iam nō sciūt ita eē. iō nō segt. isti sciūt. 7. artes. q3 isti sciūt ita eē sic. 7. artes significāt: q3 aīs sumit collectiue: et pñs diuictiue. Et si arguit sic. vn^o corū scit ita eē sic tres artes significāt: et ali^o scit ita eē sic q3 tuoz artes significāt. q3 isti sciūt ita eē sic. 7. artes significāt. negat pñs. ¶ Ad 2^m negat pñs: vñ i ca su isto: dico: q3 isti nō sciūt arismetria. q3 segt isti sciūt a ris metricā. q3 gl3 eozū scit arismetria. et tūc ad arg^m: i^o pñs est bona: sor. scit. 3. artes et pla. 4. q3 isti sciūt. 7. artes. q3 p idez et illa ē bona. sor. scit tres ppōnes arismetrice: et pla. quatuor. q3 isti sciūt arismetria. negat psequētia. q3 si sor. scit tres ar tes et pla. quatuor. s. nō cōicātes cū illis trib^o. segt q3. 7. ar tes sūt: s3 si si sor. scit tres ppōnes arismetrice: et pla. q3 tuoz. segt q3 arismetria scit: imo i casu isto iplicāt oppo^o: q3 po nit arismetria eē illas. 7. ppōnes. cū ex casu segt nullam arismetria eē. ¶ Ad 3^m breuiter nego illā pñam. isti sciūt a. z. b. sed. a. z. b. sūt ppō fla. q3 isti sciūt ppōne falsā. s3 solū segt illos scire aliq^o q3 sūt ppō falsa. vñ segt gnāl^o. isti sciūt a. ppōnem. q3 gl3 istozū scit. a. ppōne. qm termin^o copula/ t^o vñ pñs alianūeri supponit diuisione si subiūgit respēu termi ni cōcernētis actū mētis determinātis terminū singlis nu meri nō copulatū. ¶ Ad 4^m admissio illo casu: nego q3 illi pugnēt vt vicāt se. q3 dictū ē alibi: q3 illd relatiūū se nō sup ponit absolute: s3 respectiue referēdo singula singulis. iō seg tur. isti pugnāt vt vicāt se. q3 iste pugnāt vt vincat se: et i^o pu/ gnat vt vicat se: q3 ē d casu. cōcedo tamē q3 isti pugnāt vt vincāt illos: q3 ille pugnāt vt vicat istū. et ille pugnāt vt vin cat istū. et vlt^o cōcedo q3 isti pugnāt p istis et pugnāt d istos. nō tñ pugnāt cōtra se: q3 nullus illozū pugnāt d se: sed p se. ¶ Ex isto sequitur q3 sor. et pla. pugnāt nō vt vin cant aliq^o: s3 aliquos. q3 quocūq3 dato flm ē: q3 illi pugnēt vt vicant istū: sed pugnāt vt vincāt istos. ¶ Dubitat pmo. nā isti pugnāt vt vicant istos. ergo ipi pugnāt vt isti vincā tur. cōsequēs ē falsū: et patet cōsequētia. ab actiua ad suam passiua. ¶ 2° dictum ē: q3 ista cōsequētia ē bona. isti sciunt istos eē. q3 quilibet istozū scit istos eē ppter terminū cōple/ rum verbalē sumptū aparte p̄dicati. q3 p cōsimilē casū illa cōsequētia debet eē bona. isti pugnāt vt vincant illos. q3 q3 libet illozū pugnāt vt vicat illos. Ddm ad primā q3 non ar guitur ab actiua ad suā passiua. qm actiua et passiua inuicē respondent respectu verbi p̄cipalis: mō ly vincat nō fuit verbū p̄ncipale: sed ly pugnāt. tamē cōcedo q3 isti pugnāt vt isti vicant. q3 ille pugnāt vt ille vicat: et ille pugnāt vt il le vicat: mō tñ cōcedo: q3 isti pugnāt vt ipi vicant: sic nō cō cedo q3 isti pugnāt vt vincāt se rōne rli. vñ ly ipi sicut ly se i eadē ca^o cū suo ante respectiue supponit vt alibi dictum est. Ad aliud negatur cōsequētia: q3 illud verbū sciūt ē ter minus. cōcernēs actū mētis: faciēs ppōne et diuisionē: s3 nō illd vbiū pugnāt. Un optime segt. ille videt pñe q3 ē i illa domo. et ille videt sor. q3 ē in illa domo. q3 isti vidēt sor. et pla tonē: q3 sunt in illa domo. Ex quo nō sequit q3 quilibet istozū videt sor. et pla. qui sunt in illa domo. quare etc.

¶ Prima pars principalis.

Aggsummonum

sophis/ ma. Isti

ferunt lapidem. pbat et pono: q3 tam sor. q3 pla. sint pōe vt q3 tuoz: et ferant. a. lapidē gra titati vt q3 tuor nihil aliō ferēdo: q3 nō sit ps a. vñ aliqd. a. i^o po^o ar^o sic ē sophisma. isti se

runt. a. lapidem: ergo isti sunt ferentes. a. lapidē: ergo quili bet istozū fert. a. lapidem: sed consequens est falsum quia a proportiōe equalitatis fieret actio: cū. a. sit potentie vt quattuor: sicut quilibet istozū: et probatur consequen tia: quia si nullus eorum ferret. a. ergo nullus eorum fer ret aliq^o partē. a. p3 pñs: q3 nō est rō q3 plus ferrent hāc par tem q3 illā: cū quilibet sibi resistit: et quocūq3 istozū subtra cto: alter nō posset portare. a. nec aliqūā ptē inexistētē. a. tē arguit sic: nullus eozū ferret. a. nec aliqūā partē. a. q3 nullus eozū fert aliqd: ergo nullus eozū fert: et p pñs ipi nō ferūt. a. lapidē. ¶ 2° q3ro an sor. sine platone sufficiat portare. a. vel 2^m arg^m non. si sic: ergo. a. pportioe equalitatis posset puenire actō: si nō: et est p̄cise equalis potentie cū sor. q3 q3libet minus. a. sor. sufficit portare: p3 pñs q3 ois excessus sufficit ad motū: quo concessio: sequitur: q3 infinitū pōdus sor. sufficit porta re: pñs est dissonū: q3 pondus et cētuz: sor. non sufficit por tare: et pbat pñs: nā aliq3 pondus sor. sufficit portare: et nō tātū gn maius: q3 infinitū pōdus sor. sufficit portare: p3 pñs ab exponētib^o ad expositū. vñ segt gnāl^oiter aliqūatuz cor pus ē: et nō tātū qm maius: igit infinitū corpus ē: s3 aīs ē ve rum: ergo et pñs: pbat aīs: q3 quocūq3 pondere dato: q3 sor. sufficit portare illud excessu diuisibili: excedet igit vñū maius p medietatē illi^o excessus sor. sufficit portare: et sic i infinitum. ¶ 3° quero vtz sor. sufficit tantū portare q3 tuoz 3^m arg^m ipe sufficit portare: vel nō: si nō: ergo p idem ipe non est ita sufficiēs sicut ipe est sufficiēs: nec ita fortis sicut ipe ē for tis: quoz vtrūq3 ē falsū: si sic: ponat ergo q3 sor. tantuz por tet quātū ipe sufficit portare: et sit illud. b. Et q3ro si. b. ē ma ius vel minus. a. aut equale. Si mains vel equale: ergo. a. pportione vel minoris inequalitatis prouenit actio vel pōt puenire: si minus: ergo. a. in aliqua pportioe excedit. b. q3 est dabile: et c. mediuz inter. a. z. b. minus. a. et maius. b. q3 sor. sufficit portare: igitur. b. nō ē tantū sicut sor. sufficit por tare. p3 pñs: q3 c. mai^o. b. sor. sufficit portare. ¶ 4°. Si. a. pō 4^m ar^m dus sor. nō sufficit portare: et aliq3 maius. a. sor. sufficit por tare: ergo ē dare maximū pōdus q3 sor. sufficit portare: vñ minimū q3 nō: pbat pñs. ponēdo q3. b. cresat vtz quo sor. non sufficiet portare illud: et arguit sic. sor. nunc nō ē i suffi ciens nec imediate post erit i sufficiēs portare. b. et aliquando erit i sufficiēs portare. b. ergo sor. incipiet eē i sufficiēs porta re. b. tunc noto illud istās: et quero nūqd tunc erit sufficiēs portare. b. vel nō si tūc erit sufficiēs: et nūq3 post: ergo. b. tūc erit maximū q3 sor. tunc sufficiet portare: si tūc nō erit suf ficiēs: et tūc ante erit sufficiēs: q3. b. tunc erit minimū q3 ipe tūc nō sufficiet portare: patēte: q3 pñs arguit. pñs eē fal sū p vtraq3 pte: nō enī dat maximū q3 sor. sufficit portare quia quocūq3 dato maius isto: sortes sufficit portare vt est ostensum: nec etiam est dare minimū q3 sortes nō sufficit portare: quia sit illud. a. et arguo sic: aliquod minus. a. sortes non sufficit portare. probatur. Aliquod est minus. a. q3 est graui^o. a. vt suppono: sed nulluz graui^o. a. sortes sufficit por tare: ergo etc.

In opposituz arguitur sic. a. lapis portatur: ergo ab aliquo vñ ab aliquibus portatur sed non videtur nisi q3 a sorte et a platone: igitur. a. lapis por tatur a sorte et a platone: et per consequens isti portant. a. la pidē demonstratis sorte et platone: q3 ē sophisma.

Circa predicta sit hec pñs cōclusio: Impossibi le est aliquem hominem ferre nihil ferēdo. probatur: q3 si possibile est aliqūē boiez ferre nihil ferendo maxime videtur in casu sophismatis: dicen do q3 tam sortes q3 plato ferunt: et nihil ferūt. Sed contra: dato isto: sequeretur q3 difficilius esset sortem ferre nihil ferendo: quam ferre vñū quartarium frumenti: hoc est dissonum. Et probatur consequentia: dato q3 vñū

p^o 2°

quartariū frumēti pōderet solū vrynū respectu. a. lapidis certuz ē q̄ minozē difficultatē faceret sor. portādo illō q̄r tatiū q̄ iā facit. ideo seq̄ q̄ hō fortissim⁹ maiorē difficultatē faceret i portādo vnū solum granū milij q̄ vnus puer duoz dicz i portādo fabā: p̄z. dato q̄ ille hō portet vnum granū milij p̄ se: vna cū hoc iuuēt ad portādū vnum mai⁹ granū pōdus apponēdo totū anixū: q̄ puer portat fabam.

1^a cor^m Ex his seq̄tur q̄ tā sor. q̄ pla. fert aliqd. z cū nō sit rō q̄re plus vnā grē. a. q̄ reliquā cū quelibz resistat: q̄libet ipe diat eleuationē altero subtrahit. q̄libet eozū ferret quālibet pte. a. z p̄r totū. a. **2^a cor^m** potētia sor. nō terminat ad aliqd pōdus: p̄z. q̄ sicut sor. p accidēs ferret. a. ita q̄d cūq̄ mai⁹. a. sufficit ipse ferre: z hoc cū iuuamēto: z ita cōceditur q̄ sor. sufficit ferre p accis q̄qd oēs hoies mūdi sufficiūt ferre per se: nec ē incōueniēs: q̄ vna musca tātū pōt portare q̄tū vnus fortissim⁹ equ⁹: q̄ p̄t iuuare ad portādū: z q̄ tūcūq̄ modicū iuuēt ipsa dī portare: z iste modus dī per accidēs. **3^a cor^m** Ex ista p̄ne seq̄: q̄ si emerēs aliquē pānū decē librarū: tātūz dāres pro qualibet parte venali illi⁹ panni: sicut p toto panno. sed nō eodē mō: q̄ dāres p toto pāno p se decē libras. z p talibus p̄tib⁹ dāres tātū p accidēs. z notāter dixi pte venali: q̄ tu nō dās decē libras p quolibz pilo: v̄l filo illius panni: q̄ pili nec fila nō sūt venalia. consi militer emēdo decē libras vnū equū: nō dās tātūz p qualibet pte eq̄: sicut p toto equo: q̄ ptes eq̄ nō sūt venales: s̄z totus equus. iō emptio cadit supra totū: z nō supra quālibz ei⁹ pte: sicut aliq̄ pascēs al: nō pascit aliquā ei⁹ partē sed totū: z baptizans puerū nō baptizat aliquā ptem sed totū.

obiectio Cōtra seq̄tur q̄ magis care emisti medietatē toti⁹ panni q̄ tātū dedisti p illa sicut p toto. **2^a cor^m** Itē q̄libet ps isti⁹ panni seu ēt eq̄ ē tua: postq̄ nō fuit tua: z nō aliūde nisi ex emptione. q̄ emisti quālibet pte illi⁹ panni z isti⁹ eq̄. **3^a cor^m** Dico ad primū negādo p̄nam: q̄ si tātū dedisti p medietate sic p toto: hoc fuit p accidēs. si at tātū dedissem p se: magis care emissem. **4ª cor^m** Ad 2^m neget p̄nam: q̄ q̄libet talis ps dī tua: nō q̄ emisti illā: sed q̄ emisti illō cui⁹ erat ps: p̄t ēt negari aīis dōo: q̄ l̄z quelibet ps eq̄ sit tua res nō tñ ē tua. q̄ sicut seq̄tur. ista dom⁹ ē tua: igr̄ ē dom⁹ tua. ille monachus ē albus. igr̄ ille ē monachus albus. ita v̄r seq̄. ista ps ē tua. igr̄ illa ē ps tua: mō psequēs ē iconueniens. nec seq̄. hoc ē tuū. z b̄ est illa ps. q̄ illa ps ē tua. sicut nō seq̄tur. ille hō est bon⁹: z ille hō ē faber. ergo ille faber ē bon⁹ hō. iste hō ē albus. z ille hō ē monachus. q̄ ille monachus ē albus. sed solū seq̄. ille monachus ē hō albus: z q̄ ille faber ē bon⁹ hō. z ita sup̄r sequebat: q̄ ista ps ē res tua. **5^a cor^m** 3^a cor^m nō ē dare maximū pōd⁹ q̄ sor. suffic̄ portare: itelligo p sufficere p se sufficere: et p portare p tps portare. pbat̄. q̄ si aliquod est maximū pōdus quod sor. sufficit per se portare per tēpus sit illō. a. z portet sor. illō p vnā horā. tūc difficult⁹ ē sor. portare. a. p horam q̄ per medietatē hore: cū sor. sit potentie debilitabil⁹. q̄ mai⁹. a. sufficit portare per medietatem hore. pbat̄ psequentia. nam sor. continue debilitatur in portando. a. z ident. a. manet equalis cōtinne grauitatis. ergo si posteri⁹ quando sortes erit debilior sufficet portare. a. in principio quando ipse est fortior sufficit portare mai⁹. a. Item inducatur argumētum factum ante oppositum. nam si sor. sufficit portare. a. ergo excessu diuisibili potentia sortes excedit potentiam. a. patet psequentia: quia indiuisibile additum diuisibili non facit mai⁹. ergo sor. non sufficit portare mai⁹. a. patet psequentia. quia si excessu diuisibili potentia sor. excedit potentiam. a. inter potentiam sor. et potentiam. a. sunt infinita pondera: quozum quodlibet ē mai⁹. a. et illorūz quodlibet sufficit sor. portare ex quo quilibet excessus sufficit ad motum: quia ap̄portione maioris inequalitatis generaliter sequitur actio. **6^a cor^m** Quarta cōclusio est dare minimū pōdus q̄ sor. non sufficit por

tare. s. p se: z p tps: q̄nī aliqd pōdus sor. sufficit portare. z ali qd nō: q̄ ē dare maximū pōdus q̄ sor. sufficit portare: vel minimū: qd nō: p̄na ē. p̄bata. quarto argumēto facto aī op̄positū s̄z nō ē dare maximū pōdus q̄ sor. sufficit portare: igr̄ est dare minimū qd nō: z hoc ē. a. pōdus: q̄z. a. sor. non sufficit portare: nec aliqd tante grauitatis cū sit potētie debilitabilis: z q̄libet min⁹ illo. vel tātū minoris grauitatis sor. sufficit portare. Et notāter dico: sufficit: z nō pōt: q̄z. a. in casu isto ē minimū qd sor. nō sufficit portare: nō tñ est minimū qd ipe non pōt portare: q̄z sor. pōt portare: eo q̄ pō sor. pōt maiorari: z grauitas. a. pōt remitti: s̄l̄r est aliqd pōdus min⁹. a. qd sor. nō pōt portare. s. in cētro mundi tñ illud sor. sufficit portare. igr̄ zc.

Ad primum pcedo q̄ tā sor. q̄ plato sufficit portare. a. lapidē. s. p accis: s̄z isti portāt isti p se. z cū dī: q̄ fit actō a proportōe eq̄litas: verū ē p accis sed p se nō possit fieri. **2ª cor^m** Intelligēdum tñ q̄ si sor. ēt p̄t debilitabilis: daret maximū qd ipe sufficit portare: z illō ēt. a. nō tñ ppter hoc fieret actio a p̄portōe equalitatis: q̄ sor. i portādo. a. nō ageret i. a. nec ē. **3ª cor^m** Ad 2^m cōcedo q̄ sor. nō sufficit portare. a. sed sufficit portare aliqd minus. a. ex quo nō seq̄: q̄ i finitū pōdus sor. sufficit portare: z ad p̄bationē: nego p̄nam: nec arguit ab exponētib⁹ ad expo^m: q̄ aliter sequit̄: q̄ i quālibz linea ēt i finita linea: q̄z quacūq̄ linea data i ista ē aliq̄ta linea: z nō tāta qn maior: z q̄ infinitā albedinē hēbit sor. dato q̄ acq̄ret albedinē solūz vsq̄ ad gradū v̄r v̄m ex^m: q̄z aliquātū itēsā albedinē hēbit sor. z nō tā itēsā qn itēsōrē imo seq̄ q̄ nihil i mūdo sufficit p̄s portare q̄z sor. q̄ i finitū pōdus sor. sufficit portare: modo nihil p̄s q̄z i finitū pōdus sufficit portare ista igr̄ p̄portio i finitū pōdus zc. sic exponit̄. aliq̄tū pōdus sor. sufficit portare: z nō ē dabile pōdus finitū qn illud vel tñ sor. sufficit portare: q̄z. z hoc ē falsū. S̄l̄r ista. i finita linea ē i. a. linea exponat̄ sic: aliq̄ta linea ē i. a. linea: z nō ē dabilis linea finita qn ista vel tāta sit i. a. linea: illa v̄o: i finita albedinē habebit sor. q̄z loḡ de q̄titate itēsua albedinis sic exponit̄: itēsua albedinē hēbit sor. z nō ē dabil⁹ itēsua albedo finitā qn ista v̄l eque itēsua hēbit sor. mō illa z^a exponēs ē falsā. Deinde ad similitudinē dico: q̄ nō ē similitudo: q̄z dat maximum corp⁹ z maxia liea: iō bñ seq̄ aliq̄tū corp⁹ ē: z nō tantū qn mai⁹ ē: q̄ i finitū corp⁹ ē: aliq̄ta liea ē: z nō tāta qn maior: q̄ i finitū linea ē: s̄z q̄z nō dat maximū pōdus qd sor. sufficit portare: nec dat maxia liea q̄ ē i. a. liea: iō p̄sili forma nō tenet argumēta: q̄ illa nō tenet grā forme: s̄z grā mae. **4ª cor^m** Dico q̄ sor. sufficit tātū portare q̄tū ipe suffic̄ portare: q̄z suffic̄ ita magnū pōdus portare sic sufficit portare: z arguit̄ sic. sor. sufficit portare magnū pōd⁹: z nō sufficit mai⁹ portare q̄z ipe suffic̄ portare: q̄z sufficit portare ita magnū pōdus sic suffic̄ portare: p̄z p̄na: ab exponētib⁹ ad expositū: aīis ē verū: q̄z p̄na. Et si q̄r̄ qd ē illud pōdus: aut ponat̄ q̄ sor. tantū portet sic suffic̄ portare: nō dat illō pōdus: nec admittit̄ casus. v̄n pcedo: q̄ ita cito erit istās sic erit istās: z tñ nō dat illō i stās: nec admittit̄ casus si pōit̄ q̄ aliqd istās erit ita cito sic erit istās: q̄z ly. istās. p̄m. sicut ly pōd⁹ rōe d ly ita stat p̄fuse tñ **5ª cor^m** Ad 4^m dī q̄. a. ē minimū pōdus qd sor. nō suffic̄ portare: et l̄z aliquod minus. a. sortes nō sufficit portare: tamē sufficit portare aliqd tantum: sed in rei veritate cum pcedit q̄. a. ē minimū pōdus qd nō suffic̄ portare. Iste ē itellct⁹. a. pōdus sor. nō sufficit portare: rōe grauitatis: nec aliqd eq̄le tāte q̄tutatis: z q̄libz min⁹. a. v̄l equale mioris grauitatis sor. sufficit portare: et sic nō pcedit rō. q̄z zc.

Secūda pars p̄ncipalis.

Isti ferunt lapidē sit. a. nūc p̄t collum sor. et quero v̄trum. a. immediate post hoc descendet v̄l non: si non ergo sortes sufficit portare. a. si descendet sequitur q̄. a. descendet infinita tarditate: quia nihil potest

tardi⁹ descēdere q̄s. a. descēdit. sed infinita tarditate p̄t ali
qd descēdere. ergo. a. descēdit infinita tarditate. maior pro
bat. qz si aliquid pōt descēdere tardius q̄s. a. descēderet. ergo
gravius q̄s. a. vel minus graue: vlt⁹ eque graue: nō graui⁹. qz
tale velocius descēderet q̄s descēdit. a. nec minus graue: qz
tale nō descēderet: nec eque graue: quia hoc descēderet ita
tarde p̄cise sicut descēdet. a. ¶ 2° pono q. b. in p̄ncipio ho
re p̄terite fuerit grauitatis vt octo i p̄cauo orbis lune. et qz
cōtinue fuerit motū descēdendo et depēdo grauitatem:
ita qz nūc p̄mo sit sup humeros sor. grauitatis vt q̄tuor. et
qz cōtinue post hoc remitte⁹ veloci⁹ q̄s. sor. isto posito: qro
vtr. b. descēdet in hoc instanti vel nō: si descēdet et nō ime
diatē post hoc: qz sor. imediatē post hoc erit maioris poten
tiē q̄s. a. ergo dat vltimū instans mot⁹: qd ē Arist. 6. phy.
si nō descēdet nec imediatē post hoc descēdet. g. sor. sufficit
portare. b. sed. a. ē tāte grauitatis p̄cise q̄te ē. b. g. sor. iāz suf
ficit portare. a. ¶ 3° pono q. tā potētia sor. q̄s potētia. a. inci
piat itendi veloci⁹ tā potētia sor. q̄s grauitas. a. z qro vtruz
a. sit maximū pōdus qd sor. imediatē p⁹ hoc sufficiet por
tare: vel nō: si nō: a. pōdus sor. imediatē post hoc sufficiet
portare: qz erit maioris potētiē: z nullū mal⁹. a. sor. imedia
te p⁹ hoc sufficiet portare. g. a. ē maximū zc. minor argui⁹.
qz si aliqd mai⁹ a sor. imediatē post hoc sufficiet portare:
sit illud. b. z argui⁹ sic. b. ē mai⁹. a. g. i aliqua pportioe ma
ius. g. tps erit anq̄s sor. acqret illā pportioe. g. nō imediatē
p⁹ hoc sor. sufficiet portare. b. si at dicat i p⁹ q. a. ē maximū
pōdus: qd sor. imediatē post hoc sufficiet portare. b. sit. b. iā
equale potētiē sor. sicut. a. z incipiat etiam crescere poten
tia sua: veloci⁹ tñ q̄s. a. z tardi⁹ q̄s. sor. sic qz p̄tinue post hoc
b. erit potēti⁹. a. z debili⁹ sor. isto posito argui⁹ sic. b. sor. im
mediatē p⁹ hoc sufficit portare. z. b. imediatē post hoc erit
mai⁹. a. g. aliqd mai⁹. a. sor. imediatē post hoc sufficiet porta
re: p̄z p̄nā cū minor: z maior p̄ casu. ¶ 4° pono q. sor. z. a.
p̄tinue an instās p̄ns fortificabūt: sic tñ qz sor. p̄tinue suffi
ciebat portare. a. z. q. a. sit nūc potētiē vt quatuor sil cū sor
te z vltra augmētabūt i potētia p totā horā futurā: velo
cius tñ sor. q̄s. a. z quero vtrū sor. sufficiet portare. a. vel nō.
si sic. g. a. nō ē minimū qd sor. nō sufficit portare: si nō. b. sor.
nō ē fortior q̄s ime⁹ an. z. a. i nlla pportioe ē graui⁹ q̄s ime⁹
an. g. si sor. imediatē an sufficiebat portare. a. p idē iā suffi
cit portare. a. vñ argui⁹ sic. sor. ē fortior q̄s imediatē an. g. suffi
cit plus portare q̄s imediatē an. s. imediatē an sufficiebat
portare. a. g. iā sufficit plus portare q̄s fuit. a. z p̄ns iā suffi
cit portare. a. cū. a. sit mai⁹ q̄s p̄i⁹ fuerit: z i nlla pportioe. p̄
mā p̄nā pbo. nā seg⁹. sor. imediatē p⁹ hoc erit fortior q̄s
iā ē. g. imediatē post hoc sufficiet plus portare q̄s iam. g. pari
formiter sequitur. sor. est fortior q̄s prius fuit. ergo sufficit
plus portare q̄s prius.

Ad oppositum

argui⁹ sic. sor. portat. a. lapidē et
plato portat eūdē lapidē. ergo il
li portat eūdē lapidē. tenet p̄nā. anis at fuit pbatū i argu
mēto p̄ncipali. g. p̄ns ē verum zc.

Circa

mām p̄mi ar⁹ sit b p⁹. A. descēdet tardi⁹ q̄s de
scēdet i aliquo istāti: z i nullo instanti descēdet
tardi⁹ q̄s descēdet i aliquo instanti. p̄ma ps argui⁹. qz. a. dscē
det tarde i aliq̄ istāti: z i nullo istāti descēdet ita tarde sic de
scēdet. g. descēdet tardius q̄s descēdet i aliq̄ istāti: patz p̄nā
ab exponētib⁹ ad expo^m: z anis ē notū: qz q̄cūqz istāti dato
iter illō z B. a. dscēdet tardi⁹ q̄s dscēdet i i istāti: sic ēt sor. in
tpe me⁹ erit fortior ad resistē^m q̄s i isto instanti. z⁹ ps p̄ois se
g⁹ ex p̄oi. qz si i aliq̄ istāti. a. dscēdet tardi⁹ q̄s dscēdet i aliq̄
istāti. a. sit illō istās. b. z ar⁹ sic. iter. b. z B istās erūt ifi⁹ istā
me⁹ i q̄z qdls. a. tardi⁹ dscēdet q̄s i. b. istāti. g. zc. ¶ Cōtra. si
aliq̄ mouebit ita tarde p̄cise: sicut mouebit. a. i aliq̄ istāti
illud mo⁹ ita tarde sic mouebit i aliq̄ i stā ti. s. illō nō mo
uebit tardi⁹ q̄s mouebit. a. i aliq̄ istāti. g. a. nō mouebitur
tardi⁹ q̄s ipm mouebit i aliq̄ istāti. ¶ Respondet negan

do p̄nā: qz conditionalis assūpta in ante est ipolis: nam i
pole. ē qz aliquid mouebit ita tarde p̄cise sicut mouebit. a.
in aliquo istāti: qz in infinitū tarde mouebit. a. in aliquo in
stanti: z non ē pole qz aliqd mouebit i infi^m tarde. ¶ 2° p̄. z⁹
a. descēdet tardi⁹ q̄s descēdet i aliquo istāti: z tñ in nulla
pportioe. a. descēdet tardi⁹ q̄s descēdet i aliquo istāti: p̄ma
ps p̄z: z secunda declarat: ex eo qz infinita tarditate. a. descē
det in aliquo istāti: nā aliquanta tarditate. a. descēdet i ali
quoinstanti z nō ē dabilis tarditas qn ista vel tāta. a. descē
det in aliquo instanti. g. zc. anis ps: qz infinite tarde. a. descē
det: sed nūq̄ descēdet qn descēdet i aliquo instanti. g. sicut
nihil pōt tardi⁹ descēdere q̄s. a. descēdet: ita nihil p̄t tardi⁹
descēdere q̄s. a. i aliquo instanti: nō est dabilis aliqua tardit
tas qn illa vel tanta descēdet in aliquo instanti. Dicat g
qz sicut tu es maior aliqua pte q̄titatina tui: z in nulla pro
portioe z ista hora diutius durabit q̄ aliqua ps ei⁹: z in nul
la pportioe ita. a. descēdet tardi⁹ q̄s descēdet i alio istāti
z i nulla pportioe. ¶ 3° p̄. a. mouebit tardi⁹ q̄s mouebit i ali
q̄ istāti: z aliq̄ postea nō mouebit tardi⁹ q̄s mouebit i aliq̄ i
stanti: z tñ non desinit neqz desinet moueri tardius q̄s mo
uebitur in aliquo istāti: qz nō desinit: p̄z: qz. a. imediatē post
hoc mouebit tardius q̄s mouebit i aliquo istāti. z qz nō de
sinet argui⁹: qz si desinet: g. in aliquo instanti: sed hoc ē falsū
qz quocūqz instanti dato: nec i illo: nec imediatē an illō: nec
immediatē post illud. a. mouebit tardi⁹ q̄s mouebit i aliquo
instanti. ¶ Intelligēdū qz licet. a. nō desinit nec desinet tar
dius moueri q̄s mouebit i aliquo istāti: tñ incipit tardi⁹ mo
ueri q̄s mouebit i aliquo istāti: qz nūc nō mouetur tardius
q̄s mouebit i aliquo instanti: z imediatē post istans p̄ns mo
uebit tardi⁹ q̄s mouebit i aliq̄ istāti. Un si. a. intēderet mo
tū suū a nō gradu incipiēdo: cōcedo: qz incipit vlt⁹ incipiet tardi
us moueri q̄s mouebit i aliquo istāti: sed nō desinit nec de
sinet tardi⁹ moueri q̄s ipm mouebit in aliquo instanti. Si
vō remitteret motū suū vsqz ad non gradū: tūc desinit vel
desinet tardius moueri q̄s mouebit i aliquo istāti: sed non
incipit nec incipiet sic moueri. Et si argui⁹. a. non mouetur
tardi⁹ q̄s mouebit in aliquo instanti. et mouebit tardius q̄s
mouebit i aliquo istāti: ergo incipit vel incipiet: neget p̄nā: qz
p̄ns exigit istās p sui vificatiōe z nā affirmatiā de futuro an
cedētis. ¶ 4° p̄. a. mouebit tardius q̄s mouebit i aliquo i 4° p̄
instanti: z tñ non tardiori gradu mouebitur q̄s mouebitur i
aliquo instanti: p̄z: qz oī gradu quo mouebitur illo gradu
mouebit in aliquo instanti: vñ signato aliquo corpore cir
clariter moto nō hūte supficiē vltimā illō veloci⁹ mouebit
q̄s aliq̄s pūct⁹ ei⁹: vt p̄z: p̄ exponētes: z tñ nullo gradu vloci
tatis mouebit: qn illo mouebit aliq̄s pūct⁹ ei⁹: y⁹ nullo gra
du velocitatis mouebit b corp⁹ qn gradu vlociori mouebi
tur aliq̄s pūct⁹ ei⁹: sic g. hoc corp⁹ veloci⁹ mouebit q̄s aliq̄s
pūctus eius z nō velociori gradu: ita in pposito de tardita
te. ¶ Ex p̄dictis seq⁹. q. a. nec p tps nec p istās tardi⁹ mo
uebit q̄s mouebit i aliquo istāti: z tñ i tpe vlt⁹ i instanti. a. mo
uebit tardi⁹ q̄s mouebit i aliquo istāti: vñ sicut tu eris ita
senex sicut tu eris i quolibz tpe teriato ad p̄ istās tui nō ē
ita. a. i quolibz tpe incipiēte ab hoc instanti mouebit tardius
q̄s mouebit i aliquo instanti.

Ad primum

neget p̄nā: cludēs q. a. mouebit ifi
nita tarditate: s. solū seg⁹: ifi⁹ tardi
tate. a. mouebit sic ifinita tarditate mouebit aliq̄s pūct⁹ i
celo: z tñ nullus pūct⁹ i celo mouebit ifinita tarditate: vñ
ipole ē: qz aliq̄ ē vel erit ifinita tarditas. nec seg⁹ si aliqd
moueret ita tarde sic. a. mouebit illō moueret ifinita tar
ditate. g. a. mouebit ifinita tarditate: qz anis ē vna p̄ditōa
lis cui⁹ anis ipli⁹ p̄ditionē: seq⁹. n. b. mouet ifinita tardita
te: g. b. mouetur: g. aliquante velociter vlt⁹ aliq̄ gradu veloci
tatis mouebitur: ergo non mouebitur ifinita tarditate.
¶ Ad 2° dicitur q. a. nō descēdet: non tamem fortes suffi
cit portare. a. sed sequitur qz incipit esse sufficiens portare. a.

2° p̄3° p̄

Nobile

Cor^mAd p^m
arg^mAd 2^m

Ubi autem non remitteretur granitas. a. immediate post hoc esset videndum: quod nec incipit esse sufficiens portare. a. nec sequitur fortior. incipit. a. per hoc instans ne descendat. ergo per hoc instans portat. a. vel sufficit portare. a. Ex his sequitur ista conclusio Immediatate autem instans prius. a. mouebatur: et immediate post instans prius mouebitur: et tunc non mouetur: per dato quod a. incipiat fortificari ut prius: ita quod fortior maneat continue debilius: aut quod a. maneat grauius ut quatuor. et fortior non aliunde fortificetur. si enim iam mouetur. a. ipsum tardius moueretur quam prius post. scilicet post infinitum tarde mouebitur. ergo iam infinitum tarde moueretur: imo tardius quam infinitum tarde: quod implicat contradictionem. non ergo mouetur iam propter proportionem equalitatis: et immediate autem hoc mouebatur: et immediate post hoc mouebitur virtute proportionis maioris in equalitatis. **Ad 3^m** dico quod non datur maximum pondus quod fortior sufficit vel sufficiet portare: tamen datur maximum pondus quod fortior sufficit portare tanto gradu velocitatis tanto tempore: aut immediate post tale et tale instans. et ideo concedo in casu isto. a. esse maximum pondus quod fortior sufficit immediate post hoc portare. Et cum dicitur aliquod maius. a. fortior immediate post hoc sufficiet portare. ergo. a. non est maximum. negatur contra: quia ista propositio de presenti non exponitur proponem de futuro. scilicet de presenti isto modo. a. est pondus quod fortior immediate post hoc sufficiet portare: et nullum est pondus maius. a. quod fortior immediate post hoc sufficiet portare. ergo. a. est maximum pondus quod fortior immediate post hoc sufficiet portare: et iam autem euey sicut prius: non tamen concludi debet quod a. erit maximum pondus quod fortior immediate post hoc sufficiet portare. sicut nec conceditur quod nullum pondus maius. a. fortior immediate post hoc sufficiet portare. **Ad 4^m** nego contra. fortior est fortior quam immediate autem. et a. in nulla proportionem est grauius. ergo si immediate ante sufficiebat portare. a. et nunc sufficit portare. a. quia licet a. in nulla proportionem sit grauius: tamen est grauius in aliqua proportionem. Et ad probandum istud persequetur: cum dicitur. fortior est fortior quam prius. ergo sufficit plus portare: negetur persequetur: quia et si est fortior: tamen in nulla proportionem est fortior: quod enim iam sufficit portare: ex quo diuisibiliter excedit illud immediate ante hoc sufficiebat portare. Ex quo sequitur: quod ipse prius sufficiebat portare tantum. sicut ipse iam sufficit portare: licet in nullo instanti: sed in quolibet tempore terminato ad hoc instans. et hoc ideo: quia fortior in nulla proportionem est fortior quam fuit in tali tempore. sed bene in aliqua proportionem est fortior quam fuit in hoc vel in isto instanti quocumque signo. Item concedo istam conditionalem. si fortior immediate post hoc fortificabitur: ipse immediate post hoc sufficiet plus portare quam modo: ex quo sequitur: quod si fortior est fortior quam prius fuit: quod sufficit plus portare quam prius: gaudeat prius in antecedente statim per se: et in consequente determinate. unde si fortior erit fortior quam iam ipse est in aliqua proportionem erit fortior. sed non si ipse est fortior quam prius fuit ipse in aliqua proportionem est fortior. Et si dicitur quod fortior immediate post hoc sufficit plus portare. non tamen est concedendum: quod plus immediate post hoc sufficiet portare. **Contra:** sicut sequitur immediate post hoc. a. recedet ab puncto. igitur immediate post hoc plus distabit: ita sequitur. a. recedet ab puncto. igitur plus distat quam ante. igitur per idem debet sequi in maiore potestate. **Dico** quod non est similitudo quia respectu potestatis actiue non datur maximum: sed respectu distantie datur maximum. nam. si. a. distat ab est datur maxima distantia iter primo. sed non datur maximum pondus quod fortior sufficit portare. Unde conceditur quod fortior sufficiebat portare maius. a. sed non sufficiebat portare maius quam fuit. a. si per tuum fuit maior te. si per istam tui. sed non fuit maior quam tu fuisti: dato quod iam sis maior quam ipse fuit. igitur etc.

Prima pars principalis.

Rigensimum sophisma. Neutrū oculum habendo tu potes videre. vitas sophistis arguit. Quelibet oculū non habendo tu potes videre. g. nullum oculū habendo tu potes videre. patet persequetur per regulam eppol^{re} negatione

postposita etc. et autem arguitur sic: aliquem oculum non habendo tu potes videre: et nullus est vel potest esse oculus quoniam illud non habendo tu potes videre: supposito quod habeamus duos bonos oculos: quod quilibet oculum non habendo tu potes videre: per contra ab exponentibus ad expositum autem est verum. g. et consequens. Item inductiue probatur. illud oculum non habendo tu potes videre: et illum non habendo tu potes videre. et sic de singulis: ergo quilibet oculum non habendo tu potes videre: autem per contra quocumque dato: tu potes videre sine illo. **Secundo** neutrū oculū habens tu potes videre: ergo sophisma verum: probatur antecedens: signū potes videre: et signū est neutrū oculū habens: igitur neutrū oculū habens tu potes videre: vel sic. aliquorum oculorum neutrū oculum habens tu potes videre. quia istorum oculorum neutrū oculū habens tu potes videre omnino strando oculos loci tui: ergo neutrū oculū habendo tu potes videre: et per contra neutrū oculū habendo tu potes videre. item neutrū oculum habens potes videre: ergo per idem neutrū oculū habens tu potes videre: probatur autem: antequam potest videre: et antequam neutrū oculū habens: quia non est: ergo etc. **Tertio** tu potes videre sine oculo: etc. probatur autem. tu potes videre: et nullus oculus requiritur ad hoc quod tu videas: ergo nullo oculo indiges ad videndum: ergo sine aliquo oculo tu potes videre. Forte dicitur quod licet nullo oculo indigeam ad videndum: tamen indigeo oculo ad videndum. **Contra** si indiges oculo ad videndum: ergo sine isto non potes videre. Item tu indiges oculo ad videndum: ergo indiges oculo ad videndum: quo oculo indiges ad videndum: aut quo non indiges ad videndum. Si primum: ergo aliquo oculo indiges ad videndum. Si secundum: ergo tu indiges oculo ad videndum: et illo non indiges ad videndum: ergo illo oculo quo indiges ad videndum non indiges ad videndum: et per contra aliquo oculo indiges ad videndum. **Quarto** tu potes videre aliquid quod cum nullo oculo tu potes videre: ergo etc. probatur antecedens: tu potes videre ita modicum sicut est aliqua pars tui: et cum nullo oculo illud tu potes videre: ergo etc. autem arguitur: et pono quod tu videas digitum tuum qui sit. a. tunc sic: tu vides. a. ergo tu vides medietatem. a. et medietatem medietatis: et sic in infinitum: per contra cum nihil possit tibi apparere indiuisibile: eo quod visio pyramidaliter fit: si igitur vides. a. et medietatem eius: et sic in infinitum: ergo nihil est ita modicum quin videas minus illo et per consequens: tu vides ita modicum sicut est aliqua pars tui: et cum nullo oculo illud potes videre: probatur: quia nihil est: nec potest esse ita modicum sicut est aliqua pars tui: nam quocumque dato: cum illud sit diuisibile: dabo vnam partem minorem illa.

In oppositum arguitur sic. Neutrū oculum habendo tu potes videre: ergo duos neutrū oculū habens tu potes videre: vel licet neutrū oculū habens tu potes videre: per contra a. propositio habente plures causas veritatis ad diuersum illarum: sed consequens est falsum. per quolibet parte illarum: quia ex qualibet illarum: sequitur quod neutrū oculū habens: ergo consequens est falsum. quod est sophisma.

Circa materiam primi argumenti sit hec prima conclusio. Tu vides. a. quadratum: et tamen tu non percipis. a. quadratum: nec aliquem angulum eius: pono: quod a. quadratum tantum distet a te quod appareat tibi circulariter: et non quadratum: isto posito arguitur prima pars: nam tu vides hoc: et hoc est. a. quadratum: ergo tu vides. a. quadratum: per contra ex quo ly vides non facit sophisma: et secunda probatur. nam si percipis. a. quadratum vel angulum eius: ergo percipis. a. sub ratione quod est quadratum vel habens angulum. consequens est contra causam: et tenet consequentia: quia illud verbum percipio: est appellatiuum forme vel rationis. **Ex ista** per conclusionem sequitur. quod a. quadratum et quilibet eius angulus percipis: et tamen tibi non apparet. a. quadratum: nec aliquis an-

primus

gale
a. q.
eius
circ
li an
funt
nō v
loz
b. a
cat
ē m
vid
dist
ipso
ne i
ē du
qū e
p se
intē
pin
mē
pōt
toti
dē
rēt
qū f
ctū
teri
tē: i
sent
stāt
pma
fion
Cor. gul
quib
dē d
re. a.
q. b.
funt
ficia
colo
bit
iora
pei
q. v
est
itēd
fio
cuis
a. q.
b. n
q. t
bea
b. e
fio
e. c.
tū n
par
nec
eql
tibi
Ad
affir
alic

gulus ei? pma ps argit: nā qdā vides pcipis: s3 tu vides
 .a. qdra⁹ z quēlibz angulū ei⁹. g. a. qdra⁹ z quēlz anguluz
 eius pcipis. fa vo ps ē nota: qm. a. nō apparet tibi qdra^m s3
 circularē. illud g qdra^m apppet: sed nō apparet qdra^m: z il
 li anguli apparet: sed nō apparet anguli. ¶ z^o seqt. q. b. c.
 sunt eque parua: z i fine eiusdē distātie: z tū tu vides. b. z tū
 nō vides nec suffi^o videre. c. (z pono) q. b. sit vnus angu
 loz. a. z. c. vnū pfe ex^{is} in fine eiusdē distātie ita pū sicut
 .b. z (p3) p³ ps. fa vo declarat: nā videf. a. ergo p multipli
 cationē spēi. a. videf qlibet ps obiecta visui (p3 pna) qz nō
 ē maior rō de vna qz de alia: z p pns tu vides. b. z tū tu non
 vides. c. nec sufficis videf: qz nō p itēfionē ppriā pp nimā
 distātiā: nec p itēfionē alterius: cū nō sit ps alic⁹ pprie: v^l
 iproprie dicta. ¶ Intelligēdū qz sic portare ē duplr. s. pfe si
 ne iuuat^o alterius: z p accis cū iuuamēto alteri⁹: ita videf
 ē duplr. s. p se p itēfionē ppriā: z p accis p itēfionē totius:
 qm ergo distātia ē modica ps: tūc videf sub itēfione ppria
 p se z distīcte: qm vo distātia ē nimis magna: tūc videf p
 itēfionē totius p accis z pfuse: vbi grā qm facies bōis ē p
 pinq: tūc nasus videf p itēfionē ppriā p se z distīcte: sic os:
 mētū: frōs zc. Sed qm facies ē i distātia remota: sic qz non
 pōt fieri iudiciuz de h3 p³ b³ tē tales ptes videf p itēfioez
 totius faciei p accis z pfuse: ita cū illa āguli sunt pping vi
 dēf p se qz p ppriā itēfionē: cū āt sūt multū remoti dispa
 rēt anguli: qz nō videf nisi pfuse z p accis p itēfionē toti⁹:
 qz singule partes obiecte coagunt. ¶ z^o p. Ad quēcūqz pū
 ctū ē itēfio vnus medietatis: ad eundē punctū ē itēfio al
 terius medietatis: z tū non vbiqz tu vides vna medietā
 tē: ibi tu vides aliā: p³ ps p3: qm qlibz istaz medietatū rep
 sentat se p suā itēfionē multiplicatā ad quēcūqz pūctū di
 stātie iter. a. z oculū. fa ps ē nota: qz in dextra pre. a. vides
 pma medietatē. a. z ibi nō vides scōaz medietatē. ergo zc.
 ¶ Ex ista p³ ne seqt. qz tu vides. b. c. z tū tu vides. b. p itē
 fionē. ppriā z non. c. z pono q. b. sit medietas. a. c. vnus an
 guloz eius. i casu isto: tu vides. b. distīcte z c. pfuse. ¶ z^o se
 quif. qz ad quēcūqz distātiā sufficis videre. a. vel. b. ad eā
 dē distātiā sufficis videre. c. z tū nō vbiqz pcipis te vide
 re. a. vel. b. ibi percipis te videre. c. p3: qz i tali distātia taz. a.
 qz. b. v^l p itēfionē ppriā. c. vo p itēfionē toti⁹. ¶ z^o p. a. b.
 sunt duo visi^o totalia eqlia: z i fine distātie eiusdē: z tū suf
 ficis videre. a. z non sufficis videre. b. p3 dato q. a. sit optie
 coloratū: z. b. multū remisse. ¶ Ex ista p³ ne seqt. qz. a. mae
 bit p³ tūe i fine eiusdē distātie: z tū i pnci^o illius z p³ tūe ma
 iorabit. a. manērib⁹ oculo z me^o i eadē dispōe: z tū p³ tūe
 pel⁹ z pel⁹ sufficis videre. a. p3: ponēdo pma p³ tē i casu: vna
 qz velocius remittef i colore: qz maiorabit i q³ tūe. z p³ tūe
 est ocludendū: qz. a. ma^o i fine eiusdē distātie maiorabit: z
 itēdēf i colore: z tū p³ tūe minus sufficis videre. a. suppo
 sito qz oculus velocius debilitēf seu elōgabif: aut qz velo
 cius mediū igrossabit: quā maiorabit: aut itēdēf i itēfione
 a. ¶ z^o p. Tu vides. a. z. b. z pcipis te videre ista: z tū. a. z.
 b. nō apparet tibi eqlia: nec eadē apparet tibi ieqlia: pono
 qz tu videas. a. b. z p³ tūe an sint eqlia vel ieqlia: z qz ba
 beas qtuor euidentias eq fortes: quaz due suadeāt tibi. a. z.
 .b. eē eqlia: alie vo due suadeāt tibi. a. z. b. eē ieqlia. isto po
 sito: p3 p3: qz nō ē rō qre. a. b. appeāt eqlia: vel nō ieqlia: vel
 e3. ¶ Ex ista p³ seqt. qz. a. b. apparet tibi eqlia vel ieqlia: z
 tū nō appent tibi eqlia: nec apparet tibi ieqlia. p3 p³: qm ap
 parz tibi q. a. b. sūt eqlia: v^l ieqlia: z eadē tibi apparet. g. zc.
 nec seqt. a. b. apparet tibi eqlia vel ieqlia: z nō apparet tibi
 eqlia. g. apparet tibi ieqlia. Sic nō seqt ista. rex sedet: appz
 tibi va vel falsa: z nō apparet tibi va. g. appz tibi falsa. g. zc.
 ¶ Ad p³mu³ dico qz sicut illa: nō boie currēte risibi
 le currit: nō ē alic⁹ q³ tūe: nec ne⁹: s3
 affirmatā: cāl⁹ pbāda p³ ditionālē vel tpālē: ita sop⁹ nō ē
 alic⁹ q³ tūe: nec neg⁹: s3 affir⁹ pbādū vel iprobādū cāl⁹:

vel tpālē: z explectinā: z qm taz tpālē: quā expletina est
 falsa. iō sop⁹ ē falsuz: z p³ tūe nego istā: quēlibz oculū nō
 hūdo tu potes videre sic quēlz istaz dū quēlz oculū nō ha
 bes tu potes videre: licz qnlz oculū nō hēas vt potes videf
 nec dico has egpollere sop⁹ p secundā egpollētiā: qz h
 nō ē alic⁹ q³ tūe: nec ne⁹ sic sop⁹: sicut. n. i ista nullo boie
 currēte risibile currit absolute pōit ly nullo boie corrente:
 ita qz nō ē subz: nec p³ dicationē: nec ps subiecti: nec ps p³ dicationē:
 nec ēt aliqd illius: ita ly neutz oculū hūdo aut ly quēlibz
 oculū nō hūdo: nō subycit: nec p³ dicationē fm se: vel aliqd sui:
 nec se t3 ex aliq⁹ pre alic⁹ extremi: sed p³ dicationē ly tu subycit: z re
 fiduū se t3 ex parte p³ dicationē: iste igr ppōnes p³ uertutē: qz cau
 se vitatis illaz iuicē p³ uertutē: nec alic⁹ illaz dat p³ dictionē p
 ppōne alicuius q³ tūe: sed solum p negationē p³ ppositā.
 ¶ Ex bis seqt p. qz nō arguit ab exponentib⁹ ad expo⁹. s. p³ cor.
 aliquē oculū nō hūdo tu potes videre: z nlls ē oculus quē
 nō hūdo tu potes videre. g. quēlibet oculū nō hūdo tu po
 tes videre: qz pns nō ē exponibile: sed cāl⁹iter pbādū. Con
 cedit tū illa: aliquē oculū nō habēdo tu potes videre: qz lz
 oculū aliquē nō hūdo tu potes videre: s3 nego illā: nullus ē
 oculus quē nō hūdo tu potes videre: imo aliqz ē occu
 lus quē nō hūdo tu potes videre: qz oculus focu tui ē quē
 nō hūdo tu potes videre. ¶ z^o seqt. qz ibi non arguit asin
 gularibus ad vlez. s. istū oculū nō hūdo tu potes videre: z
 istū oculū nō hūdo tu potes videre. g. quēlibz oculū non
 hūdo tu potes videre: qz nec pns ē p³ ppositio v^lis: nec aliq⁹ p
 missaz ē p³ p singularis: imo qlibet istaz p³ pōnū ē nullius
 q³ tūe: z solū cāl⁹iter pbabilis: nego tū illā: illū oculū nō
 hūdo tu potes videre demādo vnū oculo: tuoz: sicut
 z qlibet illaz: qm istū oculū nō hēas tu potes videre: licz il
 lū oclz nō hēas tu potes videre. ¶ Intelligēdū qz lz neget
 ista istū oculū nō hūdo tu potes videre: ista tū ē pcedēda:
 istū oculū nō habēdo tu posses videre: qz hec expletina
 ē va: lz istū oculū nō hēas tu posses videre sicut qz ista ca
 the⁹ hec sūt cōpossibilia. istū oculū nō habes z tu vides:
 aut pole est qz istum oculū nō hēas z tu videas. ¶ Ad z^o Ad z^o
 nego istā: neutz oculū hūdo tu potes videre: qz hūdo sit ne⁹
 v^lis: suū p³ dictionē ē vez. s. altez oculū habes tu potes vi
 dere: z ad p³ bationē illi⁹: neget pna: qz p idē pbaret. qz nlls
 hō ē aial: qz hoc ē aial demādo canē: z hoc ē nulls homo.
 Item negat ista pna: aliquoz oculo: neutz hūdo tu potes
 videre. g. neutz oculū habes tu potes videre: qz arguit
 iplicite aterio stāte deteriate ad eundē distri⁹: qz ly oculo
 ruz iclu⁹ i p³ tūe stat dist⁹. Deide negat ista neutz oculū
 habes potes videre: qz suū p³ dictionē ē vez: z ad p³ bationē: nege
 tur pna: qz ista nō ē re⁹ cū sit v^lis ne⁹. ¶ Ad 3° pcedo qz Ad 3°
 tu potes videre sine oculo: qz tu potes videre sine isto z si
 ne isto. Ex qz nō seqt: qz pole ē te videre sine oculo: sic non
 seqt tu potes eē i illo: z i isto istāti. g. pole ē qz tu sis i isto z i
 isto instanti. Deinde concedo qz sine oculo potes videre:
 sicut etiā nullo oculo indiges ad vidēdū: Et tūc ad argu
 mentū tu indiges oculo ad vidēdū. ergo sine illo occu
 lo nō potes videre: pcedo pna: z pns: qz psequēs ē vna ne
 gatia va. Et p³ tūe pcedo qz tu idiges oculo ad vidēdū: quo
 nō idiges: qz nō oculo idiges ad vidēdū. Itex pcedo istaz
 copulatiuā: tu idiges oculo ad vidēdū: z isto nō idiges ad
 vidēdū: z cū ifert. qz illo oculo quo idiges ad vidēdū: non
 idiges ad vidēdū: pcedo: qz ē vna copulatiua negatiua: ex
 qz nō seqt: qz aliquo oculo idiges ad vidēdū. sic nō seqt chy
 mera qz currit nō morit: g. chymera currit. Dic p³ tūe sic i
 mā de denario: pcedo: qz pmitto tibi denariū: nullū dena
 riū pmittēdo z qz nō tibi pmitto denariū quē pmitto sed
 quē tibi nō pmitto. ¶ Cōtra ponat g illud i cāu vna qz i. a. obectō
 istāti soluam tibi. b. denariū: z arguit sic. In. a. istāti soluā ti
 bi. b. denariū quē tibi pmissi: igr aliquē denariū tibi pmi
 si: ams pbat qz tūc soluā tibi debitū: z pmissū. aliogn soluto
 5

yno denario: obligaret solvere reliquū: et sic in infinitū. Di-
cedū qd nihil ē pmissū: nec aliqd ē debiū. iō nunq̄ solues:
nec satisfacies p debito: nec p pmissio: tñ solue. b. denariū
satisfacies p illa pmissioe et obligatione. Un̄ hec vba deo:
teneor: faciunt consimile soph^a sicut pmitto: qz debeo tibi
aliquid: et nihil tibi debeo: teneor tibi solvere aliqd: et nihil te-
neor solvere tibi. ¶ Ad 4^m nego istā pñaz: tu potes videre
ita modicum sicut ē aliq̄ pars tui: et cū nullo oculo illō tu
potes videre. q̄ tu potes videre aliqd qd cum nullo oculo
tu potes videre: qz aī ē vey: et pñs falsuz: q̄ fa pars sit ve-
ra (pbatū ē) et pñā pbo p bec: q̄ iā tu vides ita modicum
sicut ē aliq̄ pars tui (vt p3) p suas exponētes: tu vides mo-
dicū: et aliq̄ pars tui ē modica: et nulla pars tua est minor: q̄
aliquid qd tu vides: qm̄ q̄cūq̄ parte tua data: tu vides aliqd
qd ē minus illa. Et si dī deī illud modicū (dico) qd nō po-
test dari: qz stat cōfute tātū rōne de ly ita: aquo simul cum
ly sicut incipit probatio propositionis.

¶ Secunda pars principalis.

Neutrum oculū habēdo tu potes videre (pbat) Tu potes videre aliqd qd cū nullo occu-
lo potes videre. q̄ tc. pbat aī: tu potes videre minimum
p se visibile: vel maximū nō p se visibile: sed illud nullo oc-
culo potes videre. q̄ tc. maior arguit: qz sic pōa actiua ter-
minat mīmo qd sic: vlt mīmo qd nō: ita potētia passiua ter-
minat mīmo qd sic: vlt mīmo qd nō: mīor vero declarat: ex
eo qz nō dat minimū p se visibile: nec maximū nō p se visi-
bile. Qz non dē pñm arguit: qz si sic: sit illud. a. et arguit
sic. a. videt i aliq̄ distātia. g. aliqd minus pōt videri debili-
i minori distātia. g. a. nō ē minimū. Si sī a. videt cū aliq̄
bus circūstātys. igit cū meliorib⁹ circūstātys poterit ali-
quid min⁹. a. videri. et qd nō dē scōz: etiaz arguit: qz si. a. est
maximū nō p se visibile. g. qd l3 mai⁹. a. ē p se visibile (pñā
tenet) ab exposita ad alterā suā exponētū: s3 pñs ē flm:

2^m argu. qz multa sūt maiora. a. nō colo⁹ qd nō pōt p se videri. ¶ 2°
nō dat minimū. qd tu potes p se videre. g. nec maximū qd tu
nō potes p se videre. g. tc. p pars arguit. si dat minimū qd
tu potes p se videre: sit illud. a. et arguit sic: aliqd minus. a.
pōt eē melius coloratū: et i distātia magis pportioata respe-
ctu tui oculi. g. aliqd minus pōt per se videri. g. a. nō ē mini-
mū. Itē sit. b. vnū egle et simile. a. oīno in eadē distātia: et ar-
guīt sic. b. tu potes p se videre sic. et a. s3. b. ē vel pōt eē min⁹.
g. aliqd minus. a. tu potes p se videre. Deīde arguit sic. qd nō
dat maximū qd tu nō potes p se videre: qz sit illud. a. et ar-
guīt qd aliqd mai⁹. a. cū illis circūstātys tu nō potes p se vi-
dere (ponēdo). b. vt. s. oīno egle et simile. a. et i eadē distan-
tia tūc sic. b. tu nō potes p se videre: et b. ē vel pōt eē mai⁹. a.
ergo aliqd maius. a. cū illis circūstātys tu nō potes p se vi-
dere. s. cū tāta q̄titate tāto colore tāto lumie et tāta distan-
tia. et c. et pñs. a. nō ē maximū qd tu nō potes p se videre.

3^m argu. ¶ 3° nō ē dare maximā distātia p quā tu potes videre. a.
nec minimā p quā nō. g. tc. pñm arguit: qz si ē dare maximā
distātia p quā tu potes videre. a. ponat. g. a. i fine eiusdē di-
stātie: et incipiat elōgari: et segf: qd iā tu vides. a. et nō imedia-
te p istās pñs videbis. a. g. dat vltimū istās rei pmanen-
tis: pñs ē falsuz (et pñā t3) qz visio. a. nūc ē: et imediate post
istās pñs nō erit fm se: nec s3 aliqd sui. 2^m etiā arguit: qz si
ē dare minimā distātia p quā tu nō potes videre. a. g. p istā
nō potes videre. a. et p q̄cūq̄ minozē poteris videre. a. pñs
ē falsuz: qz sensibile positum. s. sensum nō sentit. 2°. de aīa.

4^m argu. ¶ 4° nō ē dare maximā distātia p quam. a. pōt apparere
pedalis q̄tutatis: nec mīmaz p quā nō. g. tc. pñm arguit: qz
si sic videat. a. i fine illius distātie (et ponat). b. equale ipsi
a. in distātia i sensibilibiter lōgiori: tunc. a. et b. apparēt: s3 nō
apparēt i equalia. g. apparēt egle. s. pedalis q̄tutatis. g. si. a.
poneret in loco. b. et adhuc appareret equalia. s. pedalis
q̄tutatis. g. ista nō ē maxima distātia. ergo tc. 2^m et pbat:

qz si ē dare minimā distātia p quā. a. nō pōt apparere peda-
lis q̄tutatis. g. p quācūq̄ minozē pōt. pñs ē falsuz: vt supra
ostensum ē de itentione Aristotelis: posset enī. a. ita pñm
ri oculo qd nō videret latera eius et pñter nō appareret pe-
dal q̄tutatis: arguit tamē sic. sit ista distātia. c. i fine cuius
ponat. a. et iuxta illud. b. i sensibilibiter maius. a. et segf: qd. b.
apparēt pe^l et a. minus q̄ pe^l: s3 3. q̄tūcūq̄. a. appropinq̄-
ret citra finē illius distātie apparēt pedalis q̄tutatis: s3 iā
nō apparēt sensibilibiter minus q̄ i quocūq̄ puncto citra fi-
nē. c. distan⁹. g. adhuc apparēt pedalis q̄tutatis.

Ad oppositum

arguit sic. Neut⁹ oculū habēdo tu potes videre. g. tu potes vi-
dere neut⁹ oculū habēdo. igit tu potes videre nullū oc-
culū habēdo: oēs 2° tenet: ab vno quertibili ad reliquū: s3
vltimū pñs ē falsuz. g. et pñm aī: qd est sophisma.

Circa

predicta sit bec p⁹. ē dare minimū per se visibile:
vel maximū nō p se visibile: pbat: et pono: qd. a.
sit vnū coloratū qd rōne sue paruitatis non sufficiat moue-
re visuz: et crescat quousq̄ sufficiat videri a valde debili vi-
su: tūc vel ē dare pñm istās i q̄. a. erit sufficiēs vt p se videa-
tur: vel vltimū i quo nō: si pñm. g. tūc. a. erit suffi⁹ vt p se vi-
deat: et nunquā ante: et pñs. a. erit tunc minimū p se visibi-
le: cū rōne sue paruitatis. a. nunq̄ ante sufficiēbat videri: si
dat vltimū in quo nō: tunc. a. nō erit sufficiēs vt p se videa-
tur: et imediate p⁹ erit sufficiēs vt p se videat: et pñs. a. tūc
erit maximū nō p se visibile: cū rōne sue paruitatis: tunc
nō erit per se visibile: sed imediate p⁹. ¶ Intelligēdum qd
ex istius duobus subcōtrariis aliqd ē p se visibile: et aliqd
nō ē p se visibile: nō d3 seq alia disūm⁹ q̄ ista: aliqd ē mini-
mū p se visibile: vel aliqd ē maximū non p se visibile: eo qd
subcōtrariū affir⁹ vificat p maiori et nō p minori: q̄ subcōtrariū
negatiū: dī enī aliqd p se visibile rōne magnitudinis: et nō
p se visib⁹ rōne paruitatis. ¶ 2° 3. Nō ē dare minimū per
se visibile: s3 maximū nō per se visibile: et positis oib⁹ circū-
stātys i summo. s. optio visu: medio rarissimo optie illumina-
to: et obiecto optie colo⁹: cum alijs regis ad visionē: pria
pars arguit: ponēdo: qd. a. videat cū illis circūstātys: et sig⁹
b. coloratū i sensibilibiter mai⁹. a. qd siliter videat: tunc. b. nō
videt sensibilibiter melius q̄ iā videt. a. g. p idē. a. pōt remitti vlt⁹
mīorari: et nō videri sensibilibiter peius q̄ iā. a. videt: et si sic
iā nō ē minimū per se visibile. fa pars arguit: qm̄ aliqd ē per
se visibile. g. ē dare minimū p se visibile: vel maximū nō p
se visibile: s3 nō dat minimū p se visibile: vt pbatuz ē. ergo
dat maxi⁹ nō per se visibile. ¶ Cōtra sit. b. i sensibilibiter mai⁹.
a. iuxta positū: et tunc. b. nō cāt itentionēz for⁹ quā erat. a. g.
q̄ rōne nō videt. a. nec ē. b. ¶ Itē itēdat. a. i sensibilibiter. nō tñ
ad gradū. b. tunc. a. et b. apparēt egle visibilia. g. sub eodē gra-
du apparēt. g. per tāta latitudinē pōt. a. remitti manēs pti-
nue per se visibile sic. b. s3. b. pōt remitti ad gradū maximū
nō per se visibile. ergo. a. pōt remitti ad gradūz vltiorē.
p3 pñā: qz. a. minus distat a gradu maxio non per se visibili
quā. b. ¶ Ad pñm dī qd. b. nō causat itentionē i sensibilibiter
for⁹ qd. a. ex quo. a. nō cāt itentionē sensibilibiter for⁹: tñ. b. cāt
itentionē sensibilibiter forte: qz l3 excessus ei⁹ ad. a. sit i sensibilibiter:
tñ additus toti residuo ē satis sensibilibiter. iō cāt itentionē sen-
sibile vbi. a. nō cāt aliq̄. ¶ Ad aliud. nego pñaz: nō enī sub
eisdē gradib⁹ apparēt illa duo: sed sub diuersis: q̄uis appa-
reat qd sub eisdē appareat: et iō vnus gradus ē alio itensior:
s3 i sensibilibiter. ¶ 3° 3. ē dare maximā distātia per quā. a.
pōt apparere pedalis q̄tutatis: vlt minimā per quā nō. pbat
et pono: qd. a. appareat pedalis q̄tutatis: et remoueat auis:
quocūq̄ apparebit mīor: tūc signet istās i quo incipiet nō
apparere pedalis q̄tutatis: et qro nūqd tūc apparebit peda-
lis q̄tutatis: vel nō: si tūc apparebit pedalis q̄tutatis: et non
imediate p⁹: segf: qd illa ē maxia distātia: si at tūc nō appa-
rebit pedalis q̄tutatis: et imediate ante apparebat: segtur:

peda- q ista ē mima distātia p quā nō zc. ¶ Nōnduz q si subcō-
trarioz affir^m verificat^r p minozi qz negatīa: seqt^r distūcti-
ua facta p affirmationē maximī: z negationē minimī. Unī
bū segtur aliqd pondus tu potes portare z aliqd nō. g ē da-
re maximū pōdus qd tu potes portare: vel minimū quod
nō: minus ē enī illud pōdus qd tu potes portare qz illud qd
tu nō potes portare (ex q seqt^r) q ex illis subōrys p aliqz
distātiā pōt. a. apparere pedalis qtitatis: z p aliqz nō seqt^r
idifferēter distūctiua facta p affirmationē maximī: z nega-
tionē minimī: aut p affirmationē minimī: z negatōez maxi-
mi: qz affirmatīa istoz subōryoz idifferēter verificat^r p ma-
iori z minozi qz negatīa zc. ¶ 4^a s. Nō ē dare maximā di-
stātiāz per quā a. potest apparere pedalis quantitatis:
sed minimā per quā non: prima pars probatur signato
.b. insensibiliter maiori. a. ita q iam appareant equalia in
pō^o distātiā z amoueat^r. a. eq^lr auitute visua p totā istā di-
stātiā: tūc i fine. a. z. b. appebūt eq^lia: sic p^otie āte. ergo p ali-
qz distātiā vltē^r poterūt apparere eq^lia: pbat^r p^ona: qz nō
obīte remotōe fca ad oīa alia pūcta sp appuerūt eq^lia. g si
ad huc remoueret^r ad pūcta vltē^r apperet eq^lia: s. b. ap-
paret pedalis qtitatis: ex q ē maius. a. si insensibl^r remoue-
ret^r. ergo z. a. z p p^ona distātia signata nō fuit maxia. fa autē
pars nō idiget alia pbatōe. ¶ Cōtra qzuis. a. p^ous remoue-
ret^r vlt^r finē istius distātiā nō apparet sensibl^r minus qz i
fine. ergo si appropinquaret nō appareret sensibl^r maius.
Itē. a. i fine istius distātiā i nō p^optōe plus distat qz i aliquo
pūcto citra: s. i quolibz pūcto citra appet pedalis qtitatis.
ergo z i fine. zc. ¶ Ad h oīa dī q q^o tūcūqz. a. appropinqz
apparerz pedalis qtitatis: z p^o nō i quolz pūcto citra ap-
parebit pedāl qtitatis: nec ē pole q i q^o pūcto citra appa-
rebit pedāl qtitatis: qz nō ē pole q cū ita hoīs circūstātys
appareat sic p^ot apparere: pcedo tū q i q^o libz istāti citra po-
terit apparere pedāl qtitatis: sic i ex^o. q^o hō hz vnā certā
pyodū: quā nō pōt pterire: pbat^r: idē tps ē min^o per qd i^o
hō nō p^ot vinere: nec ē pole q durabit p totūz illud tps: vel
p quolz istāti ist^o: qz nō ē pole q hēbit ita bonā pseruatā
vite sue: sicut hōe poterit: tū pcedo q p quolibz instāti ist^o
tpis iste hō p^ot durare citra finē: sic i pposito dico: qz l3. a. ap-
pareret v^ous oculum nō appareret pedalis quātītatis: sed
forte valde sensibl^r appropinqz occlō: anqz appareret pe-
dalis quātītatis: z hoc fm circūstāntias fortiores: vel de-
biliores sibi appositās.

Ad primū dī q ē dare max^o nō per se visibile ad
hūc itel^m q. a. nō ē p se vi^o cū bis circūstātys: z qd^oz mai^o
.a. vel eq^le ē p se visibile: l3 ergo aliqd maius. a. non colora-
tum nō sit p se visibile tū aliqd eq^le i ē p se visibile. ¶ Ad
2° dī q ē dare max^o qd tu nō potes p se videre: z p^oter cō-
cedo: q tu nō potes p se videre: nec. a. nec. b. z tunc ad arg^m
tu non potes p se videre. b. z. b. pōt eē mains. a. ergo aliqd
mains. a. nō potes p se vidē: pcedo totū: cū q stat tū q vnu
eq^le illi: qd ē mai^o. a. possum p se videre. ¶ Et si arguit sic
a. pōt maiorari: g tu potes videre. a. ¶ Dī p. q itelligit cū
illis circūstātys: ita q tu nō potes videre. a. ceteris parib^o.
secūdo neget^r p^ona dicēdo: q illud ē vnu tale: q si augeret^r
tū depderet de colore vel de alia dispōne: ita q p^otie ma-
neret eq^l visibile sicut l3. ¶ Ad 3° dico q ē dare minimā
distātiā p qz tu nō potes videre. a. z p^oter dī de sophsimate
pcedo q p q^o cūqz distātiā miorē tu potes videre. a. qz tu
nūqz vides aliqd nisi p ifinitā modicā distātiā (ex q) me-
diū iter te: z obī ē diuisibile i ifini^m. Itelligis tū q ē dare
mimā distātiāz pportōatā p qz adeq^{te} tu nō potes videre
.a. mō distātia min^o parua nō ē pportōata. ¶ Dupl^r co-
lor multiplicat itētiōē ad maximā distātiā: z silr corpus
luminosuz lūm suū (ponat^r g) oclū tu^o i fine ist^o distātie: z
seqt^r: q illa ē maxia distātia: p qz tu potes videre. a. ¶ Dī
q licz illa: v^o alia sit maxia distātia: p quā tu vides. a. nō ta-

men ē maxia p quā tu potes videre. a. qm adhuc. a. poterit
melius disponi: z me^m clarius illuīari: qre p maiorē distā-
tiāz. a. poterit mltiplicare itētiōez suā: z p^oter p maiorē distā-
tiā tu poteris videre. a. Itē nego q i fine illius distātie tu
videres. a. qz ibi nō multiplicat^r spēs sensibilis vsqz ad vtu-
tez visua: s. oporteret oculū tuū poni ifra speraz actiuita-
tis. a. nec i q^o pūcto videres. a. qz nō i q^o pūcto spēs ē ap-
ta mouere sensuz: ppter suā debilitatē. ¶ Ad 4^m demān Ad 4^m
da q ē dare nimā distātiā p quā. a. nō pōt apparere peda-
lis qtitatis (z dico) q i fine ist^o distātie sic. a. nō apparz
pedalis qtitatis: ita nec. b. z p^oter pcedo q taz. a. qz. b. appro-
piquet^r v^ous oculū tuū citra finē istius distātie anqz ali-
qd istoz appareret pedalis qtitatis vt dictū ē i 4^a p^one: l3
.b. citius appareret pedale qz. a. zc.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimū p^o sophs^o. Anima an^o xpi p^o arg.
nec^oio erit (pbat^r) hoc
nec^oio erit: z hoc erit aīa an^o xpi. g aīa antexpi
nec^oio erit: pbat^r maiō: aln hoc nec^oio erit.
g hoc nec^oio erit: p3 p^ona: qz seqt^r gnāliter: ali-
quādo hoc nec^oio curret faciet hoc vel illud.
g hoc nec^oio curret faciet hoc: vel illud. an^os

arguit^r: z pono: q i. a. istāti an^o xpi icipiet eē: z arguit^r i. a. istāti
B z i. a. istāti B poterit nō eē. g i. a. istāti B nec^oio erit: p3 p^ona
ab expo^m ad expo^m z an^os dclarat^r: qm i. a. istāti impole erit
B nō eē: pbat^r i. a. istāti hec p^oerit ipolis hoc nō ē: z ista tē
ficadeq^{te} significabit. g i. a. istāti ipole erit B nō eē: p3 p^ona:
ab officiātibus ad offi^m. an^os ē vez. g z p^ona (z^o. Si h aīa z^o arg.
p^otingēter erit. g ipsa poterit nō eē: z ipsa erit aliqd eternū. g
aliqd eternū poterit nō eē: p^ona ē fl3: qz oē eternū ē tale qd
nō p^ot nō eē. ¶ Itē si h aīa p^oting^r erit: z ipa erit taz i. a. qz p^o. a.
g h aīa p^oting^r erit p^o. a. p^ona ē falsuz: qz si h aīa p^oting^r erit p^o. a.
z ipsa erit i. a. g ipsa poterit desinere eē post. a. p3 p^ona: qz seq-
tur gnāl^r: tu currez p^oting^r p^o. a. z tu currez i. a. g tu poteris
desinere currere p^o. a. an^o xps p^otingēter erit post. a. z iste erit
i. a. ig^r poteris desinere eē post. a. s. p^ona ē fl3: qz si hec aīa po-
terit desinere eē post. a. ponat^r g: q ipsa desinet eē post. a. z
p3: qz hec p^o iplicat dīctōez: qz i q^o cūqz istāti hec aīa erit
post. a. i mediate an^o illud z i mediate post illud: hec aīa erit
post. a. ¶ 3°. Si aīa an^o xpi erit deus scit ipsaz eē futuraz: sed
deus nō p^ot decipi: nec scia sua p^ot eē icerta. g non p^ot eē qn h^o
aīa erit: p3 p^ona: qz si deus scit istā iam fore: z p^ot eē q ista nō
erit: tūc deus p^ot decipi: qz p^ot credidisse flm: vel seqt^r: q dō
nō scit aliqz p^optōe quez ab eterno sciuit: z tū mō p^ot esse q
nūqz sciuit istā. ¶ 4°. Sit. a. h p^optō. h aīa erit: z. b. hec p^optō 4° arg.
.a. fuit vez: z arguit^r. b. p^optō ē vā. g illa aīa nec^oio erit: p3 cō-
sequētia: z an^os ē vez: qz ē p^optō affir^m vā de p^oto de teris fili-
bus. vñ arguit^r sic: oē qd fuit nec^o ē fuisse. b. vītas fuit. igi^r
nec^o ē. b. vītatē fuisse: z per p^ona nec^o ē qz hec aīa erit: fiat
h p^osequētia. b. veritas fuit. ergo hec anima erit. ista p^osequē-
tia ē bona: an^os ē necessariū. ergo z cōsequens.

Ad optimū arguit^r. aīa an^o xpi nec^oio erit. g aīa
an^o xpi nō poterit non eē: p3 p^ona: qz
arguit^r v^oualr ab expo^ota ad vnā suaz expo^m p^ona ē falsuz.

Circa ergo z antecēdes: quod ē sophsima.

māz p^omi argumēti sit h p^o s. Nec aīa p^otingēter p^o s
erit: taz i. a. qz in q^o cūqz instāti post. a. z tū nec in. a. nec i quo-
libz instāti post. a. h aīa p^otingēter erit: p^o ps sic arguit^r: hec
aīa erit taz in. a. qz in q^o libz instāti post. a. z hec aīa poterit nō
eē taz in. a. qz in q^o libz instāti post. a. igi^r zc. p3 p^ona: ab expo^one-
tib^o ad expo^m an^os ē vez. ergo z p^ona. fa ps ēt onidit^r: qm taz
in. a. qz in quolz instāti post. a. hec aīa nec^oio erit. ergo nō cō-
p^oting^r: p3 p^ona: an^os ē pbatū in p argumēto. ¶ Ex ista p^one se p^ocor^m
quit^r p. Oē pole erit in. a. instāti hāc aīaz nō eē: z tū in. a. istā-
ti nō erit pole hāc aīaz nō eē fa ps ē pbatū ibidē: z p^oma ar-
guīt nā h p^optō erit polis: in. a. instāti hec anima non erit: q
B z

tunc sic adequate significabit. ergo 2c. p3. 2^a aia: ab officianti
 bus ad officiati. ¶ 2° seq^r q^d necesse erit i. a. instati hac aiaz
 fore: 2° tingeret erit i. a. instati hac aiaz fore (dato) q^d in p^a
 pte ly. a. istas deteriet vbu idicatiui modi: 2ⁱ fa vbu ifiniti
 ui modi. ¶ 2^a 2°. Dec aia tinger^r erit taz i. a. instati q^d i quo
 libz instati post. a. 2ⁱ tñ ipole e ipfaz eē tinger^r i aliquo instan
 ti post. a. p^a ps patuit: 2ⁱ faz declaro: qz si pole e ponat i eē: 2ⁱ
 arguit: bec aia tinger^r e post. a. gⁱ h aia e p^a. a. 2ⁱ bec aia e eter
 na. gⁱ bec aia neccio e post. a. ¶ Ex ista 2^{ne} seq^r p^a. Q^d necce
 erit hac aiaz eē post. a. 2ⁱ tñ h aia nō neccio erit post. a. p^a ps
 p3: qz bec erit neccia h aia erit post. a. fa et e nota: qz h aia
 poterit nō eē post. a. ¶ 2° seq^r q^d e q^d icorruptibilis erit bec
 aia in. a. instati sic post. a. 2ⁱ tñ necce erit hac aiaz eē post. a. 2ⁱ
 tñ nō necce erit hac aiaz eē i. a. p3: qz bec erit neccia: h aia e
 post. a. s3 h nūq^d erit neccia h aia e in. a. 2ⁱ sicut dico de. a. ita
 dico de quolz instati post. a. quoz n. instati dato p^a. a. h erit
 3^a 2° tingeret bec aia e in hoc instati. ¶ 3^a 2°. bec aia pt icipe eē ate
 .a. 2ⁱ oē. a. erit p^a istas ipst^a eē: 2ⁱ tñ h aia nō pt incipe eē ante
 p^a istas eē ipstus (p^a ps p3) qz h aia pt eē ate. a. 2ⁱ fa filr: qz
 p^a aia nō pt bis icipe eē. ¶ Ex ista 2^{ne} seq^r p^a. Q^d p^a p^a nō
 eē anxpⁱ ipe pt desinere eē: 2ⁱ tñ ipse nō pt desinere eē p^a p^a
 nō eē sui: pbat^r (2ⁱ pono) q^d b. erit p^a nō eē anxpⁱ 2ⁱ arguit.
 post. b. anxp^s pt desinere eē: 2ⁱ b. erit p^a nō eē anxpⁱ. gⁱ post
 p^a nō eē anxpⁱ ipe pt desinere eē. fa ps 2^{nis} e māt^a: ex quo
 2° 2° atex^r nō poterit bis desinere eē. ¶ 2° seq^r q^d p^a instans eē
 anxpⁱ pt eē ante p^a istas eiusdē: 2ⁱ tñ atex^r nō poterit eē an
 te p^a mū istas sui: filr p^a nō eē antexpi poterit eē post p^a nō
 eē sui: 2ⁱ tamē antexps nō poterit eē p^a p^a nō eē sui: cuiusl3
 4^a 2° istoz. p^a ps p3: p^a reslonē. ¶ 4^a 2°. h aia nō tingeret eē: 2ⁱ h
 aia nō tingeret erit: 2ⁱ tñ h aia nō icipit: nec icipit: nec icipiet
 tingeret eē: p^a ps p3: 2ⁱ fa pbat^r: Nā bec aia i nullo instati
 tingeret erit. gⁱ h aia nō icipit nec incipiet tingeret eē: p3
 2^{ia}: 2ⁱ aia e pbat^r. ¶ Ex ista 2^{ne} seq^r p^a. Q^d h aia tinger
 ter erit: 2ⁱ postea nō tingeret erit: 2ⁱ tñ nō desinit: nec des
 net tingeret eē: p3 2^{ia}: ex quo bec aia i nō instati tingeret
 2° 2° erit. ¶ 2° seq^r q^d bec aia icipiet neccio eē in aliquo instati:
 2ⁱ tamē h aia nō neccio erit: s3 p^a cise tinger^r in aliquo instati:
 p^a para p3: qz in. a. instati h anima incipiet neccio esse in ali
 quo instanti: vt p3 p^a expositionē: 2ⁱ fa similiter: qz h anima
 nō aliter q^d contingenter erit in aliquo instati.

Ad p^a argu^m 2° primū d^r ned^o illā 2^{ia}: aliqñ aia atexpi neccio
 erit. gⁱ aia antexpi neccio erit: sic nō seq^r.
 aliqñdo nō poterit h nō eē. gⁱ hoc nō poterit nō eē. i ante. n.
 limitat vbu: 2ⁱ nō i ante: alie nāq^d 2^{ne} adducte tenet grā
 mae: qz nō e pole q^d aliq^d hō ppetuo curret: aut q^d anxp^s
 semp erit: si. n. antexps posset semp eē aut q^d aliq^d hō ppe
 tuaret i cursu: sicut aia anxpⁱ postq^d erit nō poterit nō eē et
 Ad 2° ille 2^{ne} nō valerēt. ¶ Ad 2° 2° ccedo. q^d aliqñ eternū poterit
 nō eē: 2ⁱ tamē oē eternū e tale qd nō poterit nō eē: sicut ali
 q^d hō pōt eē antexps: 2ⁱ tñ qz hō erit talis qd nō pt eē ate
 xps. Silr aliq^d hō pt de nouo gnāri: 2ⁱ tamē qz hō e talis
 q^d nō pt de nouo gnāri. Itē ccedo q^d h aia tingeret erit taz
 i. a. qz p^a. a. nō tñ poterit desinere eē p^a. a. Un nō e pole q^d i. a.
 h aia desinet eē p^a. a. nec in aliqñ instati ate. a. nec i aliqñ instati
 post. a. vt bene: p3: p^a exponētes: 2ⁱ tñ ad argumētū illa 2^{ia}
 e bōa antexps erit in. a. 2ⁱ erit tingeret post. a. gⁱ poterit de
 sinere eē post. a. pari rōne: h 2^{ia} est bōa: bec aia erit in. a. 2ⁱ
 erit tingeret post. a. igit poterit desinere eē post. a. negat
 2^{ia}: qz atexps desinet eē post. a. s. in pmo sui nō eē: 2ⁱ bec aia
 nūq^d desinet eē post. a. ex quo nūq^d desinet eē. ¶ Ad 3° di
 co breuiter negādo vtrāq^d 2^{ia}: s3 solū seq^r: q^d deus aliqñ
 falsuz potuit credidisse: ex quo nō seq^r: ip3 posse decipi: si
 cut nō seq^r ipm posse credere aliqñ flm 2ⁱ nō ccedo q^d ds
 nō scit aliqñ ppōnez quā ab eterno sciuit: 2ⁱ tñ mō pōt eē q^d
 ipse nūq^d sciuit istā. Un arguit sic. antexps nō e nec erit. gⁱ
 deus nūq^d sciuit illā ppōne antexps erit demādo ynam

mentale nāliter significantē: bec 2^{ia} e bona: antecedensē
 pole. gⁱ 2ⁱ sequēs. Et cōsequēter dicat: q^d qñdo xps dixit pe
 tro illud vbu: ter me negabis: petrus potuit facere q^d ipse
 nūq^d dixit illud vbu: vt p3. Itē cōcedo q^d aliqñ ppōne deus
 sciet quā necce erit ipm scire: 2ⁱ tñ iā tu potes facere q^d ipse
 nūq^d sciet istā: pbat^r: 2ⁱ pono: q^d post desitōez antexpi rema
 nebit in aia sua h ppō: antexps fuit: tūc ita neccio erit: sicut
 illa anima: qz nō appet. Unde illa ppō desinat eē. tunc ar
 guit sic. deus sciet hac ppōne atexps fuit: 2ⁱ necce erit deū
 scire istā: qz h ppō erit neccia de^o scit illā. s. post desitōem
 antexpi. 2ⁱ q^d tu potes facere: q^d nūq^d sciet illā (p3) qz tu po
 tes facere q^d antexps nō sit: nec fuit: nec erit: nō e cceden
 duz: q^d aliqñ ppō eternalr fuit vera: quā necce erit eē vāz: 2ⁱ
 tñ tu potes facere q^d illa nūq^d fuit vā: nec vnq^d erit vera: p3
 de illa: bec aia erit i mēte alicuius itelligētie sepata ipsa. n.
 eternaliter fuit vera (vt p3) 2ⁱ necce erit ipfaz esse verā: qz
 aliqñdo bec ppō erit neccessaria h aia erit: 2ⁱ q^d tu potes fa
 cere q^d illa nūq^d fuit vā: nec erit vera: p3: qz tu potes facere
 q^d ista aia nūq^d erit. ¶ Intelligēdū q^d ista ppositio bec aia
 erit aliqñ erit neccessaria: nō tñ ista aia anxpⁱ erit: qz segtur
 aia antexpi erit. gⁱ antexps e vel erit: 2ⁱ nō e tingeret. gⁱ 2ⁱ aia:
 ex quo e vez: sed nō segtur bec aia erit. gⁱ atexps e vel erit:
 qz nō dī aia ab actu animādi sed ab aptitudine. ¶ Ad 4°
 dicat q^d b. ppō non e neccessaria: s3 sit vera affirmatiua de
 pterito: qz eius veritas depēdet. a. futuro: 2ⁱ ad argumētū
 negat 2^{ia}: sed solū seq^r q^d b. veritatē neccessē e fuisse sicut
 nō sequit oēm pma causaz neccessē e eē. s3 deus pducens h
 instans est pma causa. ergo neccessē e deum pducenē hoc
 instas esse: sed solū seq^r q^d deum producēte hoc instas ne
 cesse e esse: qz ex sensu diuiso seq^r sensus diuisus 2ⁱ nō pposi
 tus. ¶ Intelligēdū tñ q^d h 2^{ia} nō valet de for^a. h vitas fu
 it. igit h aia erit: qz nō seq^r bec vitas fuit demādo illaz
 antexps erit. gⁱ atexps erit: sic nō seq^r deus sciuit anxp^s fo
 re. gⁱ anxp^r erit: qz in p^a nō eē anxpⁱ vtrūq^d aia e vez: 2ⁱ 2^{ia}
 falsuz. Si eniz aia anxpⁱ posset desinere eē et p^a 2^{ia} nō va
 laret: vñ e ccludēdū q^d i quolz instati pto deus sciuit anxp^m
 fore: 2ⁱ tamē antexps nō e nec erit: 2ⁱ q^d i aliqñ instati deus scit
 antexpm fuisse in quo instati ds nō e nec fuit: vtrūq^d isto
 ruz vificat in p instati nō eē antexpi: 2ⁱ vbi antexps incipe
 ret eē p remotionē de p^a senti: ccederē vtrūq^d istoz: i quolz
 instati futuro deus scit antexps fuisse: 2ⁱ tñ atexps nō e nec
 fuit i aliqñ instati: de^o scit antexps fore in quo instati antexps
 nō e nec erit. ¶ Cōtra pdcā arguit ponēdo q^d a. sit ista mē
 talis nāl^r significā: bec aia erit: 2ⁱ arguit si. a. e vez: 2ⁱ pte eē
 falsuz. gⁱ a. pōt incipe eē falsuz postq^d fuit vez: p3 2^{ia}: qz si
 a. e vez: 2ⁱ pōt eē falsuz. gⁱ pōt mutari aueritate in falsitatē
 2ⁱ p^a sequēs pōt icipe eē falsuz postq^d fuit vez: q^d ccesso po
 nat in eē: 2ⁱ habet dictionē: nā seq^r. a. e falsuz. gⁱ bec aia non
 erit: 2ⁱ a. fuit vez. gⁱ h aia erit. ¶ Itē sequit. a. nō e falsuz: 2ⁱ
 erit falsuz. gⁱ incipit: vel icipiet eē falsuz. p^a 2ⁱ sequētia e bo
 na: antecedēs e pole. gⁱ 2ⁱ consequens: quo concessio arguit
 vt. s. inducēdo dictionez. ¶ Ad p^a negat 2ⁱ sequētia: s3
 soluz seq^r q^d postq^d a. fuit vez: pōt incipe eē falsuz: vnde l3
 sequit. a. e vez: 2ⁱ pōt eē falsuz. ergo. a. pōt incipe eē falsuz:
 postq^d fuit vez: nō tamē sequit. a. e vez: 2ⁱ pōt incipere esse
 falsuz. igit. a. pōt incipe eē falsuz: postq^d fuit vez: qz l3 qz libz
 illaz sit de sensu diuiso: tamē ex p^a nō seq^r illa de sensu cō
 posito: possibile e q^d a. sit falsuz postq^d fuit vez: sicut sequi
 tur ex fa h de sensu pposito. possibile e q^d a. incipiat eē fal
 sum: postq^d fuit vez: 2ⁱ hoc rōne illius verbi icipit: qz aliter
 nō posset pbari illa ppō respectu talis vbi icipit: nisi illa po
 neret i esse p sensuz ppo^m. Et filr negat illa ppō. a. pōt mu
 tari aueritate in falsitatē: qz cū sit ppositio simplex cuius
 p^amus terminus pbabilis e illud verbū pōt. ex ista seq^r de
 sensu cōposito vna mentalis: possibile e q^d a. mutet aueri
 tate i falsitatē: qua posita in eē sequit dictionē. ¶ Ad aliud

cōcedo istā psequētiā. a. nō ē falsū: et erit falsū. g. a. incipit
vicipiz eē flz (et dico) q. a. nō ē pole dato q. a. diu fuerit:
l3 q. l3 eius ps sit po¹⁰. nō tñ iplicat pdictōez a. nō nec pñs sic
ista. a. incipit esse falsū postq. fuit vez: vñ (dato) q. a. nūc
p^o eēt: et q. h. aia nō erit: bec eēt vera. a. incipit esse falsū: et h.
fllr. a. incipit eē falsū: postq. nō fuit vez: sicut ista. a. ē flm
postq. nō fuit vez: fllr si. a. nō eēt sed erit: et h. aia nō erit: h.
copulatia esset vera. a. nō ē falsū: et erit falsū: et bec tēpo-
ralis eēt vera. a. erit falsū: postq. nō erit falsū: tamē ista
copulatia iplicat pditionē. a. ē falsū: et a. fuit vez: et simi-
liter h. tpal. a. erit falsū postq. erit verū: f3 q. liq. qre et.

¶ Tertia pars principalis.

Animā antexpi necessario erit: pbat: et pono q. a. erit
totū tps p qd durabit illa aia: et arguit. a. neces-
sario erit: et nullū. a. erit nisi bec aia erit. ergo h. aia neces-
sario erit: et p3 pñs: q. bene seqt: hoc necessario erit deman-
do. a. et hoc nō erit nisi h. aia erit. g. h. aia necio erit. g. p idēz
alia ē bona ex quo demit. a. p^o ps aitis p^o pñtie arguit. h.
necio erit demando illud tps: et h. erit: arg^o. a. necio erit: p3
pñs: p resolutionē: a. nō ē vez. ergo et pñs. fa ps ē nota: q. si
h. aia nō erit nullū tps erit p qd h. aia erit: cū pdictōziū con-
sequētis repugnat aiti. Itē pono q. a. erit maximū tps ici-
piēs ab hoc instāti i cuius nullo instāti itriseco erit aīxps:
qd tps ē annoz centū: cuius. b. erit vlti^m instās: et arguit. a.
necio corrūpet: et nullū. a. corrūpet nisi aīxps erit. g. aīxps
necio erit. a. nō p qlibet pte pbat: vt. s. et simlr pñs. vnde h.
pñs ē bona: hoc necio corrūpet: et hoc nō corrūpet nisi an-
techrstus erit. ergo antechrstus necessario erit: et cōtinue
demratur. a. ergo per idē illa pñs fuit bona. ¶ 2° sig^o. oia q
possunt pmouere ad pductionē illius anime: et qne possūt
ipeditre eius pductionē: et tunc qro nungd ista pmouentia
sint fortiora q. ista ipediētia vel debilita: vel eque fortia:
si fortiora. ergo illa aia necessario erit: q. nō potest impedi-
ri cū iam assignata sint omnia q. possunt impedire: si debi-
liora. ergo illa aia nunq. erit: cū iam assignata sint oia que
possunt pmouere: si eē fortia. g. qua rōne bec aia erit ea-
dem hoc aiatū erit. ex isto motiuo pōt probari: q. ante q. h.
anima erit: vez ē q. ipa necessario erit: q. tūc erit ita q. cau-
se pmouentes non possunt impediri. s. tēpore impceptibili
ante pmū instās antexpi. Et ex illo sequit q. aliqui ante. b.
instās debz eē ita q. bec aia erit ptingēter post. a. Ex quo seq-
tur q. p^o debz eē ita q. bec aia erit cōtingēter p^o. a. q. ipsa
ptingēter erit post. a. cuius oppositū repit i alijs. q. n. pus
debet esse ita q. antexps erit in. b. q. ipsa erit in. b. implicat
pditionē. ¶ 3°. p aliquod tēpus bec aia poterit eē futura.
et p aliqd nō. ergo ē dare maximū tps p qd aia poterit eē fu-
tura: vel minimū p qd nō: sed pñs ē falsū: q. illud nō est
finitū nec infinitū. nō finitū: q. quocūq. tēpore finito dato
p maius bec aia poterit eē futura. Et hic capio futurū. put
distinguit cōtra pñs. Nec ēt erit ifinitū: q. si p illud tēpus
illa aia erit futura. g. illa aia erit: et sequit etiā q. illa aia non
erit: q. si p totū illud tēpus illa anima erit futura: p totū il-
lud tēpus ipsa nō erit: nec vnq. post: q. post tēpus infinitū
nihil erit. ergo h. anima nūq. erit. Cōsimiliter arguit q. nō
est dare minimū tēpus p quod bec anima non poterit esse
futura: q. illud aut erit finitū aut infinitū. Si finitū. ergo
per illud et maius illo illa anima poterit eē futura: et p con-
sequēs nō ē minimum quod nō. Si infinitum cōtra illud
non ē modicū cum nihil possit eē maius infinito. ergo illō
iterū nō est minimū tēpus per qd bec anima nō poterit eē
futura. ¶ 4°. si antexps fuisset per horā: ita esset q. bec aia
necessario fuit. g. per idē iaz ē ita q. h. aia necessario erit: p3
consequentia: q. tunc nō est ratio qre illa eēt vera: quin p
rōne bec iam esset va: bec aia erit. a. nō pbat (et pono) q. an-
texps sit: et fuerit p horā: et arguo sic: bec aia fuit: et nō pōt eē
qn bec aia fuerit. g. necessario bec aia fuit. p3 pñs ab expo-

nētibz ad expositū. a. nō est verū. ergo et pñs. Itē necesse
est hāc aiam fuisse: ergo necessario bec aia fuit: p3 pñs ab
vno quertibili ad reliquū. pbat antecedēs: h. ppo ē nec-
cessaria bec aia fuit: cū sit affirmatiua de pterito simplex
nō depēdens a futuro: et ipsa sic adequate significat. g. nec-
esse est hāc animā fuisse. p3 pñs: ab offi¹⁰ ad officiatū. an-
tecedēs est verū: ergo et psequēs.

In contrariū arguit sic: bec aia cōtingēter erit.
ergo ipsa nō necessario erit. pbat
tur a. nō: illa aia erit: et poterit nō esse: q. aliquādo nō erit. g.
bec anima cōtingēter erit (et psequētia) ab exponētibz
ad expositū. antecedēs est verū: ergo et psequēs.

Circa materiā pmi argumēti sit bec pma pclo. A. ne-
cessario erit: et tamē nō necessario. a. erit: et pba.
tur pñs pars: hoc necessario erit: et hoc ē vel erit. a. ergo. a.
necessario erit. fa pars declarā ex eo q. possibile est q.
a. nō erit sic ar^o. bec aia nō erit. ergo. a. nō erit. antecedēs
est possibile. ergo et cōsequēs. Consilr dicif q. a. necessa-
rio corrūpet: et tamē nō necessario. a. corrūpet. dato vt su-
pra q. a. sit tēpus centū annoz in cuius vltimo instās erit
antexps qm hoc uecessario corrūpet: s3 hoc est vel erit. a.
igif. a. necessario corrūpet: sed nō necessario. a. corrūpet
q. nō necessario alicuius tēporis vltimū instās erit pmūz
instās antexpi: qm possibile ē q. aīxps nūq. erit. ¶ Cōtra
hoc tps ptingēter corrūpet. g. nō necessario corrūpet: pbat
a. nō. hoc tēpus corrūpet: et hoc tps poterit non corrumpi. g.
hoc tps ptingēter corrūpet: p3 pñs: ab exponētibz ad expo-
sitū. pbat a. nō p fa parte: q. hoc tps aliqd non corrūpet
s. postq. corruptū erit. g. hoc tps poterit nō corrūpi p3 pñs:
q. seqt gnāliter i alijs: hoc aliqd nō corrūpet. igf h. pote-
rit nō corrūpi. Silr arguit. q. hoc tps nō necio erit quocū-
q. dato finito q. poterit nō eē cū ipz aliqd nō erit. ¶ Rñs
def. i du^o argumētū pcludit exponēdo sophisma necio et cō-
tingēter: s3 phice exponendo eo mō q. sumit hoc (dico) q.
hoc tps necio erit: q. hoc tps erit: et nō poterit impediri qn
hoc tps erit: q. si poterit impediri: aut g. ante q. erit vel qn
erit: vel postq. erit: nō ante q. erit: q. dato q. cūq. tpe futuro
illud nō poterit ipediti qn erit: sicut nec celū qn mouebit:
nō ēt qn erit pp eādē causā: nec postq. erit: q. nihil pōt ipe-
diri nisi illud possit eē: s3 postq. hoc tps erit nō āplius pote-
rit eē. g. nec ipediti. Cōsilr dicat q. illud necio corrūpet: q.
corrūpet et nō poterit ipediti qn corrūpet: q. nō ante q. il-
lud tps erit: nec quādo erit: nec postq. erit. et. ¶ 2° sig^o. pole
ē q. a. corrūpet aī. b. et tñ. a. nō pōt corrūpi āte. b. p3 sup^o q. a.
quertat cū isto plexo max^m tps icipiēs ab h. instāti i cuius
nullo instāti itriseco erit aīxps: et arguit sic. medietas istozū
centū ānoz erit max^m tps icipiēs ab h. instāti in cui^o nullo
istanti erit antexps. g. a. corrūpet ante. b. ista pñs est bona:
a. nō ē pole: q. pole ē: q. aīxps icipiet eē i fine istius medie-
tatis. g. et psequēs est possibile: nō tamē. a. poterit corrūpi
ante. b. ¶ Cōtra. si i aliquo instāti antexps p^o erit in isto in-
stanti. a. corrūpet: sed antexps pōt p eē ante. b. g. a. pōt cor-
rūpi ante. b. quia isti centum anni non poterunt corrumpi
ante. b. ¶ Itē hoc pōt corrūpi ante. b. demonstrādo pñs
medietatē istozū centū ānoz: et hoc ē vel eōt pē. a. igf. a. pōt
corrūpi ante. b. p3 psequētia per resolutionē. ¶ Ad p^o ne
gat cōsequētia: q. nō sequit: si antexps esset pedalis q. titā
tis quodlibz sibi equale esset pedalis q. titatis: s3 antexps
pōt eē pedalis q. titatis. ergo quodlibz sibi equale potest
esse pedalis q. titatis: iaz antecedēs est verū: et psequēs fal-
sū: qm semipedale celi potest esse egle antexpo: et tamen
nō potest esse pedalis q. titatis. ¶ Ad aliud nego minores
l3. n. sit possibile: q. illa medietas sit. a. nō tamē illa medie-
tas potest esse. a. q. nō pōt esse maximū tēpus incipiēs ab
hoc instāti in cui^o nullo instāti erit antexps: verbi grā (po-
no) q. a. cōuertat cū isto termino bō qui est. et p3 q. ante.

xps non potest esse. a. qz non potest ee homo qui est: tamen est possibile: qz antexps sit. a. qz possibile e qz antexps sit ho qui e. Sicut g non sequit possibile e qz antexps sit. a. g antexps pot ee. a. qz arguit asensu coposito ad sensu diuisu.

3^a 2ª ita no seqt: possibile e qz illa medietas sit. a. ergo illa medietas pot ee. a. 3^a 2^a. An xps poterit gnari ateqz gnabit no tñ possibile e ipsu gnari ateqz ipz gnabit (pma pars pz) qm antexps poterit gnari ante. b. 7 ipse gnabit in. b. g poterit generari ateqz generabit: 7 qz h ppositio est impossibilis antexps generabit ateqz gnabit. igit impossibile e qz ipse generabit ateqz generabit. Cosimiliter cedit qz antexps poterit corrupe ante qz corrumpe: no tamen e possibile qz ipse corrupe ante qz corrumpe.

Obiectio Contra sequit qz antexps poterit gnari i istatibz duobz: qz in. b. 7 ante. b. aut igit simul vel successiue: sed no simul: qz duo instatia non possunt ee simul: nec successiue: qz tunc antexps posset bis

Risio icipe. 1ª Rñdet qz antexps poterit gnari bis in duobz instatibz: sed no simul: nec successiue: qz h atexps poterit generari in. a. b. duobz istatibus successiue: significat: qz antexps poterit generari i vno eoz post gnatione eiusde i alio

4^a 2^a 7 hoc e falsu. 4^a 2^a. Antexps patre suu pot gnare: 7 tam no pot gnare patre suu (pma ps pbat) qm antexps hoc pot gnare demando vnu homine qui post annu incipiet esse: 7 ille e vel pot ee pater antexpi. ergo atexps patre suu pot generare: sed non pot generare patre suu: qz no e possibile qz ipse generet patre suu. Cosimiliter dicat qz antexps

Obiectio a filio suo poterit generari: non tñ poterit a filio suo. 1ª Contra qz ampliatiue stat ly patre in ista: antexps pot generare patre suu. ita ampliatiue stat i ista: an xps patre suu pot gnare. g pari rone e illa vera: sicut ista sic arguendo. antexps pot gnare hoc: 7 hoc e vel pot ee pater antexpi. ergo antexps pot

Risio gnare patre suu. 1ª Dicendū qz in pñia stat ampliatiue solu: a quo incipit pbatio: qz ab isto vob pot recipit l3 i fa stat ampliatiue 7 appllatiue simul: a quo non incipit pbatio ppositiōis: ex quo no e terminus plis numeri: nec copulat: nec cōplexus cōplexione verballi. Un gnaliter ex ista de sensu diuiso: sequit vna de sensu coposito: si illud verbū pot erit terius pmus pbatibilis: vel saltē no pcedit termin⁹ faciens difficultate i resolutione: 7 a parte pdicati no e termin⁹ pplexus vballis cōplexiue vballi: vl plis nueri: nec copulat. Na bene seqt hoc pot esse ho alb⁹. g possibile e qz hoc sit ho albus: sed no sequit nigz pot ee ho alb⁹. g possibile e qz nigz sit homo albus: 7 hoc pp resolutione illius termini nigrus pcedetis: sed qz illa pñia no valeat: antexps pot gnare hoc: 7 hoc pot esse pater antexpi. ergo antexps pot generare patre suu. Declarat 7 pō qz a. sit vnu cor? sic dispo? qz iaz sit alba 7 nūqz erit pole nāliter qz sit albu: isto po? e pcedendū qz albu poterit ee b: no tñ qz hoc poterit ee albu: 7 no seqt: hoc poterit ee hoc: 7 hoc e vel erit albu. g hoc poterit ee albu: hic e appellatio 7 ampli sil rone cuius seqt qz pole erit hoc ee albu: 7 ita in pposito 7c.

Ad pñm argum 1^a qz ista pñia no valz. a. necio erit 7 nllz. a. erit nisi h aia erit. g h aia necio erit: sic n seqt sciēs an x^m ee futuz: necio erit: 7 nllz sciēs an x^m ee futuz erit: nisi an x^m erit. g atex^m necio erit: 7 pñr pcedo istā pñiaz hoc necio erit: 7 hoc no erit nisi atex^m erit: seu hoc: h aia erit. g atexps vel h aia necio erit: sz ne^m miorē: qz equalz huic pñiali ipoli si h aia n erit: hoc n erit demñ illud tps. Et cū dñ ibi dñ^m. a. g si vna e bōa pñia alia e bōa: negat pñia: vñ dato qz a. pñia tu cū vno istoz: rex sedet: nllz rex sedz: ista pñia e bōa: vñ istoz e vez. g. a. est vez: 7 tñ no sequit vnuz istoz est vez. ergo hoc e vez demonstrando. a. osimilr dicat ad arg^m de

Ad 2^m corruptōe. s. a necio corrupe 7c. 1^a Ad 2^m cedit qz ista pñia mouetia no sūt fortiora nec debiliora: quia no sūt nec est pole ista ee demñ oia q pñt pmouere ad pductōiez isti⁹ oie: 7 dato: qz ista sint adhuc dicā: qz h aia erit qz ipe^m 7 si ista sint eq fortia sic pmouetia: pmouetia tñ tūc no erūt eq

fortia: qz seqt ex casu: qz ista tūc no eēt ant qz eēt debili⁹. 3^a 2^a qz nūqz ate. b. istas erit ita qz h aia necio erit: qz nūqz agētia ita eēt bñ applic⁹ qn subito poterit aliq in fluētia 3^aia ipedire: eo qz p^m mo⁹ multo veloci⁹ mo⁹ qz trāsmutet aliq mā i bis iferioribz: mō ad motū pmi mobil⁹ ifluētie mlt tip⁹. 1^a Ad 3^m neget cōsecntia: qz ps affe^m suōrioz no vificat p miori qz negatia qd tñ oz: nā ps affir^m no vificat nisi p tpe finito: 7 ps neg^m solū p tpe ifinito: mō nullū finitū ē min⁹ ifinito: ex q ifinitū no est mo⁹. Et si arguit sic: p ali qd tps antixps pt ee futurus: 7 p duplū ad illud 7 sic i ifinitū. g p ifinitū tps an xps pt ee futurus: pcedo pñiaz: 7 pñiaz ex q no seqt: qz an xps poterit ee p tps ifinitū: qz i ante tenet ly ifinitū finca⁹ 7 i pñte cathe⁹. 1^a Ad 4^m dico admissio casu negādo istā: h aia necio finit. 7 tē ad p^m rōnē ne^m pñe quētiā: nec arguit ab exponētibz ad expo^m: qz fa exponēs debuit ee ista. h aia no potuit no fuisse: qz ego nego. 3^a 2^a ne^m aliā pñiaz: qz arguit a pñone officiali ad pñonez exposibiles: pcedit igit qz necē est hāc aiaz fuisse: sz no necio h aia fuit: pcedo tñ de pñenti: qz h aia necio ē: 7 qz h aia in b instati necessario ē: sz ptingēter sit in b instas: qz i b instas ipossibile ipsam no ēē: sz no ē ipole ipam no ēē i b instas imo pcedo qz i hoc loco h aia necio ē (dato) qz ista sit i hoc loco: qz i hoc loco ipole ē ipas: no ēē (qd pz) ex eo qz bec pñi i hoc loco bec aia no ēē ipossibilis. Et si arguit pban^m qz bec aia necio ē in hoc instati: qz bec aia necio ē in hoc instati: vel in istati no hoc: sed no necessario ē in istati no hoc. g necio ē in hoc instati. 3^a 2^a h aia necio ē in quolibz instati pñenti: sz hoc istas ē istas pñis. g h aia necio ē i b instati. 1ª Rñdet negando qz libet istaz pñiaz. pma. n. no valz: qz no seqt i sili: necessario ē hoc istas vel istas no hoc: sz no necio ē istas no b. g necio ē i b instas: nec seqt: necessario tu es vl tu no es: sz no necessario tu es. g necessario tu non es. 2ª etiā non sequitur: qz i simili no valz. necessario ois hō ē aial: tu es hō. g necio tu es aial: vñ sub termino distributo imobilitat no ptingit descendere: modo ly necessario imobilitat: 7c.

1ª Prima pars principalis.

Rigesimum

scdm soph^a. In finitū sunt finita. Contra ex sophate sequit qtuor icōueniētia. g. 1ª pñima falsu (pbat añs) 1ª pñm incōueniēs ē: qz finita sunt ifinita p pñersionē simplicē. 2ª icōueniēs qz ifinita sunt e qlia ali qbus finitis: tāqz ab vno pñertibili ad reli quū. 3^a qz pla qz duo: 7 tria: 7 sic i ifinitū sunt ifinita tāqz ab exposita ad suas exponētes. 4^a qz no tñ finiti sunt finita: seqt. n. iniustū erit. g no tñ iustū erit: sz finitū 7 ifinitū sūt duo oppoita. iō seqt ifinita sūt finita. g no tñ finita sūt finita. Sz no obñtibz bis icōueniētibz arg^m sic. aliq sūt finiti 7 no pla illis sūt finita. igit no ifinita sūt finita (pz pñia) 7 añs arg^m: qz aliq sūt finiti: 7 n pla finitis sūt finita. 1^a 2^a. Si ifinita sūt finita. g ifinitus nuerus ē finitus: pñs ē flz: qz ali qs nuer⁹ ē: q nec ē finit⁹: nec ifinit⁹ (pb) qz si aliqs ē nuer⁹ cui⁹ oēs vnitates no sūt finite nec ifinite: ille nuer⁹ no ē finitus nec ifinitus: sz aliqs nuer⁹ ē cuius oēs vnitates n sūt finite nec ifinite. g 7c. (maior pz) 7 mior pbat: 7 figuo illuz nuer⁹ qternariū. a. b. c. d. tē oēs vnitates illius no sūt finite nec ifinite: qz nec sūt oēs vnitates illius: no due (vt pz) nec tres: qz q rōne ille tres. s. a. b. c. eēt oēs vnitates illi⁹: eadē rōne ille tres. b. c. d. 7 sic. a. b. c. d. eēt. b. c. qd ē impole: nec ē qtuor sunt oēs vnitates illius: qz sunt iste nuerus: 7 non illius: 7c. 3^a. Si ifinita sunt finita: hoc ē qz plura qz duo sunt finita: 7 plura qz tria sūt finita: 7 sic i ifinituz: quo pñeso: seqt: qz aliqs nuerus ē ifinitus: 7 tñ qñcūqz ille erit pñe cise ille erit finitus: pbat: 7 pono: qz aliqs nuerus crescat p totā istā horā ad istū itellm: 7 qz aliq pñi i p^m pte pñoz bore future didat in duas medietates: 7 i fa parte ille due medietates in quattuor quartas: 7 i tertia parte ille quatuor

maior q̄rte in octo octauas: et sic i infinitū: sic tñ: q̄ in fine nō erit ille nūer⁹: nec aliq̄ p̄ ei⁹: tūc p̄ q̄ ille nūer⁹ erit ifinit⁹ q̄ erit aliquāt⁹: et i duplo maior: et i q̄druplo maior: et sic i ifinitū: et q̄ q̄ncūq̄ erit: erit p̄cise finit⁹ arguit⁹: q̄ ille nūer⁹ q̄ncūq̄ erit ipse erit i aliq̄ pte p̄portionali: s̄ i nulla pte p̄portionali erit maior nūerus q̄ finit⁹. ¶ 4.º. segtur. Qz sor. numerabit nūez in finitū: q̄ ipse nō numerabit nūez in finitū: p̄batur. et pono: q̄ sor. in p̄ pte p̄portionali hore future nūerabit binariū: et in scda pte eūdē binariū cū alio binario: et in 3.º. totū q̄d nūmerauit in fa cū alio binario: et sic in i finitū: sic q̄ in fine nihil nūerabit. isto posito sor. nūerabit nūez in finitū q̄ numerabit aliq̄ nūez: et in duplo maiore: et sic in infinitū. et q̄ sor. nō numerabit nūez in finitū arguit⁹. nā q̄ncūq̄ sor. nūerabit: ipse nūerabit in aliq̄ parte p̄portionali: s̄ i nulla pte p̄portionali nūerabit numerū infinitū vt constat: ergo rē.

Ad oppositum arguit⁹ sic. Aliquot sunt finita: et nō suntabilia aliquot i nūero finito: q̄n tot sint finita: q̄ infinita sūt finita: p̄ q̄n ab exponētibus ad expositū: aīe ē verū: q̄ et q̄n: q̄d ē sophisma.

Circa p̄dicta sit hec p̄. Si infinita sūt aliq̄: aliq̄ sunt infinita: nō tñ si infinita sunt finita: finita sūt ifinita. Prima p̄ arguit⁹. nā si infinita sunt hoies: hoies sunt ifinita: et si ifinita sūt istātia: istātia sunt ifinita: et si ifinita sunt p̄cta: p̄cta sunt ifinita: p̄bat⁹. nā ista sūt demonstrando oīa p̄cta illius lineē: s̄ nō finita: q̄ sunt infinita. Si d̄ q̄ nō possū demonstrare ifinita: nec ē oīa p̄cta illi⁹ li⁹. q̄ nūla sūt i. ¶ Cōtra possū dem̄rare oīa q̄ itelligo q̄ possū dem̄strare chy⁹: et vacuū: s̄ itelligo ifi⁹ p̄cta illi⁹ lineē: et itelligo oīa p̄cta illi⁹ li⁹. q̄ possū dem̄rare oīa illa. 2.º. p̄ q̄ nūis ē clara: q̄n ifinita p̄cta sūt finita p̄cta: et tñ nlla finita p̄cta sūt ifinita p̄cta. Cōtra p̄mā pte arguit⁹ q̄n data illa: segt⁹: q̄ si ifinitū ē aliqd: aliqd ē ifinitū: et si ifinita tardi te aliqd mouet: aliqd mouet ifinita tardi⁹. ¶ R̄ndet q̄ nullū istoz segt⁹. vñ dato q̄ eēt ifinita q̄ vñ eēt pedale et reliquū bipedale: et sic i infinitū h̄ eēt vā: ifinitū ē aliqd: et h̄ eēt f̄la: aliqd ē ifinitū. q̄ q̄cūq̄ dato. illō eēt solū finitū. s̄ i iā ifinita tarditate mouet aliq̄s p̄ct⁹ i celo: et tñ nllus p̄ct⁹ i celo mouet ifinita tarditate: q̄ quocūq̄ dato aliq̄s p̄ct⁹ mouet tardi⁹. ¶ Ex his segt⁹: q̄ ifinit⁹ nūer⁹ ē finit⁹: nlls tñ nūer⁹ finit⁹ eēt finit⁹. Infinite sūt vnitates alicui⁹ nūeri finiti: nulli⁹ tñ nūeri finiti sūt infinite vnitates. Infinite ptes eq̄les nō cōicātes sunt i hac linea recta: et tñ i nlla linea recta sūt infinite ptes eq̄les nō cōicātes. Infinite ptes eq̄les nō cōicātes h̄z sor. et tñ sor. nō h̄z ifinitas ptes eq̄les si cōicātes: q̄ oīa debēt p̄cedi p̄ tato: q̄ ille terius in finitū q̄n p̄cedit: tenet⁹ finca⁹: et q̄n segt⁹ tenet⁹ cathegorice. Unde duas ptes equales nō cōicātes h̄z sor. et tres: et quatuor: et sic in infinitū: q̄ infinite ptes equales nō cōicātes h̄z sor. s̄ non h̄z ifinitas partes equales nō cōicātes: q̄ si h̄z signatur ille infinite (et oz) q̄ iste sint cōicātes. si sunt equales si at non cōicant: sicut sunt partes p̄portionales: iste sūt inequales. Cōceditur q̄ sor. h̄z ifinitas partes equales et habet ifinitas partes non cōicātes: non tamē habet ifinitas partes equales non cōmunicātes. nam aliq̄e sunt infinite partes sor. equales: et aliq̄e sunt infinite partes sor. non cōicātes. nulle tñ infinite sunt partes sor. eq̄les non cōmunicātes. ¶ 2.º. Si infinitū est. a. corpus a. corpus est infinitū. non tñ si infinitū erit. a. corpus a. corpus erit ifinitū (p̄ p̄ p̄) q̄ si a. corp⁹ ē finitū: q̄ h̄t aliq̄ā quantitātē finitā: et non maiore: et per q̄n non ifinitū est illud. 2.º. p̄ declaro: ponēdo: q̄ a. sit vñ corp⁹ pedalis q̄ritatis: q̄d in p̄ pte p̄portionali illius hore future augmētabit ad duplū: et i 2.º. ad q̄druplū: et sic in ifinitū sic tñ q̄ manebit in fine hore. isto posito: ifinitū erit. a. corpus: q̄ aliquāt⁹ erit. a. corp⁹: et i duplo maius: et i q̄druplo

maius: et sic i infinitū: s̄ itelligēdo copulatiue: tñ illō corp⁹ nūquā erit infinitū: q̄ illud corp⁹ q̄ncūq̄ erit ip̄s erit in aliquo istāti: s̄ i nllō istāti ip̄s erit ifinitū q̄ rē. ¶ Cōtra obiectō a. corp⁹ erit aliq̄tū: et i duplo mai⁹: et sic infinitū: q̄ a. corp⁹ erit ifinitū. ¶ Itē ille nūerus erit ifinit⁹: dem̄rando nūez obiectō omniū istātiū hore future: et in nullo istāti erit ifinitus. q̄ p̄ idē est possibile q̄ a. corpus erit finitū: et tñ i nullo istāti. ¶ D̄ ad p̄ negādo aīcedēs. si p̄tū itelligit copulatiue. R̄nsio q̄n. a. in nullo istāti erit aliq̄: et duplū ad illud: et q̄druplū et sic in ifinitū. Si at itelligit copulatiue: negat⁹ q̄n: s̄ solū segtur q̄ ifinitū erit. a. ad illud negat⁹ q̄n. q̄ si aliq̄ corp⁹ erit: ip̄s erit i aliquo istāti: n̄ at si aliq̄s nūerus erit: ille erit in aliquo istāti. sic neq̄z si ista istātia erunt ipsa erūt i aliq̄ istāti. ¶ 3.º. Q̄ncūq̄ sor. nūerabit: ipse nūerabit i aliquo istāti: et tñ sor. numerabit aliq̄ nūerū quē nō numerabit i aliquo istāti: p̄bat⁹: et pono q̄ sor. numerabit i medio istāti p̄me p̄tis p̄portionalis vñ binariū: et in medio istāti scde p̄tis p̄portionalis vñ aliū binariū cū isto: et sic ifinitū. isto posito: p̄ p̄ p̄s: q̄ sor. nūq̄ nūerabit nisi in aliq̄ pte p̄portionali: et quacūq̄ parte p̄portionali data in qua sor. numerabit: non numerabit nisi in medio instanti illi⁹: us: ergo quādocūq̄ sor. nūerabit ip̄e numerabit in aliquo istāti. 2.º. p̄ declarat⁹: nā sor. nūerabit numerū infinitū: q̄ nūerabit oēs vnitates oīum p̄tiū p̄portionaliū hore future: et ille vnitates erunt infinite: nō at nūerabit illū in aliquo istāti: q̄ nō i fine hore vt suppono: q̄ nihil tūc numerabit: nec in aliquo istāti ante q̄ in quocūq̄ istāti ate finem hore: in quo sor. nūerabit: nō numerabit ip̄e nisi nūer⁹ finitū. ¶ Ex ista q̄ne segt⁹ p̄. Qz sor. numerabit nūez aliq̄e q̄ nūquā erit numeratus ab eo: q̄ sor. numerabit numerū infinitū q̄ nō erit numeratus ab eo: q̄ nō in vltio istāti hore: nec i aliquo istāti erit. si. n. sor. numerabit aliq̄ nūerū nō oportet q̄ i aliquo istāti: s̄ si aliq̄s nūerus erit nūeratus ab eo: oz q̄ i aliquo istāti. ¶ Cōtra si sor. p̄trāsit. a. spatium illud erit p̄trāsītum ab eo: q̄ p̄ idem si sor. numerabit aliq̄ nūez: erit ille nūeratus ab eo. ne gat⁹ q̄n: q̄ si a. spatiū erit ip̄m erit in aliquo istāti: nō tñ si aliq̄s nūerus erit ip̄e erit i aliquo istāti. ¶ 2.º. segtur q̄ tā sor. q̄ p̄lo numerabit nūez ifinitū: quoz p̄lo nūerabit nūez ifinitū numeratū ab eo: et sor. nūerabit nūez ifinitū nō numeratū ab eo: p̄: q̄ dato q̄ p̄lo p̄ fine hore nūerabit vltimā vnitātē sor. q̄ nō nūerabit nūez ifinitū i aliquo istāti: s̄ in quol̄z tpe teriato ad vltimū istās hore ymmo nūerabit maiore nūez q̄ nūerabit i aliquo istāti. p̄lo at nūerabit nūez ifinitū an finē hore: et in fine hore. iō ip̄e nō numerabit maiore nūez q̄ ip̄e numerabit i aliquo instanti. Et si arguit⁹ sic sor. numerabit nūez ifinitū: q̄ nūerus ifinitus numerabit a sor. q̄ nūer⁹ ifinit⁹ erit nūeratus a sor. negat⁹ h̄ vltia q̄n: s̄ solū segtur: q̄ nūer⁹ ifinit⁹ erit nūerandus a sor. q̄ rē. ¶ 4.º. Sor. successiue nūerabit. a. b. vnitates: et tñ n̄ pus. a. q̄. b. nec eō: p̄bat⁹: et pono: q̄ i p̄ pte p̄portōali hore p̄terite sor. numerauit. a. et i 2.º. pte .b. et sic i infinitū circulariter sic q̄ i nulla pte nūerauit. a. i q̄ nūerauit. b. eō: deīn diuido horā futurā i ptes p̄portioales miores vsus b̄ istans: ponēdo: q̄ ip̄e nūerabit i hora sequēti sic nūerauit i hora p̄cedēti. ita q̄ i q̄l̄z pte impi nūerabit. a. et i q̄l̄z pte pi numerabit. b. isto posito sor. nūerabit successiue. a. b. q̄ successiue nūerauit i. deīn nūq̄z si nūerabit. a. b. q̄ successiue. s̄ q̄ nō pus. a. q̄. b. vel eō arguit⁹ sic. sor. imēdiate post b̄ nūerabit. a. q̄ ime post hoc erit aliq̄ p̄ ip̄ar: et imēdiate post b̄ nūerabit. b. q̄ imēdiate post hoc erit aliq̄ p̄ par: q̄ rē. v̄bigra posito q̄ i q̄l̄z pte p̄portionalis pi hore future: tu eris alb⁹: et in q̄l̄z pte ip̄ari niger: tūc tu eris successiue albus et niger: non tñ pus alb⁹: q̄ niger.

Ad primum concedo q̄ ex sophismate sequi. Ad p̄m q̄r. Infinita sunt equalia aliqui argm.

bus finitis: sed non ista finita sunt infinita: nec ē conuersio
 simplex. quia ista: infinita sunt finita: non habet conuerti/
 simplr: s; p accūs. istomō: finita sunt entia. nō ex sophisma
 te segtur q; plura q; duo: q; tria: q; sic i infinitū sūt finita: te
 nēdo ly z copulatiu: q; ex quo ly i finita teneat sinca. d; in
 ferri vna copulatiua: z nō ppō de copulato extremo: iō bñ
 pcedit: q; pla q; duo sūt fi^{ta}: z plura q; tria sunt fi^{ta}: z sic i in
 fi^{ta}. Itē nō segt ex sophismate q; nō tñ finita sunt finita:
 q; fi^{ta} z i finitū sin^{ta} sūptū nō opponunt s; bñ cathego. z
 ad arg^m: qñ arguit aliq sunt finita: z nō pla illis sūt finita:
 negat: z cū dī: nō pla finita sūt finita: g rē. negat pñā: q; re
 latiuū n stat distributiue s; dteriate. sic suū añs. z iō illa co
 pulatiua significat pueritiblr: q; aliq sūt finita: q; nō pla
 sunt finita: z b negat. ¶ Ad 2^m cū assignat nūer^o. a. b. c. d.
 dī: co: q; oēs vnitates illi^o sunt finite tenēdo ly oēs diuisiue:
 s; col^{or} negat: q; nulle sūt oēs vnitates illius (ex quo) non
 segt: q; iste nūer^o nō sit finit^o nec i finit^o. ¶ Ad 3^m dico q; il
 le nūer^o erit i finit^o: z nego q; ille nūer^o erit i aliquo istāti.
 s; i quolz tpe teriato ad vltimū istās hore: z non segt ille
 nūer^o erit: g aliqñ erit ita q; ille nūer^o ē: sic nō segt hec in
 stātia erit: g aliqñ erit ita q; hec istātia sūt. ¶ Ad 4^m pce/
 do q; quicūq; sor. nūerabit ipse nūerabit i aliq pte pportio
 nali: tñ nūerabit nūerū infinitū: quē non nūerabit i aliqua
 pte pportionali: s; i quolz tpe teriato ad vltimū istās hore. iō
 nūerabit istū numez añ finē hore. z ita p; q; sor. nunc nō
 nūerat istū numez: z aliqñ nūerabit illū: z tñ nō icipit nec
 icipiet nūerare illū: z desinet nūerare illū. s; in vltio istanti
 hore. Et vbi sor. nūeraret pro fine hore eēt dūm q; aliquem
 nūez i finitū sor. icipiet nūerare in vltio istāti hore: non tñ
 i isto istāti sor. icipiet nūerare nūez i finitū: q; tunc nūera
 bit numez i finitū z immediate añ. Et si dī quō erit aliq nu
 merus i finit^o si hēbit pncipiū: z finē: dico: q; i q;ritate pti^o
 illud eēt incōueniēs: non aut in q;ritate discreta. vñ q; lz li^a
 bz i finita puncta: iter q; dat pñ^o z vltim^o. ita ē pole in nūe
 ro infinito assignare pñā z vltimā vnitatem: igitur rē.

¶ Prima pars principalis.

p^m ar^m

Rigesimū tertiū sophisma. Tot^o
 sor. ē mior sor. pbatur.
 q; lz ps sor. ē mior sor. g totus sor. est mior
 sor. p; pñā: ab vno pueritibili ad reliquum:
 añs declarat: q; lz ps q;ritati^o sor. ē mior sor.
 z q; lz ps q;ritatiua sor. ē mior sor. g rē: p; pñā
 cū maiori: p illud pñ^o. oē totū ē a^o. sua pte

. s; q;ritatiua: z minore pbo: nā aia intellectiua ē mior sor. q; lz
 si nō: b ē rōne idiuisibilitatis sue: quo pcesso: segtur: q; aia i
 lectiua nō ē tota in toto: z tota i q; lz pte sor. q; ē flm: z p; pñā:
 q; nūc nō ē totū nisi hēat pte iuxta significationē illius
 teri totū siue cathe^o: siue sincathe^o teneat. Silr arguit q;
 mā tota sor. ē mior sor. q; lz sor. pñet istā: z aiam intellectiua
 vlt^o. g ē maior illa: si nō valet pñā ista b ē: q; lz idiuisibile addi
 tū diuisibili nō fac a^o: s; hoc nō: q; si eēt aliq li^a pedalis q;
 titatis a q; remouēt vnus pūctus extrēalis: illa n āplius ef
 set pedalis q;ritatis: nec maior: g mior: z eō efficere ped
 lis paduētū eiusdē pūcti: g idiuisibile: additū diuisibili fa

2^m arg^m

cit maius. ¶ 2°. Sor. ē mior sor. g rē. añs arguit. q; lz ps q;
 titatiua sor. ē mior sō. s; q; lz ps q;ritatiua sor. ē sor. g rē. p; pñā
 cū maiori: z minore arguo: digitus sor. ē sor. g rē. pbat añā:
 digitus sor. est aial: s; non videt aliqd aliud aial a sor. g rē.
 maior arguit. digitus sor. ē sūa aiata s; triua: igit ē aial: p; pñā
 a diffi^o ad diffi^o. añs ē verū (vt p; pñā) ergo z pñā. ¶ 3°. Aliq
 ps sor. erit sor. ergo rē. pbat añs (z pono) q; totū pter digi
 tū sor. sit. a. digitus. b. vō q; icipiat eē abscissus a sor. z arguit
 sic. a. est ps sor. z. a. erit sor. ergo ps sor erit sor. p; pñā: cum
 maiori: q; ē ps totius cōpositi: ex. a. b. minor vō declarat:
 qñ sor. immediate post hoc erit. a. ex quo immediate post hoc

4^m ar^m

nō erit sibi pūctus digit^o. ¶ 4°. sor. ē mior sor. g rē. pbat

añs. sor. erit mior plone añ finē istius hore: z pñā añ finem
 eiusdē hore ipsi erūt eāles: ergo rē. z pono: q; sor. z plo sint
 eāles: z manebūt eāles p totā istā hore: sic q; pñā augmē
 tent eāles: z q; sor. i vlti^o istāti hore desinet eē: plone manē
 te: tūc arguit q; sor. erit mior plone añ finem hore q; plo
 erit maior sor. añ finē hore: pbat: plo acqret maiore quāti
 tatem q; acqret sor. q; plo habebit maiorem quantitātē
 quam habebit sor. s; 3° in fine hore. sed non habebit nisi
 quantitatem quam acqret ante finem hore. ergo rē.

Ad oppositū

arg^o sic. Tot^o sor. ē mior sor. g q; lz
 pars sor. ē mior sor. (p; pñā) ab ex

posita ad vñā suā exponētū formāl^r vlt^o vltimū. pñā ē flm
 q; nec mā nec forma sor. ē mior sor. g añs ē flm: q; ē sopb^o.

Circa

pñā sit hec pñā. Nulla ps sor. ē sor. nec aliq
 ps sor. pñt eē sor. (pñā ps arguit) q; si aliq pars
 sor. ē sor. z nō ē rō de vna pte qñ pari rōne de i finitis parti
 bus alqs. g in vno sor. sūt i finiti sor. z in eodē hore sunt i fini
 ti hoies: q; ē dēterminatōne Arist. 4° phicoz. dī. q; hō est
 q; ddam idiui^o s; denoiatōne. Itē q;ro vtrū digitus sor. sit
 hō: vel nō. si nō: g p idē nec aliq ps est hō (p; pñā) q; eā be
 ne cōponit ex mā z aia intellectiua sic aliq ps. Si aut ē hō.
 segt q; aliq ē hō: g nō ē risibilis: nec aial rōnale. pñā ē im
 possibile (z pñā) de se: q; nullus digit^o est aptus nat^o rī
 dere: nec vti rōe. 2° ps pñā arguit: q; si ps sor. pñt eē sor.
 hoc ē in casu tertij argumētū (pono igit^o) q; digit^o sor. erit p
 mo abscissus in vltio istāti hore future: z segt: q; a. tūc erit
 sor. z iaz est ps sor. ¶ Contra. iā nō ē sor. z erit sor. g icipit vel
 icipiet eē sor. nō icipit vt p; pñā: q; nō icipiet arguit: si icipiet
 videt q; in vltimo istāti hore q; gā exēpli erit. c. z arguit
 .a. in. c. istāti erit sor. z immediate ante. c. instās erit sor. g. a. in
 .c. instāti nō icipiet eē sor. p; pñā cū pñā parte añtis: z 2°
 arguo. nā sor. immediate añ. c. erit sor. sed sor. est vlt^o erit. a. er
 go. a. immediate ante. c. erit sor. p; pñā. añs aut segt ex casu.

¶ 2° pñā. Nō tot^o sor. est ps sor. nec tot^o hō est aliqd hois. p
 batur. nā segtur totus sor. est ps sor. ergo sor. ē ps sor. totus
 hō est aliqd hois: ergo hō est aliqd hois. pñā ē reprobatus
 i pñā: z p; pñā apñone exponibili ad suū piacēs. vñ se
 quit gnālter. ois hō erit: g hō erit: tñ hō erit: ergo hō erit:
 neccio hō ē aial: ergo hō ē aial: sp hō fuit: ergo hō fuit. i fini
 tū corpus ē: ergo corpus ē: nō est ergo aliq ppō exponibilis
 rōne alicuius sincathegozematis pcedētis totā pñōne qñ
 ab illa ad suū piacēs sit bonū arg^o: s; ly sor. est ps sor. est p
 iacens illius: totus sor. ē ps sor. q; piacens ē illud. q; rema
 net dēpto signo: ergo illa pñā est bona: tot^o sor. ē ps sor. er
 go sor. ē ps sor. dicat: q; illa ppō tot^o sor. ē ps sor. sic exponi
 tur: sor. ē ps sor. z q; lz pars sor. ē ps sor. g rē. z b p; pñā cōem
 modū loquēdi. si. n. tot^o sor. ē albus: intelligit q; sor. fm se: z
 q; lz sui pte ē alb^o. ¶ Et notāter dico pñā exponētē vlt^o af
 firmatīā: z nō illā vlt^o negatiua: z nulla ē ps sor. qñ illa
 sit ps sor. q; alr ille eēt vere: tot^o pūctus ē pūctus: tota aia
 intellectiua ē aia: q; ambe exponētes eēt vlt^o: s; pñā ē flm:
 q; lz totum sincathego^o tentum: distribuit implicite pro
 ptibus: z iportat significatū sūi hre ptes. ¶ 3° pñā. Si sor. ba
 bebit aliquā q;ritatē: illā hēbit i aliq instāti: pbat: q; si nō
 hoc eēt i casu qrti argumētū: dico: q; sor. hēbit tripedalem
 quātitatē añ finē hore: in quolz tpe teriato ad finē hore: z i
 nullo instāti: z q; hec q;ritas erit añ finē hore: z in nullo in
 stanti: p; sicut dicebat in alio sophismate de nūero. ¶ Lō
 tra. dato isto segtur q; aliqd erit q; nō ē: z non incipit nec
 icipiet eē: p; de illa tripedali q;ritate q; erit z nō est: nō at i
 cipit nec icipiet esse: qñ ista erit in fine hore: z immediate an
 te finē hore: z in nullo instanti ante finē hore. ¶ Itē segt
 q; aliq duo fil^r erunt: z tamen in nullo instanti erunt: p; de
 sor. z de ista tripedali quātitate. Nā simul erunt ante finē
 hore: z q; non in aliquo instanti p; quia non in vltimo in
 stanti hore: nec i aliquo istāti citra vltimū. ¶ 4° pñā. sor. acq

ret aliq̃ quantitatem quam ipse nunq̃ habebit: probatur: for. acquirat tripedalem q̃titate: et non habet tripedale q̃titate: ergo et. p̃ pars antecedentis arguitur. tripedalis q̃titas exis in cadauere acquireretur: ergo ab aliquo acquireret: sed non videt nisi a for: ergo a for. acquiratur tripedalis q̃titas: et p̃ ipse acquirat tripedale q̃titate: s; nuq̃ habet ista. qz nuq̃ habet illa in aliquo istati. ¶ Ex ista s;ne segtur p̃. Oe ta for. qua plo acgret 3^{lm} q̃titate anq̃ ipsa erit acq̃sita: qz ta for. q̃ plo acgret illa an finē boze: et solu in finē boze erit acq̃sita: s; et. ¶ 2° segt: Oe for. acgret aliq̃ q̃titate q̃ nuq̃ erit acq̃sita: nec ab eo: nec ab alio: p; ex q̃ nō manebit p̃ si ne boza. Nec appz aquo alio erit acq̃sita: qz si for. maneret pro fine boze: solu ab isto foret acq̃sita: s; non mēberit: ergo a nullo erit acq̃sita. ¶ 3° segtur qz for. acgret tripedale q̃titate alicui q̃ illud nō erit: p; qz acgret tripedale q̃titate cadaueri suo an finē boze: s; illud cadauer nō erit an finē boze: s; et. ¶ 4° sequit. Oe for. acgret aliq̃ locū in q̃ nuq̃ erit. s; locū 3^{lm} q̃titate: ymmo i casu illo: nullus erit max^o locus quē ipse hēbit: cū ipse hēbit maiorē locū: quē ipse hēbit in aliquo instanti.

Ad primum dicif: q̃ illa propō ē falsa de virtute fmonis: aia intellectiua ē tota in toto et tota i q̃lz pte: s; intelligif q̃ aia intellectiua ē indiuidualr i in toto corpe: et in q̃lz pte eius. Itē nego qz for. sit maior sua maxia mā. Et tunc ad arg^m p̃tinet ista: et aiaz intellectiua vltima: ē maior illa. negat p̃ia: et hoc ē rōe indiuisibilitatis aie. qz si ista foret extēsa: sic ē forma lapidis: vel ligni: nō pp̃ b̃ foret for. maior sua mā: et rō ē: qz eadē q̃titas nūero ē extēsa: p̃ totū for. et totā suā māz. s; n. for. esset maior sua mā op̃ porteret qz maior q̃titas extēderet in eo: q̃ i sua mā. ideo for. ē maior q̃ sit aliq̃ p̃ q̃titatiua sui: et maior q̃titas extēdit i eo q̃ sit i aliq̃ pte q̃titatiua sui. S; du^m ē d̃ li^a pedali: vtrū sit maior cū p̃ctis extremis: q̃ sine illis. Dr: qz nec maior: nec minor: et ex hoc p̃cedit ista: q̃. a. b. sūt due li^a q̃ rū vna ē alteri eq̃lis: nec maior: nec minor: p̃bat: et pono: qz a. et b. fuerunt due linee pedalis q̃titate: et q̃ nūc p̃ de ani bilet puncta extrema ab oib^o alijs maiorib^o tā in a. q̃ in b. isto posito: a. linea nō ē eq̃lis. b. lineae: cū b. linea sit pedalis q̃titate: et nō a. nec maior (vtq̃) nec minor: qz i nulla p̃ portioe: alr indiuisibile additū diuisibili faceret mai^o: et sub tractū faceret min^o: qd ē Aristotiles 4° phicoz. Et segt p̃r qz aliqd ē nō pedale et fiet pedale: et nō maiorabit. sic ē aliqd ē pedale et fiet nō pedale et nō minorabit. ¶ Ad 2° d̃r qz nulla ps for. ē for. nec hō nec aia: nec ista ē diffi^a cōpleta anial: s; aia aiata sensitia: s; i^a suba aiata sensitia p se exis. Et itel^o p̃ existere p se: qz nō ē aliqd alicui^o tāquā p̃v el ac cides eius: nec ad hoc inclinā: qd dico pp̃ ptes aialiū anu losoz: q̃ separe nō dicunt pp̃rie p se existere. qz inclinā ē in toto. Silr diffi^a hois nō ē p̃positū ex corpe et aia intēsiua s; cōpo^m p se exis: ex corpe: et aia intēsiua. ¶ Ex his segtur qz licet diuersitas mēe p̃m successionē nō variet p̃po^m. tñ bñ variat p̃m siltatez (p̃m p̃z) qz tu es ille idē q̃ fuisti an vi giri ānos: et tñ nō hēs aliqd de illa mā quā tu habebas. 2^m ē manifestū. qz alr pes ēēt caput: et digit^o man^o: et q̃lz ps q̃titatiua ēēt hō. qz eadē est aia nūero: segtur g̃ formalr d̃ p̃ti. a. b. p̃posita hñt diuersas mēs: g̃ indiuidualr distiguūt. ¶ Ad 3° nego qz a. sit ps for. ymmo ē for. et neget qz for. cōponat ex a. et b. ymmo b. ē ita ps. a. sic ē ps for. vñ ē dōm in casu isto: qz a. est terius p̃notiūus significans for. et p̃notō oia alia mēbra p̃ter digitū. et vbi ponat. c. ē totū for. cū digito (dico) qz c. ē a. sic ē for. s; p̃notat digitū: quē nō p̃notat a. vñ for. et for. risibilis. et for. colorat^o iuicē p̃uertit. tñ for. risibilis: p̃notat risū: quē nō p̃notat for. et for. colorat^o p̃notat colorē: quē nō p̃notat for. nec for. risibilis: et ita i p̃posito for. et a. c. iuicē p̃uertunt: nec ē d̃ria nisi ex p̃te p̃notatōis. ¶ Ad 4° nego istas: for. erit mior plone: plo erit maior for. et tūc

ad arg^m plo erit maior q̃ erit for. g̃ plo erit maior for. negetur p̃ia. vñ i vltio instati boze plo erit maior q̃ erit for. nō tñ plo erit maior for. qz tunc for. non erit: nec erit etiam ante: quia continue ante ipsum erunt equales et.

¶ Prima pars principalis.

Rigessimum q̃rtū sophisma. Sē p̃ arg.

per erit aliquis hō. Cōtra. si sp erit aliq̃s hō: g̃ oī tpe et oī instati erit aliq̃s hō (p̃z p̃ia) ab vno p̃uertibili ad reliquū: p̃is ē falsū: igit^r et aīis: qz p̃is sit flz arguit. nā segtur oī tpe erit aliq̃s hō: s; hoc tps est tps: g̃ b̃ tpe erit aliq̃s hō demādo tps p̃is: p̃is ē falsū (vt p̃z) et segtur oī instati d̃s erit: s; b̃ i stans est istas demādo istas p̃is: g̃ hoc instas d̃s erit: p̃ ē falsū. qz hoc istas: nuq̃ erit. Itē sp erit aliq̃s hō: g̃ eterna liter erit aliq̃s hō: g̃ an oē tps fetuz: et an oē instas futuruz erit aliq̃s hō: p̃is ē falsū (pro vtraq̃ pte) nō. n. an oē tps futurū erit aliq̃s hō: qz nō an bozā p̃maz futurā: nec an aliq̃d tps incipiēs ab hoc istati erit aliq̃s hō: non ēt an oē instans futuruz erit aliq̃s hō: qz h̃ propō an oē istas futurū erit aliq̃s hō ē resolubilis. sic ista aliq̃n oē instas erit: s; qlitercūq̃ resoluet vna resoluētiū erit falsa. si tūc erit aliq̃s hō: et tē erit oē istas futuruz. ¶ 2°. Si sp erit aliq̃s hō: g̃ aliq̃s hō erit sp: p̃is ē falsū: et p̃ia p̃bat duplr: p̃ p̃ p̃uersionē simplicē: fo qz d̃dicto^m p̃tis n̄ stat cū ante. s; sp erit aliq̃s hō: et nlls hō erit sp: qm̄ arguit sic: b̄ erūt sp demonstrādo aiaz: et mām tuā: et h̄ sunt aliq̃s hō. g̃ aliq̃s hō sp erit: vt arguit iste binari^o sp erit: et iste binarius ē aliq̃s hō: g̃ aliq̃s hō sp erit (p̃z p̃ia) p̃ resolutionē: maior ē va: qz q̃lz vnitas illius binary sp erit: minor vō (p̃z) qz h̄ sūt iste binarius ē aliq̃s hō. et ex hoc arguit qz nlls hō poterit corūpi. qz binari^o nō poterit corūpi: et q̃lz hō necēio erit: qz ille binarius necēio erit. Itē aliq̃s hō sp ē: g̃ p̃ idē aliq̃s hō sp erit (aīis p̃z) qz tu sp es: eo qz tu oī tpe: et oī instati es (vt p̃z p̃ suas exponētes. ¶ 3°. Si sem per erit aliq̃s hō: g̃ sp erit aliq̃s hō currēs: p̃z p̃ia: qz quam necēio aliq̃s hō erit tā necēio aliq̃s hō curret: p̃bat: qz si n̄ necēario aliq̃s hō curret: et aliq̃s hō curret: g̃ p̃rigēter aliq̃s hō curret: p̃is ē falsū: qz si p̃rigēter allquis hō curret: et q̃ litercūq̃ aliq̃s hō curret: talr ipse poterit currere. S; p̃rin gēter aliq̃s hō curret: g̃ p̃rigēter aliq̃s hō poterit currere: p̃is ē falsū: qz aliq̃s hō poterit currere: et nō poterit esse qm̄ aliq̃s hō poterit currere. Itē si p̃rigēter aliq̃s hō curret: b̄ ē qz mō p̃rigēti aliq̃s hō curret: quo p̃cesso: segtur p̃rigēter nlls hō ē asin^o: qz mō contigēti nullus hō ē asin^o: qz suuz d̃ dicto^m ē falsū. s; oī mō p̃rigēti aliq̃s hō ē asin^o. ¶ 4°. nō sp istas erit: nec sp d̃s erit: g̃ nec sp aliq̃s hō erit: p̃z p̃ia: qz nullus erit hō q̃ nō erit i aliquo istati: nec aliq̃s hō q̃ nō erit qm̄ d̃s erit: aīis p̃bat: et pono: qz n̄ sp istas erit: qz oē qd erit: erit in aliquo istati: g̃ sp erit istas i aliquo istati: p̃is est falsū: qz nullū istas erit i se ipso istati nec i aliquo alio. Itē arguit qz non sp d̃s erit: qz pole est deū non eē (p̃bat aīis) qz si iposibile est deū nō esse: et h̄ ppō d̃s nō ē sic adeq̃te significat^r. ergo hec ppō est ipolis: p̃is ē flm. qz ex illa nō segt q̃libz: cū non segtur. d̃s non ē: g̃ d̃s est: tū qz ex negatiua non segt affirmatiua: tū qz q̃ nāl̄ illa d̃s nō ē: significat deū nō eē: tā nāl̄ ista d̃s est significat deū eē. s; ista d̃s ē nō significat deū n̄ eē. igit^r nec ista d̃s n̄ ē significat deū esse. et p̃ p̃is ista p̃ia non valet d̃s non ē: g̃ d̃s est. p̃z p̃ia. qz q̃lz ppō signifi cat quicquid ad eam sequitur.

In contrarium arguitur sic. aliq̃n erit aliquis hō: et non erit aliq̃n quin tunc

erit aliq̃s hō: ergo sp erit aliq̃s hō homo (p̃z p̃ia) ab exponen tibus ad expositū: aīis est verū: g̃ et p̃is qd est sophisma.

Circa mām p̃mi argumti sit hec p̃. aliq̃ est ppō ca^a ipossibilis ex q̃ segt qd̄lz formalr. i. q̃lz propō af firmatia: p̃bat: ex ista: tu differēte: segt formalr: qz backa

stat in angulo: ergo aparī q̄l3 alia segtur formaliter: aīis p
batur. nā3 segtur formalr. tu differis ate: ergo tu es tu: 7 tu
non es tu: p3 p̄ia: q2 p̄is est vna copulatiua cuius p̄ ps se
quitur formaliter: ex p̄ exponēte aītis: q2 segtur formalr:
tu es: 7 tu es tu: 7 scōa ps est 3^a exponēs aītis: tūc sic. tu es
tu: 7 tu non es tu: ergo tu es tu: vel baculus stat in angulo:
7 tu non es tu (p3 p̄ia) q2 p̄is est vna copulatiua cuius pri
ma pars segtur ex p̄ma pte aītis: 7 scōa ex scōa: tanq̄ apte
disiunctiue ad totā disiunctiuam. tūc vltra: tu es tu: vel ba
culus stat in angulo: 7 tu nō es tu: 7 baculus stat i angulo: p3
p̄ia: adisunctiua cū destructiōe vni^o ptis ad aliā pte: 7 ap^o
ad vltim^o segt formalr: tu dīs ate: 7 bacul^o ē i angulo: 7 c. Lō
sīlīr dicēdo q̄ ad istā: hō ē asin^o: segt q̄l3 formalr: qd pbo:
qd ex ista segt: nullū deū eē: aut baculū stare i angulo: pbat
idē de quol3 alio: segt. n. formalr: hō ē asin^o: 7 oīs hō est hō
7 hō nō ē hō: q2 p̄is ē vna copulatiua c^o fa ps segt ex ante
tanq̄ ab affirmatiua vni^o dispati ad negatiua alteri^o: p̄ ps
segt ēt formalr isto^o. hō ē asin^o: 7 hō ē a 3° adiacēte ad 2° ad
iacēs: hō ē: 7 hō ē hō: q2 idē p̄tur de se ipso hō ē hō: 7 oīs hō
ē hō: p3 p̄ia: ab indefinita i qua idē p̄tur de seipso ad vlem
cū vbo de p̄iti nō restricto: 7 sine aliqua deteriatōe. deide
sumat ista copulatiua hō nō ē hō: 7 oīs hō ē hō: 7 pbat vt

p^m cor^m s. Ex ista p̄ne segt: q̄ aliqua ē ppō necia q̄ segt formalr
ex quol3: p3 de ill: tu nō dīs ate: hō nō ē asin^o (ex quo) ex cu
2^a p̄ iusl3 istozū opposito segt qd3 formalr. C 2^a p̄. Aliq̄ ē pro
pō ca^a ipolis ex qua segt qd3 formalr vel mālīr: s3 nō q̄l3
formalr: nec q̄l3 mālīr (p3 d ista) chy^a ē ex q̄ segt forma
liter: q̄ aliqd ē: 7 q̄ sba ē. mālīr at segt: oē illud qd nō seget
ex ista (dato) q̄ eēt vā: vt q̄ tu curris: vel bacul^o stat i angu
lo. nā segt: chy^a ē: igit baculus stat i angulo: q2 dīcto^m p̄tis
est ipole aīti: nec stat cū isto: cū aīis sit propō p se ipolis: ēt
segtur dīs nō est: 7 tu curris: pp eadē cāz. iste p̄ne sūt mālīr
bone: q2 l3 dīcto^m p̄tis nō stet cū ante: tū ē ymaginabile

objectō stare cū isto absq̄ dīctōe. C S3 darguit q̄ ex ista: chy^a ē:
segt formalr: q̄ bacul^o stat i angulo: q2 segtur formalr chy^a ē
7 chy^a ē: vel nulla chy^a ē: apte disunctiua ad totā disunctiua.
ē segt: chy^a ē: vel nlla chy^a ē: 7 chy^a ē: vel baculus stat i an
gulo: 7 nulla chy^a ē: p3 p̄ia: q2 p̄is ē vna copulatiua cuius
p̄ma ps segt formalr ex p̄ma pte aītis: 7 fa ex eadē cū fa:
7 tūc vltra: chimera ē: vlt baculus stat i angulo: s3 nulla chi
mera ē: 7 baculus stat i angulo: 7 p̄tis: ap̄imo ad vltimū
segtur: chimera ē: 7 baculus stat i angulo: imo. pbat: q̄ ex
ista tu es: segtur formalr nullū deū eē formalr: q2 segt for
malr: tu es: 7 tu es: vel tu nō es: a pte disunctiua 7 c. deide tu

2^a p̄ es: vel tu nō es: 7 tu es: vel nullus de^o est: 7 tu nō es. p3 p̄ia:
vt supra: 7 vltra: igit nullus de^o ē: p3 p̄ia: adisunctiua cū de
structiōe vni^o ptis ad aliā pte: 7 p̄ p̄is ap̄mo ad vltimū: tu

Rāssio es: igit nullus de^o ē. C Dī breuiter q̄ nūq̄ ex tali disuncti
ua: segtur copulatiua clusua: 7 ad p̄bationē: negat p̄ia.
Si. n. tā aīis q̄ p̄is ē ppō copulatiua: iste modus arguēdi
t3: s3 nō si aīis ē disunctiua: 7 p̄is copulatiua q2 ex copulati
ua segtur copulatiua 7 nō ex disunctiua: si aut q̄s vellet illō
p̄is eē ēt disunctiua: pcederet p̄ia: s3 tūc ex illo p̄ite nō se
gtur q̄ nullus de^o ē: nec q̄ nullus baculus stat i angulo: q2 q̄n
arguit adisunctiua ad alterā: pte: aīis d3 eē copulatiua 7 nō
disunctiua: igit 7 c. C 3^a p̄. aliq̄ ē ppō ca^a ipolis ex q̄ nō segt

3^a p̄ q̄l3 nec formalr: nec mālīr: imo nō segt formaliter nisi nec
cessariū: p3: q2 l3 sequat tu nō fuisti: igit dīs ē: nō tū segtur:
tu nō fuisti: 7 baculus stat i angulo: q2 aīis tu fuisti. Ista p̄ nō
valuit 7 nec tā valet: p3 p̄ia: q2 oīs p̄ia bōa ē necia: 7 p̄is
hoc q̄ aliqua ppō necia nō segt ad q̄l3: p3 d ista: tu fuisti:
q2 nō segt: dīs ē: 7 tu fuisti: ex quo aīis eēs ista p̄ia nō valuit.

objectō C S3 darguitur q̄ ista p̄ia ē bona. tu nō fuisti: 7 bacul^o stat
i angulo: q2 dīctoriū p̄tis ē ipole aīti: ex quo aīis ē propō
ipolis. ex ante. n. 7 dīcto^o p̄tis sit vna propō copulatiua

Rāssio ipolis. C Dicēdū q̄ l3 dīcto^m p̄tis sit ipole aīti: nō tū re

pugnat illi formalr: nec mālīr. q2 q̄n aliqua p̄pugnat. Ex
his p̄t formari vna copulatiua p se ip̄possibilis: mō vna tal
copulatiua ē p se ip̄possibilis. tu nō fuisti: 7 nullus bacul^o stat
i angulo. q2 aliq̄n potuit eē vā sic adeq̄te significādo. C 4^a
p̄. Sic ex qualibz affirmatiua segtur formalr aliqua nega
tiua. ita ex qualz negatiua segtur formalr aliq̄ affirmatiua
p̄ ps (p3) inductiue. Nā segtur. tu es hō. 7 tu nō es asinus.
tu curris: 7 tu nō sedes. dīs ē: 7 dīs nō ē nō ens. 2^a ps ēt de
clarat iductiue. q̄n oīs negatiua: aut ponit in eē: aut nō po
nit in esse: si ponit in esse. sequitur formaliter affirmatiua.
nam sequitur formalr tū homo non currit: 7 qdlibet non
hō currit: nullus hō p̄ter sor. currit: 7 sor. currit. Si at nō po
nit in eē: ēt ex ista segtur formalr affirmatiua. Nā bñ segt
tu nō es: 7 verū ē te nō eē: nullus dīs ē: 7 ita ē q̄ nullus dīs ē.
Ex negatiua igit ponēte in eē segt affirmatiua ponēs i eē.
7 ex negatiua nō ponēte in eē: segt affirmatiua nō ponens
in eē: S3 ex negatiua non ponente in eē nō segt affirmati
ua ponēs in esse: l3 ergo iste sint affirmatiue. verū est te nō
esse: possibile est te non non currere: non tamen ponūt i eē.

Ad primū dicūt q̄ ly sp non p̄uertit cū ly oī tpe: seu istati absolute: s3 in ordine ad vbi

vt sp fuit aliq̄s hō. oī tpe p̄terito fuit aliq̄s hō: sp erit aliq̄s
hō. i. oī tpe futuro sp erit aliq̄s hō: 7 iō p̄ce^o ista duo: sp erit
aliq̄s hō: 7 aliq̄n non erit aliq̄s hō: q2 tūc non erit aliq̄s hō:
demonstrādo istās p̄sens: 7 tūc ē aliq̄n: 7 c. nec ista inuicē
dīcūt: ymmo cuiusl3 eozū dīctoriū dat p negationē p̄e
positā toti (ex quo) nulla illaz ppōnū est alicui^o q̄titatis
l3 quelz istarūz equaleat alicui propōni alicuius q̄titatis.
Itē p̄cedo q̄ aī oē istās futurū erit aliq̄s hō: qn aī aliq̄
istās futurū erit aliq̄s hō: 7 nllū ē vlt erit istās futurū qn aī
illud erit aliq̄s hō: 7 aī oē istās futurū erit aliq̄s hō: p3 p̄:
ab exponētibus ad expositū. C Ex quo segt. Qz illa ppō nō
ē resolubilis: q2 ly aī non tenet hic aduerbialr: s3 p̄positiue

C Ad 2^m nego illā p̄ia: sp erit aliq̄s hō: 7 aliq̄s hō erit sp:
nec ē p̄uersio simplex: q2 illa propō nō p̄uertit simpliciter:
s3 p accis: isto mō: aliq̄s hō erit aliq̄n. Deinde cū arguitur:
ista sp erit: 7 ista sūt aliq̄s hō. 7 aliq̄s hō sp erit: negat p̄:
alia negatur. s. ille binarius sp erit: 7 ille binarius ē aliquis
hō: 7 aliq̄s hō sp erit: nec aliq̄s istozū ē sillus demo^o vlt re
solutorius. q̄n illa p̄icularis aliq̄s hō sp erit. sic resoluitur
hoc sp erit: 7 hoc ē vel erit aliq̄s hō: igit aliq̄s hō sp erit: mō
maior ē falsa: quocūqz hōie dato: 7 p hoc. p3: q̄ ista p̄ia nō
valet. iste binarius nūq̄ corūpet: 7 iste binarius erit aliq̄
hō: 7 aliq̄s hō nūq̄ corūpetur. Et si arguit sic. oīs hō cor
rūpet. iste binarius erit aliq̄s hō. 7 ille binarius corūpet.
negatur p̄ia: s3 solū segtur: q̄ iste binari^o erit aliqd qd cor
rūpetur. deī cū dīs: aliq̄s hō sp ē: 7 aliq̄s hō sp erit: negatur
p̄ia: q2 aīis ē verū: 7 p̄is falsū. C Ad 3^m. ne^o illā. necio aliq̄
hō currit: 7 p̄cedo q̄ p̄tigēter aliq̄s hō curret: 7 tūc ad ar^o
q̄litercūqz aliq̄s hō curret talr ipse poterit currere: s3 p̄tigē
aliq̄s hō currit: ergo p̄tigēter aliq̄s hō poterit currere: ne^o
p̄ia: s3 solū segtur: q̄ p̄tigēter ip̄e poterit currere. vñ quo
cūqz da^o: iste p̄tigēter potēit currere. sic ēt p̄tigēter iste po
terit eē. Ex quo nō segtur: q̄ p̄tigēter aliq̄s hō poterit cur
rere. sic nec segtur: q̄ p̄tigēter aliq̄s hō poterit eē. Itē nō
p̄cedo istā p̄tigēter aliq̄s hō curret: q2 mō p̄tigēti aliq̄s
hō curret: s3 q2 aliq̄s hō curret: 7 poterit eē q̄ nllus hō cur
ret. iō iste ē falsa p̄tigēter nullus hō p̄tigēter ē asinus: q2
sic exponētur nullus hō ē asinus: 7 p̄t eē q̄ aliq̄s hō sit asi
nus. C Ad 4^m. dico q̄ sp istās erit: nō q2 in oī tpe istās erit

s3 q2 in oī tpe futuro istās erit: 7 negat: q̄ oē qd est: erit i ali
quo istati. q2 nec istās: nec motus: nec tps erit i istati. S3
gnālīter oē ens p̄manēs qd ē mēsurale i istati erit i istati:
7 ita p̄cedo q̄ aliqd icipiet eē: 7 q̄ i nullo istati icipiet eē. s.
istās: tps tū 7 mor^o i aliq̄ istati icipiet eē: eo mō q̄ als dice
bat. Itē dico q̄ i^o. dīs nō ē: ē ipolis (ex qua) segt q̄l3: 7 cū dīs

Ex negatiua non sequitur affirmatiua illud intelligit sic. Ex negatiua non ponete in eadem non sequitur formaliter affirmatiua ponens in eadem non bene sequitur materialiter: deus non est: ergo deus est: tunc ad arguendum non aliter significat ista deus non est: deus non est: tamen aliter est: negatur prima. quia affirmatio est posterior negatione. per posteriora: et in 5. li. elenchorum dicitur philosophus: quod in non facere intelligit facere. ista ergo deus non est significat deus esse: et in 5. li. deus est: non significet deum non esse. ¶ Intelligendum quod non quilibet propositum significat quicquid sequitur ad eam: et in prima formaliter. quia sequitur formaliter tu dices ate. ergo baculus stat in angulo: et tamen ista tu dices ate non significat baculum stare in angulo. Verumtamen si aliquid erit propositum illa tua alicui: cuius ipsa esset illatiua da? et tamen eiusdem: ipsa significat significatum illud. ita quod hoc propositum tu dices ate significaret baculum stare in angulo. si ipsa contingens inferret formaliter istam: baculus stat in angulo: igitur et c.

Rigensimum

5^m sophisma. Im me^o post hoc tu eris

demorando istas prius quod sophia sit falsa arguitur sic. immediate post hoc tu eris. ergo aliquid istas futurum tu eris: per prima: quia si immediate post hoc tu eris: ergo in quolibet tempore istas ab hoc instanti. tu es: et per 2° autem de istas futurum tu eris: sed prius est falsum: quia summo dictorio est verum. si autem aliquid istas futurum tu non eris: quia tunc tu non eris: demonstrando istas post mille annos: et tunc erit autem aliquid istas futurum: ergo autem aliquid istas futurum tu non eris (per 3°) a resolutionibus ad resolutionem autem est verum. ergo et prius. ¶ Itē si immedia te post hoc tu eris autem omnia ista futura tu eris: prius est falsum: quia tu non eris autem in ista futura demorando omnia ista hora per me future. sic nec illa hora futura erit autem in ista. ¶ Et 2° im me^o post hoc istas erit aliquid istas: ergo non immediate post hoc tu eris (per 3°) quia tu nunquam eris nisi eris in aliquid instanti per baculum autem: per erit aliquid per huius hora future: ergo aliquid istas: ergo non immediate post hoc erit aliquid istas (per 3°) quia non stat aliqua duo fore post hoc immedia te: et unum altero prius: autem declarat: quia aliquid per huius hora erit: et aliquid in istas erit: sed nullum erit istas ita cito sic aliquid per huius hora: quia iter istas futurum: et istas prius medietate aliquid per istius hora: ergo prius erit aliquid per istius hora: ergo aliquid in istas (per 3°) ab exponibus ad expositum: autem est verum: ergo et prius. ¶ Et 3° da^o sophismate sequitur quod aliquid duo immediate post hoc erit: quod non sit erit: per baculum et per non. quod a. b. incipiat esse per remotionem de presenti: sic quod a. incipiat esse in aliquid parte proportionali pari: et in nulla impari: b. vero incipiat esse in aliquid impari et in nulla pari. Et iste casus sit polis declarat: per 4° quod a. aq in quolibet parte pari proportionali hora preterite huius suas medietates continuas: et in quolibet parte impari discotinuas. b. vero aq est huius in quolibet parte impari suas medietates continuas: et in quolibet parte pari discotinuas: et ita habeant istas medietates discotinuas. sic quod ia desinat esse a. b. per remotionem de presenti: et per diuisionem presentium: deinde diuido horam futuram in partes proportionales minores versus hoc istas prius in quod prius volo quod a. b. se habeant sic se habuerunt in hora preterita. 1° posito: per 3° quod a. et b. immediate post hoc erit: quia immediate post hoc erit aliqua per par: et aliquid impari: quod non sit erit: sequitur ex casu: quia non similes erunt aliquid per par: et aliquid per impar. ¶ Et 4° sequitur quod duo dictoria iter se dicentia immediate post hoc erit duo vera: sic significando precise: per de istis. tu eris in aliquid parte pari: tu non eris in aliquid parte pari: sequitur. n. immediate post hoc tu eris: ergo immediate post hoc tu eris in aliquid parte pari: per 3° quia tu non potes plures incipere et desinere esse sic a. vel b. et per prius hoc immediate post hoc erit vera. tu es in aliqua parte pari: tunc sic. tu es in aliquid parte pari: ergo tu non es in aliqua parte impari. 1° ergo bona autem immediate post hoc erit verum: ergo et prius ad bonum ite^m: sed illud prius est alterum dictoria. ergo et c. id sequitur quod ia duo dictoria: et duo dictoria sunt 2° vera. nam sequitur immediate post hoc tu eris in aliqua parte pari: et immediate post hoc tu eris in aliqua parte impari: ergo autem omnia istas futura tu eris in aliqua parte pari: et autem omnia in istas futura tu non eris in aliqua parte pari: per 3° prima: quia per prius sequitur ex per prius ante: et 2° ex 2°. quia quicquid tu eris in aliqua parte impari tu non eris in aliquid parte pari: modo per 3° quod ia inuicem dicunt. autem omnia istas futura tu eris in aliquid parte pari: et autem omnia istas futura tu non

eris in aliquid parte impari: cum hoc ratione negois postposita equaleat illi: autem nullum istas futurum tu eris in aliqua parte pari: et prius habet veritas dictorio: quia ex quolibet verum negatiua sequitur sua subalterna: arguitur sic. post hoc tu eris: et nullum erit istas post hoc quia iter id et hoc tu eris. ergo immediate post hoc tu eris: per 3° ab exponibus ad expositum. autem est verum: ergo et prius quod est sophisma.

Ad oppositum

arguitur sic. post hoc tu eris: et nullum erit istas post hoc quia iter id

Circa

predicta sit hoc per 3°. Aliquod propositum significans precise sicut

nunc significat immediate post hoc erit vera et falsa: et tamen nunquam erit ita quod illa est vera et falsa: per 3° illa: tu es in aliquid parte pari immediate post hoc erit vera: quia immediate post hoc erit ita quod tu es in aliqua parte pari quia immediate post hoc erit ita: quod tu es in aliqua parte pari: et quod hoc immediate post hoc erit falsa: per baculum: quicquid tu eris in aliqua parte impari: ista erit falsa tu es in aliquid parte pari: sed immediate post hoc tu eris in aliqua parte impari: ergo immediate post hoc illa erit falsa: nunquam tamen erit ita quod 1° est falsa et vera quia ista esse vera et falsa implicat dictoria. Et si dicatur dicitur per rationem licet super quam incipit moueri dicitur tu: per per seculo partes proportionales minores. ita quod quilibet per par sit. a. et quilibet per impar sit. b. 1° posito. hoc immediate post hoc erit vera: tu tages. a. quia immediate post hoc tu tages aliquid parte par: et immediate post hoc 1° ea de erit falsa quia im me^o post hoc tu tages. b. modo quicquid tu tages. b. tu non tages. a. et ita est hoc tu tages. b. et im me^o post hoc erit vera et falsa: nunquam tamen erit ita quod aliqua istarum erit vera et falsa. ¶ Ex ista prius ne sequitur per. Quia duo dictoria iter se dicunt incipiunt esse duo vera: quia iam nullum est verum: nec in aliquo instanti erit illa duo vera: per 3° posito quod illa duo tu tages. a. tu non tages. a. aut ista tu es in parte pari: tu non es in parte pari: incipiat esse per remotionem de presenti. ¶ Et 2° per. Aliqua propositum immediate post hoc erit sequens ad omnes propositum ne: et immediate post hoc erit eadem repugnans cuius propositum non. 1° per 3° supposito quod a. sit vna propositum quod quilibet parte hora future erit necia similis per: et quilibet parte impari erit impolis similis: 1° posito: per 3° per exponetes. ¶ Et 1° ne sequitur quod aliqua propositum immediate post hoc erit polis et impolis: necia et contingens: et tamen nunquam erit ita quod ipsa est b. per baculum: et pono: quod a. in per parte proportionali erit propositum necia: et in 2°. contingens: et in 3°. impolis: et in 4°. necia: et in 5°. contingens: et in 6°. polis et sic circuli in infinitum. ita quod partes minores terient versus istas prius. 1° posito: per cor^m quia immediate post hoc erit aliquid numerus ternari^o presentium proportionali: sed in quolibet tali numero illa propositum habet illas tres denotationes. Itē 2° quod aliqua est 2° mala quia immediate post hoc erit bona significans precise sic modo significat: per 3° posito. quod a. sit vna prius mala quia quilibet parte pari significabit oio sic nunc significat: et in quolibet parte impari habebit autem ipse similis vel prius necia per se. ¶ Et 3° per. Aliqua inuicem dicunt quia immediate post hoc significabit precise. sic modo significat: et tamen immediate post peruertent: et pono: quod a. b. inuicem dicunt: et sic dicunt in quolibet parte pari hora future: et in quolibet parte impari peruertent. isto posito: per 3° ex quo immediate post hoc erit aliqua per par: et aliquid per impar. ¶ Ex ista prius sequitur. Quia a. b. immediate post hoc significabit precise sic ia significat: et eadem immediate post hoc significabit aliter quia modo significat: per 3° quia a. et b. post hoc immediate dicunt et peruertent. Et prius dico quod a. b. immediate post hoc significabit peruertibiliter et dicunt: et tamen non immediate post erit ita quod a. b. significabunt peruertibiliter et contradictorie (ex quo) nunquam erit ita quod a. et b. conuertuntur et contradicunt. ¶ Et 4° per. Aliquod copulatiua affirmatiua im me^o post hoc erit falsa 4° significando precise iuxta propositum suarum presentium: cuius quilibet per prius palis immediate post hoc erit vera (per 3°) de quolibet istarum. tu es in aliqua parte pari. tu non es in aliquid parte pari. tu tages. a. tu non tages. a. ¶ Ex ista prius sequitur primo. Quia aliquid verum immediate post hoc erit falsa. cuius quilibet singularis quia apta nata est habere immediate post hoc erit vera (per 3°) de illa verumque istorum est verum: aut de illa: quodlibet istorum est verum: demonstrando oia illa dictoria dicta. ¶ Et 2° sequitur quod aliquid est prima bona et formalis cuius quilibet permissum immediate post hoc erit vera: et prius immedia te post hoc erit falsum significans premis et ante

p^o 3°
p^o 3°
p^o cor.
2° 3°
p^o cor.
p^o cor.
p^o cor.
2° cor.
p^o cor.

iuxta eodem modū significandi (p3) de ista pna: hoc istorū
est verū: et hoc istorū est verū: qd vtrūq; istorū est verū: dmo/
3°. cor^m stratis pōib⁹ dīctorū. ¶ 3° seg^o qd aliq; ppos erūt ve: et
tū nūq; erit ita sic ille significabūt (p3 d istis) tu es i pte pi:
4°. cor^m tu n es i pte pi. aut de istis. tu tāgis. a. tu n tāgis. a. ¶ 4° seg
tur qd si aliq; ppos sunt vere. ita ē sic ille significāt: nō
tū si aliq; ppos erūt vere. ita erit sicut ille significa
bunt. sic si aliq; ppos sunt vere: ex his ē formabilis
copulatiua affirmatiua vā: nō tū si aliq; ppos erunt
vere. ex his erit formalis copulatiua affirmatiua vā. Nec
seg^o tur. ita erit sic p^o significabit: et ita erit. sicut fa significa
bit. qd ita erit sic iste due significabūt. sicut n seg^o tur: ita erit
qd hoc istorū ē verū: et ita erit qd hoc istorū ē verū: demōstra
tis duob⁹ dīctorū ptingētib⁹: qd ita erit qd ista sunt vera.
ita erit qd hoc ē: et ita erit qd illud ē: demōstratis duob⁹ istā
tibus futuris: qd ita erit qd ista sunt: non valet consequētia.

Ad p^m
argu^m

Ad primum

cedo istā: an qd l3 instās futurū
tu eris et nego suū dīctorū. i. ante
aliq; instās futurū tu non eris (et ad probationē) nego p se
quentiā: qd hic nō tene^r ly ate aduerbialiter s3 ppositiōe: d3
sic resolui: an hoc instās tu nō eris: et hoc ē vel erit aliq; in
stans futurū: mō quocūq; dato: altera resolutiū ē falsa.
Si qd at vellet ly an vtrūq; teneri aduerbialr: deberet
hec cedi ante aliq; instās futurū tu nō eris et altera nega
ri: an qd l3 instās futurū tu eris. Ubi at in vna sit ppo: et in
alia aduerbiū ambo sūt sil vā: nec dīcūt. Deinde cū argui
tur immediate post B tu eris: qd an oīa istāia futura tu eris.

Nobile

negat pna: siue li oīa tenat collectivē siue divisiue. ¶ In
telligendū qd ista: an eē instās futurū tu eris l3 sit cessa: n
tū seg^o ex sophate: qd nō seg^o tur immediate post hoc tu eris
demōstrādo instās pns: qd an oē instās futurū tu eris: qd an
mille ānos anis fuit verū: et pns falsū: s3 bñ seg^o tur: qd an oē
instās futurū post hoc tu eris: et cō: nō seg^o an oē instās fu
turū tu eris: qd immediate post hoc tu eris: qd cōtinue post in
stans pns: anis erit verū: et pns falsū: s3 bñ seg^o g imedia
te post istās pns tu eris. ita qd iste pueritū imedia te post
hoc tu eris: et an oē instās futurū post hoc tu eris: et ita iste cō
uertunt. imedia te post instās pns tu eris: et an oē instās fu
turū tu eris: et ita dicat de pterito: qd ille pueritū imedia
te: an hoc tu fuisti: et post qd l3 istās pteritū an hoc tu fuisti.
et ille: imedia te an instās pns tu fuisti: et post oē instās p
teritū tu fuisti. ¶ Ex pdictis seg^o qd ista pna nō val3: post
a. instās tu eris albus: et nullū erit instās post. a. qn an illō
tu eris alb⁹: qd immediate post. a. tu eris alb⁹: et pono qd hora
futura diuidat i tres ptes equales in qru p^o eris albus: et i
scda niger: cui⁹. a. erit p^m instās: et i tertia iterū alb⁹. isto po
sito: pns ē manifeste falsū: et anis verū: qd ate. a. tu eris alb⁹:
qd an qd l3 istās qd erit post. a. tu eris alb⁹: p3 pna: qd qd quid
erit an. a. erit an oē illud qd erit post. a. et p3 pns nullū erit in
stans post. a. qn an istō tu eris alb⁹: s3 bñ seg^o post. a. tu eris
albus: et nullū erit instās post. a. qn inter illud et a. tu eris al
bus: qd immediate post. a. tu eris albus: qd arguit ab exponen
tibus ad expositū. ¶ Ad 2^m nego qd l3 istarū: nō imedia te
post hoc erit aliq; instās: puerit aliq; ps bo⁹ future qd ali
qd istās: et ad pbationē: illi⁹ z^o negat pna: nec arguit: ab ex
ponibus ad expositū: qd ex quo: hic cōparat infini^m ad in
finitū. d3 illa ppo sic expōi: aliq; ps hui⁹ boze erit et aliq;
instās erit: et non ita cito erit: aliq; instās. sic aliq; ps huius
boze: et hoc negat: qd suū dīctorū ē vez: ex quo ly ita cito

Cor^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

fundit puse tñ. ¶ Ad 3^m. cōcedo pnez adductā. iō ē cō
cedendū in casu isto qd. a. b. imedia te post hoc ifinities ici
piet esse: et ifinities desinet eē. ¶ Ad 4^m cōcedo: qd duo dī
ctoria iter se dīcētia imedia te post hoc erūt duo vā: et im
media te post hoc erūt duo falsa: nō tū ex hoc seg^o: qd duo
pna vel duo dīctoria iā sint duo vā. vñ cōcedo istā: an oē
instās futurū tu eris i aliq; pte pari: et nego illā an oē instās fu

turū tu nō eris i aliq; pte pi: et tūc ad arg^m. an oē instās futu
rū tu eris i aliq; pte impi: s3 qd cūq; tu eris i aliq; pte impi
tu nō eris i aliq; pte pi: qd an oē instās futurū tu nō eris i aliq;
pte pi: negat pna: sic nō seg^o: oīs bō erit iust⁹ et qd cūq; aliq;
bō erit iust⁹ ipse erit nō iust⁹. qd nō oīs bō erit iust⁹: p3 bñ qd
ista p^o nō valet. ¶ Cōtra ime^o post istās pns tu nō eris i aliq;
pte pi: qd an oēs instās futurū tu nō eris i aliq; pte pi: p3 pna: ab
vno pueritabili ad reliquū: et probat anis sic. post instās pns
tu nō eris i aliq; pte pari. s. post mille ānos: et nullū erit instās
post hoc qn iter illud et hoc tu nō eris in aliqua pte pi: pba
tur hoc: nā qd cūq; dato iter istō et b cadit tps mediū: argua
tur qd sic: tūc tu nō eris i aliq; pte pi: demōstrādo partē ipes
et tunc erit mediū istās iter illud et hoc. qd qd cūq; istāi dato
iter illō et hoc tu nō eris i aliq; pte pi. ¶ Breuiter negat il
la ppo. nullū erit instās post hoc qn iter illud et hoc tu non
eris i aliq; pte pari: qd dīctoriū ē verū. aliq; erit instās post
hoc nō iter qd et hoc instās tu eris i aliq; pte pari. Deinde nego
istā iter illud istās et hoc: tu nō eris i aliq; pte pari: et ad pba
tōnē: negat pna: qd dico: qd an ly iter itelligit ppositiue et n
aduerbialr: qre illa ppo nō pbat nisi p suū dīctoriū. s. i
iter illud istās et hoc tu eris i aliqua pte pari: et hec cedit.
q alterū negat. ¶ Iuxta pdicta ē cōcludendū qd for. imedia
post B mouebit et gescet: et imedia te post hoc erit alb⁹ et ni
ger et tū nō pns erit alb⁹ qd niger: nec eē: nec pns mouebit qd
gescet: vel eē: dato qd i qd l3 pte pari mouebit et erit alb⁹: et i
qualibet parte impari quiescet et erit niger: sicut dictum ē
de contradictorijs: igitur et c.

¶ Prima pars principalis.

Rigesunū

sextū sophisma. Tu ici
pis eē in hoc istāi dmo
strādo instās pns qd sophisma sit falsū ar
guit tu icipis eē i hoc instāi: qd i hoc instāi
tu icipis eē: pbat pna. exponētes anis ife
runt exponētes pntis: nā seg^o: tu es i hoc i
stāi: qd in hoc istāi tu es: et seg^o: nō imedia
te an istās pns tu fuisti i B istāi igit i B istāi nō ime^o an
instās pns tu fuisti: p3 pna. qd hec nō stāt sil: tu non fuisti i
hoc istāi: et i B istāi tu fuisti: s3 illud pns ē falsū. s. i hoc istā
ti tu icipis eē: cū ex ipsa seg^o: qd tu incipis eē alter deus: et qd
quid ē in mūdo i hoc istāi iciperet eē qd ē satis absurdū.
¶ 2°. Si tu icipis eē i hoc instāi. qd tu icipis eē in aliq; istāi.
pns ē falsū: qd tu es i aliquo istāi: et imedia te an istās pns
tu fuisti i aliquo istāi: et imedia te post instās pns tu eris
in aliquo instāi. et pbat pna: qd arguit ab iferiori ad suū
sup^o affirmatiue et sine ipedimēto: qd sic declaraf: qd nō vi
det aliunde ipedimētū: nisi qd illud vbu icipit pfundit cō
fufe tñ imobilr. ¶ S3 arguit sic. qd si pfundit poti⁹ pfun
dit pfufe distributiue qd cōfufe tñ: qd illō vbu dft et gnāl
oīs terius distribut⁹: cōfūdīt cōfufe et distributiue: rōe: seu
vtute negatiōis icluse: s3 eq icludit negationē illud vbu in
cipit sic illud vbu dft: vel qd cūq; ali⁹ terius distribut⁹: vt
p3 i suis exponētib⁹: sic eq distribuit illō vbum icipit: sic ly
dft vel qd cūq; alius distribut⁹ terius. Itē dato qd cōfūdāt
cōfufe tñ: hoc nō ē imobilr: qd i nlla suarū exponētiū stat ta
lis teri⁹ imobilr: aliogn aterio stāte imobilr ad eūdē stāte
mobilitate eēt pna bōa: et eē: cōcesso igit qd ly aliquo instāi
stat pfufe tñ mobilr i pna fuit bōa: tu icipis eē i hoc istāi
qd tu icipis eē i aliq; istāi: qd suppo pfusa tñ mobilr: nō tol
lit ascēsum i pto: nā bñ seg^o oīs bō currit. qd oīs bō mouet.
3° tu ici⁹ eē i hoc istāi: qd tu ici⁹ icipere eē i hoc istāi: p3 qd
exponētes ancedētis ifert exponētes pntis: nā bñ seg^o. tu
es i hoc istāi: qd tu ici⁹ eē i hoc istāi. et seg^o. tu nō imedia
an istās pns fuisti i hoc istāi: qd nō imedia an istās pns in
cepisti eē i hoc istāi. Cōcessa igit i⁹ pna arguo qd nō val3: qd
p idē hec eēt bōa: tu icipis eē: qd tu icipis icipe eē: qd si tu ici
pis eē: aut qd nō p^o es: aut qd vltio nō es. si nūc p^o: cū qd nō imedia

Ad primum dicit negādo dñam: nec exponētes **Ad p^m**
aūtis iferūt exponētes dñtis: qz hñ
ius. in hoc istāti tu icipis eē: nō ē 2ª exponēs in hoc istāti: ī
mediate āte hoc istās: qđ ē pñs nō fuisti: sed ita nō īmedia

ut p3: q2 illa scis (ex dñi) post hoc scies: nec et aliq3 scitarū
i aliq3 pre pportionali hōe pterite desinis scire: q2 qñq3 da-
ta: ista pñs desinisti scire: sic et qñq3 talis ps pportionalis p-
ns desit eē. ¶ Ex ista pñe segt p: q2 i qñq3 istati hōe pterite sci-
uisti solū finitas ppōnes: et immediate añ hoc sciūsti in
finitas ppōnes (p3 ps p3) q2 i quolib3 istati hōe pterite sci-
uisti solū tres ppōnes. et fa ē euidēs: q2 immediate añ b fue-
rūt infinite ptes pportionales. ¶ 2º segt: q2 tu desinis scire
ifinitas ppōnes: et tu nō scis nisi vnā ppōne: nec vnq3 fuit
ita q2 tu scis nisi vnā ppōne (p3) ponēdo de vna ppōne: il-
lud qd ponit de trib3: et q2 tu nūq3 fuisse scies nisi in hōa pre-
terita. ¶ 4º. Tu desinis scire tot ppōnes qñ plato desinit
scire: et tñ desinis scire pauciores ppōes quā plo desinit sci-
re. et pono q2 p totā horā pteritā sciūsti solū qñq3 ppōes: et
tot scies i hora sequēti: aut q2 nullā: et q2 iā scias solū duas il-
larū: et pla. pñs se hēat p oia. isto posito arguit sic: tu nō scis
pñs ppōes qñ pla. desinit scire: q2 ipse tres desinit scire: et tu
scis solū duas: et immediate añ istās qd ē pñs tu sciūsti tot p-
positiōes quot pla. desinit scire: q2 tu sciūsti qñq3: igit tu de-
sinis scire tot ppōnes: quot pla. desinit scire. et sic hētur p3
ps pñs: deide tu scis pauciores ppōes qñ pla. desinit scire: et
nō ime post istās qd ē pñs tu scies pauciores ppōes qñ pla-
to desinit scire. g tu desines scire pauciores ppōes quā pla.
desinit scire. p3 2º: et assūptū segt ex casu: g 2º pñs: qd ē 2º ps
pñs. ¶ Ex ista pñe segt p: q2 tu desinis scire pauciores p-
positiōes qñ tu desinis scire: et tñ tu desinis scire plures ppō-
nes qñ tu desinis scire. p3 ps p3: q2 iā tu scis pauciores ppō-
nes qñ tu desinis scire: et nō immediate post istās qd ē pñs sci-
es pauciores qñ tu desinis scire. 2º et oñdif. nā tu nō scis
plures ppōes qñ plato desinit scire: et immediate añ istās qd
est pñs sciūsti pñs ppōnes qñ pla. desinit scire. ¶ 2º sequi-
tur q2 tu desinis scire solū tres ppōnes: et plo desinit scire so-
lū qñq3: et tñ tu desinis scire pñs qñ plo desinit scire. et pono
q2 immediate añ istās pñs sciūsti tres ppōes: qñ nullā scis:
nec aliq3 aliā: et q2 plato iā qñq3 sciat: qñ solū duas ime
post hoc sciet. isto posito p3 p3 ps: q2 tu nō scis tres ppōes:
et immediate añ istās pñs sciūsti tres ppōes. 2º ps ē liq3: q2
plato scit qñq3 ppōes: et nō immediate post hec sciet illas qñ
tuor. 3º ps ex casu segtur exponēdo p remotionē de pñti.
Dēs ille pñs dicte de hoc verbo desinit: pñt applicari illi
vbo icipit: parū mutādo casus: quoz mutationē relinquo
arbitrio studentis.

Ad primū nego istā pñas: tu desinis scire. a. ppō-
nez. g tu desinis scire aliquā ppōnem:
nec et ex opposito segt opp3 pp imobilitatiōez illi termi-
ppōne. et tunc ad argu3 ly ppōne absq3 signo negatiuo stat
imobilr. g cū negatiōe stat mobilr. negat pñs: et ad regulā
dñ: q2 ista regula ē antiq3 itelligens p terminū imobilitatū
terminū nō distributū: et p terminū mobilitatū terminū
distributū. Ego aut itelligo p terminū imobilitatū termi-
sub quo nō pñt fieri descēsus: vel ad quē nō pñt fieri ascēsus.
p term3 vō mobilitatū itelligo terminū sub quo pñt fieri
descēsus et ad quē pñt fieri ascēsus. ¶ Ad 2º pñs: qd ē ad
ductā. f. q2 tu desinis scire. a. et desinis scire. b. et tñ nō desinis
scire. a. et b. et stat q2 tu desinis scire. a. et b. et tñ nō desinis sci-
re. a. et p3: dato q2 pñt sciūsti. a. et b. et iā scis. a. et nō. b. nec segt
tu desinis scire. b. g tu desinis scire. a. vel. b. q2 apte distiñcti
ad totū distiñctū cū terio faciēte soph3. fallit pñs. ¶ Ad 3º
dico q2 si. a. ē terius singularis nō pñotatiuus: illa pñs ē bo-
na. Tu desinis scire. a. g. a. desinit sciri ate. Si aut ē terius
cōis vt inuif in casu: ista pñs nō valet. Item si esset terius
singularis pñotatiuus equoce significās nō valeret 2º: vt
dato q2 ista ppō dñs ē: pñt añ hoc fuisse. a. et iā nō scit. a. p3
q2 pñs nō valet. ¶ Ad 4º pñs: qd ē tu desinis scire oēs ppō-
ne: et q2 ē desinis scire oēm ppōne quā scis: q2 tu nūc
scis oēs ppōne quā scis: et nō ime post istās qd ē pñs scies

oēs ppōne quā scis. Et tñc ad arg3: tu scis oēm ppōne quā
scis: et immediate post istās pñs erit ita q2 tu scies oēs ppōne
quā scis. g nō desinis scire oēs ppōne quā scis. negat pñs. et
si arguit sic: hec pñs ē bona: tu scis oēs ppōne: et nō imedia-
tate post istās pñs erit ita q2 tu scies oēs ppōne. g tu desini-
nis scire oēs ppōne: pariformiter et alia dñs ē bona. negat
filitudo: q2 ibi arguit cū terio vñali relatiue sūpto. hic at ar-
guif quodāmo i teris simplicib3: et iō rōne limitatiōis hec
ppō: tu desinis scire oēs ppōne quā scis (exponit) sic alie
sūpte abq3 terio distributo: s3 hec: tu desinis scire oēs ppō-
ne: exponit per ita fore: vel fuisse: aliter argueret a minus
amplo ad magis amplū. ergo 2º.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimalū octauus soph3. An dñs a p. arg3
quolib3. Cōtra: si tu dñs
a quolib3. g tu es dñs a quolibet. p3 pñs p
resolutionē hui3 termi dñt: tñ sic. tu es dñs
a quolib3. g tu es qdlibet: vel dñs a quoli-
bet. p3 pñs a parte distiñcti ad totū distiñctū
s3 pñs est falsus: g 2º pñs: q2 pñs sit fals3. pñs. nā segt: tu es
qdlib3: vel dñs a quolib3: g nihil ē aliqd dñs a quolib3 qñ
istud tu scis. ten3 pñs ab exposita ad vnā suarū exponētiū
s3 pñs ē fals3: q2 suū dñctōriū ē verū. f. aliqd ē aliqd: vñ disti-
ferēs a quolib3 qd nō est tu. ¶ 2º. Si tu dñs a quolib3: igit
tu dñs a quolib3 a quo tu dñs: vñ a quolib3 a quo tu nō dñs.
s3 dñs a quolib3 a quo tu dñs. g tu dñs a quolib3 et ab isto dñs.
p3 pñs p resolutionē relatiue: s3 pñs ē fals3: q2 si dñs a quolib3
et ab illo dñs. g a quolib3 dñs. p3 pñs: q2 sic significat. fa pa-
rōne rñonis. Si dñs a quolib3 a quo nō dñs. g tu nō es qdli-
bet a quo tu nō dñs. p3 pñs ab exposita ad vnā suarū expo-
nētiū: s3 pñs ē fals3: q2 suū dñctōriū ē verū: videlz: tu es qd-
libet a quo tu nō dñs. ¶ 3º: tu dñs a quolibet. g ate dñt qdlib3
vel ate dñt aliqd. p3 pñs: q2 si ly dñt distribuit rectū: segt p
ma ps: si aut nō distribuit segt fa ps: s3 pñs ē fals3. p vtraq3
sui pte: pñs. nā si ate dñt qdlib3. g ate dñs ē qdlib3. p3 2º
p resolutionē illi3 vñ dñt: et si ate dñs ē qdlib3. g dñs ate
ē qdlib3. pñs ē ipole et p3 pñs: q2 pñs demñati3 nō refert
pponere et postponere. Si vō dñt in pñ3 q2 ate dñt aliqd. g ti-
bi est nō idē aliqd: pñs ē falsus: q2 ex isto sequit q2 tibi nō ē
idē aliqd. et p3 pñs: q2 dñt aliqd: et nō idē ouertunt. ¶ 4º. tu
nō dñs ab asino. g 2º. pñs. nā tu nō dñs ab asino. g p idē
tu nō dñs ab asino. p3 pñs: et pñs. nā tu nō dñs ab asino
et a. erit vnus asin3. itelligēdo p. a. vnū asinū gnāduz post
mille ānos. g tu dñs ab. a. pñs fals3. et p3 pñs a supiori distri-
buto mobiliter ad suū iferius cū debito medio. qd arguit: si
istud vñ dñt de pñti distribuit p omni asino est. ergo per
idē illud vñ dñt de futuro distribuit pro omni asino qui
erit. p3 pñs vel detur causa diuersitatis.

Ad oppositū arguit sic: tu es: et qdlibet ē: et tu nō
es qdlibet. g tu dñs a quolibet. p3 2º
ab exponētib3 ad expo3. añs ē vez. g 2º pñs: qd ē soph3.
Circa pñs sit hec pñs. Tu dñs ab oī hoīe: et tñ nō p3
ate dñt oīs hō. p3 ps p3: q2 tu es: et oīs hō ē: et tu nō
es oīs hō. g tu dñs ab oī hoīe. p3 2º ab expo3 ad expo3. añs
ē vez: g 2º pñs. 2º ps dñctat: q2 si ate dñt oīs hō: et tu es hō. g
ate tu dñs. pñs ē ipole: et p3 pñs a supiori distributo mobilr
ad suū iferius cū debito medio. q2 ly dñt nullā h3 viz supra
rectū: s3 supra ablatiū solū. ¶ Cōtra tu es: et oīs hō ē: et tu obiectō
nō es oīs hō. g ate dñt oīs hō. p3 pñs ab exponētib3 ad ex-
positū. ¶ Dicēdū q2 ista nō ē 3º exponēs: s3 ista: tu oīs hō
nō es: q2 est falsa equalēs illi: tu nihil qd ē hō ē: sicut. n. ly hō
stat distributiue in exposita: ita dñs stare in 3º expo3. ¶ Ex p3 cor3
ista pñe segt: q2 ate dñt aliq3 hō: et tñ tu nō dñs ab aliq3 hoīe
pñs ps. pñs. nā si ate dñt for. ergo ate dñt aliq3 hō. p3 ab ife-
riori ad suū supius affi3 sine impedimēto. 2º ps dñctat: q2
si tu dñs ab aliquo hōe. g tu nō es aliq3 hō. p3 pñs ab expo-
3

fit ad tertiā expo³. nō est falsum. q̄ r̄ aīō. Et si arguitur
 ficatē dīr aliq̄s hō: q̄ tu nō es aliq̄s hō: negat p̄ia: qz ista nō
 est 3ª exponēs (ex quo) ly hō i expo¹ nō stat distributīe: s̄
 ista ē 3ª exponēs: tu aliq̄s hō nō es: vñ ille p̄uertunt: ate dīr
 aliq̄s hō: r̄ tu dīr aquolīz hōie: ille ē p̄uertunt tu differē ab
 aliquo homīe: r̄ ate dīr quilibz hō. ¶ 2^a p̄. Nihil dīr ab ali
 q̄ illud differat ab hōie: r̄ tñ aliq̄d dīr ab ali qd nō dīr ab
 homīe. p̄ pars sic arguit. oē qd dīr ab ali dīr ab hōie. q̄ nī
 bīl dīr ab ali q̄ illud dīr ab hōie (p̄z p̄ia) ab exposita ad
 vñā suarū exponētīū. aīō ē v̄ez: vt p̄z i ductīue: q̄ r̄ aīō. 2^a
 ps ē arguit. nā hoc dīr ab ali qd nō dīr ab hōie demōstrando
 lapidē (p̄bat) hoc ē: r̄ aīō qd nō dīr ab hōie ē: r̄ hoc nō ē ani
 mal qd nō dīr ab hōie. q̄ r̄. p̄z p̄ia: ab exponētīb⁹ ad expo
 sitū. aīō ē v̄ez: q̄ r̄ aīō: qz p̄dicto^m 3^a exponētīe ē fals. s̄. hoc
 est aīō qd nō dīr ab hōie. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ cor^m. q̄ glibz
 hō dīr ab asīno q̄ ē hō: r̄ nō glibz hō dīr ab asīno q̄ ē hō. p̄z:
 qz dato q̄ reltū referat in p̄ i^m terīz hō: r̄ in 2^a i^m terīz asī
 no. S̄ ē ē p̄cedit: q̄ glibz hō dīr ab asīno q̄ ē ru^m: r̄ nō glibz
 hō dīr ab asīno q̄ ē rudibīlis: supposito q̄ reltū referat
 in p̄ istū terīz asīno: r̄ in 2ª istū terīz hō. Itē p̄cedit: q̄ g
 libz hō dīr ab asīno q̄ dīr ab hōie: r̄ tñ glibz hō dīr ab asīno:
 q̄ nō dīr ab hōie (dato) q̄ reltū referat in p̄ istū terīz asī
 no. r̄ in 2ª illū terīz hō: quo p̄cesso p̄ia nō valet: glibz hō
 dīr ab asīno q̄ nō dīr ab homīe: tu es hō. q̄ tu dīr ab asīno
 q̄ nō dīr ab hōie: qz relatiū i aīte refert illū terīz hō: r̄ in
 p̄te refert istū terīz asīno de necēitate: s̄ bene seq̄tur: q̄
 tu dīr ab asīno q̄ nō dīr ab hōie. ¶ 3^a p̄. Al. dīr a. b. r̄ tñ. a. nō
 est a. a. b. r̄ pono q̄. a. sit vñ p̄uct⁹: r̄. b. numer⁹ duoz hōīz
 r̄. a. nō est aliud a. b. qz. b. nō ē aliqd: nec ē ē alia a. b. qz. a.
 nō ē aliq̄: s̄ q̄. a. dīr a. b. (p̄bat) a. ē. r̄. b. ē. r̄. a. nō est. b. q̄. a.
 dīr a. b. (p̄z p̄ia) ab exponētīb⁹ ad expositū. Et si arguit
 sic. a. dīr a. b. q̄. a. ē dīrens a. b. p̄cedo p̄ia: r̄ p̄iam: si ly dīrens
 teneat p̄cipialr: si at nōialr: negat p̄ia: qz ex isto seq̄tur: q̄. a.
 est aliud a. b. r̄ ita nō icōuenit q̄. a. ē dīrens a. b. r̄ idē. a. nō est
 dīrens a. b. tenēdo i p̄ ly dīrens p̄cipialr: r̄ i fa nōialr. ¶ Ex
 ista p̄ne seq̄tur: q̄. a. ē nō idē. b. r̄ tñ. a. nō ē aliq̄ a. b. fa ps est
 p̄bata (r̄ p̄mā declaro) a. nō est idē. b. r̄. a. ē. q̄. a. ē nō idē. b.
 p̄z p̄ia: anegatīna de p̄dicato finito ad affīr^m de p̄dicato i
 finito cū debito medio. aīō ē verū: q̄ r̄ aīō (r̄ l̄) ex nulla il
 larū. a. dīr a. b. a. ē nō idē. b. sequat aliq̄ istaz. a. ē aliud a. b.
 a. est alia a. b. dīstīctū: tñ bñ seq̄tur: q̄. a. ē aliud: vel alia a. b. r̄
 hoc p̄cedit: q̄. a. ē aliqd vel aliq̄: r̄. b. ē aliqd vel aliq̄: r̄. a. nō
 est. b. q̄. a. est aliq̄ vñ alia a. b. p̄z p̄ia: ab exponētīb⁹ ad expo
 sitū: s̄ ista. a. est aliud a. b. sic exponit. a. ē aliqd: r̄. b. ē aliqd:
 r̄. a. nō ē. b. Dec vñ. a. dīr a. b. exponit sic. a. ē. r̄. b. ē. r̄. a. nō ē
 b. ly nō idē aut nō p̄prie exponit sic nō ly hō: vel nō lapis.
 ¶ 4^a p̄. Quilibz hō ē aliq̄ ab asīno: r̄ tñ nullus hō ē aliq̄ ab
 asīno. p̄ ps p̄z: tā exponibīlī q̄ i ductīue. 2^a vñ declarat: qz
 si aliq̄s hō ē alius ab asīno. q̄ aliq̄s hō ē aliq̄ hō ab asīno. p̄z
 p̄ia: qz ly aliq̄ ē adiectīuū illi⁹ termī hō: quo p̄cesso seq̄tur q̄
 asīn⁹ ē hō. p̄z p̄ia qz qñ aliq̄ cōparant in vno 3°: oīz illud 3^m
 verificari de quolibz illoz: vt si sor. est magis alb⁹: q̄ pla.
 oīz quēlibz istoz eē albus. ¶ Ex ista p̄ne seq̄tur: q̄ tu differē
 a asīno: r̄ tu nō es aliud ab asīno: r̄ tñ tu nō es aliq̄ ab asīno:
 qz alr tu eēs asīn⁹: bec. n. tu es aliq̄ ab asīno: sic exponit: tu
 es tu: r̄ asīn⁹ es tu: r̄ tu nō es asīn⁹. ¶ Intelligēdū tñ q̄ sic
 ly aliq̄s p̄t iterdū eē adiectīuū oblig casus: vt alias patuit
 in ista: sor. ē aliq̄s istoz: ex q̄ nō seq̄tur: q̄ sor. est aliq̄s sor. vel
 aliq̄s hō istoz: ita in q̄libet istarū: tu es aliq̄ ab asīno: aliq̄s
 hō ē aliq̄ ab asīno p̄t ly asīn⁹ eē adiectīuū isti⁹ termī asīno:
 recti ab eo: r̄ tñ nō seq̄tur: q̄ aliq̄s hō sit aliq̄ hō ab asīno: bec
 enī. tu es alius hō ab asīno: sic exponit tu es hō: r̄ asīn⁹ ē hō
 mo: r̄ tu nō es asīn⁹: s̄ ista: tu es alius ab asīno: sic exponit:
 tu es aliq̄s: r̄ asīn⁹ ē aliq̄s: r̄ tu non es asīn⁹. r̄ notanter po
 no ly aliq̄s apte p̄dicatī: vt denotet masculīnū gen⁹: qz alr
 illa p̄pō eēt. vñ: tu es aliq̄ a berta: si exponeret p̄pōnes de

scōo adiacēte aut per terminū trāscendentem.

Ad primū p̄cedo: q̄ tu es qdlibet vel differens a
 quolibet: ex quo nō sequit^r: qz nihil est
 aliqd: vel differēs a quolibet qn tu scis illud: s̄ solū sequit^r
 q̄ nihil ē aliqd qn tu es illud: vel dīrens aquolibz: qz signū
 vñ ibidē nō cadit sup totū dīstīctū: vt alias patuit. Ubi
 aut ponere relatiū bñ caderet supra totū dīstīctū: ideo
 ista ē falsa: tu es oē qd est aliqd vel dīrens aquolibet: sic ali
 as p̄cessus ē: q̄ oīs hō vel asīnus ē hō: nō tñ oē qd ē hō vel
 asīnus ē hō. ¶ Ad 2^m p̄cedo: q̄ tu dīr aquolibet: r̄ ab illo
 dīr. ex quo nō sequit^r: q̄ aquolibet dīr: qz relatiū stat de
 termīate sicut suū aīō i clusū in ly qdlibet: iō solū sequit^r
 q̄ ab aliquo tu dīr. ¶ Ad tertiū p̄cedo p̄ia: r̄ p̄ia: p̄ p̄ia:
 p̄te ate dīr aliqd: r̄ tñ cad arg^m: ate dīr aliqd: q̄ tibi ē nō idē
 aliqd: negat p̄ia: qz arguit aterio nō distributo ad eūdem
 distributū: s̄ solū sequit^r: q̄ tibi aliqd nō est idē: sicut supra
 dictū est: q̄ tertia exponēs illius nō est bec: tu nō es aliqd
 sed ista: tu aliqd nō es: in q̄ ly aliqd stat determinate: nō ob
 stāte q̄ sit p̄dicatū. ¶ Ad q̄rtū nego quālibet istarū: tu nō
 dīr ab asīno: tu nō dīr ab asīno: nec seq̄tur: tu dīr ab asīno: r̄
 a. erit asīn⁹. ergo tu differēs ab. a. qz comparatiū gradnē
 nō distribuit absolute: s̄ in respectu ad positīuū: qz nō seq̄
 tur: tu es albior asīno: r̄. b. ē asīn⁹. ergo tu es albior. b. qz me
 diū dbuit eē hoc. b. ē asīn⁹ alb⁹. ita ly dīr nō distribuit abso
 lute: s̄ in p̄paratiōe ad mēsurā alteri⁹ extremi: eo q̄ nō est
 alietas vel dīrens: nisi iter entia s̄l existētia: iō minor debuit
 esse ista. b. erit qñ tu eris: que negat. Et cū dīr B vñ dīr dī
 strībuit p̄ oī asīno q̄ ē: ergo illū vñ dīr distribuit p̄ asīno
 qui erit. negat p̄ia: qz si tu: r̄ oīs asīnus ē: oīs asīn⁹ ē: qñ tu
 es: s̄ si si tu r̄ oīs asīn⁹ erit: oīs asīnus erit qñ tu eris: iō bec
 p̄pō: tu dīr ab asīno: exponit absolute sic: tu es r̄ asīnus ē:
 r̄ tu nō es asīn⁹: s̄ bec: tu dīr ab asīno: sic exponit: tu eris
 r̄ tñ asīn⁹ erit: r̄ tñ tu nō eris asīn⁹. Et notāter (dico) p̄mo
 tūc: qz ista p̄ia nō valet: tu eris r̄ aīxps erit: r̄ tu nō eris an
 tēps. q̄ tu differēs ab aīxpo: qz aīō est verū r̄ p̄ia fals: s̄
 2ª exponēs debuit eē illa. tūc aīxps erit: nō tenēdo ly tunc
 demōstratiue sed red^u vel relatiue. 2° dico tunc erit asīnus:
 r̄ non tūc asīn⁹ erit: qz nō seq̄tur: tu eris: r̄ tūc albū erit: r̄ tunc
 tu nō eris aliq̄ albū: q̄ tu differēs ab albo: qz posito q̄ mul
 ta alba sint: r̄ nunq̄ post hoc erit aliq̄ albū: est aīō verū: r̄
 p̄ia falsū: ideo fa exponēs debuit eē ista: tūc erit albū: r̄ si
 cut dico de futuro ita de p̄terito. Ex q̄b⁹ seq̄tur: q̄ ista p̄ia nō
 valet tu fuisti: r̄ tūc adā fuit: r̄ tu nō fuisti adā: q̄ tu differēs
 bas ab adā: tu eris: r̄ tūc aīxps erit: r̄ tu nō eris aīxps: q̄ tu
 differēs ab aīxpo. Et B supposito q̄ illi termī adā: aīxps:
 sint singularia nōiata: r̄ nō sig⁹: qz dato q̄ adā fuerit tecū
 r̄ q̄ qñcūq̄ tu fuisti: ille nō fuit adā: vel ante vel post: aīō
 est verū: r̄ p̄ia falsū: p̄istī dica^m de aīxpo: r̄.

¶ Prima pars principalis.
Rigesimum nonū soph⁹. Tñ ve
 rū ē cui falsū p̄tra
 di^r: q̄ soph⁹ sit falsū. arguit. Aliqd nō ve
 ruz ē cui falsū p̄dicat. q̄ nō tñ verum ē cui
 falsū p̄dicat (p̄z p̄ia) qz ex cuiuslibz expo
 nentis p̄dictorio seq̄tur p̄dictoriūz expositi:
 aīō arguit. aliqd nō verū est: r̄ cuiuslibz vero falsū p̄dicat. q̄
 aliqd nō v^m ē cui falsū p̄dicat. p̄z p̄ia: ab vno p̄uertibili ad
 reliquū ex q̄ relatiū stat distributīue referēs illū terminū
 verū: aīō aut p̄z de se. ¶ 2° sequit^r. q̄ tñ sūt tres p̄pōnes
 vere: q̄ru nullā est. a. dato q̄ q̄tuor sint oēs p̄pōnes vere
 q̄rū. nullā est. a. sed arguit q̄ nō: qz si tñ sunt tres p̄pōnes
 vere quarū nullā ē. a. ergo nō plures q̄ tres sūt p̄pōes ve
 re quarū nullā est. a. r̄z p̄ia ab exposita ad vñā suarū expo
 nentīū: sed p̄ia est falsū qz suū p̄dictoriū est v̄ez. s̄. plures
 q̄ tres sūt p̄pōes vere q̄rū nullā est vera: qz q̄tuor sunt p
 positiones vere p̄ casuz: r̄ q̄tuor sunt plures: q̄ tres quaz

arg^m nulla est. a. ¶ 3° sequit^r q^d tñ veruz vel falsuz ē ppō. p3: q^d ois ppō ē vā vel falsa: aliter. n. nō pbat^r sophisma: s3 ois ē falsuz: q^d aliqd nō verū vel falsuz ē ppō. g^o non tñ verū vl falsuz ē ppō. p3 oia: q^d aīs est dīctoriū scōe exponētis istius termi verū vel falsuz est ppō: sed aīs arguit sic: falz est ppō. g^o aliqd non verū vel falsuz est ppō. g^o non tñ verū vel falsuz est ppō. p3 oia: aperte disiuncti ad totū disiunctū. aīs ē verū. g^o 2° sequēs: vel sic. aliqd verū vel falsū est ppō: g^o aliqd nō verū vel falsuz est ppō. p3 oia: q^d falsū 2° non verū ouertunt. vel saltē non verū ē supius ad falsū.

arg^m ¶ 4°. Data veritate sophismatis seq^r veritas h3 ppōnū: tñ nō ois hō est risibilis. p^rise sicut ē significat aliqua illa ruz demōstratis illis: de^o est: chymera ē: solū verū erit veruz: q^d oē risibile ē nō ois hō: 2° q^dlibet illarū significat sicut est: 2° oē verum erit verū. S3 q^d q^dlibet istarū sit falsa arguit: seq^r tur. n. tñ nō ois hō ē risibilis. g^o nō ois hō est risibilis. p3 2°. ab exclusiua ad suū p^riacens: s3 ois est falsū. g^o 2° aīs. Itēz si p^rise sicut ē significat aliqua illarū: 2° h^o chymera ē: ē aliq^d illarū. g^o p^rise sicut est significat bec ppō chymera est: q^d est falsuz. deide aliud auero erit verū. g^o non tñ verū erit vez aīs arguit: q^d hoc erit verū: demōstrādo istā: tñ non es: 2° B est vel erit aliud a vero. g^o 2°.

Ad oppositum

arguit sic: oē cui falsuz dicit ē verū. g^o tñ verū est cui falsuz dicit. p3 oia ab vli ad suā exclusiua de termis trāspōitis: aīs ē verū: ergo 2° ois: quod est sophisma.

Circa

dicta bec sit p^rima 3°. Solū exclusiue affirmatiue p^rimi ordinis rīdet vli secū ouertibilis (p3 qm) bec est falsa: tñ homo nō ē asin^o: 2° bec ē vera: ois asin^o nō ē homo: q^d ista exclusiua sit falsa: manifestuz est: q^d scōa exponēs est falsa. s. q^dlibet non hō ē asinus. Itē dicit p^rimi ordinis: qm bec exclusiua est vera hō tñ ē aīal: 2° bec vli ē falsa: omē aīal ē homo. semp. n. in exclusiua: 2° vli: termini debent p^risr supponere: q^dliter nō ē hic: q^d in vli ly aīal stat distributiue: 2° ly hō p^ruse tñ: sed in exclusiua taz ly homo quā ly aīal stat determinate: q^d dictio exclusiua non h3 vim p^rfundēdi p^ruse tñ. vel distributiue: nisi p^rducatur exclusiua p^rimi ordinis. s. qm p^rponit^r subiecto. ¶ 2° 3°. Aliqua est exclusiua affirmatiua p^rimi ordinis: cui corrunder ppō secū ouerti bilis de termis trāspōitis: s3 nō ppō vli (patz de ista) ne cessario tñ homo ē risibilis: q^d bec sit exclusiua affirmatiua notū est. q^d sit p^rimi ordinis. p3: q^d dictio exclusiua p^rponit^r subiecto: 2° q^d sibi corrunder vna ppō secū conuertibilis de terminis trāspōitis manifestū est: q^d h^o sibi respondet. s. ne cessario oē risibile est hō: q^d aut bec nō sit vli manifestum est: q^d cuiuslibz vli singularis numeri subiectuz supponit mobilr: sed subiectū hui^o supponit imobilr: q^d nō seq^r: ne cessario oē risibile est hō: s3 est risibilis. g^o necōio s3. est ho mo: cū aīs sit verū: 2° sequēs falsuz. ¶ 3° 3°. Aliq^d est exclu siua affirmatiua p^rimi ordinis: cui^o dictio exclusiua ē pus ter min^o. p^rabilis: 2° tñ sibi nō rīdet aliq^d vli de termis trans pōitis. p3 de ista. tñ necōio hō ē risibilis. si enī aliqua sibi vli rīdet videt^r eē vna istarū: oē necessario risibile ē hō: oē risibile necōio ē homo: oē risibile ē homo necōio: nō ali qua triū p^rmissarū rīdet sibi: q^d exclusiua est vā: 2° q^dlibet il larū vlinz est falsa. nō ē 4° sibi rīdet: q^d ly necōio: aut te netur in sensu diuiso: 2° sic illa est falsa: sicut aliq^d pcedētiuz: vel in sensu cōposito: 2° sic nō ē ppō vli: s3 modalis de sen su cōposito. ¶ Ex ista 3° ne sequit^r: q^d aliq^d sunt due exclu siue affirmatiue p^rimi ordinis p^risr supposito: omnino quarū p^rbatio incipit a nō exclusiuis: 2° vna est vera: 2° alia falsa (patet de istis) tñ hō est risibilis: tñ homo necōio est risibilis. p^rima est vera: 2° scōa falsa: p^rima nō tñ ē modalis: et secūda ē modalis. ¶ 4° 3°. Quilibz exclusiue affirmatiue p^rimi ordinis: cui^o p^rbatio icipit a nō exclusiōis remoto signo mobili i sensu cōposito aliqua vli directe vel idirecte cō

uertibiliter rīdet: ista 3° p3 iductiue. Et notāter dico dire cte vel idirecte: q^d h^o tñ ens necessario est ens: nō p^r ha bere vlez directe: q^d sua vli directe sūpta: nō p^r esse alia q^d illa: omne ens necessario est ens: sed bec est falsa. In directe aut dabit^r illa: omne necessario ens est ens: similr tñ homis est asin^o: nō h3 vlem directā: q^d bec ē falsa exclu siua exīte vera. s. omnis asinus est hominis: sed bec respon det sibi idirecte: cūz sit vniuersalis alterius. s. tñ aliqd cu ius est asinus ē homo. Itē ista: tñ asinus est hominis: non est exclusiua illius vniuersalis: cuiuslibet hominis est asi nus: sed illus idirecte: oē ens hominis est asinus. ¶ Cōtra obiectō huic exclusiue: tñ hoc instās erit instās nō respondet aliq^d vli: quia si aliqua sibi respondet maxime videt^r hoc: oē instans erit hoc instās: sed hoc nō: quia bec vli est falsa: 2° exclusiua vera (probat^r) q^dz hoc instās erit instās: 2° nihil aliud ab hoc instāti erit instans (2° pono) q^d a. b. erunt duo instātia hore future. Et arguit sic: si aliud ab. a. instāti erit instans: videt^r q^d b. sed hoc nō: q^d b. nunq^d erit simul cūz. a. ideo nunq^d erit aliud ab. a. instāti. ¶ Itēz icipiat. a. esse p positionem de p^rsenti. s. hoc instans p^rsens: 2° b. per remotio nez de p^rsenti videlicet in hora futura: 2° nihil incipiat eē q^d nō sit. a. vel. b. vel pars ei^o: isto posito: huic exclusiue tñ. a. incipit esse: nō respōdet aliqua vniuersalis: q^d si sic maxie videtur illa: omne incipiens esse ē vel incipit esse. a. sed hoc non: q^d bec vniuersalis est fasa (vt liquet) q^d b. incipit esse: 2° nō est. a. nec incipit esse. a. ista autē exclusiua est vera: qm a. incipit esse: 2° nihil aliud ab. a. icepit esse: quia si aliud ab a. incepit esse: videtur esse. b. S3 cōtra. b. nō est aliud ab. a. nec icepit esse aliud quā. a. tamen nō possit esse simul cum a. ¶ Breuiter respōdet ad vtrūq^d: q^d quelibet istaruz ex clusiuaruz est falsa. 2° ad probationez: negatur cōsequētia: nec arguitur ab exponētibus ad expositā: q^d nō exclusiōis nō debet exponi per notāz alicetatis sed infinitantis: vt tñ homo erit: 2° nihil non homo erit. Et l3 vbi nō est termin^o ampliatiuus nō est magna differētia inter uotāz alicetatis 2° infinitationis: tamen est magis differētia cū termino: vel verbo ampliatiuo (vt patuit) ideo illa tñ hoc instans: erit instans: debet sic exponi: hoc instās erit instans: 2° nihil nō hoc instans erit instās. Alia vero: tñ. a. incipit esse: exponit^r sic. a. incipit esse: 2° nihil non. a. incipit esse: modo cōtinue se cunda exponens est falsa. vt patet: g^o 2°.

Ad p^rimū

negō istā. Aliqd nō verū ē cui falsuz dicit: q^d sic resoluit^r: B est cui falsuz cō tradit^r: 2° hoc ē aliquid non veruz: modo ille due demon stratie repugnant. Et ad argumentū: aliquid non veruz est: 2° cui libet vero falsuz cōtradit^r. ergo aliquid nō verū ē: cui falsuz cōtradit^r. negatur oia: quia relatiuū nō refet illum terminū verū: sed istuz terminū aliquid nō verū: ideo stat determinate significans q^d aliq^d non verū ē: 2° illi q^d nō est verū falsuz dicit^r: q^d negat^r. ¶ Ad 2° pcedo q^d tñ sunt tres ppōnes v^re: q^d rū vna est. a. q^d oēs ppōes v^re q^d rū vna ē. a. sūt tres: 2° sequēter pcedo q^d nō plures q^d tres sūt ppōnes v^re vere: quarū nulla est. a. 2° nego illā: plures q^d tres sunt ppō nes vere: quarū nulla est. a. 2° tunc ad argumentū: quatuor sunt ppōnes vere: 2° quatuor sunt plures q^d tres: quarū nul la ē. a. ergo 2° negatur psequētia: q^d relatiuū in antecede te refert illuz terminuz tres ppōnes 2° in psequēte illū ter minū ppositiōes vere: ideo ista ppositio deberet sic resol ui: ille sunt ppōnes vere quaruz nulla est. a. 2° iste sunt plu res q^d tres. g^o plures q^d tres sunt ppōnes vere: quarū nulla est. a. psequētia bona: s3 p^rmisse repugnāt. ¶ Ad 3° pcedo q^d tñ vez vel flm ē propō: si totū disiunctū ē subm. Et ad eundē inte^o negat^r illa: aliqd non vez vel falsuz ē ppō (2° ad p^rbatōne) negat^r oia q^d arguit apte disiuncti ad totūz disiunctū deteriatū sig^o negatio. deide cūz arguit aliqd ve ruz vel falsuz ē propō. g^o aliqd nō vez vel flm ē ppō (nega

Risio

Ad p^r argu^m

Ad 2°

Ad 3°

tur pñā) nec ab inferiori ad suū supi⁹ ē bonuz argu^m nisi ce-
tera sint paria: mō ly flm. 2° loco ppo^m nō distribuit i ante:
et i pñte distribuit. Si vero pma ps disiuncti ē subm (nega-
tur illa) tñ vez vel flm ē propō: qz equalit ista false: tantū
vez ē ens: qz vel flz ē ppo cuius vlis h ē: oē ens qd vel flz
ē ppo ē vez: qd negatur. Et tñc ad rōez omnis ppo ē vera
vel falsa. g tantū vez vel flm ē ppo: negat pñā: nec arguit
ab vli ad suā exclusiua nisi totuz disiunctū fuerit subiectū.

Ad 4^m ¶ Ad 4^m. nego istā propositionē: rātū non omnis homo ē
risibilis: et ad pbatōez: omne risibile ē non omnis homo:
ergo et. negatur pñā: nec arguit ab vli ad suā exclusiua: qz
ista vlis affirmatiua: et exclusiua negatiua: cui nō rñdz vlis
p primā pñem: sed exclusiua illius vniuersalis ē h: tantum
ens non omnis homo ē risibilis: quā ego cōcedo: sicut istaz
vlez. Consimiliter negat illa: pñce sicut ē significat aliq
illaruz: nec sequit: quelibet illaz significat sicut ē. ergo et.
qz hec non ē vlis illius exclusiue: s3 ista qualitercūqz signi-
ficat aliq illaz ē sic ē: qd negat. ¶ Et si qrit exclusiua illi⁹
qlibet istaz significat sicut ē: def illa: tñ significas sicut ē:
ē aliqua illoz. et ex hoc (dico) q si ille duc: deus ē: chy⁹ est:
essent omnes propositiones foret concedēdū: q pñce sicut
ē significat aliqua ppositio: et tñ nō pñce sicut ē significat ali-
qua ppositio: nec sequitur pñce sicut ē significat qlibet pposi-
tio. ergo qlibet ppositio ē vera: tñ bene sequit pñce sicut ē
significat aliq ppositio. ergo qlibet ppo ē vera: nec seqt:
pñce sicut ē significat h ppo. ergo pñce sic ē significat ali-
qua propō: qz arguit ab inferiori ad suū superi⁹ distributie.
¶ Ad aliam vero pponem: soluz vez erit vez: cōcedo istā:
et nego hāc: aliud auero erit vez: et ad argumētū negat pñce
quētia: qz ex quo ly vez supponit distributie p vero quod
ē vel qd erit: o3 qz sumat i minori cū illa suppōe: isto modo
hoc erit vez: et hoc ē vel erit aliud ab eo qd ē vel erit vez:
et illa ē falsa pro qualibet parte: si. n. hoc ē aliud ab illo qd ē
vli quod erit vez. ergo hoc nō ē illud quod ē vel quod erit
vez. Et si hoc erit aliud ab illo qd ē vel qd erit vez. ergo ali-
quādo hoc nō erit illud: quod ē vli qd erit vez: mō vtrumqz
pñs est falsū: p3 pñā: ab exposita ad vnam suarū expo^m.

p^m cor^m ¶ Ex his pmo seqt: qd vez erit aliud a vō: nō tñ aliud a vō
erit verū. fa ps patuit: et pma pbat. nā verū erit falsū. g tñc
verū erit aliud auero. Et si arguit sic: hoc erit aliud auero
demonstrādo illā: tu non es: et hoc erit verū. g hoc erit aliud
ab hoc: negat pñā: qz ly aliud dū pcedit vbi distribuit ab-
solute: s3 cū sequit verbū distribuit p cōparationē ad istās
ideo minor debuit eē illa: hoc tñc erit verū: qd negat. Et si
dicit in hac ppoē: hoc erit ois hō: ly ois distribuit absolute
et nō limitare ad aliq istās. g p idē ly aliud: negat pñā: et h
ppter diuersitatē nāruz. vñ ly aliud semp ē ps subiecti: vel

2^m cor^m ¶ 2° sequit: qz verū erit nō verū: nō
tñ nō verū erit verū (pñā pars p3) qz veruz erit falsuz. fa
pars arguit. qz si aliqd nō verū erit verū. g aliqd qd nō est
vel erit verū erit verū: qd implicat pñditionē: et dicit de nega-
tione ifinitate sicut de ly aliud qd cū pcedit verbuz distri-
buit absolute: cū aut seqt distribuit p cōparationē ad istās
cū sit et semp pars subti vel pñcati. Et pñr cōcedit qz albū
erit nō albū tñ aliqd non albū erit albū: aliqd currēs erit nō
currēs: nō tñ aliqd nō currēs erit currēs. nec seqt hoc erit
currēs: et hoc ē vel erit nō currēs. g aliqd nō currēs erit cur-
rens: qz minor debuit eē ista: et hoc est vel erit aliqd qd non

3^m cor^m ¶ 3° sequit: qz nullus nō clericus potest
esse papa. tñ aliquis laycus pōt esse papa. pma ps pbat: qz
si aliquis nō clericus potest eē papa. g aliqz qui non est vel
pōt esse clericus pōt esse papa: qd est falsū: qz quicunqz pōt
esse papa ille potest eē clericus. fa pars p3: qz hic pōt eē pa-
pa: demonstrādo vñū laycū: et hic ē vel pōt esse laycus: g rē.

4^m cor^m ¶ 4° sequit: qz tñ monachus potest esse papa: et tñ multi
non monachi erūt papa. fa ps p3: et pma arguitur: qz mona-

chus pōt esse papa: et nihil nō monachus pōt eē papa. si. n. ali-
quid nō monachus pōt esse papa. g aliqd qd nō est: nec po-
test eē monachus: potest eē papa: cōcedit tñ qz papa pōt eē
non monachus: nec sequit: tu potes eē nō monachus: et tu
potes eē monachus. g tu potes eē nō tu: qz note alietatis et
ifinitatis cū sequitur hoc verbū pōt siml cū eo immobili-
terminū distributū: cū aut pcedit distribuit mobilr. Et si
dicit signū vle a parte post mediāte hoc verbo potest non
imobilitat. g nec nota alietatis vel ifinitatis. negat pñā: et
hoc ideo: qz sunt talis nāe: vñ in tali ppoē: ois hō nō cur-
rit: non imobilitatur ly hō aliquo mō. et tñ in ista differens
ab hoie nō est homo: imobilitatur ly homine a nota differē-
tie vna cum negatione.

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimū

soph^a. Tu vides
quēlibz hoiez pter

for. (et pono) qz tu non videas for. et imedia-
te post hoc videbis ipsum: et qz iam videas
quēlibz hominē: qui non ē for. et imedia te an-
te instās pñs fuit ita qz tu vides quēlibet
hoiez. isto posito arguit qz soph^a sit falsuz:

qz si iam tu vides quēlibz hominē pter for. et nō imedia te an-
instās pñs fuit ita qz tu vides quēlibet hoiez pter for. g
tu icipis videre quēlibz hoiez pter for. p3 pñā: ab exponēti-
bus ad expositā. pñs ē falsū: g et añs: nō minor (supposito)
qz ante hoc imedia te vidisti for. g maior est falsa: quē
soph^a. S3 qz pñs sit falsuz arguit: nā sequit: tu icipis vide-
re quēlibz hoiez pter for. g tu nō icipis videre for. p3 pñā: ab
exposita ad vñā suarū exponētiū: qz seqt gnālir: ois hō pter
for. currit. g for. nō currit: sed pñs est ptra casuz: g et añs.

¶ 2°. Tu vides quēlibet hoiem pter for. ergo ois hō pter
for. videt ate. p3 pñā: ab actiua ad suaz passiua (deinde) qz
exponētes añtis iferūt exponētes pñtis. sequitur. n. tu nō vi-
des for. g for. nō videt ate. et seqt: tu vides oēs hoiem aliū
a for. g ois hō ali⁹ a for. videt ate: sed istud pñs ē falsuz. vñ
arguit: ois hō pter for. videt ate: berta ē hō nō for. g berta
videt ate: pñs ē falsū (ponēdo) cū toto casu: qz nullā mulie-
rez videas. g et añs ē falsuz (et p3 pñā) qz seqt gnālir: ois
hō pter for. currit: plato ē hō. nō for. g plo currit. ¶ 3° pono
cū toto casu: qz pariformiter te habeas cū plone: sicut posi-
tuz est de for. et sequit qz tu videas quēlibet hoiez pter for-
tez et platonē: qz tu nō vides for. nec platonē: et vides quēli-
bz hoiez: qui nec ē for. nec pla. s3 pñs est falsū (qz sequitur)
tu vides quēlibet homiez pter fortez et platonē. ergo qui-
libet homo pter fortem et platonem videtur ate. ergo gli-
bet homo nō for. et plato videt ate (p3 pñā) ab exponētib⁹
ad vñā suarū exponētiū: sed pñs est falsuz: qz sequit: qlibet
hō nō for. et plato videt ate: sed for. est hō nō for. et plato. g
for. videt ate. pñs est contra casuz. ¶ 4°. dato qz iam vide-
res for. et platonē: cū residuo casus (sequit) qz tu vides quē-
libet hoiem pter añxpm (p3) qz tu non vides añxpm: et vi-
des quēlibet hoiem nō añxpm: quo cōcesso sequit: qz aliqua
est exceptiua pñia que nō repugnat sue piacenti: qz ambo
ista sunt vera: tu vides quēlibet hoiem: tu vides quēlibet
hominē pter añxpm. Item pono oppositū casus. s. qz tu vi-
deas fortez: et nullū aliū masculū (quo admisso) sequit: qz
tu nō vides aliquē hominē pter for. et pñr qz nullus hō pter
for. videt ate: sed hoc est falsuz: qz ex illo sequit: qz tñ for.
videt ate: tñqz ab exceptiua negatiua ad suaz exclusiua affir-
matiua modo ista exclusiua est falsa: qz aliquid non for. vi-
detur ate. s. berta vt suppono cum toto casu.

Ad oppositū

arguitur. Tu nō vides for. et vides
quēlibz hoiez nō for. g tu vides quē-

Circa libet hominem pter for (p3 pñā) ab exponentibus ad ex-
positum. añs est verū. g et añs: qd est sophisma.
predicta sit hec pma pñce. Aliqua est exceptiua

propria cuius terminus aquo fit exceptio: ita immobiliter
distribuitur in preiacente sicut in exceptiua. patet de ista:
tu incipis scire omnem propositionem preter. a. ubi ly propo-
sitionem supponit immobiliter virtute dictionis exceptiue:
et in preiacente sua virtute illius verbi incipit. licet g ly pro-
positionem non habeat nisi vna suppositionem: h3 tamē duplices
imobilitate vna a verbo inceptions: et alia a ditione exce-
ptiua. ¶ Secunda. Aliqua est exceptiua propria cuius pbatio
non incipit a nota exceptionis (p3 de ista) omnis homo videt
omne hominem preter sor. que est exponibilis virtute signi vli-
et non dictionis exceptiue (l3) enī istius: omnis homo preter
sor. currit: subiectū distribuit immobiliter: et ex hoc nullus
sit q̄ritatitatis: tamen illius omnis homo videt omne ho-
minem preter sor. subiectū distribuit mobiliter: et est alicu-
ius q̄ritatitatis. s. vniuersalis affirmatiua: cui respondent alie
propositiones q̄ritatitatis: q̄ritatitatis hec est indefinita: homo videt omne ho-
minem preter sor. et hec singularis: tu videns omnes homines
preter sor. ¶ Tertia. Sicut ois exceptiua pmi ordinis ē
exceptiue pbanda sic. nulla secūdi ordinis est exceptiue in-
ferenda: voco exceptiua pmi ordinis istā: cuius pbatio inci-
pit a nota exceptionis vel suū dictionis: vi ois homo preter
sor. currit: non ois homo preter sor. currit. et exceptiua secū-
di ordinis voco istā: cuius pbatio incipit ab alio termino q̄ a
dictione exceptiua: vt ois homo videt omne hominem preter sor.
tu incipis scire oem pponere preter. a. (p3) enī q̄ pme excepti-
ue exceptibiliter pban: alie vero per alia signa. Et sic ali-
qua exceptiua propria est vniuersalis: vel indefinita: vni-
uersaliter vel indefinite probabilis: ita aliqua exceptiua
propria est exclusiua: et aliq̄ reduplicatiua exclusiue redupli-
catiue: vt redup. pbatibilis: vt tñ ois hō preter sor. currit
plato in q̄tuz hō est omne animal preter irrationale. ¶ Ex
conclusionē sequitur: q̄ aliqua exceptiua propria est secūdi or-
dinis: cuius quilibet singularis est pmi ordinis (patet de
ista) omnis hō est omne risibile preter sor. q̄ ē si ordinis (vt
p3) et q̄libz talis. Iste hō ē oē risibile preter sor. ē pmi ordinis.
¶ 4^a. Aliq̄ ē exceptiua pmi ordinis cuius pbatō ē exceptiua
si ordinis (p3 de ista) ois hō preter sor. videt oem asinū preter
brunellū: est enī pmi ordinis (ex quo) pbatio incipit a dictione
exceptiua: et eius pbatō ē si ordinis. s. ois hō videt oem asinū pre-
ter brunellū (ex quo) pbatio incipit a signo vli: et etiā cōce-
dit: q̄ aliq̄ exce^{ma} propria ē si ordinis cuius pbatō ē exceptiua p-
pria pmi ordinis (p3 de ista) tñ hō ē oē risibile preter sor. h est
si ordinis (ex q̄) pbatio incipit a dictione ex^{ma} h vō q̄ est sua pre-
iacēs: hō ē oē risibile preter sor. ē pmi ordinis (ex quo) pbatio
incipit a ditione exceptiua. ¶ Ex predictis sequitur pmo
q̄ aliqua est exceptiua affirmatiua proprie: que non est ali-
cuius sue exponentis illatiua (patet de ista) omnis homo
videt omnes homines preter sor. h. n. ē propria: q̄ illud aquo
fit exceptio stat p̄fute distributiue: et p̄ extra capta ē terius
inferior ad illud aquo fit exceptio: et q̄ hō sit alie sue expo-
nētis illa manifestus ē: q̄ pbatio illius non incipit a dictione
exceptiua: sed a signo vli. ¶ Intelligēdū q̄ nulla est exce-
ptiua propria: nisi pars extra capta sit terminus inferior ad
illud aquo fit exceptio: non tamē semp in q̄l3 exce^{ma} propria
illud aq̄ fit exceptio stat p̄fute distributiue: q̄ h est propria: non
omnis hō preter sor. currit: sicut suū dictionis: et tñ ly homo
non distribuit generaliter. tñ si aliq̄ exceptiua ē exponibilis
p se ipsam: ratione dictionis exceptiue: siue sit affirmatiua:
siue negatiua: ista nō ē propria nisi illud aquo fit exceptio sit
distributiue. ¶ 2° seq̄. q̄ licet exceptiue nullius q̄ritatitatis nō
respōdeat p̄uersio: tñ exceptiue q̄ritatitatis sunt p̄rie p̄uertende
(p̄ma p3 p3) q̄ nulla istaz h3 aliq̄ p̄uertentes: ois hō preter
sor. currit. nullus hō preter sor. currit. 2^a. vō ē euidēs: q̄m q̄li-
bet illaz est p̄uertenda simplr: nullus hō videt oem homi-
nē preter sor. aligs hō videt oem homines p̄tetr sor. h vō omnis
homo videt omnem hominem preter sor. non soluz potest

puerti p accidēs in istā: vidēs oēs hoīez p̄ter sor. est hō: sed
ē in istā exclusiua: tñ vidēs oēs hoīem p̄ter sor. ē hō.

Ad primū

cōcedo q̄ tu incipis videre oem hoīez preter sor. fin q̄ argumētū p̄bauit (et ad im
probationē) tu incipis videre quēl3 hoīez p̄ter sor. q̄ tu nō in-
cipis videre sor. negat p̄ria: nec arguit ab exposita ad vna3
suaz expo^{ma} (ex quo) ista p̄pō nō ē p̄bada rōne dictionis ex-
ceptiue: s3 vtute istius vbi incipit: nec arg^{ma} asili (t3) q̄ ista p̄o-
positio tu incipis videre oēs hoīez preter sor. ē exceptiua si
ordinis. iste at exceptiue sunt pmi ordinis: ois hō p̄ter sor. cur-
rit: tu vidēs oēs hoīez preter sor. ¶ Ex quaz p̄ma sing. q̄ p̄ cor^o
sor. nō currit: et ex secūda: q̄ tu nō vidēs sor. ¶ Contra h tu dis-
fers ab omni homine p̄ter q̄ ate (nō probat) ratione isti
termini differt. ergo nec ista: tu incipis videre oem hoīem
preter sor. d3 p̄bati rōne isti termini incipit (p3 p̄ria) asuffi-
ciēti similitudine: aī ē nōndū: q̄ alr i ēēt flā rōe se exponētis
fle. s. omnis homo p̄ter te ē: cum ex ista sequat te non esse.
¶ R̄ndet cōcedo istā esse falsā: et si arguitur sic. tu non d̄s
ate: et tu differs ab oī hoīe non te vel alio ate: q̄ tu d̄s ab oī
hoīe p̄ter q̄ ate: negat p̄ria: s3 h̄n segtur: q̄ ab oī hoīe p̄ter q̄
ate tu d̄s: q̄ multū d̄t ab alia: cū ista sit exceptiua p̄pā p̄i
mi ordinis: et nulli q̄ritatitatis: et alia sit exceptiua p̄pā alicui
q̄ritatitatis. s. singularis. Vbi at istud vbi d̄t ēēt p̄m terius i
situ: et pbatio isti fieri nō posset: d3 incipit and exceptiōis: ver-
bigra: tu nō d̄s nisi ab asino: istud vbi d̄t nō pbat i p̄pō
ne negatiua: nec ē i dictione illi: q̄ h ē incongrua. tu d̄s
nisi ab asino: cū ly nisi nō excipiat nisi i p̄pōne negatiua. iō
ista p̄pō exceptiue pbat: isto mō tu d̄s ab asino: et tu non
d̄s and asino: q̄ tu nō d̄s nisi ab asino: q̄ cōcedit sic q̄l3 pre-
missaz. Et si arguit: tu nō d̄s nisi ab asino: q̄ tu d̄s precise
ab asino: vel p̄cise ab asino d̄s (negat p̄ria) et cōcedit: q̄ tu
nō d̄s nisi ab asino: tñ tu d̄s acapra (ex quo) n. ista exce-
ptiua ē ip̄pria: tu nō d̄s nisi ab asino: nulla illaz excepti-
ua (d3) seq̄. ista tñ negat: anullo nisi ab asino tu d̄s: sicut
illa: p̄cise ab asino tu d̄s. ¶ Ad scōz tu vidēs quēlibet ho-
minem preter sor: q̄ ois homo preter sor. videt ate (negat
p̄ria) nec arguit ab actiua ad suā passiua: q̄ passiua aītis ē
ista: quibz hō preter sor. videtur ate: et actiua p̄ntis ē ista: tu
vidēs omnes hoīem preter sor. q̄ in actiua et passiua termi-
ni debent p̄similiter sp̄ supponere: taz quo ad supposita: q̄
quo ad supponem. deinde nego q̄ expo^{ma} aītis inferant
exponentes p̄ntis: q̄ aītis sic exponitur: tu non vidēs sor. et
vidēs quēlibet hoīem non sor. p̄ntis vero sic exponitur: sor.
non videt ate: et ois hō non sor. videtur ate (mō p3) q̄ illa
p̄ria non valet tu vidēs quēlibet hoīez non sor. ergo ois hō
non sor. videt ate: cū in p̄nte distribuitur ly hō pro vtroq̄
sexu: et in aīte pro masculino tñ. ¶ Intelligendū q̄ notan
ter exposui p̄ negationē infinitantē: et non p̄ notā alietatis:
q̄ non segtur. a. instās erit: et nullū aliud instans ab. a. erit.
q̄ nullū instās p̄ter. a. erit. A. incipit esse: et nihil aliud ab. a. in-
cipit esse: q̄ nihil p̄ter. a. incipit esse: q̄ aītis est vez: et p̄ntis fal-
sum (vt patuit) in alio sophate: cum iste exceptiue p̄uertā-
tur cū huiusmodi exclusiuis: tñ. a. incipit esse: tñ. a. instās
erit instans. ¶ Ad 3^m dico breuiter negando illā: tu vidēs
omnem hoīem preter sor. et platonem: q̄ scōa exponens ē
falsa: tu vidēs omnem hominem non sor. et platonem: sicut
et ista: omnis homo nō sor. et plato videtur ate: vtp3: per ex-
ponentes: h tñ conceditur: omnis homo non sor. vel plato
videt ate. ¶ Ad 4^m concedo: q̄ tu vidēs quēl3 hoīem
preter antexpm: nec est verum illud dictū antiquoz: q̄ q̄-
libet exceptiua propria repugnat sue preiacenti: fin q̄ ver-
ba sonant: q̄ h est vera: omne aīal preter antexpm est aīal:
et ē suū preiacens. ideo nō repugnant: s3 illud verū est i ex-
ceptiuis negatiuis. in affirmatiuis vero: cum constātia par-
tis ex capte: sequit oppositū preiacentis: vt ois hō p̄ter sor.
currit: et sor. est homo: ergo nō omnis homo currit: ergo tē.

Ad p^m
argu^mp̄ cor^o
obiectō

R̄ndet

Ad 2^m

Nōbile

Ad 3^mAd 4^m

Deinde ad aliud admissio casu: cecido quilibet istarum: tu non vides aliquem hominem propter sortem, nullus homo propter sortem, videtur atque. Ex quibus non sequitur: quod tamen sortem, videtur atque: sed bene: quod tamen sortem, est aliquis homo qui videtur atque, quod semper exceptio et exclusio sua: termini debet supponere pro eodem vel pro eisdem precise, illius autem exclusio tamen sortem, videtur hec est exceptio: nihil propter sortem, videtur. Item non sequitur: nullum animal propter homines intelligit: quod tamen homo intelligit quod animal est verum: et prius falsum: sed bene sequitur quod tamen homo est animal intelligit: istius vero exclusio: tamen homo intelligit: hec est exceptio: nihil propter hominem intelligit: que est falsa: sic ista exclusio, etc.

Prima pars principalis.

Cladragesimum

primus sophisma
Sortem inquantum homo est animal: quod sophisma sit falsum arguitur sic: sortem inquantum homo est animal: ergo sortem inquantum homo est animal: ab inferiori ad suum superius affirmatiue absque impedimento: quod si aliquid est impedimentum videtur quod non reducere impediat ratione immobilitatis quam inducit in terminum immediate sequente. sed sub isto termino homo contingit descendere, ergo non stat immobiliter, probatur autem: quod sequitur: sortem inquantum homo est animal: et isti sunt omnes homines, ergo sortem inquantum iste homo vel ille homo est animal: et sic de singulis: sed illud prius est falsum, scilicet sortem inquantum homo est animal: cum ex isto sequitur: quod si aliquid est sub illud est animal: et per prius: animal est falsum: quod est sophisma, scilicet sortem inquantum homo est animal.

1. arg^m

2. arg^m

3. arg^m

4. arg^m

ro. vtrum ly animal stet mobiliter vel immobiliter: non immobiliter: quod generaliter ab inferiori ad suum superius apte predicati dictio reduplicatiua precedere est bonum argumentum: nam bene sequitur: sortem inquantum homo est animal, ergo sortem inquantum homo est corpus: et est subiectum: et est ens, si mobiliter: ergo contingit descendere: sed quilibet descendere prius est falsum: quod quilibet talis est falsa: sortem inquantum homo est illud: et illud animal: et est quilibet talis: sortem inquantum homo est iste homo vel iste homo: vel sic de singulis, sic hec aditionalis: si aliquid est homo: illud est iste homo: vel iste homo: vel sic de singulis, quoniam huiusmodi conditionalis animal est necessarius: et prius contingens. 3. Si sortem inquantum homo est animal: ergo per idem sortem inquantum homo est risibilis, per prius: quod homo est risibilis, ergo si aliquid est homo illud est risibile, sed: omne prius stat esse sine suo posteriori: sed prius est homo quod risibile: quod prius generaliter est subiectum sua possessione, ergo stat homines esse sine risibili: et per prius oppositum isti prius stat cum ante, ergo illa prius non valet: aliquid est homo, ergo illud est risibile: quod enim omne prius stat esse sine suo posteriori per philosophum in postpredicamentis, capitulo de priori dicente, prius esse illud aquo non reuertitur subsistendi prius. 4. Si sortem inquantum homo est animal hoc est: quod sortem est homo: et si aliquid est homo illud est animal: sed non sequitur per idem, quod ysocheles inquantum ysocheles habet tres angulos equales duobus rectis: quod ysocheles est ysocheles: et si aliquid est ysocheles illud habet tres angulos equales duobus rectis, deinde sic se habet homo et sensibile: ita ysocheles ad tres angulos duobus rectis, ergo si est verum quod homo inquantum homo est sensibilis: sic ysocheles inquantum ysocheles habet tres angulos equales duobus rectis: sed oppositum isti dicit Aristoteles, per posteriorum, scilicet quod ysocheles non inquantum ysocheles sed inquantum triangulus habet tres angulos equales duobus rectis.

Ad oppositum

arguitur sic, sortem est homo: et sortem est animal: et si aliquid est homo illud est animal, ergo sortem inquantum homo est animal, et prius ab exponetibus ad expositum, animal est verum: ergo prius: quod est sophisma.

5. arg^m

Circa

predicta sit hec prima. Aliqua reduplicatio est alicuius quantitatis: et aliquid nullius est quantitatis (prima pars per se) de istis: quilibet homo inquantum homo est animal: aliquis homo inquantum homo est animal: quoniam prius est verum et per particularis: remoto vero signum reduplicatiue est indefinitum. Sophisma autem est propositio singularis, per se (per se de istis) inquantum sortem est homo: sortem est animal: inquantum sortem est homo: sortem non est asinus: non enim, vtrum cuius quantitatis sint, ex quo non reduplicatio precederet totam propositionem: sic enim exclusiuarum et exceptiuarum: aliquid sunt alicuius quantitatis: et alique nullius vtrum per se in duobus procedentibus sophisma

tib⁹: ita in proposito. Ex ista nonne sequitur, quod aliqua reduplicatiua est reduplicatiue probabilis: et aliquid non (primum per se) de reduplicatiua nullius quantitatis: ac et de reduplicatiua alicuius quantitatis: cuius prius terminus est non reduplicatio: vbi gratia: hec: inquantum sortem est homo: sortem est animal: sic exponitur: sortem est homo: et si sortem est homo, sortem est animal, hec vero: sortem inquantum homo non est asinus: sic exponitur: sortem est homo: et si sortem est homo: sortem non est asinus. Item hec singulari tu inquantum homo est risibilis: sic exponitur: tu es homo: et si aliquid est homo illud est risibile, hec autem: tu inquantum homo non est asinus: sic exponitur: tu es homo: et si aliquid est homo: illud non est asinus. Per vero per correlatum per se de istis: omnis homo inquantum homo est risibilis: aliquis homo inquantum homo non est asinus: quoniam prima est exponibilis ratione signi veris: et per est resoluenda ratione termini exponetis determinate. 2. Altera pars missarum ex parte reduplicatiua: non sequitur reduplicatiua (patet) quod non sequitur in prima figura, omne animal est albus: sed omnis homo inquantum homo est animal, ergo omnis homo inquantum homo est albus, etiam in secunda figura non sequitur: omne animal est albus: nullus homo inquantum homo est albus, ergo nullus homo inquantum homo est animal: Item nec sequitur in tertia figura: omne animal est albus: omne animal inquantum animal est sensitivum, ergo omne sensitivum inquantum sensitivum est albus. Ubi tamen vtrique premissarum est reduplicatiua: sequere conclusio reduplicatiua, verbi gratia: omnis homo inquantum homo est sensitivus: omne risibile inquantum risibile est homo, ergo omne risibile inquantum risibile est sensitivum, imo in prima figura si maior est reduplicatiua et non minor potest inferri conclusio reduplicatiua, nam bene sequitur: omne animal inquantum animal est albus: omnis homo est animal, ergo omnis homo inquantum homo est albus: sed maior est impossibilis, sicut etiam bene sequitur: omnis homo necessario currit: tu es homo, ergo tu necessario curris: sed non sequitur: omne corpus mouetur: hoc necessario est corpus: ergo hoc necessario mouetur. Tertia conclusio: nota reduplicatio nis reduplicatiue tenta non conuertitur cum seipsa specificatiue tenta (patet) quia hec propositio: sortem inquantum animal est coloratus est vera reduplicatiue tenta: quia sortem est animal: et si aliquid est animal illud est coloratus. Specie autem tenta est falsa: quia per ipsam denotatur: quod sortes sub ratione animalis est coloratus: quod est falsum: quia si sortes sub ratione animalis est coloratus: ergo in ratione seu diffinitione animalis includitur color: quod est falsum. Similiter hec est vera: ens inquantum ens est subiectum meum tenedo ly inquantum speciem: quia ens sub ratione entis est subiectum meum: sed reduplicatiue est falsa: quoniam ex ista sequitur: quod omne ens est subiectum meum: quod est falsum: interdum vero talis propositio redditur vera: siue ly inquantum teneatur reduplicatiue: siue specie vtrum homo inquantum homo est risibilis: medicus inquantum medicus est sanatus. Quando ergo ly inquantum tenet specificatiue: tunc est determinatio subiecti, quando vero tenet reduplicatiue tunc est determinatio predicati: et hoc intendebat Aristoteles primo priorum dicens, quod reduplicatio semper tenet se a parte predicati. Quarta conclusio, propositio reduplicatiua siue sit alicuius quantitatis: siue nullius: nullam omnino recipit peruerfionez, patet: quod non sequitur sortes inquantum homo est animal, ergo animal inquantum homo est sortes: nec sequitur nullus animal inquantum homo est sortem, igitur nullus sortes inquantum homo est animal, etiam non sequitur: inquantum sortem est: homo est, ergo inquantum homo est: sortes est, cuiuslibet istarum consequentiarum antecedens est verum: et consequens falsum, vtrum patet assignando suum contradictorium. Ex predictis sequitur primo: quod aliqua inquantum conueniunt disconueniunt, probatur, hec inquantum conueniunt disconueniunt de monstratis sortem, et plone: et si sunt aliquid, ergo etc. maior declarat: nam si conueniunt cum sunt eiusdem speciei spali: et si hec conueniunt disconueniunt, ergo etc. probatur minor: nam si si conueniunt sunt: et si hec sunt: si sunt multa: et si sunt multa disconueniunt: ergo apud ad ultimum: si si conueniunt disconueniunt, consilium procedit quod aliquid inquantum sunt ea

reduplicat. **¶** 2° seqt: q in qtu soz. e ho: soz. e aial: no tn in qtu soz. e ho: aial. **¶** 3° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 4° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 5° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 6° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 7° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 8° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 9° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 10° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 11° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 12° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 13° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 14° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 15° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 16° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 17° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 18° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 19° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 20° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 21° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 22° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 23° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 24° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 25° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 26° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 27° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 28° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 29° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 30° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 31° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 32° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 33° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 34° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 35° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 36° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 37° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 38° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 39° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 40° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 41° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 42° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 43° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 44° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 45° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 46° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 47° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 48° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 49° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 50° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 51° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 52° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 53° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 54° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 55° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 56° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 57° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 58° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 59° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 60° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 61° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 62° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 63° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 64° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 65° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 66° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 67° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 68° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 69° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 70° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 71° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 72° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 73° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 74° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 75° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 76° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 77° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 78° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 79° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 80° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 81° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 82° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 83° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 84° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 85° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 86° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 87° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 88° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 89° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 90° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 91° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 92° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 93° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 94° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 95° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 96° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 97° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 98° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 99° seqt: q in qtu soz. e ho: aial. **¶** 100° seqt: q in qtu soz. e ho: aial.

istū teriz risibile vt ē passio isti⁹ termi hō: sic ois hō ē risibi
lis: et c. **¶** Ad 4^m ccedo: q ysocheles in qtu ysocheles bz
tres āgulos eqles duob⁹ rectis. et cū iduci⁹ Arist. i. 2° pri
mo. posterior (dico) q ibi sumit ly in qtu spe⁹ et reducti
ue mō veruz ē q ysocheles sub rōe ysochel⁹ n bz tres an
gulos eqles duob⁹ rectis: s3 sub rōe triāguli: qz ppiū p in
est spēi: et p spēz idui⁹ fm porphi⁹ in vlibus. igitur c.

Quadragesimū secundū sop⁹. Tu p⁹ arg^m
aligs hō. pbat: tu es ita sapiens sic soz. g tu
es ita sapiēs sic aligs hō: aīis ē vez: ponēdo
illud i casu: et pbo pñaz: qz arguit hic affir
matie asupiori ad suuz iferius: et sine cōfu⁹

qō declaraf sic: qz si aligs terius pfundit videt q ly sic fm
q cōiter dī. s. q distribuit teruz imēdiate sequētē. S3 d: p
idē seqt: q illi termini distribuit: quātus: et qlis: et q iste p
positiōes sūt falē: tu es tātus qtus ē aligs hō: tu es tal qlis
ē aligs hō: qō ē dissonū: imo seqt: q in istis: tu hēs vocē sic
vnus puer: tu comedis sic vn⁹ lupus. ly puer et ly lup⁹ stāt
puse distributue: et pēpñis oportebit descēdere ad oia
sua singularia: qō nō videt vez. **¶** 2°. Si soph⁹ ē falsuz pp
dīstin^m isti⁹ termi hō. seqt q hec ē vā: tu es ita sapiēs sicut
ois hō (pbat) tu es ita sapiēs sicut soz. g tu es ita sapiēs si
cut ois hō. pbat pñaz: qz arguit ab iferiori ab suū supius af
firmatie stās dētermiate: nā absq signo vli ly hō stat distri
butue. g p aduētū ei⁹ stabit dētermiate. s3 pñis ē falz: qz se
quit: tu es ita sapiēs sic ois hō. g ois hō ē sapiēs. t3 p⁹ ab ex
posita ad vnā suarū exponētū. pñis ē falz: g t aīis. **¶** 3°: da
to soph⁹ seqt: q tu es ita sapiēs sic tu et dō: qz tu es sapiens
et tu et dō estis sapiētes: et n tu et dō estis sapiētiōres te. qz de
tur oppo^m: tu et dō estis sapiētiōres te: g tu es sapiētiōr te: et
ita pñter: qz tu es ita senex sic tu et pñ tu⁹: qz tnes senex: et tu
et pñ tuus estis senes: et nō tu et pñ tu⁹ estis seniores te: qz si n
deē opp^m: tu et pñ tuus estis seniores te. g tu es senior te: qō
iplicat dictionē. **¶** 4° seqt: q ppō vā affirmatiā de pteri
to nō depēdēs a futuro icipit eē falsā: sic pñse significās (et
pono) q pñtue fuisti pedal qstatis: et iā sis pedalis qstata
tis icipias tñ maiorari (et p3) q ista ppō ē vera: tu fuisti ita
mag⁹ sic tu es: et q ipa icipiat eē falsā: manifestū ē qz nūc n
est falsā: et imēdiate post istās qō ē pñis erit ipsa falsā: qz ime
diate post b erit ita q tu es maior qz pus fuisti: s3 illō pñis
nō videt esse verū: qz dī cōiter talē ppōnē d pto eē necciā:

Ad oppositum arg^m sic: aligs hō ē sapiētiōr te:
g tu nō es ita sapiēs sic aliguīs
hō (p3 pñaz) qz ex cuiuslibet exponētis dīctorio seqt dī
ctoriū expōiti. aīis ē verū: g t pñis qō est sophisma.

Circa pñdicta sit hec p⁹. Tu nō es ita sapiēs sic tu eris: p⁹ 3
et eris ita sapiēs sic tu eris: et tñ nō icipis: nec ici
pies eē ita sapiēs sic tu eris (et pono) q pñtue sapia tua itē
deē vsq ad gradū vt. s. exclu⁹: ita q p isto istāti dñinas esse
i quo deberes eē sapiēs vt. s. et sit illō istās. a. isto posito. p3
pma ps pñis: qz iā tu nō hēs tātā sapiāz qstā tu hēbis. s. in
toto tpe vite tue: et q iāz nō icipias eē ita sapiens sic tu eris
manifestū ē: qz sic iā nō es ita sapiēs sic tu eris: ita nec ime
diate post hoc eris ita sapiēs sic tu eris: s3 q tu nō icipies eē
ita sapiēs sic tu eris. arguit: qz nec i. a. istāti: nec post: qz tūc
nō eris: nec ē i aliquo istāti. aīis: qz si sic sit illō. b. et istās me
dīū iter. a. et b. erit. c. et arguit sic. in. c. istāti, tu eris sapiētiōr
qz i. b. et qz imēdiate post. b. g i. b. istāti tu nō icipies eē ita sa
piēs sic tu eris. p3 pñaz: ex quo ly sic distribuit sic b suppoit.
Lōcedit tñ in casu isto: q i. a. istāti tu dñines eē i sapiēs sic
tu eris: qz tūc nō eris ita sapiēs sic tu eris: et imēdiate āte. a.
istās eris ita sapiēs sic tu eris: qm in quolibet tēpore termi
nato ad primū non esse tui tu eris ita sapiens sicut tu eris.

¶ Ex ista pñe seqt: q aliquē gradū sapie acqres quē nun p⁹ cor^m

Ad primū nego illaz pñaz: soz. in qtu hō ē aial. ergo
soz. in qtu suba ē aial: qz arguit ab iferio
ri ad suū supius puse tñ imobilitat rōne dictionis redu
plicatiue: et cū dī sub isto termio pñgit descēdere. g stat mo
biliter tñ: negat pñaz. vñ aliqñ terius pfundēs puse tñ im
mobilitat soluz imobilitat ad ascēsus: aliqñ solū quo ad d
scēsus: et aliqñ vtroqz mō. p⁹ p3 de ly pñgēter q imobilitat
in ascēdēdo: qz nō seqt pñgēter: iste hō ē hō. g pñgēter hō
est hō: s3 bñ seqt pñgēter hō ē hō: et isti sūt oēs hoies. g pñ
gēter iste hō vel iste hō: et sic de singulis ē hō. 2^m vō p3 de
ly necciō: qz imobilitat quo ad descēsus: et nō quo ad ascen
sus: qz sequit necciō hō ē hō. igit necciō aial ē hō: s3 nō seq
tur necciō hō ē hō: et isti sūt oēs hoies. g necciō iste hō ē hō:
vel iste et sic de singulis ē hō. 3^m vō ē manifestū de illo vbo
icipit. qz sicut nō seqt: tu icipis videre aliqñ hoiez. g tu in
cipis videre aliqñ aial: ita nō sequit tu icipis videre aliqñ
hoiez: et isti sunt omnes homines. g tu incipis videre hūc: vñ
hūc: et sic de singulis. De dictiōe ergo reduplicatiua ē dōz.
q suū cālē pfundit puse tñ mobilr: nō quo ad descēsus: s3
quo ad ascēsus: sic ē dictiō exceptiua. Sicut nō sequit oē
aial pter hoiez currit. g oē aial pter aial currit: s3 bñ sequit
oē aial pter hoiez currit: et isti sunt oēs hoies. g oē aial pter
hūc vñ hūc hoiez: et sic de singulis currit. **¶** Ad 2^m dī q ly
aial stat mobilr. et imobilr: mobilr qdē quo ad ascēsus: imo
bilr quo ad descēsus: ita q diffilr pfundit imobilr suū casua
le. et pñm suū qdē casuale imobilitat q ad ascēsus: et nō quo
ad descēsus. si pñcatū imobilitat quo ad descēsus: et nō quo
ad ascēsus. supra subm vō qñ ē ppō alicui⁹ qstatis nullā
oīno h3 vñ mobilitadi: vñ imobilitadi. **¶** Ad 3^m ccedo: q
soz. in qtu hō ē risibilis: et cū dī istā dñitionalē esse falsā si
soz. ē hō: soz. ē risibilis. negat: imo repugnat aliqd eē hoiez
et illō nō eē risibile. Ad Aristotelē vō dī q in caplo illo po
sunt multos modos pñtatis iter quos vn⁹ ē ille aquo nō
quertit subsistēdi pñaz. et sic vnū ē pus duob⁹: et gen⁹ ipē: nō
tñ oē qō ē altero pus: stat eē sine suo posteriori: qz pñt⁹ ē
pñt linea: et linea ē pñt supficie: et tñ nō stat pñtū eē sine li
nea: nec linea absq supficie: sicut ē tñ stat istās eē sine tpe:
nec gradū eē absq itēsiōe: ccedo tñ q stat itelligere hoiez
nō itelligēdo risibile: sic stat itelligere pñtū nō itelligēdo
lineā. **¶** Cōtra si aliqd ē hō: illud ē risibile: et nō ecōtra: ga
aīxps ē risibilis: et nō ē hō. **¶** Dōz q ly risibile sumit vno
mō p terio āpli⁹ corrādēte illi vbo pñt. alio⁹ p isto terio
puertibili cū isto terio hō. et sic dī passio ei⁹. p mō nō dī esse
posterior iste terius ri⁹ isto terio hō: s3 bñ hō: et sic sumo in
pposito: sumēdo g p terio āpli⁹ istū terminū risibile: sic n
seqt: hoc ē risibile: g b ē hō: sic nō seqt eē: qm pñt ē aliqñ
hoiez ita cōplexionatū eē: q nullo⁹ posset ridere: s3 sumēdo

quā hēbis: qz nūquā hēbis gradū vt. s. sapie: 7 istū acqres:
nō gde tibi: s; aie tue: nec in. a. istāti: s; aī. a. istās: 7 qz talis
gradus nunq̄s erit acq̄situs aī. a. istās: 7 p. a. istāti erit acq̄
situs: qz tūc erit gradus vt. s. sapie: p̄us acq̄retur quaz erit
Nōbile acq̄situs. ¶ Intelligendū qz l; aliqua quantitas acq̄i
retur: nūquā tñ erit acq̄sita ab aliquo: sed bñ alicui vt aī
dictū est: nō tñ ita dōz ē de sapia: qz ista n̄ solūz acq̄ret ate:
s; ē ab aīa tua: iō gradus: vt. s. sapie erit acq̄situs ab aīa tua
in p̄mo istāti nō ē tui. 7 ita n̄ ē icōneniēs: qz aliq̄ duo acq̄i
rant eādē sapiāz nūero: q̄ ab vno erit acq̄sita: 7 nō ab alio.
2° p̄ de te: 7 de aīa tua. ¶ **2°** p̄. Sor. 7 plato fuerunt p̄ti^o cōlū
albi: 7 iā ē ita qz sor. fuit ita alb^o sic fuit plato: 7 tñ nunq̄s p̄
hoc erit ita qz sor. fuit ita albus sicut fuit plato (7 pono) qz
sor. 7 plato p̄ti^o cōlū 7 vn̄iformiter sūt intēsi i albedie vsq̄
ad gradū vt. s. p. hoc istāti sic qz iā sor. d̄sinat eē p̄ remotio
nez de p̄ti^o: 7 nō plo: isto post p̄ti^o patz s. qm̄ oēs gradū citra
gradū vt. s. hūit tā sor. q̄ plo: 7 vn̄ illoz hūit gradū vt. s.
7 iō sor. fuit ita alb^o sic fuit pla. 7 qz nunq̄s post hoc erit ita
qz sor. fuit ita albus sic fuit pla. p̄z qz p̄ti^o post hoc erit ita qz
plato fuit alb^o vt. s. 7 nunq̄s post hoc erit ita qz sor. fuit al
bus vt. s. igit̄ 7c. ¶ Cōtra dato isto seq̄t hoc icōneniēs. pla
to fuit albior q̄ sor. 7 tñ īfinitā albedinē hūit sor. 7 plato fū
nitā (p̄bat) sūm^o iā post istās d̄sinitionē sor. (7 p̄z p̄a p̄s) p̄
r̄f̄sionē: s; scōaz arguo: nā itēf̄az albedinē hūit sor. 7 nō ita i
tenf̄az qn̄ itēf̄iorē. q̄ īfinitā albedinē hūit sor. plato at̄ solūz
R̄f̄sio finitā: qz hūit albedinē vt. s. 7 nūq̄s itēf̄iorē illa. ¶ R̄ndet
negādo qz īfinitā albedinē hūit sor. 7 ad p̄bōnē: negat̄ 2°:
qz ex quo nō ē dare maximā albedinē quā hūit sor. aīa est
vex: qz nunq̄s hūit maiorē albedinē vt. s. nec tātā. p̄ns est
falz: nec arguīt ab exponētib^o ad expo^m: qz ista p̄pō īfinitā
albedinē habuit sor. sic exponitur aliquātam albedinem
habuit sor. 7 nō est dare albedinē finitā quin ista vel tā
p̄m cor^m taz hūit sor. 7 hoc ē falz. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t cor^m: qz sor. de
finit eē ita alb^o sic fuit plato: 7 tñ nunq̄s erit ita qz ipse desi
net eē ita alb^o sic fuit plato: nec nunq̄s sit ita qz ipse desinet
eē ita alb^o sic erit plato. p̄bat: nā sor. nō ē ita albus sic fuit
plato: 7 fuit ita alb^o sic fuit plato. q̄ desinet eē ita alb^o sic fu
it plano: 7 qz nunq̄s post hoc erit ita qz ipse fuit ita albus: sic
fuit plato: nec nunq̄s fuit ita qz ipse erit ita albus sicut erit
plato: iō nunq̄s erit ita qz sor. desinet eē ita albus sic fuit pla
to: nec nunq̄s fuit ita qz ipse erit ita albus sicut erit plato.
Cōcedit̄ tñ qz sicut in hoc istāti sor. desinit eē filis platoni:
ita p̄ti^o post hoc istās erit ita qz i hoc istāti sor. desinit esse
filis platoni 7 p̄ti^o ante hoc fuit ita qz in hoc istāti ipse desi
3° net esse filis platōi. ¶ **3°** p̄. Tu fuisti ita iuuenis sic tu fui
sti: 7 tñ nec p̄t̄s: nec p̄ istās fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: 7
ponit̄ qz tu icēpisti eē p̄ remotiōnē de p̄ti^o (7 p̄z p̄ma p̄s)
qz tu fuisti iuuenis: 7 nūq̄s fuisti iunior q̄ fuisti. scōaz par
tē d̄claro: qz i nullo istāti fuisti ita iuuenis sic tu fuisti (p̄bat)
ñ. n. i istāti tue icēptiōis fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: qz tē tu
ñ fuisti nec i aliq̄ istāti post illd̄: qz quocūqz istāti dato iter
illd̄ 7 istās tue icēptiōis fuerūt īfinita istātia: i quoz quolz
fuisti iunior q̄ in istāti dato: nō igitur fuisti in aliquo istāti
ita iuuenis sic tu fuisti. qm̄ fuisti iunior q̄ fuisti in aliquo i
stāti: s; i quolz tpe icēpti^o ab istāti tue icēptiōis tu fuisti ita
iuuenis sicut tu fuisti. Ex quo nō seq̄t qz p̄ aliq̄ tps fuisti
ita iuuenis sicut tu fuisti: sicut nō seq̄t i. a. die tu fuisti. igit̄
p. a. die tu fuisti. nō. n. fuisti aliq̄s hō p. a. die: nisi ille hō fu
it p̄ quolibz istāti istius diei. Si tñ icēpisses eē p̄ positionē
d̄ p̄ti^o: eēt d̄cedēdū qz i aliquo istāti tu fuisti ita iuuenis sic
obiectō tu fuisti. ¶ Cōtra seq̄t qz ipole ē aliq̄nē hoiez eē ita iuuenē
sic tu fuisti: qz si aliq̄s hō ē ita iuuenis: iste aliquo gradu iu
uētutis est iuuenis: s; in nullo gradu iuuetutis icēpit eē iu
uenis. imo quocūqz dato itē^o isto fuisti iuuenis. ex quo nō
R̄f̄sio dabat̄ p̄mus gradus tue iuuetutis. ¶ R̄ndet̄ qz arg^m solū
p̄bat qz nō ē pole aliq̄nē hoiez eē ita iuuenē p̄cise sic tu fu

sti. sic. n. aliq̄s hō n̄ erit senior q̄z tu eris nec pōt tñ senesce
re qn̄ tu poteris eē senior q̄z tu eris. ita nō potuisti eē ita iu
nenis qn̄ potuisti eē iunior: ēt dato qz icēpies eē p̄ pōnē de
p̄ti^o. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t qz sic tu defines eē ita senex sic tu
eris. s. in p̄mo istāti nō ē tui: ita tu icēpisti eē ita iuuenis
sicut tu fuisti: videlicet in istāti tue icēptiōis. Si. n. icēpisti
eē p̄ pōm de p̄ti^o: tē tu fuisti ita iuuenis sic tu fuisti: 7 nūq̄
aī nec post. Si aut̄ p̄ remotiōnē tūc tu nō fuisti ita iuuenis
sic tu fuisti: 7 īmediate post illd̄ istās tu fuisti ita iuuenis sic
tu fuisti. ¶ **4°** p̄. Pole ē qz aliq̄d moneat ita velociter sic
aliq̄s pūct^o in celo: nō tñ ē pole qz aliq̄d moneat ita tarde
sic aliq̄s pūct^o in celo (p̄ p̄s p̄z) qz iā celū 7 sup^o duexa ei^o
mouet ita velociter sic aliq̄s pūct^o in celo. 2° p̄s declaraf̄:
qz sic pole ē aliq̄d ita tarde moueri sic aliq̄s pūct^o in celo: s;
īfinite tarde mouet aliq̄s pūctus in celo. q̄ pole ē aliq̄d mo
neri īfinite tarde: p̄ns īplī d̄dictoriū. ¶ Cōtra: oī tarditate
qua mouet aliq̄s pūct^o in celū: ipsūz celūz mouet: s; īfinita
tarditate mouet aliq̄s pūct^o 7c. q̄ īfinita tarditate celū mo
uet. ¶ R̄ndet̄ d̄cedēdo p̄ns 7 p̄ns (ex quo) nō seq̄t: qz ī
finite tarde mouet celū: si tñ īfinite velociter mouet aliq̄s
pūct^o i celo: ipsūz celū mouet īfinite velociter: qm̄ denōia
tio d̄z fieri a p̄sitiuo 7 nō a p̄uatiuo. ¶ Ex ista p̄ne seq̄t: qz
celū n̄ mouet ita velociter p̄cise sic aliq̄s pūct^o i celo: qz sūt
. a. b. duo pūct^o celi icēlū mota 7 arguīt sic: celū mouet ita
velociter p̄cise sicut aliq̄s pūctus i celo: s; . a. ē pūctus in ce
lo 7 ēt. b. ḡ celū mouet ita velociter p̄cise sicut. a. 7 ita velo
citer p̄cise sic. b. s; p̄ns īplicat d̄dictionē. cōlū dicat̄ si ponat̄
sor. currere mouet vsq̄ ad. a. istās post qd̄ p̄tiue p̄ horā ve
lociter mouet motū suū vel cursūz: qz pole est aliq̄d curre
re ita velociter p̄cise sic īmediate post. a. curret sor. qz si
aliq̄d curret ē dare maximū gradū velocitatis ei^o curius:
sed nō ē dare remi^m gradū quo sor. īmediate post. a. curret.
7 iō h̄s arg^m nō valet: pole ē qz aliq̄d currat veloci^o q̄ īme
diate post. a. curret sor. q̄ possibile ē qz aliq̄d currat tardius
q̄ īmediate post. a. curret sor. q̄ pole ē qz aliq̄d currat ita ve
lociter p̄cise sic īmediate post. a. curret sor.

Ad primum dicif̄ qz ly sic cōpatine sūptū distribui
it: s; nō silitudinarie sūptū: iō i ista: tu es
ita sapiēs sic aliq̄s hō: distribui ly hō: qz ly sicut tenet cō
paratiue. in ista vō tu hēs vocē sic puer: aut tu comedis sic
lupus: tenet ly sicut silitudinarie solū: iō nō distribuitur ly
vocē: nec ly lupus. Itē ly tātus: q̄t^o ly talis: q̄lis: p̄nt sumi
duplī. s. relatiue 7 redditue. p̄mo mō: n̄ distribuit: s; bene
scōmō. ideo negat̄ ista tu es tātus quātus ē aliq̄s hō: qz si
gnificat qz tu es ita magn^o sic aliq̄s hō: 7 ista ēt negaref̄: tu
es talis q̄lis ē aliq̄s hō: qz denōtur p̄ illā: qz tu es ita q̄lifica
tus sic aliq̄s hō. Ubi vō ly tātus: quātus: talis: q̄lis: tenerē
tur relatiue. vel silitudinarie solū: d̄cederētur iste p̄pōes.
¶ **Ad 2°** p̄cepō: qz tu es ita sapiēs sicut oīs hō. ex quo non
seq̄t qz oīs hō sit sapiēs: qz ly hō nō supponit nisi p̄ respectū
ad positū. iō solū seq̄t: qz oīs hō sapiēs ē: aut qz aliq̄s hō est
sapiēs. ¶ **Ad 3°** nego istā: tu es ita sapiēs sicut tu 7 d̄s. 7 ad
p̄bationē negat̄ p̄ns: qz tertia exponēs debuit eē ista: tu et
deus nō estis sapiētiores te: q̄ ē falsa: qz ex illa seq̄t: qz d̄s n̄
est sapiētior te. Nec ista d̄dicūt: tu 7 d̄s estis sapiētiores te:
tu 7 d̄s nō estis sapiētiores te. imo sūt simul falsa: 7 se h̄nt p̄
modū d̄rioz: qbus dat̄ d̄dictoriū p̄ negationē p̄positā toti.
Cōlū d̄r ad aliā: tu es ita senex sic tu 7 p̄r tu^o: negādo istā:
cuius 2° exponēs ē ista: tu 7 p̄r tuus nō estis seniores te: seu
istā: nec tu: nec p̄r tu^o ē senior te. In his autē tu es sapiēs si
cut aliq̄s hō: tu es ita sapiēs sic oīs hō: negatio d̄z totū p̄ce
dere in 3° exponēte. ¶ **Ad 4°** p̄cedo p̄ne adductā in ter
mis compositis. In terminis autē simplicibus absq̄ deter
minatione cōfusiua illud est impossibile. Unde hec est p̄a:
tu fuisti hō q̄ est: 7 tñ aliq̄n erit falsa sic significando. Sili
dato qz p̄ter te nemo fuit i ista domo: hec est vera: tu fui

sti ois hō in illa domo: et tñ icipit eē falsa (dato) q̄ imedia
te post hoc erit for. i illa domo. Cōfili pcedit: q̄ aliq̄ ppō d
futuro affir^{ma} falsa icipit eē vā (p3 de ista) anxp̄s erit hō q̄
est: aut de ista: tu eris ois hō in illa domo (dato) q̄ post. a.
instans tñ tu eris in illa domo: et vsq̄ ad illud instans erit
for. i illa domo. igit̄ rē. **Prima pars principalis.**

Quadragesimū tertiu sopsisma.

Quadragesimū tertiu sopsisma. For. erit albior
q̄ plo icipit eē alb^o (et pono) q̄ for. et plo icipi
et eē albi p remotionē de pñti: et itēdant
eoz albedines eq̄l̄r ceteris pib^o: isto posito
arguit̄ sops^a eē falin sic: si for. erit albior q̄
plo icipit eē alb^o: aut ḡ p ifinitū aut finitū
solū: si p ifinitū for. erit albior q̄ plato icipit eē alb^o. ḡ in i
finitū for. erit alb^o. p3 pñā: q2 cōpatiu^o gradus p̄suppōit suū
posi^o: s3 pñs est falsū: q2 for. nūq̄ hēbit nec unq̄ acgret nisi
albedinē finitā: si solū per finitū for. erit albior q̄ plato in
icipit eē alb^o. Cōtra nō ē dare maximū excessū q̄ for. erit al
bior q̄ plo icipit eē albus: q2 q̄cūq̄ dato nō p istū p̄cise for.
erit albior q̄ plato icipit eē alb^o. **2°.** Si for. erit albior q̄
plato icipit eē albus: ḡ plato icipit eē minus alb^o q̄ erit for
tes. t3 pñā: q2 seḡ gnāl̄r for. erit albior platōe. ḡ plato erit
min^o albus for. et de pñti: for. ē albior platōe. ḡ plo ē min^o
albus for. s3 pñs ē falz: q2 for. et pla. icipiūt eē eq̄l̄r albi. ḡ nul
lus illoz icipit eē min^o albus reliq̄: nec ē min^o alb^o q̄ ali
us erit. **3°.** Si for. erit albior q̄ pla. icipit eē alb^o. ḡ for. ali
quo gradu albedis erit albus: et pla. aliquo gradu albedis
icipit eē alb^o (p3 pñā) q2 seḡ gnāl̄r for. erit albior platōe.
ḡ for. aliq̄ gradu albedis erit alb^o: et seḡ plo aliquo gradu
albedis erit albus. s3 pñs est falsū: q2 q̄cūq̄ gradu albedis
dato iter istū: et nō gradu erit latitudo me^a. quā q̄libz istoz
pus acgret q̄ gradu istū. ḡ nō gradu isto plo icipit eē alb^o.
4°. Si for. erit albior q̄ plato icipit eē albus: et iaz nō ē
albior q̄ plo icipit eē albus. ḡ icipit vel icipiet eē albior q̄
plato icipit eē albus (p3 pñā) ex quo affir^{ma} de futuro affir
pta in ante exigit istas p sui vificatiōe: s3 pñs ē falsū. n. n.
for. icipit eē albior q̄ plo icipit eē alb^o: q2 ipi duo icipiunt
esse p̄cise eque albi: s3 q̄ for. nūq̄ icipiet eē albior q̄ plato
icipit eē alb^o arguit̄: q2 q̄cūq̄ istāi dato i quo for. erit al
bus: i isto ipe erit albior q̄ plo icipit eē alb^o: et imediate āte
illō istas for. erit albior q̄ plato icipit eē albus. ergo rē.

In contrariis arguit̄ sic. For. erit alb^o et plo icipit
eē alb^o: et plo nō icipit eē ita alb^o sic
for. erit alb^o. ḡ for. erit albior q̄ plo icipit eē alb^o. p3 pñā: ab
exponētib^o ad expositūz. anis ē vez: ḡ et pñs: qd ē sopsisma.

Circa p̄picta sic bec pma p̄. In ifinitū mior te ē aliqua
ps tua: nulla tñ ps tua ē in ifinitū mior te (p^o ps
arguit̄) q2 plus q̄ in duplo: mior te ē aliq̄ ps tua: et plus q̄
in q̄druplo mior te ē aliq̄ ps tua: et sic in ifinitū. 2° ps est
nora: q2 q̄cūq̄ pte data tui: aut illa ē eq̄lis tibi aut ineq̄lis:
nec eq̄lis nec ineq̄lis: aut ē mior te in aliq̄ p̄pōitiōe finita.
et si arguit̄ sic: aliq̄ ps ē mior te in duplo et aliq̄ in triplo: et
aliq̄ in 4°: et sic i ifinitū. ḡ aliq̄ ps ē i ifinitū mior te. negat̄
pñā: q2 arguit̄ a p̄l̄b^o suppositiōib^o d̄termiate ad vñā d̄ter
miatā: s3 bñ seḡ copulatiz. aliq̄ ps ē i 2° mior te: et in 3°: et i
4°. et sic i ifinitū. ḡ aliq̄ ps ē in ifi^m mior te. anis vō ē ipole.
Ex ista p̄ne seḡ. q̄ in ifi^m aliq̄ pte q̄^o tui tu es maior:
nō tñ i ifi^m es maior aliq̄ pte q̄^o tui: q2 si i ifi^m es maior a^o
pte q̄^o tui: s3 medietas tui ē ps q̄^o tui. ḡ i ifinitū tu es ma
ior ista mediet^o tui. pñs ē ipole: q2 solū i 2° es maior mediet
ate tui. nō ḡ plus q̄ in duplo: et ita nō ē icōueniēs q̄ in ifi^m
aliq̄ pte q̄^o tui tu es maior: et tñ p̄cise p finitū aliq̄ pte tui
tu es maior. Itē pcedo q̄ oī pte q̄^o tui tu es maior p fini^m
nō tñ p finitū oī pte tua q̄^o tui tu es maior: q2 excedis q̄libz
pte q̄^o tui p aliqd: p nihil tñ tu excedis q̄libet pte q̄^o tui
tatiūā tui. **2°.** In ifinitū citi^o erit aliq̄ ps. a. p̄rāsita q̄

ipsū. a. nō tñ in ifinitū tardi^o erit. a. p̄rāsitu q̄ aliq̄ ei^o ps (et
pono) q̄ for. icipiat p̄rāsire. a. sic q̄ in ifi^m boze future erit
a. p^o p̄rāsitu: isto posito p3 p^o ps pñs: q2 plus q̄ in 2° citius
erit aliq̄ ps p̄rāsita q̄ ipsū. a. et plus q̄ in 3° citi^o: et plus q̄ in
4° citi^o: et sic in ifinitū. nā medietas. a. erit: et in 2° citi^o p̄rā
sita q̄ totū. a. et 3° ps in 3° citi^o p̄rāsita q̄ ipsū. a. et 4° i 4°
citi^o p̄rāsita q̄ idē. a. et sic in ifinitū vt bñ sistat. 2° ps pñs
d̄clarat: q2 si in ifi^m tardi^o erit. a. p̄rāsitu q̄ aliq̄ ei^o ps. igit̄
in ifi^m tardi^o erit. a. p̄rāsitu q̄ sua medietas. s3 2° ē falz: q2
p̄cise i 2° tardi^o erit. a. p̄rāsitu q̄ sua medietas (dato) q̄. a.
p̄rā^o p̄tue vniformiter fiat. Itē si. a. eēt vñū corp^o spicuz
circulariter motū eēt 2° q̄ i ifi^m tardi^o mouet̄ aliq̄s pūct^o
q̄ ipz. a. nō tñ i ifi^m veloci^o mouet̄ aliq̄s pūct^o. a. q̄ ipz. a. q2
ita veloci^o mouet̄. a. sic aliq̄s pūct^o ei^o: s3 nō ita tarde. **3°.**
for. e^o albior plo^o: et tñ nūq̄ erit alb^o q̄ erit plo: imo plo erit
alb^o q̄ erit for. et pono q̄ for. s3 alb^o: vt 4°: et sic māebit p to
tā vitā suā. plo vō sit alb^o: vt 2°. et i me^a istāi boze fu^o erit. p
alb^o vt q̄tuor: et in fine erit p alb^o vt. s. isto posito: for. e^o plo
ne albior. s. p̄tū an mediū istas boze: nō tñ erit albior q̄ erit
plo: q2 nunq̄ erit albior q̄ vt q̄tuor et plo erit alb^o vt q̄tuor
q2 vō erit alb^o vt. s. iō plo erit albior q̄ erit for. Et si arguit̄
for. erit albior plo. ḡ plo nō erit ita alb^o sic for. negat̄ 2°: q2 nō
arguit̄ ab expo^o ad vñā suarū expo^o: s3 solū sequit̄: q̄ aln
plo nō erit ita albus sic tē erit for. et hoc cōcedit̄. **Ex ista.** p. cor^m
p̄ne sequit̄ q̄ plo erit albior q̄ for. et tñ nūq̄ erit albior for.
p3: dato q̄ in me^a istāi for. d̄sinat eē: h. n. plo erit albior q̄
for. egualet isti: plo erit albior q̄ erit for. **4°.** Aln erit
ita q̄ for. ē albior q̄ ē plo: et tñ nunq̄ erit albior q̄ ē plo. et
pono q̄ for. sit alb^o vt q̄tuor sic p̄tue manēs: et plo sit alb^o i
sūmo: et q̄ i fine boze erit reīssa a3^o sua vsq̄ ad gradu vt 2°.
isto posito p3 2°: q2 i fine bōe erit ita q̄ for. erit albior q̄ ē
plato: et arguitur sic. sortes est albus vt quatuor: et plato for
lum vt 2°. ergo for. ē albior q̄ ē plo: ista pñā ē bona: et aliq̄
erit ita sic significat̄ p anis. s. in fine bōe. ḡ p tunc erit ita sic
significat̄ p pñs: nō tñ for. erit albior q̄ ē plato: q2 plo ē al
bior i sūmo: s3 for. nūq̄ erit albior q̄ i sūmo. **Ex ista** p̄ne p. cor^m
seḡ. q̄ for. erit albior q̄ ē plato: et tñ nūq̄ erit ita q̄ for. ē
albior q̄ ē plato. et pono: q̄ ipi iā sint eq̄l̄r albi: et q̄ istoz
a3^o p totā vitā eoz eq̄l̄r itēdāt: isto posito hī itētū. **Du^o**
eē expōnez cōpatiuū gradus: q2 dato isto mō expo^o sequit̄
multa icōueniētia. p̄mo q̄ ego suz sciētior te: et dō: q2 ego sū
sciēs: et tu et dō es istis sciētes: et nō tu et dō es istis ita sciētes sicut
ego: q2 dō oppo^o. tu et dō es istis ita sciētes sic ego. ḡ tu es ita
sciēs sic ego. pñs ē falz vt suppono. **2° seḡ.** q̄ aliq̄ mino
ri te: et quolibz maiori te: tu es maior: q2 isto tu es maior de
mōstrādo cap^o tui: et hoc ē min^o te: et q̄libet maiori te. ḡ rē. **2. cor^m**
3° seḡ. q̄ aliquo maiori te et q̄libet miori te: tu es mior. **3. cor^m**
q2 isto tu es mior demōstrando celū. et hoc ē mai^o te: et q̄libet
miori te. **4° seḡ.** q̄. a. ē min^o. b. et tātū quātū ē. b. et pono **4. cor^m**
q̄. a. et b. sint due mediet^o alicui^o p̄tiniū. isto posito arguit̄
sic. a. ē puū: et b. ē puū. et tātū quātū ē. b. ē puū: et nō. b. et tātū
quātū ē. b. ē ita puū sicut. a. q2. b. et tātū quātū ē. b. est duplū
ad. a. p̄m icōueniēs nō seḡ: q2 ista nō ē 3° expōnez s3 ista: tu
et dō nō es istis ita sciētes sic ego. aut ista: nec tu nec dō es istis
ita sciētes sic ego: q̄ ē f̄la. vt patuit i alio sops^o. 2° et icōue
niēs nō seḡ: q2 si fa ps copulati reglatur a p̄ pcedit̄ ista.
aliquo miori te: et quoliz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seḡ
q̄ aliquo miori te tu es maior: et quolibet maiori te tu es
maior p̄ mutationē regis: nā ab inferiori ad suū supius nō
valet arg^m nisi cetera sint pia: si aut q̄libz ps copulati regu
latur acōparatiuo posito apte p̄ti negat̄ ista (et ad p̄bōnē)
negat̄ pñā: q2 ista ppō tē nō bñ resoluit̄: s3 isto mō ē resolue
da. isto et q̄libz maiori te tu es maior: et hoc ē minus te. ḡ rē.
sed mior est ipolis. 3° et icōueniēs nō sequit̄: q2 si quelibz
ps cop^o reglatur a p̄tatiuo posito apte p̄ti. negat̄ ista ppō.
et ad p̄bōnē negat̄ pñā: nec bñ resoluit̄: sed ē resolueda: vt

iam dictū ē ad aliā: ubi tñ pā ps copulati regat a pma. dce-
dēda ē ista ppō. Et si arguit sic: aliquo a^o te: et quolibz mi-
nozi te tu es mior. g^o qlibet miori te tu es mior. negat. pñā:
nec atali cop^o ad alterā ptē valz arg^m (ex quo) copulatus
stat collectine. qrtū icōueniēs nō seqt: qz ista nō fuit terti-
us exponēs: s; ista: nec. b. nec tatū quātū est. b. est ita parū
sicut. a. quod negatur. quare zc.

Ad p^m arg^m **Ad primū** arg^m principale cedit q^o in infinitū for-
erit albiōz q^o p^olo icipit eē alb^o. ex q^o non
seqt q^o for. in infinitū erit alb^o: s; solū seqt q^o for. erit albus.
vñ cōpatiu^o gradus p^osupponit suū positiuū: s; nō cū q^ocūq;
determinatiōe sua. vñ in infinitū aliq^o sui pte for. ē albiōz: non
tñ in infinitū: for. est albus. Itē ccedo q^o p^o solū finitū erit for-
tes a^o q^o p^olo icipit eē alb^o: nō tñ est dare maximū excessus:
qz nullo gradu imēdiate post hoc plato erit alb^o. iō p^o nihil
p^ocise vel adeq^ote erit for. albiōz q^o p^olo icipit eē albus. imo
si for. iā eēt alb^o eēt verū dicere q^o i infinitū for. erit albiōz q^o
p^olo icipit eē alb^o: et tñ p^ocise p^o finitū for. eēt albiōz q^o p^olo
icipit eē alb^o: qz per quēlibet gradu albedinis quē hēret ip-
se esset a^o q^o plato icipit eē albus: nō tamen per quēlibet
gradu p^ocise vel adeq^ote: si tñ for. eēt albiōz. p^olone a^o z^o dare
excessus istuz quo for. eēt albiōz p^olone: qz si for. ē albiōz pla-
tone. g^o aliq^o ē gradus quo for. ē alb^o: et aliq^o ē gradus quo
p^olo ē alb^o. **Ad 2°** negat pñā. ad p^obōnē: dico q^o nulla est
filitudo: qz ibi arguit i termis simplicib^o. hic autē ē in otigē-
tis. vñ nō seqt for. erit maior q^o ē p^olo. g^o plato erit minor q^o
ē for. posito q^o for. et plato iam sint equales: et q^o for. aliquan-
do erit maior q^o ē plato: et aliq^o minor. est añs verum et pñā
falsuz. **Ad 3°** negat pñā (et ad p^obationē) dico q^o nulla ē
filitudo: qz ē assignare gradu i illis: h^o aut nō: qz plato icipit
eē alb^o p^o remotionē de pñti: iō plato icipit eē albus aliquo
gradu albedinis: nullo tñ gradu albedinis incipit eē alb^o.
Ad 4° **Ad 4°** ccedo q^o for. icipit eē albiōz q^o plato icipit eē al-
bus: qz nūc nō ē albiōz q^o plato icipit eē alb^o: et imēdiate p^o
istās q^o ē pñs erit albiōz q^o plato icipit eē alb^o. et tūc ad ar-
gu^m for. et pla. icipiūt eē eque albi p^ocise. g^o for. icipit eē ita al-
bus p^ocise sicut p^olo icipit eē alb^o. negat pñā: qz nō imēdiate
post hoc for. erit ita alb^o p^ocise sic plato icipit eē alb^o. imo i
mediate post hoc erit albiōz q^o plato icipit eē alb^o. Et si ar-
gu^m sic. for. icipit eē albiōz q^o p^olo icipit eē alb^o. g^o plato ici-
pit eē min^o alb^o q^o for. icipit eē albus. negat pñā: qz p^olo ici-
pit eē albiōz q^o for. icipit eē alb^o. imo yterq^o istoz icipit esse
albiōz q^o ipemet icipit eē alb^o: vt bñ p^o p^o exponētēs. igr zc.

Prima pars principalis.

p^m arg.

Quadragesimū quartum sophis-
ma. Tu es doctis-
sim^o oīuz hoīuz. q^o soph^o sit falsū arguit: q^o
redo vtrū ly hoīuz stet distributiue vel nō.
si distributiue: g^o oīuz hoīuz tu es doctissim^o
p^o pñā: ab vno p^ouertibili ad reliquū. pñs ē
fals^o: g^o et añs. si arguit ly hoīz stat determinate. signēt g^o duo p^o
q^ob^o vificat ista ppō et arguit sic: tu es doctissim^o istoz. g^o tu es
doctissim^o hō istoz: vel doc^m nō hō istoz: nō doctissim^o hō istoz.
qz tu nō es hō istoz: sic nec aliqd istoz: nec ē doc^m nō hō
istoz: qz tu nō es nō hō. Itē si tu es doctissim^o oīuz hoīz. g^o oēs
hoīes sūt docti. pñs ē fals^o (et p^o pñā) qz seqt tu es forti^m oī-
uz hoīuz. g^o oēs hoīes sūt fortes: tu differs ab oīb^o hoīb^o: cr-
go oēs hoīes sūt. semp. n. suat eadē suppō. **Ad 2°** tu es do-
ctissim^o aliquoz hoīuz. ē ppō vā. g^o soph^o fals^o. p^o pñā: et añs
arguit. nā tu es doctissim^o istoz hoīuz dem^orat oīb^o hoīb^o do-
ctis. g^o tu es doctissim^o alioz hoīuz (pbat añs). nā tu es doct^o
et isti sūt docti: et isti nō sūt ita docti sic tu. g^o tu es doctissim^o isto-
ruz. p^o pñā ab exponētib^o ad expo^m. añs ē verz g^o et pñs. naz
3° exponēs ē vā: qz suū ddictoriū ē fals^o. isti sūt ita docti sic
tu: cū ex ista seqt quēlibz istoz eē ita doctū sic tu ex quo ly
isti nō tenet alr q^o viuifue. **Ad 3°** si suplatiu^o gradus distri-

2^m arg.

3^m arg.

buit sequit istā eē impossibilē: tu es doctissim^o alioz hoīum:
qz seqt: tu es doctissim^o aliquoz hoīuz. g^o nllus hō ē ita do-
ct^o sicut tu (p^o p^o) ab expo^m ad vñā suarū expo^m: s; pñs cō-
tinue ē falsuz: qz tu es ita doct^o sic tu es: et pñr seqt: q^o becō
futuro est ipolis: tu eris doctissim^o aliquoz hoīuz: qz seqtur
tu eris doctissim^o alioz hoīuz: et isti erit hoīes docti dem^orando
duos q^o erūt post mille ānos ab istāti tue desitiōis. g^o tu eris
doctissim^o istoz. p^o p^o: asupiori distributo ad suū iferi^o cū dōi-
to medio. pñs ē falsū. g^o et añs. **Ad 4°** dato soph^o: seqt q^o tu
es for^m istoz: et debilissim^o istoz. p^o p^o istoz: et vltim^o istoz
maxim^o istoz: et mim^o istoz: pbat (et pono) q^o tu et ego su-
mus eā fortes: eā magni: et eā p^omt: ita q^o tu nō fuisti añ me:
nec eē: nec eris p^o me: nec eē: et p^o ly istoz nos dem^oremur.
isto posito: tu es fortis^o istoz: qz tu es fortis: et isti sūt fortes
et nullus istoz ē fortior te. sifr tu es debilissim^o istoz: qz tu
debilis: et isti sūt debiles: et nlls istoz ē dōbilior te. Lōsifr pro-
bantur alia adducta.

In oppositu arguit tu es doctissim^o istoz hoīz:
dem^orat duob^o: quoz glibz sit te
min^o doct^o. g^o tu es doctissim^o oīuz hoīuz. p^o pñā: ab iferiori ad
suū supi^o stās determinate affirmatiue et sine impedimento.
añs ē veruz. ergo et consequens. qd est sophisma.

Circa materiaz vltimū arg^m sit bec p^o p^o. l; alicui^o hoīs
aliqd sit p^o istās. nullū tñ istās ē p^omū istās alic^o
hoīs. p^o p^o arguit: qz h^o aliqd ē p^omū istās dem^orando for. q
nūc p^o sit: et h^o ē aliq^o hō. g^o alicui^o hoīs aliqd ē p^omū istās. p^o
pñā: aresoluētib^o ad resolutū: et añs arguit: aliqd istās ē p^o
istās hui^o hoīs. g^o zc. p^o pñā ab vno p^ouertibili ad reliquū: et
añs pbat. hoc istās ē p^omū istās hui^o hoīs: et hoc ē aliqd in-
stās. g^o zc. maior declaraf. nā h^o istās ē istās alic^o hoīs: et nul-
luz istās añ hoc fuit istās hui^o hoīs. g^o hoc ē p^omū istās hui^o
hoīs. p^o pñā: ab exponētib^o ad expo^m. añs ē verz. g^o et pñs. fa-
ps pñs oñdif: qz si aliqd ē p^omū istās alicui^o hoīs maxie vi-
det q^o hoc istās p^omū. s; si hoc istās ē p^omū. g^o alicui^o hoīs:
g^o añ hoc nō sit aliqd istās alicui^o hoīs. p^o pñā ab expo^m ad
vñā suarū exponētū. pñs ē fals^o. g^o et añs. **Ex ista pñe seq**
tur: q^o alicui^o rei aliqd ē vltimū istās. nullū tñ istās ē vlti-
mū istās alicui^o rei. alicui^o rei aliqd ē p^omū istās nō eē vlti-
mū istās nō eē: nō tñ ē aliqd istās p^omū vltimū nō eē alicui^o
rei: si. n. aliqd ē vltimū istās alicui^o rei: o^o q^o post istud istās
nullū erit istās alicui^o rei. Et si arguit. ē p^omū istās nō eē ali-
cuius rei (p^o) q^o illd sit istās i quo nō ē aliq^o res: et imēdiate
añ illd sit aliq^o res. Sifr si hoc ē vltimū istās nō eē alicui^o
rei o^o q^o h^o istās sit i q^o nō sit aliq^o res: et q^o imēdiate post illd
erit istās alicui^o rei. **Ad 2°** p^o. Si aliqd nūc p^omo ē: illd icipit
eē: nō tñ eē: exponēdo p^o pñē de pñti (p^o p^o p^o) qz si aliqd
nūc p^omo. illud ē: et nō fuit s; si aliqd ē: et nō fuit illud icipit
eē. g^o zc. p^o p^o declaraf ponēdo q^o. a. sit vna aq^o q^o iaz incipiat
eē: et p^olies icipit et desinit eē p^o cōtinuationē et dīscōtia^m sua
ruz ptiū. isto posito. a. icipit eē: qz. a. nūc ē: et nō imēdiate añ i
istās q^o ē pñs fuit et tñ. a. nō ē. qz si. a. q^o nūc p^omo ē. g^o nunq^o
añ fuit (p^o p^o) ab exposita ad vñā suarū expo^m. pñs ē fals^o.
g^o et añs. **Ex ista pñe seqt**. q^o si aliqd nūc vltio ē: illd desi-
nit eē: nō tñ eē: p^o pñē d pñti (p^o vt pus) de. a. aq^o. Si tñ ali-
qd nūc vltio nō ē: illd icipit eē: et eē. si icipit eē p^o remotiōez
de pñti: et si aliqd nūc p^omo nō ē illd desinit eē et eē: si illud
desinit eē p^o remotionē d pñti. **Intelligēdū** q^o ista p^o ē po-
sita tenēdo ly p^omo et vltio stricte: ita q^o ly p^omo iporret eē p^o
aliq^o mēsurā: et nō fuisse añ aliquā mēsurā: et ly vltio signifi-
cet qd ē p^o aliq^o mēsurā: et nō p^o illā mēsurā. Ubi tñ large su-
meret: et ifequit vñū modū exponēdi: icipit et desinit: non
h^oz locū ista p^o: qz tūc p^omo exponeret p^o imēdiate añ: et vltio
p^o imēdiate post. **Ad 3°** p^o. Idē ē p^o istās eē mūdī qd ē p^omū i
istās eē tui: et tñ p^omū istās eē mūdī nō ē p^omū istās eē tui: p^o
bat: qñ hoc ē p^omū istās eē mūdī: qd ē p^omū istās eē tui (da-
to) q^o tu icipias eē: qz h^o ē istās eē mūdī qd ē p^o istās eē tui

Ad 4^m

demorando istas pns: et nullu istas an hoc fuit istas mundi
qd fuit pnu istas ee tui. g hoc fuit p istas ee mudi qd e pnu
istas ee tui: pz dña: ab exponetib ad exposita. ans e vez. g
et dñs pñr pcedit: qd idē e vltimū istas ee dei vel mudi: qd
e vltimū istas ee. a. et tñ nullū e vltimū istas mundi: nec aliqd
e vltimū instans dei (pz) dato q. a. desinat ee p pñe de pñti:
nā hoc istas pñs e istas ee dei: qd e vltimū istas. a. et nullum
istas pñr hoc erit istas ee dei: qd erit vltimū instas ee. a. g. et.

Ex ista pñe segit. qd aliqd erit p istas ee dei qd erit p i
istas ee anxpñ: et tñ nullū erit p istas ee dei: imo p istas ee
dei: n erit p istas ee anxpñ: qñ h ppō qñrūqz resoluat e fla
Sitr pcedit: qd aliqd erit vltimū istas mudi qd erit pñr nō ee
anxpñ: et tñ nllz erit vltimū istas mudi: pz qz pñr nō ee anxpñ erit.
4ª igit rē. **4^a pñ.** Aliqd e maximū istoz qd nō e max istoz
et pono: q. a. sit mag. b. maius. c. vō max: tē arguit sic. b. e
max istoz qd nō e max istoz. g. et. pbat anis. b. e mag
istoz et aliqd istoz qd nō e maximū istoz e mag: et nulluz
istoz qd nō e max istoz e maius. b. g. b. e max istoz qd
nō e max istoz (pz dña) ab exponetibus ad expo: anis e
vez. g. et dñs. **Contra omne max** i^o e maximū i^o. g. nihil
e maximū istoz qd nō e maximū istoz (pz dña) ab exponē
tib ad vñ suaz exponetiu anis e vez. g. et dñs: s3 dñs e dñi
ctozū pñs. g. et. dñcēdū: qd ista istat s3 aliqd e maximū
istoz qd nō e maximū istoz: et nihil e maximū istoz qd nō e
maximū istoz (dato) qd i pñr rñm referat istū teriz maxuz:
et nō istū terminū aliqd: et i fa istū terminū nihil seu ly es
iclu i ly nihil: et i qñ istaz ppōnū pñr indñr pcedi et negari
f3 qd diuersi rñm pñr referre diuersa añtia. **Ex ista pñe**
segit i eodē casu: qd aliqd e minimū istoz qd nō e minimū isto
rum: qz. b. e minimū istoz: qd nō e minimū istoz. pñr. b. e. puū
istoz: et aliqd istoz qd nō e minimū istoz e puū istoz et nullū
istoz qd non e minimū istoz e minus. a. b. g. et. vbi at. a. b. c. sint
tres hoies se hñtes i for: sic positū e de mag^o d3 pcedi qd
aligs hō e fortissimus istoz qd nō e fortissimus istoz: et idēz
e debilissimus istoz qd nō e debilissimus istoz.

Ad primū dñr qd tu es doctissimū istoz: ex q nō seg
tur: qd tu es hō istoz: imo nō segit qd tu
es de nūero istoz: stat. n. qd tu sis doctissimū istoz duoz de
mñatis for. et pole: et qd tu nō sis de nūero istoz: vt pz. et. de
ide negat ista dña. tu es doctissimū oñz hoiz. g. oēs hoies
sunt docti: s3 solū segit qd oēs hoies docti: sūt docti: qz talis
terius nō suppoit: nisi p pñtōez ad posituū: et cu3 dñr qd be
ne segit: tu es fortissimū oñm hoiz. g. oēs hoies sunt fortis
dñr qd hō e gñr mñe: qz si aliqs hō e: iste hō e fortis: s3 nō si ali
qs hō e: iste hō e doct. Itē si ista dña e bona tu dñs ab oib
hoib. g. oēs hoies sunt. hoc ē: qz ille: quertūf hoies sunt: et
oēs hoies sunt: s3 iste nō quertūf hoies sūt docti: et oēs hoies
sunt docti. **Ad 2^m** ne qñlibz istaz: tu es doctissimus ali
quorū hominum: tu es doctissimus istoz demonstratis
oibz hoib doctis. ita deide ne ista isti nō sūt i docti sicut
tu: et etiā ista isti sūt i docti sic tu: qz ex pñr segit: qd qñz istoz
nō e ita doct sicut tu: et ex fa qd qñz istoz e i doct sicut tu: da
to: qd for. currit et plo sed. qñz istaz e fla: isti currūt: isti nō
currūt: nō dñr. s3 dñcēdū dñr p negatōez ppositā. si qñ tñ f3
cōez modū loqñdi admittat ea dñcēre iuicē: dicat: qd i nō
e 3ª exponēs: s3 i nō istoz e i doctū sic tu: qd dico pp vtrūqz
sexū. **Ad 3^m** dico qd ex ista tu es doct^o aliqz hoiz: nō d3
iferrī ista: nō hō e i doct sicut tu: s3 ista dñr nō hō e i doct
sic tu vel nō hō e doctior te: et hō: qz suplatiu grau idñter
exponit p pñtū: et opa. deñr dico ista esse po^o tu eris do
ctissimū alioz hoiz: et ad ip^o nego opa. qz ly hoiz nō distri
buit p oib hoib qd erūt docti ab. s3 i ordie ad deteriatā
mñsurā. iō mñor dñuit ee ista: isti tē erūt docti: qd negat i qd
nō distribuit p oib hoie docto: qd erit qñ tu eris: nec p oib hoie
docto qd erit qñ tu eris doct s3 p oib hoie docto qd erit p tñ l
tñ istat. qñ tu eris doct^o aliquoz hoiz. **Ad 4^m** pcedo
oia ista adducta nec sūt icōueniē exponēdo opa s3 forēt

icōueniētia exponēdo positiue: et si ex his dñcludit qd p idē
tu es fortior istis: et debilior istis. tu es ita fortis: et ita debilis
sicut isti: negatur consequentia: qz solus superlatiuus gra
dus: exponitur dupliciter vt dictum est: igitur rē.

Prima pars principalis.

Quadragesimū qñtū soph^a: vez p. ar^m

pñr e va. oēs hoies sūt asini: vel hoies et asini
sūt asini: et eadē e fla: g. verū e flz: pbat: anis
et pbo qd ista sit va. nā ista e va copulatiua cu
i qñz ps pñcipal e va: qd sit vna copulatiua:
pz: qz i ea pñiungunt pñs cathegorice p notā
copulatiōis: et qd qñz ps ei pñcipal sit va: pz: qz h est va oēs
hoies sūt asini vñ hoies: et h sñr: asini sūt asini: deñr arguit
qd ista sit fla. qz e vna disiunctiua cui qñz ps e fla: qd sit disiū
ctiua: pz: qz i ea pñiungunt pñs cathegorice p notā disiunctio
nis. Et ex h habetur qd qñz ps pñcipal e falsa: h. n. est falsa
oēs hoies sunt asini: et h similr homines et asini sunt asini.
2^a h est vera contingens est adā non esse: et eadē est falsa
g. et. pñr pñtis (pz) qz suū dñdictōiū e flz. s. necē e adā ee: et
fa pbat: qz si pñtēs e adā nō ee. g. pñtēs e adā ee: pz dña
p Ari. pñr pñtis: ppō de pñtenti h3 querti p oppositas
qñtates: s3 dñs e flz: qz suū dñdic^o e vez. s. ipole e adā ee cū
cōruptū nō possit reuerti idē nūero. **3^a** h e va qñtūf hō e
for. et eadē e fla: pñr ps anit arguit po^o qd oēs hoies sint cñlis
qñtatis: isto poito aliqñtus hō e for: et nō e aliqñt hō qñ tā
tus sit for. g. qñtūf hō e for: pz dña: ab exponetib ad expo
sitū. anis e vez. g. et dñs. fa ps anitis declarat: nā si qñtūf hō
hō e for. et tu es aliqñtus hō. g. tu es for. pz dña: qz e fillus in
3° pñr. s3 e falsa. g. aliq pñmissaz: nō mñor. g. maior. **4^a** h pro
positio e va: hō e tale aial demorando asinū et eadē est falsa.
g. et. pz dña cū mñor: qz ex ista segit: qd hō e asinus: ex q ly
tale tenet demoratē et maiō pbat sic. hō e tale aial qñle e as
nus. g. hō e tale aial: pz dña: qz non alr significat dñs qñ anis:
s3 asinū arguit: qz hō e aial coloratū et tali co^o coloratus
est asinus. g. homo e tale aial qñle est asinus.

Ad oppositū arguit. vez e falsuz. g. verū e nō ve
ruz: pz dña: qz oē falsuz e nō veruz:

Circa mñm pñi argumēti sit h pñr. Aliq e hypo^a ba^a pñr
bēs plures notas pñiugēdi: aqz nulla nisi ap^o pñr

denōri: pz de ista: si anxpñ eēt ipse eēt hō et eēt aial. aut d ista
aliqd aial e: et si tu es illud: tu es asinus. nulla istaz yppo^a
ap^o pñr dñoiari pp icongruitatē vel itelli^o i qd nulla illaz
dñaz valet i. a. pñiungunt pñs ca^o p notā copulatiōis. g. a. p
pñr e copulatiua. i. b. pñtione pñiungunt plures ca^o p notā
disiunctōis vel dñdictōis: g. b. ppō e disiunctiua vel dñdictōis
(vt pz) i ex^o assignatis: s3 bñ segit. a. ppō h3 pñs pñs iuicē
pñctas pñcipales p notā copulatiōis: g. a. ppō e copulatiua
(et segit). b. ppō h3 pñs pñs pñcipales iuicē pñctas p no
tā disiunctōis vñ dñdictōis: g. b. ppō e disiunctiua vel dñdictōis.
vt tu es hō vel tu es aial tu es hō vel tu es asin. si antexps
e. alb. anxpñ e copulat. **2^a** Aliq e yppothetica hñs i se
pñs notas pñiugēdi aqñuz nllā nisi ab vltia pñr denoiari: pz
de istis: tu es hō: et tu es al: g. tu es al: tu es hō vel tu es asin
s3 tu non es hō. ergo tu es asin: pñr non pñt ee nisi rōnal: et fa
n pñr ee: nisi copulatiua: alr eēt i itelligibiles. **Ex i^o** pñe
segit: qd non qñz ppō hñs pñs terios pbabiles est ratione
pñi aliqñr pbabilis: vt patuit i assignatis yppotheticis et h
ideo qz l3 sint pñi i situ nō tñ i dñoiatiōe. sic: pz i illis: ois hō
pñr for. currit: oēs hoiez esse e neciuz: nā signū vñ e pñmus
terius i situ. nō tñ i pñtione: qz nō denoiat: s3 in pñr dñctio
exceptiua e pñr terius pbabil: qz denotat ppñtē: et i scōa
mod^o e pñr terius pbabilis: qz denōt illā: cū nō dicat ppō
vñs s3 modal. **3^a** Aliq e yppo^a qñ nō denotat ap^o nec ab
vñtianō: s3 amedia solū: vt pz: i istis si atex^o e hō anxpñ e aial:
ergo si atex^o e alb. atexps est colorat: tu curris et tu moue

ris: igitur hō currit: et hō mouet. p. n. nō ē dīdīōalis: nec fa co
pulatīa: s; q; eaz ē rōnalis. iō amedia nō solū q; istaz de
4^a p. notat. ¶ 4^a p. aliq; ē yppo^o ples hīs notas dīgēdi aq; rū
q; p; dīōiari (vt p; de istis: tu es hō: vel tu es capra: et tu
es a sin^o: nō ē aliq; ratio: quare potius sit cop^o q; dīf^o vel
ē: aut de ista. si aīx^o ē hō: atēxps ē aīal: et aīxps ē suba: pōt
n. idīnter eē copulatīa vel dīdīōnalis: nulla g; istaz ab^o ē
pcedēda: negāda: vel dubitāda: s; dīstīguēda: ita q; p^o i sen
su dīso ē pcedēda: et i sensu pposito negāda: fa vō dīdīō^o sū
pta ē pcedēda: et cop^o accepta negāda ē.

Ad p^m argu^m Ex predictis habere^r rīssio ad p^m arg^m: nā ppo
ista illa. oēs hoīes sūt asini vel hoīes:
et asini sunt asini: nō pcedat: nec negat: nec dū^r: s; dīstīguat
penes dīfīnītiuā et copulatīuā: i q; admissio: q; sit copulatīa
dice^r illā eē vāz: et nullo^o eē falsaz: nec istā eē dīfīnītiuā (et
pcedo) q; aliq; ei^o ptes sunt f^o: s; nō p^o n^o: imo oēs ptes p^o
cipales sunt v^o: iste. s. q; vna teriat ad notaz copulatīōis: et
alia īcipit ab ead nō: si at i p^o admittit istā eē dīfīnītiuā
(pcedit) istā eē falsaz: et nullo^o eē vāz: nec copu^o s; dīfīnī
tiuā: cui^o oēs ptes p^o sūt falsae: s; ptes p^o nō sunt vere.
Sūt at ptes p^oncipales dīfīnītiue: ille quaz vna teriat ad
notā dīfīnītiōis: et altera īcipit ab eadez nō. nūq; g; dīfī istā eē
dīfīnītiuā et copulatīuā: s; a q; istaz notaz posse denōia
ri. ¶ Ad 2° dī q; ptingēs sumit duob^o mōis. s. large: et strī
cte. p^oio^o puerit cū ly pole: sic loq; Ari. p^o pyberminias cū
dicat: cui^oq; attribuit pole ptingēs dat eīdē. 2° mō puer
it cū hoc pplexo īdīfferēs ad vtrūq;: et sic accipit p^o p^o po
rū. d. q; p^o de ptingētī bz puerit p oppositas q; līates. Di
co g; ad illā p^one ptingēs ē adā nō eē: q; si ly ptingēs sumi
tur p^o mō: sic ista p^o ē vā: q; pole ē adā nō eē: et tunc negat
ista p^oia: ptingēs ē adā nō eē. g; ptingēs ē adā eē: sicut nō se
quit: pole ē adā nō eē. g; pole ē adā eē. Et ad Ari. dico: q; lo
quit ībi de cōtingētī fō mō: et iō si sumat ptingēs hoc mō ī
p^one dicta: ista ē negāda (dicēdo) q; istud nō ē suū dīcō
rīū nec ē adā eē. Et si dī q; Ari. dīcī p^o pyberminias: ista
eē dīdīōria nec ē eē: ptingēs ē nō eē (dico) q; Ari. capit ībi
ptingēs p^o mō: et nō scō mō: vñ ptingēs q; puerit cū ly pol
sibile: facit figurā modaliū: s; ptingēs ad vtrūq;: nullā fac fi
gurā: imo dīdīōriū dat p negatiōem ppositā totī: et ita ista
sūt dīdīōria cōtingēs ē te currere: nō cōtingēs ē te currere:
ptingēs ē te nō currere: nō cōtingēs ē te nō currere: q; nega
tia sp p affirmatiuā pbāda ē: et nō p aliq; p^one figure mo
daliū. ¶ Cōtra istā dīstīctiōē arguit. nā data ista: seg^o q;
oē neciūz ē ptingēs: q; oē neciūz ē pole. ¶ Rīssio pced^o pntīā
et p^ois: et pnter ē cōcedēdū: q; si nec ē aliqd eē cōtingēs ē īstō
eē: et q; aliq; p^o ē cōtingēs cui^o adeq; tū significatū ē neciūz:
et q; neciūz ē deū eē: et ptingēs ē deū eē: et nō ptingēs ē deū eē:
suīdo dīfformiter ly ptingēs. et multa alia sunt pced^o q; sūt
cōez modū loq;ndī sic ē cōez modū loq;ndī ē: q; ptingēs et
pole puerit: istō tñ seg^o ex mō loq;ndī Ari. quē mōz nō hē
m^o i vsu: s; solū q; ptingēs sumat p idīnter ad vtrūq;. ¶ Ad
3° nego istā: q; tūstz hō ē for. et ad pbatōez negat p^oia: nec ar
guī ab exponētīb^o ad expositū: q; scōa exponēs debuit eē
ista: nō ē aliq; hō qn īstet for. qd ē falsuz. Sīlī nō valz ista
p^oia: aliq; hō currit: et nō ē aliq; hō qn talis currat. g; q;
līstībz hō currit: q; posito: q; oēs hoīes sūt albi: quoz aliq;
currat: et aliq; sedeāt ē aīis vep: et p^ois falsuz: q; fa exponēs
d; eē ista: et nō ē aliq; hō qn īstet currat. ¶ Ex ista rīssione
seg^o p. Oī ista nō repugnāt formālī: q; tūstz hō est for. aliq;
hō nō ē for. q; dato: q; nullus hō pter for. eēt q; tūstz q; ista/
rū eēt vā: nec seg^o. q; tūstz hō ē for. p^o ē aliq; hō. g; p^o ē fō.
q; mīoz debuit eē ista: pla. ē aliq; tūstz hō. sicut ē dīdīōriūz
maioris debuit eē istud: aliq; hō nō ē for. vñ līcz ly oīs: et
q; līz dīstībuāt ab^o p suba: nō tñ ly q; tūstz: et ly q; līstz: s; solū
p tali hūte q; tūte et q; līte: et iō nulla istaz p^oiaz valz de
for: q; tūstz hō currit. g; q; līz hō currit. q; tūstz hō ē fō. g; tātū
2^m cor^m for. ē aliq; hō: sed bñ seg^o. g; tātū for. ē aliq; tūstz hō. ¶ 2° seg

tur q; ista p^oia non valz: q; tūstz hō ē for. g; nō ē aliq; tūstz hō
qn tāt^o sit for. nec seg^o: q; līstz hō currit. g; nō ē aliq; hō qn
talis currat (q; dato) q; for. sit oīs hō et currat: ē aīis vep: et
p^ois fīz: si. n. aliq; hō ē for. et tāt^o ē aliq; hō: aut si aliq; hō
currit et talis mō^o (o; ples hoīes eē: pcedo tñ ī casu isto q;
for. ē tāt^o q; tūstz ipse est: aut ē tal q; līstz ipse ē tenēdo reddi^o te
nēdo at relatiue dicit dīuersitatē. p^o sumēdo ly tātū: et ly ta
le. ¶ Ad 4° pcedo istā hō ē tale aīal demādo asinū. Ex q;
non seg^o. q; hō ē asinus: s; bñ seg^o ex ista: hō ē illud aīal de
mādo asī^o. vñ ly tal: et ly tale: s; sūt sigīficata demātia
nō tñ sūt sigīficata dīcretā s; cōia: nec ista ē fin^o. tal hō cur
rit: s; īdefīnīta h^o vīis: oīs talis hō currit: et illius p^oī^o. aliq;
tal hō currit: et iō īcō^o sub sig^o demātio descēdere: sicut
et ipz sig^o oēz supponē recipit: nō tñ dī p^o supponere p isto
qd demā: sed p alio. vñ pcedit q; tale aīal currit demā
do asinū: et tñ nullus asin^o currit (p; ponendo q; nlls pter
for. currat: et q; ipse sit fīlis asīno ī aliq; qualitate. ista. n. p^oo
tale aīal currit. sigīficat quod aīal curre^r qd ē tale quale ē:
h ē tūstz pcedit: q; pnter tal hō currit demā^o for. et tñ fō. n
currit p; ponēdo q; for. nō currat et q; oīs hō non for. currat
sit tñ oīs hō fīlis fō. ī aliqua q; līte. nec seg^o: oīs tal hō cur
rit: for. ē iste hō. g; for currit: si at dī ī mīnozi for. ē talis hō: de
mā^o seipz: negat: q; for. nō ē fīlis nec eq; lī. ¶ Ex p^odictī se
g^o: q; iste p^ones sūt falsae: talis sol lucz: tal fenix volat: p^o
n. sigīficat q; talis sol q; līstz ē iste lucz: et 2° sigīficat q; talis fe
nix q; līstz ē ista volat: quoz qd līz ē falsuz cū p^o sup^o duplicē
eē solē et fa duplicē eē fenicē: imo seg^o istā eē falsā. tale aīal
currit demādo asī^o curre^rē: dato: q; nīl pter asī^o demō
stratū currat. qm ī asī^o q; tale aīal currat q; līstz ē ī demā^o tū:
s; nullū ē tale p casuz: vñ ex ista non seg^o q; illō aīal currat:
s; q; vnuz sīmile illī currat. ¶ Jute^o q; hō dēā sūt 2^m p^ois
sig^o istoz terioz: tāt^o: tal: tal: q; p; cōez mōz lo^o īterdū sūt
ly tal: et tale: demā^o vt ī portat p^oio^o demō^o p^oio^o sīlītu
dīnē: vt tale aīal currit ita illō aīal q; līstz currit: et ita mīo
tīes locut^o sūz vbi hō dīffīcultas non h; locū. igitur et.

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimū sextū soph^o pole
ē ipole. p^o h. p^oo
hō ē asin^o ē polis: et ead ē ipolis. g; et. p; p^oia:
cū 2° pte aītis: et p^o arg^o. h. p^oo hō ē asin^o est
vā. g; ē polis. 1° p^oia ē bōa: aīis ē pole: q; pole
ē q; ista puerit cū p^one vā. g; et p^ois ē pole
tē arg^o. pole ē istā eē polez. g; q; līz secū pueritīlis p^o eē possi
bilis: et p p^ois hō mētal hō ē asin^o p^o eē polis: tūc arguit sic. h
p^o eē polis: et h ē. g; h ē polis: p; q; p^oo mētal p^o nālīr signi^o
nō p^o absolui asīna sig^o et. Itē h curre^r ē asin^o te de^o. g; hō
ē asin^o: ista p^oia ē bōa: aīis ē pole. g; et p^ois: q; aīis sit pole arg^o
h vīis ē polis: oē curre^r ē asin^o. g; q; līz singularis ē polis: p;
p^oia: q; q; līz sing^o seg^o ex sua vīis: mō ex pos^o non seg^o ipole:
tē sic: q; līz sing^o ei^o ē pole: s; h h curre^r ē asin^o. te demāto ē
singlaris īstī^o vīis. g; h singlaris ē polis. ¶ 2°. hec p^oo albū
ē nīgz ē polis et ipolis. g; et. pbat q; sit polis sic arguendo:
hoc ē nīgz demā^o istud qd ē albū: g; albū ē nīgz: ista p^oia
ē bona: aīis ē pole: q; pole ē hoc eē nīgz. g; et p^ois est pole: q;
ista p^oia sit bona: pbat: ex eo qd arguit ab īferiozi ad suū
sup^o affirmatiue: et sine īpeditō: vñ ista p^oia ē bōa: hō ē asī
n^o demā^o hoīez. g; hō ē asin^o: p idē et ista ē bōa: p; p^oia: q;
sicut ly h ē terius īferioz ad ly hō qn demā^o hō: ita ē īferio.
ad istū terius albū. Itē ly hoc ē terius īferioz ad istū terius
albedo: qū demā^o albedo. g; p idē ē terius īferioz ad istū
terius albū: qū demā^o albū. ¶ 3° hec p^oo chy^o ē ē possibl
et īpossibilis. g; et. pbat q; sit possibl sic arguendo: vox chy
mere ē. g; chy^o ē p; p^oia: q; nullus ē vox nīst istud sit: aīis ē
pole. g; et p^ois: qd aīis sit pole declarat: nā pole ē q; tu pfer
ras istā vocē ī hac p^one chy^o ē capra: ponat g; ī eē et argui
tur sic: ista vox chy^o mere ē. g; aliq; vox chy^o mere ē. g; vox chy
mere ē p; p^o p^oia: ab īferiozi ad suūz sup^o: et fa aptīculari

obiectō

Rīssio

Ad 3^m

p^m cor^m

2^m cor^m

ad sua indefinita. Cōfili arguendo p̄t p̄bati: q̄ vox asini est vox hoīs: q̄ ista vox asini i hac ppōe vocali: asin⁹ ē capra ē vox hoīs. 4.º h̄ ppō d̄s nō ē: ē possibilis ⁊ impossibilis. ḡ ⁊ c. (p̄bat) q̄ sit pol̄is sic arguēdo: de⁹ scit nō ēē. ḡ de⁹ nō est (p̄z p̄na) q̄z n̄b̄l scit nisi v̄ez: aīis ē pole. ḡ ⁊ p̄na: q̄ aīis sit pole arguit: nā h̄: de⁹ scit nō ēē dem̄an⁹ v̄nū deū itel⁹ q̄ n̄ ē. ḡ deus scit nō ēē (p̄z p̄na) ab īferiori ad suū supi⁹ afir⁹ ⁊ sine īpe⁹: aīis ē pole. ḡ ⁊ p̄na. nā p̄ ē bōa h̄ de⁹ ite⁹ nō erit. ḡ de⁹ ite⁹ nō ēē: p̄ id alia erit bona cū arguat ēl̄ ⁊ h̄ p̄ntie taz p̄na q̄z aīis ē pole (v̄t p̄z) q̄z ly de⁹ stat āpliatine. Ad p̄fili arguit: q̄ bō nō ē: q̄ hō scit nō ēē ex eo q̄ hic hō scit nō ēē dem̄ando ātēxpm.

Ad oppositū

arguit sic. pol̄ ē ipol̄. ḡ pole ē n̄ pol̄ (p̄z p̄na) ab afir⁹ de p̄to p̄uatio ad afiratiū de p̄to īfini to: p̄na īp̄icat p̄dictōez. ergo ⁊ aīis q̄ ē sophisma.

Circa m̄az p̄mi arg⁹ sit h̄ p̄. De⁹ ē: ⁊ tū hec ppō nō ē pol̄is nec v̄a de⁹ ē: p̄. h̄ p̄na nō valz de⁹ ē. ḡ h̄ ppō ē pol̄ vel v̄a de⁹ ē: q̄z aīis ē neciū: ⁊ p̄na p̄rigēs. ḡ op̄ positū p̄ntis stat cū aīte: ⁊ h̄ p̄. Ex ista p̄ne segt q̄ deuz ēē ē v̄ez ⁊ neciū: ⁊ tū q̄z talis ppō de⁹ ē: ē falsa ⁊ ipol̄ (p̄z) da⁹ q̄z talis de⁹ ē: p̄uertat tū v̄o ipol̄: ⁊ p̄n̄ p̄na: q̄ ipole ē hoīez ēē afir⁹: ⁊ tū q̄z tal h̄ō ē afir⁹ ē v̄a ⁊ necia (p̄z) p̄sup. 2.º p̄to q̄z talis p̄uertat cū ppōne necia. 3.º Si de⁹ ē deū ēē ē v̄ez: nō tū si de⁹ ē de⁹ ē: ē v̄ez (p̄z p̄z) q̄z v̄na cōditōalis ē: p̄dictōziū p̄ntis repug⁹ aīte: ⁊ fa s̄l̄r: q̄z h̄ stat s̄l̄r: de⁹ ē: ⁊ nō de⁹ ē: ē v̄ez: s̄l̄r ⁊ i⁹ de⁹ ē: ⁊ n̄ ppō ē. Ex ista p̄ne segt. q̄ n̄ ppō v̄a īfert seip̄az ēē verā: cū n̄ segt: de⁹ ē: ḡ de⁹ ē ē v̄ez: tu es. ḡ tu es ⁊ v̄ez: ⁊ p̄n̄ n̄ ex aliq̄ ppōe se s̄l̄r deū ēē v̄ez: q̄z nulli⁹ ppōnis dictū ē v̄ez vel f̄: cū illō sit oīo īfī⁹ vel diū⁹. Et si arguit p̄ deca p̄ illud dictū Ari. i p̄ p̄met. Ex eo q̄ res ē vel nō ē: oīo d̄r v̄a vel f̄: d̄r q̄ Ari. vult ppōne ēē verā: si suū adeq̄tū sigificatū est v̄ez: ⁊ ppōne ēē f̄l̄az: si suū sigificatū adeq̄tū ē f̄: nō tū vult istā p̄naz ēē bo nā: de⁹ ē. ḡ h̄ ppō ē v̄a de⁹ ē: nec ēē istā ēē bonā: h̄ p̄bō ē v̄a h̄ō ē afir⁹. 3.º Aliq̄ ppōnes iūicē p̄uertūf q̄z v̄na p̄t ēē v̄a ⁊ necia: ⁊ nō alia (p̄z de istis) h̄ō ē afir⁹: h̄ō ē rudibīl: q̄rū v̄na ē vocal v̄l scripta: ⁊ alia nāl̄r sigificās īntalis: īmo si ābe sūt īntales: ⁊ v̄na sigificat ad placitū: ⁊ a nāl̄r iō segt. Ex h̄ ē p̄na: q̄ ppōes īntales iūicē p̄uertūf: q̄z v̄na p̄t ēē p̄rigēs: ⁊ alia f̄ vel ipol̄is: p̄z de istis īntalib⁹ de⁹ ē: p̄ cā ē: q̄z v̄na sigificat nāl̄r: ⁊ alia ad placitū: ista. n. q̄ sigi ficat ad placitū p̄t mutare sigificatū ⁊ sigificatōez: s̄z nō i⁹ q̄ sigificat nāl̄r. 4.º Ex i⁹ p̄ segt. q̄. a. b. ppōes p̄uertūf iūicē: ⁊ tū ad. a. ēē segt ip̄az sic adeq̄te sigificare: ⁊ nō ad. b. ēē: p̄z: dato q̄. a. sit ista de⁹ ē nāl̄r sigificans ⁊. b. ista: p̄ima cau sa est sigificans ad placitū. ⁊ v̄bī. c. sit ista: hoc. ē falsuz de m̄an⁹. a. ⁊. d. ista h̄ ē f̄l̄m dem̄an⁹. b. p̄n̄ p̄cedēdū q̄. c. d. nō iūicēz p̄uertūf: nō obīte q̄ dem̄enī p̄uertibilia: q̄z. c. ē ipol̄. ⁊. d. pol̄ v̄t notū ē. ḡ ⁊ c. 4.º Aliq̄ ppō v̄lis ē pol̄: c⁹ q̄z singlis ē ipol̄is: ⁊ cuīz supposito s̄bī corrīdet v̄na sin glaris: p̄z de ista: oē aīal q̄ ē i ista domo ē afir⁹ ip̄sa. n. ē pol̄: q̄z ē pole oē aīal q̄ ē i ista domo ēē afir⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄te sigi ficat: ⁊ q̄z q̄z ei⁹ singlaris sit ipol̄is: p̄z da⁹ q̄ n̄ aīal p̄ter te sit i i⁹ domo. Nec ē īcōuēiēs q̄ aliq̄ ppō pol̄is v̄a cū v̄o sit illatiua v̄nī⁹ ipol̄: v̄t oē al q̄ ē i ista domo ē afir⁹: tu es al q̄ ē i ista domo. ḡ tu es afir⁹. to. aīis ē ipole: nō obīte q̄ q̄z ps sit pol̄is. Ex ista p̄ne segt. q̄ aliq̄ v̄lis ē ipol̄is cuius q̄z singlaris ē pol̄is: p̄z de ista: oīs h̄ō desinit ēē aut oīs h̄ō nō ē: nec segt istū hoīez nō ēē ē pole: ⁊ istū hoīez nō ēē ē pole: ⁊ istī sūt oēs hoīes. ḡ oēs hoīez nō ēē ē pole: nec argui tur asiglarib⁹ ad v̄niuerfalē: q̄z taz p̄na q̄z q̄z ps aītis p̄ter modalē ē modalis de s̄f̄n p̄posito nullius q̄ritatis. Cōfili ēē nō segt: oēs hoīez nō ēē ē ipole: ⁊ istī sūt oēs hoīes. ḡ istū hoīez n̄ ēē ē ipossibile: ⁊ istū hoīez n̄ ēē ē ipole: ⁊ sic d̄ alys.

Ad primū

dico q̄ ista h̄ō ē afir⁹ nō ē pol̄is: l̄z pos sit ēē pol̄is dem̄ando v̄nā sigificatē ad plac̄. nec segt h̄ p̄t ēē possibile. ḡ q̄z secū p̄uertibilia

p̄t ēē possibilis: q̄m secū p̄uertibilia nāl̄r sigificans nō p̄t ēē possibilis: deide p̄na q̄ ista hoc currēs ē asinus ē ipossibi lis: te dem̄ato: nō tū sua v̄lis ē ipossibilis: nec ē v̄ez: q̄ q̄z singlaris alie⁹ v̄lis segt ex ista v̄li: nec ēē: v̄t ē oīus: ex q̄ aln v̄lis ē possibilis ⁊ singulares ipoles ⁊ ēē. arguēdo ḡ ab v̄li ad suas singulares p̄iūcti vel disīūcti: aut ēē p̄tine ē ac cipiēdū obī⁹ me⁹: nisi forte aln ḡra m̄ae d̄icti: v̄t aln ē oīus suz. Ad 2.º p̄na q̄ ista ē ipol̄is: albū ē nigz: ⁊ ne⁹ istā p̄naz hoc ē nigz: dem̄an⁹ albū. ḡ albū ē nigz: nec arguit ab īfe riori ad suū supius: q̄z cū p̄ ly hoc dem̄at albū: deteriat s̄bī albedis: q̄ ē f̄ba: ⁊ p̄ p̄na ly h̄ sic dem̄an⁹ ē terminus di scretus p̄nti f̄be: ⁊ nō q̄l̄itatis. iō p̄ ly hoc siue dem̄at h̄ō: si ue dem̄at albū: q̄ ē h̄ō sp̄ ē terius īferior ad istū terius h̄ō: ⁊ i cū dem̄at albedo ē terius īferior ab i⁹ terius albedo. iō ista ē ipol̄is hoc ē nigredo dem̄an⁹ albe⁹ sic ⁊ ista: hoc ē afir nus te dem̄a. sic. n. h̄ō n̄ p̄ ēē afir⁹: i nigredo nō p̄t ēē al bedo: l̄z albū possit ēē nigz ⁊ ēē. iō teri discreti istoz terio rū: albū: nigz: sūt illi: hoc albū hoc nigz: nec p̄nt alr assigna ri. Et si argueret sic: hoc ēē nigz ē pole: ⁊ hoc ē albū. ḡ albū ēē nigz ē pole. negat p̄na nac arg⁹ aresolutōib⁹ ad resolutū: q̄z p̄na ē v̄na ppō de sensu p̄na officiabilis ⁊ nō resolutibilis.

Ad 3.º d̄r breuiter p̄cedo oēs istas ppōnes: ista vox chy ē: aliq̄ vox chy ē: vox chy ē: si ly chy su i recto ⁊ i suppo ē m̄ali: ex q̄z nulla segt q̄ chy ē: q̄z asuppo ē m̄ali ad suppo nē p̄sonalē fallit p̄na: si at ly chy sumat i obliq̄ casu p̄sona liter supponēs: negat q̄z istaz. Ex his: p̄z q̄ nō segt: aliq̄ terius chy ē. ḡ aliq̄ chy ē: p̄z p̄na: q̄z l̄z arguit ab īferiori ad suū supi⁹ tū mutat suppo: eo q̄ ly chy suppo m̄alr i āte cedēte: ⁊ i p̄nte p̄sonalr. iō b̄n segt: aliq̄ terius chy ē. ḡ ly aliq̄ chy ē: sic ⁊ nō segt chy ē terius. ḡ chy ē: s̄z b̄n segt. ḡ ly chy ē: p̄s̄l̄r d̄r ad istā vox asini ē vox hoīs. ḡ h̄ō ē asinus: q̄ ista ppō ē v̄a su⁹ ly asini i suppo ē m̄ali: ⁊ ly hoīs i suppo nē p̄sonalr: aliter ista ppō ē ipol̄is. Ad 4.º dico q̄z istaz ēē ipolez: de⁹ nō ē: de⁹ scit nō ēē: ⁊ tūc ad arg⁹: h̄ de⁹ scit nō ēē. ḡ deus scit nō ēē: negat p̄na: sic nō segt h̄ deus nō ē. ḡ de⁹ nō ē: ⁊ l̄z arguit ab īferiori ad suū supius afirmatie: tū arguit negatōe postposita: sic nō segt h̄c deū v̄ez ē nō ēē. ḡ deū v̄ez ē nō esse s̄z oīz arguere cū debito me⁹. f. hoc deus ē de⁹ īmo si argueret absq̄ aliq̄ negatione adhuc p̄se quentia nō valeret: v̄t h̄: de⁹ nescit esse. ḡ deus nescit esse: h̄c deū falsuz ē esse. ḡ deū falsuz ē esse: ⁊ hoc iō q̄z ly deū: i p̄nte nō suppo p̄ isto p̄ q̄ suppo i aīte s̄z solū p̄ deo q̄ nō ē. Et ad s̄l̄itudinē p̄cedo istā p̄naz h̄ de⁹ itelligit nō ēē. ḡ deus itelligit n̄ ēē: q̄z iā s̄bīz p̄ntis suppo p̄ supposito s̄bī aītis rōe āpliatōis i⁹ teri itelligit: quā nō h̄z illud v̄bū scit sup i⁹ ter mīnuz d̄s. p̄s̄l̄r d̄r ad istā h̄ō scit n̄ ēē negādo eā: quā etiā di co n̄ segt ad istā: h̄c hoīez scio nō ēē seu iste h̄ō scit nō ēē.

Dubitat nā deū ē alias istū terius v̄ez āpliare vsq̄ ad itelligibilia. ḡ sic ista ppō ē v̄a deū ite⁹ nō ēē i ista ē v̄a deū v̄ez est nō esse. R̄ndet negādo p̄nam: q̄m illud v̄bū ite⁹ ē āpliatinū taz respectu cōplexi: q̄z icōplexi: sed ly v̄ez n̄ ē āpliatinū nisi resp̄cū cōplexi: distrabēdo v̄bū p̄ncipale: ⁊ nō v̄bū oīonis īfinitie: aliter ista ppō esset v̄a: aīx⁹ ēē ho minē ē v̄ez: q̄z itelligere ē aīx⁹ ēē hoīez: q̄z ḡ segt aīx⁹ ēē hoīez est v̄ez. ḡ aīx⁹ ēē hoīez est v̄ez. ḡ aīx⁹ ēē hoīez est v̄ez. ergo aīx⁹ erit. adaz fuisse ē v̄ez. ḡ adā fuit. chymerā posse esse ē v̄ez. ḡ chy p̄t esse. iō terius est icōplex⁹ oīonis īfī⁹ n̄ āplia tur alr v̄ez: nec v̄bū ei⁹ oīonis distrabit: ⁊ q̄z nō segt aīx⁹ ēē hoīez nō esse ē v̄ez. ḡ aīx⁹ ēē hoīez nō ēē ē. adā fuisse est v̄ez. iō adam fuisse est: aīx⁹ ēē hoīez est v̄ez. iō aīx⁹ ēē hoīez est v̄ez. nul lā chymerā esse est v̄ez. ḡ nullā chymerā esse est. iō ly v̄ez āpliat totū cōplexū distrādo illō v̄bū vsq̄ ad ymagiabilia: p̄s̄l̄r d̄r isto terio falsuz q̄ n̄ āpliat icōplexū: nec distrabit nisi v̄bū p̄ncipale: tū q̄z icludit negatōez d̄z īferri oppo d̄i cti. v̄t hoīez esse afir⁹ est f̄l̄z. ergo h̄ō nō ē afir⁹. aīx⁹ ēē hoīez se est falsuz. ḡ aīx⁹ ēē hoīez nō fuit. deū nō esse est falsum. ergo de⁹ est: sed q̄z nō segt chymerā esse est falsuz. ergo chyme

Ad 2.º

Ad 3.º

Ad 4.º

obectō

R̄ndet

ra esse est: nec et seqt. ergo chymera non esse est ideo non e
apli nisi respectu complexi: et distractio respctu vbi. idz ite
diz d istis terminis scitu: et neciu: qd ite de isto terio vez.
ptiges at aplat so complexu: sz no seqt ab ppd isti complexi
nec ppd complexi oppoiti sz dis istaz: qz no seqt: hoc ee est
ptiges. g hoc e: nec seqt. g hoc no e: sz bn seqt. g hoc e vel n
e: no tn seqt hoc ee e ptiges. g hoc ee vel hoc no ee e: qz da
to an x anis e vez: et dms falsuz: sed illi teri pole et ipol apli
anta tam r complexi qz icomplexi: qz no seqt an x ee e pol. g
an x e: sz bn seqt. g an x e vel an x pt ee (ex q) seqt: qz ex i
an x ee e impossibile: seqt qz at ex ps nec e nec pt esse. igit zc.

Prima pars principalis.

1^a arg^m

Cladragesimu septimuz soph^a.
Neciu e ptiges

(pba) h ppd b istas e: deman istas pns
e necia: et ad e ptiges. g zc (p3 pna) cu fa
pte antis: qz ista ppd: nunc e va: et ime p b
erit falsa. sz p ps arguit. hoc istas ee e neez

ista ppd sic adeqte significat. g ista ppd sic adeqte e sig. igit
i ppd e necia: maior arguit: qm oe istas ee e neciu (ex q) i
ppd e necia oe istas e: sz hoc istas ee e oe istas ee. g b istas
ee e neciu. Itē ipole no e hoc istas ee. g nece e hoc istas ee.
p3 pna p dli. p pyber. d. q ipole no ee: et nece ee puertit.
anis arguit: na h ppd no e impossibile: hoc istas e: et ipsa ade
qte significat hoc istas ee. ergo ipole no e hoc istas ee (p3
pna) ab officiatis ad officiata: anis e vez. g zc pns: si or q
ista no e offi. ite arguit sic: hoc no e hoc istas ee deman
ista chy e: et b e ipole. g ipol no e b istas ee (tz pna) aresol
uētib⁹ ad reso. anis e vez. g zc. pns. (z b copu aliqd aial
e: et si tu es illd tu es soz. e necia et ad e ptiges. g zc. p b pna
ps antis: qm illius copu qz ps e necia: h. n. est necia: aliqd
aial e. et fa silr e necia: qz puertit cu hac p ditioli necia. si tu
es soz. tu es soz. ex q no pt puertit cu ista: si tu es aliqd aial
tu es soz. qz tuc relz stare magis puse qz suu anis: et pnr ali
qua copulatia affirmatia eet va: cuius vna ps pncipalis eet
falsa: qz ista p ditiolis e f. et copu va sic ar. hoc e deman
soz. et si tu es illud tu es soz. et hoc e aliqd aial. g aliqd aial e
et si tu es illud tu es soz. p3 pna p resolutoez: qz copulatia
ca p babilis e c fa ps depedet ap. ia p: q ista copulatia
e ptiges qz ista coplatia ia e va: dato q soz. sit: et i mortuo

2^a arg^m

ista e falsa sic pci significado. (z b distictia: tu no cur⁹ vl
tu moueris e necia et ptiges. g zc. p p ps antis sic arguendo
si tu curris tu moueris. g tu non curris vel tu moueris: p3
pna acoditoli ad distictia factaz ex pnte et oppo antis
eiufde p ditiolis: sz anis e neciu. g zc. pns. et q i sit ptiges p:
ex eo q qz ei ps e ptiges: et nlla alteri repugnat. arguit tn
sic. ptigeter tu no curris vel moueris: et i adeqte significat.
g e ptiges: p maior: ptigeter tu n curris. g ptigeter tu no co
ris vl tu moueris: p3 pna apte distictie ad tota distictia:
anis e vez. g zc. pns. (z b distictia e necia: tu es vel tu no
es: et ad e ptiges. g zc. p3 pna: cu p pte antl: ex q fit ex dco
rys: et fa arguit: ista distictia no e magis va qz p ps: sz p ps
e ptiges. g dis e ptiges: anis arguit duplr. p: qz significatu
distictie e significatu p ptis: qz qd. n. et q lrcuqz ete ee vel te
no ee e te ee: ex q nihil nec aliqlr e te n ee. z qz vitas disti
ctie e vitas p ptis: vel saltē no depedz nisi a vitate p ptis:
qz fa ps e falsa. g nihil pfert ad vitate distictie: sic nec ps
nigra corpis aliqd pfert ad denoia corpus ee albu: sed po
ti ipe si alia ps e alba. Itē in hac di aliqz ho c vl tu n es:
i ps nihil pferrz ad vitate i qn seqt ista ee ptigeter roe co
tigetie pte ptis. g p idz b e ptiges: tu es vl tu n es: nec fa ps
aliqd confert ad neccitate seu vitatem eiusdem.

3^a arg^m

In contrariu arguit neccariuz e ptiges. g neciu no e
neciu: p3 pna: ab affirmatia vni⁹ dispati
ad negatiua alterius. g e f. g zc anis qd e soph^a.
ma3 pmi arguēti sit h pma. Aliq vlis e necia:
et cuilz supposito sibi corndet vna singularis et tamē qz ei⁹

4^a arg^m

Circa ad negatiua alterius. g e f. g zc anis qd e soph^a.
ma3 pmi arguēti sit h pma. Aliq vlis e necia:
et cuilz supposito sibi corndet vna singularis et tamē qz ei⁹

singularis e ptiges: p3 de qlibet istaz: ois ho e: oe aial e: oe
istas e: n aial qd e: e mo: n aial qd definit ee e. et et coce
dif: q aliq vlis e ptiges. et cuilz sibi supposito corndet vna
singularis: et tn qlz singularis est necia: p3 de ista: nullu aial
qd e i ista domo e asinus: dato: q tu sis oe aial qd e i ista do
mo. nec seqt: nec hoc aial qd e i ista domo no e asin: nec hoc
nec istd nec sic de singulis. g nullu aial qd e in ista domo est
asin: qz anis e neciu: et dms ptiges: dato q ples sint hoies i
ista domo et no alia aialia. (z b. neciu e hoies ee: et tamē
nullu neciu e hoies ee: p ps p3: qz h e necia: ho e: et ipsa ade
qte significat hoies ee. g neciu e hoies ee: p3 pna ab officiā:
tib⁹ ad officiata. anis e vez. g zc pns: fa ps declaraf. na si ali
qd neciu est hoies ee. g aliqd qd no pt no ee est hoies esse:
pns e falsuz: vñ breuiter hec ppd aliqd neciu e hoies esse e
resolubilis: ex q ly neciu limitatu p adiectiuu tenet noia.
liter et resolubiliter: et no officiabilr: mo qlitercuqz resoluaf
vna resoluētū e falsa: iste ergo ppones no equaler necessa
riu e hoies ee: et aliqd neccariū e hoies ee: qz fa e pticlaris: et
p nulli e qtitatis: sic nec iste equaler: nullu necessariū e ho
iminē ee: et no neccariū e hoies ee: qru p est va: et fa falsa. Co
sitr or de istis: neccariū e istas ee: nullu neccariū e istas esse:
cedo qlibz istaz: nec dicit: sz dicituū pte e istud: non
neccariū e istas ee: et dicituū fe e istud: aliqd neccariū est in
istas esse: seu ista indefinita: ens necessariū e istas ee: qru qlz
e falsa. (z b. Neccariū e qd de no e: et ptiges e q deus
no e: p ps sic arguit: hoc e qd deus no e: deman deu ee: et
hoc e neccariū. ergo neccariū e q de no e. z ps pba: hoc e
qd de no est deman te: et hoc e ptiges. g cotinges est q
de no est. qlz istaz pna valz aresoluētib⁹ ad resolutū: te
nedo ly qd relatiue anis e vez. ergo et pns: nec iste due repu
gnat: neccariū e q de no est: no neccariū est q deus no est:
tenedo ly q i p relatiue: et fa ptiuctie: nec seqt neccariū est
q de n e. g neccariū e deu no ee: tenedo ly q i an te reltie si
tn teneret ptiuctie pna eet bōa. (z b. ptiges e aliqd ee
qd ipole e ee: pba: h ppd est ptiges: aliqd esse qd ipole est
esse e: et ipa adeqte significat aliqd esse qd impossibile e esse.
igitur cotinges est aliquid esse quod impossibile est esse.
p3 consequentia ab officiatis ad officiata: anis est ve
ruz. g zc pns. Et si arguit si cotinges e aliqd esse qd ipole e
esse: et h ppd aliqd e qd impossibile e esse sic adeqte significat.
g h ppd e ptiges: negat minor: qm h ppd aliqd e qd ipos
sibile e esse: significat aliqd esse qd ipole e esse: vbi pmi vbu
ifinitiu mōi corndet vbo pncipali. In ista at ptiges e ali
qd esse qd ipole est esse: pmi vbu ifinitiu mōi: et io ista duo sigi
ficata seu orones ifinitie: idrnr vident esse filles: et no sunt.
(z b. Ex ista pte seqt. q nece est deu no esse: et chymera no
esse: et cotinges est an xps esse: et an xps no esse: qz h ppd e ne
cessaria deu no ee: et chy no sūt: et hec ppd e ptiges: an xps
ee et an xps no sūt. Un breuiter ille ppdes sūt ve: si dictū se
ques modū e cathegoricū. si at fuerit yppoteticū negat ille
sic et iste: hec ppd e neccaria deus no e: et chy no est: h ppd e
ptigens: an xps est: et an xps no est: imo qlz istaz copulatia
ruz est impossibilis.

Ad primum

dico q ista e ptiges. hoc istas e: et et
suu significatu: et nego ista pna: omē istas esse e necessariū.
sz oe istas ee e hoc istas. g hoc istas ee e neciu: nec arguit i
aliq mō alic⁹ figure: ex quo maior no est alicui⁹ qtitatis si
cur dictū est supra: q aliq vlis e necessaria cuius qlz singu
laris e ptiges: et ita significatū i vlis e necessariū: et cuiusqz
sinagulis significatū e cotinges: deide cu or ipole no e hoc
istas ee. g necessariū e b istas ee: negat pna: et ad phz: rñde
tur: q ipse itelligit necessariū addi vbo ifinitiu mōi et non
vbo pncipali. vt ipole e hoc istas no ee. g nece e hoc istas
ee. pntia e bōa: sz anis e falsuz. Itē cōcedo q ista ppd ipole
no e b istas ee: e officiabilis et no resolubilis: qz aliter ptin
geret ista esse vera: impossibile no est hoies esse asinu: qz hoc

nō est hoīem eē asinū: demōstrando istā chy^a est: et hoc ē ipole
nā fm cōez modū loquēdi tenet ly ipole officiabl^r et nō re
solublr. ¶ Ad 2^m pcedit q^d ista coplatia ē ptingēs: nec fa ps
significat pueriblr q^d si tu es sor. tu es sor. aut q^d si tu es aial
tu es sor. s3 si significat pueriblr tota copulatiua q^d aliqd al ē
q^d si tu es illud tu es sor: et hoc ē ptingens. Et si arg. sic scda
ps copulatiue est cōditionalis. vera. ergo necessaria. nega
tur 2^a. q2 alias dictū ē: q^d pditionalis vera cui⁹ aīis depēdet
a pte. aut abo depēdet ab aliq alia ppōne q^d ē pditional^r pti
gēs: vt aliq ppō est vera si sua pdictio ē vera. aliqua ppō
positio est: et si ista est vera sua pdictoria ē vera (p3 de ista)
istius ppōis pdictoriū. ē vepz dēdo seipsaz vt arguat sic:
hoc ē: et si istd ē vepz: suū pdictoriū ē vepz: et hec ē aliq ppō:
g aliq ppō ē. et si ista ē vā sua pdictoria ē vā. ¶ Ad 3^m. vī q^d
ista disiunctia ē necia tu nō curris vel tu moueris: q2 suū
pdictoriū ē ipole. s. tu curris et tu nō moueris. et ad arg^m. q2
ps ē ptingēs: et nulla alteri repugnat. g ē ptingēs: negat pna: q2
vltia illud regit q^d nulla ps segt ad pdictio^m alterius: aut
q^d pdictio^m ptiuz nō iuicē repugnant: mō p^r ps segt ad pdi
ctoriū pte: q2 segt tu nō moueris. g tu nō curris. et fa ps seg
tur ad pdictio^m pme. s. tu curris. g tu moueris: deide pdicto
riū istaz ptiū iuicē repugnat. s. tu curris tu nō moueris. Itē
cū ppō ista ppō. ptingēter tu nō curris vel tu moueris: qro
si ly ptingēter ē deterioratio toti⁹ disiunctiue vel so^m p^r ptis:
si p^r. negat ista disiunctia (et ad pbōez) negat pna: nec argui
tur apte disiunctie ad totā disiunctiua. p sic arguēdo fallit 2^a:
q2 talis ppō nō ē disiunctia yppothē^a pbāda: s3 cathe^a rōe
de ly ptingēter: si at ē deterioratio p^r cathe^a: pcedit ista: et tē
cū infer^r: q^d ista ē ptingēs: tu nō curris vel tu moueris: nega
tur pna: q2 ista ppō nō ē officiabilis s3 disiunctie pbabilis p
suas ptes. ¶ Ad 4^m dico q^d ista ē necia: tu es vel tu nō es:
et nō ptingēs: et cū dī q^d ista nō ē magis vā q^d p^r ps: negat (et
cū dī) significatū pme ptis ē significatū disiunctiue toti⁹ (pce
do) s3 significatū pme ptis ē ptingēs. g ē significatū pte ptis est
ptingēs: negat pna: q2 hoiez eē ē hunc hoiez eē: et hoīem eē ē
neciaz: et hūc hoiez eē ē ptingēs. deide negat q^d vitas ist⁹ di
siunctie nō depēdet nisi a vitate p^r ptis imo depēdet et a vi
tate pte ptis vna cū nō disiunctiois. Et ad arg^m fa ps ē falsa. g
nō pfert ad vitatē disiunctie (negat pna) nec similitudo est
ad ppō^m: q2 i nālib⁹ si plusqz medietas alic⁹ corpis ē alba il
lud corp⁹ ē albū: et tū ista copulatiua ē falsa si vna ps ē falsa:
et infinite alie vte. Sīl^r disiunctia ē vā si vna ps ē vā: et lz infini
te alie false. Itē pcedo q^d i hac disiunctia aliqs bō currit vel
tu nō es: fa ps nō pfert ad vitatē. g nec ista: tu es vlt tu nō es.
(negat pna) q2 h tu nō es pdictit isti: tu es: et nō ista: aliqs bō
currit. modo pdictio disiunctiue est causa necessitatis eius:
sicut ē causa impossibilitatis copulatiue. igit 2c.

¶ Prima pars principalis.

Ad dragesimū octauū soph^a.
Scituz ate ē ti
dub^m. pbat (et pō) q^d nō pnderes de aliq p
pōe nisi de his: de⁹ ē bō ē asin⁹ qrum pma3
scies eē neciaz: et scda3 impossibilē: sit tū p^r oē.
a. et lateat te. i⁹ po⁹: arguit sic. a. ē scitū ate: et
idē. a. ē tibi dubiū. g 2c. (p3 pna) cū p^r pte aītis: q2 ista de⁹
ē ē scita ate: et ista ē. a. fa ps sic declarat. oīs ppō de q^d pside
rat aliqs quā nō scit eē verā: nec scit eē falsam ē sibi dubia:
sed. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē falsaz. g. a. ppō ē
tibi dubia (p3 pna) cū maior: q^d sic vificat (ponat) cū toto
casu et minor ē nō: q2 tu nō scis. a. eē vepz nec scis. a. eē falsuz
p casuz. ¶ 2°. h ppō hoc ē vepz ē scita ate: et eadē est tibi du
bia. g 2c. (et pono) q^d a. sit vnū illoz rex sedet: et nullus rex
sedet: et hoc bñ scias: s3 lateat te qd istoz ē. a. sic latz qd istoz
ē vepz: et arguit. a. ē vepz. g hoc ē vepz demōstrato. a. ista pna est
bōa: scita ate eē bōa: aīis ē scitū ate. igit et pna: q^d ista pna sit
scita ate eē bona p3: q2 bñ scis p subm pntis demōstrari. a. et q^d

aīis ē scitū ate: segt. n. ex casu q^d tu scis vnū illoz eē veruz.
Itē oēm ppōne quā scis eē verā: scis: s3 tu scis. a. ppōnem
eē verā. g. a. ppōne scis: et a. ppō ē tibi dubia q2 qd3 istoz
ē tibi du^m. g 2c. et q^d ista: hoc ē: vepz sit tibi du^m. p3: q2 p ly hoc
nō demōstrat nisi vnū illoz pdictio^m: s3 qd3 istoz demōstrato
tu dubitas illud eē vepz. g 2c. ¶ 3°. h ppō hoc ē sor. est scita 3. arg^m
ate: et eadē est tibi du^m. g 2c. et pō q^d scias h eē hoc: et dubites
hoc eē sor. qd tū sit sor. et scias hāc hoc ē hoc significare adeq^{te}
te hoc eē hoc. et illaz hoc ē sor. significare adeq^{te} hoc eē sor.
isto poito: h ē tibi dubia hoc ē sor. q2 tu du^m hoc esse sor. et
scis istā sic adeq^{te} significare: et q^d ista sit scita ate arguit: q2
tu scis adeq^{te} significatū illi⁹. g 2c. pbat aīis: tu scis hoc eē
hoc: s3 hoc eē hoc ē adeq^{te} significatū ist⁹. g tu scis adeq^{te}
tū significatū ist⁹: p3 pna: cū maiōi p casū: et miōr arguit. nā
hoc eē hoc ē hoc eē sor. s3 hoc eē sor. ē adeq^{te} significatū il
li⁹. igit 2c. ¶ 4°. pō q^d tu scias hoc eē sor. vel pōnem: dubi
tes tū an sit sor. et du^m an sit pla. et p3 q^d ista ppō hoc ē sor. ē
tibi du^m. s3 arguit q^d ē scita ate: q2 tu scis hoc esse sor. vlt pla
tonē: et scis q^d ista sic adeq^{te} significat. g tu scis istā. p3 pna:
cū maiōi et miōrē dclaro: nā tu scis istā hoc ē sor. significare
adeq^{te} hoc eē sō. g tu scis istā significare adeq^{te} h eē sor. vlt
pōne: p3 pna apte disiuncti ad totū disiunctū: aīis ē pceden
dū ate. g et pna. Itē hoc eē hoc scis: et hoc ē sor. g hoc eē sor.
scis: p3 pna: ab inferiori ad suū sup^r si ly sor. est terius cōis. et
ab vno pueribili ad reliquū si ē terminus discret⁹: et ex pnti
sequitur: q^d tu scis hoc esse sor.

Ad oppositū

arguit sic. Scitū ate ē tibi du^m. g sci
tū ate nō ē scitū ate: p3 pna: ab affir^m
vni⁹ dispti ad negatiua alteri⁹. pna ē fl3. g et aīis q^d ē soph^a.
Circa m3 p^r et p^r rōnis sit h p^r p^r. Tu du^m. a. eē vepz: et p^r p^r
tū n^m. a. du^m eē vepz. p^r ps arg^m sic. h ppō est tibi
du^m. a. ē vepz: q^d adeq^{te} significat. a. eē vepz. g tu dubitas. a. eē
vepz: p3 pna ab officiātib⁹ ad affir^m. aīis ē vepz. g et pna. fa ps
arguit. nullū istoz dubitas eē vepz demōstratis illis de⁹ ē bō
ē asinus: sed oē. a. ē altez istoz. g 2c. Et si arg^m sic tu dubitas
a. eē vepz. g. a. eē vepz ē tibi du^m: pcedo pna3: et pna: ex q^d nō se
gt q^d a. dubitas eē vepz: q2 affo 2° ad spū dīfuz fallit pna.
¶ Ex ista pna segt. q^d a. scis eē v^r et tū nullū vepz scis eē. a. Cor⁹
p^r p3: q2 hoc scis eē vepz demōstrat istā: dō ē: et hoc est. a. g. a.
scis eē. igit vepz. 2^m. segt. p3 q^d i⁹ dō ē nō scis eē. a. et ipa ē oē. a.
p casuz. Et si qrit de puer⁹ i⁹. a. scis eē vepz: dico q^d sic puer
tit. aliqd qd scis eē vepz ē. a. seu ppō qd scis eē vā3: ē. a. ¶ 2° 2° p^r
p^r. a. scis eē id3 sibi ipi: et tū n^m. a. scis eē id3 sibi ipi. a. p^r ps p3:
q2 istā de⁹ ē scis eē id3 sibi ipi: et ipa ē. a. g 2c. fa ē nō: q2 nihil
scit eē. a. p casū. Et si arg^m sic. a. scis eē idē alicui: et nō scis eē
idē alteri ab. a. g. a. scis eē idē sibi ipi. a. negat pna: sic nec se
gt tu hoc scis esse. et hoc nō scis eē aliū ab hoīe. g hoc scis eē
hoiez. ¶ Ex i⁹ pna segt. q^d hoc scis eē. a. vel nō. a. et tū. a. non Cor⁹
scis eē. a. nec. a. scis eē nō. a. p^r p3: q2 hoc scis eē. a. vel nō. a.
demōstrat istā de⁹ ē: et hoc ē. a. g 2c. 2^m ē ē notū: q2 qd3 ista
rū ppoita hic dō ē ē. a. h dō ē nō. a. du^m qd3 istaz. Et si argui
tur sic: tu scis istā dō ē ē. a. vlt nō. a. s3 nō scis istā. eē. a. g. scis
istā eē n. a. negat pna: q2 adisiuncto stāte cole^m ad alterā pte
cū dist^m vni⁹ ptis fallit pna. ¶ 3° p^r. Tu scis altez istoz eē 3° p^r
vepz: et tū n^m istoz scis esse vepz demōstratis illis rex sedet: et n⁹
rex sedet: p^r ps arguit. i⁹ pdictoria sūt iuicē pdice⁹. g alterū
istoz ē vepz: i⁹ pna ē bōa scita ate eē bōa: et a⁹ ē scitū ate. g et
pna: p3 pna: ex q^d nō ē aliud ipedimētū. fa ps declarat qd3
istoz du^m eē vepz. g nullū istoz scis eē vepz: et pna: aīis est
notū p suas exponentes: et si arguit sic. tu nō scis hoc istoz
esse vepz nec scis hoc istozum esse vepuz. ergo non scis ali
qd istoz duoz esse vepz: negat psequentia: s3 solū sequitur
q^d nullū istoz scis esse vepz. ¶ Ex ista pna segt. q^d tu scis. a. Cor⁹
eē vepz: et tū nullum. a. scis eē vepz. immo nullum vepz scis
eē. a. p3: i casu secūdi argumēti: qm tu scis. a. esse nullū isto
rū: nō tū aliqd. a. scis eē vepz: nec aliqd vepz scis eē. a. q2 nul

lū istoz scis eē vey: nec aliqd istoz scis eē. a. p. casū. ¶ 4.º. Tu scis. a. eē vey: scis q. nullū. a. eē oē. a. t. n. tu nō scis hoc eē vey demfato. a. p. bat: nā si tu scis h eē vey demfato. a. t. nō demfāt nīl ista: rex sedet: vel nullus rex sedz. g. tu scis hoc esse vey demfata ista: rex sedz: vel scis hoc eē vey: nul-
 lus rex sedet. g. tu scis hoc eē vey demfata ista: rex sedz v. l. scis hoc eē vey demfata ista nlls rex sedz: pns ē flz t. p. ca-
 sus. ¶ Ex ista d. ne seqt. q. tu scis aliqd vey eē. a. t. n. n. sci-
 tū ate eē vey ē. a. p. ex q. oē. a. dubitas esse vey imo tu scis
 .a. ppōez eē verā: t. n. nec. a. ppōez scis: nec scis. a. ppōez
 ex q. oē. a. ē tibi dubiū. ¶ Jux p. dca (pō). 4.º. ppōnes alias

Cor^m pcessas. ¶ p. aliq. ppōez scis eē verā: t. n. ista nō ē scita ate
 sz ē tibi du^a: p. dato q. i^a b ē vey quertat cū vno istoz p. di-
 ctioz t. h. bene scias. Istō posito tu scis istam esse veraz
 q. eam scis querti cū vno istoz nō tamē ē scita ate: sed tibi
 dubia q. ante casum ista fuit tibi dubia t. iaz est ipertinens.

2^a ppō ¶ 2^a ppō. aliqua ē ppositio quaz scis esse falsam: t. aliqua
 quā scis eē verā q. rum nulla itelligit ate (p. 3) de istis. a. est
 .b. a. ē. c. q. p. m. a. (pono) querti cū v. o. t. f. az querti cū flo. i.
 poito (p. 3) p. p. s. t. f. a. declarāt: nā nullus istozū significatū
 adeq. tū itelligit ate: nec aliqd significatū itelligit eē signifi-
 ca

3^a ppō ¶ 3^a ppō. aliq. ē ppō v. a. q. non p. t. credi
 ate sic significando (p. 3) de ista: hoc quod est verum cre-
 dis esse falsū dato q. ista: deus est credas esse falsam si. n.
 est possibile: ponatur in eē: t. arguit sic. hoc qd ē vey credis
 eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. p. n. a. d. se t. z. vey arguit
 sic. hoc qd ē vey credis eē flz. igit hoc ē vey: ista p. n. a. ē scita
 ate eē bona. a. n. s. est creditū ate. g. t. p. n. s. quo dato tu credis

4^a ppō ¶ 4^a ppō. aliq. ē ppō v. a. q. non p. t. credi
 ate sic significando (p. 3) de ista: hoc quod est verum cre-
 dis esse falsū dato q. ista: deus est credas esse falsam si. n.
 est possibile: ponatur in eē: t. arguit sic. hoc qd ē vey credis
 eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. p. n. a. d. se t. z. vey arguit
 sic. hoc qd ē vey credis eē flz. igit hoc ē vey: ista p. n. a. ē scita
 ate eē bona. a. n. s. est creditū ate. g. t. p. n. s. quo dato tu credis

4^a ppō ¶ 4^a ppō. aliq. ē ppō v. a. q. non p. t. credi
 ate sic significando (p. 3) de ista: hoc quod est verum cre-
 dis esse falsū dato q. ista: deus est credas esse falsam si. n.
 est possibile: ponatur in eē: t. arguit sic. hoc qd ē vey credis
 eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. p. n. a. d. se t. z. vey arguit
 sic. hoc qd ē vey credis eē flz. igit hoc ē vey: ista p. n. a. ē scita
 ate eē bona. a. n. s. est creditū ate. g. t. p. n. s. quo dato tu credis

4^a ppō ¶ 4^a ppō. aliq. ē ppō v. a. q. non p. t. credi
 ate sic significando (p. 3) de ista: hoc quod est verum cre-
 dis esse falsū dato q. ista: deus est credas esse falsam si. n.
 est possibile: ponatur in eē: t. arguit sic. hoc qd ē vey credis
 eē falsum. igit tu credis hoc eē flz. p. n. a. d. se t. z. vey arguit
 sic. hoc qd ē vey credis eē flz. igit hoc ē vey: ista p. n. a. ē scita
 ate eē bona. a. n. s. est creditū ate. g. t. p. n. s. quo dato tu credis

Ad p^m ¶ Ad p^m pcedo q. a. est scitū ate: t. nego: q. a.
 argu^m ē tibi dubiū: t. ad ppōez: nego mino-
 rez. f. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē flz: q. illā d. s. ē
 scis eē verā: v. l. scis eē flz: t. ista ē. a. g. t. c. t. ad arg^m tu n. scis
 .a. eē vey: nec scis esse flm. ergo. a. nō scis eē vey: nec. a. scis
 eē flz: negat p. q. arguit asfū p. poito ad istū d. i. s. u. z. ¶ In-
 telligendū t. n. q. ista ppō omnis propō de qua g. s. d. i. d. e. r. a. t.
 quā n. scit eē v. az: nec scit eē flz ē sibi du^a n. ē necia q. oppoi-
 tūz p. t. t. i. n. g. e. r. e. (t. pō) q. tu credas firmiter sine hesitatiōe
 q. an xps erit sic t. n. ita q. n. a. n. x. p. erit. Istō poito: h. a. n. x. p.
 nō ē tibi dubia: q. credis firmiter q. ipe erit: nec istā tibi p.
 positā dubitares: t. n. nō scis istā eē verā: q. ē flā p. casum:
 nec scis istā eē falsā: q. credis firmiter istā eē verā: t. istam

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

Ad 2^m ¶ Ad 2^m d. q. i. cāu istō p. t. itelligi. a. eē
 teriūz cōez quertibilē cū isto terio vey istoz: t. sic indubie
 ista p. n. a. nō valz. a. ē vey. g. hoc ē vey: demfato. a. sicut non
 seqt. instās p. s. e. s. g. hoc est: demfando istās p. n. s. vel p. t. in-
 telligi istū teriūz eē. a. nō. ppriū vel teriūz discretū i^o qd ē
 vey istoz: sicut iste teriūz s. o. z. ē nomē ppriū t. teriūz discre-
 tus istius hoīs: demfā^o istū g. ē s. o. z. dato: q. nō possint esse
 p. l. e. s. s. o. z. t. isto mō hec p. n. a. ē p. c. e. d. e. d. a. a. ē vey. ergo hoc ē vey
 rum demfato. a. sicut h. s. o. z. erit. ergo s. o. z. erit demfato s. o. z.
 Dicif t. n. q. ista p. n. a. nō ē scita ate eē bona tanq. sequens ex
 cāu: q. n. ex cāu seqt. q. a. n. s. illius p. n. t. i. c. ē scitūz ate: t. q. p. n. s.
 est tibi dubiū. ergo ex casu seqtur istā p. n. t. i. a. nō sciri ate esse
 bonā: verbi grā: pono q. scias s. o. z. esse t. sit s. o. z. corā te quez
 credas eē platonē. isto posito ista p. n. t. i. a. est bona: s. o. z. ē. ergo
 hoc ē s. o. z. demfando s. o. z. t. eadē tibi p. p. o. s. i. t. a. ē ate concedē-
 da: nō t. n. scis eā eē bonā: q. ex cāu sequit. q. ancedens ē sci-
 tum ate: t. q. p. n. s. non ē scitū ate: q. credis hoc esse plato-
 nem. ergo ex cāu sequit istā p. n. t. i. a. nō sciri ate eē bonā. De
 i. d. e. cū arguit. omne ppōez quā scis eē verā scis: s. z. tu scis. a.

ppōne esse verā. ergo. a. ppōne scis. negat a. n. s. t. p. n. a. q. n. cō-
 cessus ē q. aliq. ppōne tu scis eē verā: que t. n. ē tibi dubia:
 p. n. a. etiā nō valet: q. nō debuit sumi minor i. s. f. u. p. o. s. i. t. o. s. z.
 diuiso. f. a. p. p. o. n. e. s. c. i. s. eē verā: t. hoc negare: q. nullū isto-
 rum scis eē vey. ¶ Ad 3^m breuiter dico: q. nō scio hoc esse
 s. o. z. t. nego q. hoc eē hoc sit adeq. tū significatū istius hoc ē
 s. o. z. t. tunc ad arg^m hoc esse hoc ē hoc esse s. o. z. t. hoc eē s. o. z. ē
 adeq. tū significatū illius. g. t. c. negat p. n. a. sicut non seqtur
 te eē h. o. i. e. z. eē: sed h. o. i. e. z. eē ē adeq. uatū significatū illius
 h. o. ē. g. te esse ē adeq. uatū significatū illius h. o. est: t. hoc pro-
 pter illū terminū adeq. uatū: q. nō negat q. n. hoc eē sit signi-
 ficatū istius hoc ē s. o. z. sicut nō negat q. n. te eē sit significatū
 istius h. o. ē. ¶ Ad 4^m r. n. r. p. s. i. l. r. negādo istā: tu scis hanc hoc
 esse s. o. z. significare adeq. te s. o. z. vel platonē: t. ad p. b. a. t. o. e. m.
 negat p. n. a. q. arguit ad disunctum itās colec^r rōne illius
 termini adeq. te t. termi p. c. e. r. n. e. t. i. s. actū mētis. sicut nō seq-
 tur iste teriūz h. o. p. m. o. s. i. g. i. f. i. c. a. t. h. o. i. e. z. igit significat p. o. h. o. i. e. z.
 vel asinū: deide ne^o istā p. n. a. z: hoc eē hoc scis: t. h. ē s. o. z. ergo
 hoc eē s. o. z. scis: q. ex maiori de sensu p. o. s. i. t. o. t. minori de in-
 eē nō seqt. p. de sensu p. o. s. i. t. o. s. i. n. e. arguat ad vno quertibili
 ad reliquū: s. i. n. e. ab inferiori ad suū sup^o: t. hoc q. terminus
 faciens cōpositionē imobiliat p. o. s. i. t. i. o. n. e. p. c. e. d. e. n. t. e. z. sicut
 sequētes: v. n. nō sequit hoc esse asinūz scis: t. omnis asinus ē
 rudibilis. ergo hoc esse rudibile scis: nec sequitur hoc esse
 hoc scis: t. hoc est homo. ergo hoc esse hominez scis: sed sem-
 per debet argui cum minori de sensu cōposito vt in sequen-
 ti sophismate ostenditur. igitur t. c.

¶ Secunda pars principalis.
Scitum ate est tibi dubium p. b. a. t. u. r. Tu scis hoc esse
 hoc: t. dubitas hoc esse hoc. g. t. c. (t. pono) q.

laps sit alonge quē ratiōe distātie dubitas esse s. o. z. isto pos-
 to: tu scis hoc esse hoc: q. hec p. p. o. s. i. t. i. o. s. c. i. t. a. t. e. hoc est hoc: t.
 ipa sic adequate significat. g. t. c. S. z. arguit q. dubitas hoc
 esse hoc: q. tu dubitas hoc esse s. o. z. t. scis q. hoc t. s. o. z. quertū
 tur. g. tu dubitas hoc eē hoc (p. 3) p. n. a. ab vno cōuertibili ad
 reliquū cum termino concernēte actū mentis habēte hu-
 iusmodi mediū est bonūz argumētū. a. n. s. p. b. a. t. p. r. o. m. i. n. o. r. i.
 q. sicut scis q. h. o. t. r. i. s. i. b. i. l. e. quertunt. ita scis q. hoc t. s. o. z. de
 m. f. a. n. d. o. s. o. z. quertunt. Itē si tu scis h. ē hoc. g. hoc scis esse
 hoc (p. 3) p. n. a. q. nō refert p. p. o. n. e. r. e. t. p. o. s. t. p. o. n. e. r. e. p. n. o. m. e. d. e.
 m. f. a. t. u. z. (dūmō) nō fiat mutatio sup. p. o. n. i. s. in alio termino:
 sed p. n. s. est falsūz: q. si hoc scis esse hoc. g. hoc qd credis esse
 hoc scis esse hoc. vel hoc qd nō credis esse hoc scis esse hoc:
 non primum quia lapidem credis esse hoc: t. nullum lapi-
 dem scis esse hoc. nec etiam secundum. quia quocunq. da-
 to sequitur hoc non credis esse hoc. ergo hoc non scis esse
 hoc: quia credere est superi^o ad scire. ¶ Secundo. Tu scis
 hoc esse s. o. z. t. dubitas hoc esse s. o. z. ergo t. c. (t. pono) q. he-
 ri vidisti sortez t. scias istūz esse s. o. z. quem heri vidisti: scien-
 do q. neminem heri vidisti nisi sortē scias t. n. hoc esse hoc:
 demonstrādo sortem stantem corā te: quem aliquāliter
 credas esse platonē: isto posito: tu scis hoc esse sortem: quia
 scis istum esse sortē: quem heri vidisti: t. neminem heri vi-
 disti nisi hunc. ergo scis hunc esse s. o. z. t. dubitas hoc esse s. o. z.
 tez: quia credis cum formidine cum esse platonem: vt sup.
 pono. ¶ Tercio. Hec p. p. o. s. i. t. i. o. h. o. c. est homo: est scita ate
 esse vera: vel scita ate eē falsa: t. eadem est tibi dubia. ergo
 t. cetera (t. pono) q. aliquid scias esse hominem: t. nihil du-
 bites esse hominez: t. scias istam propositionem hoc est ho-
 mo significare precise iuxta compositionem suorum ter-
 minorum: sciendo quid demonstretur per subiectū de quo
 sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: t. nihil
 quod est homo credis esse nō hominē: t. ecōtra. isto posito
 (t. admissio) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: t. nihil
 dubitas esse hominez: t. scis quid demonstretur per subm
 istius hoc est h. o. quo demonstrato sufficienter p. s. i. d. e. r. a. s. : an

¶ Secundo. Tu scis
 hoc esse s. o. z. t. dubitas hoc esse s. o. z. ergo t. c. (t. pono) q. he-
 ri vidisti sortez t. scias istūz esse s. o. z. quem heri vidisti: scien-
 do q. neminem heri vidisti nisi sortē scias t. n. hoc esse hoc:
 demonstrādo sortem stantem corā te: quem aliquāliter
 credas esse platonē: isto posito: tu scis hoc esse sortem: quia
 scis istum esse sortē: quem heri vidisti: t. neminem heri vi-
 disti nisi hunc. ergo scis hunc esse s. o. z. t. dubitas hoc esse s. o. z.
 tez: quia credis cum formidine cum esse platonem: vt sup.
 pono. ¶ Tercio. Hec p. p. o. s. i. t. i. o. h. o. c. est homo: est scita ate
 esse vera: vel scita ate eē falsa: t. eadem est tibi dubia. ergo
 t. cetera (t. pono) q. aliquid scias esse hominem: t. nihil du-
 bites esse hominez: t. scias istam propositionem hoc est ho-
 mo significare precise iuxta compositionem suorum ter-
 minorum: sciendo quid demonstretur per subiectū de quo
 sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: t. nihil
 quod est homo credis esse nō hominē: t. ecōtra. isto posito
 (t. admissio) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: t. nihil
 dubitas esse hominez: t. scis quid demonstretur per subm
 istius hoc est h. o. quo demonstrato sufficienter p. s. i. d. e. r. a. s. : an

¶ Tercio. Hec p. p. o. s. i. t. i. o. h. o. c. est homo: est scita ate
 esse vera: vel scita ate eē falsa: t. eadem est tibi dubia. ergo
 t. cetera (t. pono) q. aliquid scias esse hominem: t. nihil du-
 bites esse hominez: t. scias istam propositionem hoc est ho-
 mo significare precise iuxta compositionem suorum ter-
 minorum: sciendo quid demonstretur per subiectū de quo
 sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: t. nihil
 quod est homo credis esse nō hominē: t. ecōtra. isto posito
 (t. admissio) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: t. nihil
 dubitas esse hominez: t. scis quid demonstretur per subm
 istius hoc est h. o. quo demonstrato sufficienter p. s. i. d. e. r. a. s. : an

¶ Tercio. Hec p. p. o. s. i. t. i. o. h. o. c. est homo: est scita ate
 esse vera: vel scita ate eē falsa: t. eadem est tibi dubia. ergo
 t. cetera (t. pono) q. aliquid scias esse hominem: t. nihil du-
 bites esse hominez: t. scias istam propositionem hoc est ho-<

fit hō: vel nō hō: et nihil qd est hō credas esse non hoīez: nec
eē: g̃ b̃ demonstratū scis esse hoīem: vel b̃ demonstratum
scis esse non hoīem: et tu scis istā: b̃ est hō significare p̃cise
iuxta cōpositionē suoz terminoz: g̃ ista est scita ate esse vā
vel scita ate eē falsa. et q̃ ista sit tibi dū^a arguit: q̃z aī casū
fuit tibi dubia: et iāz est imptinens casui: g̃ rē. ¶ 4°. Pono
q̃. a. et b. sint ppōnes scite ate: et c. sit ppō tibi dū^a. nescias
tū q̃ istaz sit tibi dū^a. tūc arguit. aliq̃ istaz est scita ate: et q̃
libet istaz est tibi dubia: g̃ rē. (p̃ma pars p3) p̃ casum: et se
cundā declaro: q̃z quacūq̃ istaz demonstrata dubitas an h̃
sit tibi dubia: q̃z si scis q̃ b̃ non est tibi dubiū: demonstrato
.a: p̃ idē scis q̃ b̃ non est tibi dubiū demonstrato. b: et scis q̃
vñū istoz ē tibi dubiū: g̃ tu scis q̃. c. ē tibi dū^a qd ē casus.

In strariū

arguitur sic. sopisma est vna indefi
nita affirmatiua resolubilis: cui⁹ vna
resoluentiū ē vna icōpossibilis alteri qualicūq̃ resolua^r.
g̃ sopisma ē impole. aīz at (p3) q̃z implicat dictionē. b̃ est
scitum ate: et hoc est tibi dubium: sumendo ly scitū de pre
senti et non de preterito.

Circa

mām p̃mi et secundi argumēti sit h̃ p̃^a. Asensu
cōposito ad sensū diuīsum: et cū teris p̃cernenti
bus actū mētis sepe fallit p̃na (p3) q̃z non segtur tu scis al
terū istoz esse verū: g̃ alterū istoz scis esse verū: vtrūq̃ isto
rū dubitas eē verū: g̃ dubitas vtrūq̃ istoz esse verū: dē^m
duob⁹ dīctoris tibi dubijs. ¶ Ex ista p̃ne segt: q̃ vtrūq̃
istoz credis esse verū: et tū non credis vtrūq̃ istoz eē verū
(p3) supposito q̃ vtrūq̃ istoz rex sedet: nlls rex sedet: ha
beat tres euidentias eq̃liter te mouentes: et p̃nter p̃cedit
q̃ aliq̃ istoz scis esse: et tū non credis aliq̃ istoz esse: ym
mo q̃ ista scis esse: et non scis ista esse. vt posito q̃ for. et plo
sint alonge q̃z for. videas quē credas eē indiuisibile: plato
nem vō nō videas: nec de aliq̃ p̃sideres q̃z d̃ for. isto posito
b̃ scis eē demonstrādo for. et b̃ est aliq̃ istoz. g̃ aliq̃ istoz
scis eē: non tū credis eē aliq̃ istoz esse: q̃z nō credis ista ef
se. Si b̃ scis eē demonstrādo for. et b̃ ē ista eē demonstra
do suas medietates: g̃ ista scis esse: nō tū scis ista eē: q̃z cre
dis b̃ qd vides eē indiuisibile. ¶ 2°. Asensu cōposito ad
sensū diuīsum: et cū solo prono⁹ demo⁹ singularis nūeri
in teris p̃cernentib⁹ actū mētis est bonū arg^m. nā bene seg
tur b̃ scis eē. g̃ scis b̃ esse: et cū. hoc dubitas eē: g̃ dubitas b̃
esse: et cū: hoc apparet tibi esse: g̃ apparet tibi q̃ hoc ē et cū:
vñ dato q̃ antexps non sit: et credis tū illū esse p̃^o q̃ hoc
apparet tibi eē demādo aīxps. sic q̃ appet tibi hoc esse.
Et si arguit sic: hoc apparet tibi eē. g̃ b̃ est apparet tibi eē
g̃ hoc est (negat p̃na) q̃z a⁹ adiacente ad 2° adiacēs fallit
arg^m cū terio distra⁹. mō ly appens ē terius distrahēs. Lō
tra. p̃ hoc segtur q̃ hoc apparet tibi hō q̃ ē: q̃z appet tibi q̃
hoc ē hō q̃ est: negat p̃na: q̃z in b̃ cōpōnibus nō p̃uertitur
sensus cōpositus cū sensu diuīso. vñ nō segtur apparet tibi q̃
hoc est asin⁹ qui est veniēs et hoc est: g̃ hoc apparet tibi as
nus q̃ est veniēs. appet tibi q̃ hoc ē argentū qd ē hoc: et b̃
est: g̃ hoc appet tibi argentū qd ē hoc: qm̃ ex istis cōseqnti
bus segt q̃ asin⁹ est veniēs et argentū est hoc: quoz nullū
segtur ex istis aītib⁹. si g̃ nō valeant iste p̃ cū tali medio
a for^m. sine isto me⁹ nō valerent. sic nec hoc vñ pōt in sēsu
p̃^o deteriat p̃pōnez relatiuā: et nō in sensu diuīso: i b̃ vñbz
apparet. ¶ 3°. Ex vna de sensu cōposito: et alia de inesse
nō segtur alia de sensu cōposito (p3) q̃z non segt tu scis. a.
eē verū: et oē. a. ē ista: rex sedet: g̃ tu scis istā rex sedet eē ve
ram: nec segtur tu scis hāc d̃s est esse verā: et ipsa ē. a: ergo
tu scis. a. esse verū. (p̃m q̃ patuit) segtur tū ex illis p̃missis:
hoc de sensu diuīso. a. scis eē verū. ¶ Ex ista p̃ne segtur. q̃
tu dubitas ista esse vera: et ista sunt. a. et tamen nec. a. du
bitas esse verum: nec dubitas. a. esse verum (patet) posito
q̃. a. sit vna propositio quam scias esse veram: et scias esse
.a. sit tamen. a. propositio pla vera: et hoc sit tibi dubium:

etiam est concedendū q̃ tu dubitas for. c⁹. et oīs for. ē iste
hō: et tū non dubitas istum hoīem currere: p3: dato q̃ scias
istum hominem currere: sit tamen iste homo omnis for. et
lateat te: sic q̃ dubites for. currere. ¶ Quarta p̃. ex amba 4°
bus p̃missis de sensu cōposito sequitur sibi correspon
dens de sensu cōposito. nam bene sequitur tu scis. a. esse
verum: et scis q̃ omne. a. est ista rex sedet: ergo tu scis istam
esse veram: tu credis hoc esse verum: et credis q̃ hoc est. a:
ergo tu credis. a. esse verū: et etiam valeret cūz isto verbo
scio: sed cum isto verbo dubito non valet talis consequen
tia. dubitas hoc esse vñz et scis q̃ hoc est. a: g̃. tu dubitas. a.
esse verū (dato) enim q̃ q̃libet istarū sit. a. deus est: et rex
sedet: est antecedens verum: et consequens falsum. tamen
bene sequitur cum tali minori tu scis q̃ tū hoc est. a: econ
tra etiam non sequitur tu dubitas. a. esse verum: et scis q̃ b̃
est. a: ergo tu dubitas hoc esse verum: dato. n. q̃ scias quā
libet istarū esse. a. rex sedet: chymera est: et q̃ nihil sit. a.
nisi vna illarū est antecedens verū et consequens falsū
demonstrando istaz chymera est. Ubi tamen argueretur
cum tali medio. tu scis quod tū hoc est. a: est consequētia
bona. ¶ Intelligendum q̃ cum isto verbo volo tales mi
nor non sufficeret: quia non sequitur tu vis percutere istūz
et scis q̃ tantum iste est sacerdos: ergo tu vis percutere sa
cerdotem: quia forte non vis percutere istum in eo q̃ ē sa
cerdos: sed in eo q̃ est malus: vel tibi inutilis. tamen bene
sequitur: q̃ sacerdotem vis percutere. econtra autēz bene
sequit: vt tu vis percutere sacerdotem: seu videre papam
et scis q̃ tū iste est papa: vel sacerdos: ergo tu vis percutere
seu videre istum.

Ad primū

concedo q̃ tu scis hoc eē hoc: et nego q̃ tu dubites hoc eē hoc (et ad ar^m) tu du
bitas hoc eē for. et scis q̃ hoc et for. p̃uertunt: g̃ tu dubitas b̃
esse hoc: negat minor: tāq̃ repugnās casui: q̃z b̃ segtur tu
scis hoc esse b̃: et nō scis hoc eē for. g̃ nō scis q̃ hoc et for. con
uertunt. Deīn p̃cedo istā p̃naz. tu scis hoc eē hoc: g̃ hoc scis
eē hoc: et p̃nter p̃cedo q̃ hoc qd credis eē hoc scis eē hoc: et tē
ad arg^m: lapidē scis vel credis eē hoc: et nllm lapidē scis eē
hoc: g̃ rē. (negat p̃na) vñ si lapis ē alonge quē credas esse
for. hoc est vā: hoc qd credis eē hoc scis esse hoc: demonstra
do sp̃ illud qd tu vides: et p̃nter negat ista. nullū lapidēz scis
esse hoc: si at for. est alonge q̃ credit esse lapis: iterū p̃cedit
eadem propō et p3 p̃nam non valere. ¶ Ad 2° p̃cedo q̃ tu
dubitas hoc esse for. et tunc ad rōem tu scis istū eē for. quēz
heri vidisti. et neiem heri vidisti nisi istū: g̃ tu scis hunc eē
for. (negat p̃na) vt patuit in tertia p̃ne: s3 bene segtur cūz
tali minori: et scis q̃ neiez heri vidisti nisi istū: s3 hoc nega
tur tāq̃ repugnās. ¶ Ad 3°. dī q̃ non ē inconueniens vt
supra ostēsus est: q̃ aliq̃ propō sciat esse vā ate: vel sciatur
ate esse f̃la: et q̃ ista sit tibi dubia: ad arg^m tū cū p̃cluditur
q̃ hoc demonstratū scis eē hoīem: vel hoc demāratū scis nō
esse hoīem: negat p̃na: q̃z cū toto ante stat q̃ illud demā
tum cōsideres eē hoīem vel non hoīem: nō consid⁹ illud eē
hoīem: nec considerādo illud non eē hoīez: sic est aliq̃ ppō
quā credis eē verā: vel nō verā: et tū istā non credis eē ve
ram: nec istā credis eē non veram. Et vbi oīa polia adhuc
ponerent in ante: non v3 rñderi ad istā: hoc ē hō: seu ad ali
quaz istaz: hoc demāratū scis eē hoīem: hoc demonstratum
scis non eē hoīem: nisi expmat⁹ distincte specificē quid de
mōstre⁹ p̃ sōm illi⁹: cōcedo. n. q̃ scio qd demāre⁹ p̃ sōm illi⁹
non tāq̃ vñz: s3 tanq̃ seqns: et iō q̃lz istaz ppōnum manet
intelligibilis mihi vsq̃quo sciaz quid demāre⁹ p̃ nomē de
monstratiuū: q̃obzē nulla tal⁹ ē concedenda: neganda: du
bitanda: vel distinguenda: nisi prius certificatio facta sit.
¶ Ad 4° admissio casu nego q̃ q̃libet istarū sit tibi dubia: et cūz dī quacūq̃ istarū demārata tu dubitas an dubites
istam nē. vñde stat q̃ sciam. a. vel. b. propositionem: et nō

Nobile

Ad p^m
argu^mAd 2^oAd 3^oAd 4°

sciā me scire istaz: et dubitē. c. pponem: et non sciā nec dubi
tē me dubitare istam: qz forte non considerabo: s3 qz sciā vel
dubitē aliquam ppositionem: et dubitē me scire istaz: aut
dubitē me dubitare istam: hoc est impossibile: qm tunc du
bitare3 me scire sic esse: vel sic esse: qd est impossibile. Nā
si illud est possibile: ponatur ergo q tu dubites te scire an
techrismum esse: et arguitur sic. tu dubitas te scire antechri
stum eē: g. tu dubitas te scire an xp3 eē: et consideras an scias
an xp3 eē: p3 cūa: qz p3 p3 cūa eē eadē cū ante: et scda ē for
malr seqns: nemo. n. dubitat se scire nisi consideret. Tunc vl
tra. tu dubitas te scire an xp3 eē: et consideras an scias an xp3
eē: g. tu scis an xp3 eē (p3 cūa) qz ex opposito p3 cūa mīo
ri seqt oppositū maioris. Nam seqt tu non scis an xp3 eē
et consideras an scias an xp3 eē: g. pcipis te non scire an xp3
eē: et p3 cūa non dubitas te scire an xp3 eē. Deinde arguit alia
ps cōditionalis. s. tu nō scis an xp3 eē: ex eodē ante tu dubi
tas te scire an xp3 eē: et consideras an scias an xp3 eē: qz ex op
posito cū eadē pmissa seqtur oppositū alteri pmissa. seqt
n. tu scis an xp3 eē: et consideras an scias an xp3 eē: g. pcipis te
scire an xp3 eē: et p3 cūa tu non dubitas te scire an xp3 eē.
Ecce quō ista ppo tu dubitas te scire an xp3 eē: includit for
malr pditionē: et ita dico de his: tu dubitas te credere an
xp3 eē. tu dubitas te dubitare an xp3 eē. Ex p3. n. seqtur: q
tu credis antexp3 eē: et nō credis an xp3 eē: et ex z. q tu du
bitas antexp3 eē: et nō dubitas antexp3 eē sp pcedēdo. vt
pus. Cōtra nō seqt B ē for. et cū sufficiēter an sit B for. g
tu scis B eē for. p idē non seqt tu dubitas hāc ppo3 et cōsi
deras sufficiēter an dubites eā: g. tu scis te dubitare eam: et
p3 nec ista cūa ē bona. tu scis an xp3 eē et consideras suffi
ciēter an scias antexp3 eē: g. tu scis te scire an xp3 eē. Dī q
nō ē similitudo: qz i p3 cūa nō expmitur nisi mētis act3 rect3:
in alijs at actus reflexus. nam intelligere for. dicit actū re
ctum: sed intelligere se intelligere dicit actū reflexū rē.
C. Prima pars principalis.

p^o arg^m

Enuncium sophia For. decipit ni
si ipe decipiat (et pono)
qz for. credat solūmō qz ipse decipit: et qz tu
es hō: tūc qro vtrū for. decipit vel nō: si for.
decipit et for. credit p3 cūa qz ipse decipitur: et
qz tu es hō. g. for. non decipit vel tu non es
hō: s3 tu es hō: g. for. nō decipit: vt breuiter

arguat sic. for. credit p3 cūa sic ē: g. non decipit. an3 arguitur
for. credit p3 cūa qz ipse decipit: et qz tu es hō. ergo for. credit
p3 cūa. sic ē. Si dī qz for. non decipit: et for. credit p3 cūa qz ipse
decipit: et qz tu es hō: ergo ita ē qz for. decipit: et qz tu es hō:
g. for. decipit: et p3 cūa. si for. nō decipit: for. decipit qd cōuer
titur cū sop^o. C. z^o. Pono qz for. credat p3 cūa aliquē hoiez
decipi: et qz nlls hō nō for. decipiat. isto posito: qro si for. deci
piat vel non. si decipit et ipse credit p3 cūa qz alijs hō decipit.
g. nlls hō decipit: g. for. nō decipit. qd si cōcedit arguit sic.
for. non decipit: et ipse credit p3 cūa qz alijs hō decipit: g. ali
alijs hō decipit. s3 nlls hō nō for. decipit p casū: g. for. de
cipit: et p3 cūa for. decipit si ipse nō decipit: qd ē sophia. Idē
onidit ponēdo qz for. credat p3 cūa oēs hoiez decipi: et qz oīs
hō non for. decipiat. Si. n. in casu isto for. decipit et for. cre
dit p3 cūa oēm hoiez decipi. g. non oīs hō decipit: s3 oīs hō
non for. decipit p casū. ergo for. nō decipit: qd si cōcedit ar
guif sic: for. non decipit et ipse credit p3 cūa qz oīs hō decipit.
ergo oīs hō decipit: et ipse ē hō. ipse decipit et p3 cūa for. de
cipit nisi ipse decipiat: qd ē sophia. C. 3°. for. decipiebat nisi
ipse decipiat: ergo rē. pbat an3 ponēdo qz. c. fuit vna hora
p3 cūa: cui p3 istas fuit. a. et vltimū. b. p quā for. credidit
p3 cūa p3 cūa qz ipse fuit decept^o post. a. et qz erit deceptus an
b. tūc qro vtrū for. p totā. c. horā fuit decept^o: vel nō: si sic:
et tūc credidit p3 cūa qz ipse fuit decept^o post. a. et qz erit de
cept^o an. b. ergo p totā. c. horā fuit i qz ipse nō fuit decept^o p^o

a. aut qz ipse nō erit decept^o an. b. et p3 cūa non p totā. c. ho
rā for. fuit decept^o. qz si cōcedit arguitur sic. non p totā. c. ho
rā for. fuit decept^o: et p totā. c. horā for. credidit p3 cūa qz ipse
fuit decept^o post. a. et erit decept^o an. b. ergo p totā. c. horā
fuit ita qz ipse fuit decept^o post. a. et erit decept^o an. b. s3 per
totā. c. horā credidit p3 cūa idē et eodē mō. ergo p totā. c. ho
rā for. fuit decept^o: et p3 cūa si for. nō fuit decept^o: iste fuit de
cept^o: forte nō admittit casus: s3 p3 cūa an. c. horā: et cōti
nue post. c. horā potuit sic credidisse: ergo p totā. c. horā po
tuit sic credidisse: p3 cūa: et an3 si for. qz nō seqtur pdition: s3
solū qz for. fuit decept^o. Itē i quol3 istati. c. hore ipse potuit
sic p3 cūa credere: cū ex ista nō seqt pdition: ergo p3 cūa fuit ip3
sic p3 cūa credere p totā. c. horā rē. C. 4° for. excipit nisi ipe
excipiat: ergo p idē for. decipit nisi ipse decipiat. pbat
an3 (et pono) qz oīs hō pter for. excipit. isto posito qro vtrū
for. excipitur vel non. si p3 cūa: oīs hō pter for. excipitur: ergo
for. non excipitur (p3 cūa) ab ex^o ad vna suaz expo^o. et a^o
ē casus. Si dī qz for. non excipitur. Contra. cuius3 excepti
ue ps extracapta excipitur: s3 for. ē ps extracapta: ergo for. ex
cipitur: et p3 cūa for. excipitur si ipse nō excipitur: Itē aliqd
excluditur qd nō excludit: ergo p idē aliqd excipitur qd nō
excipitur. pbat an3 (et pono) qz ista tñ exclu^m ē exclu^m
sit oīs exclusiua: et qz nihil sit exclusiua nisi qd excluditur
pditionē exclusiua. isto posito: qro vtrū p istā aliqd sit ex
clu^m vel inclusū: si exclu^m sit istō. a. et arguit sic. a. ē exclu^m.
ergo ab. a. remouetur pdictū istius exclusiue. g. a. nō ē ex
clu^m. si dī. q. a. ē inclu^m. g. de. a. dī pdictū i^o ex^o. et p3 cūa. a. ē
exclusū: et ita habeo qz. a. ē exclusū. si ipsaz. a. nō ē exclusū.
arguit sic. for. decipit nisi ipse decipia
tur: ergo for. decipit si for. non deci
piatur (p3 cūa) ab vno cōuertibili ad reliquaz conse
quens implicat contradictionē: ergo et an3. qd ē sophisma.

In contrariis

Circa pdicta sit h^o p3 cūa. For. credit p3 cūa talē ppositio
nem for. decipitur: et scit qz talis significat soluz
qz for. decipitur: et tñ for. nō decipit (pbat) sit. a. ista. for.
decipit quā for. sciat significare p3 cūa deū esse: et b. ista sibi
siliis quā for. sciat significare p3 cūa for. decipi: credat tñ p3 cūa
et non scda3. Istō posito: for. nō decipitur: qz credit p3 cūa ve
rū: s3 qz ipse sciat talē for. decipitur significare p3 cūa for. d
cipi: declaratur qz for. scit. b. significare p3 cūa for. decipi: et
scit qz. b. ppo ē talis qlis est. a. ergo for. scit talē significare
p3 cūa qz for. decipitur. C. Ex ista p3 cūa seqtur: qz for. aliqli
ter credit: et p3 cūa talr plo credit: et tñ for. decipitur: et plo
non decipitur (et pono) qz for. aliquem hoiez credat cur
rere et tñ non currat et plo ē aliquē hoiez credat currere
qui de facto currat: et nihil aliud. isto posito arguitur sic. ho
minē currere for. credit: et p3 cūa hoiez currere plo credit:
ergo aliqli for. credit: et p3 cūa talr plo credit: et qz for. deci
piatur et non plato: sequitur ex casu. C. z^o p3 cūa. For. credit p3 cūa
cise verū ē verū: et plo credit p3 cūa verū ē verū: et tñ
for. decipitur: et plo nō decipitur (p3 cūa) dato qz for. credat so
lūmodo istud vnu. d. est: eē istud vnu3. hō decipitur: et plo
credat solūmō istud verum: d. est: eē istud verū deus est.
C. Ex ista p3 cūa seqtur qz ista cūa non valet for. credit p3 cūa
se qz alijs hō decipitur: et aliquē hoiez decipi est verū: er
go for. credit p3 cūa verū: sic nō seqtur tu credis p3 cūa aliquē
hoiez currere: et aliquē hoiez currere est verū: ergo tu cre
dis p3 cūa verū: posito. n. qz for. currere et platone sedente tu
credas p3 cūa plonē currere: est an3 verū et p3 cūa falsū. C. 3° p3 cūa.
ipole est for. credere p3 cūa plonē decipi: et plonē credere p3
cise for. non decipi (pbat) qz si est pole ponatur in eē: et qz
ro vtrū for. decipiat vel nō. si for. decipitur: et ipse credit
p3 cūa plonē decipi: ergo plo non decipit: tūc sic plo nō deci
pit: et ipse credit p3 cūa qz for. nō decipit: ergo for. nō deci
pit: qd ē oppo^m ccessi. si dī i p3 cūa. qz for. nō decipit: et ipse credit
p3 cūa qz plo decipit. g. plo decipit. tūc sic plo dī: et ipse credit

Latinus soph^a Sor. dic^t verum si sor. p^a.arg^m
dic^t flm (pono) q^d sor. sit ois
sor. ⁊ dicat hac solūmō sor. dic^t falsū. sic p^aci
se significatē q^d sit. a. isto posito q^dro vtz sor.
dic^t vez: vel flz. si vez: ⁊ non dic^t nisi q^d sor.
dic^t falsū. g^o vez ē q^d sor. dicit flm. g^o sor. dic^t
falsū: q^d si cedit arguit. sor. dicit falsū: ⁊ nō
dic^t flm: g^o falsū ē sor. dicere falsū: g^o sor. nō di
aliq^s ppōez. g^o sor. dicit vez: ⁊ p^a nō a p^a ad vl
flz sor. dicit vez: q^d ē sobbissima. ¶ Itē q^dro
ū vel falsū. si vez ⁊ a. significat p^acise sor. dice
p^a sor dicit falsū ⁊ non dic^t nisi. a. g^o. a. ē falsuz q^d
if. a. ē falsū: sz. a. significat p^acise sor. dicere fal
ē sor. dicere falsū: g^o sor. non dic^t falsū: sz sor. nō
falsū. Confirmat. nā falsū d^r a sor. g^o sor. dicit
papa^a ad suā actiūā: aⁿs ē verū: ergo ⁊ nō: sz
uertibile cū. a. g^o. a. ē vez: q^d aⁿs sit verum ar
dem^rando: a. ⁊ b^a ē falsū: g^o falsū d^r a sor. (p^a
tionē: aⁿs ē vez: g^o ⁊ nō pōt ēt argui. a. eē ve
ū dⁱcto^o ē falsū. si nlls sor. dicit falsū: ⁊ b^a cō
it flz. q^d falsificat se. ¶ 2° sint duo sor. ⁊ nō plu
cat vnā talē: sor. dic^t falsū: ⁊ nullā aliā: quē sic
t. isto posito. q^dro vtrū sor. dic^t verū vel falsū:
dicit nisi q^d sor. dicit falsum: ergo sor. dicit fal
maior rō de vno q^d de alio: ergo qlz sor. dicit
ditur: arguit sic. qlz sor. dic^t falsū: sz nlls sor. di
dic^t flm: g^o flz ē q^d sor. dic^t falsū: g^o sor. nō dic^t flm
nem. g^o sor. dic^t vez: igit^r tē. Itē pono q^d sor. sit

ois for. et dicat istam: plato dicit falsum: et nullā aliam: que sic p̄cise significet: p̄lo vō sit ois p̄lo: et dicat istā for. dicit f̄m. et nullāz aliā: q̄ sic p̄cise significet: isto posito: arguit vt. s. Si .n. for. dicit vey: et non dicit nisi q̄ p̄lo dicit falsū: q̄ verū est q̄ plato dicit falsū: s̄z non est maior ratio de vno q̄ de alio: q̄ for. dicit falsū: q̄ si concedit arguit: for. dicit falsum: et non dicit nisi q̄ plato dicit falsum: q̄ falsū est platonem dicere falsum. tunc sic: plato non dicit falsum: q̄ per idem nec for.

3^m arg. (p̄z p̄na) vel de cā diuersitatis. ¶ 3°. Sit for. ois for. et dicat hāc: et nullā aliā: p̄lo dicit falsū: q̄ sic p̄cise significet. plato vō sit ois plato: et dicat hāc et nullā aliā: for. nō dicit falsū: q̄ sic p̄cise significet. isto posito. q̄ro vtrū for. dicit verū vel falsū: si vey: et nō dicit nisi q̄ plato dicit falsū: q̄ verū ē platonē dicere falsū: tūc sic: plato dicit falsū: et nō dicit nisi q̄ for. non dicit falsū: q̄ falsū ē for. nō dicere falsū: et p̄ p̄ns for. nō dicit falsū: q̄ si cōcedit: for. dicit falsū: et nō dicit nisi q̄ plato dicit falsū: igit̄ plato nō dicit falsū: et plato dicit p̄pōez. q̄ p̄lo dicit vey: s̄z p̄lo solūmō dicit q̄ for. nō dicit falsū: q̄ verū ē dicere for. nō dicere falsū: et for. dicit p̄pōez istā: q̄ for. dicit verū: q̄d erat p̄bādū. ¶ 4°. Sit for. ois for. et dicat hāc et nullā aliā: nō ē ita sic for. dicit: q̄ sic p̄cise significet. plato ēt dicat for. dicit vel n̄: si ita ē sicut for. dicit: et p̄lo dicit solūmō q̄ nō ē ita sic for. dicit: q̄ nō ita ē sicut plato dicit: s̄z for. dicit ois sic plato dicit: q̄ nō ē ita sic for. dicit: q̄ si cōcedit arguit sic: nō ē ita sic for. dicit: et plato dicit solūmō q̄ nō ē ita sic for. dicit: q̄ ita ē sic plato dicit: s̄z for. dicit ois sic plato: q̄ ita ē sic for. dicit. Et affirmat: si nō ē ita sicut for. dicit: igit̄ verū ē q̄ nō ē ita sicut for. dicit. (t̄z p̄na) q̄z seq̄ vlr̄: tu n̄ curris. q̄ verū ē q̄ tu n̄ curris: tūc sic. verū ē q̄ n̄ est ita sic for. dicit: et for. dicit sic: q̄ for. dicit sic verum est esse: et per p̄ns ita est sicut for. dicit.

Ad oppositum

arguit sic. sophisma ē vna cōditionalis affirm̄ dnoīata alysi: cuius dīctio^m p̄ntis stat cū ante q̄z h̄ stat s̄l: for. dicit f̄l: et for. non dicit verum: ergo sophisma est falsum.

p̄^o p̄

Circa

p̄dca sit h̄ p̄^o p̄. De insolubile cathegoricū significat adeq̄te iux̄ p̄pōez suoz terioz. ita q̄ ista ois p̄pō ē falsa significat adeq̄te oēs p̄pōez eē falsā: et ipsa: h̄ ē f̄l: seu ipsa dīctio significat adeq̄te hoc eē f̄l: p̄bat: nā h̄ dīctio. ois p̄pō ē falsa. nulla p̄pō ē f̄l: s̄z 2^a significat adeq̄te nullā p̄pōnē eē falsā: q̄ p̄ significat adeq̄te oēs p̄pōez eē falsā. Itē h̄ dīctio hoc ē falsū: hoc n̄ ē f̄l: vt colligit̄ d̄ mēte Ari. p̄ pyherminias: s̄z ista: h̄ n̄ ē f̄l: significat adeq̄te h̄ nō eē falsū: q̄ h̄ ē falsū significat adeq̄te hoc eē falsū: et i di

p̄^m cor^m

cat̄ de ill: for. dicit falsū for. n̄ dicit vuz. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄^o q̄ insolubile cathegoricū n̄ significat copulatiue: nec duob^o modis. s̄. adeq̄te: q̄z 2^a significatū: aut ē notū: aut ignotū: si ignotū: q̄ insolubile n̄ ē cōcedēdū: negādū: nec dubitandū. si notū: sit i q̄ h̄: h̄ ē falsū significat adeq̄te h̄ eē falsū: et h̄ eē vey: vt cōiter dī rōe reflexiōis: et seq̄ q̄ insolubile istud est impossibile simplr q̄ suū adeq̄tū significatū ē ipole simplr: s̄z t̄le insolubile ē cōcedēdū s̄z cōez opionē: q̄ ipole simplr est cōcedēdū q̄d ē f̄l: Itē h̄ m̄tal nāl̄r significās h̄ p̄pō ē f̄l: n̄ significat iā copulatiue: nec duob^o modis: q̄ nec sic significaret si eēt ois p̄pō (p̄z p̄na) q̄z p̄pō nāl̄r significās nō pōt variare modū significādi: sic nec p̄t absolui a sua significatiōe. ¶ 2°. seq̄ q̄ nō iplicat dīctioez insolubile significare p̄cise: vt teri p̄tēdūt: q̄z n̄ iplicat dīctioez: istā: h̄ ē vuz significare p̄cise hoc eē verū: aut istā: h̄ n̄ ē f̄l: significare p̄cise h̄ n̄ eē falsū: seip̄a dīctio significare p̄cise hoc eē falsū. deinde nō iplicat dīctioez. has duas: falsū ē: chy^a ē: eē oēs p̄pō nes et significare p̄cise vt teri p̄tēdūt: q̄z p̄idē mō n̄ iplicat dīctioez istā falsū ē eē oēs p̄pōem: significare p̄cise falsū eē: vel seq̄ q̄ aliq̄ p̄pō mētal̄s p̄ solā desitionē alteri^o i ci pit eē n̄ p̄pō: aut variat modū significādi et significatū ade

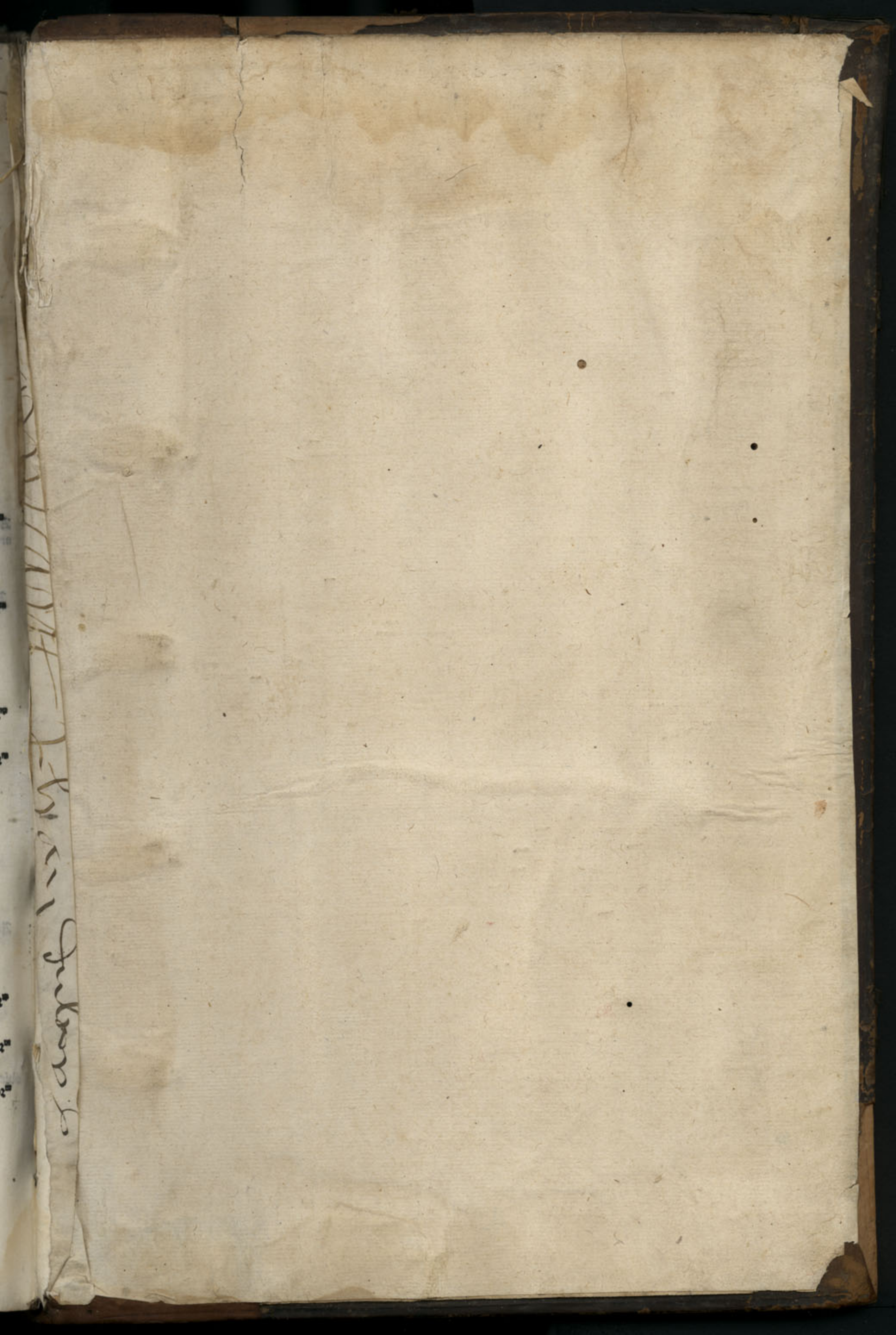
2^m cor^m

q̄tū q̄d ē dissonū. ¶ 3° seq̄ q̄ aliq̄ p̄pō ē falsa: cui^o adeq̄tū

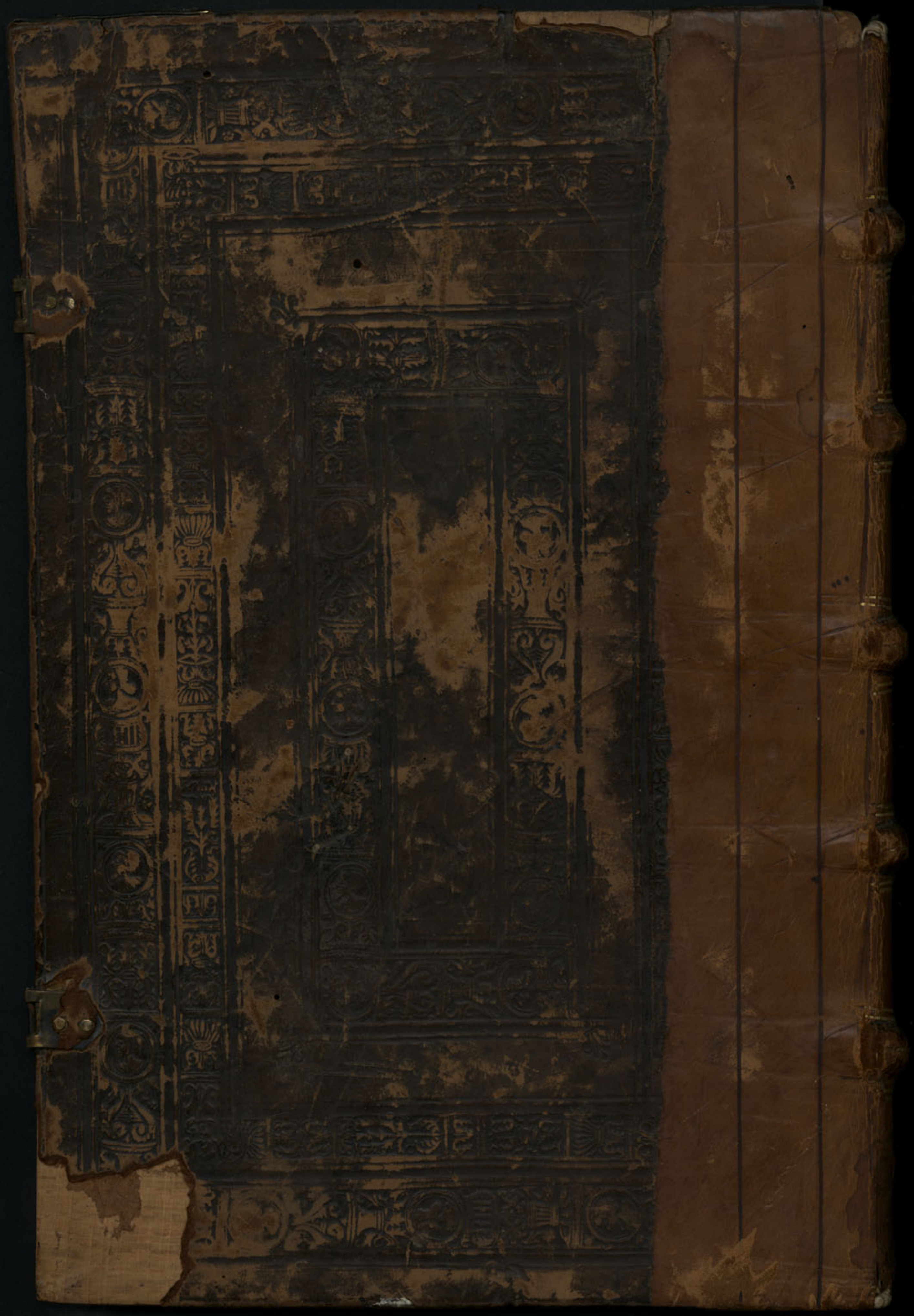
3^m cor^m

significatū ē vey: p̄z: q̄z hec ē falsa: h̄ ē f̄l: ex quo falsificat se: et suū adeq̄tū significatū ē vey. s̄. hoc ē falsū. Nec ē dīctio alibi: q̄z ibi loquit̄ sū de p̄pōe cui^o nō ē suū significatū: et cui^o v̄itas vel falsitas nō dīpēdet ex sola p̄pōe terioz: s̄z ex v̄itate vel f̄litate sui significati q̄l̄r n̄ ē i p̄posito. P̄pō q̄ ē f̄l: si suū adeq̄tū significatū ē f̄l: aut si asserit se ip̄az eē falsā: et p̄pō ē v̄a si suū adeq̄tū significatū ē verū: et nō asserit se ip̄ā eē falsā: aut asserit se ip̄ā eē v̄az ime^m sic et ista: h̄ ē verū se ip̄so dīctio. Et nōnter dico ime^m: q̄z hec ois p̄pō ē v̄a asserit se eē v̄az: et tū n̄ ē v̄a. ¶ 4° seq̄ q̄ 2°. dīctio^m in 4. cor^m ter se dīctioez sūt duo f̄l: nā hec ē falsa. hoc ē falsū se dīctio strata: q̄z falsificat se: et hec ē f̄l: hoc n̄ ē f̄l: p̄zi dīctio strata: q̄z suū adeq̄tū significatū ē falsū. Cōsistit dī q̄ aliq̄ duo subcōtraria i casu sūt s̄l: falsa. s̄. aliq̄ p̄pō negatiua ē v̄a: et aliq̄ p̄pō negatiua n̄ ē v̄a: dato q̄ iste sint oēs p̄pōes. Et si arguit p̄id: duo p̄ria vel dīctio^m eē 2° v̄a: negat p̄na: cū nō sit rep̄ibile i aliq̄ m̄a. ¶ 2° p̄. aliq̄ iter se dīctioez q̄z v̄nuz ē ipole et 2° p̄ reliquū p̄rigens (p̄z dīctio) hoc ē ipole: hoc n̄ ē ipole: p̄tue dīctio p̄m̄ q̄ sit. a. nā q̄ro vtrū. a. sit pole v̄l ipole. si ipole h̄eo intentū. si pole: q̄ suū adeq̄tū significatū ē pole. q̄z suū adeq̄tū significatū ē hoc eē ipole: q̄ p̄^o ē h̄ esse pole: tūc sic: pole ē h̄ eē ipole: s̄z n̄ alr significat. a. q̄z tūc significaret: q̄z suppono. q̄. a. nā significat. q̄. a. ē p̄pō ipolis. q̄z at suū dīctio sit p̄ti^o arguit. nā pole ē h̄ eē ipole: vt 3° pole ē h̄ n̄ eē ipole s̄ibile. q̄z pole ē h̄ n̄ eē ipole. q̄z pole ē h̄ n̄ eē: et ista p̄pō significat adeq̄te significat et n̄ ē p̄pō insolubilis: q̄z p̄ti^o. ¶ Ex i^o p̄ne p̄. cor^m seq̄ p̄ q̄ aliq̄ q̄z neciū dīctio impossibilis: p̄z i casu isto: s̄z alr arguit ponēdo q̄. a. sit i^o hoc n̄ neciū: et b. i^o. h̄ ē neciū sp̄ de mōstrādo. a. isto posito. b. ē ipole p̄p̄licationē dīctioez: asserit. n. a. eē neciū: s̄z. a. eē neciū iplicat dīctioez: ex q̄ asserit se n̄ eē neciū. arguit sic. a. n̄ ē neciū p̄p̄licationē dīctioez nis. et a. dīctio. b. ipole. q̄z aliq̄ q̄z neciū dīctio ipole. ¶ 2°. seq̄ 2. cor^m tur q̄ duaz p̄pōnū q̄z v̄na ē necia et alia p̄rigēs. q̄z dīctio ipole p̄pōi: et pono: q̄. c. sit ista. h̄ n̄ est neciū d̄^o. a. et seq̄ q̄ c. ē neciū: q̄z significatū adeq̄tū ei^o ē neciū: et ip̄z. c. non ē insolubile: nec asserēs se n̄ eē neciū. a. vō n̄ ē neciū: vt deductū ē: nec ēt ipole. q̄z ip̄m est v̄nuz: q̄z est p̄rigēs: tūc arguit sic. a. est: et p̄rigens. c. est neciū. s̄z q̄z istoz dīctio. b. ipole: q̄z r̄c. ¶ 3° seq̄ q̄ aliq̄ p̄pō est p̄rigens. cui^o adeq̄tū significatū ē neciū: p̄z. de. a. tū si alicui^o p̄pōnis significatū adeq̄tū est neciū: et i^o p̄pō n̄ asserat se n̄ eē necia i^o eēt necia: iō. c. est neciū: n̄ obstat q̄. a. sit p̄rigens cū q̄ p̄uertit. ¶ 4° seq̄ q̄ 4. cor^m aliq̄ p̄pō ē necia cui^o adeq̄tū significatū est p̄rigens p̄bat h̄ est v̄a: h̄ est vey se ip̄sa dem̄rata: et ista est falsa: h̄ ē f̄m̄ de mōstrata se ip̄sa: et i^o est ipole hoc est ipole dem̄rata se ip̄sa: q̄z p̄idē h̄ ē necia. hoc ē neciū dem̄rata se ip̄sa. tū suū adeq̄tū significatū ē p̄rigens: q̄z hoc ē neciū: et pole est q̄ n̄ sit neciū: ex quo: i^o p̄pō p̄t n̄ esse: nec talia sūt iconueniētia vbi p̄pō ē v̄a vel falsa ex sola p̄pōe terioz. cū dicat q̄ ali qua p̄pō est necia cui^o dīctio^m est p̄rigēs: p̄z de p̄pōne dīctio cui^o dīctio^m ē h̄ n̄ est neciū cui^o i^o sit falsa et potuit esse v̄a sic significādo. ex q̄ suū dīctio^m p̄t n̄ eē. ¶ 3° p̄. Aliq̄ p̄na ē bona formalis scita p̄cise esse talis significās iux̄ p̄pōez suoz terioz cui^o āns ē scitū ate: et p̄ns n̄ est scitū ate: p̄z. de i^o. hoc n̄ ē scitū ate: q̄z h̄ ē nescitū ate dem̄rando p̄ns p̄ vtrūq̄z h̄: scis .n. b. q̄ dīctio^m p̄ntis formalr rep̄ntat ānti: q̄z scis istā p̄naz eē f̄malē: et q̄ a^o sit scitū ate: et p̄ns nescitū ate: p̄z. q̄z b̄n scis q̄ p̄ns repugnat sciri ate: ex q̄ asserit se nesciri ate. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄. q̄ aliq̄ p̄na ē bona et formalis significās p̄cise iux̄ cōpōez suaz p̄tū: cui^o āns ē verū: et p̄ns f̄m̄: p̄z de ista hoc ē f̄m̄. ergo hoc ē f̄l: p̄ vtrūq̄z hoc dem̄rando p̄ns. ¶ 2° seq̄ q̄ aliq̄ est p̄na bona: et formalis significās p̄cise iux̄ cōpōez suaz p̄tū. cui^o āns est pole et p̄ns ipole: p̄z de i^o. hoc ē ipole: igit̄ hoc est ipole dem̄rando p̄ns p̄ vtrūq̄z hoc. ¶ 3° seq̄ q̄ aliq̄ p̄na ē bōa: et formalr significās p̄cise iux̄ p̄pōem suaz p̄tū: cui^o āns ē neciū et p̄ns p̄rigēs: p̄z. d̄ i^o. h̄ n̄ ē neciū q̄z h̄ est neciū: p̄tue dem̄rando p̄ns p̄ vtrūq̄z dem̄ratiū.

of ancient history

PAVLI
VENETI
LOGICA

Biblioteca
Gab.
Est.
Tab.
N.º

R
46
8